

له چاپکراوه کانی کوږی زانیاری عیراق
«دهسته ی کورد»

یادی مه‌ردان

به‌رگی دووهم

شیخه نه‌قشبه‌ندی به‌کانی هم‌ورامان و
هم‌ندی له موریدو مه‌نسووبه دیاره‌کانیان

مه‌لا عبد‌الکریمی مد‌رس

ته‌ندامی کارای کوږی زانیاری عیراق - دهسته ی کورد
داینساره

چاپخانه ی کوږی زانیاری عیراق

به‌غدا - ۱۹۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين • والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
وصحبه اجمعين ، واتباعه باحسان الى يوم الدين •

پاش ئەوهی به یارمه‌تی خودای میهره‌بان یادنامه‌ی تاقانه‌ی پۆژگار
حه‌زهرتی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندیم نووسی^(۱) ، ئەمه‌وی باسی یه‌که‌مین
خه‌لیفه‌ی ناوداریشی بنووسم که هه‌زهرتی شیخ عوثمان سیراجوودینی
ته‌ویله‌یی یه‌ له‌ گه‌ل باسی هه‌ندی له‌ کورو کوره‌زا به‌شان و شکوکانی و هه‌ندی
له‌ موریدو مه‌نسووبه‌ ناوداره‌کانیان بۆئه‌وه‌ی دلو ده‌روونی پۆله‌کانی
نیشتمان به‌ یادیان رووناك بکه‌مه‌وه •

ئهم باسه‌م کردووه‌ به‌ دوو به‌شه‌وه ، به‌شی یه‌که‌می به‌ ناوونیشانی
(شیخه نه‌قشبه‌ندی یه‌کانی هه‌ورامان) و به‌شی دووه‌میشی به‌ ناوونیشانی
(هه‌ندی له‌ موریدو مه‌نسووبه‌ دیاره‌کانی شیخه نه‌قشبه‌ندی یه‌کانی هه‌ورامان) •

---

(۱) ئهم کتێبه به‌ ناوی (یادی مه‌ردان • به‌رگی یه‌که‌م • مه‌ولانا خالیدی
نه‌قشبه‌ندی) له‌ سالی ۱۹۷۹دا له‌ چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد له
به‌غدا ، به‌ ۶۵۶ لاپه‌ره‌ له‌ چاپ درا •

بہنشی یہ کہم

شیخہ نہ قشبہ ندی یہ کافی ھہ ورامان

یادی شیخ عثمان سراجوردین

له دایک بوونی شیخ عثمان و پشتو بڼه‌چه‌ی

شیخ عثمان سالی ۱۱۹۵ هیجرت له دئی (ته‌ویله) له قه‌زای هه‌له‌بجه‌ی ئیستا له دایک بووه. ئەم ذاته به‌پیی ده‌سنووسیکی شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددینی کوری (۲)، کوری خالد ئاغای کوری عه‌بدوللا ئاغای کوری سه‌یید موحه‌مه‌دی کوری سه‌یید ده‌رویشی کوری سه‌یید موشریفی کوری سه‌یید جومعه‌ی کوری سه‌یید ظاهر ناوټکه.

سه‌یید ظاهیری ناوبراو له سه‌ییده‌کانی (نعیم) و له نه‌وه‌ی حه‌زرتی حوسه‌ینی کوری حه‌زرتی عه‌لی‌به‌و له مه‌لبه‌ندی خو‌یه‌وه که له ده‌وروپشتی به‌غدا بووه، له‌ناو سه‌ییده‌کانی چای حیم‌رین‌دا، پرووی کردووه‌ته هه‌ورامان و له دئی ته‌ویله دامه‌زراوه و نه‌وه‌ی لی بووه‌ته‌وه. ئەمانه له ته‌ویله زۆر به قه‌درو حورمه‌ت بوون و پاش چهند پشتیک به ناوی (ئاغه) وه ناسراون.

دایکی شیخ عثمان ناوی (حه‌لیمه) و کچی (فه‌قی ئەبووبه‌کری)

---

(۲) شیخ به‌هائوددین له پشتی نامه‌یه‌که که بو شیخ عومه‌ر ضیائوددینی برای نووسیوه، وای نووسیوه: الی عمر ابن عثمان ابن خالد ابن عبدالله ابن السید محمد ابن السید درویش ابن السید مشرف ابن السید جمعه ابن السید ظاهر.

تەوئلەیی بە (فەقی ھەی بە کر) ناسراو ھەو ئەچیتەو ھە سەر (فەقی ئەحمەدی غەزایی بە غدایی) • ئەم فەقی ئەحمەدەش ھەر بە منالی بە غدای بە جی ھیشتوو ھەو بۆ خویندن رووی کردوو تە کوردستانو لە گەلی مزگەوتدا خویندوو بە تا سەرەنجام لە تەوئلە سەقامگیر بوو ھەو ژنی ھیناوە • لە بەرئەو ھەو کە پیاویکی زۆر چاڤو لە خواترس بوو ھەو گەلی جار خۆی ون کردوو ھەو پاش ماو ھەیک ھاتوو تەو ھەو ، لە تەوئلە مەشھوور بوو بە (فەقی ئەحمەدی غەزایی) بەو باوەرە کەوا لە (رجال الغیب) ھەو لە ماو ھەکانی ون بوو نیا بۆ غەزا ئەچیی لە ناو سوپای موسوڵماناندا •

بۆ پشتگیری ناوونیشانی ئەم فەقی ئەحمەدە ، سەید عەبدولصەمەدی تووداری کە یەکیك بوو لە مریدانی شیخ شەھابووددینی کاکۆزە کەریا ، لە کتیی (نور الانوار) دا کە لە ساڵی ۱۰۹۹ ھیجرەتدا بە فارسی دایناوە ، لە (قاموس الانساب) ی شیخ رەضا موئینووددینی کاکۆزە کەریایی ھەو ئەگیریتەو ئەلی : «فەقی ئەحمەد ناویکی کورتەبنە کە پێیان ئەوت (گەردە) و بە عەرەبی قسە ئەکرد ، ھاتە قوتابخانە کە ی ئیمە • خۆی لە سەیدەکانی بە غدا ئەدایە قەلەم و ئەیوت لە ھەو شیخ عەبدولرەئووفی کوری شیخ نەعمەتوئلای ھەلیم • ماو ھەیک مایەو ھەو پاشان چوو بۆ تەوئلە ھەو رامان • پاش ماو ھەیک ناوبانگی دەرکرد بە (غەزایی) • ئیتر نازانم ژنی ھینا یا نه ؟ » • پاشان ئەلی : «منیش ئەلیم بۆم دەرکەوت کە ژنی ھیناوەو ھەچە ی لی کەوتوو تەو ھەو ھەر لەو ئیش مردوو • ھەو لە سەفەری حەجازما کۆلیمەو ھەو لەو کە ئاخۆ راستی ئەکرد یا نه ؟ ھەو زانیم کوری شیخ موھەممەدی کوری شیخ عەبدوللەھەدی کوری عەبدولواحیدی کوری مەحموودی کوری عەبدولصەمەدی کوری عەلی کوری عەبدولرەئووفی کوری شاھ نەعمەتوئلای ھەلی کوری شیخ زەکەریا کەمالووددینی کاکۆزە کەریایی ،

که واته سه ییدی حه سه نی یه»^(۲) . من خۆیشم دیومه له پشتی کتییکی خوالی خوش بوو مامۆستا مه لا به هائو ددینی ئیمامی خانه قای بیاره به خه تی مامۆستا مه لا به هائو ددین خۆی نه سه بی شیخ عوثمان سیراجو ددین نوو سرا بوو هه ر به م جو ره که له پیشه وه با سمان کردو ، له داوینیشیه وه نوو سیووی : «کتبت هذا النسب من خط شيخنا عمر ضياء الدين قدس سره» واته : ئه م نه سه به م له به ر خه تی شیخی خۆمان عومه ر ضیاءو ددین (قدس سره) نوو سیو ته وه .

وا به پیتی ئه م سه رچا وانه ده ر که وت که شیخ عوثمان سیراجو ددین له لاینی باوکیه وه له سه ییده کانی نعیم و له نه وه ی حه زره تی حوسه یین و ، له لاینی دایکیه وه له سه ییده کانی شاذیلی و له نه وه ی حه زره تی حه سه نه ، چونکه شیخه کانی کاکۆزه که ریا له نه وه ی ئه بولحه سه نی شاذیلین . ئه وه ش بزانی که نه شیخ عوثمان خۆی و نه کۆره کانی له ناو خه لکدا باسی سه ییدی ه تی خۆیانیان نه کردو وه هه ر به ته سه و و ف و ته ر یقه ته وه خه ر یك بوون .

خویندنی شیخ عوثمان سیراجو ددین

ئه م ذاته به پیتی داب و نه ریتی سه رده می خۆی هه ر له منالی یه وه ، پاش فام کردنه وه ، نراوه ته به ر خویندن و قورئانی پیروزی ته واو کردو وه چه ند ورده کتییکی خویندو وه ئه نجا بووه به فه قی و هه ندی کتییی نه حو و سه رف و شه رعی خویندو وه بو خویندن زیاد له دتی ته ویله ، که له وئ نراوه ته به ر خویندن ، چو وه ته بیاره و خه رپانی و خورمالیش .

(۳) چمکیکی میژووی هه ورامان و مه ریوان ، چه ند لاپه ره یه که له کتییی (نور الانوار)ی سه یید عه بدولصه مه دی تووداری ، موحه ممه دی مه لا که ریم وه ری گیراوه ته سه ر کوردی ، به غدا ، ۱۹۷۰ ، ل ۳۱ . ئه سه له فارسی یه که ی ئه م کتیه ش له کتیه خانه که مانا هه یه .

له فەقێ یەتیدا زۆریش بە خواپەرستی یەوێ خەریک بوو و نوێژی
 سوننەت و شەونوێژی هەمیشە کردوو و هەر لە منالی یەوێ سیمای
 صالحانی گرتوو • ئارەزووی لە سوۆفی یەتی و سولووک بوو و لەسەر ئەم
 ئارەزووێ لە دەورووبەری تەمەنی بیست و پێنج سالییدا چوو و بۆ بەغدا و لە
 مەدرەسە ی مزگەوتی حەزرەتی غەوث (شیخ عەبدولقادی گیلانی)
 دامەزراوە ، دەرزی عیلم و شەری خۆیندوو و خەریکی دیکر و فیکر و
 خواپەرستی یەش بوو ، تا پاشان هەر لە بەغدا بە خزمەتی مەولانا خالیدی
 نەقشبەندی گەشتوو و تەریقەتی لەسەر دەستیدا وەرگرتوو • لەوکاتەدا ،
 لە پرووی فەقێ یەتی یەوێ ، لە پلە ی خۆیندنی (سیوطی) و (فناری) دا بوو •

له خوالی خوشبوو شیخ عەلا ئوددینی عوثمانیم بیستوو ئەیفەرموو :
 خۆیندنی باپیرم لە ماددە ی سیوطی تی نەپەرپوو • هەر وای لیم بیستوو
 ئەیفەرموو : دانە یەك کتیی (فرائض) م دیو بە خەتی باپیرم نووسرا بوو •
 لە جەنابی سەید طاهیری هاشمی کوری سەید قەیدەری سەید و ددە و لە ی
 خەلکی دەوڵەتاوایشم بیستوو کە شیخ عوثمان لەوکاتەدا کە لە مەدرەسە ی
 حەزرەتی غەوث خۆیندوو یەتی شەرحی لە (رسالة الشاه صديق الہراتی فی
 شرح الکلام القدسی) کردوو کە حەزرەتی غەوث دایناوو ، ئەو شەرحە کە
 بە دەستنووسی شیخ عوثمان خۆیەتی ، لە کتیبخانە کە ی ئەودایە و شیخ
 عوثمان لە داوینی ئەو شەرحە و نووسیویە : « کتبه عثمان بن خالد الطويلی
 الاصل فی مدرسة الشيخ عبدالقادر الکیلانی قدس الله سره العزيز فی سنة
 الف و مئتين و ست و عشرين من الهجرة فی رجب سنة ١٢٢٦ » • من خۆیشم
 نوسخە یەك ریسالە ی وەضع و ئیستیعارە ی دەستنووسی شیخ عوثمانم دیو
 لای شیخ توفیقی کوری شیخ عەبدولرحمانی خەلکی (پشتە) ی ناوچە ی
 (تاوێ گۆزی) لە قەزای هەلەبجە ، بەلام لەبیرم نەماوێ لە چ سالی کدا
 نووسیویە تەو •

شیخ عوثمان سیراجوددین که له مه دره سهی هزاره تی غه و ث فقهی بووه ، دوو هاوړی بووه که نه و انیش هر له و ی خویندوویانه ، یه کیکیان مه لا نه حمه د ناویکی خه لکی دئی (کو له ساره) له ناوچه ی (بیله واری سر به شارستانی سنه و ، نه ویشیان فقهی یه کی شیعه که خوی به سوئی پیشان داوه و پی یان وتوه (فاضلی خه لخاللی) • مه لا نه حمه د له نه نجاما بووه به خه لیفه ی مه ولانا خالیدو دهستی کردووه به ئیرشاد • فاضلی خه لخاللیش له م باره وه شتیکی ده سگیر بووه و پاشان گه راوه ته وه بو ئیران و له تاران نیشته جی بووه •

بو ته ئکیدى هم قسه یه حاجی موحه ممه دی سمیرانی^(۴) خه لیفه ی شیخ موحه ممه د به هاووددینی کوری شیخ عوثمان له کتیبی (بارقات)^(۵) دا نووسیویه : له جه نابی سه یید موحیی ددینی که لجینیم بیست فهرمووی جاریکیان له گه ل خیزانی ره ضاقلی خانی نه رده لان له سنه وه چووم بو تاران ، چه ند پوژئی له تاران ماینه وه ، له و ماوه یه دا خیزانی ره ضاقلی خان سه ری له زانایه کی گه وره دا که ناوی فاضلی خه لخاللی بوو • له کاتی سه رده نه که دا فاضلی خه لخاللی پرسى : له ولاتی ئیوه کی به خواناسی

(۴) سمیران : دئی یه که له نزیکی سنه •

(۵) بارقات : کتیبیکه به فارسی حاجی موحه ممه دی جافی سمیرانی کوری پوسته م به گی میراخوړباشی دایناوه که یه کیك بووه له موریدانی شیخ عوثمان سیراجوددین و خه لیفه ی شیخ موحه ممه د به هاووددینی کوری بووه و له دئی سمیرانی نزیکی سنه دانیشتووه • هم کتیبه سه رانسه ری باسی که راماتی شیخ عوثمان سیراجوددین و شیخ موحه ممه د به هاووددینی کوری یه تی • له سه ر نه رکی حاجی مه حموود چه له بی له نه وه ی عه بدولقادر ده بباغی هه ولیری له چاپخانه ی نه حاجی به غدا له چاپ دراوه له گه ل کتیبی (نظم المحاسن فی حسن شمائل حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم) که شیعه به فارسی و هر نه و دایناوه • هم دوو کتیبه پیکه وه ۷۹ لاپه ره یان گرتووه ته وه و سالی له چاپدانیان له سه ر نه نوو سراوه •

به ناو و بانگه ؟ وه لامیان دایه وه له کوردستان پیاویکی گه وره ههیه مه شهو وره به شیخ عثمان سیراجو ددین و بۆیان باس کرد . جا فاضلی خه لخاللی وتی : وا دیته بیرم که من هاوړپیی ئه و ذاته بووم له مزگه وتی شیخ عه بدولقادی گه یلانی له به غداو له یهك حوجره دا له گه ل ئه وو مه لا ئه حمه دی کۆله سارهیی پیکه وه ئه مانخویندو هه ر له و سه ردمه دا نیشانه ی پیرۆزی به ناوچاویه وه دیاربوو و ئیمه یش به پیاویکی خاوه ن هیممه تمان ئه هاته پیش چاو .

تەریقەت وەرگرتنی شیخ عثمان لەسەر دەستی مەولانا خالیدا لەبەغدا

شیخ عثمان سیراجو ددین خۆی گێراویه ته وه فەرموویه تی که مەولانا تەشریفی هاته به غداو له ته کیه ی حەزەرەتی غەوژ جیگیر بوو ، چوومه خزمه تی و دهستم ماچ کردو به خیرها تهم لی کرد . ئه ویش ناسیمیه وه ، چونکه پیشتر که له خورمال و بیاره ئه مخویند به خزمه تی گه یشتبووم و ، ئه ویش له کاتی لاویدا چه ند جاری ها تبوو بۆ ته ویله . ئیتر گه لی جار له ته کیه ئه چوومه خزمه تی و به چاوپیکه وتنی دلشاد ئه بووم ، ئه ویش زۆر دلخۆشیی منی ئه دایه وه و به میهره بانی یه وه ته ماشای ئه کردم .

پاش چه ند رۆژیک جاریکی تر چوومه وه لای و نیازی دلی خۆم عەرز کردو تکام لی کرد که ئادابی ته ریه تم فێربکا . ئه ویش به لوتفه وه تکاکه ی قوبوول کردم و ئادابی ته ریه تی ته قشبه ندیی فێر کردم و نیشانی دام چۆن و یردو ذیکری خۆم به جی بینم . به م جوړه له په ریشانی رزگاری کردم . منیش له م شوینه دا ئه لیم به پیی ئه وه که سالی ۱۲۲۶ ی هه جره ت ده سنیشان کراوه که مەولانا له و ساله دا له هیندوستانه وه گه راوه ته وه بۆ

سوله‌یمانی و هاتووته به‌غداو له ته‌کیه‌ی حه‌زرتی غه‌وٚ نیشه‌جی بووه ،
 ده‌رئه‌که‌وئ که شیخ عوٚثمانیش هه‌ر له‌و ساله‌دا بووه به‌مریدی مه‌ولاناو
 ئه‌بی کاتیش ئاخری سال بووبی و ته‌مه‌نی شیخ عوٚثمان له‌وکاته‌دا (۳۱) سالان
 بووبی •

گه‌رانه‌وه‌ی شیخ عوٚثمان بو سوله‌یمانی

له‌ خزمه‌تی مه‌ولانا‌دا

مه‌ولانا له‌ دوا‌دوا‌ییی سالی ۱۲۲۶ یا سه‌ره‌تای سالی ۱۲۲۷ دا له‌ به‌غداوه
 گه‌راوه‌ته‌وه بو سوله‌یمانی ، چونکه سه‌فه‌ره‌که‌ی بو به‌غداو مانه‌وه‌ی ئه‌و
 ماوه‌یه‌ی له‌وئ به‌فرمانی شاه‌عه‌بدوللای دیه‌له‌ویی مورشیدی بووه •

مه‌ولانا که دیته‌وه بو سوله‌یمانی له‌ هه‌مان مز‌گه‌وتی خویدا دانه‌نیشی
 که کاتی خۆی مامۆستا بووه‌ تیا‌یاو ده‌رزی به‌فه‌قیکانی وتوه‌ته‌وه که مز‌گه‌وتی
 عه‌بدولرحمان پاشای بابانه‌و ئیستا به‌مز‌گه‌وتی شیخ باب‌عه‌لی به‌ناووبانگه •
 مه‌ولانا له‌م مز‌گه‌وته‌دا ده‌ست‌ئه‌کا به‌رئ‌نموونی موسولمانان به‌پیی داب‌و
 نه‌رتی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی • شیخ عوٚثمانیش له‌م سه‌فه‌ره‌دا له‌ خزمه‌تیا
 گه‌راوه‌ته‌وه بو سوله‌یمانی و ده‌ستی کردوو به‌سولووک‌کردن و به‌جی‌هینانی
 ئادابی ته‌ریقه‌ت و مه‌ولانایش زۆر چاودیری کردوو • شیخ عوٚثمان خۆی
 فرموویه‌تی ئه‌وماوه‌یه که له‌ سوله‌یمانی بووم له‌عالمی ذیکرو رابیطه‌دا
 زۆر شتی سه‌یرم چاوپیی‌ئه‌که‌وت و عه‌رزی مه‌ولانام ئه‌کرد ، ئه‌ویش به‌لوتفی
 خۆی رئ‌نموونی ئه‌کردم تا ئه‌و ده‌ورانهم تی‌په‌راند • به‌کورتی شیخ عوٚثمان
 سیراجوددین له‌وماوه‌یه‌دا وه‌کو موریدیکی به‌سۆز خه‌ریکی خواپه‌رستی و
 سولووک‌ئه‌بی و که‌م و زۆر کاتی خۆی زایه‌نا‌کاو به‌هه‌موو جوړی به‌ئادابی
 ته‌سه‌وفه‌وه خه‌ریک ئه‌بی و دوو سالی ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ به‌مجۆره به‌سه‌ره‌ئه‌با تا

ئەگاتە پایەى خەلافەت و مەولانا ئىجازەى خەلافەتى ئەداتى • شىخ عوتمان
يەكەمىن كەسە كە مەولانا ئىجازەى خەلافەتى داوەتى •

ئىبراھىم فەصیح حەیدەرى لە كىتەبى (المجد التالذ ، فى مناقب مولانا
خالد) دا ئەلەى : «لەناو ئەھلى بەغدادا شىخ عوبەیدوللاى حەیدەرى كە موفتى
بەغدا بوو ، لەناو خەلكى شىمالى عىراقىشدا شىخ عوتمانى تەوئەلەى
يەكەم خەلىفەى مەولانا بوون» • بەلام من ھىشتا بۆم ساغ نەبوو تەوئە ناخۆ
شىخ عوتمان سىراجوددىن كە لە ئاخىرى سالى ۱۲۲۸ دا ئىجازەى خەلافەتى
لە مەولانا وەرگرتوو ، ھەر لە سولەيمانى لى وەرگرتوو ، يا لە بەغدا ،
پاش ئەوئەى مەولانا بۆ يەكەمىن جار كۆچى بۆ ئەوئەى كردوو ، چونكە بەپى
ئەوئەى لە شىخ عوتمان سىراجوددىن خۆيەو گىرراو تەوئە ، مەعلوومە لە
تەمەنى ۳۳ سالاندا ئىجازەى خەلافەتى وەرگرتوو ، وەك مەشھورىشە
لە ۱۱۹۵ دا لەدايك بوو ، بەم پىيە ۳۳ سالى يەكەى رىكەوتى ۱۲۲۸ ئەكاو ،
مەولانا لە سالى ۱۲۲۸ دا بۆ يەكەمىن جار لە سولەيمانى يەو كۆچى كردوو بۆ
بەغداو شىخ عوتمانىشى لەگەل رۆشتوو •

گەرانەوئەى دىسانەوئەى شىخ عوتمان بۆ سولەيمانى لە خزمەتى مەولانادا

مەولانا ، وەك لە بەرگى يەكەمى ئەم كىتەبەدا باسماز كرد ، تا سالى
۱۲۳۰ لە بەغدا ئەمىنەتەوئە ، پاشان لەسەر تكاى مەحمود پاشاى بابان
ئەگەر پىتەوئە بۆ سولەيمانى و پاشا خانەقاى گەرەى بۆ دروست ئەكا كە ھەر
لەوكاتەوئە بە خانەقاى مەولانا ناووبانگى دەر كردوو مال و مولكىكى
زۆرى لەسەر وەقف ئەكاو زانايانو ئەھلى تەرىقەت لە ھەموولایەكەوئە
رووى تى ئەكەن • شىخ عوتمانىش كە لەم وەختەدا خەلىفەىكى بە پایەو

مهقام بووه ، له خزمهتی مهولانا دا ئە گەرێتهوه بۆ سولهیمانی و ، مهحموود پاشا ریزیکی زۆر لهمیش ئە گری و زۆر جار له مزگهوتی تایبهتی ناو مالی خویا پیش نوێژی پی ئە کا • شیخ عثمان ههروا لای مهولانایش زۆر بهرێز بووه و مهولانا فهرمانی داوهتی که خهتمی تایبهتی دامهزینیی و ئیواران و بهیانان خهتیم بکا و تهوهججوه له مریده کان بکا • ههروا فهرمانی به موریده کانیشی داوه که له حهلقهی خهتمی شیخ عثماندا دانیشن • له م ماوهیه دا کهسانی پایه بلندی وهك سهید ئیسماعیلی داغستانی و مهلا عهبدولحه کیمی کاشغهری و شیخ موحه ممه دی ههله بجهیی و کهسانی تر له سه ر دهستی شیخ عثماندا سولووکیان کردووه و ته ربی بهتی سو فیانه یان وه رگرتووه و ، مهولانا ته نها چاودیری به کی گشتیی کردوون •

گه رانه وهی شیخ عثمان بۆ هه ورامان

پاش گه رانه وهی مهولانا بۆ سولهیمانی به ماوهی چهند سالیك ، پیاو خراپان و فیتنه گیران ئاژاوهیه کی بۆ ئە ئینه وه و ئه ویش - وهك له بهرگی به که می ئەم کتیه دا به درێژی لپی دواين - له ١٢٣٦ ی ههجره تا بۆ جاری دووهه م سولهیمانی به جی دیلی و له رێگای قهره داغه وه به ره و به غدا ئە که وێته ری • هه ندی له مه نسو و به کانیشی له گه لی ئە رۆن بۆ به غدا و هه ندیکیان له خانه قادا ئە مینه وه و هه ندیکیشیان بلاوهی لی ئە که ن • شیخ عثمان سیرا جود دینیش که خه لیفه ی فه رمانی ئیرشاد کردن پی درا و بووه ، ئە گه رێته وه بۆ هه ورامان و له ته ویله نیشته جی ئە یته وه و ، جار و باریش له بیاره دانیشه وه • هاوینانیش جار جار چووه بۆ سه رچاوهی ئاوی دیی (که یمنه) و هه ندی سالیش چووه بۆ سه رچاوهی (حه وش و به و رانی) له هه ورامانی ئە و دیو (هه ورامانی به شی ئیران) و له هه رکوی بووبی به ئیرشادی

موسولمانان و ری نموونی یانه وه خه ریک بو وه زانایان و طالیبانی سولووک
له هه موو لایه که وه پروویان تی کردو وه •

نشیمه نی شیخ عوثمان سیراجوددین له دئی ته ویله خانووی بنه ماله ی
خویان بو وه ، ئیرشادیشی له مزگه وتی دئی ته ویله کردو وه • له بیاره ش
له و خانوانه دا دانیشتوو وه که نه که ونه پشت خانه قاوه و به خانووی حه مه که ریمی
شیخ ره شید ناسراون و ئیستا هیی نه وه ی شیخ ره شیدن •

له و ماوه یه دا که شیخ عوثمان له هه ورامان بو وه مه ولانا له به غدا
بو وه و تا چوو و بۆ شام (۱۲۳۶ - ۱۲۳۸) ، شیخ عوثمان گه لی سه فه ری
بۆ ده وروبهری هه ورامان کردو وه • یه کچی له م سه فه رانه ی بۆ سنه بو وه •
له م سه فه ره دا ماوه یه که له سنه ماوه ته وه و له وی ئیرشادی کردو وه و گه لی
مه لا و پیای مونسب ته ریه تیان له سه ر ده ستیا وهرگرتوو وه وه که شیخ
شو کرو لای سنه یی و مه لا موحه ممه د باقر که پاشان به شیخ موحه ممه د باقر
ناوی ده ر کردو وه •

وه که بۆم ده ر که وتوو وه هه ر له م ماوه یه دا شیخ عوثمان چه ند جار یکی ش
به خزمه تی مه ولانا گه یشتوو ته وه • جار یکه له به غدا و دوو جار له هه ورامان
که مه ولانا له به غدا وه بۆ هاوینه خۆری چوو و بۆ کو یستانه کانی هه ورامان •

ده وری شیخ عوثمان سیراجوددین پاش گوچ کردنی مه ولانا بۆ شام

هه ر وه که چۆن پاش گوچ کردنی مه ولانا له سوله یمانی یه وه بۆ به غدا ،
شیخ عوثمان سیراجوددین له هه ورامان به ئیرشاد کردنه وه خه ریک بو وه ،
هه روا پاش گوچ کردنیشی له به غدا وه بۆ شام له ئیرشاد کردنی خۆیدا
به رده وام بو وه • له ناوچه ی هه ورامان و باباندا مه ولانا خه لیفه یه کی له شیخ

عوثمان شایاترو لی هاتووتری نه بووه ، له بهر نه وه له هه موولایه که وه خه لک
روویان تی کردوووه هه میشه خانه قای ته ویله پربوووه له موریدو مه نسووب که
له زور لای کوردستان و ولاتانی ئیسلامه وه هاتوون .

به م جوړه شیخ عثمان له ۱۲۳۶هـ وه که مه ولانا به یه کجاری کوچی کردوووه
بو به غداو تا ۱۲۸۳ که خوی کوچی دواپی کردوووه — دوو سالی نه بی که
هاتوووه بو سوله یمانی — له هه ورامان (ته ویله و یاره) خه ریکی ئیرشاد بووه .

هاتنی شیخ عثمان بو خانه قای مه ولانا له سوله یمانی

به تگای نه حمده پاشای بابان بو ماوه یهک

له بهرگی یه که می نه م کتیه دا باسمان کرد که و پاش کوچ کردنی
مه ولانا بو به غدا ، به فرمانی مه ولانا خوی ، شیخ عه بدوللای هیراتی له سهر
خانه قای مه ولانا دانیشتوووه بو ئیرشادو شیخ مه حمود صاحبی برای
مه ولانایشی له گه ل بووه . نه م باره به م جوړه ماوه ته وه تا مه ولانا له ۱۲۴۲دا
فهوتی کردوووه و شیخ عه بدوللای هیراتی به وه سیه تی مه ولانا چوووه بو
شام تا له جیگه ی نه ودا دانیشی و ته نها شیخ مه حمود صاحب له سهر خانه قا
ماوه ته وه . نه میش پاش ماوه ییک سوله یمانی به جی هیشتوووه و چوووه بو
شام و شیخ نه حمده دی هه ولیری یان له شامه وه ناردوه ته وه بو سوله یمانی
بو سهر خانه قا . ئیتر وه زعه که به م جوړه دریژه ی کیشاووه و موریدو مه نسووبی
نه قشبه ندی هه موو تیکرا له خانه قادا پیکه وه خه تمیان کردوووه تا کاتی که
شیخ لوطفوللا ناوو مه لا عثمانی بالخی که له موریدانی شیخ عثمان بوون
نه رۆن بو هه ورامان بو سهر لیدانی شیخ . پاش گه رانه وه یان ئیتر شیخ
نه حمده دی هه ولیری ریگیان نادا له ناو خانه قای مه ولانا دا خه تم بکه ن ،
نه وانیش نه رۆن له مزگه وتی مه لا عثمانی بالخی خه تم نه که ن و نادابی

تەرىقەت بەجىدىن • شىيخ ئەحمەدى ھەوليرى ئەمەش بە بەربەرەكانى
دائەنى بۆ خۆى و ئەچى لای ئەحمەد پاشاى كورى سولەيمان پاشان بابان
شكاتيان لى ئەكا • ئەحمەد پاشا لەمبارەوہ نامەيەك بۆ شىيخ عوتمان
سیراجوددين ئەنوسى بۆ تەويلە • شىيخ زۆر بە ناسكى وەلامى نامەكەى
ئەداتەوہ • كە ئەحمەد پاشا نامەكە ئەخويىتەوہ ، زۆر شادمان ئەبى و
خۆشەويستى شىيخ عوتمان ئەچىتە دليەوہ و ئارەزووى دىتە سەر ئەوہ
بىرى بەدوايا لە ھەورامانەوہ بىھىنى بۆ سولەيمانى و لەسەر خانەقا دايى •

پاش ئەمە زۆرى پىناچى سولەيمان پاشاى باوكى ئەحمەد پاشا كۆچى
دوايى ئەكاو ئەحمەد پاشاى كورى لەجىيى دائەنىشى (٦) • ئەمجار ئەحمەد
پاشا لەسەر ئارەزووہ كەى خۆى بەدواى شىيخ عوتماندا ئەيرى و لە سالى
١٢٥٤دا لە ھەورامانەوہ ئەيھىنى بۆ سولەيمانى و لەسەر خانەقاى دائەنى
بۆ ئىرشادکردنى موسولمانان • كە شىيخ ئەحمەدى ھەوليرى ئەمە ئەيىنى و
تى ئەگا خەلكى سولەيمانىش ھەروەك ئەحمەد پاشا ئارەزوويان لەوہيە
شىيخ عوتمان بەسەر خانەقاوہ بى ، بىدەنگ ھەموو كاروبارى خانەقا ئەداتە
دەستى شىيخ عوتمان •

پاش دامەزرانى شىيخ عوتمان لەسەر خانەقا خەلكىكى لە جاران زۆرتر
رووى تى ئەكەنو وەختە بلىين دەورى ئىرشادى مەولانا لە خانەقادا تازە
ئەيىتەوہ • عەبدوللا پاشاى مامى ئەحمەد پاشايش شىيخ ئەحمەدى ھەوليرى

---

(٦) سولەيمان پاشا لە سالى ١٢٥٤ى ھىجرەتدا كۆچى دوايى كردوہ •
نالى لە لاواندەوہى سولەيمان پاشا و پىرۆزبایى لى كردنى ئەحمەد پاشاى
كورىدا قەسىدەيەكى ھەيە بەمبەيتە دەستپى ئەكا :

تا فەلەك دەورەى نەدا — صەد كەوكەبى ئاوانەبوو —
كەوكەبەى مېھرى موبارەك طەلەتتى پەيدا نەبوو

شىيخ مەرووفى نۆدىيش ھەر لەم سالەدا كۆچى دوايى كردوہ •

ئه‌باته زه‌ردياواي قه‌رده‌داغ و خانه‌قايه‌كي له‌وي بۆ ئه‌كاته‌وه ده‌ستي تيا ئه‌كا به‌ ئيرشاد .

له‌وماوه‌يه‌دا كه‌ شېخ عوثمان له‌ خانه‌قا بووه‌ جار جاريش سه‌ر له‌ هه‌ورامان ئه‌داته‌وه‌و ماوه‌يه‌ك له‌و ناوانه‌ ئه‌ميڻي و يه‌كي له‌ خه‌ليفه‌كاني له‌جي خوي له‌ خانه‌قا به‌جي ئه‌هيلى . جاري له‌وجارانه‌ مه‌لا حاميدي ^(٧) كوري مه‌لا عه‌ليي بيساراني له‌جي خوي دانه‌ني كه‌ پياويكي زاناو هوشيارو شاره‌زاي ئوسوولي دين و ته‌ريقه‌ت و مه‌لايه‌كي باش بووه‌و بۆ كاروباري دنياي خانه‌قايش هه‌روا لي‌هاتوو بووه‌ . ئه‌وكاته‌ ريكه‌وتي فه‌رمانه‌وايي عه‌بدوللا پاشاي باباني كردوووه‌و سه‌رده‌مي ئه‌حمه‌د پاشا نه‌بووه‌ . له‌مه‌وه‌خته‌دا شېخ ئه‌حمه‌دي هه‌ولييري و شېخ فه‌تاحي كوري حه‌مه‌خاني براي مه‌ولانا كه‌ له‌ پياوماقوولاني بنه‌ماله‌ي مه‌ولانا بووه‌ ، به‌ بيانوي ئه‌وه‌وه‌ كه‌ گوايه‌ شېخ عوثمان گه‌لي جار خانه‌قا به‌جي ئه‌هيلى و ئه‌رواته‌وه‌ بۆ هه‌ورامان و خه‌ليفه‌يه‌كي خوي له‌جي خوي دانه‌ني و ره‌وايش ني‌يه‌ تا خه‌ليفه‌ي مه‌ولانا وه‌ستايي كه‌سي تر سه‌ره‌پرشتيي كاروباري ديني و دنيايي خانه‌قا بكاو ، به‌ ره‌زامه‌ندي عه‌بدوللا پاشايش ، داوا له‌ مه‌لا حاميد ئه‌كه‌ن خانه‌قا به‌جي يلى و ئه‌لين ئه‌بي شېخ ئه‌حمه‌د به‌سه‌ر خانه‌قاوه‌ بي . شېخ فه‌تاحيش پي ئه‌لي ئيمرو ته‌نها دوو كه‌س له‌جي مه‌ولانا‌دا به‌ كاري ئيرشاد دين شېخ طاهاى شه‌مزيني و شېخ عوثماني ته‌ويله‌ ، به‌لام شېخ عوثمان زوو ئيجازه‌ي خه‌لافه‌ت ئه‌داو ئه‌مه‌ ناشي . بۆنموونه‌ بيستوو مه‌ ئيجازه‌ي خه‌لافه‌تي به‌ دوو مندالي قه‌رده‌اغى داوه‌ .

مه‌لا حاميديش له‌ وه‌لامى شېخ فه‌تاحا ئه‌لي : من له‌ جه‌نابي شېخ

---

(٧) ئه‌م مه‌لا حاميده‌ خوي نووسيويه‌ له‌سه‌ر ئاموژگاري شېخ موحه‌ممه‌د صادقي مازي‌بنى ، له‌ ده‌وروبه‌ري ١٢٥٠ه‌ هيجره‌تدا ، هاتوووه‌ بۆ خزمه‌تي شېخ عوثمان . پاشانيش باسي ئه‌مه‌ ئه‌كه‌ين .

عوئمانم بیستووہ فہرمووہ تیئہ وەندە ی لیئہ زانم کہ حەزرەتی مەولانا
 خالید (قدس سرہ) لە چ حالیکە ئیجازە ی داوہ بە من • ئەگەر بەھۆی
 بەرە کاتی ئەوہوہ پۆژی صەد کەس بگەنە ئەو حالەتە ، من ئیجازەیان
 ئەدەمئ چونکە عومریکی زۆرم لەم پێگادا لە خزمەتی مەولانا دا
 بەسەربردووہ • من ئەیشزانم کہ مەبەستت لەو دوو منالە شیخ عەبدوللاو
 شیخ موحەممەدی کورانی شیخ عەبدوللەطیفی قەرەداغی یە (کە دوو گەنجی
 خویندن تەواو کردوو ی لەخواترس و طەریقەت وەرگرتوو بوون) • من خۆم
 لەوئ بووم کہ شیخ عوئمان ئیجازە ی دانئ • نامە ی بۆ شیخ ئەحمەدی
 ھەولیری ش نووسی و بۆی نووسی وامان بە باش زانی ئەم دوو کورە
 ئیجازە بدەین و بیان تیرنەوہ بۆ خزمەتتان تا بەپیی فەرمانی ئێوہ
 بجووڵینەوہ • حەز ئەکەم ئێوہیش بۆ بەرە کەت ئیجازەیان بدەنئ تا
 سەرکەوتوو و خاوەن بەرە کەت بن • لەوکاتەیشەوہ کہ گەراو نەتەوہ بۆ
 قەرەداغ مل پێچی یان لە فەرمانی شیخ ئەحمەد نە کردووہو ، ھەر بەھۆی
 ئەوہوہ کہ خەلک ئەو دوو کورەیان خۆش ئەوئ و باوەریان پێیان ھەیە ،
 حەق وایە شیخ ئەحمەدیش زۆرتر چاودیری یان بکا ، نەک بین بە مایە ی
 دڵ ئیشانی ئەویش و جەنابیشتان • ئێتر پاش ئەمچەند قسە یە مەلا حامید
 خانەقا بەجئ دێلئ و ئەگەر ئیتەوہ بۆ یارە بۆ خزمەتی شیخ عوئمان و
 پرووداوە کە ی بۆ ئەگێر ئیتەوہ • شیخیش حالی ئەبئ کہ دەور گۆراوہو
 دەوری حوکمداریی ئەحمەد پاشا نەماوہو ، مانەوہ ی لە سولەیمانی ئەبئ بە
 مایە ی پەریشانی و دڵ ئازاری و ، ئەمەیش لە گەل ناسکی ئادابی طەریقەت
 ناگونجئ و ، بپار ئەدا لە بیارە بمی ئیتەوہ ھەر لەوئ خەریکی ئیرشاد
 بئ • ھەروایش ئەکا و ئێتر تا ئەورۆژە ی کوچی دوایی ئەکا بە ئیرشاد کردن و
 پئ نموونی موسوئمانان و خزمەت کردنیانەوہ خەریک ئەبئ و طالیبانی زۆری
 طەریقەت لە ھەموو لایە کەوہ لئی گرد ئەبنەوہو بە بەرە کەتی ئەو گەلئ پیاوی
 خاوەن پایە پئ ئەگەن •

ناوی هه‌ندی له خه‌لیفه‌کانی شیخ عوتمان سیراجوددین

به‌داخه‌وه ئاگاداری‌یه‌کی باشمان له‌باره‌ی ده‌وری ئیرشادو ناوو میژووی ژیا‌نی خه‌لیفه‌کانی شیخ عوتمان سیراجوددینه‌وه به‌ده‌سته‌وه نی‌یه ، بۆیه به‌ ناچاری به‌وه‌نده ده‌س‌به‌ردار ئه‌بین که ناوی ئه‌وانه‌یان بنووسین ناویان له‌ به‌رده‌ستمانایه :

- ۱ — شیخ‌عه‌لی ته‌ویله‌یی •
- ۲ — شیخ‌عه‌لی سه‌رگه‌تی •
- ۳ — شیخ‌عه‌بدو‌لکه‌ریمی سه‌رگه‌تی •
- ۴ — مه‌لا حامیدی مه‌لا‌عه‌لی یساران‌ی (کاتبی شیخ) •
- ۵ — مه‌لا موحه‌مه‌دی هانه‌دن‌ی (هانه‌دن‌ی لای سه‌رگه‌ت) •
- ۶ — شیخ موحه‌مه‌دی کوری شیخ وه‌یسی به‌رزنجه‌یی •
- ۷ — شیخ حوسه‌ینی هه‌ورامی •
- ۸ — سه‌یید حامیدی هه‌ورامی •
- ۹ — مه‌لا سه‌دروددینی روواری •
- ۱۰ — سه‌یید قوطبوددینی که‌لجینی •
- ۱۱ — سه‌یید موحه‌مه‌د ئه‌مینی کوری سه‌یید قوطبوددینی که‌لجینی •
- ۱۲ — شیخ ئیسماعیلی هه‌جیجی •
- ۱۳ — حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌دی تۆشه‌یی کوری مه‌لا‌عه‌بدو‌لکه‌رمان‌ی تۆشه‌یی موفتی سوله‌یمان‌ی •
- ۱۴ — مه‌لا موحه‌مه‌د ئه‌مینی تۆشه‌یی •
- ۱۵ — مه‌لا مه‌حموودی دشه‌یی باوکی مه‌لا‌عه‌بدو‌للای موفتی سنه‌ •
- ۱۶ — سه‌یید شه‌هابوددینی طالشی دانیش‌تووی دشه‌ •
- ۱۷ — مه‌لا ئیبراهیمی جوان‌رۆیی •
- ۱۸ — مه‌لا حه‌سه‌نی جوان‌رۆیی •

- ۱۹- مه لا فه تحوللای کوری مه لا شهرینی جوانرۆیی که له پێژاوی لای زه هاو بووه .
- ۲۰- سه یید قانوونی خانه گایی .
- ۲۱- سه یید عه بدولحه کیمی خانه گایی .
- ۲۲- سه یید بایه زیدی خانه گایی .
- ۲۳- سه یید عه بدولپه حمانی خانه گایی .
- ۲۴- سه یید شا که ره می تاوه گۆزی .
- ۲۵- سه یید عه بدولپه حیمی تاوه گۆزی (مه وله وی) .
- ۲۶- شیخ یه عقووب به گی کوری عه بدوللا به گی شهره فبه یانی .
- ۲۷- شیخ موحه ممه ده کورده .
- ۲۸- سه یید عه بدولقادی مه شهوور به خه لیفه قادر .
- ۲۹- مه لا عه بدوللای چۆری .
- ۳۰- شیخ حه مه صادق وه زیری دانیشتووی سه ولاوا .
- ۳۱- سه یید قاسمی نگلی .
- ۳۲- شیخ حوسه ینی باقلاوایی .
- ۳۳- مه لا موصله فای که لاتنی .
- ۳۴- شیخ حه مه صادقی مازی بن .
- ۳۵- مه لا قاسمی پایگه لانی .
- ۳۶- مه لا مووسای پایگه لانی .
- ۳۷- مه لا حه یده ری ئه وێهه نگلی .
- ۳۸- مه لا عه بدولکه ریمی ئه وێهه نگلی .
- ۳۹- شیخ شوکروللای سنه یی .
- ۴۰- شیخ موحه ممه د باقری سنه یی .
- ۴۱- مه لا مه حموودی سنه یی .

- ۴۲- شیخ موحه ممه‌دی سمیرانی •
- ۴۳- مه‌لا موصطه‌فای شیعی •
- ۴۴- شیخ موصطه‌فای سه‌قزی •
- ۴۵- سه‌یید عه‌بدولکه‌ریمی موکریان‌یی مه‌شه‌وور به سه‌یید زه‌ینه‌ل •
- ۴۶- مه‌لا موحه ممه‌دی هه‌وشاری •
- ۴۷- مه‌لا یوسفی پالا‌وایی مه‌شه‌وور به شیخی بورهان •
- ۴۸- مه‌لا موحه ممه‌دی با‌نه‌یی •
- ۴۹- شیخ فه‌تاحی شلی‌ری که له بالیکه‌ده‌ر ئیرشادی کردووه •
- ۵۰- مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی هه‌له‌بجه‌یی •
- ۵۱- شیخ سوله‌یمانی چناره‌یی •
- ۵۲- شیخ ئیسماعیلی سو‌له‌یی به‌رزنجه‌یی •
- ۵۳- شیخ موحه ممه‌دی قه‌رده‌اغی له نه‌وه‌ی شیخ حه‌سه‌نی
گله‌زه‌رده‌و دانیش‌تووی دئی چه‌می سمۆر •
- ۵۴- شیخ عه‌بدوللای قوطب کوری شیخ له‌طیفی قه‌رده‌اغی •
- ۵۵- شیخ موحه ممه‌دی برای شیخ عه‌بدوللای قوطب •
- ۵۶- شیخ عه‌بدول‌رحمانی ئیینول‌خه‌یاطی قه‌رده‌اغی •
- ۵۷- سه‌یید موحه ممه‌د ئه‌مین زه‌ویمه‌ری قه‌رده‌اغی •
- ۵۸- شیخ موصطه‌فای کوری شیخ حه‌مه‌ه‌لیی نه‌وتیی قه‌رده‌اغی •
- ۵۹- شیخ عه‌بدول‌رحمانی کوری موحه ممه‌د به‌گی مه‌ولان به‌گ
که زوو موریدی شیخ عه‌بدوللای قوطب بووه‌و له خزمه‌تی
شیخ عو‌ثمان سیراجو‌ددیندا ته‌واوی کردووه •
- ۶۰- مه‌لا عو‌ثمانی با‌له‌خی •
- ۶۱- مه‌لا عو‌ثمانی کوری حاجی ئیسماعیلی کانی که‌وه‌یی •
- ۶۲- مه‌لا موحه ممه‌دی کوری مه‌لا خدری سوله‌یمانه‌یی •

- ۶۳- شیخ حوسهینی کوری ئەورەحمان بەگی خەزنەدار •
- ۶۴- شیخ حەمەصالحی کوری ئەورەحمان بەگی خەزنەدار •
- ۶۵- مەلا عومەری جەلمۆردی •
- ۶۶- شیخ حەسەنی کەرکووکی •
- ۶۷- شیخ جەوادى کەرکووکی •
- ۶۸- مەلا عومەری عومەرگومبەدی •
- ۶۹- مەلا ئیبراھیمی کۆیسەنجق •
- ۷۰- مەلا موخەممەد ئەمینی کۆیسەنجق •
- ۷۱- مەلا موخەممەد ئەلە کۆیسەنجق ئیرشادی کردووە •
- ۷۲- مەلا موخەممەد بلباس •
- ۷۳- مەلا ئەحمەدی شاوری •
- ۷۴- مەلا وەیسى •
- ۷۵- مەلا شیخ نەبىی ماویلی •
- ۷۶- مەلا طاهاى بالەکی •
- ۷۷- مەلا مەحموودی رەواندزی •
- ۷۸- مەلا موخەممەد ئەلە پێشان موریدي شیخ نەبى بووە •
- ۷۹- مەلا عەلیی ییتواتەبی •
- ۸۰- شیخ عەلیی بالیسانی •
- ۸۱- مەلا ئەبووبەکرى هەولیری •
- ۸۲- مەلا موخەممەدی هەولیری مەشهور بە شیخی چۆلی •
- ۸۳- سەید حوسەین ئەفەندی ئەستەموولی •
- ۸۴- عەلی ئەفەندی حاکمزادەى ئینطاکی •
- ۸۵- مەلا موخەممەدی خەلکی سەرت •
- ۸۶- مەلا موخەممەدی قورەیشی دیاربەکرى •

ئەم خەلیفانەى شىيخ عوتمان سىراجوددىن ئەوانەن كە مەلا حامىدى
 مەلا عەلىي يىسارانىي كاتىبى شىيخ لە كىتەبى (رياض المشتاقين) دا^(۸) ناوى
 نووسىون ، كە زياتر ئىجازەنامەى خەلافەتەش ھەر ئەم ئەينووسىيەوہ .
 بەلام من باوہرم وایە مەلا حامىد تەنھا ناوى ئەوانەى لەو كىتەبەیدا نووسىوہ
 كە لە كاتى دانانى كىتەبەكەدا خەلیفە بوون ، ئەگىنا شىيخ عوتمان گەلى
 خەلیفەى تەرىشى بووہ . بونموونە من خۆم خەلافەتنامەى شىيخ عەبدولھادىي
 تالشىم دیوہ كەچى ناویشى لە (رياض المشتاقين) دا نىيە . ھەروا شىيخ
 خەزرى باوكى شىيخ جواد لە گەرەكى ئىمام قاسمى كەركوك خەلیفەى
 شىيخ بووہ . مەلا عومەرەى كورەى مەلا عەبدوللای كورەى مەلا ئىبراھىمى
 عومەرگومبەتى^(۹) و شىيخ عەبدولكەرىمى دەگاشىخانى لای بیارەو شىيخ

---

(۸) مەلا حامىد ئەم كىتەبەى بۆ باسى مەولانا خالىدو شىيخ عوتمان
 سىراجوددىن و شىيخ موحەممەد بەھائوددىن و براكانى داناوہ . ھىشتا
 لە چاپنەدراوہ . دانەيەكى لە كىتەبخانەى شىيخ موحەممەد ئەمىنى
 كاكەشىخ (كاردۆخى) دا ھەيە وینەيەكىشى بە فۆتۆكۆپى لای منە .
 كىتەبەكە ۴۳۰ لاپەرەيە .

(۹) ئەم مەلا عومەرەى كورەى مەلا عەبدوللای كورەى مەلا ئىبراھىم و برازای مەلا
 ئەحمەدى عومەرگومبەتىيە كە بە فاضلى دەربەندى بەناووبانگ بووہو
 لە گەل موفتىي زەھاوى موناظەرەى توندى بووہ . لەقەبى دەربەندى
 لەسەرئەوہ ھەلگرتووہ كە وەختى خۆى لە ناودەربەندى كرماشانەوہ
 كۆچيان كەردووہو لە كوردستانى عىراق نىشتەجى بوون . مەلا ئەحمەدى
 فاضلى دەربەندى مامى لە گەل موفتىي زەھاوى پىكەوہ لای مەلا
 عەبدولرەھمانى رۆژبەيانى خويندوویمانەو ئىجازەيان لەو وەرگرتووہ .
 ئىجازەى رىوايەتى صەحیحەىنى بوخارى و موسلىم و عىلمەكانى تەرى لە
 مەلا يەحياى مزوورىيش وەرگرتووہ . ئەمەش سوورەتى ئىجازەنامەكەى:

« بسم الله الرحمن الرحيم .

الحمد لله رب العالمين . والصلوة والسلام على سيد المرسلين
 محمد وآله وصحبه اجمعين . اما بعد ، فانى اجزت ولدي القلبى الملا
 احمد ابن الحاج ابراهيم العمرگندى بان يروى عنى صحيحى البخارى

=

عهلی بیارهیی و خهلیفه حه مه مرادی باوکی شیخ حه مه ئەمینی سه رگه تی و شیخ
 عه بدوللای دهیمه یه وی و حاجی عیوه ضی پاوهیی و مه لا عه بدولباقیی پاوهیی و
 شیخ سوله یمانی که یمنه ییش هه روا خهلیفه ی شیخ عوتمان بوون و ناویشیان
 له کتیه که ی مه لا حامیددا نی یه ، جا یا پاش دانانی (ریاض المشتاقین) ئەمانه
 بوون به خهلیفه ، یا له کتییکی تریدا ناوی ئووسیون و بهرچاوی ئیمه
 نه که وتوووه .

شیخ عوتمان سیراجووددین گه لی مه نسووبی خاوهن پایه شی بووه
 که نه بوون به خهلیفه وهک :

- ۱ - شیخ شهرفی په نجهیی .
- ۲ - شیخ عهلی کوری شیخ سه عدوللا .
- ۳ - سه یید هیدایهت .
- ۴ - شیخ حه مه سه عید .
- ۵ - ئەحمه د پرسی .
- ۶ - شیخ عه بدوللای مرادوهیسی شه میرانی .
- ۷ - شیخ حه مه سه عیدی هه له بجهیی .
- ۸ - مه لا ئەحمه دی ره واندزی .
- ۹ - مه لا صالحی سنهیی .
- ۱۰ - شیخ موحه مه دی فیراقی .

ومسلم و باقی کتب الحدیث وكذلك كتب الفقه على سائر العلوم ، كما
 اجازنی مشایخی الاعلام . وانا الحقیر یحیی بن خالد الكردي المزوری عفا
 الله تعالی عنهما . سنة ۱۲۴۵ الف ومئتين وخمس واربعین هجرية .
 (توکل یحیی علی ربه) « . [ئهم رسته ی دواپی یه نه خشی موره که یه تی] .
 ئەم مه لا عومه ره مامی مه لا عومه ری عومه رگومبه تی خه تیب و پیش نوژی
 مزگه وتی ئیمام قاسمی که رکوو که که تا ئەم چهند سالی دواپی یه مابوو .

- ۱۱- مه لا مهحموودی ته ویله یی •
- ۱۲- شیخ حوسهینی پشتکیوی (۱۰) •
- ۱۳- شیخ ئەحمەدی زەهاوی •
- ۱۴- شیخ موحه مەدی هاروونی •
- ۱۵- ئەحمەد پاشای بابان •
- ۱۶- ئەحمەد بەگی وهله د بهگ •
- ۱۷- مه لا داوودی دشه یی •
- ۱۸- شیخ عومه ری خه لیفه (۱۱) •
- ۱۹- مه لا ئەحمەدی کانی هه مزه •
- ۲۰- مه لا مهحموودی وئووبه •
- ۲۱- ره ضاقولی خانی حاکمی سنه •
- ۲۲- شیخ موحه مەدی که مانگر •
- ۲۳- سه یید موحه مەدی خانه گایی •
- ۲۴- ئاغا فه تاحی میرزا فه ره جوللای وه زیر •
- ۲۵- موحه مەد بهگی ئەحمەد بهگ •
- ۲۶- عه لی ئەفه ندیی موفتی ئینطاکی به •
- ۲۷- عه زیر بهگی حوسه ین بهگ •
- ۲۸- مه لا مه عرووفی مه نده لای •
- ۲۹- فه قی مهحموودی سابوونچی •

---

(۱۰) ئەم شیخ حوسه ینه که خه لکی پشتکیوی هۆرین و شیخان بووه ، باوکی حاجی شیخ عارفی قزله باته . وهختی خۆی له ناوچه ی هۆرین و شیخان دانیشتون ، پاشان شیخ عومه ر ضیائوددین ناردوووه بو هه رگینه ی لای پینجوتین و له وی کۆچی دوا یی کردوووه .

(۱۱) ئەم شیخ عومه ره له مه ردۆخه یی به کانی قه ره داغه و به شیخ هۆمه ر به ناووبانگ بووه .

۳۰- حەمەصادق خانى حاكىمى جوانرۆ •

۳۱- ئەحمەد قارەمان •

۳۲- مىرزا ئەكبەرى سەنەبى •

۳۳- مەلا صالحى سەنەبى •

دارايى و بارى گوزەرائى شېيخ عوتمان سىراجوددىن

وہك به به لگه و نیشانه دا دەرئەكەوى شېيخ عوتمان سىراجوددىن زۆر
لە دنياو پېۋەند بە دنياوہ دوور بووہو ، لە گەل ئەو تەمەنە دريژەدا كە
راى بواردووە كە ۸۸ سال بووہ نەمبىستووہ مەراقى دنياو دارايى پېكەوہنانى
بووبى • لە دواسالەكانى ژيانا لەو باخچەيەدا كە ئەكەوئتە داوئنى دئى
تەوئلەوہو بە ميرات لە باوكيەوہ بۆى ماوہتەوہ خانەقاىەكى سادەى
دروست كرددووە • پاش وەفاتى خوئشى شېيخ موخەمەد بەهائوددىنى كورپى
چەند ھۆدەى يەكقات و دووقاتى بەدەوریدا دروست كرددووە • لەوہ بەولائوہ
نەمبىستووہ لە تەوئلە مولك و مالئكى بووبى • بەلئى لە چەمى ھانەگەرمەلە
لە ژوور دئى بيارەوہ دوو باخى بووہ ، يەكەم باخى (لارووە) كە ئىستا
وەققەو ھىي خانەقاى بيارەيەو ، دووھەم باخى (سۆسى) كە بە ميرات
كەوتووہتە دەستى شېيخ مەعرووفى كورپى و ميراتگرانى ئەوئش فرۆشتوويانە
بە ھانەگەرمەلەيى • لە بيارەئش باخى (ملەگای چنار) و (باخى قادر ئاغاي)
بووہ • باخى ملەگای چنارى وەقف كرددووەو ئىستائش ھەروا وەققە • باخى
قادر ئاغائش بە ميرات كەوتووہتە دەستى حاجى شېيخ عەبدولرەحمانى
كورپى و لەوئشەوہ بۆ شېيخ تاجوددىنى كورپى ماوہتەوہو ئەوئش فرۆشتووہ
بە شېيخ نەجموددىن •

شېيخ عوتمان سىراجوددىن زۆر قانئع و زاهيدو دەست لە دنيا

داشۆردوو بووه • تهنانهت ئەلین که کهرستهی چایی لینانی وهك قۆری و سه‌ماوه‌رو پیاڵه‌و ژیرپیاڵه‌ی دیوه‌ توورپه‌ بووه‌و به‌ هه‌ورامی‌پانه‌ و‌توویه‌ «ل‌اش‌به‌ردی • ئینه‌ ئەسبابو‌ فیرعه‌ونیا» واته‌ : لای‌به‌رن ، ئەم‌ شتانه‌ که‌ل‌وپه‌لی‌ فیرعه‌ونن ، واته‌ ئەبن‌ به‌ هۆی‌ فیزو‌ ده‌مارو‌ خوا‌ له‌بیرچوونه‌وه‌و دنیاپه‌رستی •

هه‌روه‌ها بیستوومه‌ ب‌ینا‌ له‌سه‌ر دۆستایه‌تی‌ ناوبه‌ینی‌ شیخ‌ عوثمان‌ سیراجو‌ددین‌ و شیخ‌ عه‌بدول‌رحمانی‌ تال‌ه‌بان‌ی‌ مه‌شه‌وور به‌ (خال‌یص) ، شیخ‌ عوثمان‌ ، شیخ‌ عومه‌ری‌ کور‌ی‌ ئەتیری‌ بۆ‌ ته‌کیه‌ی‌ تال‌ه‌بان‌ی‌ له‌ که‌رکووک‌ که‌ له‌وئ‌ له‌گه‌ڵ‌ شیخ‌ عه‌لی‌ کور‌ی‌ شیخ‌ عه‌بدول‌رحماندا‌ پیکه‌وه‌ بخوینن • پاش‌ ماوه‌یه‌ك‌ شیخ‌ عوثمان‌ چاوی‌ به‌ ده‌رویشی‌کی‌ شیخ‌ عه‌بدول‌رحمان‌ ئەکه‌وئ‌ که‌ له‌ که‌رکووک‌ه‌وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه‌ پرس‌یاری‌ لی‌ ئەکا : عومه‌ری‌ کور‌م‌ چۆن‌ بوو ؟ ئەویش‌ ئەلی‌ : زۆر‌ چاک‌ بوو ، به‌یان‌ی‌ و ئی‌واره‌ له‌ مالی‌ شیخه‌وه‌ به‌ سینی‌ خواردنی‌ چاک‌ بۆ‌ ئەوو‌ شیخ‌ عه‌لی‌ کور‌ی‌ شیخ‌ دی • که‌ شیخ‌ عوثمان‌ ئەمه‌ ئەب‌یسی‌ په‌له‌په‌ل‌ نامه‌یه‌ك‌ بۆ‌ شیخ‌ عه‌بدول‌رحمان‌ ئەتیری‌ ت‌کای‌ لی‌ ئەکا‌ زوو‌به‌زوو‌ عومه‌ری‌ کور‌ی‌ بۆ‌ بن‌تیرته‌وه‌ با‌ له‌ قه‌ناعت‌ کرد‌و قنیات‌ کرد‌ن‌ به‌ تووه‌ ره‌قه‌ی‌ هه‌ورامان‌ نه‌که‌وئ‌ •

به‌کورتی ، خانه‌دانی‌ شیخ‌ عوثمان‌ی‌ ته‌وی‌له‌ وه‌ختی‌ خۆی‌ له‌سه‌ر چوار‌ بناغه‌ دامه‌زراوه‌ : یه‌که‌م — شوین‌که‌وتنی‌ شه‌رع‌ و لانه‌دان‌ له‌ ر‌ی‌بازی‌ ئابین‌ • دووه‌م — لانه‌دان‌ له‌ ر‌ی‌گای‌ زوهد‌و‌ قه‌ناعت‌ و نه‌که‌وتنه‌ دوای‌ رابوارد‌ن‌ و ئاره‌زووبازی • س‌یه‌م — تیکه‌ڵ‌نه‌بوون‌ به‌وکه‌سانه‌ی‌ که‌ خاوه‌نی‌ دنیان‌ چ‌ به‌ ئیداره‌و‌ چ‌ به‌ دارایی‌ • چواره‌م — فه‌رامۆشی‌ نه‌کرد‌ن‌ له‌ خزمه‌تی‌ دل‌دا •

سەفەرەگانی شیخ عوثمان سیراجوددین

وہ کوو لہ کتیبی (بارقات) ی شیخ موحمەدی سمیرانی و (ریاض
المشتاقین) ی مەلاحامیدی کاتبی شیخەوہ دەرئەکەوئ و لہ پیاوانی
باوەرپیی کراویشەوہ بيسراوہ ، شیخ عوسمان سیراجوددین لہ سەردەمی
خەلیفەیی و لہ سەردەمی ئیرشادی سەربەخۆیدا چەند سەفەری کردووە :

یە کەم — کاتیی کە مەولانا لہ بەغدا بوو و شیخ عوثمان لہ ھەورامان ،
شیخ سەفەرئیکی سنە ی کردووە و ماوەیەک لہوئ ماوەتەوہ ئیرشادی کردووە .
دووھەم — سەفەری بۆ بەغدا بۆ خزمەتی مەولانا بەھۆی شکاتی
حاجی سەبید موحمەد ناوی خەلیفە ی مەولاناوہ لہوہ کە شیخ عوثمان
ئێجازە ی خەلافەتی بە مەلا ئەحمەدی کۆلەسارەیی داوہ و گواپە مەلا ئەحمەد
شایانی خەلافەت نی یە .

سێھەم — سەفەری بۆ سنە بۆ ئاشت کردنەوہ و دڵ دانەوہی حاجی
سەبید موحمەد ، بەپیتی فەرمانی مەولانا .

چوارەم — سەفەری بۆ کۆیسنجق ، کاتیی کە دانیشتووی خانەقای
مەولانا بوو لہ سولەیمانی ، لہ سەردەمی ئەحمەد پاشای باباندا ، بۆ
چاوپیی کەوتنی والی کە لہوئ بوو ، بەداوای ئەحمەد پاشا .

پێنجەم — سەفەری لہ ھەورامانەوہ بۆ سولەیمانی پاش تیکچوونی
بابانەکان بۆ چاوپیی کەوتنی موحمەد مونیب پاشای مۆتەصەریفی سولەیمانی .

شەشەم — سەفەری بۆ رەوانسەر بۆ چاوپیی کەوتنی موحمەد صادق
خانی ئەردەلانی کە فەرمانرەوای ئەو ناوہ بوو .

ھەوتەم — سەفەری بۆ دەگاشیخانە مەریوان بۆ لای ئەمانوللا خانە
دووھەم کە مەشھوور بوو بە غولام شا خان بۆ تەکای ئەوہ کە سوپا

نەھييتتە سەر حەسەن سولطانى ھەورامى ، بەلام ئەمانوللا خان تىكاكەى ناگرى و شىخ بە دلگرانى ئەگەرپتەوہ • ئەم ئەمانوللا خانە پاشان لەگەل مەلا ئەحمەدى شىخولئىسلامدا دى بۆ بيارە بۆ زيارەتى شىخ و بۆ دلدانەوہى لەسەر دلگىر بوونى ، بەلام شىخ موبالائىكى ئەوتۆى پىناکاو بەپىچەوانەوہ قەدرو حورمەتىكى زۆرى شىخولئىسلام ئەگرى •

خىزانو منالەکانى شىخ عوتمان سىراجوددين

شىخ عوتمان سىراجوددين پاش ئەوہى بووہ بە خەلىفەى مەولانا ، لە تەمەنى ۳۳ سالىدا يەكەم ژنى ھيئاوہ • حاجى شىخ موخەممەدى سميّرانى لە كتيبي (بارقات)دا نووسيوہ شىخ لە سەرەتاي مالدارى يەوہ تا كوچى دوايى كردوہ ۱۸ ژنى ھيئاوہ • ئيمە ليرەدا ئەوہندەى كە بۆمان ساغ بوويتەوہ ناوى ئەم حەرەمانەى ئەنووسين • ھەر وەھا ناوى ھەموو كورپو كچەكانيشى ئەنووسين و ھەركەسى ھەلەيەك يا ناتەواوى يەكى تيا بەدى ئەكا سوپاسى ئەكەين ئەگەر ئاگادارمان بكاو ھەلەكەمان بۆ راستو ، ناتەواوى يەكەمان بۆ پر بكا تەوہ •

خىزانى يەكەمى خاتوو تليخانى كچى عەبدوللا بەگى شەرەفبەيانى و خوشكى يەعقوب بەگ بووہ كە يەكيكە لە خەلىفەكانى •

خىزانى دووھەمى خاتوو پەريخانى كچى زەكەريا ناوى تەويىلەيى يە • لەم ژنە كورپىك و سى كچى بووہ • كورپەكە ناوى عەبدولجەكىم بووہ و پيش بالغ بوون مردوہ • كچەكانيش عايشە و عاصمە و فاطمە بوون •

خىزانى سىھەمى نوورى جان لە سەيیدەكانى بەلەبزانى ئەوبەرى سىروان بووہ • ئەوہى من بيزانم لەم ژنەى كورپىكى بووہ ناوى مەعرووف بووہ و گەرە بووہ و ژنى ھيئاوہ و كورپىكىشى بووہ ناوى شىخ قادر بووہ ، بەلام

هر له سهردهمی ژيانی شیخ خویدا مردووو له قهبرستانی دئی تهوئله که به قهبرستانی (بابا سهرههنگ) به ناووبانگه ئیژراوه • نهوهی شیخ قادر ئیستا له بیاره هه ن •

خیزانی چوارهمی خاتوو خورشیده که له به گزاده کانی ماوه تی چوارتایه • له م خیزانهی شیخ موحه ممه د به هائوددین و شیخ عومه ر ضیائوددین و چه ند کچیکشی بووه •

خیزانی پینجه می وا مه شهووره برازای مه ولانا بووه • له م خیزانهی شیخ عه بدولرهمان و کچیکشی توحفه ناوی بووه •

خیزانی شه شه می نوور شهره ف خانمی کچی موحه ممه د ئاغایه که له ئاغه واتی پژده ره • له م خیزانهی کوریکشی بووه ناوی شیخ ئه حمه د بووه •

خیزانی هه وته می جانی خانمه که له به گزاده کانی سنه یه • برایه کی بووه ناوی میرزا عه بدولعه ظیم بووه ، حاجی شیخ موحه ممه دی سمیرانی له (بارقات) دا باسی ئه کا •

له باره ی خیزانه کانی تریه وه هیچ مه علوو ماتیکم ده سگیر نه بووه •

ناوی کوره کانیشی ئه مانه ن له گه ل سالی هاتنه دنیاو کوچ کردنی ئه وانه یاندا بیزانم :

- ۱ — عه بدولحه کیم •
- ۲ — مه عرووف (۱۲۵۱ — ۱۲۷۷) •
- ۳ — موحه ممه د به هائوددین (۱۲۵۲ — ۱۲۹۸) •
- ۴ — عه بدولرهمان ئه بولوه فا (۱۲۵۳ — ۱۲۸۵) •
- ۵ — عومه ر ضیائوددین (۱۲۵۵ — ۱۳۱۸) •
- ۶ — ئه حمه د شه مسوددین (۱۲۶۶ — ۱۳۰۷) •

پاشان به درېڅی باسی ئەم کورانه ئەکەین •

له باره ی کچه کانی شیه وه ، پاش لیکۆلینه وه و پرسیار له گه لێ که سی
شاره ز له م بته ماله یه و له خه لکی ته ویله ، ناوی شازده له کچه کانی شیخم
بۆ ساغ بووه وه ، وا لیره دا ئە یاننوسم :

۱ — عایشه ، شووی به مه لا نه ذیری ته ویله یی کردووه •

۲ — فاطمه ، شووی به وه ستا هۆمه ری ته ویله یی و پاش ئەو شووی
به وه ستا عوتمان کردووه •

۳ — خه دیجه ، شووی به شیخ عه لیبی سه رگه تی کردووه •

۴ — لالێ ، شووی به شیخ عه بدولکه ریمی سه رگه تی کردووه •

۵ — عه مه ری ، شووی به شیخ موحه ممه دی کوپی شیخ عه بدوللای
خه رپانی و ، پاش ئەو شووی به سه یید موحه ممه دی که لچینی کردووه •
ئەم کچه له ژنه به له بزانی به که ی شیخه •

۶ — شه مسیه ، شووی به مه لا موحه ممه دی دزاوه ری کردووه •

۷ — ئامینه ، شووی به سه یید عه بدولکه ریمی زه نبیل کردووه •

۸ — ئەمنه ، شووی به سه یید شه هابی طالشی کردووه •

۹ — عه ذراء ، شووی به سه یید نه جموددینی هه مرۆله یی کردووه •

۱۰ — توحفه ، شووی به شیخ موحه ممه دی قه ره داغیی به رزنجه یی
کردووه •

۱۱ — زوبه یده ، شووی به شیخ مه حموودی مه ردۆخه یی کردووه •

۱۲ — خورشید ، شووی به شیخ موحه ممه دی شیخ وه یسی

به رزنجه یی کردووه که له نه وه ی شیخ هه سه نی گله زه رده بووه •

۱۳- رایعه ، شووی به شیخ عەبدولرەحمانی کوری شیخ عەبدوللای
خەریانی کردووە •

۱۴- قەتەحی ، شووی بە یەکی لە شیخەکانی خەریانی کردووە •

۱۵- عاصمە ، شووی بە مەلا قاسمی دزاوهری کردووە •

۱۶- ئەمینە ، شووی بە رەشید پاشای کوری موفتیی زەهاوی کردووە
لە بەغدا (۱۲) • کچیکی تریشی بوو شووی بە شیخ فەتاحی کوری شیخ
ئەحمەدی هەولیری کردووە که لە جوانرۆ دانیشووە •

---

(۱۲) ئەم کچەی شیخ لە ۲۱ی رەجەبی ۱۳۲۱ی هجری تەدا کۆچی دوایی
کردووە و لە گۆرستانی حەبیبی عەجەمی نێژراوە لە بەغدا . ئەم ئافرەتە
بە پارەیی خۆی مزگەوتی حەبیبی عەجەمی تازە کردووەتەو . ئەم چەند
بەیتەیش لە کتیی قەبرەکە ی هەڵکەنراوە :

هو الباقی

ان القلوب کلها حزينة
لفقد ذات عفة فطينة
سيدة قد أدركت حتفها
وکل نفس بالردی رهينة
عفوك یا رحمن ، یا ربنا
عن أمة بالله مستعينة
فی طاعة المولى ومرضاته
قد أرخصت حياتها الثمينة
وللحبیب عمرت مسجدا
قواعد التقوی به رصينة
ثم قضت وجاورت قبره
فحبذا الجوار والدفينة
وجاءنی النداء أن أرخوا
« الى الجنان ارتحلت أمينة »

هذا قبر المرحومة أمينة خانم قرينة رشيد الزهاوي ، توفيت فی ۲۱
رجب . الفاتحة .

وهك زانيومه شيخ عثمان سیراجوددين ههشت برایشی بووه ناوی
 حهوتیان بهمجورهیه : موصطهفا ، قاسم ، ئەحمەد ، مەعرووف ، حوسەین ،
 عەبدوللا ، مەحموودو ، ناوی ههشته میانم دەسگیر نه بووه .

کۆچی دواایی شیخ عثمان سیراجوددين

پاش کۆچی دووهه می مهولانا له سولهیمانییهوه بو بهغدا که
 لهویشهوه به یه کجاری کۆچ ئەکا بو شام ، شیخ عثمان سیراجوددينیش ،
 وهك پيشتر باسمان کرد ، ئەگەر پیتتهوه بو هه ورامانو ، جگه له دوو سالیك
 له ١٢٥٤هوه که له سولهیمانی دانیشتوووه ، ههر له هه ورامان ئەبی له بیارهو
 تهوێلهو زیاتریش له بیاره ئەبی ، تا له دهووروبهری ١٢٧٢دا بو یه گجاری
 ئەچیتتهوه بو تهوێلهو خانەقای تهوێله دروست ئەکاو لهوێ نیشتهجێ ئەبی .
 له دوا ساله کانی ژیا نیا کاروباری پێنموونی کردنی موسولمانان
 زیاتر ئەداته دهستی کورپه گه وره کانی : شیخ موحه ممه د به هائوددينو
 شیخ عەبدولرحمان ئەبولوهفا . خوێ لهو سالانه دا نهخۆش و گرفتاری
 ئیفلجی بووه . مه شهووره ئەوه نده بورده بارو به سه بر بووه کهس لهو
 ماوهی نهخۆشییه دا هاواری لێ نه یستوووه تا کۆچی دواایی کردوووه
 له وپه ری ره زامه ندیدا بووه .

سه ره نجام له شهوی سی شه ممه ی ١٣ی شه شه لانی ١٢٨٣دا له ته مهنی
 ٨٨ سالیدا کۆچی دواایی ئەکاو له ناو باخچه ی مولکی خویدا له داویننی دئی
 تهوێلهوه ، نزیك بهو خانەقایه که خوێ دروستی کردبوو به خاک ئەسپیرری .
 پاش وهفاتی به ماوه یه کی کهم گه وره ترینی کورپه کانی و جیگیری که شیخ
 موحه ممه د به هائوددين بووه خانەقا که گه وره ئەکاو له ناو باخچه که دا چه ند
 هو ده یهك ئەکاته وه به جۆری که ئارامگای شیخ بکه ویتته ناو یه کی لهو

هوډانه وه که که وتووه ته باشووری خانه قاوه و نووساوه به دیواره که یه وه •
 نسأل الله تعالى ان يتغمدهم واياها بنور رحمته ، ویشملنا بسوابغ کرمه
 ونعمته ، بمنه وفضله ، آمین •

لاواندنه وهی شیخ عثمان سیراجوددین له لایه ن هندی له شاعیرانی سهرده مه وه

• کوچی دوايي شیخ عثمان سیراجوددین په ریشانی که وتووه ته
 ناو به شیخی زور له موسولمانانی کوردستانه وه ، به تاییه تی نه ناو خه لیفه و
 موریدو مه نسووبه کانی و ته نها به وه که میک سه بووری یان هاتووه ته وه که
 شیخ له پاش خوی کورانی وه کوو شیخ موحه مه د به هائوددین و شیخ
 عه بدولر حمان نه بولو ه فاو شیخ عومه ر ضیائوددینی به جی هیشتبوو که دوانی
 پیشوویان به فهرمووده ی خوی ئیجازه ی خه لافه تیان درابووویه •

که ای که س له نه دیانی نه و سهرده مه ی ناوچه که بو لاواندنه وهی شیخ
 عثمان سیراجوددین شیعیان داناوه • ئیمه به داخه وه پیمان نه کرا هه موو
 نه و شیعرانه بلاوبکه ی نه وه ، بویه ته نها دوو پارچه یان لی هه لئه بژیرین که
 قه سیده یه کی فارسی مه لا حامیدی کاتب و خه لیفه ی شیخ و نه ویشیان
 قه سیده یه کی عه ره بی مه وله وییه •

نه مه قه سیده فارسییه که ی مه لا حامید :

بسم الله الرحمن الرحيم

امشب که جهان یکسر پر ناله و فریاد است
 عالم همه در هم شد تا باز چه غم زاده است

آشوب قیامت خاست یا زمزمهء توحید
 که حضرت شیخ ما در حلقهء ارشاد است
 نه آن و نه این باشد کان پادشه معنی
 آهنگ سفر فرمود ، عزمش عدم آباد است
 فریاد مریدانش ، غوغای شهیدانش
 از درد فراق او در خاطر ناشاد است
 (الحق) که وجود او چون سد سکندر بود
 قرنی است که در اسلام این رخنه نیفتاده است
 زین پیش که نطق من دعوای فصاحت داشت
 در راه ثنای او بی راحله و زاد است
 حیرت زده ام اما در دفتر اوصافش
 از فکر که وصاف است این قطعه مرا یاد است
 سهل است اگر گویم سردفتر ابرار است
 جهل است اگر خوانم سر حلقهء اوتاد است
 افراد همه چاکر ، او بر همه گی سرور
 اقطاب همه شاگرد ، او بر همه استاد است
 صدیق صفت صادق ، فاروق نمط عاشق
 عثمان دوم باشد این رتبه خداداد است
 فرزند علی خوانش زیرا که به عهد خود
 کس باب ولایت را این مرتبه نگشاده است
 یارب تو ببخش او را در حضرت قدس خویش
 آن مقعد صدقی کو مخصوص به امجاد است

هم نيك و بد مارا جمله به طفيل او
می بخش و عنایت کن زان روی که معتاداست

نصف شب سه شنبه ، ثالث عشر شوال
این واقعهء عظمی ، وین هائله رخ داده است

در فکر شدم کاندرا تاریخ چه بنویسم
ناگاه خرد گفتا (قطب ره ارشاد است) (۱۳)

تاریخ ظهورش نیز چون (مظهر گل) (۱۴) باشد
پس سن شریف او هشت از پی هشتاد است

رسم است پسر دانه مراة پدر باشد
فضلی که پدر دارد تفصیل در اولاد است

اولاد کرامش را یارب تو حمایت کن
در ظل عنایت تا آن روزی که میعاد است

اسرار ولایت را در جمله مضاعف ساز
همچون بر يك حبه که هفتصد افتاده است

نه مهیش قه سیده عه ره بی به که ی مه وله وی :

ألا ترى الى التي بنهييتي
ومنهجتي من غمة البليّة

لو نزلت منها على الثوابت
أو السما لانتشرت^{۱۳} وانشقت^{۱۴}

---

(۱۳) به حسابی حه رفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۲۸۳ .
(۱۴) به حسابی حه رفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۱۹۵ .

هل لي بدارٍ الهجرِ من بدارٍ
 فدارِني لستُ بدارٍ مُقلَّتِي
 طورٌ تهي أم قبَّةُ القطبِ لها
 أنوارٌ باريءٍ الوري تجلَّتِ
 بل بانَ بونٌ بيْنَهُ وبَيْنِهَا
 إذ دُكَّ ذِي ، وهذِهِ استقرَّتِ
 أم فلكٌ الأعظمِ دائرٌ على
 قطبِهِ بالفوائضِ اليوميةِ
 لكنَّهُ كما ترى مختلفٌ
 وذِي عليها الأممُ اجتمعتِ
 ان لم تكن مشبَّها بها السما
 فليستِ السماءُ ذاتَ السَّعةِ
 لاحتْ كمِشكاةٍ بها مصباحٌ
 وذلكَ المصباحُ في زُجاجةٍ
 نعم ، بها سراجٌ دينِ المصطفى
 ضياءُ أهلِ الشرعِ والطريقةِ
 أعظمُ بها فائتُها سماءُ
 ذاتُ سراجٍ نيرٍ ذِي بهجةِ
 فما انطفئ وما انتفى كانَ كما
 كانَ لدى ذوى الصِّفا والفِطنةِ
 فيستضي ناجرٌ بداجٍ ساجٍ
 داجٍ مُناجٍ ربَّهُ لضوأةِ

ما انبغى ذا الشخص * والتشخص *
 ولا أتى لما سوى الولاية
 فمن رآه * استيقنته * نفسه *
 ولو ترى ظاهره * ذا نكرة *
 من غيره * سره * قوافل *
 جلوة * ذات * صفات * حلت *
 تمكينه * جلوة * بحث * الذات *
 تلوينه * ظهور * شأن * الصفة *
 ظاهره * شرع * وورع * أكمل *
 باطنه * حقيقة * الحقيقة *
 ان سهل الأمر * على حافظه *
 فاح شذا أسرار * الخفية *
 ولو ترى أخلاقه * العظيمة *
 سبحانك اللهم رب العزة *
 فالجهل * من شيمته الجحود *
 وانما التصديق * للمعرفة *
 لا غرو في أن لم ير الخفاش *
 لمحة يوح وحدة شععت *
 فاض على السوى على السواء *
 انوارها ، والنقص في القابلية *
 نيل جري ، يا أهل مصر فاشربوا *
 فالفرق في الفرق اختلفت *

فَرَقَّتِ الشَّرْذِمَةُ النَاجِيَةَ
قُلُوبَهَا ، وَفِرْقَةً فَرَقَّتِ

كَمْ مِنْ قَرَى قَرَاهُ قَدْ أَشْبَعَهَا
كَمْ بِلَدَةٍ جَاءَتْ بِسَوْءٍ جَاعَةٍ

يَا عَجِبًا لِسَالِكٍ مُسَلِّكٍ
لِنَفْسِهِ لِأَنْفُسِ الْبَرِيَّةِ

أَخَذَ مَا جَاءَ بِهِ رَسُولُنَا
وَأَنْتَهَى عَمَّا نَهَى بِقُوَّةٍ

أَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ جَدًّا ، وَنَهَى
عَنْ كُلِّ مَنكَرٍ وَكُلِّ بِدْعَةٍ

هَدَى بِهِ اللَّهُ تَعَالَى مَنْ يَشَاءُ
وَقَدْ غَوَى ذُو فَتْرَةٍ فِي الْفِطْرَةِ
مَنْ ذَا الَّذِي صَحِبَهُ وَلَمْ يَكُنْ
مُتَّصِفًا بِفَرَحَةٍ أَوْ حَسْرَةٍ

يَا فَرَحَةً لَجَاهِدٍ مُسْتَحْضِرٍ
يَا حَسْرَةً لِقَاعِدٍ دَى حَسْرَةٍ

مُطِيعُهُ مُطِيعُ رَبِّ الْعَالَمِ
عَاصِيهِ عَاصِيهِ بَغِيرِ شُبْهَةٍ

مُرِيدُهُ مُرِيدُهُ ذُو شَرَفٍ
مُرِيدُهُ مُرِيدُهُ ذُو نَكْبَةٍ

إِذْ تَمَّ فَقْرُهُ بِخَيْرٍ وَخَلَا
مِنْ نَفْسِهِ وَخِلْطَةِ الْكَيْفِيَّةِ

تَحَرَّكَتْ أَمْوَاجُ بَحْرِ الْأَحَدِ
اضْطَرَبَتْ تَرْتَفَعُ التَّطَمَّتْ

فَانْفَجَرَتْ مِياهُهُ فَقَدْ جَرَتْ
بِكُلِّ عَبْرٍ وَبِكُلِّ شِرْعَةٍ

فَسَقَتْ الزَّرْعَ إِلَى أَنْ اسْتَوَى
وَبَعْدَ مَا اضْطَرَبَتْ وَسَقَتْ

« هَذَا اضْطِرَابُ بَحْرِ الْوَاحِدِ » (١٥)
بِذَا بَدَأَ تَأْرِخُ عَامِ الْهَجْرَةِ

★ ★ ★

تَقْدَسَ اللَّهُ تَعَالَى سِرُّهُ
أَوْلَاهُ مَوْلَاهُ تَمَامَ النِّعْمَةِ

لَقَدْ أَصَابَ قَلْبَنَا مَصِيبَةٌ
اللسنُ كُلٌّ فِي أَداءٍ كَلَّتْ

سَهْلَ الْأَمْرِ أَنْ مَضَى وَبَعْدَهُ
فَمَرْحَباً بِسَائِرِ الْمَضَرَّةِ

فَصَبِراً أَفْرَغْ رَبَّنَا تَفَضُّلاً
وَفَزَعاً ثَبَّطْ ، وَقَلْباً ثَبَّتْ

أَنْ غَرُبَ الشَّمْسُ ، بَدَأَ بَدْرُ الدُّجَى
مِنْ شَمْسِنَا أَنْوَارِهِ اسْتَفَادَتْ

أَوْصَافُهُ فِي ذَلِكَ السَّجْنِجَلِ
حَمْداً لَهُ بَعِينِهِ انْعَكَسَتْ

(١٥) به حسابی حورووی ئه بجهد ئه کاته ١٢٨٣ که سالی کوچی دوايی شیخه .

فَجَرَّ عَلَى الْفَجْرِ الَّذِي طْلُوْعُهُ
 أَضْحَى لَنَا مُزِيحَ كُلِّ ظُلْمَةٍ
 وَأَصْبَحْتَ هِجْرَتُهُ جَبْرَةً
 لِكسْرَةٍ مِنْ كَثْرَةِ الْمُصِيبَةِ
 وَآلِهِ الْأَنْجَابِ وَالْأَصْحَابِ
 خَيْرِ الْمَلَا ذَوِي الْعُلَا وَالْعِثْرَةِ
 نَهْرَ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ جَارِيَا
 مِنْ عَيْنِ رَحْمَةٍ إِلَى أَنْ تَمُتَ

نامه کانی شیخ عثمان سیراجوددین

ذاتیکی وه کوو شیخ عثمان سیراجوددین که مهرجه عی موسولمانانی
 دهو رو پشت بووه له هه موو تا قم و پیشه یه کو ، مورشییدی موریدو
 مه نسوویکی زۆری دوورو نزیك بووهو ، گه لی کهس ئیشیان تی که وتوووهو
 په نایان بردوووه ته لای و گه لی کهسی تریش سکالای خویانیان پی گه یاندوووه ،
 ئه بی له ماوهی له په نجا سال زیاتر ئیرشادکردن و ری نموونی کردنی
 موسولمانانا هه زاران نامه ی بو چاک کردنی ناوبهینی خه لک ، بو
 ئامۆژگاری کردنیان ، بو به دهنگه وه چوونی دادو هاواریان ، بو راپه راندنی
 گه لی جوړه کاروباری دین و دنیا یان نووسی .

پیاوانی له چه شنی شیخ عثمان سیراجوددین ، هه میسه که سائیك
 بوون نامه یان هه لگرتوون یا له بهریان نووسیونه ته وه . به لام له گه ل ئه وه شدا
 هه موو نامه یه کیان هه ل نه گیراوه و نه پارێزراوه . ئه م جوړه نامه بایه خیکی
 زۆریان بو تیگه یشتنی مه یدانی هه لسوورانی خاوه نه کانیان ، جوړی

بیرکردنه وهیان ، بۆ دهسنيشان کردنی گيروگرفتى ئايینی و دنيایی سهردهمیان
 ههیه • ئیمه وا لیره دا ئه و ئه ندازه نامانهی شیخ عوتمان سیراجو ددین
 ئه نووسینه وه که دهسگیرمان بوونو ، تکامان له خوینده وارانانی
 خوشه و یستیش ئه وه یه ئه گهر نامه ی تری له م بابه ته یان لا بی ، وینه یمان
 بۆ بگرته وه ، به لکو له هه لیکى ترا بتوانین بلاویان بکهینه وه ، هه رچون بی
 کورد واته نی ئه م چه ند نامه یه ی شیخ به گویره ی «مشتی نموونه ی
 خهرواریکه» سه ریکى بابه تی سه رانسه ری نامه کانیمان بۆ روون ئه کاته وه •

نامه ی یه که م

بۆ کاک ئه حمه دی شیخی نووسیوه

بسمه سبحانه وتعالى • بعد از تعرض بعرض نخبات تحیات ،
 عرضه عرصه جلال حلال اشکال غامضة النتائج حافیه المناهج علوم
 حقیقی ، و فتاح معاهد قواعد عسیره المدارك عویصه المسالك معارف تحقیقی ،
 الذی وفق بصرف همته نحو بیان المعانی بیدیع منطقہ وفصیح کلامه ، وفاز
 ببذل جهده وطاقته بتمهید اصول الدین وبسط فروعہ واحکامه ، ذی الميل
 الطبیعی بالتأیید الالهی الی ریاضة نفسه الرضیة لا کتساب الکمالات
 الصوریة والمعنویة - میدارد که اگرچه ذره را هوای مهرانور نه
 درخوراست ، و مثال خیال در عرصه مدیح آن سرور مانند پشه در گذر
 باد صرصر است ،

همین بس گرچه بس کاسد قماشیم
 که در سلك خریدارانش باشیم

درین ولا ، که حامل عریضه شوق و ولا ، مخدوم خجسته مآثر ،
 دوست حقیقی ملا عبدالقادر ، از انجا که پرتو شمع رخسار آن سرخیل اخیار ،

جاذب قلوب هر پروانه دل‌فگار است ، رشته طاق و اصطبار را بر سکونت
دیار مألوف گسته است ، و شیشه ناموس و نامرا در شوق و غرام
پایبوسی خدام آن مفخر انام شکسته • یقین که ان شاء الله الرحمن مضمون
اینکه

چو خورشید تابان دهد فیض نور
نه نزدیک محروم ماند ، نه دور

ظهور خواهد کرد ، این بی‌ادبی و گستاخی بنا بر اشاره و امر جناب مخدوم
مشارالیه واقع شد ، والا

چه یارا سهارا که فرخنده مهرا
سفارش بخورشید انور نویسد

همین رفعت قدر او بس که خود را
دران حضرت از ذره کمتر نویسد

ظل مکارم و صالی بر فرق اکارم و اعالی ممدود باد • (والتحية معادة
ودائمة الى ابد الآباد) •

عثمان الخالدي المجدي
النقشبندی

نامه‌ی دووهم

بۆ سه‌یید عه‌بدولرّه‌حیمی تاوه‌گۆزی (مه‌وله‌وی) نووسیوه

قوه بصارت و قره بصیرت، باعتدال صورت و حسن و زینت سریرت و
برکت علانیه در خلوت و جلوت مجبور و مسرور ، و چشم بینش از همه
گردی ، و دانشش از همه دردی دور باد •

و بعد ، در همه کار تأمل کن تحمل ، (اتبع سیلا سویا لا السبل ،
 واصبر کما صبر اولوالعزم من الرسل) ، که حق تعالی تآنی را مستحسن دید ،
 ازان جهت آسمان و زمین را به شش روز آفرید ، والا خود جناب بی چند
 و چون (اذا قضی امرنا فانما یقول له کن فیکون) ، (آناء اللیل و اطراف النهار)
 آگاهند . آنانکه رضای خالق را طمع دارند ، مخلوق را اگر به دقت نظر
 تماشا کنی سربسر ، نه در مدحشان ثواب پیدا ، و نه در ذمشان عقاب
 هویدا است . از قول و فعلت اگر حق خوشنوداست ، خوشنودی خلق
 همه نابوداست ، و الا هرکسی هرچه گوید راست ، و عاجزی از راستی
 نه سزااست .

هرکس بهر دوری ، و در هر عصر و بهر طوری ، فقیر را قدحی گوید ،
 دلت ره پریشانی نیوید . اگر راست است از عیب خودم خبردارم کن ،
 و اگر دروغ است درختی از بستان من نکنند که غیبان من از فیض ظلم
 صابون هستند ، سیاهی معصیت شسته نشود مگر به آب غیبت . و علی
 الخصوص ای دلدار من

خلق در اوضاع و اندر کار من
 هرکسی از ظن خود شد یار من
 چشم بیرون بر قیاس خود گشاد
 وز درون من نجست اسرار من

سرایلان به سرایلم خوانند ، و کدخدایان کدخدایم دانند ، و مدرسان
 در اهل تدریسم شمرند ، و ملبسان در زمرهء تلبیسم گمان برند ، و بیگانه
 بیگانه ، و خویشانم خویش . آری بهر نوعم دانی ، گویم آری .

گر گزندت رسد ز خلق مرنج
 که نه راحت رسد ز خلق نه رنج

بهر پرده که بینی پردکی اواست
قضا جنبان هر دل بردکی اواست

(لاتنکر الباطل فی طوره ، فانه بعض ظهوراته ، و شأن من شؤونه ،
وحیثیه من حیثیاته) • ظرفرا گذاشته ، بین آنچه در ظرفاست ، که
آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرفاست :

با دوستان مروت ، با دشمنان مدارا

عامل به این مضمون که دریاست در صدف مکنون ، اسپ طربرا
بدواند ، و خودرا به منزل برساند •

چنان با نیک و بد (عرفی) بسر بر کز پس از مردن
مسلمانان بزمزم شوید و هندو بسوزانند
والسلام (۱۶) •

عثمان النقشبندی

نامه‌ی سیّهم

بۆ حاجی موحهممهدی سمیرانی نویسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • منظور انظار علیه خدام طریقّه انیقّه
نقشبندیّه ، مخلص حقیقی و معتقد علی التحقیق ، الحاج شیخ محمد موفق
و مؤید باد • نوشته مهر سرشته‌ات رسید • عبارات ادب آمیز و اشارات

---

(۱۶) به نیشانه‌ی ئه‌و پارچه شیعرانه‌دا که مه‌وله‌وی بۆ شیخ عثمان
سیراجوددینی نویسیون ، دیاره که ئه‌میش نامه‌ی زۆری بۆ ئه‌و
نویسیوه ، به‌لام به‌داخه‌وه تائیتا هیچ‌کام له‌و نامانه‌م ده‌سگیر نه‌بوه
که ههر به‌وه‌لامه‌کانی مه‌وله‌ویدا دیاره زۆریان پیر بوون له‌ سوژو هه‌ستی
ناسک . له‌ باسی مه‌وله‌ویدا گه‌رانه‌وه‌یه‌کمان بۆ باسی ئه‌م نامانه‌ ئه‌بی •

شورانگیزت مزه بمذاق اشتیاق چشایید • از استسقای ماء الحیات معنی تقاضا شده بود ، این دلالت بر علو استعداد دارد که ماهی وار در قعر دریا (هل من مزید) گویان ، ولذت وصال را جویانند ، باین ترانه ترنم باید کرد :

نه حسنش غایتی دارد ، نه سعدی را سخن پایان
بمیرد تشنه مستسقی و دریا همچنان باقی

وفی الحقیقه گرمی طلب نشانهء وصول به مطلوب است • گر نخواستندی داد ندادندی خواست • شوق حضور درویشان را که اظهار کرده بودی اگر میسر شود نعمتی است علی حده که الفت ظاهر ممدّ نسبت باطن است • واگر متعسر است باز گر در یمنی ، چو با منی ، پیش منی • هروقت موانع دفع شدند و شوق ملاقات فقرا غلبه کرد ، البته ترا بی خواست میآورند ، والا نیاز و رابطه قلبی کافی است • در قرب تفاوت نکند بعد مسافت ، که مدار کار این طایفه بر سفر در وطن است و گم شدن رابطه دلالت بر قصور طالب نمیکند ، بلکه چون قرب مطلوب حقیقی دست میدهد رابطه نیز غیر است •

حاصل اندر وصل چون افتاد مرد
گشت دلالت به پیش مرد سرد

حق تعالی مرا و ترا از من و تویی برهاند و به خود برساند • الدعاء •

عثمان
الخالدی المجددی النقشبندی

نامه‌ی چواره‌م

دیشان بۆ حاجی موحه‌مه‌دی سمیرانی نویسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • برادر طریق ارشد ، فرزندی الحاج محمد موفق و مؤید باد • ارادت نامچهء ایشان با هوای درویشان شرف وصول یافتند

و پذیرای خاطر فقیر گردیدند. امید که در حقیقت نیز مقبول، و مایه سعادت و حسن خاتمه گردند. • حق تعالی سستی طاعترا به شوق و ذوق روحانی مبدل، و از آمیزش هوای نفسانی صاف فرماید، و وسعت در روزی جسدی و روحی اندازد، و خاطر را از وسوسهء دین که عین نقص و شین است بپردازد. • آمین. • وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين. • الدعاء

عثمان

الخالدي المجددي النقشبندی

نامه‌ی پینجم

بۆ موریدانی ناحیه‌ی جوانرۆی نووسیوه

بعد از حمد و صلوات، حقیر عثمان خالدي مجددي نقشبندی عفی عنه و قدس الله اسرار ساداته، خلفا و مریدان و منسوبان طریقهء علیه را عموماً، و اهل جوانرود را خصوصاً نصیحت میکند که سادات طریقهء علیه اگرچه محبت شیخ مقتدارا رکن اعظم سلوک دانسته‌اند، لکن هشیار باشید این به آن معنی نیست که به طریق افراط و تفریط مبالغه در مدح شیخ خود بکنید، و مشایخ سائر طریقه‌ها نفی یا نقص ثابت نمایند. • این خود عین تعصب و تعنت است. • خدا و رسول و مشایخ طریق وصول ازین رویه رذیه بیزارند، و دل حقیر ازین شیوه ناستوده در آزار است. •

بدانید و آگاه باشید که طریق وصول الی الله همه حق و ثابتند، و در بین همه طریقهء علیه نقشبند و قادریه و کبرویه و سهروردیه و چشتیه ممتازند، و این طریقهء که ما برانیم یعنی طریقهء مجددیه ازین پنج طریق ممزوج است. • پس هر که نفی یکی ازینها کرد، چنان است که نفی همه کرده باشد، و آن کس خود را به این نفی کردن از طریقه بیرون آورده باشد، قرین شقاوت ابدی است. •

خصوص طریقهء علیہ حضرت غوث اعظم رضی اللہ عنہ نفی کردن
یا به کسانی خود را به آن حضرت نسبت میدهند به سوء معامله رفتار نمودن،
(العیاذ باللہ) ، چه شأمتی دارد • حضرت مجدد الف ثانی رضی اللہ عنہ
حضرت غوث را رضی اللہ عنہ در طریقهء وصول واسطهء فی الكل فرموده است
که هیچ احدی بی وساطت او در راه سلوک بهره ور نخواهد شد پس با
منسوبان حضرتش فرضاً اگر کسی به هوس خود را نسبت به او داده باشد ،
طوری باید معامله بکنید که گدائی با پادشاهی ، مبادا نسبت نقص به
منتسبین آن حضرت دهید که (العیاذ باللہ) به نقص حضرتش منجر شود •
ازین ورطه لرزان و ترسان باید بود •

میشنوم از چند نفری از نااهلان آن طرف نسبت به درویشان جناب
معدن الایمان و منبع الاحسان و مطلع العرفان شیخ عبدالرحمن دام مجده
بی ادبی واقع شده • آگاه باشید که اگر این نوع حرکت واقع شود به توبه
و استغفار و ندامت و انکسار آنرا تدارك کنید • من خود را خاک قدم ادنی
درویشی از درویشان آن آستان دانسته و میدانم • شما اگر خود را مرید
و متعلق حقیر حساب میکنید ، باید که چنین باشید •

با مریدان رو به سوی کعبه چون آریم چون
رو به سوی خانهء خمّار دارد پیر ما

و اگر معامله طوری دگر میکنید ، البته مرید نفس خودید • چه لازم
که نسبت خود را به حقیر بدهید که بی فائده است •

ترسم نرسی به کعبه ای اعرابی
کاین ره که تو میروی به ترکستان است

و امر به معروف و نهی از منکر هم شرایطی دارد که در غالب علمای
این روزگار آن شرائط مفقود است ، چه جای عوام (کالأنعام) که نصیحت را

از فضیحت امتیاز نمیدهند ، و هوای نفس را از محبت شرع تفاوت
نمی‌اندازند • و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم •

عثمان
الخالدی المجدی النقشبندی

نامه‌ی شش‌شهم

بۆ مه‌لا عومهری عومهر گۆنبه‌تیی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • فرزند معنوی عزیز الوجود ملا عمر ، دیده‌
دلش به نور معرفت منور باد • محبت نامچه که نوشته بودی ، و شربت
عذب ارادت را با ماء معین اخلاص آغشته بودی ، در مذاق فقیر گوارا
و پسند • و فقرات انکسار آمیز ، و عبارات تواضع آویزش باعث مزید میل
خاطر مستمند به جانب آن ارجمند آمد • حق تعالی سرمایه اعتقاد
و اخلاص را موفور ، و از نقص و نکس دور ، و تجارت اعمال حسنه را
(لن تبور) فرماید •

توصیه به آن عزیز و سائر دوستان اینکه نفسی را بی یاد حق
نگذرانند ، و این معامله را باعث سود سودای خویشان دانند ، و گاهی این
حقیر بی بضاعت (را) به دعای حسن خاتمه یاد کنند • (والسلام علی من اتبع
الهدی) •

عثمان
الخالدی المجدی النقشبندی

له پشتهی نامه‌کیش نووسراوه :

فرزند معنوی محب خالص ملا عمر است • بدوح •

نامه‌ی جهوتهم

به مہبہستی روون گردنہوہی ٹامانجہ گانی تہریقہ تی نہ نقشبندی
بۆ ہموو زانایان و گہورہ پیان و موسوٹمانانی سہردہ می نووسیوہ

الحمد لله ، و سلام علی عبادہ الذین اصطفی • وبعد ، بر علمای اعلام
و سادات کرام و حکام ذوی الاحشام ، و عامہء خاص و عام اہل اسلام را ،
بعد از سلام عرض و اعلام میشود کہ بنای این طریقہء مبارکہء نقشبندیہ
مجددیہ را (قدس اللہ اسرار سادتها العلیہ) بر اتباع سنن سنیہء مصطفویہ ،
علی مصدرہا السلام والتحیۃ نہادہ اند ، و مبتدعات و مخترعات را بہ ہیچ
(وجہ من الوجوہ) دران بارگاہ رفیع بار ندادہ • و ازین است کہ سالکان این
طریقہ ہرگز زبان شطحات و ترہات نگشادہ اند • لہذا حقیر بہ ترجمان
مشایخ طریقہء علیہ قدس اللہ اسرارہم مخلصان و مریدان و معتقدان را
توصیہ میکند کہ زنہار صد زنہار از جادہء شریعہء شریفہ سر موی انحراف
رواندارند ، و اتباع سنت سنیہ را عین سعادت خود دانند • و خلاف آنرا
محض شقاوت شمارند

محال است سعدی کہ راہ صفا

توان رفت جز در پی مصطفی

(صلی اللہ تعالی علیہ و علی آلہ واصحابہ المتبعین لسننہ ، المتأدین بآدابہ) •

(وتخصیصا بعد التعمیم) جناب عالم ربانی ، صرف گوہر معارف
و معانی ، اختر برج سیادت ، کوکب سمای سعادت ، سالک طریق مستقیم ،
مولوی عبدالرحیم را توصیہ و امر و اشارہ میکنیم کہ من بعد از امر بہ
معروف و نہی از منکر ، و ادای اذکار معمولہء این خانوادہء شریفہ
و توجہات و ختمات مضایقہ نکند ، و ہر مریدی کہ داخل طریقہ میشود اورا
اصول و فروع دین بیاموزاند ، و ارکان و شرائط ایمان و اسلام و نماز

و روزه و سائر واجبات شرعیه را به وی تصحیح کند • بلکه سائر خلفای منتسبین این خاندان را نیز به همین امر مأمورند • من بعد مخلصین این خاندان قول و فعل جناب مولوی را قول و فعل مرا دانند و از امر حسابی شرعی او تجاوز کردن نتوانند ، و نیز او را به تدریس علوم شرعیه و خواندن قرآن و دلائل و غیرها اجازه دادیم (ان شاء الله تعالی) • اوقات خود را به طاعت و عبادت و عبودیت و زهد و تقوی معمور دارد ، و عالمی را به نور تدریس و ارشاد عباد منور نماید (اللهم اجعله للمتقین اماما • و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم) •

والسلام علی من اتبع الهدی •

عثمان

الخالدی المجددی النقشبندی

چهند نامه یه کی مهولانا خالیدی نه قشبه ندی

بو شیخ عوثمان سیراجوددین

فرزند عزیز فقیه عثمان • وقت فرصت مغتنم است • باید که عمر لا طائل صرف نشود ، بلکه تماما به مرضی حق جل و علا صرف گردد • نماز پنج گانه به جمعیت و جماعت و تعدیل ارکان باید که ادا نمود و نماز تهجد را از دست ندهند ، و استغفار سحر را رایگان نگذارند ، و بر خواب خرگوشی محظوظ و به حظوظ عاجله مغتر نگردند ، و تذکر موت و احوال آخرت را نصب العین دارند • بالجمله از دنیا معرض باشند ، و به آخرت مقبل • به قدر ضرورت به دنیا پردازند ، و سائر اوقات به اشتغال امر آخرت معمور دارند • حاصل کلام آنکه دل باید از گرفتاری ماسوی آزاد باشد ، و ظاهر به احکام شرعیه متحلی و منزّه • مصراع : کار این است و غیر ازین همه هیچ • والسلام •

خالد

برادر طریقه فقیه عثمان • ارباب دنیا و اصحاب غنا به بلای عظیم گرفتارند و به ابتلای بزرگ مبتلی‌اند • اگر دنیا مبعوضه حق است سبحانه و تعالی هر آینه جمیع نجاسات را در نظرشان مزیت گردانیده و مزین ساخته‌اند ، در رنگ آنکه نحاسی را زرانده سازند و زهری را شکر آلوده • مع ذلك عقل دور اندیش را بر شناعت آن واقف ساخته و بر قباحت آن نامرضی فرموده • لهذا علمای دین فرموده‌اند که اگر شخصی وصیت کرد که مال مرا به أعدل زمانه بدهند به زهاد باید داد که از دنیا بی‌رغبتند ، و آن بی‌رغبتی از کمال عقل است ، و کمال عقل نشانه رحمت و شاهد عقل به تبعیت از نقل و فرمایش رسل می‌باشد (علیهم الصلاة والسلام) •

خالد

برادر طریقه فقیه عثمان (سلمکم الله عما لایلیق بحالکم • الدنيا سجن المؤمن) • دنیا زندان مؤمن است ، مناسب حال زندانی درد و الم و اندوه و مصیبت است • از تلون احوال دل‌تنگ نباشند ، و از عدم حصول آمال دلگیر نگردند (فان مع العسر یسرا ، ان مع العسر یسرا) • با یک تنگی دو فراخی مقرون فرموده‌است • همانا که فراخی دنیا و فراخی آخرت خواسته • مصرع : با کریمان کارها دشوار نیست • والسلام •

خالد

برادر طریقه فقیه عثمان (سلمکم الله عما لایلیق بجنابکم) • درد و محن و بلیات دنیویه مر دوستان را کفایت است • مر ذلت ایشان را به تضرع و زاری و به التجاء و انکسار عفو و عافیت را از جناب اقدس او تعالی باید طلبید تا زمانی که اثر اجابت مفهوم شود و تسکین فتن حاصل و معلوم گردد • و هرچند دوستان و خیراندیشان در همین کاراند ، اما صاحب معامله

احق به این کار است • داروخوردن و پرهیز نمودن کار صاحب مرض است •
دیگران بیش از اعوان او نیستند • در ازالهء مرض حقیقت معامله آن است
که هرچه از محبوب حقیقی برسد با گشادگی جبین و فراخی سینه آنرا به
منت قبول باید کرد ، بلکه به آن متلذذ باید گشت • رسوائی و بی ناموسی
که مراد محبوب است نزد اهل محبت بهتر از ناموس است و نیک نامی که مراد
نفس او است •

اگر این معنی در محب حاصل نگردد ، در محبت ناقص است بلکه
کاذب • بیت :

گر طمع خواهد ز من سلطان دین
خاک بر فرق قناعت برگزین
والسلام •

خالد

مخدوما ، مکرما ، شفقت آثارا ، فقیه عثمان ! وقت کار گذشته
و میرود • هر آنی که میگذرد قدری از عمر را کم می نماید ، و اجل مسمی را
قریب میسازد • و امروز اگر تنبه حاصل نشد ، فردا غیر از حسرت و ندامت
نقد وقت نخواهد بود • اهتمام باید فرمود که در این چند روز حیات را بر
وفق شریعت غرا مصروف نموده تا نجات متصور شود • و این وقت وقت
عمل است • در وقت عمل عیش کردن زراعت خود به سبزی خوردن و از ثمره
بازداشتن است • والسلام •

خالد

برادر طریقه فقیه عثمان به تایید روحانیت پیران بزرگوار مؤید باشند •
بارها دوستان حقیقی را به محبت نامجات یاد مینمایند ، به جمعیت ظاهر و باطن
باشند •

وصیت عظیم همین است که به جاروب کلمهء توحید ساحت سینه را
از تعلق ماسوی پردازند ، و بنیاد هستی موهوم را به تکرار کلمهء طیبه
براندازند • بزرگان فرموده اند :

هرچه غیر از حق که آن مقصود تست
تیغ (لا) برکش که آن معبود تست

به طهورات متنوعه و الوان انوار متکثره قانع نباید شد که محبوب
حقیقی دارای الوان و انوار نیست •

بس بی رنگ است یار دلخواه ای دل
قانع نشوی به رنگ ناگاه ای دل

دگر چه نویسد ؟ (خیر الکلام ما قل و دل) • (والسلام ختام
الکلام) ^(۱۷) •

خالد

وهسیه ته کانی شیخ عثمان سیراجوددین بو موری دو مه نسو و به کانی

الحمد لله رب العالمین • والصلوة والسلام علی خیر خلقه محمد وآله
وصحبه اجمعین • أما بعد فقد قال رسول الله صلی الله علیه وسلم : الدین

(۱۷) ئەم نامە دوایی یە لە باسی (نامە کانی مەولانا) یشدا لە بەرگی یە کەمی ئەم
کتیبەدا بلاو کراوە تەو ، بەلام نامە کانی تر بو یە کەمجار بلاوئە کرێنەو
چونکە لە کاتی لە چاپدانی بەرگی یە کەمی ئەم کتیبەدا دەسگیرم
نەبوو بوون •

النصيحة • پس مسکین عثمان الخالدي المجددي النقشبندی عفا الله عنه و قدس سر ساداته و أسلافه و أوفر بره و بر اتباعه و اخلافه ، عامهء عام و خاص خلفا و مریدان خود را به چند فقره از وصایای مشفقانه وصیت میکند تا که سعادت‌مندان را سرمایه باشد •

وهسیه تی یه که م

اینکه معلوم ایشان باد که بنای هر طریق از طرق موصله ، بر اتباع سنت سنیه و اجتناب از بدع سیئه غیر مرضیه است • خصوصا این طریقهء علیہء مجددیه که ما خادم آنیم و فی الواقع اقرب و اوثق است و احسن سائر طرق است ، سراسر اتباع شریعت و اختیار سنت است •

حضرت امام ربانی ، مجدد الف ثانی ، شیخ احمد فاروقی سرهندی که امام الطریقه است (رضی الله عنه) ، میفرماید که طریقت و حقیقت خادمان شریعتند ، زیرا که غرض از سلوک طریقه آن است که سالک را اخلاص کامل و اعتقاد صحیح در ایمانیات و معاملات پیدا شود که (ألا لله الدين الخالص) تا که حقیقت شریعت که متخلق شدن به اخلاق حسنه است صورت بندد ، و ایمان را از تردید و تقلید پاک و اعمال را از شوب ریا و عجب صاف گردد •

پس طالبان طریق اول باید که ارکان و شرایط ایمان و اسلام خود را درست کنند ، پس ازان بآذکار و اوراد معمولهء طریقه مشغول گردند که بدون ایمان و اسلام هر عملی که کرده شود غیر مقبول است و دور از معاملهء ارباب وصول •

متقی را بود چهار نشان
حفظ احکام شرع اول دان

ثانیا هرچه دسترس باشد
بر فقیران و بی‌کسان باشد
عهدرا با وفا کند پیوند
هر بلا آیدش بود خرسند

از ابو عبدالله خفیف شیرازی پرسیدند که تصوف چیست ؟ جواب
گفت (قدس سره) که : هرچه در سر داری بنهی ، و هرچه در دست داری
بدهی ، و هرچه سر سرت آید نجهی •

وصیه‌تی دوهه‌م

اینکه بزرگان این خاندان عالی نشان که رابطه‌را آکد الآداب گفته‌اند
صحیح و مسلم است ، و سرّ این معما این است چونکه درین طریقهء مبارکه
جذب بر سلوک مقدم افتاده‌است ، غالباً حصول این نعمت کبری به تصرف
شیخ مقتداست ، و تصرف شیخ به ربط و علاقه محبت بین الجانین است
که به وسیلهء حب لله و فی‌الله سعادت صورت ضمانیت مرید و جای کردن
در دل پیر دست دهد • و این سعادت ضمانیت باعث جذب و کشش دل مرید
به طرف حقیقت جامعہ وی میگردد • از این است که گفته‌اند : (جذبۃ من
جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین) • لکن دراین معامله سرّی هست که
مزلّۃ الاقدام است • باید سالك راه هشیار باشد تا که از تمثّل شیطان لعین
و اغوای آن محفوظ ماند • اگرچه بزرگان گفته‌اند که شیطان متمثّل
صورت ولی کامل مکمل نمیتواند شد • بیت :

هلال کچ به ابروی کچ دلبر نمی‌ماند
اگر ماند شبی ماند ، شبی دیگر نمی‌ماند

لکن این خصیصه مخصوص به صورت خاصهء همان ولی است (کما

هو المعلوم عند اهلها) و الا یحتمل که خود را در صورت آن ولی به ادنی تغییر متمثل سازد ، و آن مرید بیچاره را در ضلالت اندازد ، چنانکه ما بارها این معامله را امتحان کرده ایم ، پس باید که مرید صاحب رابطه قول و فعل و امر رابطه را اگرچه از صورت کامل مکمل باشد ، به میزان شریعت بسنجد ، و الا بعد از چند بار تجربه و امتحان قبول باید کرد . اما کامل مکمل درین عصر که شر الا عصاراست ، بسیار نادر الوجود است .

سوال : اگر کس دعوی کمال و تکمیل کرد ، مرید بیچاره به چه علامتی باید که صدق و کذب ویرا امتیاز دهد ، یا آن مدعی چگونه میداند که به صواب رفته یا بر خطا ؟

جواب : رتبه کمال و تکمیل را بزرگان طریقهء مجددیه قدس الله اسرارهم در ولایت کبری که محل فنای نفس است قرار داده اند . چون سعادتمندی به این مرتبه رسید ، علاقه وی با شیطان لعین بریده میشود ، و علم به فنای نفس هر کسی را که صاحب کشف صحیح است میسر میشود که بالمعاینه میداند و میبیند (کما لا یخفی علی اهلہ) . ولی صاحب کشف صحیح درین زمانه حکم عنقا پیدا کرده است . پس باید که مراجعه به وجدان کند چه صاحب فنای نفس متخلق به اخلاق شرعیه میشود که واصل رتبهء حق الیقین است .

پس اگر در خود میل خلاف شرع را نمی بیند (علی مصدرها الصلوة والسلام والتحیة) ، و در اتیان به احکام شرعیه تکلیف ندارد بلکه معامله بر عکس شده است که کردن طاعت در نزد وی آسان شده و ترکش را دشوار می آید ، و ایمان و اسلام جزء طبیعت وی شده ، صاحب این مقام شگرف است و ایضا این امتیاز هم مشکل است کم کسی را این عقل داده باشند که احوال و اطوارش بر وی مشتبه نگردد . (ربنا لا توآخذنا ان نسینا أو أخطأنا) .

چون حالت وی بر وی مشتبه شد بر طالب بیچاره چگونه مشتبه نمیشود ؟
پس علاج غیر از التجا به حق سبحانه امری دیگر نیست که (اللهم أرنا الحق
حقا وارزقنا اتباعه ، وأرنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه) •

بلی سعادتمندی که ویرا شرف ضمنیت کبری که عبارت از ضمنیت
حضرت رسول اکرم است صلی الله علیه وسلم دست داده باشد ، اگر آن
سعادتمند عزیز دگر را در ضمن خود بگیرد ، آن عزیز هرچند به فنای نفس
فرسیده است ، حکم آن سعادتمند دارد که شیطان به صورت وی متمثل
تواند شد • چه این وقت رویه سعادتمند چونکه مظهر حقیقت محمدیه است ،
حکم صاحب آن حقیقت که حضرت رسول اکرم است صلی الله علیه وسلم
پیدا کرده است ، و کسی که در ضمن وی است حکم اصحاب کرام دارد
(رضوان الله عنهم اجمعین) • (ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل
العظیم) •

این فقیر مسکین به حکم (و أما بنعمة ربك فحدث) میگوید که در
تأریخ سنهء هزار و دوصد و هفتاد و دو همین وامندهء سرافگنده را به
این سعادت عظمی مشرف ساختند وقتی که در بین حضرت غوث الثقلین و امام
الطریقه خواجه بهاءالدین نقشبند رضی الله تعالی عنهما نسبت به حقیر پر
تقصیر صورت مشاجره واقع شد که هریکی از آن دو بزرگوار این بنده را
به طرف خود میکشیدند ، و بندهء شرمنده دران میان خود را (کالمیت بین
یدی الغاسل) بی علاقه و بی اختیار ساختم که ناگاه حضرت رسول اکرم
صلی الله علیه وسلم تشریف آوردند و بنده را ازان میان دست ایشان بیرون
کشیده و برداشت و فرمود که عثمان را به هیچ یکی از شما نمیدهم ، و برای
خود میخواهم •

لا جرم حقیر نیز فرزندان نامی و خلف الصدقان گرامی خود را محمد

و عبدالرحمن در ضمن گرفته‌ام • پس طریق احتیاط این است که مریدین این خاندان هر که صحبت این فقیر را یافته‌است رابطه حقیر بکنند ، والا رابطه این دو فرزندان خلف الصدق حکم رابطه حقیر دارد • امید است که شیطان لعین به این صورتها متمثل نتواند شد ، (فاله خیر حافظا و هو أرحم الراحمین) •

سوال : تو سابقا نوشته‌ای (ای) که فائده رابطه حصول محبت است ، و محبت موجب سعادت ضمانیت ، و ضمانیت باعث جذبه است • پس مریدان صاحب جذبه هم این ضمانیت را دارند •

جواب : آن ضمانیت که سابقا دست میدهد صورت ضمانیت است که به حکم (اندراج النهایة فی البدایة) مخصوص این خاندان است ، و این ضمانیت حقیقت ضمانیت است (و شتان مابینهما) • زین حسن تا آن حسن فرقی است ژرف •

و هسیه تی سیّه ۴م

اینکه در این خاندان عالی شان که جذبه بر سلوک مقدم افتاده است ، صورت جذبه حقیقیه است ، زیرا که جذبه حقیقیه جذبه روحی است که در نهایت سلوک کاملانرا دست میدهد ، و این صورت جذبه جذبه قلبی است که از اختلاط نور و ظلمت پیدا میشود ، پس از دخل نفس و شیطان دور نیست •

لهذا باید خلفای حقیر مریدان خود را به تاکید اکید نصیحت نمایند که مادامی اختیار داشته باشند از نعره و صیحه و حرکات اعضا اجتناب نمایند و میل نفس خود را دران دخل ندهند خصوصا در حالت نماز که اگر ادنی اختیاری دران داشته باشند مبطل نماز است • و اگر بنا به غلبه احوال روی دهد حکم سعال و عطاس دارد که کثیر آنها مبطل نماز است ، و بر قلیش

عفو است چنانکه در کتب فقه مبین است • حضرت مولانای ما قدس سره مجذوبانرا از الفاظ نامشروع گفتن به تاکید منع میفرمودند ، بلکه زجر و تاکید میکردند ، زیرا که غالبا آن اطوار از میل نفسانی و وسوسهء شیطانی پاک نیست و نیز خو گرفتن باعث سدّ عروج لطیفهء قلب میگردد •

چونکه در این طریقهء علیه اندراج نهایت در بدایت دست میدهد چنانکه حضرت امام الطریقه بهاءالدین نقشبند قدس سره فرموده است که ما نهایترا در بدایت درج میکنیم ، لاجرم در بدایت حال واحوالی که شبیه به مقامات اهل کمال است ، غالبا مریدانرا دست میدهد ، مثل شهود وحدت در کثرت و توحید وجودی و کشف کونی و کشف قبوری و غیرها • و فی الحقیقه این حالات از انعکاس دل پیراست که در مرید به علت صورت ضمنیت که از اثر رابطه حاصل شده است ظهور میکند •

پس باید که آن مرید این حالاترا از خود نداند ، و از انعکاس مقامات پیر شناسد ، و این حالت نیز مزلة الاقدام است که از شائبه وهم و ظن و دخل نفس و شیطان پاک نیست • پس همه وقت مستنفر باید بود ، و دلرا به این نمایشات متعلق نباید ساخت ، والا سد و مانع راه عروج میشوند •

(فائدة • و فی الحدیث : لما اهبط [علیه ما یستحق] قال فبعزتك و عظمتك انی لا افارق ابن آدم حتی یفارق روحه جسده • قال الرب عز و جل و عزتی و عظمتی لا احجب التوبة عن عبدی حتی یغرغر بها - کتاب الهادی للمهتدی) •

بزرگان طریقت گفته اند (تلك خیالات تربی بها اطفال الطریقة) • اصل مطلب از سلوك طریقه ظاهر و باطنرا به اخلاق باطنه و ظاهرهء شریعت متخلق گردانیدن است ، و بس طالب هوا و هوس نباید بود ، و سعی باید کرد که دل همیشه منور به نور حضور باشد ، و خطرء حبی و عملی و ماسوی

از ساحت سینه دور گردد تا که حب و بغض و عطاء و منع همگی صرف برای خدا باشد سبحانه و تعالی ، که (من احب لله و أبغض لله و أعطى لله و منع لله ، فقد استكمل ایمانه) •

وهسیه تی پینچهم

اینکه برزگان طریقت وجود را شرك اکبر گفته اند (وجودك ذنب لایقاس به ذنب آخر) •

بیت

دم بی حق زدن عین گناه است
به خود مشغول گشتن کفر راه است

ترا هر دم کشد پندار هستی
سوی ظلمت سرای خودپرستی

خودی کفر است ، از وی توبه کن زود
که جز حق در حقیقت نیست معبود

پس طالب حق باید که همه آن در صدد آن باشد که خود را از هیچ فردی از افراد عالم بهتر نداند ، بلکه خود را بر خمرخوارگان فجار تفضیل ندهد ، نه به این معنی که (العیاذ بالله) خمر خوردن بد نیست ، بلکه بدین معنی که خاتمهء کار مجهول است •

ای بسا رندان شرابخوار ، بلکه کافران دار البوار در آخر کار دست انابت را به ذیل ندامت و استغفار زده ، در سلك ابرار منسلک میشوند • و ای بسا زاهدان مرتاض و عابدان ممتاز در بوادی خذلان و حرمان افتاده و در تیه ضلال منهمک میگردند •

از سبب سوزیش من سودائیم
 وز سبب سازیش سوفسطائیم
 ساعتی کافر کند صدیق را
 ساعتی زاهد کند زندیق را
 چشم باز و گوش باز و این ذکا
 حیرتم در چشم‌بندی خدا

(نجانا الله تعالى و سائر المسلمین من هذا الخطب العظیم ، بحق من
 ورد فی شأنه العظیم : حریص علیکم بالمؤمنین رءوف رحیم ، علیه افضل
 صلاة و تسلیم) •

علت ابلیس (انا خیر) بداست
 این مرض در نفس هر مخلوق هست

(و ما ابریء نفسی ان النفس لأماراة بالسوء الا ما رحم ربی) •

(فصل فی غیر المتن) • شیخ أبو عبد الله الخفیف قدس الله تعالى سره
 العزیز که از اعظم مشایخ شیراز است گفته که با شیخ ابوالخیر مالکی که
 صاحب وقت و حال خویش بود ، در مکه صحبت میداشتیم • شبی ویرا
 گفتم : (ایها الشیخ) سوآل دارم • گفت : بگوی • گفتم : (متی یصفو
 العیش مع الله ؟ قال : اذا رفعت المخالفة) • من از جواب وی متعجب ماندم •
 چون بامداد شد آنرا به مشایخ گفتم • ایشان هم از قولش تعجب بسیار
 کردند و گفتند می‌خواهیم که از خودش بشنویم • بر وی جمع شدند
 و پرسیدند • در جوابشان چنین گفت : (ما یجری باللیل ، لا یدکر بالنهار)
 و به قول شب خویش اقرار نکرد •

(و فی تفحات الانس للجامی) : بدانکه (رحمک الله تعالى) قول (رفعت
 المخالفة) از اصطلاح (همه او است) خبر میدهد که اعتقاد کثیر از مشایخ است،

و بسی از محققین بر این رفته‌اند همانا کسی را چشم بصیرت به حقیقت فعل حضرت (فعال لما یرید) باز کرده باشند و به آن وقوف یافته باشد که او است سلطان هرچه خواهد آن کند • دگر زبان خود را به عیب و نقصان کسی ملوث نگرداند ، و به تعبیر خلاق مشغول نمیشود ، و همراه را از فاعل حقیقی میبیند • شیخ عرفی شیرازی گفته است :

چنان با نیک و بد سر کن که بعد از مردنت (عرفی)
مسلمانت به زمزم شوید و هندو بسوزاند

عین القضاة همدانی قدس سره در کتاب (زبدة الحقائق) خود این را به طیّ داده است • در این صورت روندهء راه را باید به مفاد (قل کل من عند الله) چشم از خلاق ببندد ، و دلش نیز به فعل فاعل حقیقی نگران بود ، و دائما از نماز و روزه و طاعات و حسنات خود لرزان باشد • (معصية اورثتك ذلا وافتقارا خیر من طاعة اورثتك عتوا واستكبارا) مبادا به اسفل السافلین بعد و حرمان گرفتار گردد • هرکرا در تیه حرمان پای در گل ماند ، ماند •
(ایات) :

ای آنکه ز اسرار قدر عالم به هم حیران کنی
جن و بشر در وحشتند کین چیست با ایشان کنی

حبری بری از صومعه در دیر گبران افگنی
گبری کشی از بتکده ، سر حلقهء مردان کنی
کس را چه یارا کز عتو چون و چرا پرسد ز تو
فرمانروای مطلقى خود هرچه خواهی آن کنی

صاحب کتاب (کشف المحجوب) و هو علی ابن عثمان ابن ابی علی
الجلابی الغزنوی قدس سره ، گوید : لقمان سرخسی که آزاد کردهء رب العالمین

جل جلاله و از عقلای مجانین بود ، روزی به نزد پیر ابوالفضل سرخسی که
مرشد شیخ ابو سعید ابوالخیر است قدس سره - آمد . جزوی در دست
پیر دید . گفت یا ابو الفضل در این جزو چه میخواهی ؟ گفتش : همان
که تو در ترك آن خواستی . پس لقمان گفت این خلاف چراست ، یعنی که
بایست که مخالفه در طریقه نبودی ، و راه همه به خدا یکی بودی

بی رنگی است و بی صفتی وصف عاشقان
ای شیوه کم طلب ز اسیران رنگ و بوی

پیر گفت خلافتی تو میبینی و از من میپرسی که چه میخواهی ز مستی
هشیار شو و از هشیاری بیدار تا بدانی که من و تو چه میطلبیم . (تفحات
جامی قدس سره) .

وهسیه‌تی شه‌شهم

اینکه فقیر در حالت حیات به طوع و اختیار خودم بلکه به اشارات غیبی
و باطنی پسران ارجمند و خلفان سعادت‌مند خود محمد و عبدالرحمن را چنانکه
سابقا معلوم شده که سعادت ضمانت حقیر را دریافته‌اند ، نائب و خلیفه
خویش ، و بر سجادهء ارشاد متمکن ساخته‌ام ، و گردن‌امیدواری ایشانرا در
بین جمیع خلفا و مریدان خود به این نوید افراخته . تمامی خلفا و مریدان
بلکه کل متعلقین و منسوبین من این دو فرزند سعادت‌مند را (کنفس واحده)
نائب و خلف الصدق من دانند ، و از امر و نهی ایشان به هیچ وجه تجاوز
نکنند . حال که حقیر مستمند در حال حیاتم و بعد از ممات من نیز رشتهء
علاقه و انقیاد ایشانرا قلادهء گردن خویش نمایند ، و مراعات ادب ایشانرا
مایهء سعادت خود دانند . مبادا . . مبادا کسی در میانهء ایشان به رسم تمامی
و سخن‌چینی به‌درآید که (نعوذ بالله سبحانه) باعث ضلالت وی گردد ،
و بی‌امر و رضای ایشان در عزل و نصب خلفا و رد و قبول مریدان دخل

نکنند که امر و نهی ایشان در این فقرات امر و نهی من است ، و اخلاص و محبت و ادب و حرمت گرفتن ایشان عائد به من میگردد .

(فصل سوی الوصایا) • بسمه سبحانه • در کتاب (کیمیای سعادت) به رکن مهلکات در اصل سوم بیان آفت زبان نوشته‌اند که یکی در پیش عمر ابن عبدالعزیز نامی کرد • وی گفت نگاه کنیم اگر دروغ گفتی اهل این آیتی (ان جاءکم فاسق نبأ فتبینوا) و اگر راست گفتی از اهل این آیتی (همّازٍ مشاءٍ بنمیم) و اگر خواهی توبه کن تا عفو کنم • گفت یا امیر المؤمنین توبه کردم •

یکی حکیمی را گفت فلان کس ترا چنین بد گفته‌است • وی را گفت به زیارت دیر آمدی و سه خیانت را بکردی : برادری را بر دل من ناخوش کردی ، و دل فارغ مرا مشغول گردانیدی ، و خویشان را به نزدیک من فاسق و متهم ساختی •

آنچه گفتم زیرکان را خود بس است
بانگ دو کردم اگر در ده کس است

(و ما علی الرسول الا البلاغ المبین • وصلى الله على سيدنا محمد وآله و صحبه اجمعين) •

وهسیه‌تی جهوتهم

اینکه حکمت بالغه حق سبحانه در ارسال رسل (علی نبینا و علیهم الصلاة والسلام) این است که عباد الله در غایت تدنس‌اند ، و حق سبحانه و تعالی بالنهایه در کمال تقدس • پس برزخی ذوالجهتین در کاراست که به وسیله آن فیض اقدس از حضرت مقدس عز اسمه به بندگان عاید گردد • و چون بعد از حضرت خاتم الرسل صلوات الله و سلامه علیه و علیهم

وعلی کل آل ، باب نبوت مسدود شده است ، پس اولیاء الله این امت مرحومه به نیابت و خلافت آن سرور دنیا و دین صلی الله علیه وسلم قرناً بعد قرن این مهم را سرانجام میدهند • و به وجود مسعود ایشانان تا ظهور حضرت مهدی موعود رضی الله عنه باب افاضه و استفاضه مفتوح است • و چون کامل مکمل که به نهاية النهایه عروج رسیده و باز به رجوع قهقری به غایت تنزل کرده و مرجوع گردیده بود ، و مجانست و مناسبت با سائر آدمیان و عوام الناس حاصل کرده باشند ، مانند اکسیر نسبی نادر و کم یاب است و حال اینکه بی مناسبت و مجانست افاده و استفاده غیر میسر است ، پس به اقتضای وقت این حقیر (تبعاً لقطب العارفین و غوث السالکین الکامل الواصل الی الحقیقة والنازل السافل الی الخلیقة ، اعنی حضرة قطب الطريقة) مولانای ما قدس سره العزیز کسانی را که بعد از حصول جذبه و فنای آن در این طریقه و وثیقه به حکم (اندراج النهایة فی البدایه) حکم برزخیه پیدا کرده اند و مشابهنی به واصل کامل مرجوع باقی بالله حاصل نموده هرچند که تکمیل ندارند ، لکن غالباً اوها را رخصت و اجازه داده ام که طالبانرا تلقین آداب طریقه نمایند ، چونکه افاده اوها در حق عوام از افاده متوسطان که از عالم نفس و آفاق گذشته اند و هنوز به فنای حقیقی نرسیده اند به حکم اینکه مجانست اوها بیشتر است بلکه از کاملان غیر مرجوع و واصلان و فانیان که هنوز رتبه تنزل نیافته اند مفیدتر •

پس اجازه یافته گان این درجه باید که به این اجازه مغرور نشوند و خود را کامل و واصل گمان نبرند ، و به مظنه کمال محبوس اسفل السافلین بعد و وبال نمایند • بیت :

علت بدتر ز پندار کمال
نیست اندر جان تو ای ذو دلال

از این است که صاحب مثنوی علیه الرحمة میگوید :

خواجه پندارد که مرد واصل است
حاصل خواجه به جز پندار نیست

لاجرم

مراد ما نصیحت بود و گفتیم
حوالت با خدا کردیم و رفتیم

وهسیه تی هه شته م

اینکه نصیحت میگویم و امانت میدهم مریدان خود را عموماً و خلفا و مأذونان خود را خصوصاً چنانکه لازم و شرط طریق است • باید که در حق برادران و رفیقان خویش يك دل و يك جهت باشند ، و زبان را به غیبت و نکوهش و ذم یکدیگر ملوث نسازند ، و هیچ یکی خود را ازان دگر فاضل و خوبتر گمان نبرند •

حضرت امام ربانی که مجدد الف ثانی است (قدس سره) میفرماید معرفت خدای سبحانه و تعالی بر انکس حرام که خود را از کافر فرنگ بهتر داند چه جای از برادران دین و طریق ، و این فقیر که خوشه چین احسان ایشان خود را از (هر) فردی از افراد عالم کمتر و بدتر میدانم ، بلکه معاصی جمیع عباد را به خود نسبت میدهم • پس تابعین من میباید که تتبع من کنند و از زلالت مردم چشم پیوشند و همیشه به نقص خویشان ناظر باشند ، و کار عباد را به معبود حقیقی جل سلطانه واگذارند ، زیرا با وجود آگاهی از حضرت خالق علام الغیوب سبحانه و تعالی ، بر مخلوق وی طعنه زدن از جسارت ، و به فعل او عز شانه راضی نبودن است • مصرع : کار خدا را به خدا واگذار •

فائده : حضرت خواجه نقشبند قدس سره در این مبحث بیانی فرموده اند
که حقیقت آن راجع به این ایات است (لراقم الحروف) :

آن بود آزاد مرد اندر جهان
چون برنجاتند وی را جاهلان
ظاهر و باطن ازو زان فعل خام
هم نرنجد ، هم نگیرد انتقام
وز جوانمردیت گویم یاددار
مستحق رنج را زحمت مدار
که جوان مردان معنی آگهند
مستحق زخم را مرهم نهند
چیست میدان فتوت ای جوان
نیک خویی بودن با دشمنان
چون به دل مکروه میداری کسی
مال خود را بذل کن وی را بسی
ور ترا طبع از کسی با نفرت است
با ویت تکلیف حسن صحبت است
زین خصائل چون شدی صاحب سلاح
با فتوت باشی اهل فلاح

وهسیه تی نوهم

اینکه این فقیر حقیر که مرکز دائرهء عجز و تقصیرم ، به تأکید اکید
منتظرم که دائما مرا به دعای عافیت دنیوی و عفو غفران اخروی یاددارید ،

و هرگز از دعای خیر ماثوره‌ام معاف نگذارید (بلی بلی حسنات الأبرار ،
سیئات المقربین) •

به هوش باش که هنگام باد استغنا
هزار خرمن طاعت به نیم جو نخرند

البته نمیگویید که فلانی محتاج به دعوات ماها نمیباشد •

نزد هر پیره‌زنی رفتی رسول
که دعا کن تا شود احمد قبول

علاوه بر این حقیر خیلی خود را از مذنبان و عاصیان روی زمین بدتر
میدانم ، و از همه کس به دعای خیر محتاج‌ترم ، چه در نامه‌ء اعمال خود
عملی را که شایسته‌ء قبول بارگاه بود گمان نمی‌برم •

رباعی از شاه نقشبند قدس سره :

گر طاعت خود نقش کنم بر نانی
وان نان بنهم پیش سگی بر خوانی
وان سگ سالی گرسنه در کهدانی
از عار بر ان نان ننهد دندانانی

معنی این را شامل حال خود می‌بینم ، پس دائم از دعای خیرم خودهارا
غافل نکنید که (دعاء الغائب للغائب مستجاب) •

(فصل فی تتمه هذه المعرفة) • حضرت خواجه بهاء‌الدین محمد بخاری
نقشبندی رضی الله تعالی عنه میفرماید (بیت) :

تا تو ز هستی خود زیر و زیر نگردی
در نیستی مطلق مرغی به پر نگردی

و أيضا در این مقام از معارف آن حضرت است (نور الله تعالى روحه)
که فرموده‌اند : درویشی چیست ؟ خاککی بیخته ، آبکی بران ریخته ، نه
کف پارا ازان دردی ، و نه پشت پارا ازان گردی •

و أيضا : درویشی چیست ؟ بیرون بی‌رنگ ، و درون بی‌جنگ • بیت :

تا در این خرقه‌ایم ما از کس

هم نرنجیم ، هم نرنجانیم

و فرموده : از یکی از اکابر دین سوال کردم که درویشی چیست ؟
گفتند : زبونی •

عزیزی گفت : واقف باش ! کارها را خود میکند ، و بارها بر سر تو
می‌اندازد •

و من لطائفه :

جز صحبت عاشقان و مستان مپسند

دل در هوس قوم فرومایه مبند

هر طائفه‌ات به جانب خویش کشد

جغدت سوی ویرانه و طوطی سوی قند

(انتهى کلامه رضی الله عنه) •

و این فقیر راقم الحروف (علیه الرحمة و مغفرة الرب الرؤوف) گوید:

ندانم از آثار صحابه است رضی الله عنهم یا از انقاس مشایخ کرام (وجودك

ذنب لا یقاس به ذنب) • مصرع : بردند شکستگان ازین میدان گوی •

یحیی ابن معاذ رازی علیه الرحمة میگوید : (انکسار العاصین احب

الیّ من صولة المطيعین) • آری

سگ به ز سگی باشد کو پیش سگی کوش
جان را محلی بیند ، دل را قدری داند
(والمخلصون فی خطر عظیم) •

وهسیه تی دههم

أتمنى على الزمان محالا
أن ترى مقلتاى طلعة حرّ

اینکه جمله فرزندان و خلفا و مریدان و محبین و مخلصین را اعلام
میدارد که این وصایای مرا سرسری و لایعنی خیال نکنند و به صدق تمام
آویزه گوش هوش خود نمایند ، و پس پشت نگذارند ، بلکه مایهء سعادت
و نجات دارین خود شمارند •

نصیحتی کنت بشنو بهانه مگیر
هرآنچه ناصح مشفق بگویدت بپذیر

(و صلى الله على سيدنا محمد خاتم الرسل ، و على آله و اصحابه هادى
السبل ، و على اهل بيته و ذريته جزء و كل • والسلام على من اتبع الهدى ،
و التزم متابعة المصطفى ، عليه و على آله الصلوات والتسليمات اتمها
واكملها) •

چوارینه یهك و تاكه بهیتیگی شیخ عوتمان سیراجوددین

چوارینه که

هرجا که من و یار به هم باز رسیدیم
از بیم بداندیش لب خویش گزیدیم

بی واسطهء گوش و زبان از طرف دل
بسیار سخن بود که گفتیم و شنیدیم

تا که به یته که

با دوست کنج فقر بهشت است و بوستان
بی دوست خاک بر سر جاه و توانگری

له وه سیه تی هه شته می وه سیه ته کانیشیدا پارچه شیعیکی هه شت به یته
هه بوو • له هه موو نه مانه وه وا دهر نه که وی شیخ عو ثمان سیراجو ددین
شیعی له مه زیاتریشی بوو بی و فه و تابی •

یادی شیخ موصی محمد به هائوددینی کوری شیخ عثمان سیراوردین

گورتە ی میژووی ژبانی شیخ موصی محمد به هائوددین

شیخ موصی محمد به هائوددین ، وهك پێشتر باسمان کرد ، کوری سییه می شیخ عثمان سیراوردینه • له ۱۲۵۲ ی هیجره تدا له دینی تهوێله له دایک بووه • دایکی ناوی خاتو خورشیده و له بهگزاده کانی ماوه ته له ناوچه ی سوله یمانی • مهلا حامیدی کاتبی شیخی باوکی ، میژووی له دایک بوونی له م پارچه شیعه دا باس کردووه :

غوٲ آفاق شیخ عثمان که
قطب عصر و پناه دوران است

آنکه بر گرد خوان نعمت او
گردن آن سپهر گردان است

عالم و هرچه هست در عالم
همه چون قالبند و او جان است

گلی از باغ دولتش بشکفت
زینت هر گل و گلستان است

شد مسمی باسم خیر رسل
آن محمد که جان جانان است

هشت ماه ربیع آخر کرد
جلوه آن مه که نور ایمان است

هاتفی گفت بهر تأریخش :

« این گل گلستان احسان است » (۱)

ئەم ذاتە لە ھەوت سالاندا لای مەلا مەحموودی دشیەیی دەستی کردووہ
بە خویندنی قورئانی پیرۆزو کتیبە وردە سەرەتایی یەکانیشی بەپیی دابو
نەریتی ئەو پۆژە ھەر لای ئەو خویندووہ • پاشان لای مەلا حامیدی کاتب
دەستی کردووہ بە خویندنی کتیبە سەرەتایی یەکانی سەرف و نەحوو ، پیش
ئەوہی بگاتە پازدە سالان لەسەر دەستی باوکیا تەریقەتی نەقشبەندی
وہرگرتووہو زۆر بە گەرمی و دلسۆزی یەوہ خەریک بوووہ لە ماوہیەکی
کەمدا پێ گەشتووہو ، جا باوکی فەرمانی داوہتی کە دەستبکا بە پێگەیانندی
موریدەکانی خانەقاو لەم مەیدانەدا وەک یارمەتی دەری باوکی لی ھاتووہ •
تەنانەت فەرمانی پەرورە کردنی شیخ عەبدولرحمان و شیخ عومەر و شیخ
ئەحمەدی برایشی پێ دراوہ ، سەرەرای ئەوہ کە شیخی باوکیان خۆشی فیری
طەریقەتی کردوون و تەوہججۆھی لی کردوون •

شیخ عوتمان سیراجوددین لە وەسیەتی شەشەمیدا بە مەنسووب و
موریدەکانی خۆیی راگەیاندووہ کەوا شیخ موحمەد بەھائوددین و شیخ
عەبدولرحمان ئەبولوفا خەلیفەو جێنشین ئەوون و داوای لی کردوون کە
ئادابی تەریقەت لەم دوو کۆرەیی وەرگیرن • بەمجۆرە پاش وەفاتی شیخ
عوتمان سیراجوددین ئەم دوو کۆرەیی بەجووتە لە تەویڵە دەست ئەکەن بە

(۱) بە حیسابی حەرفەکانی ئەبجد ئەکاتە ۱۲۵۲ •

پری نمودنی کردنی موسولمانان و شیخ عہدولرحمان تہبولوہفا لہ خزمہتی
 کاکیا تہبی تا ماوہیہک و پاشان تہویلہ بہجی دیللی و تہگویزیتہوہ بۆ گولپ
 وەك پاشان لہ باسی خۆیدا دینہوہ سہری و ، ئیتر شیخ موحمەد
 بہہائوددین تہبی بہ جیگری باوکی لہ خانہقای تہویلہداو ہہموو موریدو
 مہنسووبہکانی باوکی بہ پیری تہریقہتی تہقشبہندیی پہسہند تہکەن •

لہ زہمانی شیخ موحمەد بہہائوددیندا خانہقای تہویلہ ہہمیشہ
 پیر بووہ لہ پیاوی خاوہندل و زانست و کسانیی رۆح پەرور • خانہقای
 تہویلہ لہو سہردہمہدا ہہرگیز کسانیی پایہبندی وەك مہلا حامیدی کاتبو
 مہولہوی و حاجی مہلا تہحمەدی تۆدشہیی و مہلا عہلیی تالشی و شیخ
 عہدولرحمانی قەرہداغی و حاجی شیخ تہمینی خالی لی تہبراوہ • لہ شیخ
 موحمەدی خالم بیستووہ تہیوت لہ باپیرم بیستووہ تہیفہرموو و
 ریکہوتووہ لہ شہویکا حفتا خلیفہ لہ حەلقہی خەتمی خانہقای سہردہمی
 شیخ موحمەد بہہائوددیندا بوون ، جگہ لہ دەیان موریدو مہنسووبیتر
 کە تہمانہ خەریکی پیگہیانندن و پەرورہردہکردنیان بوون •

شیخ موحمەد بہہائوددین ، سہرہرای پیگہیانندی تہو مہنسووبانہی
 باوکی کە لہکاتی وەفات کردنی تہودا ہیشتا سولووکیان تہواو تہکردبوو و
 تہبووبوون بہ خلیفہو ، سہرہرای خەریک بوونی لہ گەل خلیفہکانی باوکی
 کە پاش تہو تہمیان بہ پیری خۆیان پہسہند کردووہ ، بۆخۆشی چەند
 خلیفہی تازہی پیگہیانندووہ • یەکی لہمانہ شیخ عہدولرحمانی قەرہداغیی
 باوکی مامۆستا شیخ عومہری (ابن القرہداغی) مامۆستامانہ کە یەکی بووہ
 لہ زاہیدان و زانایانی سہردہمی خۆی • یەکیکی تریشیان حاجی شیخ تہمینی
 خالہ کە تہویش عومریکی دریزی لہ خواپہرستی و خزمەت کردنی موسولمانانا
 سہرف کردووہو ہہمیشہ خۆی لہ دنیاو دەولەت دوور راگرتووہ •

شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین سه‌فهری جه‌جیشی کردووہ • له‌م
سه‌فهریدا شیخ عومہر ضیائوددین و شیخ ئەحمەدی برای و مه‌لا ئەحمەدی
تۆدشەبیشی له‌گەڵ بووہ ، به‌لام براکانی له‌ به‌غداوہ گەراوئەتەوہ • له‌ به‌غدا
میوانی مالی موفتیی زەهاوی بوون • پاش حەجە که‌ سه‌ریان له‌ میسریش داوہ •

شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین له‌ سالی ١٢٨٤ی هه‌جری تەدا چوارده‌وری
ئارامگای باوکی ئەکا به‌ خانوو و گومەزێک به‌سه‌ر ئارامگا که‌وہ دروست
ئەکاو خانەقاگەیش گەورە ئەکا که‌ وەختی خۆی باوکی دروستی کردبوو •
مه‌لا حامیدی کاتب به‌بۆنە‌ی دروست کردنی ئەم گومەزو خانوانەو
گەورە کردنی خانەقاوہ قەسیدەیه‌ک دایەتی ، وا لێرەدا ئەینوو سینەوہ :

این همایون بارگە کز کاخ کسری برتر است
کسر باشد گر نویسم همچو قصر قیصر است

آن بنا گیرم که بود از خشتهای سیم و زر
این همه چون قبه‌های جنت از یک گوهر است

خاک آن گر مشک و عنبر بود ، آبش صاف و خوش
خاک این خاک بهشت و آب آب کوثر است

گر در و دیوار آن مرآت روی خلق بود
در در و دیوار این مشهود روی داور است

از سماع چنگ و نی ، جوش و خروش آن سرا
غلغل این قبه از عکس سروش آن سراسر است

کوه طور از یک تجلی (صار دکا) خرد گشت
مانده بر پا بی‌فتور و بی‌قصور ، این نادر است

این عجب‌تر چون در و دیوار جنب این بنا
 سربسر گویا مغنی بذله‌گو خنیاگراست
 سنگها با یکدیگر اهلند چون مو مؤتلف
 نه درشت و سخت رو مانند سنگ مراماست
 شمس گردون بر سر این قبه نیکو شمس‌ه‌ایست
 شمس‌ه زرین برو بستن بسی نادرخوراست
 از برای خالک‌روبی هست در این بارگاه
 غبطه در بین فریدون و جم و اسکندر است
 حاجیا برگرد و طوفی کن به گرد او اگر
 در سویدای دلت سودای حج اکبر است
 تا نکوبی حلقه‌ای این کعبه با دست ادب
 کعبتین تخته نزد سعیت اندر شش‌در است
 حیرتی دارم عجب در سنگ و چوب و آب و گل
 این همه اسرار قیومی عجب چون مضمراست
 چه عجب که مرقد قطب زمان است این زمین
 آنکه فیض و فضل و جود و لطف حق را مظهر است
 شیخ عالم آن سراج ملک و دین که سیرتش
 بی‌گمان میزان شرع حضرت پیغمبر است
 چشم پاکش در زمین و روحش اندر لامکان
 آن زمان را شد ضمین و این زمین را لنگراست
 گرچه عثمان است نامش ، گر بگویم هم روا است
 گاهی صدیق و گاهی فاروق و گاهی حیدراست

ترسم از اندیشه‌های کج و گرنه گفتمی
حلقهء توحید اگر جنبد سخن بالاتراست

جان پاکش صاف‌تر شد از مزاج آب و گل
گرچه ربطی هست چون مشتق دلیل مصدراست

نی چه گویم جسم پاکش عین جان افتاد صاف
چون عرض رفت از میان باقی که ماند جوهر است

بلکه روح و جسم او در نور مطلق محو شد
این سخن کی درخور اندیشهء دانشور است

شد به جد و جهد فرزندی ولی عهدش تمام
آنکه او مجموعهء فضل و هنر را دفتراست

خوب صورت ، نیک سیرت ، پاک طینت ، صاف دل
تازه و پاکیزه خود فرخندهء فرخ‌فراست

شمع جمع اولیا و نور چشم اصفیا
زمرهء اهل صفارا رهنما و رهبر است

شیخ امجد ، ارشد اسعد محمد ذوالکرم
بوالبها کو نائب الارشاد شیخ اکبر است

ظاهرش همرنگ ، باطن با شریعت متحد
مختصر مرآت شرع حضرت پیغمبر است

این بنای خیرا یا رب حمایت کن به لطف
حق آنکه انبیا و اولیایا سردراست

هم به لطف خویش بانی را دوام عمر بخش
آنکه مر دیباچهء فضل و هنر را زیور است

طائفان و عاكفان را لطف كن لاسيما
 (حامد) بيچاره را كه بس ذليل و مضطراست
 گفت بر سال و بر اتمام بنای این مكان
 هاتفي « بابا بيا ، باب سعادت این درست » (۲)

رووداوێك له نێوان شیخ موحه ممه د به هائوددین و فهراهاد میرزای مامی ناصیروددین شای قاجاردا

له شیخ بابا پرسیوولی کۆری شیخ عارفی دۆلاشی مه‌ریوانم بیست وتی
 بیستوومه له سالی ۱۲۸۶ی هه‌جریه‌دا فهراهاد میرزای مامی ناصروددین شای
 قاجار به له‌شکرێکی زۆره‌وه دی بۆ سه‌ر هه‌ورامان تا به‌گزاذه‌کانی هه‌ورامان
 رام‌بکا بۆ ده‌وله‌تی ئێران. به‌گزاذه‌ی هه‌ورامانی لوه‌ۆن و هه‌ورامانی
 ئه‌ودیویش ترسیان لی ئه‌نیشی و په‌نا ئه‌به‌نه به‌ر شیخ موحه‌ممه‌د به‌هائوددین
 که برۆا بو‌لای فهراهاد میرزا که له‌ دێی (هه‌جمنه) ئه‌بی تکیای لی بکا
 ده‌س‌به‌رداریان بێ و پێی‌بلی هه‌رچیمان لی داوا ئه‌کا بۆی ئه‌که‌ین به‌ومه‌رجه‌ی
 به‌ له‌شکره‌وه نه‌یه‌ته سه‌رمان ، چونکه توانای به‌رگه‌گرتنمان نی‌یه‌و
 میله‌ته‌که‌یش فه‌قیر و هه‌ژاره .

شیخیش ئه‌روا و له‌ پێدا له (ده‌گاشیخان) دا ئه‌به‌زی ئه‌لی با به‌رله‌وه‌ی
 برۆم چاوم پێ بکه‌وی نامه‌یه‌کی بۆ بنووسم بزانی ئه‌لی چی ویری له‌گه‌ڵ
 هه‌ورامان و هه‌ورامی چۆنه ؟ نامه‌یه‌کی بۆ ئه‌نووسی له‌ نامه‌که‌یا ئامۆژگاری
 ئه‌کا که ده‌س‌به‌رداری له‌شکر ناردنه‌ سه‌ر هه‌ورامان بێ با خوینی
 موسوڵمانان به‌ ناحق نه‌پژێ . که نامه‌که ئه‌گاته ده‌ستی فهراهاد میرزا زۆر

(۲) به‌ حیسابی حه‌رفه‌کانی ئه‌بجهد ئه‌کاته ۱۲۸۴ .

تو وږه ئه بڼ و وه لامي شيخ ئه نووسيته وه و ده س به و و و و و ئه نڼ و له
سهره تاي نامه كه يشيه وه ئه م به يته ئه نووسي :

ما شيخ و زاهد نڼي شناسيم
يا جام باده ، يا روي ساقی

كه وه لامي كه ي فهرهاد ميرزا به شيخ ئه گا ، ئه مښ دوو كه ليمه ي تری
بو ئه نووسي و ئه م به يته له سهره تاي نامه كه يه وه ئه نووسي :

ما مير و سلطان نڼي شناسيم
يا عدل و احسان ، يا قهر باقی

ئيتړ له ده گاشيخانه وه ئه گه رپته وه بو هه ورامان بو شويني خوی •

مه سه له كيش دريژه ئه كيشي و سهره نجام ئه كيشيته وه بو جه نك
له نيوان له شكري فهرهاد ميرزاو عه شايړي هه وراماندا • هه ورامي يه كان
(شه بي خوون) ئه دهن به سهر سوپاي فهرهاد ميرزادا ئه يانشكښن و ناچاري
هه لاتنيان ئه كهن ، ته نانه ت فهرهاد ميرزا خوی به زحمه ت له مله ي
(بلچه سوور) ه وه له سهر هه ژگ به سهر به فردا رايان كيشاوه تا له ده ست
تفه نگچي هه ورامي رزگاريان كړدو وه • فهرهاد ميرزا خوی باسي ئه م
رووداوه ي له (منشات) ه كه يدا نووسي وه نووسيويشيه :

فليس الفرار اليوم عاراً على الفتى
اذا كان معلوماً شجاعاً أمسه

مه لا حاميدى كاتبي شيخي ش له م باره وه قه سیده يه كي داناوه خوا يار بڼ
له باسي مه لا حاميد خويدا ئه نووسي نه وه •

شيخ موحه ممد به هائوددين چوار ژني هيناوه • يه كه م : طه ييه ي كچي

شیخ عەبدولرحمانی دانیشتووی دئی (بی یه له نگه) له قهزای هه له بجه. (۳) •
 شیخ عەلی حوسامووددینی (۴) کوری شیخ له م ژنه یه تی •

(۳) ئەم شیخ عەبدولرحمانه له سه ییده کانی (چۆر) ه له مهریوان و له نه وهی مه لا ئەبووبه کری موصه نیفه که ئەچیته وه سه ر پیر خدری شاهۆ •
 باوک و باپیری وه ختی خۆی له بهر هندی ئاژاوهی ناوخۆیان کۆچیان کردووه و هاتوونه ته شاره زوور •

(۴) ئەم ذاته له ۱۲۷۸ ی هجره تدا له ته ویله له دایک بووه • مه لا حامیدی کاتب به بۆنه ی له دایک بوونی ه وه ئەم پارچه شیعره ی وتوو •

نجم هدی شیخ محمد که هست
 نور سعادت ز رخس منجلی
 آنکه دلش مخزن اسرار غیب
 تازه کن عهد (الست) و (بلی)
 بیست و چهارم ز صفر نیم شب
 خنده زد از باغ وجودش گلی
 شد به فلک نعرهء (زال الحزن)
 صحن زمین شد ز صفا ممّلی
 خواست پی ترجمهء نام و سال
 نکتهء موزون و خوش و صیقلی
 آن گهر درج صفا و شرف
 وان صدف سر خفی و جلی
 من ز خرد خواستم این نکته گفت :
 « کاب گل باغ محمد علی »

ئەم کۆره تاقانه ی دایکی بووه • یه کج له و ژنانه ی شیریان داوه تی
 (پێحانه) ناوی دایکی باوکم بووه که له و سه رده مه دا مایان له دئی
 (ته کیه) ی نزیکێ خورمال بووه و مالی شیخ موحه ممه د به هائووددینیش
 له و سه رده مه دا له خورمال بووه • به م پێ یه شیخ عەلی حوسامووددین
 ئەبێ به مامی شیریم •

شیخ عەلی حوسامووددین له ژبانی باوکیا قورئانی پیرۆزی خه تم کردووه و
 پاشان دهستی کردووه به خویندنی ورده کتیبه کانی نه حوو سه رف و
 هه ر له سه ره تای هه رزه کاریدا ته رقه تی له سه ر دهستی باوکیا

=

دووهم : خاتو مه له کڼې کچې موصطه فا سانی هه ورامیی په زاوی • له م
ژنه ی سڼ کوری بووه : صادق و (۵) مهظهرو جه عفر •

سپههم : کچې سه ییدیکی خه لکی دڼی (چاولکان) له سه ییده کانی
عه بدال صه مه دی • له م ژنه یشی کورپکی بووه هه ر به ناوی به هائوددین
به لام به (کاکه شیخ) مه شهوور بووه •

چوارهم : ژتیکې ته ویلله یی بووه ، بوم ساغ نه بوته وه ناوی چی بووه و
کچی کڼ بووه (۶) •

وه رگرتووه • پاش وه فاتی باوکی له جیی نه و دانراوه له خانه قای
ته ویلله و شیخ عومه ر ضیائوددینی مامیشی ته ویلله ی به جی هیشتووه و
هاتووه ته بیاره و شیخ نه حمه دی مامیشی هاتووه ته نه حمه دئاوای لای زه لم •

شیخ عه لی حوساموددین باخ و باخات و زه وی وزارتکی زوری له
باوکیه وه بو به جی ماوه وده باخه کانی خوارو ژووری چه می ته ویلله و
زه وی وزارت پشت جوگه ی (ده لپن) و جوگه ی (سه رگه ته جو) و
(وه له دسینان) ی لای خورمال و ، زه وی وزارت (هانه نه وتی) له چه می
بیاره و هه روا له گوپ و خورمال و ، له هه ورامانی نه و دیویش له ده وری
(نوین) و (کراویه دۆل) • به م جوړه پایه ی کومه لایه تی به رزبووه و له ناو
موریدو مه نسووبه کانیشیا گه ووه و به ریز بووه •

شیخ عه لی حوساموددین زور خویشی رابواردوووه و هزی زور له
ئاوه دان کردنه وه بووه • له هه موو نه و مولکانه یدا خانووبه ره ی چاک و
جوانی دروست کردوووه و له هه ورامانی نه و دیو (کراویه دۆل) ی کردوووه به
هه واری هاوینانی و خانووی خویشی تیا کردوه ته وه و له م دیویش له
باخه کون و خورمال باخی گه وره ی ناشتووه و خانووبه ره ی چاکی بو
زستانانی دروست کردوووه ، سه ره پای خانووبه ره ی له ته ویلله و له هانه
نه وتی و له ته په کله ی شاره زوورو له داویننی چه می زه لم و له دڼی گوپ ،
به تایبه تی خانه قای باخه کونی زور جوان و خوشه •

نهم ذاته له به هاری سالی ۱۳۵۸ دا له باخه کون کوچی دواپی کردوووه
هه ر له وییش له ژووریکدا به خاک سپترراوه •

(۵) نهم شیخ صادق نه یوت ده هزار شیعی مهوله وی و صهیدی و نیظامی و
شاعیرانی ترم له به ره •

(۶) له سه یید موحه ممه دی کوری سه یید فته ته ی ته ویلله ییم بیستووه که

مولک و دارایی شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین

شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین له شوینیکی وادا ژیاوه که مه‌یدانی خاوه‌ن مولکی و دارایی پیکه‌وه‌نانی تیا ئەوه‌نده نی‌یه ، چونکه دئی ته‌ویله شوینیکی سه‌خت و بی‌زه‌وی‌وزاره • به‌لئ له‌وانه‌یه چهند پارچه باخ و زه‌وی‌یه‌کی که می ده‌ست‌که‌وتبی ، جا به میرات بۆ خۆی و براو خوشکه‌کانی هاتیته‌وه‌و ئەویش له‌ناو چهند میراتگری تیرینه‌و می‌ینه‌دا شتیکی لی پی برابی ، یا له‌ماوه‌ی ژیا‌نی خۆیا وه‌ک مورشیدیک و خانه‌دایک کرییتی •

به‌لام پاش گه‌رانه‌وه‌ی له سه‌فه‌ری حه‌ج له ۱۲۹۱دا به‌هۆی ئەوه‌وه که تاپۆکردنی زه‌وی‌وزار له ده‌وله‌تی عوسمانیدا داهات و جی‌به‌جی‌کردنی ئەو قانونه گه‌شته شاره‌زووریش ، شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین و عوتمان پاشای جاف ئەندازه‌یه‌ک زه‌وی‌یان له سه‌رووی جوگی ده‌لینه‌وه له‌سه‌ر خۆیان تاپۆ (۷) کرد • ئەو زه‌وی‌یانە‌یش ئە‌که‌وتنه زه‌ویی کشتوکالیی خوار

شیخ موحه‌ممد به‌هائوددین شکۆفه ناوی کچی میرزا عه‌بدولعه‌ظیمی ژن‌برای باوکیشی ماره کردووه و پاش مردنی ئەم شکۆفه‌یه خورشیدی خوشکیشی ماره کردووه ، به‌لام له هه‌چیان منالی نه‌بوه •

(۷) ئەم مه‌سه‌له‌ی تاپۆکردنی زه‌وی‌وزاری شاره‌زووره له‌ناو مه‌لاکانی ئەم ولاته‌دا بوو به مه‌یدانی لیکۆلینه‌وه و لی‌دوان • گه‌لیکیان پی‌ی رازی نه‌بوون و به ناشه‌رعی‌یان دانا له‌سه‌ر ئەوه که‌وا شاره‌زوور ئە‌که‌ویتته به‌ر (سواد العراق) که به درێژی نیوان (عبادان) و (حدیثة الموصل) ه‌و به پانی نیوان (قادسیه = کوفه) و (حلوان) ه که (زه‌هاو)ی ئیستایه • ئەم خاکی (سواد العراق) ه که سوپای ئیسلام له سه‌رده‌می ه‌زره‌تی عومه‌را داگری کرد ، دابه‌ش‌کرا به‌سه‌ر ئەندامانی ئەو سوپایه‌دا ، پاشان ه‌زره‌تی عومه‌ر به داوای پی‌به‌خشین (استیهاب) و به کرین لی‌ی وه‌رگرتنه‌وه و وه‌قفی‌کرد له‌سه‌ر موسوڵمانان به وه‌قفی عام و خه‌راجی دیاری له‌سه‌ر دانان و به ئیجاره‌ی نه‌براه دایه‌وه به و ره‌عیه‌ت و جووتیارانه‌ی تیا ئەژیان • که‌واته به‌گویره‌ی شهرع حه‌رامه ده‌ستی

ئەم رەعیەت و جووتیارانە لەو زەوی و زارە ھەلبەگێری و تاپۆ ناگری لەسەر
کەس .

گەلیکیشیان بەلایانەو و ابو و دروست و رەوایە چونکە بەلای ئەمانەو ،
بەپیتی بیرو پای ئیمامی ئەعظم ئەبووحەنیفە ، ئەم وەقف کردنە یەزەرەتی
عومەر ئیسپات نەبوو ، کەواتە ولاتی (سواد العراق) ئەگری بە پینج
بەشەو ، چوار بەشی بۆ ئەندامانی سوپای ئیسلامەو بە شەرع بوو
بە هێی خۆیان و کرین و فرۆشتنی دروستە . ئەو بەشەکی هێی کە
کەوتوو تە دەستی فەرمانرەوای موسوڵمانان لە رێگە یەکی شەرعی یەو ،
بۆ فەرمانرەوای موسوڵمانان دروستە چۆنی پێ باش بێ بۆ سوودی
موسوڵمانان و تەصەرو فی تیا بکا ، بفرۆشی ، بیبەخشی ، بەگری بکا
یا ھەرچی یەکی تری لێ بکا .

ھەروا دەولەتی ئیسلام ئەتوانی بیدا بە ھەرکەسی کە بە باشی بزانی
بیداتی ، بە مولکی یەت کە لە عورفی شەرعدا پیتی ئەوتری (اقطاع
التملیک) یا بە (اقطاع الارفاق والانتفاع) کە واتە زەوی یەکی خۆی ھەر
ھێی دەولەتی ئیسلام بێ ، بەلام بەرھەم و بەروبوو کە ی تیکەل و ھاوبەشی
بێ لەنیوان دەولەتی ئیسلام و ئەو کەسانەدا کە وەریان گرتوو . ئەم
تەصەرو فەیش کە ئەمڕۆ ئەگری یەکیکە لەم دوو جۆرەو کەواتە دروستە .

لەسەر فەرزو بۆچوونی ئەویش کە دەولەتی ئیسلام لە سەردەمی
حەزەرەتی عومەردا ئەم ولاتە ی وەقف کردبێ لەسەر موسوڵمانان ، خۆ
بەھۆی داگیر کرانی ولاتە کەووە لەلایەن لەشکری کافرانەو کە تاتارەکانن ،
وەقفە کە بەتال بوو تەو . جا پاشان کە کەوتەو دەست دەولەتی ئیسلام ،
بوو بە مولکی و ئەتوانی ھەر جۆرە تەصەرو فیکی رەوای تیا بکا . دیسان
ئەوانە ی کە رازی نەبوون بە تاپۆ و بەلایانەو رەوا نەبوو ،
تی ھەلئەچوونەو ئەیانوت گریمان وایشە کە ئێوە ئەلین ، بەلام خۆ
تەسەرفی دەولەتی ئیسلامیش کاتیک رەوایە کە بەپیتی سوودی
موسوڵمانان بێ ، کەچی ئەم (اقطاع الارفاق والانتفاع) پارە یەکی ئەوێندە
کەمی لەبەر ابەردا دائەنری کە سوودی موسوڵمانان بفرۆشی و مامەلە کە ی
پێ بەتال ببیتەو .

لەم رۆووەو مامۆستا مەلا عەبدوللای عەبابەیلێ نامیلکە یەکی نووسیو
ھەموو ئەو تاپۆیانە ی تیا بە بەتال داناو کە لە شارەزوورا کراون چونکە
تەصەروف لە بەیتولمالی موسوڵماناندا ئەبێ بە گۆیرە ی قازانجی

موسولمانان بئو ، نامیلکه که ی پیشکه شی مه لای گه وره ی بیاره مامۆستا مه لاقادری کانیکه وه یی کردوو ، ئه ویش له پشتی نامیلکه که یه وه بۆی نووسیوه : ئه وه ی که تۆ نووسیوته عه ینی سه وابه ، به لام کردنه وه ی ئه م ده رگایه له م رۆژه دا ئه بئ به هۆی هه راو ئاژاوه له ناو خه لکدا .

به هه رحال مه سه له ی تاپۆ دوورو خالی نی یه له گومانو ، دوورکه وتنه وه له شتی وا گه لی باشترو خو له گونا هه پاراستن به وه ئه بئ که بنیاده م نزیک ی شتی وا نه که وئ .

هه ره له به ره یه که نه که وتنی قسه ی مه لایانی سه رده م بووه له باره ی تاپۆوه شیخ عومه ره ضیائوددین پاش ئه وه ی جۆگه ی به شاره تی له شاره زوور بۆ خۆی تاپۆ کردوو ، داویه ته وه وه په یمانی شی داوه تا ماوه نانی تاپۆ نه خواو مامۆستا مه لا قادری مه لای گه وره ی بیاره ییش بووه به هاوپه یمانی له م په یمانه داو که سیان نانی ده غلی به رو بووی زه ویی تاپۆیان نه خواردوو وه ، تۆوی گه نمیک ی هه لآلیان په یدا کردوو وه بۆخۆیان دایان چاندوو وه تا ماون له به ری ئه و تۆوه یان خواردوو .

هه ره له م باره وه له جئ خۆیا یه تی ئه وه ییش بگئرمه وه که وا کاتی شیخ عه لی حوساموددین له پشتی باخی مه شهوور به باخه کۆنه وه پارچه یه که له کئوه که ی دابریوه و کردوو یه به مزگه وتو مه لای گه وره ی بیاره به دیدنه ی چوووه بۆ باخه کۆن ، که چوووه ته ناو ئه و مزگه وته وه و زانیویه تی شیخ چۆنی دروست کردوو ، پئیتوووه : به راستی له م ولاتی ئیمه دا ئه م مزگه وته ی تۆ مزگه وتی شه رع یه ، چونکه به شیوه ی (احیاء الموات) واته ئاوه دان کردنه وه ی وئیرانه دروست کراوه و بۆ به جئ هئنانی ئادابی ئیعتیکاف زۆر مونسبه ، چونکه مزگه وته کان یتری (سواد العراق) له زه ویی وه قفدا دروست کراون و هه رچه ند دروسته به گوئیره ی پئویست مزگه وت له زه ویی وه قفدا دروست بکری ، به لام به هه رحال وه که مزگه وتیک نین له زه ویی وئیرانه دا کرابیته وه و پایه ی ئه و مزگه وتانه یان نی یه .

من له باره ی هۆی تاپۆ کردنه وه له (سواد العراق) داو به تایبه تی له باره ی زه وی تاپۆ کردنی ذاتیک ی وه که شیخ موحه ممه د به هائوددینه وه له مامۆستا مه لا به های پیش نوئیری ئه و سه رده مه ی بیاره م پرسی که پیاویکی چاکو مه لایه کی مونسب بوو ، له وه لامدا وتی :

یه که م — مه سه له که خیلانی یه و به لای ئیمام ئه بوو حه نیفه وه وه قفه که ی

دئی بیاره و پشت جو گه ی ده لاین که ئیستا به مولکی (پشت جو) مه شهووره،
 هه روا چهند جو گه و چهند پارچه زهوی له دهو روبه ری خورمال وهك جو گه ی
 (سه رگه ته جو) و (وه له دسینان) و زهوی (تازه دی) و (چه قه لئاوا) که ئیستا
 مه شهووره به (ته کیه) • له دیوی ئیرانش چهند پارچه مولکی به ناوی
 وه قه وه له سه ر خانه قای ته ویله ده سگیر بوو •

کوچی دواینی شیخ موحه ممد به هائوددین

شیخ موحه ممد به هائوددین ، پاش پازده سال ئیرشادو ری نموونی کردنی
 موسولمانان به ری شهریعت و طهریقه تدا ، له به ره به یانی رۆژی جومعه ی
 پینجی ره بیعوله وه لی سالی ۱۲۹۸ ی هجره تدا له دئی گولپ کوچی دواینی
 کردو وه و لاشه که ی پاش شتن و کفن کردن براوه ته وه ته ویله و له پشت
 ئارامگای شیخی باوکیه وه به خاک سپیراوه •

حه زه تی عومهر ئیسپات نه بو وه کرین و فروشتنی زهوی وزاری (سواد
 العراق) دروسته •

دوو ههم — هه ر به لای ئه بو وحه نیفه وه وایه هه ر مولکیکی ئیسلام که
 کافر ی شه رکه ر بیگری ، کاتی که له شکری ئیسلام سه ندیه وه له کافر
 وه قه که ی نامینی و ئه بی به مولکی ده ولته تی ئیسلام و هه موو ته سه روفیکی
 ره وای تیا دروسته •

سیههم — له و سه رده مده دا دنیا ئا زا وه و بی قانونی بو وه و شیخ موحه ممد
 به هائوددینیش قه ره بالفیکی زوری به ده ورا بو وه ئه بوو نانیان بداتی و ،
 ئه و جو و تیارانه یشی ده رنه کردو وه که له زهوی وزاره تا پۆ کرا وه کاند
 بوون و زهوی وزاره که ی به ده سه ته وه هیشته و نه ته وه و تۆوی دا و نه تی
 دایچینن و پاشان ئه وان به ئینسافی خۆیان چ مولکانه یه کیان دا وه تی
 لئی وه رگرتوون و ئه م مامه له یه بۆ زهوی وزار کیله کانیش زۆر به سوود
 بووه •

نامه گانی شیخ موحه ممد به هائوددین

شیخ موحه ممد به هائوددین له خودی خویدا مرویه کی زاناو هوشیارو بنووس بووه • به گویره ی نهو شوین و پایه ئایینی و کومه لایه تی یه یش که بوویه تی دیاره نامه ی بو گه لی له زانایان و گه وره پیاوانی سه رده می خو ی نووسیوه و ، به پیی پایه و شوینی نامه بو بیراوه کان و بایه خی بابه تی نامه کان له باره ی شیوه و بابه ته وه رازاندو و نیه ته وه • به داخه وه ئیمه ته نها چهنه ند نامه یه کمان له و نامه ده سگیر بوو که وا لی ره دا بلاویان نه که ینه وه و ئومیده وارین هه رکه س نامه ی له م بابه ته ی لا ده سگیر بیی و ینه یمان بداتی ، به لکو نه مه خواجه له هه لیکی ترا بو مان هه لکه وی بلاویان بکه ینه وه •

نامه ی یه که م

بو طه ه ماسیب میرزای موئه ییدوده و ته ی

حوکمداری ئارده لانی نووسیوه

بسم الله الرحمن الرحيم

لطف و کرم حضرت حق سبحانه و تعالی زیاده ازین شامل حال مبدء و مآل نواب مستطاب والا دام مجده الاعلی باد ، و دروازه فیض و فتوح خود را بر جسم و قلب و روح حضرت او یش از پیش مفتوح گرداناد که حدیث صحیح است (لاتسبوا الائمة ، وادعوا لهم بالصلاح فان صلاحهم لكم فلاح) •

بلی در عالم صورت جهانی پادشاه عادل حکم قلب صنوبری دارد که درین نشاء امکانی صلاح و فساد قوه روحانی و جسمانی به صلاح و فساد آن منوط است که (ان فی جسد ابن آدم مضغة اذا صلحت صلح الجسد كله ، و اذا فسدت فسد الجسد كله ، الا و هی القلب) •

چون اوقاتی که نواب والا دام مجده الاعلی به قدوم معدلت لزوم خاک
غمناک کردستانرا مفرح نموده ، و غنچه‌های دل سودا منزل رعایا و برایای آن
سامانرا به نسیم برکت شمیم شکفته بودند ، حقیر حاضر نبودم که به
تهنیت نامچهء مبادرت نمایم ، و زبان خامه‌را به ترحیب و دعا بگشایم ، و چون
به کلبهء درویشانه رسیدم باز نظر ملاحظه اینکه (بیت) :

تواضع ز گردن فرازان نکواست
گدا گر تواضع کند خوی او است

چند روزی موقوف ماند ، تا اینکه از اتفاقات حسنه جناب برادر والا
گهر خیر الحاج حاج محمد سمیرانی به زیارت آمده بودند ، تقریر کرد که
نواب والا را با طایفهء درویشان آشنائی هست به حدی که مرا توصیه فرمود
که هر وقت عازم زیارت شدی به نواب والا عرض کن تا تهنیت نامچهء
بنویسد . حقیر این اظهار مرحمت از آن طرف قرین الشرف را بهانهء عرضه
نگاری ساخته به رسم منزل مبارکی پرداختم .

حق سبحانه و تعالی وجود با کرم و عدل و مودت را مسعود و موجب
انتظام امور معاش و معاد این حدود بفرماید ، و برادر طریقت حاجی سابق
الذکر از جملهء صلحا و مستحق حمایت و رعایت نواب والا است به همه
جهت نگران شفقت و مرحمت است ، از تفقد احوال او که پریشانی و اختلال
به هم رسانیده مرحمترا دریغ مفرمائید ، و دروازهء کرم و عدل را به روی
او بگشایید . چه خوش گفته‌است آنکه این گوهرهارا به الماس بیان
سفته‌است :

شاه باشد شبان و خلق همه
رَمه و گرگ آن رَمه ظلمه

چون شبان سازکار گرگ بود
رمه را آفت بزرگ بود

(و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم • و صلی الله علی خیر
خلقه محمد و آله و صحبه و سلم) •

محمد بن عثمان النقشبندی

نامه‌ی دووهم

بۆ شیخ عوبه‌یدوللای شه‌مزینی نووسیوه

له وه‌لامی نامه‌ی سهرخووشی کردنیا له شیخ به بۆنه‌ی کوچی دواویی باوکیه‌وه

گنجور گنجینه‌ی اسرار اله ، سلاله‌ی سادات علا ، ثمر شجره‌ی طوبای
آل طه ، خورشید فلك اصفیا ، محبوب انبیا ، مرغوب اولیا ، جوهر فرد
معدن حضرت سید طه ، قطب الاقطاب ، شیخ الشیوخ والشاب ، قدوة
المحققین و زبدة العارفین ، حضرت خواجه عبیدالله شمزینی (ادام الله نعمه
بقائه و جوده ، و لا حرمانا من فیوضه و برکته ، مادامت الارض والسماء)
به اظهار عرض اخلاصمندی درویشانه ، و استفاضه فیوضات آزان آستان
راستان شاهانه ، چهره‌ی آرای جمال سیمای مدعی گردید ، در حالتیکه علاقه
ابنای زمان را گسسته ، و با خیال آن یوسف زندان ، چون پیر کنعان با دل
بریان و دیده‌ی گریان در کنج کلبه‌ی الاحزان خود نشسته ، غریق موج بی‌کران ،
و حریق نار جان‌گدازان ، از فراق قطب زمان و غوث دوران بودم ، گلدسته
چمن و داد و مرحمت ، نورسته گلشن اتحاد و محبت ، اعنی بیاض عبهر
عنبرین شمامه ، و سواد مشکبار مشکین ختامه ، که گویا شمیمی از عطر
و بوی روضه‌ی رضوان ، و نسیمی از روائح گلزار جنان داشت ، به سروقت
این تنگ درویشان ، به عنوان تسلی و رفع عزا نگاشته ، قلم معجز بیان شده
بود ، عز ورود و شرف وصول بخشید •

این پیک نامور که رسید از دیار دوست
 آورد حرز جان ز خط مشکبار دوست
 خوش میدهد خبر ز جلال و جمال یار
 خوش میکند حکایت عز و وقار دوست
 جان دادمش به مژده و خجالت همیبرم
 زین نقد کم عیار که کردم نثار دوست

از ملاحظهء حروف و معانی که هر يك ازان درج از لالی شاهوار
 معانی ، بلکه برجی از کواکب ثواقب اسرار نهانی بودند ، روشنی دیدهء
 نمین و تسلی خاطر غمین پیدا و از اقطار امطار ابر مکرمت که متضمن رشحات
 ماء الحیات آرام و سکوت بود ، گلهای شادی و بهجت از گلبن زمین
 افسرده خاطر محنت منزلت آغاز خضرت و نصرت ، و کآنه بهاری تازه و آب
 رفته به جوی باز آمد .

خار غمی که خاطر ما خسته کرده بود
 عیسی دمی خدا بفرستاد و برگرفت

از عدم شرفیابی حضور باهر النور که مقرون به معاذیر شرعیه و محاذیر
 ملکیه بود ، پارهء عذر خواهی ، و از آنکه هرچه بر روی خالکاست عاقبت
 اسمش از جریدهء هستی پالکاست ، شمه اتباهی فرموده بودند . آری اگر
 بنیاد آباد همین کون و فساد محل وثوق و اعتبار نزد کبریائی (جل شأنه)
 وزن و قدری داشتی ، روح پر فتوح خورشید فلک اصطفاء معجز بیان
 (و ما ينطق عن الهوى) ، شهباز بلند پرواز آشیان (قاب قوسین أو أدنی) ،
 سرمه سائی (ما زاغ البصر و ما طغی) ، محرم اسرار (فأوحى الی عبده ما أوحى) ،
 پیراستهء خلعت گرانبهای (و لسوف يعطيك ربك فترضى) ، جوهر فرد معدن
 یکتا خواجهء هردو سرا (محمد المصطفى عليه التحية والثناء) ، که خلاصهء

موجودات و باعث تکوین مکونات اند از این دار فنا به عالم بقا با وجود مخیری دعوت نمیفرمودند ، و داغ فراق و حسرت را بر سینه جن و انس نمی نهادند .

باوجود این امثال بوالهوسان که غریق لجهء عصیانیم ، چه یارا که دم از چون و چرا بزنیم ، و چگونه زبید که يك ذره از در مقاله و صورت آیهء (يفعل الله ما يشاء) گردن نهیم (الحكم لله) .

و جواهر زواهر نصایحی که از کان غیبی و معدن لاریبی دلالتی داشتند، تعویذ جان و مروحهء جنان ساختیم . امیداست که همیشه کشتزار تشنهء خاطر فاتر این تنگ درویشانرا به امطار توجهات باطنی که وظیفهء مشارب پیران طریقهء انیقه است سرسبز و شاداب فرمایند ، و ازان چشمهء زلالهء معرفت و محبت قطرهء از ماء الحیوان در کام همین تشنه لب بی مراد بریزانند و بچشانند ، که از بزرگان اندك طلبیدن دون همتی است . (و صلی الله علی سیدنا محمد و آله خیر الوری ، والسلام علی من اتبع الهدی)^(۸) .

امضاء

محمد بهاءالدین العثماني

(۸) ئەمەیش نامەکەى شىخ عوبەيدوللاى شەمزىنى کە شىخ موحەممەد بەهائوددىن بە نامەکەى سەرەووە وەلامى داوەتەووە :

خەمت ذى برکت ، سەرو جویبار عرفان و محبت ، و سەرەووە بەرشدەووە سمای ایقان و معرفت ، در صەدف عالم ربانى ، گوهر گرانبەهى مەعدن اسرار نەهانی ، محیی شریعت مبین ، پیرو سنن حضرت سید المرسلین ، علیە التحیة و علی آله اجمعین الی یوم الدین ، اعنی بەرگزیدەووە سەریر خلافت و زیبندەووە مسند عزت نیابت ، شىخ محمد الملقب ببەهائەالدین ، ادام الله نەمتە بقاءه علی فرق الملة والمسلمین .

اولا بر نشر روائح فوائد بعضی اسرار بە عنوان اداء فاتحه خوانی و اظهار اخلاصمندی زحمت میدەد . ( ) (نمیدانند از شدائد فراق آن سوختهء تجلای سیمای محبت چه نویسم ، و از مرارت جانگدازی

هجرات آن شهید غمزه و ناز محبوب حقیقت که سایه هما آسایش
سایبان امن ملت بود چه گویم .

هرچه گویم عشق ازان برتر بود
خود بیان این کند اظهر بود

همانا او گلی بود که از گلشن چنان به دنیا آمده از روی اشتیاق
رضوان برد ، و یا طائر همایون فرخنده قدسی بود که ازین تنگنای قفس
جسمانی به تنگ آمده ، عروج آشیان اصلی روحانی را میل فرموده به
محبوب حقیقی که فحوای (و الیه المرجع والمصیر) اشارتی به آن دارد ،
پیوستند . (انا لله وانا الیه راجعون) .

(فحبذا) پیری چنان که با چنین عزت و وقار بر دلداری خود برود ،
و جوانی چنین پیر را به رهنمون و امامت ملت احمدی بعد از خود گذارد .
آری ، اگر نه آن بودی که وفات بزرگان دین به صورت صوری مایه
تخریب و فساد دین و دنیا و باعث فتور و قصور شریعت حضرت سید
المرسلین اند ، هیچ جای تأسف و الم نبودند ، چه رستن جوهر فروشان
ازین حجاب و قید جسمانی ، پیوستن به ذات بحت و اتصال به جان
جانی است . پس چه نعمتی ازین نعمت بالاتر ، و کدام شرف و منزلتی
ازین شریفتر و محبوبتر است که جان به وصال جانان رسیده ،
و دوست در خلوت خانه خاص خود (به) دوست خود راه یافته ، معنی
قرب و اتصال بهم رساند (فأفوز فوزا عظیما) .

ترسم که یار با ما ناآشنا بماند
تا دامن قیامت این غم به ما بماند

اما به ملاحظه گرفتاری و بیچاره‌گی واپس‌ماندگان حسیض عجز
و تقصیر ، که از ماء الحیوان محبت هنوز قطره نچشیده ، و از روح
و راحت باده معرفت باری پیمانه نپیموده ، و بیم است که بی‌وجود
آن مقربان بارگاه هویت درین دار فانی همچنان تشنه لب و ناکام با کمال
خجلت و انفعال از حضرت ذی‌الجلال شرمنده و سرافکنده به عرصه
عرصات درایند ، و به عذاب الیم درمانند . (فیا خجلتا علی ما عملنا ،
و یا حسرتا علی ما فرطنا . ربنا لاتوآخذنا ان نسینا او اخطأنا . ربنا
اتمم لنا و اغفر لنا انک علی کل شیء قدیر . و صلی الله علی سیدنا
محمد سید المرسلین) .

جای تأسف و قابل اظهار فزع اکبرند ، و سبب اینکه طفرانویس ازل

شیخ موحه ممد بهائوددین

شیخ موحه ممد بهائوددین شاعیر و بنووسی چاک بووه • به لام ،
به داخه وه به رهه مه کانی نه وه نده یان نه ماونه ته وه • له په خشاندا نه وه دوو
نامه یه ی بیشتر پیشانم دان نمونه یه کی ئاشکران • له شیعریشدا پاش

در نشأة اولی رقم عدم و فنا بر جرائد وجود عموم عالم ملکوت و ناسوت
و جبروت کشیده ، و ندای (کل شیء هالک الا وجهه) به گوش هوش
عالم و عالمیان رسانیده اند ، و ابدی صفت ذات اواست جل و علا ،
جز تمسک به عروة الوثقی شکر و ثبات و رضایت به فعل فاعل مختار
جهت هر موجودات چاره و علاجی نه ، و برای امثال ما ضعیفان عاصی
واجب است که انواع این گونه مصائب را نعمتی شگرف ملاحظه نماییم
که ایلام دوست اگرچه در صورت ظاهر با نیش است ، اما در معنی
همه نوش باید تصور نمود . از قول خواجگان است (من لم يتلذذ بضرب
مولاه ، فلیس بصادق فی دعواه) .

می تلخ است جور گل عذاران
که هرچندش خوری باشد گواران
هر آتش کان بیفروزد بت سیم
خلیلان را بود باغ براهیم

وبعد ، خاصه جهت زیارت ضریح جنت آسای آن مخزن اسرار نهانی
که فی الواقع نمونه از روضه رضوانی ، و شمیمی از عطر و بوی گلزار
جانی دارد ، و ادای رواسم فاتحه خوانی ، واجب بود به نفس خود در
جناح عجله بیایم ، و اقتباسی از ان مشکاة عرفانی بنمایم ، اما به اعتبار
این که حرکت امثال ما ننگ درویشان بی نشان را به خاک عثمانی خالی
از ذکر و فکری نمیدانند ، ازین سعادت عظمی به صورت ظاهر محروم
ماندم ، و در این صورت معذورم نه مسئول (ان شاء الله تعالی) .

من بعد به استمداد همت پیران دین ، همت مسیحی به کاربرده ، به
احیای قلوب مرده دلان و نوازش زنده دلان پرداخته ، یک دقیقه تساهل
نفرمایند . امید است که روز بروز امطار امطار فیوضات ربانی بر
کشتزار خاطر آن یوسف پیر کنعانی در فیضان و جاری باشد (بمنه و
احسانه) .

امضاء
عبیدالله

ههول دایکی زۆر ته نهها ئەم سی پارچه یه م ده سگیر بوو • ئومیدم وایه
ئهوانه ی په خشان و شیعی ئەو ذاته یان لایه له وه زیاتر لای خو یان راگیری
نه که نه و بیخه نه پروو •

پارچه شیعی یه که م

تا به آن بالا دل ما آشنا گردیده است
رشته مهرش دلم را از جهان بیریده است
دل که تیغ ابروی خونریز آن جلاد دید
مرغ سان در خون خود شادی کنان رقصیده است
تن به رقص آمد ز شادی ، جان همی پرد ز شوق
گویا این شاه خوبان نام من پرسیده است
چرخ دولابی یقین گردد به کامم بعد ازین
چون به نام من زبان دلستان گردیده است
پای پیک یار من فرسود از رفتار من
این قدر عاشق به روی دیده اش مالیده است
رحم بر من آیدش باز آن نگار نازنین
گویا آه و فغان و ناله ام بشنیده است
با حریفان آشنا و با رفیقان سرخوش است
از من مسکین عجب دارم که چون رنجیده است
شیوه مهر و وفا معدوم باشد (بوالبها)
گر کسی دعوی کند از یار ما دزدیده است

پارچه شیعی دووهم

از صفا و بهجت دوران کسی دل شاد نیست
غیر آن کو رسته از خود در جهان آزاد نیست
در نخستین گام ترك سر بیاید کرد زانك
صیدرا آزادگی از دام آن صیاد نیست
جلوهء بنمای ای سر خیل خوبان تا شود
تازه آن عهدی که عهد لیلی اش در یاد نیست
روی زیبا ، قد رعنا ، چشم شهلای تو بس
حاجت عاشق به گل یا نرگس و شمشاد نیست
ای دل از من این نصیحت گوش کن گر صادقی
شیوهء عشاق کویش شکوه از بیداد نیست
(بوالبها) گر زانکه خواهی کشف راز عشق را
از (سراج الدین) طلب چون وی کسی استاد نیست
کوه حلم و بحر عرفان شیخ عثمان آنکه شد
عرش رحمانی دلش زین خوبتر بنیاد پیست

پارچه شیعی سیّهم

جلوه کنان ماه من صبح گر آید به بام
مهر ز شرم رخس روی نهد سوی شام
باد ترا ای صبا نقد دل و جان فدا
باری اگر آری از جانب یارم پیام

یار چنین نازنین ، مهر رخ و مه جبین
در همه آفاق نیست باد جهانش به کام
گل خوی خجلت بریخت سرو ز رفتار ماند
کرد چو شمشاد من سوی گلستان خرام
باد صبا میوزد از طرف کوی دوست
پس تو هم ای (بوالبها) رو ، همه تن شو مشام

یاری حاجی شیخ عبدالرہمان تہلولہ فای کوری شیخ عثمان سیراجوردین

لہدایک بوون و خویندنی شیخ عبدالرہمان تہلولہ فا

تہم ذاتہ لہ ناو چوار کورہ ئیرشادکہ رہ کہی شیخ عثمان سیراجوردیندا
کوری دووہہ میانہ ، لہ وەرزی بہار ، لہ پینجی موحہ پرہمی ۱۲۵۳ی
ہیجرہ تدا لہدایک بووہ و دایکی وا مہشہوورہ برازای مہولانا بووہ • مہلا
حامیدی کاتبی شیخی باوکی بہ بوئہی لہدایک بوونہوہ تہم پارچہ شیعرہی
وتوہ :

تعالی آن خداوندی کہ تصویر کمال او
برون از حیطہء تحریر فکراست و خیال او
بود یک کاسہ فردوس نعیم از خوان احساسش
بود یک پایہ عرش اعظم از تخت جلال او
بہار عیش خرم پنجم ماہ محرم بود
کہ از نو غنچہء بشکفت از باغ نوال او
گل گلزار عثمانی ، نسیم باغ رضوانی
زہی آیینہء حسن خداوندی جمال او
چو نامش بدرحمان گشت شد این نکتہ معلوم
کہ هست از عین رحمت شخص قدوسی مثال او

ز سیمایش چو خور نور سعادت میشود لامع
 تو برخیز و سلامت ختم کن یا رب مآل او
 به فکر اندر فرو رفتم ، شنیدم هاتفی گفتا
 « جمال باغ معنیها » ^(۱) پی تاریخ سال او

ئەم ذاتە قورئان و وردە کتیبە سەرەتایی بەکانی بە منالی لە خانەقای
 خۆیاندا لە گەڵ شیخ موحەممەد بەهائوددینی برای لای مەلا مەحموودی
 دشیی خۆیندوووەو عیلمەکانیشی لای مەلا حامیدی کاتب و مەلاکانی تری
 خانەقا خۆیندوووەو تەریقەتیشی لەسەر دەستی باوکیا وەرگرتوووەو ئیجازە
 خەلافەتی لەووەو دراوەتی • وەك لە مەیدانی تەریقەتدا بە وەسیەتی باوکی
 بووە بە مورشید لە مەلایەتیشدا پایە یەکی بەرزو بلندی بووە •

خیزان و منالی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوہفا

ئەم ذاتە وەك زانراوە تەنھا یەك ژنی هیناوە • ئەم ژنەیش (خاتو
 لەیلێ) ی خوشکی كاك عەبدوللأو ئامۆزای ئەحمەد پرسییە • لەم ژنە تاقە
 كورپاك و چەند كچی بووە ، كورپەكە ی شیخ تاجوددینە كە پاشان بووە بە
 شیخی تەریقەت و لە هەولێر نیشتەجی بووەو ، لە كچەکانیشی تەنھا ناوی
 خاتو خورشیدیانم بۆ دەرکەوتوووە كە شووی کردوووە بە مەلا صالحی كوری
 مەلاعوثمانی کانی کەوویی •

سەفەرەکانی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوہفا

ئەم ذاتە وەك هەریەك لە گەرە پیاوانی وەك خۆی گەلی سەفەری
 کردوووەو ئێمەیش لێردا باسی دوو لەو سەفەرەکانی ئەکەین چونکە بەهۆی
 مەبەست لێیانەووە لە سەفەرەکانی تری بایەخدارترن •

(۱) بە حسابی حەرفەکانی ئەبجد ئەکاتە ۱۲۵۳ •

سەفەری یەكەم لە ساڵی ۱۲۷۱ دا بۆ سنە لەسەر داوای زانایان و گەورە
 پیاوانی ئەو شارە بۆ لای ئەمانوڵلا خانی والی کە مەشھوور بوو بە غولام
 شا خان بۆ ئامۆژگاری کردن و پەشیمان کردنەوێ لەو نیازە ی لە کەللەیا
 بوو کە بانگ کردنی خەلکی شارە کە بوو بۆ بوون بە شیعە •

ئەمانوڵلا خان ویستووێ حاجی کەریم خان ناویکی موحتەئیدی شیعە
 لە ھەمەدانەوێ یێنی بۆ سنە و خەلکی شارە کە بانگ کا لەسەر دەستی ئەودا
 بین بە شیعە • خەلکە کەش ئەمەیان بەلاوێ قورس و ناپەسەند ئەبێ و پەنا
 ئەبەنە بەر شیخ عوثمان سیراجووددین چارە یەکیان بۆ بدۆزیتەوێ • ئەویش
 شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا و حاجی مەلا ئەحمەدی ئۆدشەیی و سەید
 عەبدولرەحیمی مەولەوی و گەلی مەلای گەورە ی تر ئەتیری بۆ سنە بۆ لای
 ئەمانوڵلا خان • ئەمانە کە ئەگەنە بەرەو قەرەباغیکی گەورە لە مەلاو پیاو
 ماقوول و بازارگان و کاسبکاری سنە تا دوو سەعاتە رێ بە پیریانەوێ دین و بە
 قەدر و حورمەتەوێ ئەیانەنە ناو شار ، بەلام کە چاویان بە ئەمانوڵلا خان
 ئەکەوێ لە گەلی ناگەنە ئەنجام و ئەو لە ئارەزووی خۆی دەس ھەلناگری •
 لە گەل ئەویشدا ئاواتە کە ی ھەر بۆ ناچیتەسەر و ئیرادە ی خوا وائەبێ
 موحتەئیدە ھەمەدانێ یە کە بۆ رێکناکەوێ ییتە سنە و ئەمیش کەسیکی
 ئەوێ دەسناکەوێ یارمەتی بدا بۆ ھێنانەدی نیازە کە ی و عومری
 ئەمانەتیش مۆلەتی نادا ئەمری ••

سەفەری دووھەمی ئەوێ کە کوردستانی بەجێ ھێشتووێ بە یە کجاری
 چوو بۆ بەغدا •

پیشتر گێرامانەوێ کە شیخ عوثمان سیراجووددین وەسیەتی کردووێ
 وەسیەتنامە کە یشمان نووسی یەوێ کە پاش وەفاتی خۆی شیخ موحەممەد
 بەھائووددین و شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا پیکەوێ ئیرشاد و رێ نموونی

موسولمانان بکهن بۆ رپی شهریهت و طریقهت • به پیتی ئەم وەسیهتە شیخ
 عەبدولرحمان ئەبولوفا لە سەرەتادا تا چەند مانگی لە خزمەتی کاکیا
 ئەمینیتەوه • پاشان به هۆی ئەو وەه که هەندێ قسە ی لە چەند کەسیکەوه
 بەرگویی ئەکەوێتەوه گوایه ئەیهوی مونا فەسەو بەربەرە کاتی کاکیا
 ئیرشادداو ، لەبەرئەوه که شتی وای لە دڵدا نەبوو نەشی وێستوو دلی کاکیا
 گەردی لی بنیشی ، خانوویەک لە دیی (گولپ) دروست ئەکا بۆ خۆی و
 ئەگوێزێتەوه بۆ ئەوی • بەلام لەوئیش نامینیتەوهو پاش چەند مانگی
 گولپیش به جی دێلی و لە گەل شیخ موحمەدی قەرەداغی و مەلا فەتحوڵلا^(۲)
 ناویکدا بەرهو بەغدا ئەکەوێتەری و بهیه گجاری لەوی لە بارەگای حەرزەتی
 غەوثدا سەقامگیر ئەبی • پاش دامەزرانیشی لە بەغدا خێزانە کیشی ئەهینی
 بۆ لای خۆی و ، ئەنجا لەوێوە ئەچێ بۆ سەفەری حەج و^(۳) زیارەتی مەدینە ی
 مۆنەوو وەرەیش ئەکا و لەوێوە ئەگەرێتەوه بۆ بەغدا و ئێتر دەست ئەکا بە
 طاعت و عیادەت و رپی نموونی کردنی موسولمانان و خەلکیکی زۆری لی
 خپ ئەیتەوه و تەنانت والیی بەغدا چەند جار چوو بۆ زیارەتی و ، ئەگەر مەرگ
 مۆلەتی بدایه رپی و شوینیکی گەرە ی لە بەغدا دەسگیر ئەبوو خزمەتیکی
 زۆری موسولمانانی ئەکرد •

---

(۲) وابزانم ئەم مەلا فەتحوڵلا یە مەلا فەتحوڵلا ی رپژاوی یە که ئیجازە ی
 مەلایەتی لای مەولەوی وەرگرتوو و یەکیک بوو لە مەنسووبەکانی
 خانەدانی شیخ عثمان سیراجو ددین •

(۳) به بۆچوونی من شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا ، زیاد لەوه که وێستوو یەتی
 واجبی حەج به جی بهینی ، وێستوویشیە لە حیجاز چاوی به هەندێ
 لە گەرە پیاوانی هیندستان بکهوی و لە رپگی ئەوانەوه برۆا بۆ ئەوی
 بۆ ئیرشاد ، چونکە لە ژیا نی باوکیشیدا ئەم ئارەزووی لە دڵدا بوو و
 باوکی رپی نەداوه • ئێتر نازانم ئەم چاوپێ کەوتنە ی بۆ رپی کەوتوو لەم
 سەفەرەیدا یانە •

کوچی دواپی حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہلولوہ فا

حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہلولوہ فا پاش گہرانہ وہی لہ سہ فہری
حہج بۆ بہ غدا ، بہ ماوہیہ کی کہم ، نہ خوش ٹہ کہوئی و لہ سالی ۱۲۸۵ ی
ہیجرہ تدا کوچی دواپی ٹہ کاو لہ قہ برستانی غزالی ٹہ یژری ، بہ لام پاشان
گو یژراوہ تہ وہ (۴) بۆ قہ برستانی حہزرتی غہوٹ و لہ بہری رۆژاوا یہ وہ
بہ جو ری کہ قہر نہ کہو تہ وہ تہ پیش دہمیہ وہ ، ٹہ یژری • لای رۆژاوا ی
قہ برہ کہ شیہ وہ قہ بری مہ لا یہ حیای مزووری و شیخ ہدایہ تی ہہولی ری یہ کہ
یہ کیٹ بو وہ لہ خہلیفہ کانی مہولانا • قہ بری شیخ رہزای تالہ بانیش لہ
نزیکی قہ بری حاجی شیخ عہدولرحمانہ وہیہ •

نامہ یہ کی حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہلولوہ فا

بۆ موحمہد پاشای جاف

ٹہ گیر نہ وہ کہ حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہلولوہ فا ہہورامانی
بہ جی ہیشٹو وہ و چو وہ بۆ بہ غدا ، بہ ری گہرمیانا رۆیشٹو وہ • گوا یہ

(۴) وہ کوو بیستو وہ حاجی شیخ عہدولرحمان وہ سیہ تی کردو وہ کہ لہ
قہ برستانہ کہی پال ئارامگای حہزرتی غہوٹدا بنیژری ، بہ لام پاش
کوچی دواپی کردنی وہ سیہ تہ کہی جی بہ جی نہ کراوہ و لہ قہ برستانی
غزالیدا نیژراوہ • مہ شہوورہ شہو حہزرتی غہوٹ دیتہ خہوی نہ قیبی
ٹہو سہردہ مہو فہرمانی ٹہ داتی کہ تابووتی جہنازہ کہی حاجی شیخ
عہدولرحمان بگو یژری تہ وہ بۆ قہ برستانی لای ئارامگای خو ی • نہ قیب
کہ خہ بہری ٹہ بیتہ وہ گو ی بہ خہ وہ کہی ناداو ٹہ نویتہ وہ • دیسانہ وہ
حہزرتی غہوٹ دیتہ وہ خہوی و ہہر بہم جو رہ تا سی جار • لہ جاری
سیٹہ ما حہزرتی غہوٹ زور بہ سامہ وہ دیتہ خہوی و عاساکہی لی
راست ٹہ کاتہ وہ و ہہرہ شہی لی ٹہ کا • ٹہ مجارہ یان نہ قیب زور بہ ترسہ وہ
خہ بہری ٹہ بیتہ وہ و بریاری گواستہ وہی تابووتہ کہ ٹہ داو بۆ سبہ ینی
دہری ٹہ ہینن و لہ قہ برستانی لای ئارامگاکہی حہزرتی غہوٹدا ٹہ نیژ نہ وہ •

ئەبۇو لە پۈى لاىداتە مالى موحەممەد پاشاى جاف ، بەلام لای نەداوہ .
 موحەممەد پاشاىش بەرگوۋى كەوتووہ یا خۆى خەيالى كردووہ كەوا حاجى
 شىخ عەبدولرحمان بە دل عاجزى يەوہ لە ھەورامان ھەلكەنراوہ ، لەبەرئەوہ
 نامەى پۈ نووسيوہ و ناردووہ بە شوينيا پروا پۈ مالى ئەو . حاجى شىخ
 عەبدولرحمانىش عوزرى ھىناوہ تەوہ كە پىگاكەم وانەبوو بتوانم لاىدەم و
 لەبەر عاجزى يش ھەورامانم بەجى نەھىشتووہ و ، نامەكەى بە مەلا فەتھوللاىدا
 ئەتيرى پۈ پاشاوتيا ئەنووسى پۈى كە ئەوى پاسپاردووہ ھەموو شتىكى
 پۈ پروونبكاتەوہ : ئەمەيش ئەو نامەيە :

آنچه از من گم شده گر از سليمان گم شدی
 بر سليمان هم پری هم اهرمن بگریستی

(اللهم اجعلنى من اوليائك الذين اذا أصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا
 اليه راجعون) • قرنئاست كە چنن رخنە در اسلام نيفتادە ، و مدتىاست
 كە گردش روزگار گلهاى داغرا بە اين رنگينى بر دلهاى فراغ تنهادە ،
 و دست بيداد ستمرا بە اين گونه تظلم بە اين زوديهها بر اهل عالم
 نگشاندەاست :

يا رب بنای عالم ازین پس خراب باد
 افلاکرا درنگ و زمینرا شتاب باد

حق سبحانە چنانچە بە حسب ظاهر شخصى مقدس حضرت ايشانرا
 قدس سرە از نظر ما بىبصيرتان دور و مستور ساختە ، مارا از فيوض روح
 پرفتوح حضرتش نور الله ضريحە محروم و مھجور نسازد (انە على كل شىء
 قدير) •

مکتوب سرکار امير از منزل (تيلەکو) عبورکرده بە فقير رسيدە ،

و اگر موانع قدریه نمیبود بی‌اظهار آن طرف خود شرف ملاقات را رغبت
مینمود •

جناب فضائل مآب کمالات اکتساب ملا فتح‌الله سفارش کرده میخواستیم
که از طرف فقیر سفیر خدمت شود ، و بدلا عنی از هر مقوله حکایت نماید ،
و چنانکه باید دریچهء روایات صحیحه را بگشاید تا خاطر شریف از تفکر
حرکت فقیر آسوده گردد و خیالت به تردد از تأمل در سفرم آلوده نگردد

من نه به اختیار خود میروم از قفای او
او به کمند عنبرین میکشدم کشان کشان

حال جناب طریقت مآب شیخ محمدرضا در هر باب وکیل ساخته که مطالب
به تفصیل معروض نماید • سعادت مقرون و دولت روز افزون باد •
والسلام •

عبدالرحمن

به شیخی دیوانی شیعی حاجی شیخ عهبدولرهمان نهبولوهفا

حاجی شیخ عهبدولرهمان نه‌دیپکی ناسک و شاعیریکی پایه بلندی
چهرخی خوی بووه • دیوانیکی شیعی به فارسی هه‌یه ، بیستوومه لای
کورهمانی شیخ صادقی برازایه‌تی که جاران له دپی (گولپ) دائه‌نیشن •
به‌شیکیسی له که‌شکولهمی حاجی مه‌حمودی یاروه‌یس له دپی (ته‌پی
سه‌فا) ی شاره‌زوورو به‌شیکیکی له که‌شکولهمی مه‌حمود پاشای جافدا
نوو‌سراو‌ته‌وه که ئیستا له کتیخانه‌کی خوالی خوش‌بوو هه‌سه‌ن به‌گی
عه‌لی به‌گی کورهم‌زایدایه‌تی • هه‌روا سه‌یید طاهیری هاشیمی ده‌وله‌تاوایش

بۆی نووسیووم که لای ئەویش هەیه ، بەلام بارو دۆخی پۆژگار مەیدانی
 ئەدا وینەیه کیم بۆ بنێری . من خۆم گەلیکیم دەسگیر بووبوو، بەلام ئەویش
 لە بارو کۆچدا لە شوێنیکەوه بۆ شوێنیکێکی بەشیکی فەوتا . ئیستا ئەو
 ئەندازەیهی لە بەردەستمایە لێرەدا ئەینوو سمەوهو بەهوام ئەگەر لە
 هەلیکی ترا ئەوی کەیشیم دەس کەوت هەمووی بەجاری بڵاوبکەمەوه^(۵) . سەد
 حەیف و داخ که شیعی کوردیمان دەسگیر نەبوه ، جا نازانم بە کوردی
 شیعی نەوتوووه ، یا وتووێهێ و دەستی ئێمە نەکەوتوووه .

وا لە سەرەتای ئەم بەشە دیوانە کەیدا ئەم پرسیارو وەلامە بە شیعرە
 ئەنووسینەوه که لە ئیوان ئەوو شیخ موحەممەد بهائوددینی کاکیا رووی داوه:

پرسیارى حاجى شېخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا

سعادت خلعت خاص است بر بالای درویشان
 زهی خلعت ، زهی کسوت ، زهی کالای درویشان
 به جز اندر متاع اتباع حضرت خاتم
 نشد مصروف نقد همت مولای درویشان
 عجب بی نقش و بیرنگند ، خوش خوی و خوش آهنگند
 تو گویی در بشر شد جلوه گر مولای درویشان
 ازان ترسم اگر گوید به جای نازک انجامد
 که از درك است بیرون رتبهء اعلاى درویشان

---

(۵) لە کاتی لەچاپدانا بۆم پێکەوت ئەم ئەندازە شیعرانەى لێرەدا
 بڵاوکراونەتەوه ، لەگەڵ نوسخەى دۆستى خوشەوێستم شیخ ئەمینی
 نەقشەندى بەراوردو هەلەکانى لە رووی ئەو نوسخەیه راستبکەمەوه .

(وفا) از (بوالبها) پرس ، این حدیث نازک او داند
عبارت از چه باشد طرهء لیلاى درویشان

وهلامى شیخ موحهممد بهائوددین

بود مرآت وحدت جبههء اجلاى درویشان
بود رمز از یکى همچون الف بالاى درویشان
زمین ساکن ز عکس قوهء پر نور ایشان است
فلک برپا بود از همت والای درویشان
کمال قدرشان از عرش بالاتر بود ، اما
نگنجد در عبارت رتبهء اعلاى درویشان
بساط دهر گویى باغ جنت گشته از بهجت
چنان پر گشته است از نعمت والای درویشان
به نزد (بوالبها) هست از تجلیهای آثارش
عبارت جعد و زلف طرهء لیلاى درویشان
(وفا) گفتی عبارت از چه باشد طرهء لیلی
ز من بشنو که هستم چاکر و لالای درویشان

نهمه ش نهو به شه قه سیدانه ی دیوانه کهی که ده سگیرمان بوون :

بسم الله الرحمن الرحيم

- ۱ -

(۱)

نمیدانم چه افتاد این دل شوریدهء مارا
جنون او تفاوت می نداند شهر و صحرا را

بسی محنت کشید این دل ز حق خدمتش روزی
کنم اورا فدا مه طلعت خورشید سیما را

اگر يك ره ملامت گر رخ نیکوی تو بیند
روا دارد به حسن یوسف آن عشق زلیخارا
ببخشد مردهء صد ساله را جان شربت لعلت
چ خوش احیا نمودی جان من نام مسیحارا
(وفا) از پرتو آن خوی و روی آتشین باشد
که دل چون شعله غرق سوختن خواهد سراپارا

(۲)

برده چشم نیم مست آنچنان از جا مرا
می تراود همچو مینا می ز هر اعضا مرا
همچو ماهی گرچه در بحر سکوت غرق لیک
طوطی آسا نام جانان میکند گویا مرا
پیش ازین من ناصحا هم طرز و طوری داشتم
حسن بالا دست او کرد این چنین رسوا مرا
در بیابان جنون با هر خسی خوش الفتی است
زانکه بویی بر دماغ آید ازین صحرا مرا
باغبان بهر خدا روزی دو با من صبر کن
چون (وفا) باشد به هر گل الفتی تنها مرا

(۳)

کرده رسوا شور اشک چشم خون پالا مرا
برده چون خاشاک از جا سیل این دریا مرا
جزو جزوم را جدا با تست دیگر نسبتی
همچونی آواز ازان آید ز هر اعضا مرا
همچو زلف سنبلت با عین جمعیت گرفت
در شب هجران پریشانی ز سر تا پا مرا
از گل زخم دل شوریده چندان خون چکید
گلستانی گشت خرم دامن صحرا مرا
وحشت از شهرم ز شور بانگ طفلان نیست لیک
بی سکونم سر به صحرا داده این سودامرا

(۴)

در غزل طرز خوش آیین یاد می آید مرا
قصهء فرهاد و شیرین یاد می آید مرا
طره را دیدم پریشان بر بناگوشش کجا
بعد ازین ریحان و نسرين یاد می آید مرا
برگ گل در گلستان بینم دلم خون میشود
کان حنای پای رنگین یاد می آید مرا
در شب یلدای هجران چون پریشان دل شوم
پیچ و تاب زلف پر چین یاد می آید مرا

جلوهء سرو چمان را چون بینم در چمن
 آن خرام ناز و تمکین یاد می آید مرا
 چون صراحی را همی گیرم به بزم می کشان
 گردن صاف بلورین یاد می آید مرا
 گریهء چشم (وفا) را در فراق روی یار
 چون بینم ماه و پروین یاد می آید مرا

(۵)

حسن روی خوش قدان تا کرد سودائی مرا
 ماهی آسا ساخت سیل اشک دریائی مرا
 بی سکون از عشق این شهری غزالان گشته ام
 دل ز فرط بی قراری کرد صحرائی مرا
 آن چنان با بی قراری خاطرم الفت گرفت
 ناشکیبم وحشت افزاید شکیبائی مرا
 من به صحرا آشنا ؛ با شهر ازان بیگانه ام
 حسن بی همتات شیرین کرده تنهائی مرا
 ره نورد و کوچه گردم در به در از بوی تو
 چون (وفا) خوش مینماید نام هر جائی مرا

(۶)

اشکبارم ، بی قرارم ، هر کجا یابی مرا
 گشته بی تابی انیس وقت بی خوابی مرا

بی‌ثباتم در کنار خویشتن پرورده‌است
 گویی از طفلی به جای دایه بی‌تابی مرا
 یوسف مصر وفایم ، من عجب نبود اگر
 در چه هجران فگند این چرخ دولابی مرا
 خون ازانم بر لب آمد در سخن گفتن ز دل
 شد مصور شکل آن لبهای عنابی مرا
 ناز پرورد غم و دردم بین کز خار و خس
 در فگنده بستر و بالین سنجابی مرا
 کوچه‌گرد و دربه‌در سودای عشقت کرده‌است
 چون گدای هرزه‌را ای شوخ هر بابی مرا
 چون (وفا) از دولت خواری مرا خوش عزتی‌است
 کنج گلخن ساختند ایوان و مهتابی مرا

(۷)

کلیم آسا چو افگندی عصای خودنمایی‌را
 فرو برد آن عصا یکسر حبال آشنایی‌را
 پس از چندین وفا این بی‌وفایی کی روا باشد
 یقین دارم که نپسندد خدا این بی‌وفایی‌را
 چو دانستی نداری طاقت غوغای مشتاقان
 نایستی در افگندن بساط دل‌ربایی‌را
 مرا در خاطر افتاده‌است کز مهر تو رخ تابم
 که جورت کرد شیرین تلخیء درد جدایی‌را

(وفا) رسم وفا با بی وفایان تا به کی زین پس
بیاموزیم روزی چند طرز بی وفایی را

(۸)

بندهء طرز نگاه نازنینانیم ما
بستهء تار کمند زلف خوبانیم ما
می نخواهد زخم تار جان به آهنگ سرود
هر دم از مضراب مژگان ناله سنجانیم ما
صورت احوال مارا حاجت تحریر نیست
چون سر زلفت سیه روز و پریشانیم ما
دل دمی صد بار از جا رفتنش بی وجه نیست
خسته و مجروح کاوشهای مژگانیم ما
هر شب از سوز تب و تاب فراق چون (وفا)
شمع و ش تا صبحدم سوزان و گریانیم ما

(۹)

ازان شد جعد گیسویت کمند گردن دلها
براسایند تا دلها ز بیم بعد منزلها
سزای مصلحت بینان نبود این آتش عشقت
زدند این قرعهء دولت ازل بر نام غافلها
ز بیم موج و گرداب و شب تاریک عاشق را
چه باك از پرتو رویت برافروزد مشاعلها

فرو رفتیم در دریای ناپیدا کرانی ما
کسی کو غرقه شد در وی ندارد میل ساحلها

شگفت از کارهای محتسب دارم چرا امشب
به ساز عشق بازی کرده گرم آهنگ محفلها

عجب در «من یزید» عشق عاشق از چه رو گفته است :
« که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها »

(وفا) عین صفای می شده است و باز میگوید
« الا یا ایها الساقی أدر کأسا و ناولها »

- ب -

(۱۰)

فلک بنهاده بازم تازه داغی بر جگر امشب
دهم داد و فغان و آه و داد بی اثر امشب

ز جان سیرم به درد هجر یار و تشنهء مرگم
اجل یک دم فراغت ده مرا زین درد سر امشب

چنین از دل جرس و ش نالهء جان سوز می آید
مگر کرده است دلبر باز آهنگ سفر امشب

سرود بزم ما آه و فغان بی اثر باشد

به جای مجرم عود است دود بی شرر امشب

به فردا داده جانان مر وفارا وعدهء وصلش
ولیک از طالع بد می نخواهد شد سحر امشب

(۱۱)

اسیر حلقهء زنجیر کوی فرقتم امشب
عزیز تخت دارالملک مصر غربتم امشب
به یاد لطف روی و غنچهء تنگ دهان تو
نشسته تا کمر در گل ز اشک حسرتم امشب
به جان و دل غمش هر لحظه سودای دگر دارد
غرامت خوردهء جنس متاع الفتم امشب
چو آید در خیال ایام وصل از فرط محرومی
به خود درمانده مانند نگاه حیرتم امشب
ز دستان زلیخای فلک چون ماه کنعانی
(وفا) من هم گریبان چاک دست تهمت امشب

— ت —

(۱۲)

دیده سوی غیر روی دوست بگشودن خطاست
جز خیالش ره به دل دادن کمال ابتلاست
آبیاری ریاض جان به آگاهی شود
باز برگه باغ دل نسیان یاد ماسوی است
درس وحشت راز هستی میدهد وضع حجاب
ساز اسباب بقایش غوطه در بحر فناست
جامهء جان بی وصال قامت دلجوی تو
بر تن چون کاه جانا کوه اندوه و بلاست

بیخودی در عالم آغوش^(۶) وصلت ره دهد
 گاه از خود رفتنش پیک وصال کهرباست
 سوی حق در خاکساری میتوان ره یافتن
 نیستی در شهر ما تحصیل نقد مدعاست
 بادبان کشتیء جان صحبت اهل دل است
 ذکر حق مر بحر هستی را به جای ناخداست
 چاک دل را پرشتهء مریم رفو نتوان نمود
 مرهم داغ (وفا) موقوف وصل (بوالبها) است

(۱۳)

بازم از نو^(۷) ای حریفان شور دیگر در سراسر است
 سینهام گویی ز سوز آتش دل مجمر است
 در خیال ابروی همچون هلال مهوشم
 دامن و جیم ز اشك دیدگان پر اختراست
 اینکه بر پای خیال یار بارم روز و شب
 اشك پندارند مردم ، لیک لعل و گوهر است
 بر گلستان وفا باد صبا گر بگذرد
 بر قدومش کوه و صحرا پر ز مشك از فراست
 نخل امید وفای دوست در باغ امل
 گرچه خوش قامت بود اما نهال بی بر است
 نیست موزون نسبت قدش به شمشاد چمن
 عاشقان را نزهت خاطر جمال دلبر است

(۶) از عالم اندر بزم - ن . (۷) امشب - ن .

نیست مارا ای حریفان میل با سرو و چمن
آری آری سرو ناز باغ جان سیمین براست

طرهء سنبل پریشان در گلستان از صبا
درهم و پیچیده هم چون پیچ و تاب خاطراست

ایکه در وهمی ز اعجاز خلیل ما بین
سنبل زلفش پریشان بر رخ چون آذراست

بانگ قمری ، نالهء بلبل تو گویی در چمن
نعرهء دیوانگان کوی شیخ اکبراست

شیخ عثمان کوه تمکین ، محرم اسرار حق
آنکه گردون ولایت را چو مهر انوراست

وهم کی بر کنگر کاخ کمالش میرسد
زانکه اول پایه اش از کاخ کیوان برتراست

شاه اورنگ بقا ، قیوم عالم آنکه او
خاندان خواجهء مشکل گشارا زیوراست

ماه برج مکرمت ، خورشید اوج معرفت
وارث عثمان هفان ، نایب پیغمبراست

جامع علم لدنی ، ناشر احکام دین
شمع جمع اهل ملت ، راه دان و رهبراست

شیعه و سنی به عهدش متفق با یکدیگر
جمله میگویند عثمان را شرف بر حیدراست

گر به سلك خاكروبان منسلک گردد (وفا)^(۸)
 عار و ننگش ز افسر خاقان و تاج قیصر است
 بختیارا آن شهنشاهی تو در ملك وجود
 چون قضا امر تو فرمان قدر را مظهر است^(۹)
 شهریار کشور عدلی تو ، این مسکین زار
 زاستانت دادخواه از ظلم نفس کافر است
 بندهء چون من ز لطف چون تو شاه دادگر
 گر ز بیداد و ستم یابد نجاتی در خور است
 تا ز خورشید عطای حق بود روشن جهان
 تا ز ابر مکرمت صحن چمن سبز و تراست
 باد خورشید وجود و ابر جودت پایدار
 این دعا آسایش اهل جهان را مصدر است

(۱۴)

بازم امشب ای حریفان شور دیگر در سراسر است
 در دماغم بوی عود آید مگر دل مجمر است
 در سرم سودای آن قامت قیامت جوش زد
 در دماغم این چنین سودا و شور محشر است
 ایکه در وهمی ز اعجاز خلیل ما بین
 سنبل زلف پریشان بر رخ چون آذر است
 گوشواره عقد پروین و بنا گوشش شفق
 ای عجب در روز روشن را درخشان اختر است

(۸) شد بوالوفا - ن . (۹) مضمر است - ن .

(۸) شد بوالوفا - ن .

چیست تدبیر ای رفیقان یار ناپروای من
 شمع هر جمع و ولی پروانه بی بال و پراست
 خار ناهموار در گلزار و بلبل بر کنار
 این عجب تر دیدهء امید عاشق بر دراست
 کارهای باژگون است ای (وفا) اندر جهان
 بیش در کم ، عیش در غم ، نوش در سم مضمر است

(۱۵)

ابروی تو محراب دل اهل نیازاست
 پیشانیت ای مهر جبین مهر نمازاست (۱۰)
 عقل از سر (۱۱) سودات به جان آمد و دل (۱۲) نیز
 جان ز (۱۳) آتش هجران تو در سوز و گدازاست
 چون خار به جز شعله خریدار ندارم (۱۴)
 این هم اثر گرمی آن عشوه و نازاست
 در ملك جفا والی درد و الم من
 اندوه و غم و غصه مرا محرم رازاست
 آشفته و سودازده در کوه (۱۵) و بیابان
 (القصة) که کار من دیوانه به سازاست
 پرسیدم از آشفتهگیء زلفش و گفتا
 کوتاه کن این قصه سر رشته درازاست (۱۶)

-
(۱۰) نیازاست - ن .	(۱۱) دل از کف - ن .
(۱۲) جان - ن .	(۱۳) تن در - ن .
(۱۴) ندیدم - ن .	(۱۵) شهر - ن .
(۱۶) که سر رشتهء رازاست - ن .	

فریاد ز بیداد بتان رسم وفا نیست
زین (۱۷) طول شکایت غرضم عرض نیازاست

(۱۶)

عمریست که دل را سر زلف تو مقام است
دیریست که بی دانه چنین بستهء دام است
بی دوست گشایش نبود در چمن دهر
جان بی رخ جانانه به عشاق حرام است
دل دست ز دامان جنون باز ندارد
دیوانه ز ناکامی خود طرفه به کام است
بی شربت وصل تو رود زندگی از دست
باز آی که کار من بیمار تمام است
پابست (وفا) نیست دل غم زده جانا
از دانهء خال تو درافتادهء دام است

(۱۷)

بازم دل سودازده اندر هیجان است
آتشکدهء سینه ز نو شعله زان است
در بادیهء هجر تو همواره جرس و ش
در دل هوس ناله و فریاد و فغان است
ره سوی غمت داد تمنای وصال
سودی که ز سودای تو کردیم زیان است

گاهی رسدم پیک تو از سوزن مژگان
پیوسته نگه دوخته بر ره فگرا ناست
ضعف از غم آلام فراق تو به حدی است
پیوسته دل خسته (وفا) در غثیان است

(۱۸)

ز دست غصه چه گویم که حال دل چون است
مثال مردم چشمم نشسته در خون است
نبود طالب لیلی به جز که مجنونی
ترا که بسته به هر تاری صد چو مجنون است
چو تیر عشق تو جا کرده است در جگر
عجب مدار سرشکم اگر جگر گونا است
مپرس محتسب از حالت من و بگذر
خمار من نه ز تاثیر خمر گلگون است
ز اشتیاق تو خون دلم ز دیده رود
بلی ز سر رود آن می ز ساغر افزون است
به هیچ رام نگردد دل رمیده من
برو به کار خود ای واعظ این چه افسون است
مزن ز روی جفا طعنه بر (وفا) زاهد
چو چنگ ناله دل ز اختیار بیرون است

(۱۹)

ای شهسوار حسن دل و جان فدای تست
آفاق جمله زیر سم باد پای تست
چیزی سر عنان سمندت کشیده دار
آهسته رو ، هزار دل اندر ققای تست
يك جلوهء نمودی و دل بردی دیگرک (۱۸)
بخرام نیز جان عزیزم برای (۱۹) تست
دل مرغ پر شکستهء سودای عشق تو
جان صید پای بستهء مهر و وفای تست
عشق تو با وجود من افتاد سازگار
کو در ازل سرشتهء آب و هوای تست
جانا (وفا) ز راه وفای تو خاك شد
اما هنوز در طلب يك لقای تست

(۲۰)

از فراق تو چنان دیدهء خون بار گریست
که دل سنگ به حال دل من زار گریست
اشك سرخ شفق از دامن گردون بچکید
بر سیه روزی من بسکه شب تار گریست
شب هجران توام مرگ بیالین آمد
تا سحر بهر من خستهء بیمار گریست

---

(۱۸) بردیم بناز - ن . (۱۹) فدای - ن .

بر سر مزرع بختم چو گذر کرد سحاب
خشك لب دید ، دلش خون شد و بسیار گریست

عقد دندان تو در خاطر زارم بگذشت
دیده من همه شب گوهر شهوار گریست

تیر مژگان ترا دید چو دل باز نمود
زخم خمیازه و بر خنده سوفار گریست

خطه مصر محبت به وفا معمور است
زانکه نیلی است به هر گوشه که یکبار گریست

(۲۱)

حسرتا فریاد و آه و ناله را تأثیر نیست
آه کاب دیده ما بیدلان دل گیر نیست

نه همین دل مبتلا گشته است در دام بلا
کیست کو پابند آن گیسوی چون زنجیر نیست

درخور درد دل ما نیست قانون شفا
چون علم زد شعله دیگر قابل تدبیر نیست

مهلتی ای باغبان کامد بهار و گل رسید
کشتن ما بلبلان را آفت از تاخیر نیست

آنکه میپرسید از بی تابی ما چون (وفا)
حالتی داریم جانا درخور تقریر نیست

(۲۲)

با حریفان سخنی دوش ز هجران میرفت
اشك خون از مژه چون جوی ز دامن میرفت
رفت ازان نو گل خندان به اشارت سخنی
اشکم از دیده گریان چو بهاران میرفت
جمعی آشفته بدیدم ز میانشان سخنی
از سر زلف خم اندر خم جانان میرفت
شام گیسوی ترا دید مگر باد صبا
که سحر بی خبر از خویش پریشان میرفت
سخت جان تو (وفا) در دم جان سوز وداع
چون نمردی عجا کز بر تو جان میرفت

— د —

(۲۳)

به غیر دام محبت دلم اسیر مباد
به غیر آب مودت گلم خمیر مباد
مباد غیر می عشق در پیاله من
به غیر آه و فغان همدم صغیر مباد
به مهر مهر نشان باد حقهء دل من
به جز هوای بتان هیچ در ضمیر مباد
عجب خوش است مذاقم ز ذوق محنت عشق
مریض عشق آلهی دواپذیر مباد

فلک چو دید به کف تیغ کین او گفتا
به خون ناحق کس این چنین دلیر مباد
اگر نشتن قصر آرزو کند خسرو
به جوی عشق جز از خون به جای شیر مباد
دل (وفا) اگر از جور یار شکوه کند
به فیض صیقلی عشق مستنیر مباد

(۲۴)

زان روز که شور توام ای مه به سر افتاد
هوش و خرد و صبر و قرارم به در افتاد
چون باد صبا بوی ازان ناههء مشکین
آورد بسی خون عزیزان هدر افتاد
تا دل به خیال خط و خال تو سپردم
عقل و دل و دین و ورعم دربدر افتاد
چون چشم سیاه و لب میگون تو دیدم
خوبان جهانم همگی از نظر افتاد
حور و پری این شیوه ندارند که اول
این قرعه و اقبال به نام بشر افتاد
سرو سهی از رشک قدت ماند ز رفتار
از حسرت آن روی کلف در قمر افتاد
دانست (وفا) دادن جان سود ندارد
جان دید چو در کوی تو بر یکدیگر افتاد

(۲۵)

دل آهنگ حریم کوی آن گل پیرهن دارد
بلی پیویسته بلبل میل دل سوی چمن دارد
توان فهمید بر دل باز شست تازه پر خورده
ازین خونابهء خوش کز گلی زخم کهن دارد
شکنج و پیچ و تاب چین ز عقد زلف مشکینش
به هر تاری دوصد تا تار و صد مشک ختن دارد
ز درد بی وفاییها (وفا) آسوده نتوان شد
که بیم از اضطراب دل ز خوبان در کهن دارد

(۲۶)

بی روی تو ای دوست کجا صبر توان کرد
وین آتش عشقت به ته سینه نهان کرد
مشتاق وصال تو به مرگش نرسد دست
ورنه ز فراق نتوان صبر به جان کرد
گر چشم تو خون دل من خورد چه باشد
ترکی است که اندر بیچگی خوی چنان کرد
چون منکر مهر من و حسن تو ترا دید
شرمنده شد از گفت خود و مهر دهان کرد
گویند (وفا) توبه کن از عشق و آدب باش (۲۰)
من توبه کنم لیک عبث دل نتوان کرد

(۲۰) کن - ن .

(۲۷)

بکش خنجر بکش دیوانهء خود را که دل باشد
رها کن جان ما زین فتنه خون او بجل باشد
فدای دست برد آن کمان ابروی سرمستم
که تیر غمزه اش در جان عاشق متصل باشد
سرم بادا فدای پای جانبازی که چون فرهاد
کند در کار شیرین جان شیرین و خجل باشد
صفا دارد به کام دل شدن در صحن گلزاری
که ساقی و می و معشوقهء پیمان گسل باشد
اگر شیرین تر از شکر نبذ زهر غم عشقش
(وفا) از همت مردانهء خود منفعل باشد

(۲۸)

دل از بی داد یار نازنینم زار مینالد
چو طنبور دو تار از چنگ روز تار مینالد
به سر شور غریب از خط گرد آن زنج دارم
ازان شورش دلم چون کبک در کهسار مینالد
مرنج از تالهء زار دل من در دل شبها
پرستاران نمیرنجند اگر بیمار مینالد
ز شور آن لب شیرین عجب نبود اگر جانم
چو جان کوهکن در بیستون نی وار مینالد

نه دیوانه ، نه رنجورم ، ولی در ناله معذورم
 که دل همچون جرس از شوق آن رفتار مینالد
 نفس چون میزنم از ضعف صد جا بگسلد بندش
 ز جذب شوق تست ار هر دمی صد بار مینالد
 (وفا) در کلبهء احزان مثال پیر کنعانی
 ز بهر یوسف گم گشتهء خود زار مینالد

(۲۹)

هلا ای نو گرفتاران که یار غمگسار آمد
 نهال آرزو بر حسب خواه دل به بار آمد
 نماند از کاوش مژگان دلی شکفتهء باقی
 بهار ما دل افکاران عجائب سازگار آمد
 چنان خوش بو ازین شهری غزالان شد ز نو عالم
 چو صحرای ختن هر سر زمینی مشکبار آمد
 فضای سینهء مارا ندانی از چه مشکین است
 لگد کوب رم آهوی صحرای تنار آمد
 (وفا) هر گل زمینی را کند گل گون ز خون دل
 به هر جا بگذرد یکدم تو گویی نوبهار آمد

(۳۰)

طفل دل باز ای حریفان بی قراری میکند
 بهر جانان ناله و فریاد و زاری میکند
 هر کجا سروی به طرف جویباری دید دل
 سیل اشک از دیده بر یاد تو جاری میکند

باغبان در بر رخ ما نو گرفتاران مبنده
ابر چشم ما چمن را آبیاری میکند
دور باش غمزه مارا از پرستش مانع است
ناز چشمان ترا بیمار داری میکند
آن جراح کز تغافل کرد بر جان (وفا)
در مصاف جنگ کی شمشیر کاری میکند

(۳۱)

دل به جز تو کسی در جهان نمیخواهد
چه جای ملک جهان ، نقد جان نمیخواهد
به برق عشق دلی داده ام که چون باران
به فرق باردش ار تیر امان نمیخواهد
چو دود سینهء عاشق ز چرخ میگذرد
بیان عشق زبان و فغان نمیخواهد
به زیر کوه بلا این تن چو کاهم چند
اجل کجاست که تیر این کمان نمیخواهد
قسم به مهر و وفایت که بی تو در عالم
(وفا) صفا نکند ، این و آن نمیخواهد

(۳۲)

به زلفش داده ام دل را قراری تا چه پیش آید
مرا با بی قراریهاست کاری تا چه پیش آید

وفای بی حسابم را تلافی گر کنی زبید
 اگر داری جفای بی شماری تا چه پیش آید
 به زلف جلوه فرمای ادا فهمش کند ایماء
 که بر بندد به هر تاری شکاری تا چه پیش آید
 فراپوشیدن اندوه هجران مشکل است اما
 به سر خواهیم بردن روزگاری تا چه پیش آید
 خورد گر غمزه چشم سیه مستش به دل والی
 به نرد عشق کی بازی قماری تا چه پیش آید
 به جهد خود میسر نیست وصل او (وفا) خود را
 فروبندم به فتراک سواری تا چه پیش آید (۲۱)

(۳۳)

به جان هر که ز جانان ناوک بی داد می آید
 ز هر عضوم فغان و ناله و فریاد می آید

---

(۲۱) حاجی شیخ عهبدولرهمان ثم پارچه شیعه‌ی به‌رابه‌ر به‌م پارچه
 شیعه‌ی خواره‌وه‌ی ئەمانوللا خانى والى وتووه :

پی آرام دل دادم قرارى تا چه پیش آید
 که دست آرم سر زلف نگاری تا چه پیش آید
 دل خود رهن دادن در بهای دانه خالی
 به نرد عشق میبازم قمارى تا چه پیش آید
 بر اینم چون وصالت نیست ممکن بر من بیدل
 به یادت بگذرانم روزگارى تا چه پیش آید
 به عالم غیر ازین کامی نخواهم گر به دست افتد
 کناری با تو از مردم کناری تا چه پیش آید
 نبستم طرفی از زهد و برینم زین سپس (والی)
 کنم جهدی که باید کرد کارى تا چه پیش آید

نباشد دام گلشن باعث بی‌تابی بلبل
 ولیکن وحشت از بی‌رحمی صیاد می‌آید
 ز درد کوه کاهت در دلم ای خسرو خوبان
 خیال شور شیرین و غم فرهاد می‌آید
 ز وحشت دل به جان آمد ، دریغا ، حسرتا ، دردا
 که بهر کشتن ما دیر آن جلاد می‌آید
 به هر گلشن (وفا) چون غنچهء شکفته می‌بینم
 دل نگشودهء خونین خویشم یاد می‌آید

(۳۴)

صبحی که مهم از طرف بام برآید
 از شرم رخس مهر مگر شام برآید
 گر بوسه زند بر (حجر الاسود) خالش
 حاجی به ره کعبه ز احرام برآید
 با بخت بد خویش و دل سخت تو جانا
 دانم که محال است مرا کام برآید
 شوقم به وصال تو چنان است مپندار
 تسکین دل از نامه و پیغام برآید
 از طور تجلی گذر از عاشق نوری
 موسی وشت آنگه به (وفا) نام برآید

(۳۵)

گر از تظلمت از چاك سینه آه برآید
به صدر هم ز تف آه دادخواه برآید
کسی به خلوت وصلت توان رسید که هر دم
به هر قدم به غم نو ز عرض راه برآید
به زلف چهره میپوشان که تا عیان همه کس را
تفاوت مه و روی تو ز اشتباه برآید
چگونه بر صف مژگان دلم زند که ندارد
تحملی که تواند به يك سپاه برآید
کسی ز فقر و فنا دم زند (وفا) که به کلی
ز ننگ افسر نام و ز عار جاه برآید

(۳۶)

بر نیاید کامم از وصل دلارامم هنوز
زارزوی شهد آن لب زهر آشامم هنوز
تا به بزم پختگان عشق او جایم دهند
ساقیا رطل گرانم ده که من خامم هنوز
روز اول ساقی باقی به من جامی بداد
سالها بر من گذشت و مست آن جامم هنوز
زخم ناسورم به مرهم به نگردد ای طبیب
خسته مژگان آن کافور اندامم هنوز
گفتم اندر دام زلفش بلکه آرامی بود
ماندم اندر دام سخت و نیست آرامم هنوز

گفت نام نيك خواهی در گذر از نام و ننگ
دین و دل را باد دادم لیک بدنامم هنوز
با (وفا)ی خسته گفתי جان بده کامت دهم
در وفایت جان بدادم لیک ناکامم هنوز

— س —

(۳۷)

بازم اندر جگر افتاد شراری که می‌رس
تازه شد داغ من از لاله عذاری که می‌رس
گشته دل باز لگد کوب سواری که مگوی
کرده هم غارت جان دیده خماری که می‌رس
تا به آن ناز و نزاکت به سفر شد چو جرس
من ز دل میشنوم ناله زاری که می‌رس
دل که آینه صفت صاف بد از هر صفتی
از غمش راه بدو یافت غباری که می‌رس
چون به تیرم زد و بر پاش فتادم گفتم
کردی امروز عجب طرفه شکاری که می‌رس
سرم از زمزمه مهر بتان خالی بود
پر شد از شورش سودای نگاری که می‌رس
ناصرحاً ترك جفا کن که (وفا) صید تو نیست
شد دلش بسته افتراک سواری که می‌رس

(۳۸)

باز آی و تن خستهء مارا تو روان باش
بر جان و دلم مرهم ناسور نهان باش
جامی بده از بادهء خمخانهء عشقش
برهم شکن معرکهء نام و نشان باش
ای دل تو چرا فاش کنی قصهء عشقش
گو مخزن مهرش به همان مهر و نشان باش
در خرقه مکش جام و میوشان تو صراحی
در بزم درا صبحی کو عیب عیان باش
با بانگ نی و چنگ (وفا) رو به خرابات
از نام و نشان درگذر و زمزمه خوان باش

(۳۹)

خطی ز روی وفا بر حروف نسیان کش
به جستجوی اسیران سری به زندان کش
ز چنگ غصهء هجران دلم به جان آمد
بیخس بر من و دستی به تیر مژگان کش
ز آه و ناله مرا منع کی توان کردن
کسی به چنگ نگوید که ناله پنهان کش

به بخت ما که زمانه بهانه جوی افتاد
چو غنچه بادهء گلگون ته گریبان کش

عزیز مصر صفائی تو از (وفا) بشنو
سری به کلبهء احزان پیر کنعان کش

(۴۰)

مرا رها نکند هرگز آن چه ذقش
که داد بوسه ستانم ز غنچهء دهنش

لباس حسن قبائی است چست بر قد او
چو جامه ایست لطافت بریده بر بدنش

به گلستان چو خرامی تثار پات کند
گل و بنفشه و ریحان و سنبل سمنش

سوی چمن بخرامی دمی اگر تو به ناز
بری تو جلوهء سرو و صفای نسترش

معطراست دماغم به بوی یوسف مصری
مگر نسیم بیاورد بوی پیرهنس

بدین خرام گذارت چو بر مزار افتد
عجب نباشد اگر مرده بر درد کفشش

(وفا) تو دست به زلفش چه میزنی ، بگذر
هزار جان و دل آنجا است زیر هر شکنش

(٤١)

باز دل شد هدف ناوڪ دل دوز فراق
شد برافروخته باز آتش جان سوز فراق
رفت با اشك روان خواب و شكیائی و صبر
ماند درد و الم و شوق غم آموز فراق
بس نبود این همه در دل الم و غصهء عشق
گشت افروخته اندر جگرم سوز فراق
روزم از هجر سیاه است چو شام زلفش
شب دیجور بود در ظرم شام فراق
شكوه كم كن تو (وفا) رونق كاشانهء دل
برد این مشعلهء نائره افروز فراق

(٤٢)

چو گل را در چمن با آن لطافت صبحدم دیدم
به یاد آن كه پای تواش بر دیده مالیدم
دوامی و ثبات سرخیء رنگ حنارا نیست (٢٢)
برای رنگ دست و پات خون خویش بخشیدم
به رغم ناصحان در بیستون سینه چون فرهاد
به ناخن شكل شیرینی برای خود تراشیدم

چو آن صیادرا دیدم کمر بسته به قتل (۲۳) من
 چو مرغ نیم بسمل ساعتی از ذوق رقصیدم
 پرسیدم ز رنگ سرخ گرد آن زنج گفتا
 که خون کشتگانم از لب خونین تراویدم
 خوشم آمد ازان الفت میان زلف و بالایش
 به قد خود سیه روزی ز سر تا پای پیچیدم
 قبای (۲۴) سرخ در بر کردن و با ناز رقصیدن (۲۵)
 صفا دارد (وفا) من هم (۲۶) به خون خویش غلطیدم

(۴۳)

حریف تند خوی رو به کس ننموده‌ای دارم
 که از بی‌داد جورش چشم خون آلوده‌ای دارم
 چو گل زان جامهء جانرا گریبان چاک میخوام
 پر از خون غنچه‌وش جانا دل نگشوده‌ای دارم
 من دیوانه‌را جز ناله و فریاد همدم نیست
 به کنج بی‌کسی از غم دل فرسوده‌ای دارم
 طبیباً رو که داغم را ز مرهم عار می‌آید
 که زخم بر لب پیکان جانان سوده‌ای دارم
 (وفا) نازم خرابات محبت را که اندر وی
 دلی آزاده از غم ، خاطری آسوده‌ای دارم

---

(۲۳) قصد - ن .   (۲۴) لباس - ن .
 (۲۵) خندیدن - ن .   (۲۶) صفای (بوالوفا) دارد - ن .

(٤٤)

تو خود جان منی جانا ، به جان خویش نستیزم
اگر میل جفا داری به جان تو که نگریزم
ز روی مهوش چشم خوش لعل می آلودت
به دل آتش ، به جان شورش ، به دیده اشک میریزم
به رخسار چو ماهت کاش دیدی تا که دانستی
چه پروینها که شبها بر سر بالین میریزم
نظر موقوف کردم عمرها بر دانهء خالت
که شاید يك دمی در دام گیسویت درآویزم
تو ای شکر لب شیرین شمایل با صفا خوش باش
که من اندر جفا فرهادم و در عشق پرویزم
چو آن حسن و ملاحترا (وفا) دیدم به دل گفتم
یقین دانم کزان لبها به شورشها درآویزم

(٤٥)

چیست جانی که بدان طالب دیدار تو باشم
نیست نقدی دگرم تا که خریدار تو باشم
با چنین حال که از ذره فرومایه ترم
هرگز این وهم نبردم که طلبکار تو باشم
گرچه دانم که سزاوار وصال تو نیم ، ليك
تا دم مرگ درین راه هوادار تو باشم

گرچه دیوانه شدم عاقل فرزانهء عشقم
گرچه ویرانه شدم مخزن اسرار تو باشم
کو چنان بخت دمی با تو من خسته نشیند
یا چنین طالع میمون که سزاوار تو باشم
به جز آنم هوسی نیست که قربان تو گردم
غیر ازینم هنری نیست که غمخوار تو باشم
آن نیم من به جفا از سر کوی تو گریزم
در (وفا)ی تو بمیرم که وفادار تو باشم

(۴۶)

تا رفته ز کف دامن اقبال وصالم
پیوسته قرین غم و اندوه و ملالم
تصویر نهال قد سیمین تو گویی
موئی است برون آمده از چشم خیالم
وصف تو به میزان بیانی که نسجد
با آن چه توان گفت ؟ زبان بسته و لالم
سر داد ز بس فکر در اندیشهء زلفت
بی تاب و سیه بخت و پریشان شده حالم
گر داده (وفا) نسبت روی تو به خورشید
کاهیده ازین غصه ز بس همچو ملالم

(٤٧)

از نگاه چشم مخمور تو مست افتاده‌ایم
سایه‌وش بر خاک درگاه تو پست افتاده‌ایم
تا ابد مارا ز هشیاری نباشد بهره
در ازل از بادهء حسن تو مست افتاده‌ایم
بی‌دلانرا این طپیدن هر زمان بی‌وجه نیست
ماهی آسا ما ازین سودا به شصت افتاده‌ایم
نیست مارا راه رفتن یا امید زیستن
صیدوش در دام مهرت پای پست افتاده‌ایم
سیل اشك ما خرابات (وفا) معمور ساخت
وین عجب ما در درستی زین شکست افتاده‌ایم

(٤٨)

آمد و شد تا به بازار محبت کرده‌ایم
نقد جانرا صرف در سودای محنت کرده‌ایم
در میان اهل حرمت گرچه گم‌نامیم ، لیک
در فن آوارگی چون چند شهرت کرده‌ایم
شمع‌وش مارا نظر زان می‌نیفتد در قدم
دیرگاهی با نگاهت مشق حیرت کرده‌ایم
آشنائی تا به آن ابرو کمان مارا فتاد
خویشرا آماج‌گاه تیر محنت کرده‌ایم

فاصحا کم گو ملامت ، با سلامت در گذر
عمرها ما خویشتنهارا ملامت کرده ایم
تا رسد چون گرد گاهی دست ما بر دامن
جان و تن را وقف بر خاک مذلت کرده ایم
در طریق پاکبازی در جفای روزگار
چون (وفا) اندر وفا خود را علامت کرده ایم

(۴۹)

تا سوی درت روی به راه آمده ایم
با اشک نیاز عذرخواه آمده ایم
از بهر شفاعت به رسم هدیه
با بار گناه و کوه گاه آمده ایم

(۵۰)

ما نگاه چشم آن خود کامهارا بنده ایم
کبر و ناز و خشم چسپان جامه هارا بنده ایم
کی شود گل در چمن هرگز پسند طبع ما
آتشین رنگ گل رویء شمارا بنده ایم
سرو دارد جلوهء اما نه چندان دل فریب
ما خرام آن بت زرین قبارا بنده ایم
تا که از عزت میان چشم جایش داده ای
سرمهء فرخندهء طور لقارا بنده ایم

لاف با ما کی تواند زد کسی از طرز شعر
شهدریزیهای اشعار (وفا) را بنده‌ایم

(۵۱)

دمی تو جلوه کن و موی عنبری بشکن
کلاه گوشه‌ء شاهي و سروری بشکن
گهی به سحر بینداز شور در عالم
گهی به معجزه بازار سامری بشکن
نقاب دور کن از روی خویش حور صفت
به جلوه‌ء که کنی رونق پری بشکن
گهی به زلف درازت بگو کمند بساز
گهی به طره که اشکنج دلبری بشکن
سحرگهی تو خرامان دمی به گوشه‌ء ایام
برا و حرمت خورشید خاوری بشکن
چو ماه چارده يك شب نقاب روی بکش
رواج زهره بیر ، قدر مشتری بشکن
چو عندلیب چمن شد نوای سنج (وفا)
نوای او به همین لهجه‌ء دری (۲۷) بشکن

(۵۲)

به ناز سوی رقیبان چنین گذار مکن
زیاد ازین دل مارا تو بی‌قرار مکن

---

(۲۷) لهجه‌آوری - ن .

دل از جفای تو خون گشت و جان به حلق رسید
ستم به کشتهء خود حین احتضار مکن
بسم حکایت دل با رقیب بدخو گو
فسانهء غم ما نزد هر شرار مکن
مرو به سوی رقیب و نصیحتش مشنو
به جان تو همه مکر است ، اعتبار مکن
ترحمی ز وفا بر (وفا) ت کن ، یعنی (۲۸)
دلش به جور و جفا ، جان من ، فگار مکن

(۵۳)

گفتم که چیست مونس جان حزین من ؟
گفتا خیال چهرهء گل آتشین من
گفتم که از کجا به کف آرم سراغ دل ؟
گفتا ز چین زلف و خط عنبرین من
گفتم به ساغر طربم زهر غم که ریخت ؟
گفتا هوای لعل لب شکرتین من
گفتم که فیض چاک گریبان صبح چیست ؟
گفتا فروغ طلعت مهر جبین من
گفتم که گشت کام روا در طریق عشق ؟
گفت آنکه کرد بخت سعیدش قرین من
گفتم که نیست بی تو سر زیستن مرا
گفتا چه شد فدای سر نازنین من

گفتم جفای چرخ فزون یا (وفا)ی ما ؟
گفتا که فوج دل ز یسار و یمین من

— ی —

(۵۴)

خود نهان و شور و غوغا در جهان افکنده‌ای
آتش سودا به جان انس و جان افکنده‌ای
نه بشر آگاه گشت از سر عشقت نه ملك
گرچه نامی بر زبان (۲۹) این و آن افکنده‌ای
ابرواست آن (۳۰) بر رخ زیبات ، یا قوس قضا (۳۱)
یا به قصد عاشقان زه در کمان افکنده‌ای
سر به خاك آستانت می‌نهم با صد طرب
گرچه سرهارا بسی در آستان افکنده‌ای
از کمر وا کن کمر بند این گره‌را برگشا
عالمی‌را زان میان اندر گمان افکنده‌ای
شد سراسر مشکلات (۳۲) نقطهء موهوم حل
در میان ما حدیثی در (۳۳) دهان افکنده‌ای
دیگران نادیده تعریفی به تخمین کرده‌اند
ليك از هیبت وفارا از زبان افکنده‌ای

---

(۲۹) غیر نامی در دهان — ن .
(۳۰) این — ن .
(۳۱) قوس و قزح — ن .
(۳۲) نقطه نقطه — ن .
(۳۳) از — ن .

حسرت از این است نادیده مصور نیست نقش
وانکه دیدت چون (وفا) کلك از میان افکنده‌ای

زان سر زلف و خم ابرو هزاران داستان
در میان دوستان و دشمنان افکنده‌ای

گنبد گردون پر از جوش و خروش است ای عجب
زین تقاضا (بوالوفا) را در فغان افکنده‌ای

(۵۵)

از غم هجر به جان آمدم ، ای جان ، مددی !
گل‌رخان ، مغ‌بچه‌گان ، باده‌فروشان ، مددی !

جذبهء عشق حرم میکشدم با غوغا
خضر توفیق ، رفیقی ! شه مردان ، مددی !

خالی از سجدهء روی تو نیابم سر موی
پیچ و تاب خم گیسوی پریشان ، مددی !

چو قنادیل حرم از تو مظاهر روشن
چشم مینا ، نظری ! دیدهء گریان ، مددی !

تشنهء فیض تو و رو به ره آورد توام
عقل کل ، ماه چگل ، چشمهء حیوان ، مددی !

سخت بگرفت دلم ساقیء خوش لهجه کجااست
می‌خوران ، باده‌کشان ، محرم مستان ، مددی !

به جنون دل کشدم چارهء زنجیر کنید
 حلقهء سلسلهء طرهء پیچان ، مددی !
 درد ناکامی و ورد طربش کشت مرا
 بی دلان ، شیفته گان ، سوخته جانان ، مددی !
 آه اگر بنده نوازی نکند حضرت غوث
 مخزن معرفت حضرت یزدان ، مددی !
 از مقیمان درت چشم عنایت دارم
 ماه جان ، شمس جهان ، قبلهء پاکان ، مددی !
 دل به دریای معلائی تو دریوزه گراست
 شاه خوبان ، نظری ! قلزم عمّان ، مددی !
 منم آن کور که در خاک درت افتادم
 ید موسای نبی ، حکمت لقمان ، مددی !
 دل و جان باد فدای همه سکان درت
 بوالوفا ، شیر خدا ، مظهر رحمان ، مددی !
 زیب گردن دهم از طوق (وفا) ی سگ کوت
 زینتی بهتر ازین نیست ، حریفان ، مددی !

(۵۶)

ای مه برج نیکوی ، وی در درج دلبری
 چون تو بشر ندیده ام : ملکی تو و یا پری
 صیت کمال حسن تو روی زمین چنان گرفت
 میسزدت اگر زنی کوس شهی و سروری

صبحگهی به صومعه جاوه کنان اگر روی
 از کف پارسا تو دل سهل به عشوه میبری
 میگذری و در قفا لشکر جان و دل ولی
 عجب کجا گذاردت تا پس و پیش بنگری
 میروی و نمیروود از بر من خیال تو
 از نظر ار چه غائبی ، در دل و جان مصوری
 سکهء نقد دولتم داغ غلامی تو شد
 عار بود دگر مرا پادشهی و مهتری
 چون تو به تیغ دلبری شد دل و جان مسخرت
 گشت مسلم (وفا) مملکت قلندری

(۵۷)

یارم اندر دل وطن دارد همی
 سینه را رشك ختن دارد همی
 دل هوای دلبر پیمان گسل
 با می مینا شکن دارد همی
 عمرها بر گردن از زلفت دلم
 غل و زنجیر و رسن دارد همی
 کهر زلفش گر ره دینم زند
 شمع رویش مؤتمن دارد همی
 از لب و از روی و زلف سرکشش
 خون بهای صد چو من دارد همی

با لب لعلش نهانی (بوالوفا)
عمرها شد يك سخن دارد همی

(۵۸)

آن تبسم که تو داری و تکلم که تو دانی
نمک سینهء مجروحی و داغ دل و جانی
عالی واله و حیران تو دیده برهند
که تو کی رخ بنمایی و تو در پرده نهانی
من ازان روز که روی و لب و چشم تو بدیدم
طمع از عقل بریدم ، دل و جان نیز تو دانی
تو خدا را دمکی نزد منی خستهء مهجور
بنشین تا کمکی آتش شوقم بنشانی
يك دم ای مایهء جان جلوه کنان گر بخرامی
بفشانند دل و جان به قدم تو جهانی
نه من دل شده رسوای هوای توام و بس
تو نمک پاش کباب دل مجموع جهانی
به وفایت که (وفا) را نبود هیچ تفاوت
به صفایش طلبی یا به جنایش تو برانی

(۵۹)

ایکه بیرون ز زمانی و مبرا ز مکانی
هم منزله ز خیالی و مقدس ز نشانی

همه کس را تو شناسی" و ترا کس شناسد
 وین عجب عین عیانی" و پس پرده نهانی
 هر گروهی به زبانی ز تو دارند نشانی
 تو نه اینی" و نه آنی ، نه چنین و نه چنانی
 نه ز عرشی ، نه ز فرشی ، نه ز فوقی ، نه ز تحتی
 همه عالم به تو مشغول و تو بیرون ز میانی
 پس (وفا) از تو شاید به جز این نکته که گوید
 گرچه در فهم نگنجی ، همه دم در جولانی

(۶۰)

به سحر چشم فتان از دل و جانم چه میخواهی
 به شصت ناز چندین ناله سنجانم چه میخواهی
 ز اشك سرخ چشمم چشمهء خاری چه میخواهی
 به درمانم نمیکوشی ، ز گریانم چه میخواهی
 ز خوبان این قدرها ای دل آزارم چه میجوئی
 لگد کوب رم شهر غزالانم چه میخواهی
 بنازم باز در آغاز قتلی" و نمیدانم
 پس از قتل (وفا) ای جان جانانم چه میخواهی

یاری شیخ عومەر ضیائوددینی کوری شیخ عثمان سیراجوددین

له دایک بوونو و پیگه یشتن و ئیرشاد کردنی شیخ عومەر ضیائوددین

ئەم ذاته له ریزی چوار کورە گەورە مورشیدە کە ی شیخ عثمان سیراجوددیندا کوری سیپه میان و برای باو کو دایکی شیخ موحەممەد بەهائوددینە • له شهوی دووشەممە ی ۲۶ ی جومادە لئوولای ۱۲۵۵ دا له دئی بیارە له دایک بوو و له شهوی دووشەممە ی ۲۲ ی شهووالی ۱۳۱۸ دا کوچی دواایی کردوو و له ژووریکا له نزیک خانەقاوہ له بیارە بە خاک سپێراوہ (۱) • مەلا حامیدی کاتبی باوکی بە بۆنە ی له دایک بوونیە و ئەم چەند بەیتە ی وتووہ :

(۱) گەلی له زانایان و ئەدیانی سەردەم پارچە شیعی جوانیان بۆ لاواندە وە ی داناوہ • یەکیک له وانه (باکی) یە کە یەکیک بوو له مەنسووبە دلسۆزە کانی و هەستی خۆی بەبۆنە ی کوچی دواایی شیخی مورشیدیە وە لەم پارچە شیعرە دا دەربریوہ :

ای مسلمانان مگر این روز روز محشر است
خلق را بی لذت می شور مستی در سراسر است
این چه آتش بود کاندرا جان مشتاقان فتاد
جمله دلهارا کباب و سینه ها چون مجمر است
این چه تیری بود کامد بر دل مجروح ما
ای دریغا این مگر تیر فراق دلبر است
من نگویم شیخ اکبر رفت بیرون از جهان
این قدر دانم جهان مانند حشر اصفر است

قطب حق ، مرکز پرگار شرف
آنکه دین زواست قوی بنیادش

شیخ عثمان شه اورنگ بقا
یارب این ملک مبارک بادش

خنده زد نو گلی از باغ دلش
لطف حق کرد ز نو دلشادش

بیست و شش بود ز جمادی الأولى
شب دوشنبه که ایزد دادش

چونکه دین از شرفش یافت رواج
لاجرم نام (عمر) بنهادش

هم دران وقت که کردیم نثار
جان و دل بهر مبارک بادش

خانقاه و مدرسه پر ناله و فریاد شد
آه سرد حسرت و سوز دل و چشم تراست
لفظ (نایب) [۶۳] بود عمرش راست چون عمر منوب
ای بسا اسرار حق کاندلر وفاتش مضمراست
(نائب پیغمبر) [۱۳۱۸] آمد بهر تاریخ وفات
راست فرمود آنکه گفتا نائب پیغمبراست

روی ما و پای اولاد کرامش بعد ازین
هریکی در برج معنی همچو شمس انوراست
(شیخ نجم الدین) که شد قطب زمانرا جانشین
حسن اوصافش ز وهم فکرت ما برتراست
دم مزین (باکی) ، برو بر حالت خود گریه کن
همچو تو سرگشته‌ءرا آه و حسرت درخوراست

بهر تاریخ بگفتیم « که ما
ز خدا میطلبیم اسعاش » (۲)

ئەم ذاتە که گەشتوووە تە ئەمەنی فام کردنەووە لای مەلا مەحموودی
دشەویی باوکی مەلا عەبدوللای دشەویی موفتیی سنەو مامۆستای مزگەرتی
دارولئحسان دەستی کردوووە بە خویندن که مامۆستای هەموو منالەکانی
شیخ عوثمان سیراجوودین بووە • هەر وای لای مەلا حامیدی کاتبیش
خویندوووە و پاشان که گەرە بووە بە ئەمری باوکی چوووە بۆ که رکووک بۆ
مالی شیخ عەبدولرحمانی خالصی تالەبانی که شیخی ئیرشاد بووە لە
که رکووک و لەوێ لە گەڵ شیخ عەلیی کوری شیخ عەبدولرحمان ماوەیەک
لە مزگەرتی (بلاخ) لای سەید موحەممەدی بلاخ خویندوووەتی و پاشان
گەر اووەتەووە بۆ هەورامان وەک لە یادی باوکیدا رابووورد (۳) •

پاش گەرانهووی بۆ هەورامان لای خۆیان لە بیارە لای مەلاکانی ئەوێ
بەردەوام بووە لە خویندنداو لە خزمەتی باوکیشیدا تەریقەتی وەرگرتوووە
بە فرمانی باوکی لە خزمەتی شیخ موحەممەد بەهائووددینی برا گەرەیدا
خەریکی سولووکی ئادابی تەریقەت بووە و پاشان ئیجازەتی خەلافەت و
ئیرشادی ، هەر بە فرمانی باوکی ، لی وەرگرتوووە •

ئەمەش وێنەی ئەو ئیجازەنامەیە که شیخ موحەممەد بەهائووددین بۆ
شیخ عومەر ضیائووددینی برای نووسیوە :

بسمه سبحانه و تعالی

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ، وهدى المؤمنين بارسال رسوله
الكریم اليهم على طريق الحق والصواب • وصلى الله على سيدنا ومولانا

(۲) بە حیسابی حەرفەکانی ئەبجد ئەکاتە ۱۲۵۵ •

(۳) بگەرێرەووە سەر لاپەرە ی ئەم کتیبە •

حبیبه و خیر خلقه محمد و آله و صحبه الذین هم نجوم الهدی لأولی الألباب • اما بعد ، گزارش میرود از آنجا که فقیر بی بضاعت ، با وجود عجز و تقصیر ، حسب الأمر و اجازه حضرت والد ماجد قدس سره ، مجاز و مأذون مطلق در طریقهء علیهء نقشبندیه بوده و هستم ، و به امر ظاهری و باطنیء مشایخان کرام و اولیای عظام قدس الله اسرارهم بر سجادهء ارشاد نشسته‌ام • طالبان این نعمت عظمی و غواصان بحر توفیق از عشق این جواهر نفیسه کبری که وصول به درجهء حق‌الیقین است ، دست توسل به ذیل این خادم درویشان زده و میزنند ، و با هر یک به قدر استعداد خود معاملهء ظاهری و باطنی معمول شده و میشود ، لاسیما برادر والا گهر ، درّ دریای ارادت ، مصباح زجاجهء سعادت ، مرکز دائرهء صداقت ، کوّهء بصیرت ، و قوهء بصر ، عزیز الوجود خجسته سیر شیخ عمر حفظه الله الملك الاکبر است ، که در عصر حضرت والد ماجد قدس سره مدت مدید بر سلوک استقامت داشته و تهذیب اخلاق نموده ، و استعدادا بر امثال و اقران خود بر مثال تفاوت شمس و سائر کواکب غالب گردیده ، و الحمد لله شرف نعمت بقای بعد از فنا یافته ، و مراتب و مقامات علیه را طی نموده ، و به خلعت اجازهء حضرت ایشان و سائر مشایخان قدس سرهم بهره‌یاب گردیده •

علی هذا نظر رأفت و شفقت حضرت پیر در حق وی بمنه کامل ، و نسبت اخوتش با فقیر به سه جهت حاصل است • یکی نسبی ، و یکی حسبی ، و یکی عهدی • فقیر نیز از کمال ادب و ارادت و صدق رضای خاطر عزیزش همواره مسرور بوده • اگرچه قبول خاطر بزرگان زودتر شده بود ، باز هم به نیابت مشایخان کرام قدس الله اسرارهم ، محض اتمام داب سعادت آن عزیز را از قبول نمودن مریدان و تعلیم طالبان و تبلیغ احکام شریعت و طریقت مجاز و مفوض نمودیم که بر وفق شریعت غرای حضرت سید الانام علیه و علی آله الف صلاة و سلام و آداب طریقت مشایخان

قدس الله اسرارهم به تربیت طالبان اوقاترا صرف نماید ، و طالبانرا از خلفا و مرید و محسوب و منسوب از صغار و کبار و ادنی و اعلی نیز وظیفه عین است که حسن ادب و اطاعت اوامر و نواهی و قبول نصایح مشفقانه آن عزیزرا آویزه گوش هوش داشته صحبت و شرف خدمتش غنیمت وقت خود شمرند ، و از عجز در بخش خاطرش پرهیزند ، چنانچه از زهر قاتل پرهیزند که رد و قبولش رد و قبول حضرت حقیر و حضرت پیر دستگیر و سائر مشایخ عظام و اولیای کرام است •

ز يك شاخيم اگر شیرين اگر تلخ
ز يك بزميم اگر هشیار اگر مست

(ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء ، والله ذو الفضل العظيم • اللهم اجعله للمتقين اماما ، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم • وصلى الله على سيدنا محمد و آله وصحبه اجمعين • وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين •

ه ذی القعدة ۱۲۹۴ هـ

[جیگهی مؤری]

محمد العثماني النقشبندی

فقیر در درون دل شیخ عمر سلمه الله در دنیا و عقبی قبول نمودم ، بل در میان جان جای داده ایم • همین نوشته سنداست • حق سبحانه و تعالی قبول فرماید •

[ئیمزای]

محمد العثماني

کوچی دوايي کردووو له قهبرستاني نه بوودوجانهی نه صحابهی ناوداری پیغه مبر له ریژاو نیژراوه • نه م کورهی له ژنه سه ییده سومه یدعی به که یه تی •

پینجه م : سه عدوددین که له ۱۲۹۴ دا له بیاره له دایک بوووو کوریکي زور هه لکه وتوو بوووو ، له ۱۳۱۵ دا ههر له بیاره کوچی دوايي کردووو باوکی به مردنی زور دلگران بوووو پارچه شیعیکی بو لاواندنه وهی داناوه • بوم ساغ نه بوته وه نه م کوریه له کام خیزانی شیخی باوکیه تی ، به لام بیستوو مه له ژنیکی تریه تی غیری نه و دوانزه ژنه ی باسم کردنو ، له سه ییده کانی خانه گای لای پاوه بووو •

شه شه م : شیخ نه نومر که له ۱۳۰۰ دا له خانه قی له دایک بوووو له ده وروبهری ۱۳۶۰ دا له دئی (گومه) له و بهری سیروان کوچی دوايي کردووو • حه و ته م : شیخ جه میل که له ۱۳۰۸ دا له بیاره له دایک بوووو له (قادر که ره م) کوچی دوايي کردووو • نه م ذاته سه فهری زوری کردووو سه فهریکی نه سته موو لیشی بووو ، له وی به ناوی پو ست نشینی خانه قای بیاویله وه مه عاشیکی بو براوه ته وه و ماوه یه که له بیاویله دانیشوو •

هه شته م : شیخ کامل که له ۱۳۱۵ دا له بیاره له دایک بوووو پاش کوچی دوايي باوکی ماوه یه که له بیاویله دانیشووو پاشان چووو بو ناو خیلی باوه جانی و کچی موحه ممه د به گی مه شهوور به نه میر نه سه دی هی ناوه و له دئی (بانی پاریاو) دانیشووو و پاشان ژنه که ی مردووو و خویشی گه راوه ته وه بو هه ورامانو له ویوه چووو بو ناوچه ی تالش له باکووری ئیرانو له ۱۳۹۶ دا له وی کوچی دوايي کردووو • نه م سی کوری شه شه م و حه و ته م و هه شته مه ی شیخ عومه ر ضیا ئوددین له فاطمه خانی خوشکه زای شیخ حه سه نی قه ره چیوارن •

نوه م : شیخ تایب که له ۱۳۱۶ دا له بیاره له دایک بوووو له ۱۳۸۳ دا له

تاران له ژیر عه مه لیا تا کوچی دواایی کردووه • ئەم کورە ی شیخ له ژنه سه ییده دیواندەرە یی یه که یه تی و له سه ره تادا له بهینی بیاره و (شاوه یس و باوه یس) ی شاره زوور ئە ژیا و پاشان کوچی کرد بو خانە قی و له وی له سه ره خانه قاکه ی خو یان دانیش ت •

شیخ عومەر ضیا ئوددین چه ند کچیشی بووه یه کیکیان (عه دله) ناو بووه که له دایکی شیخ عه لا ئوددین بووه و شووی کردووه به حاجی شیخ موصطه قای جوانرۆیی که پاشان له سه قز دانیش تووه و به سه قزی مه شهوور بووه و له پیشا موریدی شیخ عو ثمان سیراجو ددین بووه و پاشان بووه به خه لیفه ی • یه کیکی تریان ناوی فاطمه بووه که شووی کردووه به مه لا قادری موده رپرسی بیاره و کورە کانی مه لا هه موو له من • یه کیکی تریان ناوی ئە نی یه بووه که شووی کردووه به کاکه شیخی کوری شیخ موحه ممه د به ها ئوددین • یه کیکی تریان ناوی عه طی یه بووه که له فاطمه خانی خوشکه زای شیخ حه سه نی قه ره چیواره و شووی کردووه به شیخ عارفی کوری شیخ فه تاحی کوری حه مه خانی برای مه ولانا خالید و پاش مردنی ئە م شووه ی شووی کردووه ته وه به سه یید عه بدو لقادری کوری حاجی سه یید حه سه نی چۆری •

ئە مه ئە و ئە ندازه یه بوو له خیزانو کور و کچی شیخ عومەر ضیا ئوددین که بۆم ساغ بوه ته وه • له شیخ عه لا ئوددینم بیستووه ئە یوت باو کم نزیکه ی چل منال و مناله زای خو ی به دهستی خو ی به خاک سپاردووه •

خانه قاکانی شیخ عومەر ضیا ئوددین

شیخ عومەر ضیا ئوددین گه لی خانه قای له و ناوچانه دا دروست کردووه که موریدو مه نسووبی تیا یاندا بووه •

خانه قای یه که می له شاری خانه قین دروست کردووه له شوینیکی خو شدا •
ئه م خانه قایه له سالی ۱۳۰۱ دا دروست کراوه و بیریکی ئاوی له حه وشه کهیدا
بو هه لکه کراوه و چه ند حو جره ششی له پالدا دروست کراوه له گه ل چایخانه یه لکو
خانویه ک بو موته وه للی که وه قعی سه ر خانه قاکه کراون •

شیخ ضیائوددین که ئه م خانه قایه ی دروست کردووه ، خه لیفه عه بدی
باپیری عه بدولعه زیز خولو و صیی له سه ر داناوه ، ئادابی طهریقته تی تیا نیشانی
خه لک بدا و خه تم و ته هلیله یان پی بکا • پاش ئه ویش حاجی مه لا موحه ممه دی
جوانرۆیی له سه ر دانیشتووه و له م سالانه ی دوایشدا شیخ تایبی کوری
شیخی له سه ر بوو تا کوچی دواایی کرد •

له سالی ۱۳۰۳ یشدا خانه قایه کی له قزرابات (قزلرباط = السعدیه)
دروست کردو شیخ عارفی کوری شیخ حوسهینی کوری شیخ موحه ممه دی
هۆرینی له سه ر دانا • پاش وه فاتنی شیخ عارف شیخ مه عصومی کوری
له سه ر خانه قاکه دانیشتو تا له م سالانه ی دوایدا کوچی دواایی کرد هه ر
له سه ری بوو •

له سالی ۱۳۰۶ یشدا خانه قایه کی له کهری دروست کردووه •
ئه گیرنه وه که شیخ ویستوویه ئه م خانه قایه بکاته وه ، ئه سییکی بووه
فرۆشتوویه به چل لیره بوئه وه ی پارچه زهوی یه کی پی بکری خانه قاکه ی
تیا بکاته وه • پارچه زهوی یه که هبی مه جید پاشای بابان بووه ، که به
خه یاله که ی شیخی زانیوه به خوړایی پی به خشیوه • شیخیش به یارمه تی
موصطه فا ریژی ناو که کاربه دهستیکی ناودار بووه و به هه ره وه زی خه لکی
کهری خانه قاکه ی کردووه ته وه • پاشان له ۱۳۱۲ دا نامه یه کی نووسیوه بو
سولتان عه بدولحه مید بو داوای یارمه تی بو کردنه وه ی مزگه وتیکیش هه ر
له و شوینه دا • ئه ویش سیصه د لیره ی بو ناردووه و مزگه وته که به ناوی
سولتانه وه کراوه ته وه •

به ئەمری شیخ ، مه‌لا ئەحمەدی کانی که‌وه‌یی خزمی مه‌لا عوسمانی کانی که‌وه‌یی خەلیفە‌ی شیخ عثمان سیراجووددین لە‌سەر خانە‌قای کفری دا‌ئە‌نیشی بۆ پێش‌نوێژی و بۆ خە‌تم و تە‌هلێله کردنیش به‌ خە‌ڵک و ، سولتانی عوسمانی‌یش مانگانه‌ی بۆ ئە‌برێته‌وه .

خانە‌قای بیاره‌شی له ١٣٠٧دا دروست‌کردووه له قه‌راخ چه‌می بیاره‌و له داوێنی ئاوا‌یی‌یه‌وه . وه‌ستای دروست‌کردنی ئە‌م خانە‌قایه وه‌ستا ره‌حیم ناوی بیاره‌یی بووه . شیخ خو‌یشی وه‌ك شاگرد له به‌رده‌ستیا کاری کردووه . به‌را‌به‌ر دا‌لانی خانە‌قایش دوو ژووری دروست‌کردووه ، یه‌کیان ه‌یی دانیشتنی خو‌ی بووه و ئە‌وه‌ی پشته‌وه‌شیان ه‌یی مامۆستا شیخ حە‌یدەر بووه که تا کۆچی دوا‌یی له ١٣٥٣دا تیا نی‌شته‌جێ بووه . له‌سەر دا‌لانی خانە‌قایش چوار ژووری دروست‌کردووه ، یه‌کیان بۆ مه‌لای گه‌وره (بۆ ده‌رس‌وتنه‌وه) و دوانیان بۆ فه‌قی . ئە‌وی‌تریان ژووریکی بچووک ه‌هر به‌شی یه‌ك که‌س ئە‌کا . له‌ رۆژا‌وای خانە‌قایشه‌وه ژووریکی درێژی دروست‌کردووه پاشان کراوه به‌ ئارامگای شیخ خو‌ی و هه‌ندی له‌ کورپه‌کانی .

خانە‌قایه‌کی‌شی له‌ بیا‌وی‌له دروست‌کردووه ، نازانم له‌ چ‌سائیکدا دروستی کردووه ، به‌لام وام بۆ ده‌رئه‌که‌وێ له‌ ده‌وروبه‌ری ١٣١٠دا دروستی کردبێ . می‌ژووی دروست‌کردنی خانە‌قای سه‌رده‌شتیشی نازانم ، به‌لام وای بۆ‌ئه‌چم ئە‌میشی له‌ ده‌وروبه‌ری ١٣١٤دا دروست‌کردبێ .

هه‌لویستی شیخ عومه‌ر ضیا‌ئوددین به‌رانبه‌ر به‌ خو‌یندن و مه‌لا و فه‌قی

شیخ عومه‌ر ضیا‌ئوددین پاش کۆچی دوا‌یی شیخ موحه‌ممەد به‌ها‌ئوددینی کاکی له‌ بیاره ده‌ست‌ئه‌کا به‌ ئیرشاد و پێ‌نموونی‌کردنی

موسولمانان و هەر لهو سهردهمه دا سهفهريکي بهغداو کهربه لاو نهجهف ئەکا
 بۆ زیارهتی ئەولیاو ئیمامهکانو ، پاش گهراڤانهوهی لهو سهفهره له سالی
 ۱۳۰۱ دا خانووهکانی قهراخی چه می بیاره دروست ئەکاو له ۱۳۰۶ یشا خانهقاو
 حوجرهکانی فهقی و میوانیش دروست ئەکاو ، ئەتیری مهلا قادری کانی کهوهیی
 بازیانی که له دئی (کوچک چهرموو) ی لای سنه مهلای (امین السادات)
 بووه — ئەیهینئ ئەیکا به مامۆستای خویندنگای بیاره و کچی خۆی لی ماره
 ئەبری • ئیتر لهووهختهوه خویندنگای بیاره^(۴) ئەبی به مهلبه نديکی گهورهی
 خویندنو خویندهواری له هه موو کوردستانو له هه موو لایه کهوه فهقی
 پرووی تی ئەکنو هه میشه دهیان فهقی له هه موو پلهو پایه یهك تیا ئەبی و هه موو
 زانسته ئیسلامی به کانی هەر له نهحوو صهرفو شهرعو مهنطیقو به لاغه و
 ئادابی به حثو موناظه رهوه تا ئوصوولی فیهو ئوصولی دینو تهفسیرو
 حه ديثو ریاضیاتو فهله کیاتو باب ته کانی تری به ریکوپیکی تیا ئەوتریتهوه •
 له سهردهمی شیخ عومەر ضیاءوددین و له سه ر دهستی مهلا قادری
 مامۆستای خویندنگای بیاره دا که به (مهلا ی گهوره) ناووبانگی ده رکردبوو،
 مهلا ی گهوره گهوره ی وهك مهلا عه بدوللای عه بابهللی و مهلا موصطه فای
 خورمالی و مهلا به هائوددین و مهلا زهینولعایدین و مهلا عه بدولپرهمیمی
 چروستانی و مهلا فه تاحی خه تی و مهلا عه زیزی رۆغزایی و شیخ بابهره سوولی
 بیدنی (عه بابهللی) و مهلا قادری صوفی و مهلا مهحموودی بهرلووت و مهلا
 موحه ممه دی جوانرۆیی و شیخ قاسمولقه یسی بهغدايي و گه لیکی تر له
 خویندنگای بیاره دا خویندوو یانه و خویندنیان تهواو کردوووه ئیجازه یان
 وهرگرتوووه زۆریشان له سه ر دهستی شیخدا ته ریه تیان وهرگرتوووه •

(۴) تا کردنه وهی خانهقای بیاره و حوجره کانی ده ورپشتی ، شیخ هەر له
 مزگه وتی ناودی — که مزگه وتیکی زۆر کۆنه و باوه له سه ره تای
 داگیرکردنی ئەو ناوچه یه دا له لایه ن له شکری ئیسلامه وه دروست کراوه —
 ئیرشادی کردوووه فه قیکانی ش هەر له وی ژیاون و خویندوو یانه •

شیخ عومەر ضیائوددین ههولیکى زۆرى داوه بۆ کو کردنه وهى کتیبى
 عیلم و شهرع بۆ خویندنگای یاره و به وچه شنه کتیبخانه یه کی گه وره ی بۆ
 پیکه وه ناو هه ر کتیبیکى ده سگير ئه بوو وه قفى ئه کرده سه ر خویندنگاو
 مۆرى وه قفى خۆى لی ئه دا • له کتیبخانه ی خویندنگای یاره دا سه دان دانه
 له هه موو جوړه کتیبیکى پتویست به چاپ و به خه ت و گه لی کتیبى نایابیش
 هه بوو •

یستوو مه رۆژیکیان شیخ له سه ر به رده نوێژه کانی حه وزى خانه قا
 ئه بی ، پۆسته یه کی له مووسله وه بۆ دى ، ئه یکا ته وه ئه یینى کتیه به دیارى
 بۆیان ناردوو • هه ر له ویدا به رماله گه ی رانه خاو سوجدیه کی شوکر
 ئه با • لى ئه پرسن له شوکرانه ی چیدا ئه و سوجدیه ی برد ؟ ئه ویش له
 وه لا ما ئه فه رمویت : له سه ر ئه وه که خواى گه وره کتیبى دینم بۆ ئه نیړى
 خزمه تی دینى پى بکه م ، ئه گینا ئه گه ر که سیك بووما یه تانجى یان به دیارى
 بۆ بناردما یه راوى پى بکه م ، چیم ئه کرد !

له وکتیبه به رخانه ی له کتیبخانه ی خویندنگای یاره دا هه بوون
 ته فسیرى به یضاوى بوو به ده سخه تیکى زۆر جوان ، توحفه ی ئینوچه جهر
 له چوار به رگدا به خه تی مه لا حامیدی کاتب ، حاشیه ی مه لا یه حیاى
 مزوورى له سه ر به رگی یه که مى توحفه که تا باسى نوێژى جه ماعت هاتبوو ،
 حاشیه ی عه بدولچه کیمى سه یاله کووتى له سه ر شهرحى شه مسی یه به
 ده سخه ت ، نوسخه یه ك (سراج الطالبین) ی مه لا ئه بوو به کری موصه نیف له
 عیلمی ته سه ووفدا ، مه کتوو باتى ئیمامى ره بیانى به ده سخه تیکى زۆر جوان ،
 دوو دانه ئوستورلاب که یه کیکیان وه ستایه کی ته وێله یی دروستى کردبوو ،
 نوسخه ییکى زۆر نایاب و کوونی زیجى ئولووغ ییگ که به شیوه یه کی
 یه جگار زۆر جوان و هونه رمه ندانه نووسرا بووه ، هه روا گه لی کتیبى تر
 هه بوون که ئیستا ناویانم له یاد نی یه •

شیخ عومەر ضیائوددین عاده تی وا بووه هەرچه ند خه بهریان بدایه تی وا
 چه ند فهقی یهك به ریوهن ، نزیك بوونه ته وه ، هاتوون بو بیاره بو خویندن ،
 جلی خوی ئه گۆری تا نه یناسنه وه و ئه چوو به پیریانه وه بوخچه و کۆله کانیانی
 له گه ل هه ل ئه گرتن تا ئه یگه یانده خانه قا • له شیخ عه لائوددینی کوریم
 بیستوو و تی له خزمه تی باوکما بووین له دئی (گومه) له و بهری سیروان ،
 خه بهریان دای تی وا کۆمه لی مه لاو فهقی هاتن بو زیاره تی شیخ ، که ئه مه ی
 بیست ده سته جی هه ستایه سه ر پی ، که وش ی له پی نه کردو کلاوه که ی
 سه ریشی لا بردو به پی پی په تی و سه ری پرووته وه چوو به پیری ئه و مه لاو
 فهقی یانه وه • منیش عه رزم کرد : قوربان تو به شی ئیمه ت نه هیشته وه • ئه گه ر
 تو هه ر سه رت پرووت بکردایه ، ئیمه پییشان په تی ئه کرد • ئیستا که تو
 سه ریشت پرووت و پیشت په تی کردوو ، ئیمه مه گه ر جله کانیشان
 داکه نین • فه رمووی : رۆله ! ئه مه واجبی شه خصی منه ، ئیوه هه قتان
 به سه ره وه نی به •

شیخ عومەر ضیائوددین فهقی و مه لای هه میشه پیشی خه لیفه و
 موریده کانی خستوو • جاریکیان هه ندی سو فی له دهنگی ده ورکردنه وه ی
 فهقی کان نارمه حت ئه بن و ئه یانه و ئی نه هیلن له خانه قا ده ورکه نه وه • شیخ
 ئه فه رمویت سو فی به کان هه موو کۆئه که نه وه ، پی یان ئه لی کئی به دهنگی
 ده ورکردنه وه ی فهقی سولوو کی لی تیك ئه چی ، خوا حافیظی بی پروا لی ره
 نه مینی • مه لاو فهقی به کاری ری نموونی کردنی موسولمانان دین و قازانجیان
 بو هه موانه ، به لام ئیوه قازانجتان هه ر بو خۆتانه •

شیخ عومەر ضیائوددین زۆر جار به پاره ی خوی جل و به رگی بو فهقی
 کریوه و فه رموویه تی خیزانه کانی جله کانیان بو بشۆن • زۆر جار شتی وای
 کردوو که خه لك زانیویانه مه بهستی له وه حورمه ت گرتنی مه لاو فهقی به •
 بو نموونه گه لی جار پیتلاوی له ناو قه ره بالغدا بو مه لای گه وره داناوه ،

له گه‌ل ئه‌وه‌شدا كه زاواى كه‌سيك وه‌ك ئه‌ولادى ئه‌وه‌كه‌سه وايه‌و مه‌لاى
كه‌وره‌يش زاواى شيخ بووه ، هه‌ر بۆ‌ئه‌وه‌ خه‌لكيش چاو له‌و بكه‌نو
حورمه‌تى مه‌لاو فه‌قى بگرن .

له مه‌لا قادري صوفيم بيست وتى : له حوجره‌كه‌ى به‌رانبه‌رى خانه‌قا
دائه‌يشتين له بياره ، فه‌قى ييكممان هه‌بوو هه‌موو شه‌وى ميزى ئه‌كرد
به‌خۆيداو ئيمه‌يش چاو پۆشيمان لى ئه‌كرد تا به‌ پۆژ وشكى ئه‌كرده‌وه .
پۆژيكيان به‌رله‌وه‌ى جيگه‌ى ئه‌و فه‌قى به‌ وشك بيته‌وه‌ شيخ هاته
حوجره‌كه‌مان و له‌سه‌ر جيگه‌كه‌ى ئه‌و فه‌قى به‌ دانىشت . ئيمه‌يش عه‌ر زمان كرد
يا شيخ ته‌شريفت له‌ويا دانه‌نيشى ، فه‌رمووى قه‌يد ناكا . يه‌ك دوو جار
دوو باره‌مان كرده‌وه ، فه‌رمووى قسه‌ مه‌كه‌ن من پيم و تراوه‌ له‌م شوينه‌دا
دابنيشم . ئيتر ئيمه‌ بى‌ده‌نگ بووين .

شيخ عومه‌ر ضياء‌وددين ته‌نانه‌ت جاروبار به‌پيى ئاره‌زووى فه‌قيكانيش
جوولآوه‌ته‌وه . كه زانيويه‌ فلانه‌ شه‌و ئاره‌زوويان لى به‌ پۆنه‌ سه‌ر يه‌كى
له باخه‌ به‌ ئيجاره‌ دراوه‌كاني خانه‌قا بۆ ترى دزى ، خوى لى گۆريونو
چووه‌ته‌ ناويان وتوويه‌ من ئه‌زانم كام دره‌خت ترى زۆرو چاكى پيوه‌يه ،
له‌گه‌لتان ديم بۆتان دئه‌گرم ، ئه‌وانيش بى‌ئه‌وه‌ى بيناسنه‌وه‌ له‌گه‌ل خويان
بردوويانه ، له‌ناو باخه‌كه‌دا به‌ داره‌كه‌دا هه‌لگه‌راوه‌و ترى يه‌كى زۆرى بۆ
كردوونه‌ته‌وه‌و هيناويه‌ته‌وه‌ له‌گه‌ليان بۆ حوجره . پاشانيش سه‌به‌ته‌كه‌ى
خستوه‌ته‌ ناو حه‌وزه‌كه‌و به‌ردىكى تى خستوووه‌ بۆ ئه‌وه‌ى بنيشى و كه‌س پىيان
نه‌زانى . بۆ سه‌بىنى كه‌ كابراى باخه‌وان زانيويه‌ سه‌به‌ته‌كه‌ى دزراوه‌و ترى
له دره‌خته‌كاني كراوه‌ته‌وه ، هاتوووه‌ بۆ خانه‌قا بۆ شكات بۆ لاى شيخ .
شيخيش پيى فه‌رموووه‌ مه‌يكه‌ به‌ هه‌را چه‌نديان زه‌ره‌ر لى داوى خۆم بۆت
ئه‌بژيرمه‌وه‌و با پروانين به‌لكو سه‌به‌ته‌كه‌يشتيان خستبيته‌ ناو حه‌وزه‌كه‌و
چوونه‌ته‌ سه‌ر حه‌وزه‌كه‌ ديويانه‌ سه‌به‌ته‌كه‌ له بنيابه‌تى ، ده‌ريان هيناوه‌و

زهره‌ری دزی یه‌که‌ی بۆ کابرای باخه‌وان بژاردوو ته‌وه‌و کابرایش رۆشتوو
به‌رئی خۆیه‌وه .

له‌مه‌لا ره‌حیمی برای مه‌لا سلیمانی وشقوبه‌ییم بیستوو ته‌یوت
هه‌ژده‌هه‌تیو بووین له‌خانه‌قا ته‌مانخویندو شه‌و سه‌رو جاجمه‌دراومان
هه‌بوو خۆمان پئی دائه‌پۆشی . گه‌لی جار شیخ به‌نیوه‌شه‌و ته‌هاته‌سه‌رمان،
سه‌ماوه‌ری ئاوی گه‌رم و هه‌ندی شه‌کری له‌گه‌ل خۆی ته‌هینا ، یه‌کئ
قه‌نداخیکی ته‌داینی و دائه‌پۆشینه‌وه‌و ته‌رۆیی .

هه‌روا له‌مه‌لا ره‌حیم بیست وتی شه‌ویکیان له‌شم زۆر ئالۆشی
ئه‌کرد ، چووم بۆ نانه‌واخانه‌که‌ی خانه‌قا هه‌ندی ئاگر ییم جله‌کانم
تی وه‌شییم . که‌گه‌یشتمه‌ نانه‌واخانه‌ ته‌ییم پیاویکی چوارشانه‌ به‌رمالیکی
ره‌شی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌ کولیره‌ ته‌خاته‌ کووره‌که‌ . که‌چاوی پیم که‌وت وتی ها
رۆله‌ ئاگرت ته‌وی ؟ وتم به‌لی . ته‌ویش هه‌ندی ئاگری بۆ ده‌ردام و بۆ
خۆیشی هات له‌ولاوه‌ جله‌کانی بۆ تی وه‌شاندم . پاشان خۆم پۆشته
کرده‌وه‌و چوومه‌وه‌ بۆ خانه‌قا . سبه‌ی که‌ له‌خه‌و هه‌ستام دیم جامانه‌که‌م
دیاری به‌ . چوومه‌ بۆ نانه‌واخانه‌ . ته‌ماشام کرد پیاوه‌که‌ی ئیواره‌ کولیره‌ی
ته‌خسته‌ کووره‌که‌ له‌وی به‌ . پرسى ها رۆله‌ ته‌لی چی ؟ وتم به‌خوا ئیمشه‌و
پیاوی لیره‌ جله‌کانی بۆ تی وه‌شاندم . ئیستا سه‌یر ته‌که‌م جامانه‌که‌م دیاری
نی به‌ . وتی پشتینه‌که‌ت بکه‌ره‌وه‌ ، بزانه‌ نه‌که‌وتوه‌ته‌ پشتت ؟ منیش
پشتینه‌که‌م کرده‌وه‌ ، ته‌مasha ته‌که‌م جامانه‌که‌م له‌به‌ینی کراسه‌که‌م و که‌واکه‌ما
له‌پشته‌وه‌ گیر بووه‌ . ده‌رمه‌یناو به‌ستم به‌سه‌رمه‌وه‌ . ته‌و پیاوه‌ شیخ
عومه‌ر ضیائوددین بوو .

شیخ عومه‌ر ضیائوددین وه‌ک خۆی خزمه‌تی مه‌لا و فه‌قیی کرده‌وه‌ ،
خه‌لکیشی هان داوه‌ خزمه‌تیان بکه‌ن . ته‌گیرنه‌وه‌ جارێکیان یه‌کئ له‌ ئاغه‌کانی

پژدهر له بیاره ئه بی عهرزی شیخ ئه کا ئه لئ : ئامۆژگاری یه کم بکه به کارم بی .
 شیخیش پیی ئه فه رموئیت ئه گهر دینت ئه وئ خزمه تی فه قئ بکه بۆت ئه بی
 به خیر و چاکه بۆ ئه و دنیات . ئه گهر دنیایشت ئه وئ ههر خزمه تی فه قئ بکه
 چونکه زۆر شوئین ئه گهرین و له هه موو شوئین به چاکه ناوت ئه هئین .

ئه گهر نه وه جارێکیان شیخ عومه ر ضیائو ددین ئه چئ بۆ مه ر یوان .
 له و سه رده مه دا خوئندنگای ئایینی که م ئه بی له و ناوچه یه دا . که ئه گاته
 دئی (کانی میران) ئه پرسئ ئه م دئ خوئندنگای تیایه ؟ ئه لئین به لئ مزگه وت و
 خوئندنگامان ئاوه دانه و مه لا ئه وره حمانی ره شانی مه لامانه و چه ند فه قئ یه کمان
 هه یه . ئه وه یش حوجره ی فه قئیکانه . که شیخ چاوی به حوجره ی فه قئیکان
 ئه که وئ له ولاخه که ی دائه به زئ و به پی به ره و ئه وئ ئه روا . که ئه یشگاته
 به ره وه نیو سه عاتیک به پیوه به رانه ری مزگه وت و حوجره که رائه وه ستئ ،
 تاخه لکه که نار په حه ت ئه بن . یه کئ له موریده کان عهرزی ئه کا یا شیخ عاله مه که
 ماندوون ، له بهر ئه و هه تاوه دا وه ستاون . شیخیش ئه روا ته ناو مزگه وته که و
 خوئندنگاکه . له ئه نجامی ئه وه وه دانیشتووانی دئیهاتی ئه و ده ور و به ره ،
 هه موو ده ست ئه ده نه مزگه وت و حوجره کردنه وه و مه لا و فه قئ بۆ خوئیان
 رائه گرن .

شیخ عومه ر ضیائو ددین ئه وه نده خزمه تی عیلم و مه لا و فه قئ یه مه به ست
 بووه ، وهك بلیی طه رقه ته که ی هه ر ئه وه بووبئ . هه روه کوو له بیاره
 خوئندنگاو مه لا و فه قئ یه بووه ، له خانه قای (بیاوئله) یش بوویه تی و مه لای
 خوئندنگاکه ی ئه وئ شیخ عه بدول په حیمی کورئ شیخ موحه ممه د ئه مینی
 ده لووجه ی قه ره داغ بووه که مه لایه کی گه وره بووه و گه لئ فه قئ یه بووه ،
 ته نانه ت شیخ و یستوو یه وهك چۆن کچی خۆی له مه لای بیاره ماره بریوه
 کچیکیشی له م ماره بیرئ ، به لام ئه م زۆری پی نه چوه به گه نجی مردوووه .

ئەدەبىياتى شىيخ عومەر ضيائوددين

شىيخ عومەر ضيائوددين گەلى شىئىرى ناسك و پەخشانى بەرزى ھەيە •
 پەخشانە كانى ھەموو لە شىئەدى نامەدان كە بۆ ئەم و ئەوى نووسىو • نازناوى
 شىئىرى (فەوزى) بوو • بەلام جار جار نازناوى تىشى داناو • شىئىرى بە
 كوردى (گۆرانى و كرمانجى) و فارسى و عەرەبى ھەيە • من خۆم گەلى
 نامەيم دىو • بەلام بەداخووە ئەوكاتە گویم بە كۆكردنەووە ھەلگرتنى ئەم
 جۆرە شتانە ئەدا • يەكئ لەو نامانەى دىومن نامەيەكى بوو لە خانەقینەو
 بۆ مەلاقادى مەلای ييارەى نووسىو • ھەوالى فەقئىكانىشى تيا پرسىو •
 نامەيەكى تى بۆ حاجى شىيخ عەلى كورى شىيخ موھەممەد صادق وەزىرى
 نووسىو لە دىيى (تەرخان ئاوا) • نامەيەكى تى بۆ (آصف الديوان) ي
 نووسىو لە سەنە سەرزەشتى تيا كوردبوو كە بۆچى لەجياتى ئەو مەسەفە
 بى سوودەى بۆ گەلى شتى وەك بەر بەرەكانى ھەندى خزم و كەس و كارى
 خۆي ئەكا • نايت رەواقىكى گەورە لە مەككە و مەدینە دروست بكا بى
 بە ماواو مەنزل بۆ ھەسانەو ھى حاجى يانى ئەم ولاتە كە ئەچن بۆ حەج •
 نامەيەكى تى بۆ بەگزادە كانى (ولەژىر) مەريوانى نووسىو گلەيى تيا
 لى كوردبون لەسەر ئەو كە بۆچى بەگوێرەى فەرموودەى خواو پىغەمبەر
 مامەلە لەگەل ئەوكەسانە ناكەن كە توھمەتى دزى و دەسپىسى يان ئەدەنە
 پال و • لەجياتى ئەو داوا لە شىيخ و مەشاىخ ئەكەن بە كەشف و كرامەت
 راستى و درۆيى ئەو جۆرە كەسانە يان بۆ دەرخەنو • پىيان ئەلى قسەى ئەو
 شىخانە بەرانبەر بە ھوكمى شەرع قىمەتى چىيە ؟

لەم سالانەى دوايدا كە ئارەزووى كۆكردنەو ھى كەلەپوورى كۆنى
 مەردانى ئەم ولاتەم كەوتە دل • توانيم چەند پارچە شىئىركى شىيخ عومەر
 ضيائوددينش • وەك ھى كەسانى تر كۆبكەمەو • ھەر وەھا گەلى نامەيشيم

دەس کەوت کەوا ھەموویان لەم کتیبەدا بلاوئە کەمەووە دەسەو دامیانی
کەسانی تریش ئەبم کەوا لە کو کردنەووەو بلاو کردنەووەی ئەم چەشنە بابەتانە
کە متەرخەمی نە کەنو ، ھەرچۆن بێ ھەر شتیکی لەم جوورە بو سەریکی ژیاانی
پوشن بیری و کۆمەلایەتیمان کەلکی ھەبە .

وا لە پێشا بەرپز شیعرە کوردی و فارسی و عەرەبی یەکانی بلاوئە کەمەووەو
پاشانیش دیمە سەر نامەکانی :

چەند پارچە شیعرێکی بە دیالێکتی گۆرانی

(١)

قیلە وەردەنم .. قیلە وەردەنم
جەوساوە ژاراو دووریت وەردەنم
چەنی دڵ و گیان شەرتی کەردەنم
مەیل نەدەو وە کەس تا پۆی مەردەنم
دڵ یەند مەینەتان مصیبت کیشان
تای تامل ، ئازیز ، جە دەستش بریان
پای سەبرش ھالاً شکست ئاوەردەن
پەو کە شەو تا پۆ ویردش ئەی فەردەن :
« فەلەک داخ وە دڵ جەستەمدا بەردی
ژاراو دووری ئازیز پیم وەردی »

(٢)

قیلەم ھا بەردم .. قیلەم ھا بەردم ..
داغ دووری تۆ وە گلکۆ بەردم

وه مهیل تۆوه پروو وه چۆل کهردم
ژار دووری دهرده هیجران گشت وهردم

یانجی ئازیزم عشق تۆم نه سهر
وه عشق تۆوه ها شیم وهمه حشر

تۆ بۆ بهو وه فاو مهیل وهرینت
بنمانه جار جار وه من جهمینت

بنمانه قامهت وهی زامهت وهرده
پهری ئه و قامهت داخ وه گل بهرده

تا جهو پۆ دهم دهم وه بی مدارا
(قد قامت) واچوون ههر سات نهو سارا

چونکه ذیکر تۆن مایهی حهیا تم
وهشی و شادی و شهوق مایهی نیشا طم

جه مه ماته دا با تۆم جه یاد بۆ
جهو عاله مه دا دل وه تۆ شاد بۆ

(۳)

وهشا نازاری لاونا دلان
چه ومخت خهزان ، چه فهصل گولان

دلان وهششان جه نازارانن
وهش پهنگیی گولان نهو وارانن

بولبول ناله شان خهیلی وهسوژهن
نیگای نازاران چاک دل دۆزهن

ئەو وەشى و ئەو پەنگ ، ئىد نالەى سەحەر
گردین بان وە فیدای نیم نیگای دلبر

قنیاتم ، قووتم ، زیندە گیم ، شادیم
وہشیم ، وەش کە یفیم ، جەژنو ئازادیم

ئەوسان کە ئازیز لاوتۆمەوہ
وہ نیم نیگای ناز تاوتۆمەوہ

ئەودەم ئارەزووم کاملەن یەقین
فانى بۆ جەلام جەمە ئافیلین

تەنیای تاك مانۆ پاسە ئەوسا بی
غەیر پیسەى ئەوسا عەدەم ماوا بی

چەند پارچە شیعرىكى بە دیالېكتى كرمانجیى خواروو

(۱)

فەقیهى مەدرەسەى تەوحیدم ئیمپۆ
فەرىدى دائىرەى تەفریدم ئیمپۆ

پەزا نابم کە ئەغیار یێنە مەجلیس
کە چەوگانى قەضای تەبعیدم ئیمپۆ

ئى یە بۆ ئەو نیشانە تا بناسرى
بە خۆى من دافىعى تەردیدم ئیمپۆ

لە تەنزىها نى یە هیچکەس پەفیقم
چرای کاروانى رێى تەجریدم ئیمپۆ

چلۆن کا حمدی باقی عہدی فانی
به عیسیان ماوه پئی تہ حمیدم ئیمرو
عہ لایق دہردی بی دەرمانہ (فہوزی)
رہ ئیسی عہ سکەری تہ جریدم ئیمرو

(۲)

لہ پر بہردی ئەجەل بۆ شیشەیی عومرم نہ کا بی زوو
فیدات بھ دەست و بردی ، ساقی یا ، جامی شەرابی زوو
چی یە دنیا ؟ ژنیکە ھەر شەوی سڤ پر بہ صەد فیتنە
سبەینی زوو بہ خوینی جەرگی ئەھلی دڵ ئە کا بی زوو
نە کوو دەرچی لہ دەس فرسەت ھەتا ماوم موغەننی دەی
دەفی لیدە بہ کەف چاوم لہ گەل نالە ی روبا بی زوو
پیالە ی چاوی مەستی تۆ بہ دەستی دڵ کە ئە ینۆشم
مەزە فرمیسکی خوینی دڵ ، ھەتیو بیئە کە بابی زوو
گیای ئوممیدی من وشکە لە ژیر خاکی تەمە نادا
دەنالی رەعدی دڵ ھەر شەو لہ بۆ شۆری سەحابی زوو
حەیات شیر ئینی بۆ باغچە ی ویصالی جانی جانانم
رەفیق ئامان لہ بۆم بیئە لہ زولفی یار طەنابی زوو
کە دیم قەوسی برۆی لە یلا و تەم ھاوار یەقین بوو لیم
وہ کوو مەجنوونی خیلی حە ی دە کەومە ناو سەرابی زوو
لە دەرگای عەشقی تۆ کە و تەم کە تیفکریم لہ عومری خۆم
مرووری دەھرو ئە ییامی فەنا چوو وە ک حو بابی زوو

دلم سهیدی گوروفتاره به داوی دمردی هیجرانت
 خه لاصم که به خیری خۆت ئه جهل ناگاه نه کا بی زوو
 دمسا لاده شهوی زولفت بکه م سهیری ههتاوی پرووت
 ده می مردنمه ئاخ قوربان بکه ئیحیای تهوابی زوو
 له له علی لیوی له یلا لاله مهجنوونی پهریشان حال
 مه که مه نعی له ریی حه قدا که نادا ئه و جوابی زوو
 له سه ر بالینی غه م که وتووم ، دهلیل سا بی ته ماشات که م
 که هاتی رومه وهسته ، چاوه که م ، فهرموو خیطابی زوو
 دلم خوینه له هیجری تو ، ته مه نای خالی لای لیوه
 ده خیلتم بیه خه لاصی که له ریئدایه سه رابی زوو
 له فهرقی فهرقه دهین بالاتره (فهوزی) هه وای عاشق
 ئه گه ر یاری شکاری خۆی بکا گاهی عیتابی زوو

(۳)

کولاهی صیحه تم ناوی که عیله ت تاجی ذیلله تمه
 که وای عیزه ت له بهرنا که م که قیلله ت بهرگی رهحه تمه
 له عیش و تۆشی حه یوانی ئه من چکه م که ئینسانم
 خه یالی بی به قا بۆچی که ذیکری یار خیلله تمه
 به شه ر ئه سلهن نه بوو ناوی ، مه له ک ریگهی نه بوو قه طعه ن
 له عه رشی وم حده تا وابوو که رهحه ت جیی مه حه بیه تمه
 عیاده ت بۆ که سی چاکه گوروفتاری طه بیعه ت بی
 که من مه فتوونی جانانم چه باکی دهر دو عیله تمه

ئەگەر دولبەر بلاوئىنى ھەموو دەردو بەلا خۆشە
 خودا ناکەردە مەیلی نا ، چە فەرقى سوقم و صیجھەتمە
 کە دیم خوئىن جارى یە ئەمپۆ لە جەرگۆ دڵ وەکوو سیلاب
 وتم ئەم شاھیدە کافیی حیساباتى قیامەتمە
 مەلئى (فەوزى) لە فەھمى خۆت مە کە فکرى بەتال ھەرگیز
 ئەوھى تۆ تى دەگەى چاوم ئیشاراتى لە خیللەتمە

(٤)

لە نەشئەى فەيضى عیشتى فەخرى عالەم دڵ موصەففايە
 لە ژەنگى مەعصىيەت شۆراوہ سینەم پىر تەجەللایە
 لە دەس تەزویری نەفس و مەکرى شەیطانى لەعین دەرچووم
 عەجەب بالایە پوتبەى عیشتقم و نەفسم تەوہللایە
 مەقامى عاریفان بى زەحمەت و رەنج و مەشەققەت دیم
 لە زومرەى عاشقانم بۆیە عالەم لێم تەبەرپرایە
 لە ھەرچى پروودەکەم وەك پۆژ عەیانە چى پرومووزاتە
 لەطایف سەربەسەر موستەغریقى ذیکرى (ھو اللہ) یە
 لە بامى عەرشەوہ پەردەى حىجابم لادرا یە کسەر
 پرومووزاتى حەقایق شوعلەبەخشە ، دڵ تەسەللایە
 لە مەیخانەى حەقیقەت بووم بە ساقى مەجلىسى رەندان
 لە حەلقەى دائىرەى عیشتقا لە بەس جیگەم موەللایە
 کەسنى شوغلى مەحەببەت بى ئەبى وەصلی بە حەق تەحقیق
 صەراحت پیت دەلێم خالى لە ھەر نوکتەو موەممايە

له موژدهی ئەم خه لاتە خوا به تۆی دا موژنیبی روورپەش
دهبی روچ کهی فیدای شویاکی رهوضهی ئەو شههه نشایه

(۵)

له سایه ی نه خلی میحنه تدا شه رابی عهیشی من کوانی
له نهختی خیلله تی جانان خودا تهقدیری وا هانی

ئهوابه ههرچی تۆ دهیکه ی ، عیقابه ههرچی من کردم
به لوطفی ئەقدهست باقی بیۆشه کردهیی فانی

عهطاو لوطفو کهرهم هیی تۆ ، خهطای بیچاوو راو لای من
به خۆت یه کیان بکه یارب به حهققى شاهى گهیلانی

له دهردی فیرقه تی یارانو سهختی پوژی هیجرانی
چلۆن صهرعی نه بوو و شهیدا ، فهقیری دهرکی عوثمانی

له خیططه ی عه شقه دا زانیا نویساوه به خهططی غهم
عیلاجی دهردی دل ناکا کهسی وهک له علی روممانی

به حهققى شاهه کهی نه قشی ، به میهری خالیدو عوثمان
به فارووقی ئیمامو باقی یانی جه معی پیرانی

به تهوبه ی طاعتو تهوفیق ، هه تا لای دائیره ی ته حقیق
نیشانم دهی ، نه جاتم دهی له گشت خودلان و حهیرانی

مه ده نیسبه ت ئەتۆ (تائیب) له یار ئەم زهممهتو دهرده
که تۆ خۆت موسته حهققى ئەم هه موو دهرده و په ریشانیی

ده مېکه کاغزت نائېته لاماڼ (٥)
 عه جهب سستی له په یغام و سه لاماڼ
 (جهلی) دائیم ده بی جیلوهی دیار بی
 له نیو گیزاوی شهت بی یا که نار بی
 (عومه ر) عومر یکه بو تو ئینتظاره
 له شهوقی تو وه کو ئاو بی قه راره
 چه ئینصافیکه گاهی ناوی نابهی
 چه فیکریکت هه یه بی باکی تا که ی
 حه یاتی من به یادی تو مه نو و طه
 نه وازش چاوه که م لایق به خو ته
 ده بوو بو خاطری ته فریحی یاران
 بکه ی سه یرو صه فا وهختی به هاران
 بیینی شاره زووری بی زهرو زور
 بچیته کیوی هه ورامانی پر نور
 شهوئ تا فهجری صادق دابنیشی
 به ئوممیدی وه فا پی رابکیشی
 وه کو ئه و عالمانه مل به حق دهی
 هه زار نادان ئه پیشی شهقق و لهق دهی
 ئیجازه ی خه رقه وو تاج و موصه للا
 بسینی بو ره واجی کاری دنیا

(٥) شیخ ئه م پارچه شیعره ی بو حاجی مه لا عه بدوللای جهلی نووسیوه .

له عوقبا گهر بلین بۆچی وههات کرد
بلی دهفعی فهسادم بۆ دوهات (٦) کرد

منیش بۆ دهفعی ئهوه مه نهیی قه بیحه
ته لاشم کرد به ئه لفاظی فه صیحه

له ئه صلی دین و ئیمان بی خه بهر بوون
له هه ی هه ی قال و قوول و پر خه طه ر بوون

به صیره تیان نه بوو تا حق بزائن
حه ق و باطل جوی کهن یا بزائن

وه ئیلا عالم و عامی و مه شایخ

هه موو موحتاج به ون هه م طیفل و راسیخ (٧)

-
- (٦) به دوهاتیش و به دیهاتیش ئه خوینریته وه .
(٧) شیخ ضیائوددین ئه م پارچه شیعره ی له گه ل نامه یه کدا به مه لا
عه بدولصه مه دی گۆجی شیواشانیدا که یه کیك بووه له موریده کانی و
خزمی مه لا عه بدوللای جه لیش بووه - بۆ مه لا عه بدوللا ناردوووه .
ئه ویش به م پارچه شیعره ی بنه وه وه لامی داوه ته وه :

ئه مر نامه ت به دهستی گۆجی موخلیص
گه یشته دهستی سستی عه بدی موفلیس

له پاش بۆ ییده ن و بۆ سیده نی تام
نیامه سه ر سه رو سه ر چاو به ئیکرام
نیگام کرد هه موو لوطف و عیتاب بوو
به هه م ئامیزشی قیشرو لوباب بوو

سه لامی من چی یه بۆ تۆی بنیرم
ئه تۆی عه ذب و فورات من تال و سویرم
جه لی ئیسمم ، خه فی ره سمم ، دو ره نگی
میثالی مه سه له ی کافوورو زه نگی
سو ها بیچاره قوربان چۆن دیاره
له وه ختی شه عشه عه ی (شمس النهار)ه

(عومەر) عومریکه گەر مهیلی له لامه
 نه دی بۆچ مهرکهزی دهر دو به لامه
 نه تۆی بی رهحم و بی ئینصاف و بی باک
 وه ئیلا من له بهر پیتام وه کوو خاک
 حه یاتی من له دووری تۆ مه ماته
 عه جائیب به سته ییک و ئیرتباطه
 هه موو عومرم به پایز چوو له ههجران
 به هارم ههچ نه دی بۆ گهشت و سهیران
 به قوربان شاره زووری چۆن بیهنم
 زهرو زۆرم نی به شاقاو هه لێنم
 له باتیی کیوی هه ورامانی پر نوور
 له ژیر کیوی غه مان که وتوومه وهك موور
 نه گهر لوطفت بیه پی راده کیشم
 له قافلای مه طله بی هه ردهم له پیشم
 نه وی رۆژی که تۆم دیوه له بهغدا
 ملم داوه به حق وه لالا وه بیللا
 وه لی تۆ دهر حه قم بی ئیلتیفاتی
 نی به پهروات به ئیستیحقاقی ذاتی
 « به ظاهر از سوی الله در تحاشی »
 به باطین نه جمه دینی شیخ تراشی
 له بۆنه ی به عضی کی نادانی بی قام
 له جیتی من بهر شهقی دهم نهو بهر له قهی دام
 ئیجازه ی خه رقه وو تاج و موصه لالا
 بسینم بۆ ره واجی کاری دنیا
 فره خۆشه ، گه لی خاسه ، به جیتی به
 وه لی گهر ههز بکه ی ئیره یش نه وی به
 له لای تۆ قوربو بوعد هه ردوو به کیکه
 بلی هه مبانه بگره ئاردی تی که
 له بهر شیخان نه گهر چی دین براوه
 به تیفی تۆ زوبانی من براوه

تاك

له دهستی لیوی له علت چاوه کهم من جان خه لاص ناکه
به پۆح مهر جان بکهه زنجیر له حهلقه ی زولفی تاتارت

چهند پارچه شیعرێکی به زمانی فارسی

(۱)

مکن در جسم و جان منزل که آن دوناست و این والا
قدم زین هردو بیرون نه ، نه اینجا باش و نه آنجا

عجب نبود که از قرآن نصیبی نیست جر نقشی
که از خورشید جز گرمی نیابد چشم نابینا

جمال حضرت قرآن نقاب آنکه براندازد
که دار الملك معنی را مجرد بیند از غوغا

بمیرای دوست پیش از مرگ اگر هی زندگی خواهی
که ادريس از چنین مردن بهشتی گشت در دنیا

هه موویان قاطیعی ریگهه به هه ددی
ئه وهه میصدافی ئایه ی (لا یهدی)

وه لێ بۆ خاطری تۆ بهنده یانم
زوبان ده گرم له حهقیان تا بتوانم

له پاشی تۆ خودا بۆ خۆی عه لیمه
له کهرکووکی دوعاگو ی (شیخ عه لی) مه

له نامه که ی شیخ ضیا ئودین و وه لامه که ی مه لا عه بدوللا وه به ئاشکرا
دیاره که شیخ به شانازی یه وه داوا له مه لا ئه کا ببێ به موریدی و بچی بۆ
لای بۆ هه ورامان و ، ئه میش عوزر به وه دینیته وه که مه نسووبی شیخ
عه لیبی تاله بان یه وه سه ره رای ئه وه شیخانی راسته قینه ی وه که شیخ
عومه رو شیخ عه لیبی لێ ده رکه ی ، زۆر ههزی له هاویری یه تی شیخان
نی یه .

به حرص ار جرعهء خوردم مگیر از من که بد کردم
 بیابان بود و تابستان و آب سرد و استسقا
 به خلوت از چمن تا کی ، به فکر خویش در اندیش
 به یاد غزنوی با من بیا یکدم سوی صحرا
 به دام آرزو بودن عبودیت کجا باشد
 بری از دام خودبینی برد بر بام (او آدنی)
 به فکر موسیء گستاخ در کاخ فنا دعوی
 بمیر و بازپرس اول کجا بودی برو آنجا
 بیرون از کشتی هستی چو هستی واصلی آنجا است
 یکی بینی ، یکی دانی ، نه دعوی هست و نه غوغا
 جمال آفتاب صنع قدرت را نبیند کس
 مگر در پردهء ابرش بخواهد عاقل و دانا
 ولی را در کمال خویش جستن کار دانا نیست
 بشر مظهر بود جانا براه مظهر آجویا
 چو چشم منکرانرا حسن او دیدن نشد امکان
 عجب نبود که نور آن بود پوشیده از اعمی

(۲)

خرقة را در گرو مهر تو دادن اولی
 بسته در را به وفای تو گشادن اولی
 سبحه و شانه و اسباب نباید به نظر
 جان و دل را به ره یار نهادن اولی

آنچه از خلق رسد جمله چو فانی و فناست
جان و دل دادن و مهر تو ستادن اولی

در نعیم ار نبود جا و مقامی جانا
بر در عشق تو چون خاك فتادن اولی
گر نه مقصود بدی مهر و وفا در عالم
(فوزیا) از شکم دهر نژادن اولی

(۳)

رخم چو برگ خزان از غم بتان زرداست
همیشه عارض من از غبار غم گرداست
بود غذای دل عاشقان ز خون جگر
که مال و نعمت دنیا نصیب بی‌درداست
کسی که اهل محبت بود درین عالم
ز عیش و عشرت دنیا همیشه دل‌سرداست

(۴)

فیض جنون به نشاء صها برابر است
يك خون دل به لعل مصفی برابر است
بی‌درد عشق هیچ کسی قرب حق نیافت
يك ذره غم به جمله اشیا برابر است
يك قطره اشك ار چكد از چشم عاشقان
میدان یقین به گوهر یکتا برابر است

يك لحظهء توجه خاطر به اهل حق
 با فيض صبح و با شب يلدا برابر است
 مردن به درد عشق ز هجر پری و شان
 با زندگيء خضر و مسيحا برابر است

(۵)

چو ميرم بر همه قائم مقام است
 ندیش طالع بخت و سلام است
 به انصاف و به عدل و دادخواهی
 کمينه خادمش آن شاه عام است
 چو نوشیروان به درگاهش همیشه
 دوصد بالاتر از زرین غلام است
 خودش محمود و طالع یار و محمود
 (بحمد الله) که محمودش مقام است (۸)

(۶)

هرکجا خاری است آنجا فرش دیبای من است
 هرکجا زاری است و ناله جا و ماوای من است

---

(۸) شیخ ضیائوددین ئەم پارچه شیعرە ی بۆ مەحموود پاشای جاف نووسیوە
 بۆ پیرۆزبایی لێ کردنی بە قایمقام بوونی. مەحموود پاشا ئەم شیعرانە ی
 لە ساڵی ۱۲۸۴دا لە کەشکۆلە کەیدا نووسیوە تەووە کە ئیستا لە کتیبخانە ی
 خوالی خوش بوو حەسەن بە گئی عەلی بە گدا یه . لە کەشکۆلە کەدا نووسراوە
 شیخ کاتی ناردوویە کە پاشا لە مەنزلی سەر (سوورەجۆ) بووە لە
 شارەزوور .

گوش کن تا قوس را آنجا که ناموسی نبود
نالهاش هر دم ز ضرب دست الای من است

هر کجا دردی بود در عالم عرفان بلی
آن همه از غلغل صهبا و مینای من است
بنده آزاده را (فوزی) کسی گویند کو
باخبر از لذت فقر و تمنای من است

(۷)

بی هوشیم از دست دل زار و زبون است
گه عاقل و گه مست و گهی شور جنون است (۹)

از داغ فراق قد دلدار جفا جو
الف قد عشاق مثال خم نون است
از حسرت لعل لب میگون تو جانا
هر ساعت از چشم روان چشمه خون است
عشقت ز کفم رشتهء تدبیر برون کرد
دل بسته به تقدیر و ندانیم که چون است
مرغ دل کوکب ز دل سینهء نالان
فریاد و فغانش ز فلک رفته پیرون است

(۸)

کرد دل زین دیار میل خروج
همچو روحی بوجد میل عروج

---

(۹) لهم غزله‌دا نیوه‌ی یه‌که‌می به‌یته‌کان هیی شیخ ضیائوددین و نیوه‌ی
دووه‌میان هیی نه‌جموددینی کوریه‌تی .

سد نموده است شه ره اطراف
همت پیر داده راه بروج

(فوزیا) از نظر ندانی و راه
رو بخوان (والسما ذات بروج)

(۹)

همت پیرت همه جا یار باد
لطف خدا یار و مددکار باد

من ز همه بی خبر و غافل
گر سخنی هست به سرکار باد
رشته که جز مهر و وفای تو است
بر سر و گردن به مثل مار باد
دل که اگر بر سر زلف تو نیست
گردن او بسته به زنار باد

نشر فولاد به چشم از زنی
گر نه خوشم در گل و دل خار باد
(فوزی) اگر عشق نه از راحتی است
گلشن زلفت ز برم مار باد (۱۰)

(۱۰)

عمر با مصطفی دائم وفا کرد
ازان بطلان حق از يك جدا کرد

---

(۱۰) شیخ ضیاءالدین هم چند شیعه‌ی بومحمود پشای جاف نویسه. له رووی که شکوّه‌ی پاشا نویسه‌ته‌وه .

هرانکو حق بود حق گو بود او
یقین در هردو عالم خوش صفا کرد
مخالف چون مخالف بود کارش
به چاه حسرت و ذلت جفا کرد

(۱۱)

از حسن طالع اثری دستگیر شد
چندانکه خانهء دل ویران منیر شد
سیبی به من رسید ز لطف لطیف یار
کانرا لطائف دل سینه ام اسیر شد
بویش دل فسردهء مارا حیات داد
حسرت دهندهء تفحات عبیر شد

(۱۲)

هر جا که دویدیم همه درد و الم بود
هر سو که شنیدیم خبر ماتم و غم بود
بردار جفا داد مرا جاه و فایت
افسوس که بر کوی غمت راه به یم بود
هشیار خبردار ز بی هوشی ما شد
زان رو همه دم یار هواخواه عدم بود
ترك سر و جان و دل و آسایش کوفین
در راه تمناست نخستین قدم بود

هر زخمی که از تیر غمت بر دل من شد
در دار بقا بهر من آن خط قلم بود
آنها که بود روی به کوی تو نگارا
کی رو به سوی تخت کی و میل به جم بود
زالایش امکان چه کند طالب دلدار
این حادثه‌اش نفس به بازار قدم بود

(۱۳)

بزرگانرا بود معتاد و دستور
که ننماید سلیمان ظلم بر مور
بلی باشد به مجنون چشم لیلی
که مستان شیشه گر دارند منظور
گدا و شاهرا با هم بود کار
که بوده این روش معلوم و مشهور

(۱۴)

دور ز خسرو زمان لشکر غم کشیده صف
کرده به تیغ و تیر نی سینه و دوش و دل هدف
دست فراقرا نبست آه یل وصال ما
داد شکست عاقبت لعل امیدرا خزف
قطرهء مهر و خال رو ای مه مهربان من
هست در یتیم دل جای قرار چون صدف

تا که وفات یافتم ، جان به جفات باختم
 یافت ز چاه راهرا یوسف مصر پر اسف
 افعی زلف تاز ده حلقه به دور خال و رو
 گفت حیات و ظلمت این ماه به عقرب آن طرف
 روی امید سوی تو مانده به آرزوی تو
 گشته قدم چو موی تو داده ز کف غم سلف
 دید رخ تو مانی او گشت ز شوق فانی او
 سینهء خود نموده دف ، میزندش به کف به کف
 سیصد و ده ازان ما ، داغ غمت به جان ما
 مانده ز رتبهء رسی تا که (عمر) به سه شرف
 حال (عمر) خراب شد ، زاتش دل کباب شد
 منفعل از تو آفتاب ، ای به غمت نهان شغف

(۱۵)

نه طالبم به جاه و جلال و منال و مال
 نه شایقم به زیور و زلف و به خط و خال
 نه طالبم به قامت سروی که در چمن
 نه راغبم به الفت خوش خوی مه جمال
 فانی ز عشق را چه هوای دگر بود
 نفس ورا هوا و تمنی کجا مجال
 نبود به سر هوا و ندارم خیال هیچ
 جز بندگی پیر نکوکار بی همال

گر دست میرسد به غلامی حضرتش
 باشم کمین غلام سگانش به جان و مال
 مرد ره اطاعت و جان بر کف طلب
 دل بر رضای دوست شب و روز و ماه و سال
 صدر جهان کمینه غلام است مرا
 آن دم که جای پای سگانش کنم مجال
 روی وفای دوست به سویم اگر بود
 گویم جواب منکر رویت به يك تعال
 این آن سعادت است که (فوزی) بحسرتش
 دائم دلش شکسته و لب خشک و شور حال

(۱۶)

داد مرا چرخ بسی گوشمال
 با دل و جان هست مرا زو ملال (۱۱)
 پایهء شادیم خراب از وی است
 شمس صفارا بود از وی زوال
 جوهر امید کند پر عرض
 از مرض عشق رخ و زلف و خال
 زد ز جفا سنگ به مینای عشق
 کرد به غل گردن عیشم و بال

---

(۱۱) شیخ ضیائوددین نهم پارچه شیعه‌ی بو لاواندنه‌وه‌ی به‌کئی له خیزانه‌کانی
 وتووه ، لام‌وابی دایکی شیخ نه‌جموددین بووبی .

سوخته از آتش غم جان من
مرغ وفا ریخته زو پر و بال
شکوه برم پیش کدامین طبیب
یا که توان گفت همی درد حال
کیست ستاند ستم از وی که تا
شرح دهم درد دل حالِ بال
داد مرا تاج کرامت ز عشق
لیک به سر داغ نهاد از خیال
داد مرا دلبر کی نازکک
دل ده و دانا به همه حال و قال
سرو چمن پای به گل زو خجل
گفته بنفشه تو به حالش بنال
سنبل و فندق چو گل بسته کبک
داغ ذقن ، روی دهن ، موی خال
گل چو ریاحین دگر صبح و شام
چشم به راه اثر ذی الجلال
سبزه به شب نم شده شب بو که صبح
روی چو خورشید برارد جمال
داغ فلک نیست یکی تا بود
صبر به دل ایکه تو گویی منال
در شب شنبه به صفر هشتمین
کرد قضا از قدرم پای مال

برد به خاک آن دل و آن جان من
 داد مرا حسرت آن خوش خصال
 ریخت به دل خار غم از فراق
 نیست مجال دیگر ای دل بنال
 صبر کجا تا شودم دل نواز
 فکر کجا تا دهم يك مجال
 داد فقیران که ستاند ز چرخ
 کیست کند دعوی بی دست و بال
 گشت کمان قامت الفم چو نون
 پشت فرح از غم هجران چو دال
 هرچه کند خالق دیو و پری
 هست زبان در همه بس کند و لال
 وصل و فراق و غم و شادی و شوق
 جمله بود خلق به حق آن دوال
 گرچه به ظاهر همه ضد همنند
 ليک همه در همه پیدا به حال
 یعنی عدم مایهء اصل وجود
 هم عدم از وی طلبد این خصال
 باغ عدم داد شمارا وجود
 چشم وجوداست به آن ماه و سال
 موت کجا دید کسی بی حیات
 چشم حیاتاست به سوی زوال

ارء غم تا کندت فرق فرق
 غرق کند خویش به لوح مثال
 مایهء شادی غم و صحت ، فرح
 نیک نگر حق بود ای ذالکمال
 هجر نوید انکه که وصلش براست
 چشمکهایش به هوای وصال
 باش به غم شاد و بگو با سرور
 « کلّ لسانی بنعوت الجلال »
 هست بقا آیت ذات خدا
 غیر خدا بر سر راه زوال
 گفت قلم با خرد ای بی خرد
 (حی غفور)^(۱۲) است بگو رمز سال

(۱۷)

ترك فرما جمله اوهام و خیال
 سعی کن با شرع در تحصیل حال
 حال را با قال باشد همسری
 او بود رهرو کند این رهبری
 تا مقال و حرف را باشد مقام
 هست عرفان را بدو گفت و کلام

---

(۱۲) به حسابی حهرفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۳۰۴ .

چون مقام حرف جمله شد خراب
 روز درگاه حقایق بر متاب
 گر حقیقت یار باشد ای رفیق
 نبودت کاهش به اصحاب طریق
 جمله را یکسر همی دانی به دل
 جمله را خوش بو همی خوانی چو گل

(۱۸)

دیوانه نیستم که به دنیا کنم غرور
 شیدا ز حرص نه که به میدان زنم دهل
 عامی خیال نه که شوم شادمان به هیچ
 ناسی خویش و جاهل و طالب به روی گل
 از صدق گویم این دو سخن ای مراد خلق
 درویشم و سزای جفایم ز جزء و کل

(۱۹)

ز دشت بیخودی میآیم ، از وضع ادب دورم
 جنونی گر کنم ای شهریان عقل معذورم^(۱۳)
 به سر دارد هوای کوی جانان این دل بیدل
 نباشد زین سفر دیگر مطالب هیچ منظورم

---

(۱۳) شیخ نهم پارچه شیعه‌ی لهوکاته‌دا وتووه که گه‌یشتووه‌ته شاری سنه
 له سالی ۱۳۱۲ی هیجره‌تدا .

کسانرا کز عروج روح باشد بهجت و شادی
 خروج از عالم کثرت به وحدت داشت مسرورم
 دل شوریدهء مارا نشاید بستگی با کس
 که شاه بیدلان آری چنین فرمود دستورم
 ندارد حالت معلوم در دیوان اهل دل
 ز غیرت حضرت مولا ز عالم کرد مستورم
 گدای درگاه یارم ، امین سر هر کارم
 اسیر قید افکارم ، ز لطف شاه منصورم
 به بازی نامدم بر در ، نباشد شاهیم بر سر
 بقایی یافتم مطلب ، فنا فرمود مجبورم
 فتاده در ره دل ، برفشانده خاک ره بر سر
 به صورت گرچه ویرانم ، به معنی بیت معمورم
 نبوده ذره در عالم ، ندیدم آدم و خاتم
 تجلای جمال مهر جانان کرد مشهورم
 فدای ساقی و صہبا نموده غیر مولارا
 تشکر میکنم ، واللہ نشاید گفت معذورم
 وفا داری بہارا جو ، (ضیا) از خویشتن میگو
 نعیم جنۃ الفردوس زین ره هست میسورم

(۲۰)

گلشن شوق بی وجود نسیم
 گلخن محنت است و نار جحیم

بر در محنت ار نسیم وزد
ارم جنت است و جای نعیم
(فوزی) از قیل و قال صرفه ندید
ای خوشا قلقل سبوی قدیم

(۲۱)

(دار الاحسان) از من بیدل خراب
(الأمان) از زحمت ما (الأمان)

خلق از حسن نهاد خویشتن
خوانده مارا اهل خیر و غیب دان
لیک خود دادم سگ از من بهتراست
در وفا بهر شکسته استخوان
نه وفا دارم نه وصف خوش نهاد
چشم پوشیده ز خود بهر دو نان
عیب خود را (فوزیا) اصلاح کن
وا مکن چشمت به عیب دیگران

(۲۲)

جانا مگو و بشنو حرفی ز قلقل می
تا کامیاب گردی از شغل می پرستان
ئینجا سخن نباشد حرف و بیان نباشد
بی هوش و بی زبان آی تا خود شوی ز مستان

اختر به بزم رندان ساقی گرو نباشد
کی می حیات بخشد از دست غیر مستان (۱۴)

(۲۳)

ای یاد تو مونس دل من
ذکر تو ضیای محفل من

فریاد و فغان و اشک خونین
در دهر جفاست حاصل من

با چشم سیاه و تیر مژگان
هستی به یقین تو قاتل من

صد یار کشی و خون بریزی
در بار وفاست حاصل من

(فوزی) چه کنی فغان که حل شد
از تیغ نگار مشکل من

---

(۱۴) شیخ ضیاءالدین هم چند بهیته‌ی له وه لآمی هم چند بهیته‌ی تری بنه وه دا
نووسیوه که حاجی ئیکرام ناوی بوخارایی که یه کیك له مه نسووبه کانی
بووه - بوی نووسیوه :

ای طاق ابروانت آرامگاه مستان
وی خاک آستانت مأوای بت پرستان
ما خود به درج لعلت بستیم دل ولیکن
کی زان و هان براید مقصود تنگستان
کس بی جراحت دل زان لب نیافت کامی
هرگز طبیب ندهد شربت به تندستان

پیر پیران شیخ عثمان قطب دین
شاهباز آشیان اوج دین

پادشاه تخت تمکین و رضا
یافت زو عالم همه نور یقین

عهد او وسواس درمانده خجل
باشد (الخناس) خود خوار و حزین

ذره ذره ملت و امت همی
سوده بر درگاه اخلاصش جبین

شیعه و سنی به صدقش متفق
جمله گفتندی کسی نبود چنین

گر همی خواهی مقام و مسکنش
در (نبی) خوان آیهء (والصالحین)

گر نجات از دیو شیطان بایدت
خاک درگاهش به سر کن خوش نشین

بر فلك خیل ملك با غبطه زو
محرم اسرار حق با مرسلین

بر سما جولان روحش با فتوح
با جسد شمس است لیکن بر زمین

بی (وفا) نبود (ضیا) ، نور (بها)
ماه و مهرند از یسار و از یمین

جذبهء عشق مرا کشت ، حریفان مددی
شاهد فتنهء فتان حبیان مددی

من دراین دامگهم نیست خلاصی اصلا
پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی

ناوک چشم کند قتل من خسته بیا
ای بهای دیهء خون شهیدان مددی

تفسرا باز هوا کرد گرفتار هوس
قبلهء شام غریبان ، شه گیلان مددی

دل نهان سرّ عیان از که عیان جوید باز
نور اخفی مددی ، روح بزرگان مددی

آدم و نوح و ابراهیم نبی با عیسی
همچو موسی به درت خواسته نالان مددی

خفته بختم چه کنم شیفته و سرگردان
جان من ، غوث زمان ، قبلهء جانان مددی

روز بی مهر رخت همچو شب دیجوراست
شمس رو ، ماه جبین ، مخزن عرفان مددی

بر لب جوی سرشکم قد دلجوی تو کو
سر دمن ، نخل چمن ، گلشن مستان مددی

بادهء وصل توم کرد به جان سودائی
شاه دین ، ماه جبین ، مظهر جانان مددی

زلف در راه صبا در چمن حسن بیا
 قوس ابرو مددی ، ناولك مژگان مددی
 خال بر کنج لبت حال مرا واژون کرد
 شربت صحبت جان ، چاه زنخدان مددی
 پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
 شه گیلان مددی ، حضرت عثمان مددی
 جان به لب آمده از هجر تو ای مصر مکان
 ای تجلای خدا ، یوسف کنعان مددی
 معرفت گر نبود راه نه بر مقصوداست
 ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
 (فوزی) ار نیست به خود راست ولی هست به تو
 چشمهء رحمت و امید مریدان مددی

(۲۶)

مرا چون مصطفی باشد صفای جان و دل جانا
 جفاجو نبود آن ذاتی کند با مصطفی یاری
 خدایا شاد کن عبد و وفایش پیشه‌اش فرما
 وفا شرط کمال دین و ایمان است از باری
 برو تو آیهء (اوفوا) بخوان اندر کلام حق
 بیا تا اهل دل باشد مددکارت به ستاری
 مرا نبود مرامی جز وفا با مصطفی جانا
 کند خلغم اگر لومی ، زند گر طعنه اغیاری

به (فوزی) مهرور زین طریقت معرفت باشد
که باشد گاه و بی‌گاه در خیال و ذکر غفاری

(۲۷)

خر ویسی کجا بریدم دست
بر ویسی بگو برید که هست
هست را کس به دل به نیست نکرد
نفس را پرس کو که چیست نکرد
نفس پیر گر قبول بود
نفس را زان بسی ملول بود
باکی از حال و مال باکی نیست
آن کسی را خیال پاکی نیست
من دعا میکنم و غا نکنم
بهر تو ترك مدعی نکنم

(۲۸)

چون شوی منسلک به زنده دلان
بشکفد غنچه‌ات چو روی گلان
ای خوش آنکس که مست با مستان
در خرابات گشت همدستان
در ره خدمت خدا جویان
کرده جان را فدای حق گویان

دست در دامن صداقت کار
چون سگ صحرای کوه تا در غار

(۲۹)

بویکر و عمر ، علی و عثمان
از صدق و وفا شدند جانان
دونان به دو نان شده گرفتار
مانده خجل و شده ستمکار
روزی به شما حواله باشد
کی کس به امید خاله باشد
رزاق یکی است در دو عالم
حی است و حکیم ، قدیر و عالم
(فوزی) تو کجا و حد توحید
علمی است برون ز قید تجدید
بردار تو حائل اضافات
تا غم نخوری برای ما فات

رباعیات

احد به تاج محمد کمر چو بسته نمود
به اربعین نبوت نهاد سر به سجود
مرا به یاد وی آندم سرور بود به دل
قصور و حور به فکر و خیال هیچ نبود

***

قمری دل همچو بلبل از فراقت بی قرار
نه به سروش جا و نه در گلشنش راه گذار
خاطرش آسوده از الفت به غیر آن نگار
همچو کشته گشته دامانش به خون لاله زار

★ ★ ★

چون عود نبود چوب بید آوردم
روی سیه و موی سفید آوردم
فرموده‌ای خود که ناامیدی کفر است
فرمان تو بردم و امید آوردم

★ ★ ★

چون شوی منسلک به زنده دلان
بشکفتد غنچه‌ات چو روی گلان
ای خوش آنکه که مست باستان
در خرابات گشت همدستان

★ ★ ★

رسم عاشق بود وفا کردن
جان به صدق و صفا فدا کردن
جان و دل ، عقل و هوش صبر و خرد
همه را در رضا فدا کردن

☆ ☆ ☆

ای بخت ولی نه یاور من
ای تاج ولی نه بر سر من
من خاك ولی نه بر در تو
تو روح ولی نه در بر من

★ ★ ★

به آب کوثرم دادند ره (روزی) ولی ناگه
به نار فرستم دست قضا انداخت ناچاری
گله از دوست کی دارم که تاج کی به سر بنهاد
دهد جامم ، فشاند خاك بر جمعی به عیاری

★ ★ ★

ز من بشنو عزیز من که آگهدار کارانم
پی آن تند خو مگریز با او هم سفرخیزی
به تدبیر من بیدل همان بهتر که بگریزی
ازان چابك سوار غم که دارد میل خونریزی

★ ★ ★

ای زلف یار دانت از چه مشوشی
زان رو مشوشی که معلق بر آتشی
ایمان و دین ، روان و خرد ، صبر و اختیار
در يك نفس به يك حرکت خصم هر ششی

★ ★ ★

کاش در جمع سگان آستانش بودمی
تا به دل پای سگانش بر رخ خود سودمی
گر بود نامم به جای پای سگهای درش
جنت و فردوس از شوق و شغف بخشودمی

فرد

دیوانه شود هر که ببیند دل مارا
آری نتوان دید در آینه خدارا

★ ★ ★

باشدش روتق ز (شیخ اسلام) او
باد از لطف خدائی در امان

چهند پارچه شیعیگی به زمانی عهره‌بی

(۱)

عینی تراکمُ اهلِ ودّی بالوفا
قلبی یری من حبّکم عین الجفا
الغدرُ لی منکم شفاءٌ فاغدرِ روا
والهجرُ وصلٌ والقلی عین الصفا
یا لائمی فی العشقِ عش فی لومنا
انّ الفواد عن جفاکم قد عفا
قد ذاب جسمی فی الهوی لأخِلّتی
هذا الذی ألقاه موجودُ الوفا
لا تسقّنی من ماءٍ غیرِ آسن
انّ الحریق بالدموع اکتفی
مالی وللطبّ اذا أمرضتّنی
السّقمُ منکم للجوی عین الشفا
لا تحسّبوا العشاق موتی حولکم
من مات حبّاً فی هواکم قد کفی

(۲)

قدّ لاح لی الآن من اللوح کتابی
ما فصل لی کُلّ کتابٍ وخطابٍ

ما لاح لنا سرُّ كلامٍ أزليٍّ
 باها به من كان قميناً لكتابٍ
 لو بؤت بحرفٍ لأبى العالمُ طرّاً
 عن فهمٍ معانيه وهم عنه كآبٍ
 صبحُ الأزلِ منه بدا قبلَ وجودِ الـ
 كوينين ولا الكونُ رأى لونَ ضبابٍ
 باءَ به لي حضرةٌ من تاهَ لوصفٍ
 من آبٍ إليه بثوابٍ وعقابٍ
 وصفان هما قد حَكيا بعضَ معانٍ
 من ذَين يثرى كلُّ سوآلٍ و جوابٍ
 ما نحن سوى مظهرٍ معنىً بمعانٍ
 ان ادخلَ عدوًناً ولئِن شاءَ عقابي
 لا يصلحُ للعبدِ لدى السيّدِ امرٌ
 فالأمرُ له كلُّ عذوبٍ وعذابٍ
 النارُ لمن كان عصياً بخطايا
 ان جاء مطيعاً فله حسنٌ مآبٍ
 ان فاز بفوزِ الأدبِ نالَ يقيناً
 ان جاز عن الحقِّ له شرُّ مآبٍ
 من ذاقَ من الحبِّ فلا عيشَ يطيبُ
 من كأسِ رحيقٍ له أو شربِ شرابٍ
 من يعيشَ عن الذكرِ فقد عاش شقيّاً
 والذاكرُ سعدٌ بأيابٍ و ذهابٍ

لا تجفُ صديقي فهمُ في كنفِي
صدقٌ بولاءٍ ولهم عزٌّ جنابِ
لا يعرفهم غيرُ خليلٍ بخصالِ
لا أنسَ لهم بالمثلِ مثلَ حُبابِ
فلهم قلبٌ كسيرٌ ولهم عينٌ خيرٌ
ولكم مثلٌ نصيرٌ ومن الكلِّ عِجابِ

(٣)

ولم أرَ في الآفاقِ مأوىً خلا الهوى
ونفسي به ربَّتْ ، وفيه تركتِ
وما قامتِ الأكوانُ إلا بنوره
وأطيارُ فكرِ القومِ فيه تربَّتِ
فما بال قومٍ ادَّعوه من الهوى
ومن لم يكن فيه صديقا فقل مُتِ
إذا كانَ ذاكَ عبدَ صدقٍ فقل له
تقدَّمْ أخِي واحسْ كأسَ مودتي
فلا غرو أن لو عنه مالتِ نفوسنا
لأنَّ الجبالَ لو تراه لكدَّتِ
فلا ضيرَ من ضرٍّ تراه بذكره
ولا خيرَ في نفسٍ عن الحبِّ ولَّتِ
فما تاهَ من باهى به بينَ حبِّه
وما ضلَّ من دلَّتْ عليه أجبَّتِي

فان لامني قومي فلا أسمع لهم
أحين إلى ذاتٍ عن الوصفِ جلّت

لقد سارَ رُوحِي سِرّاً سرّاً
إلى ما فلا ما استفاد ولا التي

فلا كيف ، لا أين هناك ولا هنا
ولا وده لا ان ولا لا بصنعتي

وان شئت أن تلقاه فاترك سوى الهوى
وخض في بحار الحب خوض الأجلّة

وما خاض من يهوى هواه للذّة
وجنّات عدن بالكاره حقت

فمن خاض من دعوى فقد خاض بالملأ
إذا ارتاض مرتاض ليأتي بخلوة

فلما دنا رُوحِي إلى رُوح ذكره
تدلّى بما أدناه من فوق فِرقتي

ولولاه والاه بما لا تواله
قلوب الأجباء لفارقت حبّتي

ولذّة ذلّ كان لي من الهوى
وعزّة من أهواه في حال شدّتي

وعهد وميثاقٍ وحبٍ مع الوفا
وصفوة من بابك بآلاء محنتي

ونور السرور عند ذكر جفائكم
وصدقي فيكم في بداية نشوتي

لأتم منى قصدي ومالي سواكم
وأقصى المنايا في اتباع شريعتي

(٤)

له من صفاتٍ لو ألوحٌ بذكرها
أنا السَّمَاوَاتِ وَكُلَّ الْبَرِيَّةِ
له العرشُ فرشٌ والمكانُ مطاهرٌ
به قد بدا للكون أحسنُ هيئةٍ
به قد سرى نور السرورِ لصدرنا
ومنه القلوبُ في الصدورِ تصفَّتِ
ولو سمعَ البكمُ اسمَ حيٍّ بها الهوى
لعاد فصيحاً بادياً بالحكايةِ
صفاءٌ وصدقٌ ثم صبرٌ لعابري
طريقِ الهوى من بعدِ فقدِ الطبيعةِ
وفاءٌ وودٌ ثم وردٌ لنازلي
خيامِ الهوى منْ عندِ اهلِ الحقيقةِ
فناءٌ وفقرٌ ثم فكرٌ تأوه
إذا ما دنى منه طِفْلٌ الطريقةِ

(٥)

نفسِي وقعتْ في مَخْمَصَةٍ
من حبٍّ فتىً ذي محمدَةٍ

قد تحرقها نيران هوى
 في هجرته في مقربة
 ما مال من العزة من قد
 ذل بهوى ذي متربة
 دنف ولالى أدمعه
 تجرى كغمام مُمطرة
 ياليت أرى ليلي ليلي
 تحظى شفتي من ذي الشفة

(٦)

يا سليم القلب في وادي الوداد
 كم اناديك خفياً بالوداد (١٥)
 لاتدع ود الودود التائه
 علّه ينجيك في يوم التناد
 ود اهل الود في دار الفنا
 ذخراً اهل الصدق في يوم المعاد
 ما قلاك القلب آناً يا أخى
 منذ آخاك لدى اهل الرشاد
 ان ذا فضل من الله العلي
 قد علا قدرى بفقرى في العباد

---

(١٥) شيخ ضيائوددين ئەم پارچە شیعەرەى بۆ شیخ سەلىمى مەردوخى
 سەنەبى موریدى نووسیوه .

ما انصرف عن عدليه قط (عمر)
انه بالفوز ساد القوم ساد

(٧)

وصل يا رب على من اسمه
محمد وأحمد محمود

وذاك في الكونين بدر زاهر
ومثله في العالم مفقود

شمس أنارت أفق الايمان
وفي الوجود شخصه مقصود
وآله واغفر لنا بجاهه
من لم يكن في ظلمه مطرود

(٨)

يا خالق العرش والأماك والقلم
يا فالق الحب ، يا مولى لذي النعم
يا عالماً بعداد الرمل في الدائم
« يا من يحب أنين العبد في الندم
يا من لديه دواء الداء والسقم » (١٦)

★ ★ ★

(١٦) ئەم پێنج خشته کێیهی شیخ ضیائوددین لەسەر پارچه شیعیکی
هەزرەتی عومەرە . شیعرەکانی هەزرەتی عومەر خراونەتە ناو دوو
کەوانۆلکەو .

يا مَنْ لَدَيْهِ خَفَايا الْخَلْقِ ظَاهِرَةٌ
 نَفْسِي عَلَى غِنِيهَا الْغَفَّالِ قَاهِرَةٌ
 عَيْنِي لِأَحْزَانِهَا بِالْدمْعِ مَطْهَرَةٌ
 « نَامَ الْعَيُونُ وَعَيْنُ الْعَبْدِ سَاهِرَةٌ »
 تَبْكِي عَلَى الْبَابِ وَسَطَ اللَّيْلِ فِي الظُّلَمِ »

★ ★ ★

مَا مِنْ مَخَازِيٍ إِلَّا قَدْ وَصَفْتُ بِهَا
 وَلَا مَسَاوِيٍ إِلَّا اعْتَرَفْتُ بِهَا
 وَلَا مَنَاهِيٍ إِلَّا قَدْ اخَذْتُ بِهَا
 « أَذْنِبْتُ كُلَّ ذَنْبٍ فَاعْتَرَفْتُ بِهَا
 لَكِنْ عَرَفْتُكَ بِالتَّوْحِيدِ وَالشِّيمِ »

★ ★ ★

يَا حَبِّدَا لَوْ أَتَى مَوْلَايَ فِي مَدَدِي
 بِالْعَفْوِ عَنْ سَهْوِيٍّ وَالصَّفْحِ عَنْ عَمْدِي
 أَنْتَ الْكَرِيمُ ، فَفِي الْأَسْرَاءِ خُذْ بِيَدِي
 « لَا تَقْطَعَنَّ رَجَائِي فَيْكَ يَا سَنَدِي
 يَا غَافِرَ الذَّنْبِ لِلرَّاجِينَ بِالْكَرَمِ »

★ ★ ★

عُذْتُ بِعَفْوِكَ يَا غَفَّارُ عَنْ عَمَلِي
 أَكْرَمُ نَزِيلِكَ لَا تَبْقِيهِ فِي خَذَلٍ
 أَنْ الدَّمْعَ سَرَّتْ لِيلاً عَلَى طَلَلٍ
 « أَرْحَمُ بِفَضْلِكَ يَا مَوْلَايَ مِنْ ذَلِكَ
 أَنْ الْكَرِيمَ كَثِيرُ الْعَفْوِ عَنْ خَدَمِ »

★ ★ ★

يا غيرَةَ اللهِ اَنِى كُنْتُ فى العدمِ
 منَ الوجودِ وما والاى فى الصممِ
 اوجدتَنِ متقِناً فى الصنعِ والحِكمِ
 ارجو رضاكَ لَنَا يا منتهى الهممِ
 « يا منْ يُحِبُّ اَنِى العبدِ فى الندمِ
 يا منْ لَدَيْهِ دواءُ الداءِ والسَّقمِ » (١٧)

★ ★ ★

يا منْ مكارمُهُ فى الناسِ ظاهِرَةٌ
 نفسى على حالِها الغفَّالِ قاهِرَةٌ
 ان وَلَّتِ النَّفْسُ من جودِكَ فخاسِرَةٌ
 عِنى لاحزانِها بالدمعِ مظهرَةٌ
 « نامِ العيونُ وعينُ العبدِ ساهِرَةٌ
 تبكى ببابِكَ وسطَ الليلِ فى الظُّلمِ »

★ ★ ★

ما كانتْ اسواءُ اِلا قدْ أسأتْ بها
 ولا ذنوبُ جَرَّتْ اِلا اعترفتْ بها
 وما من اهواءٍ اِلا قدْ أخذتْ بها
 ما منْ قبائحٍ اِلا اتَّصَفَّتْ بها
 « أذنبتْ كُلَّ ذنوبٍ فاعترفتْ بها
 لكنْ عرفتُكَ بالتوحيدِ والشَّيْمِ »

★ ★ ★

---

(١٧) ئەم شەش خستەکی یەشی هەر لەسەر پارچە پیشوووەکی حەزرەتى
 عومەرە .

يا حبذا الحال لو مولاي في مديدي
وغافراً لذنوبي سهوي أو عمدي
أحسن بظني يا غفار خذ بيدي
اطفيء بعفوك نار الخوف في كبدي
« لا تقطعن رجائي فيك ياسندي
يا غافر الذنب للراجين بالكرم »

★ ★ ★

يا رب عفوك عندي عروة الأمل
عذت بفضلك يا مولاي من عملي
أكرم نزيلك ، لا تجعله في خذل
فتب عليّ الهي واعف عن خللي
« ارحم بفضلك لا تنظر إلى ذلي
إن الكريم كثير العفو عن خدام »

(١٠)

أدار الكأس شيخ العهد مولى الخلق أبقاه
فأحيانا بروح الود رب الخلق أحياء
أذاق السر والروح كمال الروح والوجد
والانا بما أغناه مولاه وولاه
لأهل الوجد من لحظ أباح الفضل والقربا
فواسانا بما آتاه مولاه وأدناه
جزاه الله رب الخلق عنا خير انعام
فلا ملجأ ولا منجى لعبد منه الا هو

(م - ١٤)

فربيّ ربّني فضلاً وكنّ لي دائماً ربّي
 ولي وليّ وليّاً كان ربّ الفضل ربّاه
 فصيح في مقالات ، صحيح في كرامات
 هوينا المشرب مشياً اله الخلق أعلاه
 سليم الطبع في الباطن ، حليم الخلق في الظاهر
 عظيم الخلق من صبر اله الخلق أعطاه

(١١)

انا مذنّب ، انا خاطيء ، انا عاصي
 هو راحم ، هو غافر ، هو كافي
 قابلت منه ثلاثة بثلاثة
 اذ غالبت أوصافه أوصافي

(١٢)

تاريخ فوت ولدي مطلوب
 وذاك عند العالم محبوب (١٨)
 من الوفا ذكر أجلة الصفا
 دفعا لآلام القلوب والجفا
 قد تهت ليل الفكر بانتظار
 اشارة من حبيّ الاخيار

---

(١٨) شيخ ضيائوددين ثم پارچه شيرهي بو لاواندنهوي سهعدودديني كوري
 داناوه .

مستخبِراً فهمَ الخليلِ الزاهدِ
 رمزاً له يكونُ مثلَ الشاهدِ
 قالَ البشيرُ فيهِمُ اهلَ الوفا
 (غُفِرَ له ^(١٩)) يكفي لدى اهلِ الصفا
 الحمدُ لله الذي اغناه
 بفضله عن كلِّ مَنْ سواه
 طوبى لكم يا اهلَ ودِّي حيّوا
 مِنْ رَحْمَةِ الباري الاله العفو
 من كانَ يَرجو منكمُ ذا نائلة
 أُمَّتُهُ رَحْمَةُ الاله الشاملة
 الى متى التسويفُ منكم (عُمَرُ)
 هل حبك بالرحمة قد ستروا
 مكارِمُ الاخلاقِ حبُّ الله
 في قلبِ عبدٍ ذاكرٍ لا اللاهي
 واغفر له ووالديه ربَّنَا
 وآتِه بالرسْلِ ما وعدتَنَا
 وصلِّ يا ربُّ على مَنْ أرسِلَا
 بالرحمة على الأنامِ فضلاً
 سلِّم عليه ربَّنَا وكرِّم
 وآله كرامِ اهلِ الكرمِ

---

(١٩) به حیسابی حەرفەکانی ئەبجەد ئەکاتە ١٣١٥ کە سالی کۆچ کردنیەتی .

شَفَّعْهُ فِينَا رَبَّنَا مَوْلَانَا
 وَاحْصِرْتَا لَوْ لَمْ يَكُنْ مَوْلَانَا
 أَفْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا
 تَفْعَلْ بِنَا مَا نَحْنُ لَهُ أَهْلٌ ، فَلَا
 يَنْفَعُ ذَا لَنَا وَذَلِكَ أَتَقَعُ
 أَنْ تَفْعَلَ فَمَنْ هُنَاكَ يَمْنَعُ
 يَنْفَعُ ذَا لَنَا لَدَى الْكَرِيمِ
 شَتَّانَ مَنْ كَرِيمَ إِلَى اللَّئِيمِ

سَيِّ نَامِیْلَکَهِی شَیْخِ عَوْمَهَر ضِیَاثُودَدِین

رسالهء در بیان لطائف جهت دفع اشکال مسلمانان

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى • مُحَضَّزُ تَسْلِيَةٍ
 خَاطِرِ دُوسْتَانِ کِه دِمَآغِ ارَادَتَشَانِ از گِلَسْتَانِ صِدَاقَتِ بُوسْتَانِ اسْت ، بَعْدَ از
 اسْتَدْعَايِ تَوْفِیْقِ وَ پَسْ از تَمْنَائِ وَصُولِ بِه دَرَجَهٗ تَحْقِیْقِ وَ تَفْرِیْقِ تَصَدِیْقِ ،
 بَیَانِ مِیْدَارِدِ کِه بَعْضِی از اَحْبَابِ عِبَارَاتِ بَزْرگَانِ بِاصْفَا وَ اِشَارَاتِ سَرْبِلَنْدَانِ
 مَجَالِسِ وَفَارَا کَز مِبَاحْثِ فَنَائِ لَطَائِفِ وَ عَنَاصِرِ عَالَمِیْنِ اَمَرِ وَ خَلْقِ مَحْرُورِ
 فَرْمُودَه‌آند وَ دِیدَه‌آند ، وَ از مَبْتَدِیَانِ بَر یَکِ مَعْنِی از آنْهَا فَهْمِیدَه ، گُویَا دِمَآغِ
 فَهْمِشَانِ بُوِیِی از گِلَسْتَانِ نَشْمِیدَه ، وَ پَای عَزْمِشَانِ آنْ جَاها نَرَسِیدَه ، وَ اِیْنِ
 فِتْرَه مَایَهٗ تَصَوَّارَتِ نَوْعِیَهٗ بَعْضِ کَمْ خَرْدَانِ گَرْدِیدَه ، یَمِیْنِ وَ یَسَارِ خُودِشَانِ
 نَشْنَاخْتَه‌آند ، وَ بَا حَالَتِ فَقْدِ نَقْدِ سَعِی در تَفْرِیْقِ فَرِیْقِ اَهْلِ تَحْقِیْقِ بَاخْتَه‌آند ،
 وَ قَوْلِ خُودِرا جَایِ اَعْتِبَارِ وَ خِیَالِ بِه مِثَالِ بَر اَمَالِ جَاهِلَانِ مَحْکِ عِیَارِ
 مَآخْتَه‌آند ، نَدَانِسْتَه‌آند کِه حَلْقَهٗ عِبَارَتِرا وَ سَعَتِ در حَقِّ تَعَالٰی نِیْسْت ، وَ آنْ

دقایق مدارك از باب حال اند و خارج عمارات عبارات ، و بعید از قیل و قال اند و متصور عقل عادی هر پر خلل نمیشود .

باری که فقیر که پای تحقیرش بسته زنجیر تقصیر است ، مظهر نادانی ، و مرکز عجز و سرگردانی ، با کمال جهل و نقصان ، رمزی را از کنوز رموز آن بزرگان به سلك تحریر در میدارد که فائده اش عائد فهیمان ، و قاعده اش قائد مستقیمان کوی تعلم (بیت) :

گر ندارم از شکر جز نام بهر
این بسی خوشتر که اندر کام زهر

آری لطایف عالم امریه در صحبت و جوار لطائف خلقیه اند . اصل خویش را فراموش و منسی نموده اند ، و به آنهای دگر که در تنزلات منازل عدیده دارند گرویده و تابع شده اند ، کأنه مملوك و محكوم و مظلوم مانده . طالب که مقتدارا یافت ، و گردن اختیار خود را بسته فتراك اراده او نموده اند ، به دائره قبول محسوب شد ، و به سلوك مأمور گردید ، و صادقانه کوشید ، از یمن توجه معنویه مقتدای خود غبار غفلت و جهالت مرتفع شد ، و فی الجمله لطائف عالم امر مصفی شد و رشته تعلق علم بشری از علائق صوریه کوتاه میگردد ، و علم را جهت تجرد به اعتبار صفت ذاتیه خود پیدا میشود . سالك دران وقت معلوم خارجه ندارد ، لکن بالضروره علم به وجود خود دارد ، مادام قائد عنایت او را کفالت گردید ، آن علم را به طرف ذی شرف حق میکشد ، اما چون قابلیت یافت آن ندارد ، و خود را هم منسی کرده ، صورت فنائی که معبر به نسیان ماسوی باشد حاصل نموده ، لکن فنا نیست بلکه آثار فنا هم ندارد ، بلکه علم معطل ، و معلومات خود را مجهول داشته .

بعد ازان که توجه معنویه شیخ بر او غالب گردید ، چیزی فوق

استعداد حالیه خود را که به مآل مرجو و متوقع باشد ، در خود مشاهده میکند ، چون آثار توحید افعالی و صفاتی و ذاتی شهودی یا وجودی با وجود هیچ کدام را نیافته ، و شامه اخلاصش ازان گلشن اختصاص رائجه نشمیده است (بیت) :

کوزه گر در بحر شد بحرش مگو
چون کنار آری ورا شد بحر جو

باری تمام فنا در ختام کاراست ، و آن منوط به لطف پروردگار (ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء ، والله ذو الفضل العظيم) •

فناي که در عبارت ارباب اشارت مذکور است از آن است که کلیه سالک در سیر الی الله و جمیع عالم باسرها در علم سالک منتفی میگردد ، حتی علم را به علم خود نیست • اگر به عمر دنیا دران حال باشد خطرء واحد از جزء تا کل وارد قلب ناید • ولکن هر وقت ، به هوش آید به اخلاق حسنه میآید • ذمایم را وصولش منسی ، و در خود مندفع میبیند ، چون دیوانه که افاقه یابد و اگر فنا را از نسیان عبارت دانند خوابیده مطالبات عرفیه در خاطر ندارد و مولود حالت رحم فراموش نموده ، و بالغ حالت طفولیت مجهول کرده (سبحان الله هذا بهتان عظیم) • آن باحثان به ذکر و فکر کوشند (احسن) و (ادب) را ورزند برای سعادت این است که در آخر اعمال را با میزان اقوال بسنجند ، و مراتب قبول به اعتبار تصدیق شریعت است ، و درجات آن (لا یعلمها الا هو والله بكل شیء علیم) •

و فناي اتم عبارت از فناي لطائف عشره است که بعد ازان داخل زمره مخلصین است ، و راه شیطان نیست که داخل وجود او شود (ان عبادی لیس لك علیهم سلطان) • و بعضی که از ذکر فتوحی ندارند علت کم جهدی است و الا جهد بر فتوح مقرر است • (والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا) که

باب فتوح بر مجاهد مفتوح و مرصود خواهد بود ، و بر کاسل مسدود است (یا یحیی خذ الكتاب بقوة) • فنای که مقبول و مصطلح اصحاب کشف وصول است ، فنائی است که فانی بعد از افاقه متخلق به اخلاق شریعت است ، و آن سعادت شایسته کاملان است • (الفانی لایرد) مراد از و است که بر ذمایم رجوع ندارند ، والا به عکوس ارواح طیبه غیبت حاصل شود ، فانی نیست غائب است • فرق غائب و فانی نکرده که در تحقیق بر اوها بسته شده •

(ربنا لا توأخذنا ان نسينا او اخطأنا • ربنا ولا تحمل علينا اصرا کما حملته على الذين من قبلنا • ربنا ولا تحملنا مالا طاقة لنا به ، واعف عنا و اغفر لنا وارحمنا ، انت مولينا ، فانصرنا على القوم الكافرين) • والسلام •

عمر العثماني

نامیلکه بهک

**له وهلامی نامه ی هندی له مهلا گهوره کاندای
بۆ لیکدانموی هندی ئادابی پیاوانی خودا**

بسم الله الذي يعلم السر وأخفى ، والصلوة والسلام على سيدنا محمد المصطفى ، صلى الله عليه وعلى صحبه أهل الوفا ، وعلى التابعين بالصدق والصفاء •

اما بعد ، فقد بين لي حبيبي وسيدي السعيد ادامة الله بخير الدنيا والعقبى من الاحباب ماينافي آداب الاصحاب في مقام التقوى ، ولا يحمل قولهم الا على الخير على رغم اهل الظاهر ومايرى في تلك المباحث لنا خير في الاول والاخر ، شكر الله سعيهم ، وصرف الى الخير رأيهم •

ولكن للفقير الخادم من كلمات الاخيار امام ، ومن آداب الابرار الكرام في باب التسليم مقام ، ومن حشمة الاحرار لحسن الختام مقصود ومرام •

من رفع رأسه من سجدة قبل الامام ، او قام من ركوعه وارتفع الى القيام ، يوشك ان يتغير وجهه وتتبدل صورته ، بقدره الذي لا تأخذه سنة ولا نوم . اولئك الأحرار قوم لا يخافون من اللوم ولا ينظرون الى اليوم ، نفعنا الله بهم ، فالمرجو من حما يدكم قبول قولهم بين الاقوال واقتفاء آثارهم لسعادة الحال في الحال والمآل ، وتحسين حركاتهم في الافعال . انهم امراء اليقين ، ووزراء ممالك التمكين ، ورؤساء جيش التلوين ، جعلنا الله من محسوبيهم ، وثقنا باظار الطافهم ومحبتهم ، واحيانا باقتباسهم القدسية ، ونجانا من الرين بهمهم العلية ، وايدنا بامداداتهم كل بكرة وعشية ، بجاء خير البرية صلى الله عليه وسلم .

فها انا ابين الكلمات التي جعلتها لي اماما ، وهي لدى المنصف كآيات ، وللسائل علامات كالنجوم الزاهرات .

استمع ماذا يقول العندليب
حيث يروى من احاديث الحبيب

قال بعض الاصفياء الاولياء قدس سرهم نصيحة للمريدين وتريية للسالكين : يجب على كل عبد ان يدخل نفسه في كل شىء نعيمها وبؤسها حتى ترجع مطيعة ، فانها في الحقيقة تمنع ان تعبد الله الحق وتوجه العبد الى ماسواه .

وما دام لها حركة لا يصفو الوقت ، وما دام لها خاطر لا يصفو الذكر من لقاء النفس ، وهي التي صعبت على العلماء الاخلاص ، وبعدهم عن درجة الاختصاص في تعليمهم بين العام والخاص . فان النفس اذا استولت على القلوب أسرتها وصارت الولاية لها ، فان تحركت تحرك القلب ، وان سكنت سكن من اجلها ، وحب الدنيا والرياسة لا يخرج قط من القلب مع وجودها ، فكيف يدعى عاقل حالا بينه وبين الله عز وجل مع استيلائها ، ام كيف يصح

لعابد ان يخلص في عبادته وهو غير عالم بآفاقها ، فان الهوى روحها من الشيطان خادما ، والشرك مركز في طبعها ، ومنازعة الحق والاعتراض عليه مجبول في خلقها ، وسوء الظن وما ينتج من الكبر والحسد والدعوى وقلة الاحترام وطول الامل وما والاها من شيمها ، ومحبة الصيت والاشتهار حياتها ، ويكثر تعداد آفاتنا نجانا الله منها • وهي التي تحب ان تعبد كما يعبد مولاها ، وتعظم كما يعظم ربها ، فكيف يقرب عبد مع بقائها ، ام كيف يصدق في الاحوال مع مصالحته اياها ، ومن اشفق عليها لايفلح ابدا • فيجب على الصادق ان يترك كل ما ومقته النفوس •

ويقبل من الذامين ذمهم فيه • ويقول للمادحين ما مدحتموه من وراء حجاب ، ويقول لنفسه في كل نفس لا قرب الله مرادك وأبعد مرامك • نعوذ بالله من أرض تنبت فيها نزاهة النفوس ، فان من لمح نزاهتها ورأى لها قدرا وعلم ان في الوجود اخس من نفسه فما عرف نفسه ، فكيف ينزهها أو يغضب لها أو يؤذي مسلما لأجلها ؟ فيجب اجتنابها كالسم • وما دامت هي فليس في وجه القلب خير لانها ترس في وجهه • وكلما قربت على القلب زاد شره ونقص خيره • وما بقى منها بقية فالشيطان لاينعزل عنها • والخواطر المذمومة لاينقطع منها • قد أفلح من زكيها ، وقد خاب من دسيها •

واعلم انه يجب على سالك طريق القوم ان لا يشتغل بالكلية بمقاومة نفسه ، فان اشتغل بمقاومتها بكمال الجهد أوقفته • كما ان من اهملها ركبتها بل يخدعها بان يطيعها راحة دون راحة ثم ينتقل الى غير ذلك • ومن قاومها وصار خصمها شغلته • ومن اخذها بالخدع ولم يتابعها تبعته •

ومن آداب السالك في المعاملة معها انه اذا لبست النفس على مريد حالها وادعت الترك للدنيا ، وان علمها وتعلمها وعملها خالص لله تعالى جل جلاله ، فيجب عليه ان يزنها بالميزان الذي لاينخرم والمعيار الذي لاينظلم ، وتصوير ذمها بعد مدحها وردّها بعد قبولها والاعراض عنها بعد الاقبال عليها

وذلها بعد عزها واهانتها بعد اكرامها • فان وجد عندها التغير والانعصار فقد بقى عليه من نفسه بقية يجب عليه مجاهدتها ولا يجوز له الاسترسال معها • وليعلم حين التغير انه واقف مع نفسه عايد حيرتها على حصول آفاتهما • وصاحب هذا الحال بعيد من الله تعالى • وقد علمت يا حبيبي بعد التأمل الكامل ان نصيحة الناصح امر بعيد من مطلب الفقراء وقريب من عادة الامراء، وانه لم يكن متفكرا في آية (انما المؤمنون اخوة) • فليس من المروءة ترك الاخ بل يأثم التارك ما لم يكن لموجب شرعي او اصلاح في الدين مرعي • وقال الله تعالى جل جلاله (وما آتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا) • وقال صلى الله عليه وسلم (صل من قطعك ، وأعط من حرمك ، واعف عمن ظلمك) ، وليس امر الناصح كان الله لنا وله من تلك المصالح ولا له شهادة من ذوى عدل وهما الكتاب والسنة ، لان تحقيق الامور عند القوم بهما اعنى عدول اصحاب صفة تصديق الطريق والتوفيق لدى اهل التصديق من فريق التحقيق وما لنا الحكم بغيرهما • الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله • ان ربنا لغفور شكور •

واعلم ان اجلة الكلمات كلمات الاجلة ، فان اكرم المعاملات معاملات الكرام • فمن اين يوجد احد اكرم من رسول الله صلى الله عليه وسلم واعز منه عند الله • فاقتد به في الحركات والسكنات وخل سبيلنا • ونحن قوم في وادية اللوم صان الله من اعانتنا واعان من صاننا • وعلى الله توكلنا وهو حسبنا ومالنا ان لا نتوكل على الله وقد هدانا سبيلنا • الا الى الله تصير الامور • وصلى الله على سيدنا ومولانا محمد وآله وصحبه وسلم تسليما كثيرا • ولذكر الله اكبر •

جان عزيزم ! در فرمايشات احباب معذورند كه به اختيار عادت مسرورند • اگر فقير چنان كنم مغدورم كه ملعبهء غرور ميشوم • اعاذنا

الله سبحانه من الغرور لاسيما به واسطه عيوب خود خبر از احوال خلق
ندارم .

رباعی :

از هیچ کسی نه وز خویشتن باخبرم
از هیچ سگی به نیم الا بترم

هرچند به حال خویش مینگرم
يك حبه نیرزد از قدم تا به سرم

علی الخصوص خدا یکی است او است ضار و نافع . او است معز و منزل
و معطی و مانع . به همه عملهای من از من داناتر است . شر و حشر با
او است . وانکس که به عیب من دانا گردد این صفات ندارد تا از نجات یا
شمتتم بازدارد . اگر آشناست ان شاء الله اصلاح میکند .
اگر بیگانه است چه باك که ناگفته میگوید و نادیده میجوید .
اگر دنیا جوئیم یا عقبی خواهیم به خالق است ، دگر چرا عبدا بیزارم ،
و نام خود را در چه بازار آرم .

اگر کسی تعریفی به دروغ کرد ، چراغ رجای من چه فروغی حاصل
دارد . و اگر خلافی گفت چرا در اعتساف شوم . (من عمل صالحا فلنفسه ،
ومن اساء فعليها) . علی الخصوص کرام الکاتبین در دو روز دفتر مرا به
حضور پیغمبر صلی الله علیه وسلم عرض میکنند . لازم شد که آن دوستان
امر فرمایند که نقصی رساند (ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطأنا) .
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته .

ناميلكه يهك

بۆ شېخ نهجموددينى كورى نووسيوه

لهبارهى باس كردنى (لهطائيفى خهمسه)وه

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من انت منى بمنزلة هارون من موسى ، ولو كنت آنسا احدا غير
ذكر الله ، لاتخذتك في الدارين انيسا • اسأل الله لى ولك الفتوح •

اعلم ان لكل لطيفة من اللطائف المودعة في الوجود فوق العرش اصلا
مسعودا ومقاما محمودا ، وليس تحصيل الفناء لها من غير وصولها اليه بواسطة
طلب السالك وعمله تحت يد اهل •

مثلا أصل القلب تجلى الأفعال ، وأصل الروح الصفات الثبوتية ، وأصل
السر شؤونات الذات ، وأصل الخفي الصفات السلبية ، وأصل الأخرى الشأن
الجامع • وبملاحظته الاصول يراقب في المراقبات المعلومة ، وللنفس الفانية
كذلك اصل من تلك الأصول • يعنى اصل النفس اصل القلب ، وأصل الهواء
اصل الروح ، وأصل الماء أصل السر ، وأصل النار أصل الخفى ، وأصل
التراب أصل الأخرى • ولكل واحد من هؤلاء نور باللون ممتاز • نور القلب
اصفر ، ونور الروح احمر ، ونور السر ابيض ، ونور الخفى اسود ، ونور
الخفى اخضر ، ونور النفس ليس له لون من تلك الالوان المفضلة ، وذلك بعد
التزكية يدرك لا قبلها ، ولا يلقيها الا ذو حظ عظيم •

اعلم ان المراقبة اذا كانت بملاحظة تلك الاصول ، توجب الوصول الى
درجة القبول وتنتج الترقى والتخلق بالشرعية حقيقة كما هو المأمول •

وتفصيلها انك تصور شخص النبي صلى الله عليه وسلم وتقابل بقلبك
قلبه الشريف وتعرض في مقام التضرع لربك جل جلاله رجاءك فيض تجلى

الافعال الذي من قلب حبيبك • هذا ان كنت من اهل المكاشفة • والا تقول من قلب حبيبك محمد صلى الله عليه وسلم وصل الى قلب سيدنا آدم عليه السلام • ولما حصل الفناء للقلب نسيت الافعال منك ومن الخلق في نظرك و علمك وتصورك وتقول صادقا (كل من عند الله) • بل ليس يدري من كان عنده غلبة هذا الحال خلافا للقال ولا يشاهد شيئا الا من الله على قدر استعداده ، وهو الفاعل الحقيقي للأفعال لدى اهل التحقيق ، وهذه الولاية الصغرى تسمى ولاية آدم عليه السلام • ومن وصل الى هذه الولاية فهو آدمي مشربا •

وكذلك الروح • تقابل روحك روحه الشريفة وتعرض لتجلى الصفات الثبوتية الذي ورد من روح سيد البشر صلى الله عليه وسلم الى روح نوح وابراهيم عليهما السلام ثم الى روحك • والواصل في هذه الدائرة يقال له ابراهيمى المشرب فانه الى الخلعة انسب • وعلامة الصدق انه ليس ينسب الصفات باثرها الى من لا اثر له وبعين الصدق يرى ويعتقد ويقول ما يرضى الرب وأن لا يشخص شيئا من الاشياء لاحسا ولا نفسا ولا انسا وهكذا في السر والمقابلة ولكن يعرض فيض شؤون الذات الذي هو من سر كاشف الاسرار صلى الله عليه وسلم ورد الى سر موسى عليه السلام • والواصل الى هذا المقام موسى المشرب والصادق في هذا الحال يرى ذاته مستهلكا في ذاته تعالى •

وكذلك الخفي وقابله بلطفية النبي صلى الله عليه وسلم وتعرض بالتعرض الى ربك وترجو فيض الصفات السلبية الذي ورد من خفى النبي صلى الله عليه وسلم الى خفى عيسى عليهما السلام والواصل فيها عيسوي المشرب • وتجريد الرب وتفريده في هذه المراقبة على السالك وارد لا يرى ولا يعلم الا من الواحد بعلم الواحد وليس في علمه الا الواحد •

وفي الاخفى تقابلها الى اللطيفة الاخفى الذي في صدر سيدنا سيد
الورى صلى الله عليه وسلم متعرضا الى رب الشعرى للشأن الجامع الذي في
اخفى حبيبه الذي اوفى والمسعود فيها محمدي المشرب والتخلق باخلاقه فيها
اقرب . ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والسير فيها لايعين الا بلا تعين ، ولكل
من تلك المراقبات محو وصحو اذا غلب المحو يسكر واذا عاد الصحو يشعر ،
وكلما غلب المحو فالصحو ارغب يعني مادام المحو اصفى من الكدورات
البشرية ، واذا غلب الصحو يكون اصفى الى الاحكام الشرعية ، والاعتبار
بالاستقامة مع الشريعة اولا وآخرا باطنا وظاهرا لأنها هي المنهج القويم
والصراط المستقيم بالقرآن العظيم . فطوبى لمن ترك الغير وتوجه بالكلية
الى الخير . رزقنا الله واياكم ، وما ذلك على الله بعزيز . وليس الكلام واسعا
ليان المرام . والله اعلم بالصواب (٢٠) .

عمر العثماني

نامه كانی شیخ عومەر ضیائوددین

دیاره پیاویکی خاوهن پایه و ری و شوینی گه وره ی ئایینی وهك شیخ
عومەر ضیائوددین ، له هه موولایه كه وه ، له موریدو مه نسووبیه وه ، له
پیاوانی دین و دنیا وه بۆ پرس و پرا پی کردن ، یا داوای ئامۆژگاری لی کردن ،
یا به نیازی دوعای خیر ، یا بۆ داوای چاك کردن ییوان موسولمانان ، یا بۆ
هه ره به سستیکی تر نامه ی بۆ هاتوووه وه لآمی داوه ته وه . زۆر جار وایش بووه
ئه و خۆی راسته و خۆ له باره ی یه کئی له م بابه تانه وه نامه ی بۆ خه لك نووسیوه .
به داخه وه ئه و نامه و وه لآمانه ی که میان نه بی کونه کراونه ته وه . منیش له و
که مه که می نه بی ده سگیرم ته بووه . هه رچۆن بی که م له هیچ باشته ره ، بۆیه
وا لیته دا ئه و ئه ندازه نامانه بلاؤه که مه وه که ده سگیرم بوون و هینوام وایه

(٢٠) مه لا قادری گه وره ی بیاره به نامه یه كه وه لآمی ئه م نامه یه ی شیخی
ضیائوددینی داوه ته وه ، له باسی مه لا قادر خۆیدا ئه ینوو سینه وه .

له مه وپاش زیاترو گه لیکي تریشم له م بابه ته چنگ بکه وی و بتوانم پیشکشی
خوینده وارانې نازیزیان بکه م .

نامه ی یه که م

بو شیخ نه جهوددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم الدین ، در امان ایزد حضرت رب العالمین باد ، و با محبت
حضرت فخر المرسلین صلی الله علیه وسلم مشرف و مزین باد .

وبعد ، دلم با تو الفتی دارد که غیرا راهی نمانده . ای کاشکی تو
هم غبار غیرت به دل راه نبودی . ان شاء الله وقت آمدن آن طرف
قرباست ، زخمهای دوری را به مرهم نزدیکی تسکین دهیم . والسلام .

عمر العثماني

نامه ی دووه م

ديسان بو شیخ نه جهوددینی کوری نووسیوه

فرزندا ! وفقك الله تعالى على البر والتقوى . عجا تا این درجه
دوری را بر بزم حضور ترجیح داده ، از آمدن نکول ورزیدند . برخیز و بیا
و معرفت حاصل کن . مجال تعلل را محال دیده ، علی الخصوص فقیر بنویسم
بیایند . در هر صورت آمدنت ضروراست .

يك زمانى صحبتت با اوليا

بهرتر از صد سال بودن در تقى

والسلام (۲۱) .

عمر العثماني

---

(۲۱) وهك بیستوومه شیخ نه جهوددین له خانه قای (گومه) بووه له و بهری
سروان و شیخی باوکی و بستوویه تی بیته وه .

نامه‌ی سیّهم

هەر بۆ شایخ نەجهوددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین ، به سعادت قرین باد . بعد حالات‌را پرسند ، شب
شنبه الحمد لله به سلامتی عودت به محل مألوف شد . بحر اشتیاق شما
ممرش دل باوفای فقراست . نار آرزوی بالهب مایهء بی‌قراری این دل
فکاراست . عنان ارادت‌را به امید وصول به درجهء سعادت باید به طرف ما
معطوف دارند ، و یعقوب محزون ایام مهجوری‌را یوسف‌وار مشغوف
نمایند . بیا ، بیا که نمانده‌است تاب هجرانم . والسلام . الهی بجاهم عندک
ارحم حالی .

عمر العثماني

نامه‌ی چواره‌م

هەر بۆ شایخ نەجهوددینی کوری نووسیوه

فرزند ارشد محمد نجم‌الدین ، تلویناتش به نور یقین ، واسطهء مقام
تمکین باد . بعد از چشم بوسی خبرات‌را خواهش نمایند ، به یادت مؤنس
میباشم .

عید رمضان به هجرانت در حرمان ماندیم . عید اضحی‌را به امید
دیداربینی میدانستیم . آمد و رفت از نازنین آداب دلنوازی نرسید ، و رسم
رحمیت واضح نگردید . و نظر انتظار پیوسته به راه آن دلدار حیران مانده .
ای وای از محرومی دیدار و دگر هیچ . باری دل در آرزویت در مشقت
مانده ، بخصوصه مبادرت به احضار شد . گل به دست دارید مبویید .
گل به دامن دارید مشوید . بی‌حالت خودگیری برخاسته و آمده که
ضرورت کلیه اقتضا به آمدن شما مینماید .

باز آی که باز آید عمر شده حافظ
هرچند که نیاید پس تیری که بشد از شصت
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی پینجه‌م

هر بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین ، کوکب سعادتش از برج یقین طالع ، و نور
ارادتش بر بیابان صداقت ساطع و پرتو آفتاب ادبش بر خدمت فقرا ان شاء
الله لامع باد •

اولا برخورداریت از خدا به خاطر انبیا و اولیا رجادارم • ثانیاً جناب
سعادتمند ملا محمد کستانی که راغب ملاقات شما بود آنجا آمد • محبت
علما و صلحارا به دنیا و ما فیها (الا ذکر الله) نباید داد • فرصت الفت
ایشان را غنیمت باید شمرد • خصوصاً جناب معزی الیه که حقیقه از محبوبان
این فقیر مستمنداست تا در آنجااست هشیار خدمتش باش •

نقل است یکی از مجذوبان از طلوع آفتاب تا غروب روی به آفتاب
نموده و میگفت آیا دراین گردش یکی را دیده‌ام که از خود رسته و به حق
پیوسته باد • دگر اشاره کافی است اگر طالب اهل است کار سهل است ،
والا کوشش جهل • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی شه‌شهم

همر بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

پسرم ، نور بصرم ! از خون دل چون گل نکات ادب‌را مایهء رفع تعب
این زحمت دیده نموده بودید ، رسید . دران لحظه و مابعدها موجب لحظات
التفات گردیدند . صبر که نصف ایمان است ، به سهل و آسان نتوان یافت .
تا دیدهء ارادت به سوی غیراست نیت و قول و فعل موجب برکات تامه و خیر
نخواهد شد . ضرر و نفع به ضار و نافع است ، و منع و عطا از معطی و مانع
دیده . در نظر اهل معرفت دیده به غیر سوی او گشودن خطاست ، و گوش
به حرف نامحرمان به حرم خارج دائرهء صدق و صفاست . گل و دل‌را بخار
هوای اغیار زدن ناسزااست . (ان السمع والبصر والفؤاد کل اولئک کان عنه
مسئولا) . ان شاء الله به توسط اهل همت با خدا باشی ، و به تیشهء
استمداد از متکیان اریکهء امداد که اصحاب کهف اتحاد بین العبادند نقش
تعلق غیرا از لوح خاطر بتراش .

آنچه بر تو باید این است دلت به حق بگراید تا گره از کار بسته
بگشاید ، و الا سنگلاخ به راه وصول در نظر ارباب قبول که سختیها دارد ،
بی اینها مشکل است و سهل نخواهد شد . دارالمحنة و استراحت مگر در
تصور اهل اباحت باشد .

نصیحت گوش کن جانا که از جان دوستتر دانند
جوانان سعادتمند پند پیر دانارا

چون عاطفت دیدهء ملاطفت به ظرف آن فرزند ناظر است به این اشارت
اکتفا گردید .

بیا تا تاج‌را چون در یکتا   به سر داریم بر تخت ارادت
والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی جهوتهم

هەر بۆ شیخ نه‌جموودینی کوری نووسیوه

دلم به داغ وفایت صبور و رنجوراست
که یادگار ازان کوکب زمن دوراست

فرزندی نجم‌الدین سلمه الله تعالی درد فراق را تحریر ضرور نیست
که از ارباب اشتیاق نه مستوراست • حدیث آرزومندی را بیان نمایم که به
طومار در نمی‌گنجد • اگر دل داری دلداری را میدانی و آدابش را در میان
اعیان با نشان و برهان است • باری گله از من نباید و رنجش از من نشاید
که من ستم‌دیده با ریش سفید به کجا روم که هر طرف مستحق تذکار و هر
یک منتظر و در دائره انتظارند • کوکب بخت مرا هیچ منجم نشناخت ، که
فرزندان هریک در جایی با هوایی و فقیر با فقرا تنها مانده • خدا رحمی دهد
صیاد مارا • باری حالات را جویا باشند ، عمرتان بادا دراز ای ساقیان بزم
جم • به انتظار اخبار سلامتی شما و امثالت بهر طرف نگرانم گویا چهار
چشم مانده‌ام • حق تعالی کچی برایتان نیاورد • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی هه‌شته‌م

هەر بۆ شیخ نه‌جموودینی کوری نووسیوه

ای غائب از نظر که توی همنشین دل
من بینمت عیان و دعا میفرستم

فرزند باتمکین ، نور چشم نمکین نجم‌الدین به نور یقین محفوظ از
مزلات راه تلوین و محظوظ به الطاف حضرت رب العالمین و سربلند به
محبت خاتم النبیین صلی الله علیه وسلم باد •

بعد از طی سجل اشتیاق ، و پس از بسط بساط اشواق بیان میدارد از
 اینجا که خدا راه صلاح و اصلاح را برای ارباب فلاح موجب رستگاری قرار
 داده ، اسباب قوت جناح سبک سیران اوقات مساء و صباح است • درین
 صورت در بین عباد به همت شاهان تخت ارشاد ، اگر فرصت خیرخواهی
 و خیرگویی غنیمت گردید ، جهاد است ، باید کوشید و بلکه شربت زحمت را
 هم دران مقام نوشیدن رحمت است •

باری جناب پاشا در فقره قتل مرحوم مظلوم محمود بگ که امیدوارم
 در ظل قبول صاحب مقام محمود صلی الله علیه وسلم مورد رحمت حضرت
 ودود مسعود باد ، مکتوبی به فقیر اظهار نموده این است لفاً روانه شد ،
 ملاحظه نمایند • بعدازان با سرکار خالو عزیز بگ ملاقات محرمانه بنمایند ،
 و مکنونات خاطرش مکشوف دارند • آن وقت به تدبیر او پای عزیمت را به
 دائره مطلب نهید ، شاید کاری سامان گیرد که غبار پریشانی ازان جمعیت
 برخیزد • و صلی الله علی خیر الوری وآله وصحبه اهل المغفرة والتقوی •
 والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی نهم

ههـر بۆ شېخ نه‌جه‌وددینی گوری نووسیوه

فرزند سعادت قرین نجم‌الدین ، از برکات کامله حسن آداب و ارادت
 انشاءالله به سعادت دنیا و آخرت نائل و در هر عید سعید و آزاد ، و در
 طریقت تا حقیقت بر وفق شریعت برخوردار باد •

کاغذت به ملاحظه رسید • مآلش را حالی گردیدم • جوابهارا اگر
 تاخیر انجامیدند بر حسب تقدیر بود • آنچه عقلاً صلاح دیدم نوشتم • وقت
 فراغت و حصول نعمت صحت انشاءالله وفا به مضمون مکتوب خواهد

شد • زیاده مقدراترا در ازل زیر پا شده‌ایم ، تغیر نباید کرد که طناب قضا
در گردن است و قلاب قدر به سوی ما اراد الله تعالی جلاب است •

از چه کند جنبش بی‌جا که هست
آهوی بی‌چاره به گردن اسیر

فرزندی معین‌الدین را چشم بوسم • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی ده‌ه‌م

هر بو شیخ نه‌جوددینی گوری نووسیوه

فرزند دل‌بندم ، عزیز ارجمندم ، نجم‌الدین ، همت شاهان تخت تمکینش
تمیمهء بازوی یقین ، و دعای زنده دلان باتحسینش مددکار راه تلوین باد •
وبعد ،

از رفتن جان از بدن ، گویند هر نوعی سخن
من خود به چشم خویشتن دیدم که جانم می‌رود

باری تو رفتی ، خدا همراهت • هر جا هستی خدایت به سلامت از
ملامت محفوظ و در کمال سعادت محفوظ دارند بمنه ، اگرچه میدانم که
شرمسارم و جای رجای روی ندارم • مدد یا روح شاه نقشبند و غوث
گیلانی قدس سرهما • و به ملا عبدالقادر گفته‌ام بیاید در گمه بنشیند ،
صاحب‌داری او را در خصوص تعدی خلق لازم دارند ، و اگر زراعتکاری
بنماید باز چشم‌داریش در زمین و غیره ان شاء الله میکنند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی یازدهم

هەر بۆ شېخ نەجموددینی کوری نووسیوه

در نعیم ار نبود جا و مقامی جانا
بر در عشق تو چون خاک فتادن اولی

مدد یا روح شاه نقشبند و غوث گیلانی • فرزندا ! بمنه تعالی ابر
رحمت و لطف خداوندی عز اسمہ از باران انظار حضرات مقدسہ پیران
نقشبندی قدس اللہ تعالی اسرارہم گلزار ارادت آن ارجمند دلبندرا ریٹان
و سیراب فرماید •

لطف حق باد بہ ہر وقت مددکار ترا
ہمت حضرت عثمان بودت یارو ندیم

بعد ، آنچه از کسالت فقیر استماعاً دستگیر شدہ دروغ نبودہ ، ولی
چراغ امیدواری بہ صحت لہ المنہ علی الظاہر درین ہفتہ فروغی فراہم
آوردہ و صحت علترا دور کردہ است ، اما چہ فائدہ کہ تنها در زحمت
تنہا مانده ام •

طالب راہ ہدی را می نگرم شاكرم • تکالیف اراجیف را نظر آرم
شاكرم کہ پنبہء تصبرا بر داغ دوری شما و امثال شما نہادہ ، بہ انتظار
ظہور آثار اخیار لیل و نہار را بہ حسرت بہ سر میبرم • وجود را در شیشہء
اندیشہ چو مربای زنجبیل در خاک دلیل بہ حلوائی تمنا در مقام رضا با غسل
مصفاۃی لقای اہل لقای ایزد حضرت اجلّ جل جلالہ دارم ، و حرف ملال را
لہ المنہ ازین عالم یاد ندارم کہ دانم با غیر او تفرقہ است با او جمعیت • معلوم
کہ تفرقہ در نظر فریق اصحاب صفہ تحقیق بہ تصدیق پیر میخانہء طریق
توفیق غیر مستحسن ، و بدو و ختمش دائر بہ کمال محن است •

هرچه جز ذکر خدای احسن است
گر شکر خوردن بود جان‌کندناست

باری انجیر رسید • پیرت مددکار و دستگیر باد بمنه • روز چهارشنبه
گذشته جوانو اسپ را با رضا روانه کردیم ، و در اصطبل تغافلش مدارید • به
چشم ملاحظه باشد که خیلی اسپ مناسب به نظر می‌آید ان شاء الله قدومش
خیر خواهد بود •

فرزندی محمد و خواهرش را چشم بوسم • حالات را علی الظاهر پرسند
جزئی اشتغال داریم • ان شاء الله عنقریب خلاص میشود ، و به اشتیاق دیدار
تا بر و بحر طی خواهد شد • ان شاء الله • ان شاء الله • مدد پا پیر پیران •
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی دوازده‌ه‌م

هر بؤ شیخ نه‌جه‌وددینی کوری نووسیوه

به هر منزل که جانان من انجا است
تنم اینجا ، دل و جان من آنجا است

فرزند ، ارجمندا ! أعزك الله بمنه و أيدك بجنود لم تروها بالعين ، و
جدد لك اليقين ، و أوصلك الى مقام التمكين ، ونجاك من التلوين ، بجاه
اوليائه المتقين •

بعد ، آن وقت کاغذت رسید مجال جواب نبود تا بنویسم ، و همیشه
به یادت شاد بوده‌ام و با غمت در الم • این دو سه روزه نورچشمی
عبدالرحمن را معطل کردم که هر وقت او را بینم به یادت بنشینم • سبحان الله

عجب مذکری بود که نزدیک رحم و قریب ملحوظ مییاشد • و هر وقت دعای شفای صادق را کرده ام حفظه الله •

الحال که صبح پنجشنبه در حضور جناب مستطاب حاج سید حسن دامت سعادت نشسته و با جناب سعادت مآثر حبیبی شیخ قادر همزانو هستیم احوال پرسیان شدیم ، ان شاء الله احوال حال و استقبال خیر مآل باد ، و خاطر عزیزت با جمعیت و وجود به صحت در طاعت حضرت معبود ودود خواهد بود که نعمت عظمی و سعادت کبری را دلیل و قبول بزرگان کوچه فقرا برهان مدلل مییاشد • زیاده را بر حسنی خوان که در قرآن مجید معلوم بر سعید است •

عمر

نامه‌ی سیازدهم

هر بو شیخ نه‌جوددینی کوری نووسیوه

فرزند بی نجم‌الدین را چشم‌بوسم • خبرات را پرسند غباری که بر دل دوری آن سعادت گل‌است که زخم صبوری را مرهم آمده‌است ، ان شاء الله سلامت و محفوظ و محظوظند •

خالویان هر دورا با صوفی علی سلام رسانم • محل تابستان که به خانه خالویان نزدیک و از شر و شور تریک‌است هر وقت به قبالان آمدند بفرستید خودم نیز آنجا می‌آیم و این تابستان در آنجا می‌اشم • حکما جایی دیگر صلاح نیست به هر عبارت بوده • اگر کسی خوف از گمه داشته باشد اطمینانش داده • گمه و هرچه در گمه‌است فدای چشم انور باد • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی چوارده‌ه‌م

بۆ شیخ عه‌ل‌ئو‌ددینی کوری نووسیوه

که له‌وکاته‌دا له‌ دینی (تازاوا)ی (سالال) بووه

پسرم ، نور بصرم ! اگر به قلم رقم اشتیاق سیم علم دشت فراق کنم
شاید ، واگر بیاض صفحه‌ء نامه‌را به مداد خامه‌ء چون بخت خود سواد نماید
عجب نباید که بعد از مدت تربیت فرقت‌را مایه‌ء فرحت دانستید ، و پس
از ایام زحمت هجرت‌را رحمت فهمیدید ، ندانستم از من چه حرفی شنیدی ،
و از برف چه شگرفی‌را دیدی . گرمی ما چه ضرری داشت که سردی او را
به دل گرفتی . مگر دنیا عزیز بود ، یا اصحاب خانقاه بی‌تمیز ؟

عمرتان بادا زیاد ای ساقیان بزم جم
گرچه جام ما نشد پر می به دوران شما

باری هرگاه درانجا عمر را ضایع نداری و اوقات را به موانع ندهی ،
باز حمد خدا میکنم که مطلب اعظم اتباع سرور عالم است صلی الله علیه
وسلم . جز آن امری نیست که سرآمد سعادت سرمدی باشد . من شمارا
برای خدا میخواهم نه برای دنیا . سعادت حقیقی مقصود است نه زبید دار
فنا . الآن اگر من بمیرم تو به من چه ، و اگر تو بروی من به تو چه ؟ ولی
خدا هر جا بلا کیف حاضر است (و هو معکم اینما کنتم) . اگر ما هم باشیم ،
مادام با خدا نباشیم سودی ازان مقصود نمی‌بخشد و جان را سروری نیست .

الهی ما را از خدی بستان ، و از دام علایق برهان ، به فضل و کرم خود
برسان ، که تا خود بار دوش خودیم هوش نداریم ، و گوش استماع در سماع
اقوال منّاع است . دشمن در بین دو پهلوی پهلوان فتن گردیده . (اللهم
اصلحنا ولا تکلنا الی افسنا طرفه‌ء عین یا ارحم الراحمین) .

خبرات این طرف را اگر بررسی خبر دادند که پادشاه بغداد رفته و به

خلعت فاخره عفو سربلند گردیده ، و قشون تاخیر شده • خبری دگر نیست •
تا چه زاید شب که شب آبستن است •

و فقرهء سرگت بر وفق فرمان معهود • مجرد ظاهرا از کف مدعیان
خارجه بیرون رفته بر قرار خوداست ، و به صاحبان خودش بی‌پاره
واگذاراست •

فقیرو اهل خانقاه به امید رحمت خدا سر ارادت را به گریبان تمنا
فروبرده‌ایم ، و فکری اگر باشد غم ایام فائته غفلت است • حق تعالی به
دست رحمت خود خط عفو بر ماجرای خطایمان کشیده دارد (انه عفو)
یحیی العفو) •

و اهل بیت و صغیر و کبیر لله المنه سلامتی ظاهر داریم • سلامت باطن را
به سعادت مقرون از خداوند عالم رجاداریم • (ربنا تقبل دعاء) • فرزنده
نورجان دعارسانم • فاطمه را چشم بوسم • خواندن (۲۲)
مهمل ندارید ، و طاعت خدا را مجمل شمارید • اوقات را ضایع ننمائید •
البته شیخ محمود را برایم روانه میدارید ، با او شغل ضرور دارم • باقی
مخلصان آنجارا وکیل سلام باش • والسلام علیکم •

برادر طریق عهد سعادت شیخ محمدرسا سلام رسانم • دعای خیر را هم
منتظر • شیخ عبدالله كذلك • سید امین برایم بفرست • به کلی تأخیر نباید •
فرزندی علاءالدین ! ان شاء الله قرار آنجا هر طور بود ، در وقت
عزیمت شهر اطلاع به فقیر بدهید ، چه از قرار آنجا چه از صورت رفتن ،
چه از نام قریه‌ها • باقی حوالهء صدق محبت شماست ، بعد از فضل خدا
و همت پیران •

شب سه‌شنبه • صفر ۱۳۱۴ بدوح

(۲۲) له نه‌سله‌که‌دا ناته‌واو بوو •

نامه‌ی پازده‌هه‌م

بۆ خه‌لیفه‌ی خۆی شیخ ماری نیرگسه‌جاری نووسیوه

اخ‌ی وحبیبی فی‌الدنیا معروف • جان عزیزم ! مریدان حاضر از جای ذکر و فکر و حالات طریقت مشغولند به بیانات احوال شیوخ که شیخ ما فلان کرامت دارد و شیخ ما فلان معامله‌را کرد ، و آنچه لازم حال ایشان است معلوم است • (قد ضاقت حیلتي • ادرکنی یا رسول الله) •

جان عزیزم ! کسی بره‌ء (شه‌لو^(۲۳)) را دزدیده • تو میدانی و من میدانم • به او بگو بره‌را به صاحبش اعاده دهد ، والا ازو قبول نمیشود • نورچشمی سید احمدرا دیده بوسم • والسلام •

عمر العثمانی

نامه‌ی شازده‌هه‌م

دیشان بۆ شیخ ماری نیرگسه‌جاری نووسیوه

عزیزی معروف ! فلان که طلب دعا از ما کرده ، کیم من تا دعا کنم ؟ چیم من تا پای به میدان تمنا نهم ؟ خفته شکلی بی‌ادب ، و لنگ‌لوکی از دست نفس اماره در زحمت و تعب • اگر اهل احسان دعای نجاتم کرد جزاه الله ، والا الحکم لله ، تا بدانم چه آید درین راه • لا اله الا الله •

عمر العثمانی

نامه‌ی چه‌قده‌هه‌م

له وه‌لامی نامه‌ی شیخ مه‌رووفی نیرگسه‌جاری نووسیویه

جان عزیزم شیخ معروف است • آنانکه در مقام خود صاحب دستند،

---

(۲۳) ناوی یه‌کیک بووه له عه‌ره‌به‌کانی دواوانی زه‌لم و تانجه‌روۆ له شاره‌زوور.

در دائره توحيد به بادهء استفاده از مظهر اتم صلى الله عليه وسلم مستند •
 باخبر از کون و هر درماندهء را عوتند • سر خود حرفى نگویند • بى رخصت
 راهى نپویند ، و به هواى خود مطلبى نجویند • مأمورند در حرکات و
 سکنت • اگر خارج عادت باشند معذورند • چشم صداقت بینان ازیشان عیبى
 نبیند • گوش هوشداران لغوى نشنود ، و خیال خوشحالان بدى برایشان
 نخواهد • خدا آنچه خواهد به ایشان میکند ، وایشانرا چون دام بر سر راه
 بدکاران میتند • دوست به اوها آلوده دارد و طالب را آسوده مینماید •
 بیگانه ازیشان میگزیزد ، و با اوها میستیزد • سرکار پروردگار است ،
 و رشتهء انکار حوالهء قبضهء اختیار اختیار است • حسبنا الله و نعم الوکیل •
 جناب سعادت ندیم شیخ عبدالرحیم را عرض سلام دارم • از من عرض
 بنما اگر حقیقت ظاهر شود طریقت و شریعت معطل میباشد ، اگرچه شریعت
 معبر طریقت است و ممسك حقیقت است • خیالاترا به دل راه دادن علت
 مزمنه است •

ترك فرما جمله اوهام و خیال
 سعی کن با شرع در تحصیل حال

حالرا با قال باشد همسرى
 او بود رهرو کند این رهبرى

تا مقام حرف را باشد مقام
 هست عرفانرا به او گفت و کلام

چون مقام حرف جمله شد خراب
 روز درگاه (۲۴) برمتاب

گر حقیقت یار باشد ای رفیق
 نبودت کاهش به اصحاب طریق

(۲۴) له نه سله که دا ناته و او بوو • پهنگه (حقیقت) بى •

جمله را یکسو همیدانی به دل
جمله را خوشبو همیخوانی چو گل

والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی ههژدههههه

بۆ حاجی شیخ عارفی قزرباتی نووسیوه

فرزندی شیخ عارف سلمه الله تعالى به همت مشایخان میسپارم • بعد
فقیر شمارا به اولاد دنیا و آخرت قبول نموده‌ام • در اشتغال به ذکر و فکر
خودتان باشند و مأذون باشند برای ادعیه نوشتن ، و در وقت توجه نمودن
استمداد از ارواح مشایخان بکنند ، و از بابت دختر درویش حسین هم
مبارک‌است مصلحت‌است • اگرچه فقیر ارادت داشتم زن برایت بیارم •
الآن همان دختر را نیز به اولاد خود قبول نمودم • مبارک باشد • زیاده لازم
به تفصیل نیست • امانت خودتان و دینداری خودتان •

و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه اجمعین • افقر الوری ،
خادم الفقراء :

عمر العثماني
ضیاءالدین العثماني النقشبندی

نامه‌ی نۆزدههههه

ههه بۆ حاجی شیخ عارفی قزرباتی نووسیوه

نور چشمی شیخ عارف ، وفقه الله بالمعارف • بقزرباط رفته‌اند
و مشغول ختم و توجه و نصایح دین هستند • الحمد لله • خدا توفیق
دهد بی‌طاقت نباشید •

ان شاء الله خودم بعد از عید به آن طرفها می‌آیم و امور دینی‌ها را بر وفق رضای حق به توفیق حق مطلق تسویه میکنیم • و جمیع مخلصانرا سلام رسانم • فرق قادری و نقشبندی نیست • تهلیل و ختم و توجه بنمایند • هرکسی فرق کند نشانهء شامت دارد ، فقط در طریق خداپرستی صدق نیت و عمل به اخلاص و اجتناب از خلاف شریعت قولا و فعلا و قلبا لازم حال مریداست • که يك گناه بعد از توبه از هفتاد گناه قبل از توبه شدیدتر است • والسلام علی عباده الصالحین بحسن الختام • خادم الفقراء النقشبندية والقادرية :

ضیاءالدین العثماني الخالدي

حاجی حسین و نجیب افندی و صوفی عبدالله و باقی برادران دینی را سلام رسانم •

نامه‌ی بیستم

هه ربو حاجی شیخ عارفی قزرباتی نووسیوه

نور دیدهء معارف شیخ محمد عارف وفقه الله تعالی واعانه بمنه • مدتی بود حالات سلامتی را مطلع نبودم تا که صوفی محمد عرب آمد ، حالات سلامتی شمارا بیان کرد مسرور شدم •

عزیز من ! (من کان لله فقد کان الله له) • یکی از بزرگان گفته (حبیب الله فی الدنيا غریب) • امانت خودت و خدا • دگر :

هرچه جز ذکر خدای احسن است
گر شکر خوردن بود جان‌کندن است

جمیع اهل بلده را سلام رسانم کلا ، علی الخصوص صالح افندی ، امین

افندی صالح افندی ، درویش حسین ، محمد صالح ، سید خورشید و سائر
محبان و اهل ختم و تهلیل و جماعات •

بعضی کس تغیر پیدا کرده اند پشیمان میشوند • حضرت شاه و حضرت
غوث قبول نمیکند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و یه‌که‌م

بۆ شیخ حه‌سه‌نی قه‌ره‌چیاواری نووسیوه

پیر منیر ، حضرت دستگیر ، روح الكل فداه !

بعد امیداست ان شاء الله از ذروه کوه فیوضات ، قطره از توجهات
بر مزرعه خشکیده ارواح ماها چاکران برافشانند ، و گاه‌گاهی چون از
باغ ملکوت و کوه جبروت بازآمدند ، به عنوان تسکین خاطر مریدان ،
و تنویر افتده فقیران ، گل نور و ضیمران سرور مرحمت و احسان فرمایند ،
و سپاس بی‌قیاس مر خداوند حقیقی را سزااست که ارشاد همگی را به آن
حضرت منحصر ، و چشم دوران در راه زیارت منتظر گردیده • لله در من
قال :

من رامَ ان لن یهلکن ، فلیصرفن
بکله او جلّه نحو الحسن

والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و دووهم

له وه‌لامی نامه‌ی حاجی مه‌لا عه‌بدوئلای جه‌لی‌دا نووسیویه

عمری‌است عمر خادم جلی‌است ، و عهدی‌است بر درجه چهارم

علی وار به تصدیق چار یار ، فارق آشنا و اغیار ، و شایق رفع غبار انکار
اغیار ، طالب تذکار یار و راغب اذکار به کمال افکار با انکسار ، جامع
و مانع چون تعریف قواعد یا فوائد ، و دادرا تکرار مینماید ، و راه صدق را
به ظن رضا با اسباب وفا در سنگ جفا می پیماید .

باك از تیغ بی دریغ هجران ندارد که به جسم اگرچه دوراست ، جانش
در حضوراست . جای ملاقات ندارد ، (ولا تأسوا علی مافات) میخواند .
اگر سرگردان باشد دوستانرا به سر نگرداند . می پرستی نماید ، در خود
پر نمی گشاید . آن است که جان افشان دوستان است ، همان است که دماغ
جان هوشیاران از گلشن بیداریش بوستان است . چنان است که از جانان
دل ستاند ، یعنی خاکی است بر درت ، چنانکه تو تاجی بر سرم . غلامی است
جوینده علام ، نه عبدی مایه زحمت انام . بنده ایست شایق نه شرمنده آبق .
غریبی است بی کس ، تمنای نصیب از فریادرس دارد . اگر می پرست را دیدم
قدح به دستم . اگر گل را بینم بلبلم . اگر گلخن نشینم آتشم . با یار
اگر باشم همکار و همقطار و سرخوشم . دوستم (و قولوا للناس حسنا)
فرموده . فرستاده ام (و اصبر نفسك مع الذین یدعون ربهم) گفت . صاحب کارم
(کما صبر اولوا العزم من الرسل) اشارت داد . و قادرم در پایه ارادت نهاد ،
و درگاه را به روی خود گشاد ، و عزت و حیات و رزق را در کف قدرت ،
و منع و عطای خود معلوم و مقسوم کرده ، دگر به دونان برای دو نان
دویدن چه فایده ، و از یار به اغیار گرویدن چ قاعده .

بوبکر و عمر ، علی و عثمان
از صدق و وفا شدند جانان

دونان به دو نان شده گرفتار
مانده خجل و شده ستمکار

روزی به شما حواله باشد
کی کس به امید فاله باشد

رزاق یکی است در دو عالم
حی است و قدیر ، حکیم و عالم

(فوزی) تو کجا و حد توحید
علمی است برون ز قید تحدید

بردار تو حائل اضافات
تا غم نخوری برای ما فات

پای لنگ مرا راه وصول به مقام بی رنگی نیست تا درانجا با تو بی زبان
بیان دارم دیگر معاش تلخ نباشد ، و غرهء ماهر را سلخ نخواهم که غنای من
مستغنی از حلال و مقام من دور از حرام است • ذرهء ام خفی ، طالب پرتو
آفتاب جلی • جسارتم خسارت مگو ، جسور صبور است • ما فی الضمیر
دستگیر است • قلم بر رقم برگردان ، و خط داخل خط انس و جان • والی
جنان محتاج نطق و بیان • چند دفعه (دوله) کردند ، و من به حسرت و کاله
خوردم ، لذت نبردم • یسر الله لنا شرف التشریف • فرزند ارجمند روشنی
بخش مدرسهء امید محمد بهاءالدین را زین الله به العلوم و صانه من الجهول
واعانه بهمته اصحاب صفة القبول به فرزند ارجمند خود قبول کردم • دگر
نوشته روانه شده • ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم • ول ذکر الله اکبر •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و سیّه‌م

بۆ ئەمینولساداتی نووسیوه له دبی (کوچك چهرموو)

له وهلامی نامه‌یه‌کی گله‌یی ئامیژیا له‌سه‌ر بانگ‌کردنی

مه‌لا قادری گانی‌كه‌وه‌یی بۆ ده‌رس‌وتنه‌وه له بیاره

یا علی مدد !

جناب مستطاب ، سید سند ، و سرور امجد ، دام مجده الأسنی ، امین
السادات عالی درجات ، صورت وفارا به عین صفا ملاحظه فرماید ، و ستر
ابواب جفارا با دست هوا بنماید ، که با هواخواهان هواداری ممنوع‌است ،
و دست قوت آرزو دران مقطوع • پای بی‌وفایی در گل و خار جفا در
بارگاه اشتباه خلیده بر دل‌است •

نامه‌که‌ت یاوا په‌ی ساکنیی ده‌رد

ئاما و خاس و انام ، سه‌فایش ئاو‌ه‌رد

فه‌رماییت وه‌ خه‌ط پر جه ئیشاره‌ت

که‌رده‌ییت زنجیر نه‌ تۆی عیاره‌ت

که‌ من بی‌وه‌فام جه‌ عه‌ده‌ وه‌رین

بی‌شه‌رط و شوونم گۆیا من جه‌ کین

حاشا و که‌للا من بی‌وه‌فا بوو

یاخۆ جه‌ سه‌فا من ته‌وه‌للا بوو

عه‌ه‌دم ئه‌و عه‌ه‌ده‌ن فه‌رامۆش که‌ردی

مۆبه‌تم ئاده‌ن تۆ جه‌ یاد به‌ردی

ئه‌مما چیش که‌روون ، پیش‌ده‌ستی که‌ردی

باده‌ی ئیلتیفات جه‌ مه‌ستی وه‌ردی

سهييد ئهحمهد پهرى بههانه ئارى
جه كۆ بۆ سهييد بههانه كارى

امين السادات كه لقب مبارك است ان شاء الله مافات را تدارك خواهيد
فرمود • صلاح سادات عالى درجات هرچه باشد معلوم چنان خواهى نمود •

باس قدرت وه ياد ئاوه ردهن
قه در قدرت فه رامۆش كه ردهن

من كه قادر نيم وه هيچ طهره فدا
جه كۆ باروو بهر دور جه صه ده فدا

قادر قودره تش پاسه نمانا
وه رنه من تيغم وه پرووى كى شانا

غولام و بهنده و خاكسار تۆم
كه مترين موشتاق بى قهرار تۆم

ئهر به ندهم وانى جه راي سهروه رى
وه ر خاكم زانى جه پرووى ميه ته رى

تۆ حه ساوه نى وه ههرچيم وانى
ئوميدم ئادهن تۆ وى ت مزانى

عوثمانى ياراي عينا دش نى يهن
دائيم سه ر نه راي ئيطاعت بى يهن

مادام سهييد ئهحمهد ره ضاش جه لاي تۆن
صه فاش باقى بۆ وه سه ن جه ههر كۆن

(الحمد لله) دهر گاي غم ژنيا
نامه كه ت ياوا وه مؤبه ت ونا

جهی دما ئیتر به هانه نه بۆ
یاداوه ریمان بهی نیشانه بۆ

جميع سادات کرام دام سعهدهم داعی و مستدعیم (۲۵) • (یا عمر) •

خادم الفقراء النقشیه والقادریه
عمر ضیاء الدین العثماني

(۲۵) بۆ روون کردنه وهی هۆی گله یی ئه مینولسادات له شیخ و وه لامدانه وهی شیخ بهم نامهیه ، یه کئ له کوره کانی ئه مینولسادات ئه م په راویزه ی خواره وهی نووسیوه :

محترمین اطلاع دارند که مدرسه والی کردستان (دار الاحسان) در تاریخ ۱۲۳۰ هزار و دو صد و سی باتمام رسید ، لکن مدرسه علوم دینییه اسلامییه آباء و اجداد این جانب سید احمد ستوده در قریه (سنگ سفید) در سال ۱۲۱۴ هزار و دو صد و چهارده یعنی شانزده سال قبل از مدرسه والی همواره جای علمای اعلام و محصلین کرام بوده ، و صدها فقهای عظام ازان مدرسه تحویل جامعه اسلامیت شده که در اکثر نقاط به تعالیم شریعت مطهره و نشر علوم پرداخته اند . رحمهم الله اجمعین .

در این اواخر مرحوم ملا قادر کانی کبودی مشهور به (ملا قادر بیاره) مدرس زمان پدرم سید سعدالدین امین السادات بوده است که طلاب آن ایام مرحومین ملا حسن پسر ملا علی ترجان و ملا عبدالرحمن پسر قاضی بانه و شیخ حسین سردشتی و سید عبدالرحمن نظام الاسلام و شیخ عبدالله هزارکانیان و غیرهم بوده اند .

القصة . مرحوم مبرور شیخ عمر ضیاءالدین قدس سره به کردستان تشریف آورده ★ با قوه معنوی و نیروی باطن قلب ملا عبدالقادر را جذب و تصرف مینماید که ملا عبدالقادر از سنگ سفید منتقل و در بیاره مستقر میشود و مرحوم سید احمد پسر سید حامد که از سادات بنی اعمام قاری قرآن و اهل طاعت بوده و لحن و آواز بسیار خوب داشته ، مرحوم ملا عبدالقادر به شیخ ضیاءالدین میگوید که حسن صوت سید احمد برای مؤذن و مترجم خانقاه بیاره خوب است . شیخ ضیاءالدین نامه به سید احمد مینویسد دعوتش برای بیاره مینماید . پدرم قصه را میشنود ، مانع از عزیمت سید احمد میشود ، و نامه پر معنی با عبارات لطیفه و خط زیبای خودش به عنوان گله مندی و اندوه

نامه‌ی بیست و چوارم

له وه‌لامی حاجی مه‌لا عه‌بدولسه‌لامی بانه‌ییدا نووسیویه

بدست محبت آن جناب قواعد عقاید بر حنجرهء فوائد نهاده گردیده بود ، شرف وقت ارباب دقت بخشید • معلوم که اساس استیناس بر سبجهء تقوی اولی ، و مرصوص برصاص اختصاص خواص بود احری است • ولی تا صرف نظر از نفع و ضرر ننماید و نحو و منطق را کلیه در محو نگرداند، هیئت مقصود را در بیان بزبان نتوان گفت ، و در " حکمت دبستان لسان نخواهد سفت •

کلام وقتی مفید است که تام باشد ، والا مختصر اگر مایه تفصیل مطول نیست چه نفعی به جز ضرر دارد ، و باری (علیکم بالبلاغ) که حق آن بر امثال چنان صاحب افضال مسلم و معلوم علما و جهال است •

بی سر و پا قدری ندارد که حبوب قدر و معرفت را گنجانند ، و قوتی که مایهء قوت باشد بدست بیاورد •

تا به نور بصیرت حق را نداند ، دل پر غل و بصر نابینا و گوش ناشنوارا کجا راه تفقد و تبصر و استماع است • (أولئك كالأنعام بل هم أضل) در سورهء أنعام صورشان مشکل و بانشان است •

از رفتن ملا عبدالقادر به شیخ ضیاءالدین نوشته میگوید :

شین فرهادم ته‌مام نه‌که‌رده‌ن
ده‌ین خوسره‌وم ماری نه‌گه‌رده‌ن

هنوز من حسرت ملا عبدالقادر را فراموش نکرده‌ام که می‌خواهند سید احمد را از من جدا نمایند ، و شیخ ضیاءالدین نامهء ذیل [فوق] را در جواب پدرم نوشته •

[★ راسته‌که‌ی ، وه‌ک بۆم ساغ بوه‌ته‌وه ، ئه‌وه‌یه شیخ خو‌ی ته‌شریفی نه‌چوه بۆ سنه بۆ هینانی جه‌نابی مه‌لا بۆ بیاره ، مه‌لا عه‌بدوللای په‌سو‌ی و مه‌لا عومهری واشه‌مه‌زینی ناردوه به‌دوایا هیناویانه — عه‌بدولکه‌ریم] •

و امثال آن جناب که در حضور و غیاب مستطاب ، و بر آداب اصحاب محل خطاب ، و دست معرفتشان به حنای تخلق باخضاب است از برکات سنت و کتاب با مظهر صدق و صواب و با عروة الوثقای فصل الخطابی خدای ناخواسته مورد عتاب باشند که تاج ورثه را بر فرق در بین فرق دارند ، زجاء تصدیق را به مصباح تصدیق بیارای ، و کوکب دری مطلب را در پشت سر امتحان ملاحظه بفرمای . امثال این گذارا به کعبه رهبر شو ان شاء الله تعالی بیری اجر دوصد بنده که نازاد کنی ، والا من کیم تا دعا کنم ؟ چه کسم تا پای بیدان تمنا نهم . خفته شکلی هستم بی ادب . لنک و لوك از دست نفس اماره بزحمت و تعب . اگر اهل احسانی دعای نجاتم کرد جزاه الله ، واگر فراموشم کرد الحکم لله . تا چه پیش آید ازین راه . لا اله الا الله محمد رسول الله . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و پنجم

بۆ شیخ غیاثوددینی نه نصاری تالشی نووسیوه

جناب سعادت مند ارجمند احباب بهره مند از آداب اصحاب . غره جباه یکه تازان میادین شك و یقین . . قره باصره متحاین صبر و تمکین . . حبیبی شیخ غیاث الدین است .

بعد از تشیید بازوی محبت به آیات صداقت ، و پس تاکید بر اتباع شریعت که مناهج شهبازان قله قاف ابتهاج است یادآور به تذکار آداب اخیار ابرار میگردد .

امیدوارم به لطف پروردگار که پایه استیناس استحکام از اقتباس بانوار کرام دارد ، و بحرز حصین یقین گلشن تمکین مصور از باد خزان تلوین است .

اسباب صداقت را غير از صدق ندیدم ، آن هم مشید بتوحید
و استقامت (ان الذین قالوا ربّنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائکة الا
تخافوا ولا تحزنوا و ابشروا بالجنة الّتی کنتم توعدون) •

اساس قبول در اتباع است (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم
الله) • آیهء اخلاص کسی راست که با شریعت راست آید • اما در دائره
دعوت نه در مقام ادعا • اختیار ذلت و انکسار و قلت و اضطبار در زاویه
علت لازمه ظهور آثار محبت تواند شد ، و قبول محنت موجب رضای امنای
طریق وحدت است •

عجبا کاغذت نمی آید که دل ازو بگشاید • خدایت مددکار ، و یارت
سید ابرار ، و صاحب مهاجر و انصار باد بمنه • والسلام •

خادم الفقراء
عمر الشّمانی

نامه‌ی بیست و ششم

بوّ زاناو ئه‌دی بی به‌ناوبانک شَبَّخ سه‌لیمی مه‌ردوخیی سته‌ییی نووسیوه

یا سلیم القلب فی وادی الوداد
کم انادیك خفیا بالفوآد

لاتدع ودّ الودود التائه
علّه ینجیک فی یوم التناد

ود اهل الود فی دار الفنا
ذخر اهل الصدق فی یوم المعاد

ما قلاک القلب آنا یا اخی
منذ آخاک لدی اهل الرشاد

انّ ذا الفضل من الله العلي
قد علا قدری بفقری فی العباد

ما انصرف عن عدله قط عمر
انه بالفوز ساد القوم ساد

و بعد از سلام چشمان آن عزیز با صدق و تمیزا میبوسم و مینویسم:
شکر خدا لازم است که بندهء خود را راه فقر نشان داد و صحبت و خدمت
و غلامی فقر را خلعت امیدواری و تاج فقر فخر فرمود • (الحمد لله ثم و ثم
الی ابد الابدین) •

امیدوارم دوستان مارا عموما و خصوصا آن عزیز را تمیز مقام صبر و
شکر کرامت فرماید و آلوده به رنگ دنیا ننماید ، و استقامت طاعت بر سجاده
توحید آسوده گرداند • (انه بعباده رءوف) •

خاك قدم فقر را به تاج مرصع امرا مقابله نباید • ایشان عیال مذکورند،
و اینان به مال بازوال سرور • و شتان مابینهما • دعا کن که همیشه
پیشانی ارادتم به خاکپای فقرای خدا بانشان باد • سعادت جاویدانرا
بهاست • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و هفتم

بۆ شیخ شهمسوددینی سه‌قزی نووسیوه

ای شمس روز سرور محبت مهجور ! اگر من و تو تابع و طالب کنز
مطلسم صلی الله علیه وسلم نشویم ، و داخل زمرهء راغبانش نباشیم ، از ما
بدتر چیست یا کیست ؟ و اگر در زمرهء جماعتش محشور شویم چه ازان
خوشر ؟ ! (اولئك مع الذين انعم الله) شاهد و مرغ طالق صادق است •

حق را خواهی استرضای روتقرا داخل ملاهی دان و غیر از ضرورات
 دینی را علما و عملا ، ظاهرا و باطنا از خود دور دار (من حسن اسلام المرء
 ترک ما لا یعنیه) • در امر حق خلق را داخل مکن (الا لله الدین الخالص) •
 در طاعت موحد باش • گوش به خالق هوش ده (ان الله یأمرکم ان تؤدوا
 الامانات الی اهلها) و نهی (لاتکن الا مؤمننا) فراموش منمای ، و جوارح
 و قوای تو امانت شد برای عمل به امانت •

اگر غافل و کاهل و کاسل مانند متحمل قرآن نمیشوند و به روز جزا
 چه خودشان و چه کلام قدیم عارض و شاکی میشوند و کیفیاترا حاکی
 میباشند خدا حاضراست (و هو معکم اینما کنتم) • مرگ در راه معطل حین
 اجل است (کل نفس ذائقة الموت) • جهنم در پیش (وان منکم الا واردها)
 میتوانی به احتساب و اکتساب گذرگاهی پیدا کن، و الا دران مقر (این المفر)؟
 صدق موجب اخلاص و هردو قائد وصول به مقام اختصاص • اعنایا
 رحمن • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و هه‌شتم

بو شیخ مهلا عبدالقادر دیوانه‌ی نووسیوه

دیوانهء محبت دارد هزار محنت
 هرجا غمی که بیند یاری نماید آفت
 پروانه‌را چو دیدی در دور شمع گردان
 یاد آر ازین جفا جو نوازش و محبت
 دیرست ناپدیداست آن مهتر وفاکیش
 مهجور از رواتب ، دور از سرور صحبت

غم را به باد فرما ، مارا تو شاد فرما
تا باز بینمت من ای مایه ارادت

(فوزی) منال از غم ، شادی نما به ماتم
دلبر چو شاد گردد بیند تو رو به حسرت

کتیبه دیوان ارادت محبت دیوانه صداقت مآثر فرزند معنوی
ملا عبدالقادر را مشتاقم • انشاءالله تو با خدا باش ، هر کس طالب خدا است
رضا به همه جفا میشود ، و هر که نه بگذار ، و خاطر خود را میازار ، تا
مقدر چه باشد که بی اراده حق احدی طالب صداقت نمیشود • هر که آید
او میفرستد • نصیحت کن ، خیانت مکن • و هر که نیاید باز به اراده
اوست ، تا خدا چه مقدر فرموده • والسلام •

(عمرم)

نامه‌ی بیست و نهم

بۆ حمیب ئه‌فه‌ندیی خانه‌قینی نووسیوه

که یه‌گیک بووه له خزمانی و له نهوه‌ی حوسه‌ین ئاغا بووه

حبیب سعادت تصمیم انشاءالله در ظل رأفت و عنایات حضرت قریب و
محفوظ از مکائد رقیب باد •

شکوه از ظهورات قدریه نباید که جهد در تغییر قضا هدر ، و عدم رضا
از اراده حق سراسر زندقه و ضرراست • سعی در کسب رضا موجب تهوین
زحمات قضا است • مراد در اول کار تحقق صورت رضا و در آخر کار تحقق
حقیقت رضا است • باقی مرادت در دیوان اکابر طریقه مردودند ، چون خلاف
رضای معبودند • و آنچه را که دیده بیان واقع است ، لکن قلب شما هنوز
وسعت چنان حاصل نکرده • آنکه دیده عکس اهل وسعت بوده که در

خاطرت منعکس شده • امید است که ان شاء الله وسعت دهد که پرتو یار را
بگنجاند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سیهم

له وهلامی نامه‌ی سه‌یید موحه‌مهد ته‌مینی باینچویدا نووسیویه

مخدوم سعادت قرین ، نور چشمی سید محمد امین ، وفقه الله واعانه
بکمال الیقین ، بمنه • مکتوبت ملاحظه شد • من البدو الی الختم مفید آمد
و مستفید شدم •

جناب مستطاب ، سید فاضل سیادت مآب سید هدایت دام فضله
رؤیاهارا دیده‌است • و اصل رؤیا داخل ظنیات است • دلیل عقاید باید از
یقینیات باشد • اگر مفید یقین میبود بشارت‌نامه بودی برای فقیر که شاهد
عقل فقیر می‌باشد • (خیر المواهب العقل) • ایمان به قدر عقل است • استدلال
به عقل میشود بر ایمان • در قیامت محفوظ میشدم از گفتن (لو کنا نسمع او
نعقل) ، و در قرآن (افلا یعقلون) متعدد مذکور است •

و جناب مستطاب حضرت مدرس دامت برکاته و اعاد علینا من سعاداته
تشریف دارند الحمد لله ، لکن معلوم نیست از برکاتش مستفیدم یا نه • پس
از موت از ما معلوم خواهد شد • دولت دنیایم باشد یا نباشد همه خلق در
نفس الامر چون فقیراند • هرکسی رزقی مقسوم و معلوم دارد • فقط
امیدوارم که فقیر به آن مقسوم راضی باشم • و بر رازق به قدر خود متوکل •
حال دیگری اطلاع ندارم •

فقره تردید و انصرافش به جناب فاضل است ، او عالم است و من جاهل •
از فرائد عوائد طریقه خبردار نیست ، ازان جهت در کنار تردد و انحراف است •
ولی موافق شرع انور کسی کسی را حکم خود نمود عرضش به او ممکن است •

و قال و قيل عمری باطول و بی خوف مرگ میخواهد • (من عمل صالحا فلنفسه ، ومن اساء فعليها • و ما ربك بظلام للعبيد) •

یکی از علما ملا جواد ثامی گفته فلانی کامل است ، اما مکمل نیست (جزاه الله عنا خيرا) • من خود را مسلمان مقبول نمیدانم چه در ظاهر و چه در باطن • که (المسلم من سلم المسلمون من يده ولسانه) • و در ایمان هم ناقصم • (قال صلى الله عليه وسلم : لا يؤمن ، والله لا يؤمن ، والله لا يؤمن • قيل : من يا رسول الله ؟ قال : من لا يأمن جاره بوائقه) • من چه قدر زحمت دستی و زبانی به عباد الله رسانیده‌ام و در حق همسایه زحمته‌ام داشته‌ام • غفر الله لنا ولهم •

الحال جناب سید دام فضله فقیرا عاقل خواند ، یا دیگری ولی کامل، خدا جزای خیرشان دهد • الحمد لله که به عیب ماها زیاده ازین قائل نیستند • اگر عاقل باشم خلاف رفتار و گفتار ندارم و عقل منشأ هر خیر •

و در (احیاء) ملاحظه فرمایند تا بدانند عقل چیست و کدام است • دست سید میبوسم • جناب مدرس دعایشان میخوام • باقی

هر که خواهد گو بیا و هر که خواهد گو برو
کبر و ناز و صاحب و دربان درین درگاه نیست
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی‌ویه‌گم

بۆ حاجی موعته‌مه دولتیسلامی سنه‌یی نووسیوه

الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن •

باز آمد آن مهی که ندیدش فلك به خواب

آورد آتشی که نمیرد به هیچ آب

جناب مستطاب فضائل مآب ، فرج الانام حاجی معتمد الاسلام دامت
فواضله • الحمد لله که تشریف بردی ، و سعادت را به شیر و شکر خوردی ،
و دل دوستان را در عودت آباد کردی •

مضامین حقایق را شقایق آمدی • برکات تمکین را لایق شدی • حفظ
الغیب را از نور یقین یافتی و از تلویّنات تغیر نکردی ، و گوی از میدان سعی
به صفا بردی ، و نور مروّت از مینای مروّه گرفتی ، و عرفات عرفان را به
رجم احجار به رغم اغیار علم حکم شدی ، و بیت الله را به نیت خالصه
لله فی الله طواف فرمودی ، و لباس تقوی را به قد انصاف بریدی ، دل
بدخواهان را به تیغ زحمت دریدی ، و کالای رحمت بر بالای اصحاب صفه
ولا به صحت و عزت و عفو و عافیت بریدی • الحمد لله ملء المیزان و منتهی
العلم و مبلغ الرضا و زنة العرش ثم الحمد لله • حاجی بقارا و سائر رفقارا
تشکر باید که از برکت محبت به صحت فائز آمدند • کتاب موصل و بغداد
در مبدء و معاد رسیدند جزاك الله عنا خيرا والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و دوهم

بۆ ره‌شید ئه‌فه‌ندی کوری موفتی زه‌هاویی نووسیوه

بسم الله حامدا و مصلّيا و مسلّما

اما بعد ، مضت الاعوام ، وفیت الأيام ، و خلت الدهور ، و ترکّت
الآبق المهجور ، و العبدُ ثنی بذلك عن السرور • یا من انت مهجتي ، و بك
بهجتي ، لماذا و علی ماذا ؟ ان كانت الغفلة عن اصحابِ صفة الذكر من
غلبة الفكر ، فعلینا الشکر بأن سعادتکم لله غفل عنا • وان كانت من كثرة
الاشتغال بتحصيل الآمال ، فلیس التذکار مشوشا للبال ، وان كان بعد العبد

سببا لنسیان العهد ، فلم قيل : « گر در یمنی، چو با منی، پیش منی » ؟ وفیم
قال الناظم : « در راه عشق مرحله قرب و بعد نیست » ؟

در هر صورت فقیر بی بضاعت ارادت را کسوت سعادت داند ، و درر
وفارا آیهء صداقت خواند • روی دل را به سوی تو دارد ، و غنچهء مراد را
به یاد کلمات تو میگشاید ، و جبههء صفارا به عتبهء محبت تو میساید • ای
عجب ، آن عهد و آن سوگند کو ! بشارت صحتمندی ذات حمیده صفات
و فرزندان مفرح خاطر کاسراست • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و سیّه‌م

به تاییه تی بو یه گئی له مه نسووبه گانی نووسیوه ،

به لام مه به سستی له هه موو مه نسووبانه

الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی • یا حبیبی فرصت مغتنم است •
باید که تمام عمر به امور لا طائل صرف نشود ، بلکه تماما به مرضیات حق
جل و علا صرف گردد •

فرائض خمسہ با جماعت و جمعیت با تعدیل ارکان باید که ادا باید ،
و نماز تهجد را از دست ندهند ، و استغفار اسحار را رایگانه و مفت
نگذرانند ، و به خواب خرگوش محظوظ نباشند ، و به حظوظ عاجله مغتر
نگردند ، و تذکر موت و احوال آخرت را نصب عین دانند ، بالجمله از دنیا
معرض و به آخرت مقبل باشند • به قدر ضرورت به دنیا پردازند و سائر
اوقات را به اشتغال امور آخرت معمور دارند • حاصل کلام اینکه باید دل
از گرفتاری ماسوی آزاد باشد ، و ظاهر به احکام شرعیہ متحلی و مزین
شود • کار این است و غیر این همه هیچ •

نبهني الله واياكم من نومة الغافلين ، وحشرنا تحت لوائه آمين • وصلى
الله على خير خلقه محمد صلى الله عليه و آله وصحبه وسلم ، ورحمنا بجاههم
آمين • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و چوارم

بۆ یه‌كێ له مه‌نسووبه‌گانی نووسیوه

صائب ار چه هیچ چیزی بی‌تأمل خوب نیست
بی‌تأمل آستین افشاندن از دنیا خوش‌است

فرزندا ! علاج آن کس که از درد تنهائی غمین‌است این‌است که در
حجرهء سینه گوشهء که قلبش نام‌است اختیار کند ، و چراغ صدق را روشن
نماید ، درگاه آن رو به طرف محبوب سازد تا نور جمال یار نیکو خصال
ظهور کند • بعد به چشم خیال که تصور بال آن صاحب حال‌است نظر بر
پیشانی یار جانی بدوزد ، و آتش محبت را برپا کند ، و ریشهء تعلق غیر را
به کلنگ بتر کند • به همان روش دل خوش دارد و با دلداری سعادت آثار
پیوندد • آن وقت نهال آمال برومند خواهد شد • زیاده برخوردار باش •
و اگر مقصود غیر‌است ، حوصله باید ترا تا بدهندت شراب • تا سینه بریان
شود ، و چشم گریان نگردد ، یار مهر آثار پرده از رخسار بر نمیدارد • بر
اهل استقامت فیض نازل میشود مظهر • (اللهم ارزقنا الاستقامة بحرمة
المستقیمین) •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و پینجم

بۆ هه‌ندێ سووفی‌ژنی نووسیوه

(مسلماتِ مؤمناتِ صالحاتِ تائباتِ) به طاعت و عصمت باشند •

شنیده‌ام در نواحی اورامان شهرت داده‌اند که از طرف فقیر عصمت
مآبه خاتون حبیه و شیخ رحیم خارج شده‌اند !

(عیاذا بالله) من خیالی چنین نکرده‌ام • هرکس این بهتان کرده‌است
کمک به شیطان لعین نموده ، چونکه پارسال ضعیفه‌های آن طرف میل طاعت
و ختم و ذکر میکردند و به عصمت و طاعت رغبت داشتند ، الخناس غماز
بود بدکاری پیدا کرد که آن آثار خیر قطع شود •

ان شاء الله لعنت بر شیطان لعین بکنید ، و کالأول به طاعت خدا
باشید • خاتون حبیه مأذون‌است برای ختم و نصیحت دینی شما ، خیال
تفرقه ننمایند • الحمد لله مدت عمرش به طاعت و اخلاص بوده و همیشه
به ذکر و عبادت عمرش صرف کرده ، و سیده‌است • به شما هم توجه
باید بکند ، لکن سعی بکنند که آداب ایمان و اسلام خوب بدانند •

تا سید اسماعیل حاضراست رئیس تمام قوم‌است • هر وقت او حاضر
نیست شیخ رحیم سر ختم و تهلیله باشد •

معلوم‌است شیخ رحیم و سید باتفاق سعی در نصیحت دینی مریدان
میکنند • خدا توفیقرا به همه رفیق دارد • والسلام •

خادم الفقراء النقشبندیة والقادرية
ضیاءالدین العثماني الخالدي
(مؤر)

نامه‌ی سی و ششم

بۆ مودیری ناحیه‌ی قزرباتی نووسیوه

محباً ، مهربانا ! کاغذتان رسید • مالش معلوم گردید • شکر خدا
میکنم که شمارا به این خیر و احسان توفیق داد • شکر خدا میکنم که
اسباب عبادت را بنا کردی • شکر خدا میکنم که رواج دین و طریقت شدی •

الحمد لله هزار هزار • الحمد لله • محض تمنای شما این است کاغذ را به جناب ملا عبدالرحمن نوشتم که مراجعت به آنجا بنماید •

فقیر نیز تدارك آمدن آنجا کرده‌ام • سعادت مدار محمود پاشا حقوق بسیار دارد • يك دو روز با او ملاقات میکنم ، دیگر حرکت به آن طرف مینمایم • این مدت کشف سبب تاخیر شدند • زیاده از حد من مشتاق شما هستم و به مخلصان آرزومندی دارم •

و امر کردم که نور چشمی شیخ محمد عارف در آنجا اقامت خانقاه بنماید و ختم برای مخلصان بکند • کاغذ مرا زود برای ملا عبدالرحمن بفرستند تا خودمان می‌آییم آنجا حاضر باشد • اگر او نیامد ، ازو لایقتر هست • الحمد لله مدبر امور را معطل نمیکند ان شاء الله •

نور چشم ارادت شیم شیخ محمد عارف موفق باد • طول لازم ندارد • ان شاء الله ارادهء خیانت با هیچ عبدی ندارم • صلاح تو این است در خانقاه قزلرباط امامت و ختم برای مریدان و مخلصان بکنی ، و تعلیم فاتحه و اصل و فرع دین ایشان بکنی • ان شاء الله خودم نیز به وعدهء قریب به دیدار مخلصان شاد میشوم • دیگر ظاهرا باعث و مانع نداریم • و کاغذ مرا برای جناب ملا عبدالرحمن^(۲۶) روانه بنمایید که زود بیاید و آنجا بنشیند • خودم و جناب ملا ان شاء الله تعالی عنقریب آنجا میرسیم • والسلام •

جناب صالح افندی و مدیر افندی و سلیمان آغا و خلیفه قادر و سید خلیل و جمیع مخلصان سلام رسانم • ان شاء الله از دعای خیرشان غافل نمیکنم ، و ایشان دعای خیر مرا فراموش ننمایند ، ان شاء الله •

---

(۲۶) وائہزانم ئەم مەلا عەبدولرەحمانە کۆری مەلا موخەممەدی کەوانەدۆلییە کە لە خانەقین دانیشتووہ •

نامه‌ی سی و هفتم

بۆ به‌گزاده‌کانی هه‌ورامانی نووسیوه

عموما سلطان و بیگزاده‌های اورامان تخت سلام رسانم • ان شاء الله صاحب نجات و بخت باشند • حالات را پرسند خیال بد نداشته باشید • به امید کرم خدا و همت پیران بدی به راه رفیقان ما نمی‌آید و امید به همت مشایخ دارم • شما اهل و سهل باشید • همیشه دیوان برای شما انعام و التفات و موجب و خلعت کند و این دفعه ده خلعت به بیگزاده‌ها و سیدان و ملا جلال داده‌اند و سالار و مشیر و غیره نهایت مرحمت و لطف و نوازش معمول داشته‌اند •

وبعد از بابت خانه شهری هم سهل خواهد شد • هر دسته یک ماه مییاشد • این دفعه وقت آمدن باید دسته‌ی دیگر از پسرانتان بیاید ، واینها باید باز آیند • مطلب این است از هر خصوص امیدواری و مرحمت بسیار است ، و ان شاء الله سعی در درستی مسأله‌ی مریوان هم میشود ، شاید ایشان هم باید خانه شهری داشته باشند ، و قراری بشود که ولایت امین باشد • والسلام •

خادم الفقراء
عمر العثماني

نامه‌ی سی و هشتم

له وه‌لامی کابرایه‌کی کیمیاگه‌ردا نووسیویه

که به خه‌یائی خو‌ی باسی هونه‌رمه‌ندی خو‌ی کردووه

علمی که به علم فقرا در گلشن وجود وجود از عدم آورده و برپا نموده‌اند این است جزء شباب را با جزئین ندم و وتضرع به آب دموع خمیر نموده ، در بوته‌ی صدق کرده ، به زیر آتش محبت نهاده ، به آه رجا

دمیده ، تا همه یکسو شوند ، بعدازان بیرون آورده • پس از گرمی مس
وجود به آتش طلب بی تعب ، يك ذره به آهن قلب متقلب چون پیاپی اکسیر
عالم گیر میشود • ولی بی اجازه استاد کسی این در را نگشود ، دیگر نمیدانم
سرش چه و ترش چه بود غیر ازین (فاسألوا اهل الذکر ان کنتم لاتعلمون) •
ازان جور عملیات بسیارند ، نه هر که محرم اسرار ، و نه هریک عاشق دیدار ،
و نه هر کس قابل محبت یاراست • مدد یا ستار و یا غفار • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و نهم

بؤ شازاده فرمانفرمای حاکی سنی نویسیوه

درر مکرره حمد و ثنا کز قعر بحر صدر پر صفای صدر نشینان (الست)
به ظهور ، و یواقیت تمجید و شکر کز دینهء سینهء بی کینهء ائمهء جوامع
ذکر و فکر در مواقیت صباح و مساء مذکور باید ، نثار عتبهء علیهء بارگاه
رضای حضرت ایزد صمدی باد که ادنی ارض کردستانرا ممر موکب اجلال
موجب بندگان مستکان ارفع امجد حضرت والا دام مجده الأعلى فرمود •
(الحمد لله قبل کل کلام) ، و نوال صلاة و سلام بردوامرا بمرور لیالی وایام
در هر صبح و شام ، آویزهء گوش هوش و سمع قبول حضرت ذی رفعت
بامنقبت فخر رسالت منیر الأنام علیه و علی آله وصحبه الكرام الصلاة
والسلام ، و ترضیهء مرضیهء بکره و عشیهء خدمت جمیع آل و
اصحاب الی یوم القیام ، و در حال اضطرار ، و نهایت ذلت و قلت و انکسار
مینماید •

بعد از تقدیم ادعیهء عبقریه تبریک قدوم خیر ملزوم مبارک موسوم ، و
پس از تمنای بقای ضیای اقمار عدل و مروت و اصناف درویشانه بحضور
واققان بزم عنایت دستور معمول میدارد که ان شاء الله سعادت مراحم ملوکانه

و عاطفت مکارم رءوفانه دست تعدی نحوست مؤدی هر آشنا و بیگانه را از مظلومان بسته ، و به سنان تدایر پای بی ادب پیمای شهری و صحرائی را در زنجیر تعب شکسته و اسیر فرموده ، چنانکه مظلوم از چنگال ظلوم بدنگال رستگار ، وسادت مظهر معاونت اخیار و علماء بر ارایک ملاطفت رءوفانه متکی و برقرار ، و مشایخ در شوامخ مکارم متزکی و پایدار ، و فقرارا تفکه فواکه طیهء اشجار احسانات أمرا راحت ، و اهل سیاحت خوشه چین خرمی نوازشات کبار باسماحت ، و رعیت در قلعهء محروسهء امنیت باجمعیت ، و دعاگویان راه مساجدرا به ادای وظایف طاعت پویان ، و مساکن در سایهء پایهء تمکین ساکن در زاویهء یقین باشند • آری خاص کند بندهء مصلحت عام را •

باری محض ورود موکب جلالت موهب عدالت مرهب صحیفهء دعا لفیفهء را به توسط جناب مستطاب کھف الانام شیخ الاسلام دامت توفیقاته ، که مصباح مشکاة ملک ، و کوکب سماء عزت و ملت است تقدیم داشت که ان شاء الله دوش هوش طالع را نشان لامع ، و فرق اقبالرا چون بدر طالع ساطع ، و بازوی اجلالرا تمیمهء سعد حال و یمین تمکینرا نگین یقین ، و جبههء دولت را غرهء بهجت ، و بر قامت دل آرای اولیای دولتی نیز سرتاپا باد •

ما فقیران که پنجهء پای رضارا به کلهء هوا زده ، و دست ارادت و ولارا به دامن شاهان تخت تولا پیچیده ، و تا روز ممات در حیات اسیر مانده ، تن را به قضا و دل را در صفا به رضا داده ایم چه عیب دارد که شهان بخت را که بر تخت اجلال مظهر صفات جلالند ، به دعای خیر صباح و مساء مددکار و دستگیر آییم (و ما ذلك على الله بعزيز) •

در (جواهر التفاسیر) در سورهء (نون) بیان میدارد که حاصلش آن است حضرت فعال جل جلاله مشیّہ را مایهء قرار عالم گردانیده • (الحمد

لمن يفعل ما يشاء ، ربنا يخلق كما يشاء) باری ان شاء الله خیمه عدالت گستری بر قله قاف رعیت پروری برقرار باد •

امیدوارم با یاد مکرمت و بدست مرحمت بسط بساط الطاف را در مقام انصاف به کفایت ادانی و اشراف چنان فرمایند که مایه آسایش ارباب آرایش و نمایش و مرجع اهالی محل و اطراف و موجب اسعاف و ستایش باد ، تا بدانند امروز درین میدان کیست ، و معلوم شود که مراد از نشستن بر تخت چیست که امراء عادلین را امناء خوانده اند ، و سزاوار جزای (أوفی) گفته اند • (کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته) •

دیگر فقیر در ایضاح کتاب وضوح شأن درویشانه خود نمیکوشد ، و به شرح دیباچه حالت مستانه خود نمی خروشد • هرچه باشم ، هرچه هستم ، از معلومات علم ازلم • ولله المنه خیر خواه عباد و همراه و خادم عبّاد و دگاگوی هر فیرق ••

وظیفه فقیرانه این قدر بود مصدر نمود • زیاده را (من البدء الی الختام) و در قابله مقاله جناب مستطاب شیخ الاسلام اگر جویا باشند میخوانند که واسطه وصول و دعا نامه قبول است (اذ لولا الواسطة لذهب الموسوط) • گلشن جلال از باد خزان زوال مصون باد • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی چله‌م

بۆ حوسامولولکی حوکمداری کوردستانی نووسیوه

ان شاء الله طناب خیمه عزت و اجلال بندگان مستطاب که نصاب نقود و حبوب عدل و انصافش بی حساب است ، بر اوتاد فحوای آیه کریمه (قل اللهم مالک الملك) بسته و محکم ، و کواکب نیرمه اقبال و طالعش بر

ملك و ملت چون نور ساطع بر أخص و أعم اتم ، و ظلمات زحمات و منافات محل و مضافات را دافع و مانع هر مشکل و غم باد .

وبعد ، از انجاییکه حضرت سبحان به حکمت بالغه به مفاد (کنت کنزا مخفيا فاحببت ان اعرف) این عالم را از آدم تا خاتم از عدم البسه وجود و شادی و غم پوشانید و جوهر نفیس (خیر المواهب العقل) ممیز را به ایشان کرامت فرموده و بخشید ، و شراب عطا و منع و رد و قبول و حب و بغض را به حیلۀ حلقوم هریک به تقطیر (و ما تنزله الا بقدر معلوم) ریزانید ، و لذت و رحمت هر امیر را به کام مرامشان چشانید ، اتمام دائره این علۀ غائیۀ بهمین اهتمام گردانید : (فخلقت الخلق لکی اعرف) .

اگر چنانچه صورت دیگر به غیر این صورت میبود ، تفصیل معارف چنین زیبا نمیگردید . آری (ولیس فی الامکان ابداع مما کان) از آثار جملهء مجمله که موجب ظهور حقایق مکملهء کلیه اند نمایانست که ارباب فقر و فنار با اصحاب کشف جلال و عزت به واسطهء ماشطهء منع و عطا نسب ضروریه حاصل است ، و از سلاسل اربعه عناصر و در اوصاف اتحاد باطنیه و ظاهریه مناسبهء تامه دارند که همه مظاهر کامله اند .

آن یکی دارد تجلی از جمال
وان دگر هستش کمالات از جلال

بلکه در نظر ارباب بصر لازم و ملزومند ، اگرچه در نظر قاصرین این نکته نامعلوم است . درین صورت اگر فقیری چون من مستدعی آید شاید و بندگان مستطاب هرگاه بر حسب قضا قبول فرماید و یا بر وفق قدر رد نماید همه را زیبا میباید گفت که دران سلسله پای علی و عمر مسلسل و هردو باصفا و بی کدرند (قل کل من عند الله) .

و چون نسبت سابقه را بالضرورة قرار دادیم ، باید پای تمنا ازان دائره

خارج نهييم • (و من يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون) • (رحم الله امرء عرف قدره ولم يتعد طوره) تا شيوهء آداب سلوك كه در همه آداب مبروك است به آن واسطه زير پا و متروك نشود •

چند سال است كه از جانب سنى الجوانب اصدقاء دولت عليه محض جهت خدمت خانقاه سه چهار خانواده مرفه الحال و معاف داشته اند ، و هر ساله قبض دادنى ايشانرا به ملاحظهء استوارى پايهء احسان در مقام رأفت انعام فرموده اند • امروز له المنه كوكب اقبال بر تخت و طالع ملك و اهالى در بروزاست • بيشتر از بيشتر ان شاء الله اميدواريم كه امروز بايد خواند • هرگاه عنان عاطفترا براه رأفت معطوف فرمايند خاطر فقرائى كوچهء دعا را مشغوف ميدارند ، و پايهء احسانرا مایهء استحكام تمام ميباشد كه ملت را رعايت جانب درويشان شكسته شان بعون الله موجب رحمت است ، و تفصيل اصل و فرع مضمون كتاب در حديث بندگان عالى شرف الملك والى و خان معتمد دام اقبالهما معلوم است • خدا ناخواسته اگر رافع را مجهولا اعاده فرمايند ظاهر بنیان حمل بر تفريق فریقین مينمايند، و دريچهء حديث على و عمرا به كدر ميگشايند ، و بهانهء شين ميشود • ظل مستدام باد • والسلام •

عمر العثمانى

نامه‌ی چلو یه‌كه‌م

بۆ ئاوه‌فولدیوانی سنه‌ی نووسیوه

نصیحتی کنت بشنو و بهانه مگیر

هرانچه ناصح مشفق بگویدت بپذیر

شنیده‌ام بیست و پنج هزار تومان حاضر کرده‌ای كه منصب مشیر را از دیوان برای خود بگیری •

جان من ! عزیز من ! اگر خوب ملاحظه بفرمائی خیال چنان نمیکنی ،
 زیرا دوام خاندان جلیله سرکارمان از یمن اتفاق است • دانشمندان هوشمند
 کی پول داده اند تفیق بگیرند ؟ خردمندان کجا جویای خرابی دودمان عالی
 خود شده اند ؟ الحمد لله دولتی داری میل جمعیت طائفه بفرما • پریشانی چه
 حسنی داشته ؟ عشق منصب داری ایمان ابدی به دست آر (ولله العزة
 ولرسوله وللمؤمنین) •

پول به اهل دنیا دهی خسارت است ، و آخرش بی اعتباری • اگر میل
 داری پول صرف کنی هجده هزار تومانش نوش جان کن ، باقی را در کیسه
 دوخته حاضردار • فقیر سال آینده محض اتمام احسان شما ان شاء الله به
 مدینه منوره میروم و جناب عالی شیخ عبدالحمید را با خود میبرم به همان
 مبلغ که هفت هزار تومان باشد رواق با موقوفه به احسان شما درست
 مینمائیم ، که مقام در یمین فخر عالم صلی الله علیه وسلم به این جزئی به
 دست آری و مایه هزاران سرافرازی گردد چه از ان خوشتر است • چه فائده
 در تزیین مال در هوای دنیا ؟ مگر در قیامت خدا بفرماید (من این اکتسبت
 وفیم اثقت) چه سان جواب دهی ؟

هر که این تدبیر برایت کرده دوست نبوده • از من میشنوی بنای
 اتفاقتان خراب مکن • ریشه گلشن عقل را به تیشه هوا زن • اساس
 اقبالتان بر باد مده • لقمه نان خداداد را زیر پا منه • خیلی کسان حسرت
 شمارا به خاک بردند ، این عشیرت خود را لباس حسرت میپوشید • آب سرد
 تفارقا منوشید که مثر قولنج و موجب رنج است • از من دل داده بشنو
 ساعت اول به کمال نیاز و دل بستگی و به عافیت و محبت و شایستگی
 خدمت بزرگ خود برو ، دست از کمرش وامکن • او هم به کمال ملاطفت
 دست محبت و مهربانیش در گردن تو اندازد ، و هر دو کمال اتفاق داشته

باشید • به رعایت رعیت و حمایت ملت و وقایت دعاگویان فقرا و توقیر علما و تفریح مشایخ کوشید •

آن ترقی از یمن شقاق و تفاق نبوده است ، و کس از تفاق نیاسوده •
طاقت طول نیست ، ملول شدم • این مختصر به خدمت همه نوشته ایم • حق ملاطفت دارند ، و حق دعاگوئی هر کدام به گوش هوش نشنوند ضرر میکنند •

مرادم خیر خواهی است ، و خودم شریک غم و سرورتان میباشم •
اصلم عرب است ، دخیل شدن برایم عیب نیست ، دخیل میشوم • آلوده به تفاق میشوید • هیچکس از تفاق نیاسوده است •
اصلح الله ذات بینکم • والسلام •

عمر العثماني

ههندی نامه‌ی به عهده‌بی

نامه‌ی چلو دوهه‌م

بۆ سولتان عه‌بدولحه‌مید خانی عوسمانیی نووسیوه

بۆ داوای گبیرانه‌وه‌ی وه‌قفه‌کانی خانه‌قای مه‌ولانا له سوله‌یمانی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله خير الاسماء • الحمد لله الذي عمر ديار الاسلام بأشعة سيوف
حماية كفاية وقاية حضرة امام المسلمين في الأنام ، وأقام الأحكام العدلية
الشرعية بجود وجود امير المؤمنين من نيابة الاجلة الكرام ، خليفة الله في
العالم ، نائب صاحب المقام المحمود ، سيدنا محمد الخاتم صلى الله عليه وسلم
المصطفى القائم النبي الطاهر المكرم المكلل تاج عزه بسورة (ن • والقلم) ،
المدلل حديثه ب (علم الانسان ما لم يعلم) ، البشير المبشر بآية (وما ارسلناك

الا رحمة للعالمين) الذى قال : «ان اوليائي يوم القيامة المتقون» . اللهم صل على هذا النبي الكريم الذى شد عمامته بكريمة (انك لعلى خلق عظيم) ، صلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين •

اما بعد ، فان التكية العالية والدركاه العلية الخالدية فى لواء سليمانى المستندة بايادي استعداد امداد ارشاد (أفمن أسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان) عند طلوع شمس حماية صاحب الطريقة النقشية ، مروج الشريعة العرشية ، مظهر الحقيقة القدسية ، مولانا ضياء الدين ، الشيخ خالد ذي الجناحين قدس سره مد السنين ، واطننا مقرونة بعناية من له المنة ، معمورة بالذكر والفكر على وفق رضاء اصحاب صفة الحمد والشكر ، ويدعى فيها لدوام الدولة العلية كل بكرة وعشية • ربنا تقبل دعاء •

لكن بعدما انقطعت المرتبات فى تلك السنوات الماضية ، كادت ان تكون من الاذكار والافكار خالية ، وعن الدعوات راغبة ، والى الغفلات طالبة • والتكية المذكورة ومن فيها من اهل الذكر واصحاب الفكر والواردون بها من ارباب الصبر والشكر وجيرتها من حملة القرآن وقت الصبح والعصر ، ينظرون الى الايادي المبسوطة المكارم ، ومسترحمون من ذوى المراحم اما باعادة القرى المقطوعة عنها واما بفوائد عوائد الرحمة الشاملة لها ولسكانها ووارديها من الدراهم المعدودة فى المعيشة المقررة على الاملاك السنية ، فان ايادي الكرام بالكرم والاحسان معروفة ، وليست وجوه المسترحمين وقلوب المستضعفين من قبلة الالطاف مصروفة •

ولهذا الاسترحام من كعبة آمال الكرام ، قد توجه الخليفة الشيخ عارف القائم بخدمة التكية والفقراء ، واتبع مشاعل الطاف الاجلاء وصار سببا لادامة الذكر والدعاء كل صباح ومساء والتجأ الى باب السعادة العظمى، راجيا من الصفة الفاروقية ان ينقلب الى اهله مسرورا ، كى يكون الاهل

على كرم الكريم شكورا • والمومى اليه من السلسلة الجليلة الخالدية حسبا
ونسبا وهو تعلم الادب وولد هذا العبد العاجز (ربنا تقبل منا) •

وارجو ان يكون اهل هذه السلسلة المباركة بقواعد الشريعة الغراء في
الدعاء للدولة العلية من الصادقين ، وفي خدمة الفقراء بكمال الجهد (لله الحمد
والثناء) من الخالصين ، ولنعمة ملاطفة الدولة العلية دامت شوكتها من
الشاكرين ، لان خلاصة آدابهم صدق وصبر وصفاء ، وفقر وفكر وفناء •
والامر برضى حضرات اولى الامر منوط ، اذ لولا الواسطة لذهب الموسوط ،
والسبب لجسارة العبد العاجز في الحضور هو انه قد تشرفت بحديقة التوفيق
في طريق التحقيق عند ظهور نور نير العهد السعيد الحميدي ادامه الله وانا
واخوانى في الطريقة حقيقة بالظل الظليل مستظل • وعلى الله الغني متوكل ،
ومن بوارق أسياف المراحم الجليلة عن المكاره مكفوف ، وبالدعاء حسب
المدعى مشعوف •

اللهم اجعل اركان الدولة العلية محفوظة بالقرآن وأدم قواعد احكامها
الى مديد الزمان ، مؤيدة منصوره بجاه سيد ولد عدنان ، صلى الله عليه
وعلى آله وصحبه والتابعين له من بعده وسلم • وآخر دعوانا ان الحمد لله
رب العالمين •

نامه‌ی چلو سیّهم

له خانہ قینہ وہ بو حاجی شیخ ئہ حمہدی کاکى نووسیوہ له تہویّٰلہ

جیوش الأحزان من طریق ہجر کم قربت ، وأقسام الأسقام الى اهل الغرام
توجہت ، وشمس السرور کورت ، ونجوم الحبور طمست ، وكواكب المواجهة
والموآلفة افلت ، وفرق فِرَقِ الوداد بسهام الوداد تفرعت ، وقوة الوصول
الى المأمول قلت ، وجماعة الاتحاد من قسورة البعد فرت ، وأنواع الآلام
علينا مرت ، لاجاء لشفاء الضياء کتاب ، ولا أرينا من سكان جبال الکمال

خطاب • أذلك عندكم حسن ، ام نجات الهالك فى أبرز المحن، و جبال الخيال
 بوفاكم يسير سيرا ؟ فويل للقلب الحزين ان تركتموه كما تركتموه . ويا حسرتا
 على هذا المسكين ، لولا ان وجد اخوان الدين في جنات نعيم الالفه فاكهين،
 وبما آتاهم الله من النعمة الباقية فرحين • والذين حاروا في فضاء الرجاء
 والتمنى داروا على انفسهم يكون • فما الذي يضركم ان بكتاب يفرحون ،
 او باستخبار منكم يتفرجون • هل قطعتم جبل الوداد ، ام جعلتم السقاية
 في رحل الاتحاد • فاختر من النسيان والتذكر ما عندكم يحلو • ان الغرام
 (٢٧) وجمال جمال الاحبة فى عين صدقهم يحلو • لاتحسبونني فى
 الهوى متعسفا ، ان احسنتم الظن احسنتم ، وان اسأتم احب الاساءة منكم •
 حسنات يذهبن السيئات ولست اهلا للحسنات ، بل اتم الاهل وانا بالخطايا
 للسيئات مابقى لدي من نعمة غير نعم ، ومابقى مابقى عند الاكرم صاحب
 الهمم • العهد باق لولا اهلكني الغم والوفاء ساقٍ ان امهلي الهم • وان جاء
 موتى فالسلام عليكم • وان استخبرتم من الامور فبعد وصول الجواب
 تتوجه الى الصلاحية بالصلاح ، نرجو الدعاء فى المساء والصباح • وحياتكم
 التي هي منى قلبي ، وحبكم الذي هو غاية مطلبي • ان البعد جعل وجودي
 كالصرير • وما وجدت الوجود مذ فارقتكم كالسقيم • كان أن يكون
 كأعجاز نخل خاوية ، فانظر هل ترى من باقية • هاؤم اقرأوا كتابيه • اني لم
 ادر ما حساييه • اسأل الله بقاءكم ولقاءكم ويكون لنا نعمة باقية • والسلام
 عليكم آناء الليل واطراف النهار •

نامه‌ی چلو چواره‌م

له وهلامی مهلا عه‌ببولقادی هوده‌ریریسی بیاره‌دا نووسیویه

الحمد لله الذي علّم بالقلم ، الكريم الذي علم الانسان ما لم يعلم •

(٢٧) له ئەسلە که‌دا شوینە که‌ی به سپی‌یه‌تی هیل‌رابوه‌وه •

والصلوة والسلام على نبيه وحبيبه سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم الذي
في فضله وشرفه جف القلم ، الذي هو أكمل الخلق لو علم الورى واكرم ،
والذي لم يبت في بيته دينار ولا درهم ، وكان عنده صلى الله عليه وسلم
من كل شىء أحب وأعظم ، وهداية الناس الى معرفته علما وعملا مما في
الدنيا اهم • صلى الله عليه وعلى آله وصحبه اجمعين ، الى يوم الدين وسلم •

وبعد ، لقد تشرفنا بكتابكم الانور وتنوّر به بصر عمر ، كأنما اكتحل
بكحل مازاغ البصر ، رأينا حروفه لمدامة الوداد ظروفًا ، وكلماته المبشرة بأن
زمام خيل جيش الفضلاء كان الينا عطوفاً ، وصار بتلك البشارة قلب خادمكم
مشعوفاً ، فحمدت ربي على استقامتكم واستمددت لدوام افادتكم وارجو
الله مزيد سعادتكم •

يا من انت اولنا ان العلم مراد لدى العليم الخير ، وله امر بالطاعة
في القليل والكثير • وفي كريمة (قل رب زدني علما) لتعظيمه اشارة • (وما
اوتيتم من العلم) تشير الى تكريمه • والعلم يدعيه من ليس فيه ، والجهل يتبرأ
منه من هو فيه •

نعم ان الانبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما وانما أورثوا العلم • فمن
ظفر به وتعلّمه لما هو له فقد فازوا • ومن تعلمه وجهل قدره فقد أدخل نفسه
مع المجرمين في بئر (وامتازوا ••) • حشرنا الله مع العلماء الراسخين ، آمين •

نامه‌ی چلو پی‌نجه‌م

بۆ مه‌لا فه‌تحو‌ل‌لای ر‌ی‌ژاوی نووسیوه

لقد هم قلبي بوداد اهل سعاد ، ولا منى عليه بعض الجياد ، وانتقم منه
رب العباد ، فاهلكهم بالطاغية وأرسل عليهم صرصرا عاتية • نعم من حال باله
حب الحبيب ، وناله من الاعداء سهام المحن ولم يكن له قوة انتقام في البدن،
نصره الله واعزّه ونجاه وجعل الخير منقلبه ومشواه •

فاظفر يا صاحبي هل ترى لهم من باقية ؟ أما ترى كأنهم اعجاز نخل
خاوية ؟ رحم الله اصحاب الالفه الذين ضربوا في ديار الكلفة وأسلفوا ما وجد
في الايام الخالية ، وسلكوا سبيل النجاة ، ووصلوا الى الجنة العالية •
وجوهم ناضرة الى ربها ناظرة • طويى لهم وحسن مآب • افادوا واستفادوا
واخذوا يمينهم الكتاب •

يا حبيبي لاتغتر بالدنيا فانها دنية فانية ، والقلوب المائلة اليها قاسية ولنعم
الله ناسية • ان كنت تريد عيشا دائما فكن في الليالي بالعبادة قائما ، وبالنهار
ما امكنك صائما ، ولا تمل الى ما يغرك اليوم فانه يتليك في يومك وتسمع
من الملائكة اذا جاءت عليك اللوم ، يوم ترى اقواما في السرور ، وافواجا
مستريحين بالبحور ، وافواجا يدورون في القصور ، وقوما يسعى بين ايديهم
وايمانهم النور • (لا اقسم بيوم القيامة ، ولا اقسم بالنفس اللوامة) لا ينفعك
يومئذ الندم وآمنت بالله ربا وبالا سلام دينا وبالقرآن اماما وبمحمد صلى الله
عليه وسلم نبيا ورسولا ، وكن مع الصادقين كي تكون مقبولا ، والآخرة
خير وأبقى •

نامه‌ی چلو شه‌شهم

بۆ خەلیفە‌ی خۆ‌ی له به‌غدا

شیخ سەعید ئەفەندی نایبی فەزلی به‌غدايي نووسیوه

بسم الله سبحانه وتعالى •

الا فاسقني خمرًا و قل لي هي الخمرُ

ولا تسقني سرا اذا امكن الجهرُ

وبُحْ باسم من تاهوا ودعني عن الكنى

فلا خيرَ في اللذات من دونها سترُ

الحمد لله الذي اعاد حببي السعيد بلطف الحميد الى مقام التذكير
والتحميد ، وجعل بقدومه ايامنا يوم العيد ، انه حميد مجيد • والصلوة
والسلام على سيدنا محمد النبي الاحيد وعلى آله واصحابه الذين زاهدوا
وجاهدوا واجتهدوا ودفعوا بسيف الغيرة كل كفار عنيد •

وبعد ، يا ويلتا من بسط يد الفراق من يياراة الى العراق • ويا لهفتى
من هجوم خيله ونجوم ليله واشتداد حبوب آلامه وامتداد سنابل ايامه وكثرة
اسقامه ووفرة أقسامه • الا ان الفراق هو الملك الجائر وعظم ملكه وسلطانه
هو الحاكم لا يعدل في رعيته ولا يسئل عن هيئته ولا يمكن الفرار من
حكومته • فهل للهارب من سبيل ، او للهائم من دليل • الويل حيث لا مفر
من أرضه ، ولا مقر من بغضه ، ولا طريق الى الخلاص ولات حين مناص •

يا حبيبي وفرحة قلبي اذا عطفتم عنان السوآل الى معرفة الاحوال ،
فاعلم ان القلب بحبك متقلب ، والفؤاد بودادك متعتب ، والعين في حب
الجب تنتظر مع حبك • الى متى تبقينا في بئر الحسرة ، والى اين ترغب
عنا بالهجرة ، وتترك اصحاب كهف الفكرة ؟ على م تنسانا وانا اليك منتظر •
وحق الحب والوداد انه مابقى قوة للبصر • لقد صار مقامي من الفراق وغلبة
الاشتياق كالشجى • حقيق علي ان اقول وايضت عياني من الحزن • اين
شفقة الوداد • اما تخافن نار اتاوة خدام اهل الرشاد • ادام الله ايامك
واعانك بذكره في قعودك وقيامك وزين بك المقام في البدء والختام بحسن
القيادة وتربية العباد • وايدك بهم العباد المتكئين على اريكة الارشاد •

واذا صح التوجه الينا فنعما هي وبشر ، والا فأشر ناقلا ماجرى في
السفر ، وكيفية الرجعى من باب السعادة الى الوصول والقبول مفصلا او
مختصرا ، ونرجو لك الحسنى وزيادة ، بجاه من التقوى زاده وزياده ، وسلام
على عباده الذين اصطفى والتزموا متابعة المصطفى صلى الله عليه وسلم وعلى

آله وصحبه اهل المخفرة والتقوى وسلّم • وأسلم على من بآء بالصدق عندكم
واهل العلم والمريدين •

نامهى چلو حموتهم

له وهلامى سهييد هيدايت ناويگا نووسيويه

بسم الله حامدا ومصليا ومسلما •

اما بعد ، فقد تشرفت بالكتاب المستطاب ، وأفادت رؤيته فوائد
الخطاب • فلما تأملت فى المعاني التى لاحت نواصيها فى زوايا المباني اذا كلها
كالدّر المنضود ومثله فى الامثال مفقود ، والجواب لدى الخطاب موجود ،
كما هو رأى اصحاب الصدق والصواب • ولكن التحرير موجب تسويد
الصحائف من البدائع اللطائف ، فالايجاز احرى وانفع ، وامثال الامر أولى
ولدفع الهوى عند ذي النهى أعلى واقطع ان لم يكن استعداد فى العباد لم
يكن الله يأمرهم بضرورياتهم فى المبدء والمعاد •

من لم يكن متلذذا بذكر مولاه ، فهو فى فكر هواه • «والذين جاهدوا
فينا لنهدينهم سبلنا» فان شئت ان تتحلى سعيدا والا فالغرام له اهل •

ومن لم يمت فى حبه لم يفدّه
ودون اجتناء النحل صاحبة النحل

ومعلوم اهل المعرفة ان الرقيب بصير وان العليم خير ، وكيف يتصور
الجواب من المصور بين يدي الله المصور •

ترك التهوى فى الهوى احسن وترك الارادة فى الادارة اثنى ، فكن
كمن قام بالاستقامة وكمن توجه الى القيامة ، ودع الامارة اللوامة •

تمسك بأذيال الهوى واخلع الحيا
وخلّ سبيل الناسكين وان جلّوا

یقین که محبت صادق در خدمت دارم ، فقط ظهور نور سرور اندک
اندک در ظهور خواهد بود • والسلام •

خهلیفه گانی شیخ عومهر ضیائوددین

شیخی ضیائوددین خهلیفه ی زوری بووه که دهره جاتی سولووکیان
تهواو کردوووه و توانیویانه تهریبی یه ی مورید بکه ن • ئیمه ناوی ئەم چەند
که سانه یانمان دهسگیر بووه و لیره دا ئەینوو سین :

- ۱ - شیخ نهجمودینی کوری •
- ۲ - شیخ عهلا ئوددینی کوری •
- ۳ - شیخ تاجوددینی کوری حاجی شیخ عهبدولرحمان ئەبولوهفای
برای •
- ۴ - مهلا قادری گهوره (مهلا ی بیاره) •
- ۵ - شیخ قادری عهبابه یلی •
- ۶ - مهلا قادری عهبابه یلی (باوکی مهلا عهبدوللا) •
- ۷ - مهلا موحه ممه دی که ستانه یی پژدهری •
- ۸ - شیخ ماری تیرگسه جار •
- ۹ - مهلا رهسوولی حافظ •
- ۱۰ - مهلا رهسوولی که چهل •
- ۱۱ - سهید عهبدوللای بلهیری •
- ۱۲ - سهید ئەحمەدی که لجی •
- ۱۳ - شیخ مهلا وهیسی پژدهری •
- ۱۴ - شیخ مهلا خدر •
- ۱۵ - مهلا عهبدولرحمانی گهوره •
- ۱۶ - مهلا عهبدولرحمانی بچووک (ئەم دوو مهلا عهبدولرحمانه
هەردوکیان خه لکی رانیه بوون) •

- ۱۷- شیخ ئەمینی یېژوہیی •
- ۱۸- شیخ مەلا قادری دېوانە •
- ۱۹- بابەشیخی سیری •
- ۲۰- حاجی سەید عەلیی صەفاخانە •
- ۲۱- حاجی سەید فەتحوللای کول •
- ۲۲- مەلا موخەممەدی یېدنی •
- ۲۳- شیخ موخەممەد ئەمینی بارام ئاوا •
- ۲۴- شیخ عەبدو للای دەیمە یەوی •
- ۲۵- خەلیفە ئەللاکەرەمی وەسنەیی •
- ۲۶- شیخ سەلیمی تەختەیی •
- ۲۷- شیخ عەلیی قەرەداخی •
- ۲۸- مەلا عەبدو لعه ظیمی سنەیی •
- ۲۹- مەلا موخەممەدی سوئتە تەیی •
- ۳۰- مەلا موخەممەد ئەمینی شەریف ئاواپی •
- ۳۱- مەلا شیخ طاهاى باليسانى •
- ۳۲- حاجی مەلا عەبدو للای پەسوئ •
- ۳۳- شیخ شەمسو ددینی سەقزی •
- ۳۴- مەلا عومەری واشە مەزینی •
- ۳۵- شیخ سەعیدی فەزلیی بەغداپی •
- ۳۶- شیخ ئەحمەدی دەیری •
- ۳۷- خەلیفە عەلیی کەرکوکى •
- ۳۸- حاجی شیخ عارفی قزرا باتی •
- ۳۹- خەلیفە عەبدی خانەقینی •
- ۴۰- مەلا ئەحمەدی کانى کەوہیی لە کەری •
- ۴۱- شیخ قاسمو لقه یسی لە بەغدا •

یاری حاجی شیخ نهمردی کرپی شیخ عثمان سیرجوردین

ژیانی حاجی شیخ نهمرد

نهم ذاته له شهشی (جمادی الثانیه) ی سالی ۱۲۶۶دا له دئی بیاره له دایک بووه . دایکی ناوی نوورشهرهفه له ئاغه کانی پژدهرو له تیره ی میراوده لی . ههر بویه ش شیخانی بیاره به (خالۆ) بانگ ئه که نه ئاغه کانی پژدهرو قسه یان له گه لدا ئه که ن .

مه لا حامیدی کاتبی باوکی نهم غه زه له ی به بۆنه ی له دایک بوو نیه وه داناوه :

دوش چه دم ؟ خوش دمی ، از چه ؟ ز سلطان صبح
دبدیه زد ، بر چه ؟ بر گنبد نیلوفر ی

شب ، چه شبی ؟ شنبه بود ، هفتم ماهی ، چه مه ؟
ماه جمادی که یافت مرتبه آخری

مژده رسید ، از که ؟ از بخت ، به که ؟ با جهان
کامدت از نو به ساز نوبت فرخ فری

جلوه نمود اختری ، از چه ؟ ز برج شرف
خنده زند ، بر که ؟ بر زهره و بر مشتری

ماه رخی داد حق ، برده ، چه برده ؟ سبق
شعشعهاش از چه ؟ از مشعله خاوری

نام وی (احمد) نیکواست ، از چه ؟ ازین رو که او است
داد ز بس دوست همنامیء پیغمبری

معرفت و سروری هست چو در شان او
شد رقمش این دو لفظ (معرفت) و (سروری) ^(۱)

ئەم ذاته له خزمەتی باوکیدا گەورە بوووە و پێگەشتوووە • پاش فام
پەیداکردن نراوەتە بەر خویندن • پاش خەتم کردنی قورئان و خویندنی کتێبە
ورده کان له خزمەتی مەلا ئەحمەدی نۆتشی و مەلا حامیدو مەولەویدا
خویندوووەتی • له ئوسوولی دیندا دەستیککی بالای بوووە • (العقیدە
المرضية) ی مەولەویی له خزمەتی مەولەویدا خویندوووە گەلی حاشیەشی لەسەر
نووسیوە که هەندیکیان له گەڵ عەقیدەدا چاپکراون ^(۲) • حاجی شیخ
ئەحمەد تەریقەتیشی لەسەر دەستی باوکیدا وەرگرتوووە و شیخ موحەممەد
بەهائوددینی برای لەم پرۆووە پەرۆردە کردوووە ، سەرەنجام پلە
خەلافەتی له باوکی وەرگرتوووە و خەریکی ئیرشادکردنی موسولمانان بوووە •
بەجێهێنانی سوننەتەکانی پێغمەبەری زۆر مەبەست بوووە ، تەنانهت ئەگیرنەووە
له سەفەری حەج و ئەستەموولیشدا شەونویژی تەرك نه کردوووە •

ئەم ذاته له ژیانی باوکیدا هەر له تەویڵە بوووە و پاش کۆچی دواویی
باوکی دئی (ئەحمەد ئاوا) ی له قەراخ چەمی (زەلم) و له بناری دەشتی
شارەزوورو داوینی چپای هەوراماندا ئاوا کردووەتەووە و کردوویە بە
نشینگە ی خۆی •

ئەم ذاته له سالی ۱۳۰۷ دا له ئەحمەد ئاوا بە ئەخۆشیی چاوەقوولە کۆچی

---

(۱) ئەم وشانە بە حیسابی حورووفی ئەبجد ۱۲۶۶ یان لی دەرئەچیی که
سالی لەدایکبوونی حاجی شیخ ئەحمەدە •

(۲) تەواوی ئەم حاشیانە له کتیبیکدا نووسراونەتەووە که ئیستا لای مەلا
خالیدی کوری مەلا عەبدوللای موفتی یە له سنە •

دوایی کردووو براووتهووه بۆ تهوئله ، لهوئ له كه ناری چه می تهوئلهدا
له بهرانبهري ئارامگای باوکیهوه به خاك سپیراوه •

ئهولادی حاجی شیخ ئهمهد

ئهم ذاته چوار کوری له پاش بهجی ماوه • یه کهم : شیخ هیدایهت که
پاش کۆچی دوایی باوکی چوووه بۆ ههورامانی ئهودیوو له (خانه گای)
بهرانبهري (رهزاو) نیشتهجی بووه • دووهم : شیخ عهبدوئلا که ئهمیش پاش
کۆچی دوایی باوکی چوووه بۆ ههورامان و ههنديکی دئی (ئیزل) ی کریوووه
لهوئ دانیشتوووه • سیههم : شیخ حهیب و چوارمیش شیخ حهسهنی ناو
بووه • ئهم شیخ حهسهنهیان له سهردهمی رهزاشادا له گهل ئهو کوردانهدا که
رهزاشا گرتی ، گیراوهوه له مهشهده له ناوچهی خوراسان له بهندیخانهدا
مردوووه • ئهم کورانهی حاجی شیخ ئهمهد له کاتی کۆچی دوایی باوکیاندا
مندال بوون و شیخی ضیائوددین سه رهپرشتی کردوون و پئی گهیاندوون •

سه فهری حاجی شیخ ئهمهد بۆ ئهسته موول و بۆ حهج

حاجی شیخ ئهمهد پاش کۆچی شیخ موحه ممهده بههائوددینی برای له
دهورو بهری ۱۲۹۹دا سه فهریکی ئهسته موولی کردوووه و ماوه یهك لهوئ
ماوتهوه و ئیرشادی کردوووه • لهو ماوه یهده که لهوئ بووه سولتان
عهبدوولحه میدی عوسمانی زۆر ریزی لی گرتوووه ، که گهراوتهوه بۆ
کوردستان قورئاتیکی پیروۆزو چه ند تهل مووی ریشی پیروۆزی حهزره تی
پیغه مبه ر^(۳) ی به خه لات پئی بهخشیوه و فه رمانی تاپۆی چه ند پارچه زهوی و

(۳) پاش کۆچی دوایی حاجی شیخ ئهمهد ، بههۆی ئهوهوه که ئهمه دئاوا
دئی یه کی بچووک بووه کوره کانی حاجی شیخ ئهمه دیش هه موو منال
بوون ، ئهم تهله مووه پیروۆزانه که له ناو شووشه یه کی بچووکدان و

جۆڭاي ئاوى داوۋەتى بۆ خۆراك دانى ھەژارانى موسولمانان كە پشت جۆڭگەي
(دەلین) و بەرجۆڭگەي (دەيمەجۆ) ي پشتى (ئەحمەداوا) و جۆڭگەي (بەشارەت) و
(شەشك) لە شارەزوور لەمانەن • ھەروا چەند پارچە زەوى يەكى دەورى دىي
(پريس) يش كە داونى بە بەگزا دەي جاف • جۆڭگەي شەشك و بەشارەتیشى
داوۋە بە شىيخ عومەر ضيا ئوددىن ، بەلام ئەم نەيويستووۋە چونكە مەلاكان
شوبەھيان لە دروستىي ئەو بەخشين و تاپۆ كەردنەي سولتاندا بووۋە وەك پيشتر
باسمان كەرد •

حاجى شىيخ ئەحمەد لە سالى ۱۳۰۲ يشدا سەفەرى حەجى كەردووۋە پاش
تەواو كەردنى حەج بە چەند مانگى گەراوۋەتەوۋە بۆ ھەورامان • مەلا حامىدى
مامۆستاي بەم چوارخستەكى يە پيشوازيى گەرانەوۋەي لەم سەفەرە لى
كەردووۋە :

بر گوى بە من اى فلك شەبدە باز
تا زين دو كدام باز گرديده بە ناز
خورشيد قوى مهر تو از مشرق چين
يا بدر جمال احمد از صوب حجاز

شوشەكەش لە سندووقىكى پۆلادايە ، بە قەدرو حورمەتتىكى زۆرەوۋە
گويزراوۋنەتەوۋە بۆ بيارەو لە ژوورى تايبەتتى شىيخ عومەر ضيا ئوددىندا لە
تاقىكدانراون • ئەم مووۋە پىرۆزانە بە (مەحاسىنى شەرىف)
بەناووبانگن و ئىستاش ئەم سندووقى مەحاسىنە ھەر لە شوپىنى
خۆيدايەتى • ئەم ژورە ئىستا ئارامگاي شىيخى ضيا ئوددىن و شىيخ
نەجموددىن و شىيخ عەلا ئوددىنىشى تايە • لەو كاتەوۋە كراوۋە بە عادەت
ھەركاتى بى بارانى يەك بىي يا ھەراو مسىبەتى رووبدا سندووقى مەحاسىن
لە شوپىنى خويەوۋە ئەھىننە دەرەوۋە لەسەر بەردە نوپژەكانى خانەقا لە
كەنارى حەوزەكەدا داي ئەنن و مەلاو فەقى و خەلكى تر سەلەواتى
مونجى يە يا قەسىدەي بوردى يەي بەدەوردا ئەخويننەوۋە تەماشاي
ئەكەن و ماچى ئەكەن و لە خوا ئەپارپنەوۋە كە بۆ خاترى حەزرەتى
پىغەمبەر ئەو بى بارانى يە يا ئەو ھەراو مسىبەتە ھەلگىرى •

پاش گه رانه وهی حاجی شیخ احمد له سه فهری چه ج و جیگیر بوونی
 له نه حمه داوا نه و نارمه حتی و ناخوشی به نه ماوه که پیشان له ناودا بووه •
 شیخ علی حیسامو ددینی کوری شیخی به هائو ددین له ته ویله له جی
 باوکی جیگیر بووه و شیخی ضیائو ددینیش له ییاره بووه و حاجی شیخ
 نه حمه دیش بو خوی له نه حمه داوا گیر ساوه ته وه و به م جوړه هه موویان به
 جی به جی کردنی نه رکی ئایینی و کاروباری خو یانه وه خه ریک بوون ••

نامه به کی حاجی شیخ نه حمه د

که له مه ککه وه بو شیخ عومه ر ضیائو ددینی نووسیوه

خدا کناد که یک بار دیگرت بینم
 چو دیده باز کنم در برابر ت بینم
 چو صید مرده پس از مرگ دیده ام باز است
 بدان امید که یک بار دیگرت بینم
 سرور ملاطفت گستر خود را فدا می شوم •

اولا :

به عالم غیر ازین کامی نخواهم گر به دست افتد
 گذاری با تو ، وز مردم کناری تا چه پیش آید

ثانی ، حالات گر ملتفت شوی له المنه به سلامتی و صحت واصل کعبه
 مقصود شدیم ، و درین مقام محمود تمنای صحت آن وجود ذی جود را از هر
 مرامها گزیدیم •

حین تحریر که پنجشنبه ۲۳ شهر ذی الحجة الحرام میباشد عزم طرف
 مدینه را علی ساکنها آلا ف صلاة و سلام و تحیه جزم کرده ام • دو روز دگر

(علی برکة الله) راهی میشویم • ان شاء الله التفات آن حضرت باشد تا زمستان نزدیک آن آستان میشوم ، و تلغرافرا وقت نزدیک شدن مینویسم •

آری به همت تا حال همهء آمال حب الخواه بوده است • عجائب کاروبار است که غالب اوقات بلکه در همه ساعات در خوابها به خدمت رسیده و هر دمی به نوعی معاملات را میدیدیم و عرض میکردیم • عاشقم بر قهر و بر لطف به جد • باقی مگر در شرف تلاقی تفصیل را عرض داریم •

جناب مستطاب سید حسن^(۴) سلمه الله حاضر و بر التفات غائبانه آن حضرت ناظر است • خودت میدانی که خودش به خط خود عادت عرض عرائض ندارد ، والا که معلوم که : سراپا در جبین میغلطد از یاد سراپایت •

حاضران بزم حضور را خصوصا نورچشمان ارجمند طول الله عمرهم یادآور و داعی طول عمر بر سعادت و صلاحتم ، و به نامهء دیگر غیر از این نامه تفصیلا مصدع شده ام • یقین رسیده • به هر حال غرض یادآور است • در دل دوست به هر حيله رهى باید کرد •

زیاده ازین چه زحمت دهد •

الداعی
احمد

---

(۴) سهید حهسهنى چۆرى ، له نهوهى مهلا ئه بووبه كرى موصه ننیفو مهلايه كى گه وره و موریدی بنه مالهى شیخانى تهوئله بووه . له م سه فهرى حه جهدا له سهر ده ستى حاجى شیخ ئه حمه ددا ته ریه تی وه رگرتووه .

بادی شیخ نهجموددینی کرپی شیخ عومر ضیائوددین

ژیانی شیخ نهجموددین

شیخ نهجموددین له ۱۲۸۰ ی هیجره تدا له تهوئله له دایک بووه . دایکی سه لما خانی کچی مه حمود به گی صاحبقرانه که له پیاوماقوولانی بابانو خه لکی سوله یمانی بووه . پاش فام په یدا کردن لای مه لا حامید دهستی کردووه به خویندنو ههر له دهووری ههرزه کاریدا له گهل شیخ عه لائوددینی برای لای شیخ موحه ممد به هائوددینی مامی ته مه سوکیان کردووه و ته ریفه تیان وهر گرتووه . له پاش کچی دواایی مامی که باوکی مالی گواستوه ته وه بو بیاره ، له خزمهت باوکیدا خهریکی سولووک بووه تا به پایهی ئیرشاد گه یشتووه و ئیجازهی ئیرشادی دراوه تی .

له ژیانی باوکیدا زوړتر له دئی گومه و پشته له و بهری سیروان رایبوار دووه . هه ندی وه ختیش له خزمه تی باوکیدا بووه له بیاره و خهریکی ئیرشاد کردنی موریدان بووه . پاش کچی دواایی باوکی له ۱۳۱۸ دا ، له شوینی باوکیا دامه زراوه و بووه به مورشید ، ههرچه ند به ته مه ن له شیخ عه لائوددینی برایشی بچوو کتر بووه . ئه م دامه زراوه ی شیخ نهجموددین له جیی باوکی به بریاری خه لیفه کانی باوکی و پاله سه ربوونی جه نابی مه لا عه بدولقادی موده پرپیس و له حوزووری عوسمان پاشای جافدا بووه که فه رمانره وای قه زای هه له بجه بووه .

شیخ نهجموددین له سهرهتای مانگی موحه پرهمی ۱۳۳۷دا
 نهخوش کهوتوووه و پاش چهند رۆژی (وابزانم له ۹ی مانگدا) کۆچی دواایی
 کردوووه له ژووری ئارامگای باوکیدا له پشت ئهوهوه به خاک سپیراوه .

ژیانی رۆژانهی شیخ نهجموددین

شیخ نهجموددین له پاش دامهزرانی لهسهر بهرمالی ریپیشاندانی
 موسولمانان ، لهسهر شیوهی باوکی رۆشتوووه و زۆر خزمهتی مهلا و فهقی
 کردوووه تا توانویه خۆی له دنیا دوور راگرتوووه . بیستوووه زیاتری
 دانیشتنی له گهڵ مهلایانی گهوره بووه و مهجلیسی مهجلیسی ئهدهب و یقار
 بووه . زیاتر له گهڵ کهسانی وهك مهلا عهبدولقادی موده پرپرس و مهلا قادری
 مهلا مؤمن و مهلا قادری صوفی و مهلا موصطهفای خورمالی و مهلا ئاغا
 موحه ممه دی کوری سهید حهسهنی چۆری و شیخ بابار پهسوولی بیدنی و ئهم
 جۆره کهسانه رایبواردوووه ، ههرچهند دهسیان خالی بووبی و کاریك
 نهبووبی پییهوه خهریک بن به یهکنی له مهلاکانی فهرمووه کتیبی وهکو (احیاء
 علوم الدین)ی غهزالی و (الحکم)ی عطاءوللای سکهندهری و (الابریز)ی
 شیخ عهبدولعهزیزی دهباغ و (مکتوبات)ی ئیمامی رهیبانی و دیوانی (بیدل)
 بخوینیهوه ، ئهگهر مهسهلهیهکی گران له ئارادا بووبی لیبی کۆلیونهتهوه .
 چاوپۆشیی زۆر بووه له ههلهی فهیکان ، تهنا ته زۆر جار بههۆی شه ره
 بهفر کردنیانهوه شووشه ی پهنجهره ی ژووره کهی شکاوه ، بهلام هیچ دهنگی
 نهکردوووه . ئهگیر نهوه جارێکیان شیخ لهطیفی تهکیهیی که له بیاره فهقی
 بووه له گهڵ شیخ موحه ممه د ئهمین ناوی کیسه داری شیخدا ئهبی بهههرايان .
 شیخ لهطیف به په نامه کی ههره شه له شیخ موحه ممه د ئهمین ئهکا ، ئهویش
 له ترسا ئهروا لای شیخ شکاتی لی ئهکا . شیخ بانگ ئهکاته شیخ لهطیف و
 پیی ئهلی ئهوه چیه بهسهر شیخ موحه ممه د ئهمینهوه و چیت پی و تووه ؟

ئەویش ئەللى : بەخوۋا ياشىخ ھىچم لى نە کردوۋە ، تەنيا چىپەيىكم بۆ کردوۋە .
شىخىش زەردەخەنەيەك ئەيگىرى و ھىچ ناللى . .

دوورى شىخ نەجموددىن لە دنياۋ دنياپەرستى

بىستۈمە زۆر جار دەولەتى عوسمانى ويستۈيەتى مانگانە بۆ شىخ
نەجموددىن بىرپەتەۋە بە ناۋى نان دانى ھەژارانى موسولمانانەۋە ، بەلام ئەۋ
ھەر نەيۈستۈۋە و تۈۋيەتى ئەم خەلكە كە دىن بۆ بيارە ، ئەگەر لەبەر
پەزاي خوا دىن ، خوا پەكيان ناخاۋ پاروۋە ناتىك ھەر ئەبى بىخۆن . ئەگەر
بۆ پەزاي خواش نايەن ، ئىمە بۆ زيانان بۆ بدەين لە بەيتولماللى موسولمانان .
با حوكومەت پارەى خۆى لە پىۋىستىيەكى خۆيا خەرج بكا باشترە . بەلام
سەرەنجام دەست و پىۋەندە لىي نەگەرپاۋن و مۆرەكەيان لى وەرگرتۈۋە .
حوكومەتىش مانكى سى لىرە مەعاشى بۆ ناردوۋە . شىخ دوو مانگ ئەم
مانگانەيەى وەرگرتۈۋە دابەشى کردوۋە بەسەر سەربازانى عوسمانىدا كە
لە قەلەكەى ملەگاي چنار بوون لە بيارە يا بەسەر ھەژارانى ئاۋايدا . پاش
ئەۋ دوو مانگە وازى لى ھىناۋە و ئىتر وەرى نەگرتۈۋە .

ھەروا بىستۈمە جارىكيان ميۋانى عەلى بەگى كۆرى مەحمۇد پاشاى
جاف ئەبى . عەلى بەگ لەكاتىكا كە لەگەل شىخدا تەنيا ئەبى پىي ئەللى
ۋەختى خۆى مەحمۇد پاشاى باۋكم جۆگەى چولمەكى داۋە بە خانەقاۋ
تائىستا بەروبوۋەكەيتان صەرف کردوۋە . من ئىستا ئەبىنم مەسەف گران
بوۋە شىخ منال و دەست و پىۋەندى زۆرە و بيارە شوئىكى دوور لە
بەروبوۋە . ھەزەكەم ئەۋ جۆگەيە تاپۆ بكم لەسەر شىخ تا خۆى لە
ژياندايە صەرفى بكا بۆ خانەقاۋ پاش خۆيشى منال و خىزانى سوۋدى لى
ۋەربگرن . ئەۋىش پىي ئەفەرموئىت : عەلى بەگ ! باۋكى تۆ ئەۋ جۆگەيەى

داوه به باوکی من چونکه باوه‌ری وا بووه پیاوی خودایه • تویش ئیستا
 ئەم میهره‌بانی‌یه ئەکە ی چونکه باوه‌رت وایه من پیاویکی باشم • ئەگەر
 لەپاش من و تویش ئەولادەکانم پیاوی باش بن خوا دلی ئەولادەکانی توین
 بۆ نەرم ئەکا • ئەگەر ڕوو لە خواش نەبن ، بۆچی مالی ئیوه‌یان بدریتی و
 هەر بۆ ئەولادی خۆت باشترو تا پۆکە ی ناوی •

شیخ نەجموددین لە ژبانی خۆیدا سامان و مالیکی ئەوتوی نەبوو
 پاش کۆچی دوايشی تەنها سی دەست خانووی لە بیارە لەپاش بەجی ماوه •
 یەكەم ئەو خانوانە ی نووساون بە خانەقاوه کە باوکی دروستی کردوون و بە
 میرات بۆی ماونه‌تەوه • دووهەم : خانووەکانی باخچە ی بەرابەر بە خانەقاو
 سیهەم خانووەکانی سەربرج کە خۆی کردوونیه‌تەوه •

ژن و مندالی شیخ نەجموددین

ئەم ذاتە چەند ژنی هیناوه • یەكەم : خاتوون ناوی کچی حەمە کەریمی
 کوری شیخ ڕەشیدی خەلیفە ی باپیری • دووهەم : عەتیە ی کچی شیخ
 موحمەدی قەرەداغی • سیهەم : خاتو ڕەعنای کچی عەزیز خانی دزلی •
 چوارەم : کافیه خان کە ئەمیش هەر کچی عەزیز خانە و پاش مردنی خاتو
 ڕەعنا هیناویە • پینجەم : خاتو خاوەری کچی موصله‌فا خانی قوبادی •
 شەشەم : کافیه خانی کچی شیخ موحمەدی عەبابەیلی • حەوتەم : خاتو
 فاطمە ی کچی شیخ موحمەدی قەرەداغی (خوشکی عەتیە خان هەر لێ
 باو کەوه) • هەشتەم : خاتو تووبای کچی مەفاخیر و لمولکی سنەیی • شیخ
 نەجموددین ئەم ژنە ی پاش دوو سال ناردووەتەوه بۆ مالی باوکی و
 دەست بەرداری بووه (۱) •

(۱) لەبەر ڕووناکی خووڕه‌وشتی شیخ نەجموددیندا من باوه‌رم وایه شیخ
 ئەم ژنانە ی بۆیه هیناوه ، کە زوربەیان کچه بەگزاده و دەسه‌لاتدارن ، تا لە

شیخ نه جموددین یازده کوریشی بووه : له ژنی یه که می موحه ممه د(۲) .

پښتای لی نزیك که وتنه وه یانه وه جه ورو سته میان که م بکاته وه و بتوانی
نه گهر داموئی په نای پی هینا رزگاری بکا . هه روه ها بوئه وه ی نه و ئاغاو
به گزادانه له ره وشتی موسو لمانه تی نزیك بخاته وه و ، من خوم ئاساری
هاوړی یه تی شیخ نه جموددینم له که سو کاری نه و ژنانه یدا به دی کردو وه .

(۲) نه م کوریه ی شیخ نه جموددین به گهنجی کوچی دواپی کردو وه . شاعیریکی
ناسک بووه و نازناوی شیعری (نه جمی) یه . نه م دوو پارچه شیعه ریم
ده سگیر بووه ، وا لیته دا نه یان نوو سمه وه :

— ۱ —

به دار الملك غم امشب دلم سلطان دوران است
خدا آباد گرداند عجب صحرای ویران است
دل امشب باز میخواند حکایات محبت را
کز اینها چون دهد یارم سراسر دیده طوفان است
محبت فتنه انگیزد چه آب و آتش آمیزد
چه نسبت آب با آتش ؟ ازین هر عقل حیران است
به بزم شورش مجنون سر سودازده دارم
میان بزم عشاقان دلم طفل دبستان است
ز رنگ اشك گلگونم همه دامان من گل شد
بهاری بس خوش است اینجا که سر تا پا گلستان است
به ابرویت نگه کردم گمان کردم کمان باشد
غلط کردم کمان نبود هلال عید قربان است
ز چین زلف پر چینت گره کم بر دل ما زن
که خود بی چین زلف اشك جهان یکسر چو زندان است
ازان دم دیده وا کردم سر گیسوی او دیدم
نفهمیدم که مشک است آن مگر یا سنبلستان است
چو پرتو بر مه اندازی ز حسرت ماه گم گردد
بلی چون خور شود پیدا جبین ماه نقصان است
من از تیر و کمان او خلاصی نبودم هرگز
خلاصی یافتم خود را علاجم تیر باران است

ز بندابند گفتارت نیستان شکر خیزد
 چه شیرین است گفتارت سراسر شکرستان است
 ز وصف آن لب و دندان جز اینها من نمیدانم
 عقیق و گوهر و یاقوت و در و لعل و مرجان است
 دلم شوریده ، کامم شور و چشمانم سراسر شور
 همه این شور و شورشها ازان گرد نمکدان است
 ز هجر قاتلت دیدم قیامت آشکارا من
 چو رفتی در کنار من به جایت مرگ مهمان است
 بیاید زار نالیدن برین بی طالعی (نجمی)
 که از هر باب و هر بابت سرانجام تو حرمان است

— ۲ —

نخواهم سیر گل دیگر نباشد
 به صحرا یاسمین عبهر نباشد
 نروید سبزه یارب بر لب جوی
 خدایا هر گیاه تر نباشد
 نخواهد سرکشد سرو از لب جو
 الهی بر لب کوثر نباشد
 نمیماند به چشمش نرگس تر
 چو زلفش نیز هم عنبر نباشد
 خطش هر سبزه را نشأت فزا شد
 بلی کز خلد خود کمتر نباشد
 کشد مژگان او چون خنجر تیز
 ولی مژگان او خنجر نباشد
 نمیدانم چه شورا است آنکه دارم
 عجب دارم که این محشر نباشد
 چشانییدی مرا يك لذت خوش
 که آنرا شیر با شکر نباشد
 (معاذ الله) چو تو خونخواره نه
 که جلاد این چنین خونخور نباشد

له ژنی دوو هه می نوو رو ددین و^(۳) زهینو ددین و که مالو ددین و موحه ممه د
عوثمان • له ژنی چوار هه می موحه ممه د صاحب و سهیفو ددین • له ژنی
پینجه می عهینو ددین • له ژنی شه شه می کاکه ئه حمه د • له ژنی حه و ته می
مه حمو و دو حه یدهر •

چهند نموونه یه گی شیعی شیخ نه جمو ددین

شیخ نه جمو ددین شاعیر و خو ش نووس و خاوه ن هه ست بووه •
ناز ناوی شیعی (کوکب) ه • وا لی ره دا چهند پارچه شیعی کی
بلا و ئه کهینه وه • به داخه وه هه ر ئه مه نده مان ده سگیر بوو ، به لام به پله ی
شیعه کانیدا دیاره که ئه بی زیاتری بوو بی •

— ۱ —

ز جور ماه رویان دیده خواهد خون فشانی را
که نبود در جهان ایام فرصت کامرانی را
بهرجا بهره منداند از وصل و من بی دل
ندیدم لذتی در عمر خود ذوق جوانی را

به بحر فکر بردم غوطه چندی
به سان آن پری پیکر نباشد
من آن تأثیر عشق از تو دیدم
که هرگز در زر احمر نباشد
من آن آبی که باشد در کلامت
نباشد در در و گوهر نباشد
خط و ربط کلام دلکش است آه
ولیکن چون خط دلبر نباشد

(۳) ئه م ذاته پاش کوچی دوایی باوکی ماوه یه که له بیاره شیخی تی کردووه و
پاشان کوچی دوایی کردووه •

الهی محض فضل از ذات پاکت جویم و خواهم
 ترحم کن دل غم دیده عشاق جانی را
 چو در گلزار خوبی نشاء از حسن او دیدم
 به دل ناچار کردم طی امید زنده گانی را
 هلال ابروت را زاهد اندر خواب اگر بیند
 به صحن خاطرش صورت نبندد نقش مانی را
 گر از عناب جان بخشش تبسم بهره مند آید
 کجا ماند سکونت در کمین لعل یمانی را
 به آب دیده و خون جگر چندانکه غلطیدم
 مگر در خواب بینم نشاءهای شادمانی را
 به عارف گر نماید نشاء از جلوه حسنش
 شود فارغ ز ترتیب رموز نکته دانی را
 به رمز و عشوه ابرو و چشمش جز دل عاشق
 کجا واقف شود علم زمانی و مکانی را
 به اوج کبریا جا دارد ار سایم کلاه فخر
 که باشم کمترین بندگان فاروق ثانی را
 چه پروا هست (کوکب) را ز خونریزی فتانش
 که گیرد از لب لعلش حیات جاودانی را

— ۲ —

(درویش) که حرف او به صورت پنج است
 هریک به مثابه که بیش از بیش است

(دال) است دلیل آنکه با درد بسازم
گر بر تن تو هر سر مو صد نیش است

(ری) روی^{*} ریا مکن کین روی^{*} ریا
رسوائی بیگانه و رنج خویش است

(واو) است وداع غیر مولی کردن
این کار چنین منافعش با خویش است

(یا) یکدل و یکتا شدن اندر ره عشق
یکتا نشود هر آنکه او با خویش است

(شین) آنکه شکوه و شکایت نکند
با اینکه هزاران الم اندر پیش است

هر کس که چنین پنج خصائل دارد
دریاب وزو گزیر کو درویش است

— ۳ —

باز دلم اندر کف شاهین هوایت
پر ریخته در قید مسلسل به هوایت
از نیش فراق دل مشتاق پر از خون
لبهای به هم بسته چه گوید ز ثنایت
ای روز فراق شب دیجور غریبان
ای صبح سعادت شب دیجور لقایت
از خوشی وصلت همه اجزای وجودم
لب ریز حلاوت شده نازم به هوایت

حسن ترا ای نگار ماه ندارد
ماه فلک گیسوی سیاه ندارد

فوج حبش صف زده از یمین و یسارت
هیچ شهی این قدر سپاه ندارد

قتل مرا به غمزه ابروان بنمودی
کشته عشق توم گناه ندارد

ناوک دلدوز تو نشسته به سینه
عاشق دل خسته داد خواه ندارد

گوشه عزلت گزیده ام به خیالت
تکیه گهم هیچ پادشاه ندارد

خالی از اغیار است منزلک دل
هیچ کسی غیر دوست راه ندارد

چون به تو دادم عنان دین و دلم را
غیر تو دیگر کسی نگاه ندارد

جور و جفای رقیب شوم بدر کن
قلب چو آینه راه آه ندارد

(کوکب) دل خسته را پناه به یاراست
غیر تو ای دوست او پناه ندارد

از حسن طالع اثری دستگیر شد
چندانکه خانه دل ویران منیر شد

سیبی به من رسید ز لطف لطیف یار
کانرا لطائف دل و سینه‌م اسیر شد
بویش دل فسردهء مارا حیات داد
حسرت دهندهء تفحات عبیر شد

— ۶ —

مسلمانان چه حال است این ز کار خویش حیرانم
گهی فرزانهء دهرم ، گهی مجنون دورانم
گهی در عقل و دین فردم ، گهی از هردو بیگانه
گهی جاهل ، گهی عالم ، گهی از خود جدا مانم
گهی با خلق در کارم ، گهی از غیر بیزارم
گهی واجد ، گهی فاقد ، گهی از خود پریشانم
نه راه شرع می‌پویم ، نه از اغیار می‌گوییم
خراب بادهء اویم ، نه معمورم نه ویرانم
به نقد و نسیهء دوران نه شادانم نه محزونم
ذلیل غیرت خویشم که بی دلبر چرا مانم
دل خود را نمی‌بینم مگر در عقد گیسویش
ازان رو از پریشانی ازین عالم گریزانم
صفای سینهء پیران برین معنی گواهی داد
که من خود را نمیدانم مگر آن جان جانانم
ضعیف و بی‌کس و خوارم به چشم دشمن بدخو
به عالمهای معنی بین که همراز دلیرانم

گهی درویش بی‌جایم ، گهی مجنون رسوایم
 نه از آبم ، نه از آتش ، نه چون خورشید تابانم
 گهی چون سایه بر عالم ، گهی بی‌مایه از عالم
 گهی شادم ، گهی ماتم ، گهی چون ماه تابانم
 گهی سیار ناسوتم ، گهی طیار لاهوتم
 گهی چون گنج مستورم ، چو مه گه پرتو افشانم
 گهی در مرکز خاکم ، گهی در اوج افلاکم
 گهی بر خاک می‌پایم ، گهی بر فرق کیوانم
 گهی نارم ، گهی نورم ، گهی چون شمع کافورم
 گهی خورشید تابانم ، گهی لعل بدخشانم
 منم آن (کوکب) دری کواکب‌را چو میرانم
 منم مست جمال او که دایم مست و حیرانم

— ۷ —

خواهر شرع و طریقت فاطمه
 شادمان بادا به حسن خاتمه
 کرده از روی صفائی نیتش
 با فقیران عهدهای خاتمه
 از خدا خواهیم در هردو جهان
 باشد از امداد پیران غانمه
 خواهر ما باشد و فرزند پیر
 باد یارب در جوار فاطمه

باشدش نجم هدایت راه بر
 در امان بادا ز نفس ظالمه
 در قیامت همچو دنیا باد او
 در مراتب اسوهء هر خانمه
 با (ید) او محکم بدارد رشته را
 تا شود از هر مصیبت سالمه (۴)

چوارخشته کی

— ۱ —

ای آنکه مهر تو به دل دل مقرر است
 نقشست میان مردم چشمم مصور است
 خواهم ز لطف حق که سعادات بایدت
 منظور خویش اگر خوانمت مکرر است (۵)

— ۲ —

گر به دل داری تمنا وصل جانان (سالما)
 با تمنای وصالت سالمی مشکل شود

(۴) شیخ نه جموددین ئەم چەند بەیتە ی بۆ فاطمە خانی خەسووی نووسیوە و
 وشە ی (ید) یش لە دوا بەیتدا ئیشارەتە بۆ (یەدوللا خان) ی کۆری .
 بۆیە وشە ی (باید) بە (با ید) یش و (باید) یش ئەخوینریتەو .

(۵) شیخ نه جموددین ئەم چوارخشته کی یە ی لە وەلامی شیخ نوروددینی
 کۆریدا نووسیوە کە ئەم بەیتە ی بۆ نووسیوە :

شاها ! چرا نظر به گدایان نمیکنی
 شاید خبر نداری ز احوال چاکران

رو به صحرای جنون و نقد جان و دل به کف
يك لقا جو يك لقا جو ، وصل بس مشکل بود (۶)

— ۳ —

ای ز تو نشأ و نمای شجر ایمانم
بی وصال تو بود حذف حروف جانم
دامن وصل تو گر دست دهد واصل شد
اگر از دست دهم مرگ شود مهمانم (۷)

دوو چوارینه‌ی شیخ نه‌جموددین
مه‌لا موصطه‌فای خورمائی گردوونی به پینج‌خسته‌کی

زان روز که دل به یاد حسنت بستم
اوراق ز غیر شوق ذات شستم
از کون و مکان و جمله عالم رستم

---

(۶) شیخ نه‌جموددین ئەم چوارینه‌ی له وه‌لامی ئەم چوارینه‌ی سالمی سنه‌یی
(شیخ سه‌لیمی سنه‌یی) دا نووسیوه :

(کوکب) لقبی ، مه‌ صفتی ، راحت جانی
بیمارکن (سالم) و آرام‌ستانی

برده زمن دل شده صبر و خرد و هوش
ای کاش به وصلش شدمی شاد زمانی

(۷) شیخ نه‌جموددین ئەم چوارینه‌ی بو باوکی نووسیوه . باوکیشی به‌م
چوارینه‌یه وه‌لامی داوه‌ته‌وه :

ای ز تو راست قد همچو خم چوگانم
بی تو چون زلف سراپای به خود پیچانم
ناز بر چرخ برین میکنم آن دم که دمی
از درم آبی و گویی که منت مهمانم

« از شور محبت تو چندان مستم
سرشتهء اختیار در شده از دستم »

★ ★ ★

آنها که نه طالب رضای اویند
راضی ز خودند و عیب مردم جویند
بنگر که چه نوع عالمی بدخویند
« گه نام مرا به نیک و گه بد گویند
من دانم و دوست هرچه هستم هستم »

★ ★ ★

آنها که به یاد و ذکر حق معمورند
از بادهء وحدت و فنا مخمورند
در عالم ملک از نظر مستورند
« در عالم جان به نیستی مشهورند
وز ذلت و انکسار خود به جان مسرورند »

★ ★ ★

آنها ز هوای نفس سرکش دورند
اندر ملکوت ناظر و منظورند
با آن همه انتصار کی مغرورند
« مردان خدا ز خودپرستی دورند
وز درد غرور و کبر و هستی دورند »

چهند به یتیکی شیخ نه جموددین

— ۱ —

(کوکب) به خاکساری خود ناز میکند
ای در غبار دل ز خیالت دفینه‌ها

زمان بی‌مهر و عالم در تلاطم ، یار مستغنی
مرا بر آرزوهای دل خود خنده می‌آید^(۸)

(کوکب) بخت مرا هیچ منجم شناخت
یا رب از مادر گیتی به چه طالع زادم^(۹)

به‌یتیکی شیخ نه‌جموددین به عه‌ره‌بی

القلب تنور نارٍ والمدامع طو
فان ، سمعنا بماءٍ فار من نار^(۱۰)

چهند نامه‌یه‌کی شیخ نه‌جموددین

چهند نامه‌یه‌کی شیخ نه‌جموددینم ده‌سگیر بووه که بو هه‌ندی له موریدو
مه‌نسووبانی نووسیوه ، وا لی‌ره‌دا بلاویان نه‌که‌مه‌وه :

---

(۸) شیخ نه‌جموددین هم به‌یته‌ی له وه‌لامی نامه‌ی مه‌حمود پاشادا نووسیوه
که له‌پیش جه‌نگی یه‌که‌می جیهاندا ویستوویه بچی بو جه‌جو شیخیش
له‌گه‌ل خوی به‌ری .

(۹) دوا به‌یتی غه‌زه‌لیکیه‌تی ده‌سگیر نه‌بوه .

(۱۰) شیخ نه‌جموددین هم به‌یته‌ی بو به‌ره‌ره‌کانیی هم به‌یته‌ی (ابن الفارض)
داناوه :

ماء المدامع نار الوجد تحدرها
فهل سمعتم بماء فاض من نار ؟

نامه‌ی یه‌که‌م

بۆ حاجی بابای تالشی نویسیوه

بابای خودرا سپرده دست باطن بابای خود نموده‌ام • ان شاء الله
در ایاب و ذهاب و سفر و حضر بی‌خطر باد • دست پیر از غائبان کوتاه نیست •
اجازه شما که به ضمانت است امید است ان شاء الله طالبان را مفید
باد ، و آن قدر از خود بی‌امید مباش • بازوی خود را منگر • اقتدار معنوی
پیران مارا بین • ان شاء الله به سلامتی وارد وطن خود شوند • از صحبت
اهل انکار خود را دور دار • میزان شریعت مطهره را در حرکه و سکنه
و اکل و شرب و قول و فعل از دست ندهند ، و اختیار قضاوت نمایند و با
ارباب دنیا بی‌ضرورت شرعی اختلاط نباید کرد و از مجاوره و مصاحبه
ایشان احتیاط باید نمود (ولا تترکوا الی الذین ظلموا فتمسکم النار) • قناعت
پیشه باش تا محتاج نباشی ••

در اوقات توجه صورت مثالیه رابطه را در بین خود و مرید قرار داده
و نفی وجود خود نموده ، یعنی خود را قابل افاده مشمار و منتظر باش که از
طرف قلب رابطه یا جمیع لطایف رابطه فیوضات و برکات به قلب خودت
و قلب مرید وارد شود • اکثر افادات از طرف ناقص به ضمانت کامل شامل
حال مسترشدان میشود • از ما و شما بهانه بر ساخته‌اند ، والا کاروبار با
اراده حق و عنایات خاصان حق است • امیدوار باشند • والسلام علیکم •

نجم‌الدین العمری

نامه‌ی دووه‌م

بۆ حاجی شیخ عارفی قزلباتی نویسیوه

ای دل جهان به کام تو شد ، شد نشد ، چه شد
دولت اگر به نام تو شد ، شد ، نشد ، چه شد

ای عزیز مطلب اگر عمر و حیات است ، کریمه (اذا جاء اجلهم) آنرا ختم فرموده • و اگر رزق است ، آیه (نحن قسمنا) کافی است • و اگر عزت است مضمون شریف (ولله العزة ولرسوله وللمؤمنین) ناصحی است بی نظیر • (کفاک بالموت واعظا) یا عارف • والسلام •

نجم الدین

نامه‌ی سیّهم

دیسان بۆ حاجی شیخ عارفی قزلباتی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی

برادر طریق صفا ، نور چشم ارجمند سعادت قرین ، حاجی شیخ عارف ، واصل به مقام تمکین و محفوظ از مزلات تلوین باد • چندی است از حالات شما اطلاع کامل نیست ، تا اینکه حاج حسین انطاکیه رسید و در مکتوب نورچشمی ملا سعدالدین شرح حالات شمارا یافتیم. از نوید صحت و استقامت بر آداب مبروکه بزرگان خیلی خوش وقت شدم • فحمدا له ثم حمدا له • ان شاء الله این فقیر شمارا فراموش ندارم • در راه عشق مرحله قرب و بعد نیست • چو با منی ، در یمنی ، پیش منی •

امانت خودت و مراقبت و مواظبت بر ختم و تهلیل و رواج دین و نصائح طالبان و ترغیب و تشویق برادران طریق بر آداب معموله بزرگان ، و محبت و مهربانی با اخوان طریق • کار این است و غیر این همه هیچ •

عموم برادران و احباب را سلام مخصوص میرسانم ، خصوص صوفی مجید و حاجی رشید • وفقنا الله وایاکم آمین •

غلام عمرم
نجم الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی چواره‌م

دیشان بو حاجی شیخ عارفی نووسیوه

برادر طریق صدق و صفا حاجی شیخ عارف ، کان الله له و صانه
و علی حقيقة التقوی أعانه •

ان شاء الله سلامتند ، و بر اتباع آداب بزرگان دین در استقامتند •
زحمات و مصائب روزگار کفارت معاصی هستند ، مادام اساس دین و ایمان
مختل نباشد •

از زحمات و ضرر دنیوی ملول نباید شد • آیه‌ی کریمه (ولنبلونکم
بشیء من الخوف والجوع) را تا آخر آیه ملاحظه نمایند ، و به کارهای
حق سبحانه دل خود را راضی و خوشنود باید کرد ، و اوقات را به ذکر و یاد
حق سبحانه معمور ، و خاطر را به نعمت ایمان و اسلام مسرور باید داشت •
بلایی کز حبیب آید هزارش مرحبا گویم • عموم اخوان و دوستان را عرض
سلام دارم • منسی خاطر نیستند • (ولاتکونوا کالذین نسوا الله) • لا اله
الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم • نوید صحت و چگونگی
احوال را مرقوم دارند ، و حاجی قدوری و حاجی رشید را سلام رسانم ،
و صوفی مجید را کذلک • والسلام علیکم ، وقلبی الیکم •

نجم‌الدین العمری

سرکار عالی میر مهربان جمیل بگرا صانه الله عرض سلام دارم •
ترتیب تهی و اثبات چنین است : حرف (لا) از ناف به پیشانی که محل
لطیفه نفس است کشیده ، وهم (اله) را از لطیفه نفس به کتف راست کشیده ،
و (الا الله) را از کتف راست بر سر لطیفه قلب آورده •

نامه‌ی پینجم

لمبارهی حاجی شیخ عارفه‌وه بو موریدانی قزرباتی نووسیوه

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته • در خدمت عموم دوستان و مریدان قزرباط و اطراف قزرباط عرض سلام و دعای توفیق بر اتباع سنن سنیّه حضرت خیر الانام صلی الله علیه وسلم دارم •

برادر طریق حاجی شیخ عارف از طرف حضرت پیر قدس سره و از جانب فقیر مأمور و متولی خانقاه قزرباط است •

هرکس از دوستان تقویت و کمک اورا در خدمت خانقاه قزرباط بنماید موجب خوشنودی ارواح مقدسه پیران کبار و باعث مسروری و رضامندی این فقیر است • والسلام علیکم وقلبی الیکم •

خادم الفقراء
نجم‌الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی ششم

دیشان بو حاجی شیخ عارفو موریدانی قزرباتی نووسیوه

جناب سعادت‌مند برادر طریق صفا حاجی شیخ عارف سلمه الله و سائر اخوان طریق توفیق‌را به سلام و دعای توفیق طاعت یاد میداریم •

جناب فاضل سعادت مآثر ملا عبدالقادر به تصویب این فقیر و امر جناب جلالت‌مآب محمود پاشا برای تدریس مدرسه محمودیه متوجه آنجا شد (۱۱) • (من کل الوجوه) خدمت و احترام و ترضیه خاطر عزیزش موجب

(۱۱) له‌م نامه‌وه دهرئه‌که‌وئ که مه‌لا قادری مه‌لا مؤمن به‌ئهمری شیخ له‌دئی پرسی ژوورووه‌وه کوچی کردووه بو قزربات • وادیاره‌ئمه‌له ده‌وروبه‌ری ۱۳۲۳ی هجریدا بووه • له‌لاواندنه‌وه‌که‌ی مه‌لا‌ئهمه‌دی فه‌قی‌عه‌لی‌یه‌وه دهرئه‌که‌وئ که‌وا مه‌لا قادر له‌ ۱۳۲۶ی هجریدا له قزربات کوچی دواپی کردووه •

مسروریت این فقیر است چون ظاهرا و باطنا نسبت کامل با فقیر دارد • تعجیز
و تفریح او واسطهء عجز و فرح فقیر و پیران ما است • (و من نکث فانما
ینکث علی نفسه) •

والسلام علیکم •

غلام عمرم
نجم الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی حموتهم

بۆ یه‌گئی له دۆستانی نووسیوه بۆ پرسه

تو خود دانی که طغرانیس ازل نام بقای جاودانی بر نامهء زندگانی
هیچ آفریدهء رقم نهموده ، و نقاش صور موجودات نقش حیات بر صفحات
ممکنات جز به قلم (کل شیء هالک الا وجهه) ثبت ننموده ، و خیاط کارخانهء
قدم جامهء وجود هیچ موجودی بی طراز عدم ندوخته ، و فراش سراچهء قدرت
شمع ظرافت بی تندباد آفت نیفروخته • فنعم ما قیل :

تا فلك معمار این معموره شد بی خار غم
يك گل شادی به باغ زندگانی کس نیافت

گلستان عمر را در مرغزار روزگار
نوبهار خالی از باد خزانى کس نیافت

این شربتى است همه را چشیدنى ، و بار محنتى است جمله را کشیدنى •
مرهم این زخم جز صبوری نیست ، و علاج این مرض جز شکیبائی ضرورى
نه ، صبوری ضرورى است کاین درد دل را به غیر از صبوری دواى ندارد •
والسلام •

نجم الدین

نامه‌ی هه‌شتم

بۆ مه‌حمود نهدیب نه‌نه‌ندی نووسیوه له خانه‌قین

أحب الأحباب ، سعادتمآب ، برادر طریق صدق و یقین ، محمود
آدیپ افندی ، سلمه الله و زاده ، و جعل التقوی زاده ، و رزقه الحسنی
و زیاده .

چندی‌است از حالات شما اطلاع کامل نیست . دارنده‌ی صحیفه
صوفی محمد صالح عازم آن صوب گردید ، استعلام نوید صحت
و استقامت‌را بر آداب بزرگان لازم شمرده ، ان شاء الله سلامتند ، و بر
آداب ذکر و فکر و اتباع سنن سنیه علی صاحبها آلاف الصلوة والسلام
والتحیة ساعی و جاهد باشند ، و بصحبت ارباب غفلت اوقات خودرا ضایع
نکنند ، و جیفه‌ی دنیای دنیه شمارا فریب ندهد و مغرور ننماید .

و ما هی الا جیفه‌ی مستحیلة

علیها کلاب همهن اجتذابها

فان تجتنبها کنت سلما لاهلها

وان تجتذبها نازعتک کلابها

جناب حق جل جلاله فرموده «ألا بذكر الله تطمئنُّ القلوب» . ساعی
باشند که ظاهر خودرا به اتباع شریعت غرا آراسته ، و باطن خودرا به ذکر
خدا و یاد شیخ مقتدا که واسطه‌ی حصول معرفت الله‌است پیراسته نموده ،
و اخوان طریقت‌را به محبت و صفا مهربانی کرده ، و از محرّمات قولی و فعلی
جدا اجتناب نموده ، تا مقصود حقیقی شما از شما مجتنب نباشد .

جناب دوست قدیمی و مقبول با صدق و صفا جعفر افندی‌را سلمه
الله سلام مخصوص میرسانم ، ان شاء الله از طرف فقیر فراموش نمیشوند .

تصورات نوعیه مردم چنان است که بعد از رحلت حضرت پیر کامل
والد ماجد قدس الله سره الأقدس دکان معرفت برجیده شده ، و نور
هدایت برخاسته گردیده ، و طریق سیر و سلوک به کلی متروک مانده ،
و مراتب و کمالات بزرگان سلف را در استعداد خلف اساسی نمانده ، به
آن واسطه طریق یأس را پیش گرفته ، و رستهء طلب گسسته ، از برکت پیران
محروم مانده اید .

الحمد لله نور هدایت بی نهایت ، و دکان معرفت پر از جواهر نفیسه
صداقت ، و اعانه و امداد ارواح طیبه بزرگان بر وفق تمنای دوستان است .
فحمدا له ثم حمدا له • والسلام التام والتحية والاكرام على النبي العربي
سیدنا محمد و آله وصحبه العظام آمین •

غلام عمرم
نجم الدین

نامه ی نوّهم

دیشان بۆ مهحموود نهديب نهفهندي نووسيوه

برادر طریقت سعادت مندی ، أحب الأحاب مهربان جناب محمود افندی،
سپرده همت ادیبان آستان حضرت سبحان باد که لطائف عالمین امر و خلقشرا
به توجهات معنویه مشفقانه مورد واردات محبت ذات خداوند یگانه
فرمایند ، و طلوع کوکب سعادت دارینشرا از افق استقامت بر وفق تمنای
فقرای زاویه ارادت گرداند که در زمره راستکاران میدان صداقت رستگار
باد • یارب دعای خسته دلان مستجاب کن • آمین بجاه سید المرسلین
صلوات الله وسلامه علیه وعلیهم اجمعین •

غلام عمرم

نامه‌ی ده‌ه‌م

نازانم بۆ کبی نووسیوه

نبوت امری است معین و مکشوف مراتب جمال ، و ولایت حقیقتی است مبهم و مستتر پردهء جلال • پس فهم بر هرچه معین است تأویل نپسندد ، و درك آنچه مبهم است بی تأمل صورت نبندد (فاسألوا اهل الذکر ان کتتم لاتعلمون) •

نکته : آدمی به علت افسون امل در جمیع احوال دشمن آسایش خودش است • اگر در منزل است به هوای سفر و سیر صحرا دوری از وطن میدارد • و اگر در سفر است خار خار سودای وطن دامنش را نمیگذارد • نه در صورت سفری بهره‌یاب کیفیت سفر ، و نه در حالت وطنی از جمعیت وطن باخبر •

خوشا به حال از خود رستگان و به حق پیوستگان که استشمام رائحهء ریاحین الفت از ساز کلام معرفت ختامشان قوت جان بیداران است ، نه همنشینی جهلاء و عمر و زید که نقود اوقات را قولا و فعلا مصروف مکر و کید میدارند ، و همیشه از نشأه فارغ البالی و مرفه الحالی بی‌خبر و از دولت استغراق شهود و حضور بی‌نصیب و مهجورند •

حضرت واهب عطیات حضور جمعیتی که اهم مرام است کرامت فرماید و چشم منتظران به لمعات پرتو دیدار روشن نماید • ان شاء الله کدورت شبهای فرقت و انتظار به طلوع صبح حضور و آفتاب انوار دیدار مرتفع باد ، بمنه • والسلام •

نجم‌الدین

نامه‌ی یازدهم

بۆ نووروددینی کوری نووسیوه

پسرم ، نور بصرم ! سعادت را خواهی ، عادت را نخواهی • عزت را طالبی ، ادب و قناعت را پیشه کن • طالب علم شو که گوهر شاهوار حدیث (مرحبا بطالب العلم) در تاج افتخارت شود • از صحبت نادان بگریز و مصاحب اهل فضل و دانش باش (الفضل بالعلم والأدب ، لا بالأصل والنسب) • برخوردار باش • والسلام •

نجم‌الدین العمری

وه‌سییه‌تی شیخ نه‌جموددین

بۆ نووروددینی کوری نووسیوه

بسم الله خير الأسماء •

یا ولدی و فلذة کبدی ! وفقنی الله وایاکم علی مرضاته آمین ، بجاه سید المرسلین ، صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین •

فرزندا ! مسلمان مکلف است به اتباع شریعت محمدی علی صاحبها الصلوة والسلام در التزام اوامر واجتناب مناهی به درجهء ساعی و جاهد باشد که ظاهر و باطن شریعت غرا ازو راضی باشد • و این نعمت عظمی و سعادت کبری در صحبت علمای عاملین و ارباب معرفت و اهل ذکر و فکر باید طلبید • از صحبت جهله و ظلمه و اهل غفلت پرهیز کلی باید کرد که مصاحبه آنها برای طالبان حق شراست • آیهء (واصبر نفسك مع الذین یدعون ربهم بالغداة والعشی یریدون وجهه) بر این معنی نص قاطع است •

ای فرزند حتی الامکان ترك جماعت مكن و تأخير نماز را از اول وقت منما
كه ثواب اختيار نصيب اخيار است •

زبان خود را به دروغ و بهتان و دشنام و خلاف گفتن مستوجب آتش
مگردان ، و حفظ چشم و گوش از منهيات فراموش مكن ، و بغض و حسد را
درباره عباد الله به دل خود راه مده كه زيان كلى دارد (ان السمع والبصر
والفؤاد كل اولئك كان عنه مسؤولا) • علم حق به جزئيات و كليات افعال
و اقوال عموم مخلوق متيقن است •

ای فرزند ! از قهر و غضب حضرت حق جل و علا بيندیش ، و حسب
دنیا را به دل خود راه مده كه حب دنیا سر همهء خطاهاست (حب الدنيا رأس
كل خطيئة) حديث صحيح است • ای فرزند در كسب كمال كوش كه انسان
بى علم و فضل از حيوانات جدا نيست • (الفضل بالعلم والأدب ، لا بالأصل
والنسب) • (نبهني الله واياكم من نومة الغافلين ، وحشرنا تحت لواء سيد
المرسلين ، صلى الله عليه وعلى آله وصحبه اجمعين) •

نجم الدين

تب و تاب موج بايد ز غرور بحر دیدن
چه رسد به حالم آنكس كه ترا ندیده باشد

چه بلندی و چه پستی ، چه عدم ، چه ملك هستی
نشیده ایم جایی كه كس آرمیده باشد

روز و شب چون روز و شب با غبار عالم بى اختیاری ساخته ایم ،
و سال و ماه چون سال و ماه به گردش رنگ تحیر پرداخته ایم • بى شائبهء
شك و ریب خواب راستكاران عالم رستگاری يك پرده روشن تر از مضمون

بیداری ، و مستی آن طایفه ده مرتبه رساتر از دماغ هشیاری است • ذلك
فضل الله يؤتیه من یشاء •

هنيئاً لأرباب النعيم نعيمهم
وللعاشق المسكين ما يتجرّع

(و ماذلك على الله بعزیز) • والسلام •

نجم‌الدین

یادی شیخ عه لائوددینی کوری شیخ عومر ضیائوددین

ژیانی شیخ عه لائوددین

ئەم ذاتە کوری شیخ عومەر ضیائوددینە ، دایکی ناوی (خاتو ئەسما)ی کچی میران ئاغای برازای شیخ عوسمانی باپیریەتی ، لە ڕۆژی جومعە ١٢ی ڕەبیعوڵئەووەلی ساڵی ١٢٨٠دا ھاتوووەتە دنیاووە . پاش فامپەیداکردن لای مەلا حامیدی کاتب نراوەتە بەر خویندن و لە گەڵ شیخ نەجموددینی برای پیکەووە قورئان و کتیبە وردەکانیان خویندوووە ، ئەوجا دەستی داوەتە خویندنی نەحو و سەرف و تا سیووطی گەشتوووە . ھەندێ کتیبی شەرعی شی خویندوووە کە لەو قۆناغەدا ئەخوینن .

لە تەمەنی دوازدە و سیازدە سالانیشا ھەر لە گەڵ شیخ نەجموددینی برای تەریقەتیان لەسەر دەستی شیخ موحمەد بەھائوددینی مامیاندا وەرگرتوووە و خەریکی سولووک بوون . بەمچەشنە تا گەشتووونەتە ھەژدە سالان لەسەر دەستی مامیاندا سولووکیان کردوووە . لەو میژوووەدا مامیان کۆچی دواایی کردوووە ئەمانیش بۆ کاروباری تەریقەت و ئادابی سولووک ھاتووونەتەووە خزمەتی باوکیان .

تا کۆچی دواایی مامیان مالی باوکیان لە تەویڵە بووە . پاش ئەووە گواستووینەتەووە بۆ بیارەو تا خانەقای بیارە کراوەتەووە لە مزگەوتی کۆنی ناودێ سولووکیان کردوووە . لەم ماوەیەدا بە شیوەیەکی زۆر زاھیدانە

ژيان • تەنەت شېخ عەلا ئوددىن گېراۋىيە تەۋە كەۋا بە خۆى و شېخ
نەجموددىن عابايە كيان بوۋە ، ھەركاميان لە مزگەوت دەرچوۋە داۋىيە
بەسەرياو زۆرجارىش بە ھەردو كيان جووتى پىلاۋيان بوۋە بە ئۆبە لە پىيان
كردوۋە •

لە دەورو بەرى سالى ۱۳۰۸ى كۆچىدا شېخى باوكى نوورى جان خانى
كچى مىرزا عەبدوللا خانى كورى شېخ موخەممەد صادقى ۋەزىرى بۆ مارە
بىريۋە كە لە دىيى (سەۋلاۋا) دانىشتوۋە لە ناۋچەى سەۋ ، بۆى
گواستوۋە تەۋە بۆ ييارە • پىشتىرش باوكى ، عاليە خانى كچى ئەم مىرزا
عەبدوللا خانى بۆ خۆى مارە كردوۋە گواستوۋىيە تەۋە بۆ ييارە • شېخ
عەلا ئوددىن لە ۱۳۱۱دا لە گەل باوكى سەفەرىكى سەۋى كردوۋە ماۋەيەك
لەۋى ماۋە تەۋە • پاش گەرانەۋەى بە ماۋەيەكى كەم ، بە فەرمانى باوكى ،
مالى لە ييارەۋە گواستوۋە تەۋە بۆ (سەفى ئاۋا) لە ناۋچەى جوانرۆ كە مولكى
خانەقاي ييارە بوۋە لەۋى نىشتەجى بوۋە دەستى كردوۋە بە ئىرشاد •
چوار پىنج سال لەم دىيە ماۋە تەۋە شېخ عوئمانى كورى لە ۱۳۱۴ و شېخ
خالىدى كورى لە ۱۳۱۵دا لەم دىيە لەدايك بوون لە نوورى جان خانى •
پاشان ھەر بە فەرمانى باوكى مالى ھاتوۋە تەۋە ييارە لەۋى چوۋە بۆ
(تازاۋا) و (سۆفى بلە) لە ناۋچەى (سالال) لەۋى نىشتەجى بوۋە • دوو
سالىش لەۋى بوۋە دىسانەۋە ھاتوۋە تەۋە بۆ ييارە تا باوكى لە ۱۳۱۸دا
كۆچى دوايىيى كردوۋە ھەر لەۋى بوۋە • پاشان گواستوۋىيە تەۋە بۆ
(دەرەشىسى سەروو) لەتيوان ييارە ھەلەبجەداۋ سالىك و چەند مانگىش
لەۋى بوۋە لە ۱۳۲۰دا لەۋىشەۋە گواستوۋىيە تەۋە بۆ (سەۋلاۋا) لە
ھەورامانى ئەۋديو • پاش سالى بەگزاۋەى مستەفاسانى كە لە (رەزاۋ) بوون
ھاتوون بۆلاى و دىيى (دوۋروۋە) يان داۋەتى بۆ خۆى • ئەۋىش ئەگۈزىتەۋە

بۆ ئەوئ و لەوئ خانەقاو حوجرەى میوانو بۆ مال و منالی خوئ
دروست ئەکاو ئەحەسیتەوہ •

لەوماوہیەدا کە لە سەولاًوا بووہ مەلا شەمسووددینی کورئ مەلا حامیدی
کاتب بۆ کاروباری نامەنووسی و خەتم و تەھلیلە و تەریقەت دادانی موریدو
مەنسووبو ، مەلا یووسف ناوی خەلکی (گەبە) و (گولیجە) ی سوورداش
کە موریدی شیخی باوکی بووہ و شاعیر و ئەدیب بووہ ، بە مەلایەتی لای
بوون ، بەلام مەلا یووسف پاش ماوہیەك ئەپروا و ھەر مەلا شەمسووددین
ئەمینیتەوہ تا سالی ۱۳۲۶ • لەوسالەدا مەلا موحمەدی حاجی شیخ قادری
(رەشەدی) ی کە مەلایەکی باش بووہ و مەلای دئی (بالک) بووہ لە مەریوان
ھیناوە بۆ خانەقای دوورووہ و کردوویە بە مەلا لای خوئ و فەقیی بۆ
پاگرتووە • بەھۆی ھاتنی ئەم مەلا موحمەدەوہ شیخ شەمسووددین بارئەکاو
ئەپروا بۆ دئی (نئ) لە مەریوان • شیخیش مەلا عارفی کورئ مەلا
عەبدولصەمەد ، کە ذاتیکی زۆر خەتخۆش بووہ ، ئەھینئ بۆ ئیمامەت و
خەتم و تەھلیلە • بەوچەشنە لەوکاتەوہ دوورووہ ئەبئ بە مەرکەزیکى گەورەى
ئیرشادو دەرزووتەوہ و ناووبانگی شیخ عەلاؤددین دەرئەکوئ •

لەم ماوہیەدا بۆی ھەلئەکوئ چەند دئیەك ئەکرئ لەو دەورو پشتی
دوورووہداو بۆخوئ لەوئوہ سەرپەرشتی یان ئەکا • ئەو دئیەتائە ئەمانەن :
(سوورەتوو) و دەورووبەرى ، نیوہى دئی (ژئین) و (ئاریان) و دئی
(سوورکەول) و ئیوہى دئی (قەلاجوق) و دەورووبەرى و ھەندئ وردە
مولکی تریش کە لە دواسالەکانی ژیانیدا بەپیی سەنەد لەئێوان کورەکانیدا
دابەشی کردوون •

لە ۱۳۳۸دا کە پاش وەفاتی شیخ نەجمووددینی برای ، شیخ
نوورووددینی کورئ شیخ نەجمووددین و مەلا قادری گەرەیش کوچی دواپی

ئەكەن ، خانەقاي بيارە چۆل ئەبى و سەرپەرشتى كەرى نامىنى • شىخ
عەلائوددىن لەم سالاھدا دىتەووە بۆ بيارەو لەوئى نىشتەجى ئەبى •

بيارە لە سەردەمى شىخ عەلائوددىندا

بە ھاتنەوھى شىخ بۆ بيارە ، وەزەى خانەقا چاڭبوووە • مەلا حوسەينى
كۆرى مەلاى گەورە (مەلا قادر) ئەكرى بە مودەرپرېس بە مەرجى كە مەيدانى
ئەووە بدا مامۆستا شىخ بابەرەسوولى بىدنى كە مەلايەكى باش بوووەو موريدى
شىخ نەجموددىن بوووە بىت ئەوئىش ھەر بىى بە مودەرپرېس و دەرز بە
فەقىكان بلى • شىخ بابەرەسوول دى بۆ بيارەو ئەبى بە مودەرپرېس ، بەلام
پاش چەند مانگى لەترسى پەيدا بوونى ھەراو ئازاوە بيارە بەجى دىلى • پاش
ئەو لە ۱۳۳۹دا شىخ ، مەلا ئەحمەدى رەش ئەكا بە مودەرپرېس و دى
دائەمەزرى و ھەندى فەقىشى لە دەور كۆئەيتەووە كە من خۆم يەكىيان
بووم و شەرح عەقايدى مەلا سەعدى تەفتازانىم لە باسى سيفەتى تەكوينەووە
تا دوايى لا خوئندو دەستم كرد بە موختەصەرى موطەووەلو لەوئىش تا
ئەحوالى موسنەدوئىلەيھىم خوئند • بەلام بۆ پايز مەلا ئەحمەدىش ھەر
لەترسى ئازاوە بيارەى بەجى ھىشت و منىش لەگەلى رۆيشتەم بۆ سولەيمانى •
لەوئى لە يەك جوى بووینەووە ، ئەو بوو بە مەلاى دى (گەلاڤە) لای عەباس
ئاغاي پژدەر و منىش لە خانەقاي مەولانا لە سولەيمانى دامەزرام لە خزمەتى
مامۆستا شىخ عومەرى مەشھوور بە (ابن القرەداغى) دا •

لەو سالاھووە بيارە بى مەلاى مودەرپرېس مايەووە تا سالى ۱۳۴۶ • لەو
سالاھدا شىخ مەلا طاھاي باليسانى بە فەرمانى شىخ ھاتە بيارەو بوو بە
مودەرپرېس ، بەلام ئەوئىش لە بەھارى سالى داھاتوودا گەرايەووە بۆ
مخۆشناو • پاش رۆيشتى ئەو ، ھەر لە سالى ۱۳۴۷دا من بە فەرمانى شىخ

بووم به موده پرسی بیاره و خوا مووه فقه قی کردم بتوانم ماوهی ۲۴ سال
له وی بمیمنه وه ته دریس بکه م •

له و ماوه یه دا که من له بیاره موده پرسی بووم شیخ زور به گهرمی
خز مه تی خویندن و فقه قی بانی نه کردو هه میسه بیاره ۲۰ — ۵۰ و به لکو زیاتر
فقه قی له هه موو لایه کی کوردستانه وه ، به لکو جار جار فقه قی عهره ب و تورک و
تالشیشی تیابوو • من خۆم دهرزم به (موسسه عید) هکان نهوت که نهوانه
بوون زوریان نه مابوو ئیجازه وهر بگرن و بین به مهلا ، نهوانیش دهرزیان
به فقه قی مام ناوه ندی یه کان و نهوانیش دهرزیان به فقه قی سه ره تاییه کان نهوت
که پی یان نه لاین (سوخته) • بیاره ی نهو سه رده مه بهش به حالی نه م کوردستانی
عیراقه نیمچه دانشگاه بوو • له به یانی یه وه تا یه ک دوو سه عات
پاش نوژی مه غریب دهنگی دهرزو دهوری فقه قی له خانه قاو حو جره کان و
سه ربانه کان نه نه برا ، له وه پاشیش تا درهنگی به بی دهنگی موتالای کتیب
نه کرا • خانه قای بیاره چهند هزار بهرگ کتیبی وه قی چاپ و ده سنووسی
بو فقه قی یان تیداوو •

له و ماوه یه دا پتر له ۵۰ فقه قی زیره ک و خوینده وار ئیجازه ی مه لایه تی یان
لای من وهر گرتوو وه گه راونه ته وه بو ناوچه ی خویان و بوون به مهلا و
خز مه تی عیلم و ئایینیان کردوو •

له سه رده می شیخ عه لائود دیندا بیاره زورتری وخت پر بوو له مه لای
گه وره گه وره و له موریدو مه نسووب که له زور شوینه وه نه هاتن • زور جار
مه لایانی ناوچه ی ده وره بهر وه ک خوالی خوش بووان ماموستا مهلا قادری
سو فی ، شیخ عه بدولکه ریمی نه حمه دبرنده ، مهلا عه زیزی پرسی ، شیخ
ره سوول و شیخ عومه ری هه له بجه ، ماموستا شیخ بابهره سوولی عه بابیه یانی
(بیدنی) ، مهلا عایدی بیاو یله ، مهلا عه ولای دهره شیش و مه لایانی تر نه هاتن

بۆ بیارمە ماوەیەك لەوێ ئەمانەووە پاشان ئەگەرمانەووە • ھەروا مەلایانی ناوچەیی سەقز ، بانە ، سنە ، ھەورامان ، مەریوان ، سولەیمانی ، موکریان ، خۆشناوەتی ، رەواندز ، پێژمەر ھەموو سالی دەستە دەستە ئەھاتن بۆ بیارمە •

لە بەشی زۆری سەردەمی شیخ عەلا ئۆددیندا لە بیارمە مامۆستا مەلا بەھا ئیمامی خانەقاو سەرحەلقەیی خەتم و تەھلیلە ، سەبید مەظھەر کاتبی شیخ ، مەلا طاھیری مەلا حوسەین خادیمی مەرقەد ، سەبید نێظام موختەمەدی شیخ ، میرزا ئەحمەد بەردەستی شیخ ، مەلا صدیق بانگدەر و سەلاکەر بوون • من خۆیشم ، کە مودەرریس بووم ، خوطبەیی نوێژی جومعەشم ئەخویندەووە •

سەفەرەکانی شیخ عەلا ئۆددین

ئەم ذاتە لە سەردەمی ژیاڵی باوکیا گەلی سەفەری بۆ بانە و سەقزو مەریوان و سنە و جوانرۆ و شوینانی تری دەورووبەر بووە • پاش کۆچی دوایی باوکیشی لە ١٣٤٠ دا سەفەریکی مەریوانی بووە بۆ ئاشت کردنەوی سەیدەکانی چۆر لە گەڵ بەگزادەیی فەتالی بەگێ کە لەسەر ئال و گۆری دوو پارچە مولک ناکوکیان بووە • لە ١٣٤١ یشدا سەفەری بەغدا و دەرووزووور و حەلەبی بووە و چوووە تە گەلی شوینی تیش لە پێگایدا • لەو سەفەرەیدا خاتوو رابیعی کچی شیخ ئەحمەدی خەلیفەیی لە دەرووزووور مارە کردوووە •

لە ١٣٤٤ دا سەفەریکی کردوووە بۆ سولەیمانی و لە ١٣٤٨ دا سەفەریکی تری کردوووە بۆ بەغدا • ئەم سەفەرەیی شەش مانگی خایاندوووە • لەم سەفەرەیدا شیخ عەبدولکەریمی ئەحمەد پێندەیی لە گەڵ بووە •

لە ١٣٥٠ دا سەفەریکی تری بەغدا و کردوووە • لەم سەفەرەیدا شیخ بابەر سوولی عەبابەیلی و شیخ موحمەدی قزنجی و شیخ عوثمانی کوری و

سهیید مهظه‌ری کاتبی و سهیید نظام‌وددین و میرزا ئەحمەد و منی له گەڵ
بووین • ئەم سه‌فه‌ره‌ی له فه‌سلێ پایزو له ۱۸ ی شه‌عباندا ده‌ست پێ کرد •
من و شیخ بابەر سووڵ پاشا په‌مه‌زان گه‌راینه‌وه ، به‌لام شیخ پاشا دوو
مانگی تر هاته‌وه •

له ۱۳۵۶ ی شیدا سه‌فه‌ریکی تری کردووه بۆ به‌غدا • هه‌روا له ۱۳۵۸ دا
سه‌فه‌ریکی تری به‌غدا ی کرد • له گه‌راینه‌وه‌یدا هه‌والی کۆچی دواایی شیخ
حوسام‌وددینی پێ گه‌یشت و چوو بۆ پرسه‌ی •

پاشا ئەم سه‌فه‌ره‌ی تا کۆچی دواایی کرد ، له ورده سه‌فه‌ری هه‌له‌بجه‌و
شاره‌زوور به‌ولاوه سه‌فه‌ری نه‌کرد •

ژن و منالی شیخ عه‌لائوددین

ئەم ذاته گه‌لی ژنی هه‌یناوه • من لێره‌دا ته‌نها باسی ئەوانه‌یان ئەکه‌م که
منالیاں لی که‌وتوو ته‌وه •

یه‌که‌مین ژنی یه‌وه‌ژنی مه‌لا حه‌کیم ناویکی ژاوه‌رویی بووه که له بیاره
بووه و له‌وی مردوووه و شیخ ژنه‌که‌ی ماره کردوووه بۆ خۆی • له‌م ژنه
کچیکی بووه شووی کردوووه به شیخ موحه‌مه‌د سه‌عیدی کوری شیخ
موحه‌مه‌دی کوری مه‌وله‌وی •

دوو هه‌مین ژنی نووری جان خانی کچی میرزا عه‌بدوللا خانی سه‌ولاوا
بووه که شیخ عه‌ثمان و شیخ خالید و پینج کچی لی بووه •

سه‌هه‌مین ژنی زوبه‌یده خانی کچی مصطه‌فا خانی باوه‌جانی بووه که
عیززوددین و زاهید و موختار و نووری و سێ کچی لی بووه •

چواره‌مین ژنی کچی مه‌لای ژریژه بووه که کوریکی لی بووه ناوی
موحه‌مه‌ده •

ژنی پینجه می خاتوو رایعهی کچی شیخ ئەحمەدی دەروزوور بووه
که ئەمین و ثابت و مەزھەر و کچیککی لئ بووه .

ژنی شەشەمی ناھیدە خانی کچی عەلی خانی شەرەفبە یانی بووه که
ناجی و عەبدولحەمید و سێ کچی لئ بووه .

کۆچی دواویی شیخ عەلأوددین

ئەم ذاتە لە پۆژی یەکشەمبە لە مانگی رەجەبی سالی ۱۳۷۳ی کۆچیدا
کۆچی دواویی کردو لە بەردەمی قەبری باوکیەووە لە بیارە بە خاک
سپێرا (۱) و پاش ئەو شیخ عوثماني کوری لەجیی دانیش (۲) .

(۱) گەلی لە خۆیندەوارانی سەردەم بە شیعر لاواندوو یانەتەووە مەرثیەیان
بۆ نووسیوە . منیش مەرثیە یەکم بۆ نووسیوە بەم دوو بەیتە دواویی
هاتووہ :

روز یکشنبە رجب ماہ بە نورو دری

بلبل داغزده کرد فغانی اثری

گفتمش : چیست همین ناله ؟ بگفتا : ای وای

« گم شد از باغ محبت گل باغ عمری »

که بە حیسابی حورووفی ئەبجد نیوە بەیتی دواویی ئەکاتە ۱۳۷۳ و ئەوەش
سالی کۆچی دواویی شیخە خوا لئی خوش بێ .

(۲) شیخ عوثمان لەپاش کۆچی دواویی باوکی بەپیتی بیرو رای ئەو موریبدو
مەنسووبانە ی هاتبوون بۆ پرسە لەجیی باوکی دانراو بوو بە پۆست نشین و
پاش چەند مانگیکیش ئەنجومەنی عیلمی لە ئەوقافی سلیمانی ئیمتیحانی
کردو فەرمانی شاھانە ی بۆ پۆست نشینی بۆ دەرچوو . شیخ عوثمان
لە سالی ۱۹۵۸ هەو بیارە ی بەجی هیشت و مالی گواستەووە بۆ هەورامانی
ئەودیوو لە (دوورووہ) دانیشت و خانەقاکی ئەوی ئاوەدان کردەووە
بارە گایەکی گەورە ی لەوی بۆ خۆی پیکەوہناو تا ئەم سالانی دواویی لەوی
مایەوہ . لە سالی ۱۹۷۹ دا دیسانەووە گەرایەووە بۆ عێراق و
ماوەیەک لە بیارە دانیشت و پاشان مالی هاتە بەغدا .

وهسیه تی شیخ علائوددین

خوالی خوش بوو شیخ علائوددین به شایه تی من و ماموستا مه لا به های ئیمامی خانه قاو سه یید مه ظهری کاتبی و سه یید نظاموددینی باوه پپی کراوی و شیخ عوثمائی شیخ ماری بیرگسه جارو عومه ر مسته فای عه ره بی دواوانی شاره زوور له بیستی مانگی ره جه بی سالی ۱۳۶۳ ی کوچیدا ئەم وهسیه ته ی کردوو ه :

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ، والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين •

اما بعد ، به شه هاده تی خودای ته عالاو مه لائیکه ی موقه پر په بین و پیغه مبه رانی خودا ئەم وهسیه ته ئەکه م : وهسیه ت ئەکه م که سییه کی عوموومی مالی مه ملو وکی خۆم بۆ عوموومی موسولمانان بی له ساکنانی خانه قای بیاره و ئەوانه ی به عه زمی زیارت دین بۆ بیاره یا به میوانی وارید ئەبن که به هه موو شیوه یه کی عاده تی ئیستیفاده له مالی من بکه ن ، خواه به دانیشن و نووستن و هاتوچۆ به خانوو کانما یا به خواردن و خواردنه وه ی ئەوه ی عائیدی منه ، خواه نان و ئاو و چیشته و چایی و میوه و غه یری ئەمانه ، وه به به کاره یێنانی قاپ و قاچاخ و لینه و سه رین و فهرش و که لوپه لی مال به قه ده ر پیوستیان •

ئەم وهسیه ته م شامیله بۆ هه ر مولکیکی شه رعیم هه بی چ له بیاره یا له باقی دێهاتی عێراق یا له دێهاتی مولکی ئێران و له باقی شوینه کان ، خواه ئەوه ی ئیسته هه مه یا ئەوه ی له مه ولا په یدا ئەبی • بۆ ته وضیح : مه قصه د له م وهسیه ته بردنی عه ینی ماله که م ئی به بۆ خویان ، به لکو ئیستیفاده یه به

خواردنو و خواردنه وه و غه یری ئەمانه له وجووهی ئیستیفاده فمێ بدلهه بعد
ما سمعها فعليه الوزر • وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم
تسليما • وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين •

الموصى

خادم الطريقة النقشبندية والقادرية

علاء الدين العمري العثماني

٢٠ رجب ١٣٦٣

پیشیند

ئىجازەنامە يەكى خەلافەت لەلایەن شىيخ عوئمان سىراجوددینەو بۆيەكى لە خەلیفەکانى

ئەمە ئىجازەنامە يەكى خەلافەتە شىيخ عوئمان سىراجوددین بۆيەكى
لە خەلیفەکانى نووسیو . ئەم خەلیفە يە ، وەك لە ئىجازەنامە كەدا ناوی
هاتوو ، ناوی مەلا ئەحمەدە . ئیمە لە خەلیفەکانى شىيخ عوئمان سىراجوددیندا
دوو مەلا ئەحمەد ناو ئەناسین : حاجى مەلا ئەحمەدى تۆتشیی و مەلا
ئەحمەدى شاوری . شىيخ لە ئىجازەنامە كەدا تەریفىكى زۆرى مەلا ئەحمەدە
ئىجازەدراوە كەى كردهو . ئیمەش شارەزای میژووی ژيانى مەلا ئەحمەدى
شاوری نین ، بەلام عیلم و فەزلى حاجى مەلا ئەحمەدى تۆتشیی لە ناوچەى
بابان و هەورامان و ئەردەلاندا زۆر بەناووبانگە ، بۆیە وای بۆئەچین
ئىجازەنامە كە ئىجازەنامەى خەلافەتى ئەو بى .

بەداخەو ئەم ئىجازەنامە يەمان پاشا وەخت دەسگیر بوو ، بۆیە ئەكەوتە
ناو باسى شىيخ عوئمان سىراجوددینەو و روا لیڤەدا بىلاوی ئەكەینهو :

بسمه سبحانه وتعالى

الحمد لله على ما أنعم ، واصلی واسلم على النبى الأكرم .

وبعد ، حقیر خادم طریقهء مبارکە عثمان خالدی مجددى نقشبندى ،
عفى الله عنه وعن أسلافه وأخلافه ، گذارش می نماید که چون جمیع طرق
موصله الى الله سبحانه سيما طریقهء عليهء نقشبندیه مؤسس بر اساس سنن
سنيهء حضرت مصطفویه است صلى الله على مصدرها وسلم ، لاجرم هرکە را
مراعات آداب شرعيه بيشتر است ، قدمش در سلوك طريق مسلك
بیشتر است ، و از جملهء سعادت مندانی که باین دولت ممتازند و در بین أقران
مختار و سرافراز ، برادر أعز امجد ملا احمد است که بعد از آنکه مدتی از

عمر شریف را در اکتساب علوم شرعیه صرف نمود و حق سبحانه در گه فتوح علوم الهیه را بروی وی گشود ، حسن نیت و نهاد و پاکی طینت و اعتقادش از قوه بظهور آمده بقصد سلوک طریقهء نقشبندیه قدس الله اسرار سادتها نزد حقیر آمد و بیعت طریقهء مبارکه و اذکار و اوراد مقررء این خانوادهء علیارا گرفت ، و الحق شرایط و آداب سلوک را کماینبغی مراعات نمود ، و بر اذکار و مراقبات موظفه مواظبت کرد ، و با حسن أدب و اعتقاد مدتی در صحبت فقرا بسربرد ، تا الحمد لله بمصداق (الحكمة ضالة المؤمن) مورد واردات و تجلیات گشت ، و دریچهء فیض و فتوح بر قلب و روح و سایر لطایفش مفتوح شد ، از کمال طریقه بتکمیل آن روی نهاد . لذا حقیر که بترجمانی سادات علیة الدرجات معروف است ، و بخادمی فقرای طریقهء انیقه موصوف ، اورا بارشاد طریقهء علیهء نقشبندیه مأذون و مجاز ، و در بین همگنان بخلعت خلافت مشرف و سرافراز نمود . دست او در قبول بیعت و تلقین اذکار و مراقبات دست حقیراست ، و نفسش در تربیت معهوده و نظرش در توجهات معموله نفس و نظر فقیراست . طالبان سلوک طریقه نسبت با وی معتقد و مخلص باشند ، و تخم ارادت و اعتقاد را در مزرع استعداد خویش پاشند . و برادر مشارالیه نیز با طالبان حسن تربیت و از جادهء شرعیه اجتناب را از خود و مریدان خود قبول نماید ، و از بدعت مهما ممکن اگرچه بدعت حسنه هم باشد متجنب باشند .

جعلہ اللہ وایانا من المتمسکین بالسنة ، المتجنبین عن البدعة . و صلی اللہ علی سیدنا محمد و آلہ و صحبه و سلم و باریک و کرم .

والسلام علی من اتبع الهدی ^(۱) .

عثمان الخالدي المجدی النقشبندی
(ئیمزا)

(۱) له رووی فوّتوی دست خه تی مه لا حامید نووسراوہ ته وه .

چەند پارچە شیعریکی تری حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوہفا

کاتی که له چاپکردنی ئەم کتیبەدا گەشتبووینە شیعەرەکانی حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوہفا ، له رێگای دۆستی دلسۆزم شیخ ئەمینی نەقشبەندی یەوہ کۆمەڵیک شیعری ئەبولوہفام دەسگیر بوو که بە خەتی ئەدیبی خوش نووس ، دۆستی بەرێزم سەید طاھیری ھاشمی دەولەتاوایی نووسرا بوہوہ • ئەوکاتە — وەک له شوینی خۆشیدا ئیشارەتم بۆ کردوہوہ — لەبەرئەوہ که پرۆقەکان کرابوون بە فۆرمە و ئامادەکرا بوون بۆ چاپ ، ھەر ئەوہندەم پێ کرا بەراوردیک لەتیوان ئەو چەند پارچە شیعرا نەدا بکەم کہ لای خۆیشم و له نوسخەکە ی شیخ ئەمینیشدا ھەبوون و ھەلەو ناتەواوی یەکانی نوسخەکە ی خۆم له پرووی نوسخەکە ی ئەو راست بکەمەوہ •

بەلام نوسخەکە ی شیخ ئەمین چەند پارچە شیعریشی تیا بوو کہ لای من نەبوون • جا بۆئەوہ کہ ئەو پارچە شیعەر زیادانەش بکەو نە بەرچاوی خۆیندەواران و ئەو بەرھەمانە ی ئەبولوہفا له مەترسیی لەناوچوون پیاڕێزم ، وا له دواایی ئەم بەشی یە کہ مە ی کتیبە کہ مەوہ بلاویان ئە کہ مەوہ •

— ۱ —

(۱)

نسبت خود را به یار خویش میدانیم ما
همچو گیسویش ز سرتا پا پریشانیم ما

یا چو آن خال سیه بر عارضش در بین زلف
 برزخی جامع میان کهر و ایمانیم ما
 ابرواست آن برزخ زیبات ، یا قوس قضا ،
 یا دم شمشیر تقدیراست ؟ حیرانیم ما !
 نیست مارا الفتی با سیر صحرای ختن
 بهر این شهری غزالان سینه بریانیم ما
 حیرتی دارم که این فواره‌های دیده‌گان
 از چه میجوشد ؟ مگر تنور طوفانیم ما !
 روز اول آتش عشقش به جان ما فتاد
 تا ابد زان آتش جان‌سوز سوزانیم ما
 شورش و غوغای طفلان پیش و پس خوش عالمی است
 چون (وفا) از دولت عشق تو سلطانیم ما

(۲)

ای ز حسن جلوه‌ات آینه‌ها را صد جلا
 چهره‌ات زاب لطافت میزند موج صفا
 شعلهء حسنت به گلها آتش خجلت زند
 سرمهء حیرت کشد خالت به چشم مدعا
 تا نهال سرو سیم‌اندام او بالا کشد
 در دل ما بی‌نوایان میکشد بالا بلا
 لعل جان‌بخشش گر از جوش تبسم دم‌زند
 خنده‌ها ریزد به فرق چشمهء آب بقا

بی تو چندان دیدهء امیدواری جوش زد
پای نومیدی به خون اشک ما بندد حنا

درد هجرش را کجا تدبیر درمانی کنیم
بعد ازین دست امید ما و دامان دعا

جای شبنم مردمک از دیده‌ها پالد (وفا).
ز اب و تاب چهرهء چون آفتاب (بوالبها).

(۳)

الحمد لمبدع البدایع
والشکر لخالق البرایا

در روز دوم صباح جمعه
ساعت ز دو بود نه به بالا

از ماه رجب که مشعل مهر
(من مطلعہ اذا تجلّی)

شیپور سرور و کوس بهجت
در زد به جهان خروش و غوغا

ناگاه به گوش من سروشی
(من حضرۃ قدسہ تعالی)

در داد یکی نوید و گفتا
ای خاص به فیض و فضل مولا

چویک زن بام تو سکندر
در کوی تو هندوئیست دارا

ای مهبط واردات غیبی
 درویش خرابه گرد و شیدا
 باز از سر نو نوازش حق
 بر کام تو گشت جلوه فرما
 دادت پسری که مهر چهری است
 رخشنده چو لؤلؤئیست لالا
 شد بخت به یمن او مباحی
 هم توأم توست سعد کبری
 در کسوت فضل صدر ابنا
 در خلعت فقر فخر آبا
 گردید به نام پیر أحرار
 مخصوص تفؤلا به أسما
 در عالم غیب تاج دادند
 اورا لقب از جناب مولا
 یا رب به کمال فضل و رحمت
 این اختر عزت و شرف را
 با علم و عمل قرین دولت
 توفیق رفیق و عقل برجا
 مقرون به صفا و طول مدت
 مسعود و سعید و سعد فرما
 تاریخ ظهور این کرامت
 جستم ز خرد ، به ناز گفتا :

« لا نرغب » ثم قلت « فارغب »
« الصبح به اذا تجلّی »

گفتا که بگوی (بوالوفا) را :
« بشراك وحبذا وأهلا »^(۱)

— ت —

(٤)

تا به ما آن لب یاقوت تو خندان شده‌است
حالت سینهء صد چاک نمایان شده‌است
جمع گردید حریفان به تماشا کامشب
کوی ما از شرر آه چراغان شده‌است
تا دلم بستهء آن گیسوی مشک‌افشان شد
چمن سینه لگدکوب غزالان شده‌است
ز آتش سنگ^(۲) شده گلخن ما گلشن ناز
شکر طفلان که شب هجر چراغان شده‌است
تیره ایام چنانست (وفا) در غم عشق
همچو زلف تو سراپاش پریشان شده‌است

---

(۱) دیاره ئه بولوه فائهم پارچه شیعره‌ی به‌بۆنه‌ی له‌دایک بوونی شیخ تاجووددینی کوریه‌وه وتوه . وشه‌کانی ناو هه‌ر کام له که‌وانۆلکه‌کانی دوو به‌یتی دوایی به‌حورووفی ئه‌بجهد ئه‌که‌نه ۱۲۸۳ که سالی له‌دایک بوونی شیخ تاجووددینه .

(۲) اشک — (ن) .

(۵)

تا گل روی ترا دیدم به بازار آمده‌است
هر که در عالم به چشمم نقش دیوار آمده‌است

تا سحر از بیم چشم فتنه‌خوی رهنزنت
در دو چشمم کاروان خواب بیدار آمده‌است

هیچ نقاشی چنین صورت نبسته بر خیال
فکر مانی هم در این سودا چو پرگار آمده‌است

کاش دیگر در چمن میدیدم آن گل پیرهن
تا شدی حل عقدهء مشکل که در کار آمده‌است

حوری است آن یا فرشته یا بشر یا خود پری
کی چنین در عالم اظهار دیار آمده‌است

در لطافت شیوهء حور و ملک دارد ولی
طبع و خویش در دل آشوبی پری‌وار آمده‌است

ناله و فریاد و افغان (وفا) بی درد نیست
فتنه‌ئی بهر بلای جان پدیدار آمده‌است

(۶)

تا به آن بالا بلا دل (۳) آشنا گردیده‌است
رشتهء مهر و وفارا از جهان بیریده‌است

دل که تیغ ابروی خونریز آن جلاد دید
مرغ سان در خون خود شادی کنان رقصیده‌است

---

(۳) دل ما - ن .

تن به رقص آمد ز شادی جان همی پرد ز شوق
 گوئیا کان شاه خوبان نام ما پرسیده‌است
 چرخ دولابی یقین گردد به کامم بعد ازین
 چون به نام من زبان دلستان گردیده‌است
 پای پیک یار من افسرد و از رفتار ماند (۴)
 آنقدر عاشق به روی دیده‌اش مالیده‌است
 رحم بر من آیدش باز آن نگار نازنین
 گوئیا آه و فغان و ناله‌ام بشنیده‌است
 با حریفان آشنا و با رفیقان سرخوش‌است
 از من مسکین عجب چون بی سبب رنجیده‌است
 شیوهء مهر و (وفا) معدوم شد با (بوالبها)
 گر کسی دعوی کند از یار ما دزدیده‌است

(۷)

— ن —

مطرب نوای چنگ به آهنگ ساز کن
 ساقی تو نیز در گه میخانه باز کن
 ساقی میار جام و ، صراحی به کار نیست
 در ده یکی سبو و مرا سرفراز کن
 عیداست و موسم طرباست و زمان عیش
 بخرام سوی گلشن و آهنگ ناز کن

(۴) فرسود از رفتار من — ن .

می بر کف است و کف به دف و گوش بر غزل
 از در درای و مجلس مارا بساز کن
 گل در کنار و سبزه و صحرا و لاله زار
 باز آی و ناز عشق بر اهل نیاز کن
 ساقی و شاهد و می و مهتاب و بذله گوی
 یا رب شبی چنین تو به لطفش دراز کن
 بزم است و چنگ و جام می است و نوای نی
 مطرب تو ساز زمزمه های حجاز کن
 رنگ حنا ثبات ندارد عزیز من
 انگشتها به خون دل ما طراز کن
 قربانی توام من و آن شکر لب
 نه در دهانم و سرم از خلق باز کن
 رسم است روز عید که عیدانه میدهند
 يك بوسه با (وفا)ی جفاکش نیاز کن

(۸)

کند افکنده بر رخ زلف را ، لیل و نهار است این
 فروزان کرده در شب آفتابی را ، عذار است این
 به تیر غمزه ام چشم سیه مستش زد و گفتا
 ز ما از گلشن ناز و نزاکت یادگار است این
 بخوابم روی زیبا نیز ننماید گهی ، آری
 که مزد گریه های دیده شب زنده دار است این

به هنگام وداعت ناله در هر استخوان من
 چو بهلول دل از کف داده گویی نی سواراست این
 مرنج از دل به چین زلف بی هنگام اگر ناله
 که بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگاراست این
 حریف بزم وصلش باوجود غیر نتوان شد
 مزاج نازک ما بیدلان را زهر ماراست این
 نمی آید ز فرط حیرتم مژگان بهم آری
 به قانون نامهء مجنون دلیل انتظاراست این
 فریب عشوه های چشم فتانش مخور ای دل
 که جادوکار عیار و محیل و پرقماراست این
 چو بینم خنده گل را همه خون گریم از حسرت
 نشانی از تبسمهای لعل آبداراست این
 به عیاری برد دل ، باز چون میجویمش ، گوید :
 کجا ؟ چون ؟ کی ؟ چرا ؟ برگو ، دروغ آشکاراست این
 فروغ از دل فراگیرد چراغ خاندان عشق
 که هم نوراست و هم ناراست و هم عین شراراست این
 گل افشان شست تازش چون کند بر بیدلان گوید
 به طرز خودنمائیها که به به لاله زاراست این
 حدیث کشمکشها برمخوان تیر و کمانش را
 فرایادم دهی دل را کمال اضطراراست این
 ز بیداد محبت بسکه چشم چشمه خیز آید
 ز جیب هر بن مژگان یکی صد چشمه ساراست این

خدا زافت نگهدارد خرابات. محبت را
(وفا) دارالآمان نوگرفتاران زاراست. این

چوارینه

اگر دل ز یاد تو غافل نشیند
خدنگ بلا بر دل دل نشیند
اگر دل خلاصی ز زلف تو خواهد
به زنجیر و قید و سلاسل نشیند

— ۲ —

تا سوی درت روی به راه آمده‌ایم
با اشک نیاز عذرخواه آمده‌ایم
از بهر شفاعتت به رسم هدیه
با بار گناه کوه کاه آمده‌ایم

تاک

— ۱ —

چشم و رخ نیکوی او ، پیچ و خم گیسوی او
مانند مل ، مانند گل ، مانند سنبل بر قفا

— ۲ —

اشکم روان ، آهم دوان ، سوی بیاره رهنان
فریادگو ، افغان‌کنان (یا لیتی گنت تراب)

— ۳ —

من دیوانه چو زلف تو رها می کردم
هیچ لایقترم از حلقهء زنجیر نبود

— ۴ —

طالبان راه حق را شرط باشد ، والیا
پاس شرع مصطفی و حب عثمان داشتن (۵)

---

(۵) دیارہ ٹہ بولودہ فا لہم بہ یتہدا قسہ لہ گہل غولام شا خانی مہ شہوور بہ
ٹہمانوللا خانی والی ٹہ کا کہ بووبوو بہ شیعہ .

دوو نامه‌ی تری شیخ عومەر ضیائوددین

ئەمەش دوو نامه‌ی تری شیخ عومەر ضیائوددینە ، پاش لی بوونەووە لە
چاپکردنی نامه‌کانی تری دەسگیرمان بوو • وا لیڤەدا بلاویان ئەکەینەووە :

نامه‌ی یەكەم

بۆ مۆظەففەروددین شای قاجاری نووسیوە

بسم الله خير الأسماء •

نیر أشرف أكرم اعظم طالع همایون مطالع سلطنت منافع ، اعلیحضرت
سلیمان حشمت قدر قدرت ، ذات حماید صفات ، شاهنشە تخت شەریاری
دامت شوکتە که از مطلع أرفع أنفع ألطاف مواهب ایزد اقدس أجل مالک
الملك ملك الملوك أحد صمد باری جل جلاله بر أفق أعلى ظفر نصرت قدرت
مسند آرای أرایک سلطنت ، و زینت افزای تخت و بخت شەریاری ،
و سعادت بخش ملک و ملت و روتق‌ده لشکری و کشوری از مه تا بماهی ،
الحمد لله چون نور ساطع گردید ، ذرات مستعدەء عالم ارادت‌را از جمیع
جهات بتدارک مافات جامع ، و لمعات پرتو کواکب مراحم شاهانه حبال جبل
اغیار و بیگانه‌را قاطع ، و ظلمات دیاجی دعاگویان‌را در آفاق جهان رافع ،
و حبال افکار مختال فخوررا با طالبان فجور له المنه قالع آمد • از جملەء
ارادتمندان صدیقت همراه حامل ادعیه‌نامه‌را با کمال جان‌نثاری که کمر
یقین‌را بآیین ارباب تمکین بسته ، از قعر بئر دوری بفیضای باصفای حضور
مبارک آیات کشیده ، و در بزم سعادت رزمش بدستور مقبولان داخل دواير

افتخار سرور گردانید • (ان فی ذلك لذكری لمن کان له قلب او القی السمع وهو شهید) • درین بهار فرخنده نهار که اشجار بساتین یقین امیدواران بقطرات امطار رحمت ، و گازار آمال خیریهء هواداران از انهار بحار مکرمات آثار شهریار در حیات تازه باظهار انواع شکوفه و ازهار تذرو تمنایش را گویا نوروز ، و دیجور جفایش را روشن روز ، و شب استدعایش از یمن بدر منیر دعای زنده دلان شب زنده دار ضیای باوفا رسید و کوکب در بروز آمد سر ارادت را به کمال صداقت در میدان اخلاص به تمنای سعادت اختصاص گوی چوگان الطاف و انصاف ملازمان خواص در بارگاه کیوان پناه اعلیحضرت خلافت اکتناه پادشاه جمجاه دامت شوکته داشت •

سعادت آن کسی دارد که شه باشد پناه او
چو شه باشد پناه او فلک شد تکیه گاه او

(معلوم) کز خیر محض جز مکارم ناید • دیگری هرچه از دور عرضه دارد جای هدر خواهد بود که شاهان تخت و بخت و شوکت بر جمیع مصالح ملک آگاهند که از آثار أفعال ایزد فعال ستار مظهر تجلیات (آناء اللیل والنهار) و مصدر ظهور افکار و ملهم از فضل رب پروردگارند و اظهار دعاگویی درویشانهء فقیرانه در نظر سعادت کیشان صداقت اندیش داخل فضولی و خارج دائرهء قبول اصحاب صنفهء عقول که در گلشن نیستی به گلخن هستی دویدن مشکل و تنگنای قصور انانیت و وجود و وجود بر غرفه نشینان (جنات عدن) تا جمیع حورش سراپا جفا و محن می نماید در زاویهء زهدیه بهیئت فقریه بهر بکره و عشیه بأدعیهء عبقریه مددکار ارکان دولت علیه بودن اولی ، و أمور را همه تفویض بحضرت مولا نمودن احسن و پای از کلیم بیرون نیاوردن از همه زیباست •

(حافظ) وظیفهء تو دعا گفتن است و بس
در بند آن مباش که نشنید یا شنید

همینکه عباد الله در ظل ظلیل اعلیحضرت ظل الله اید الله ملکه
استراحت نمایند ، فقیر در جمع عباد شکور مبتهج و شاد و مسرور است .
(وسلام علی عباده الذین اصطفی) • وصلى الله على خير الوری ، والآخرة
خير و أبقی •

۶ صفر ۱۳۱۵

نامه‌ی دووهم

له وهلامی یه حیای مه‌ریفه‌تدا نووسیویه

(یا یحیی خذ الكتاب بقوة) واشرب ماء الحب ممزوجا بحبوب الطاعة،
مغلی بنار الصدق فی قدر الاخلاص ، تحصل لك العافیة عند الاختصاص ،
ولكن الاستقامة علی اعتاب الأوامر شرط للذاکر ، والارادة مع اهلها فی
الباطن والظاهر تؤیدك فی الأول والآخر •

و ان شئت أن تحیی سعیدا فمت به

شهیدا ، والا فالغرام له أهل

نصحتك علما بالهوی والذی أرى

مخالفتی فاختر لنفسك ما یحلو

ان أخذته بالقوة تصل مقام اهل الفتوة • ودون اجتناء النحل ما جنت

النحل (۱) •

عمر العثماني

(۱) ئەمەش نامەکە یەحیای مه‌ریفه‌ته که بو شیخ عومەر ضیائوددینی
نووسیوه . نامەو وه‌لام هەردوو له یووی فۆتۆی خەتی خوۆشی یەحیای
مه‌ریفه‌ت خوۆی نووسراونه‌ته‌وه .

با وجود باوجودت ز من آواز نیاید که منم ، ولی

من خاک کف پای سگ کوی کسی‌ام

کو خاک کف پای سگ کوی تو باشد

بدیهی‌است که طایفه‌ی ما فدویان غریق میاه این سلسله‌ی جلیله

ئىجازەنامە يەكى خەلافەت **لەلایەن شىيخ عومەر ضيائوددینەو** **بۆ يەكى لە خەلیفەکانى**

ئەمەيش ئىجازەنامە يەكى خەلافەتە شىيخ عومەر ضيائوددین بۆ يەكى لە خەلیفەکانى نووسیووە کە ناوی شىيخ مەلا موحەممەد ئەمینە • ئیمە لەناو

ودودمان علیە نبیلە ابداھا اللہ تعالی الی مدید الزمان وافتراق الفرقدان،
 بوده و هستیم ، و بارھا مخمر خمیر اخلاص تخمیر فدوی این بوده کە
 شرفیاب بزم مینورزم حضور سراسر نور شود ، بااینکە کعبە فقررا بانى
 و زمزم اضطراررا اسماعیل ثانیم ، سر قدم ساخته کە ماہ تیرە بدن
 خودرا بدان وتیرە از محاق دورى و احتراق مہجورى باستقبال آن
 شمس سماء اجلال و آفتاب آسمان افضال رسانم ، تا ماہ رخشنده و بدر
 درخشنده گردم . درین اوقات بحمد اللہ تعالی آنچه در دلم بود از درم
 فراز آمد ، و توقع است ان شاء اللہ از حضيض نکبات بأوج سماوات
 حصول مہمات برآیم ، لہذا بعرض میرسانم .

قربان محرمان کعبە حضور و واقفان قبلە مہر ظہورت گردم !
 مدتی است نیر توفیق تحصیل علوم این فدوی در عقدە ذنب توقیف
 و تعطیل منکسف گردیدە ، و شاہ طاقت و اشتیاق بر صفحە شطرنج
 سعی و اہتمام در میدان عدم طاقتی و اشتیاق مات و طاق مانده ،
 و مرض باغرض ضعف قوہ بی تابى ، با مزاج بی ابتہاج قوہ ضعف
 تابش و توان در بحران است . دیگر لقمان را حکمت آموختن عین حرمان ،
 بمدلول :

چو رسی بکوی دلبر (ارنی) بگوی و مگذر
 شنوی ز دوست حرفی بود ارچہ (لن ترانی)

محض افتخار بدستخط مبارک عالی در جواب خود فدوی حاضر
 نبودە . بعون اللہ ہمگی اوقات را من بعد در سلك عتبہ بوسان منسلک کردە
 و خواہم کرد . مستدعی است علاوہ استمداد ہمت باطنی ، نسخہ دواى
 این درد و دستور العمل این علت را در گوشہ عریضہ دستخط فرمایند
 کہ پیغمبر از کبر نیامدە . والسلام .

الاقل :

یحیی

خه ليفه كانى شيخ عومهر ضيا ئود دينا سى ئه مين ناو ئه ناسين : شيخ ئه مينى
بيژوه يى و مه لا موحه ممهد ئه مينى شهرىف ئاوايى و شيخ موحه ممهد ئه مينى
بارام ئاوا • له بهر ئه وه كه ناوى خه ليفه كه ، وهك له ئيجازه نامه كه دا هاتو وه ،
له و سى خه ليفه يه دا له ناوى شيخ ئه مينى بيژوه وه نزيكتره له و دوانه كه و ،
له بهر ئه وه يش كه شيخ ئه مين وهك خواناسيكي ديار بو وه ، مه لايه كي گه وره يش
بو وه ، لامان وايه ئيجازه نامه كه هيبى ئه وه •

الحمد لله الذي أحيا قلوب العارفين بنور الصدق واليقين ، والصلوة
والسلام على سيد المرسلين وامام المتقين محمد وآله وصحبه اجمعين •

اما بعد ، فان الطريقة هي الأخذ بالشرعية والتخلق بها الحقيقة ، فمن لا
شرعية له لا طريقة له في الحقيقة ، وأولها تعلم الاحكام بعد تحصيل الايمان ،
ثم الجهد بالاسلام ، ثم الوصول الى أعلى مدارج الاحسان وهو أن تعبد الله
كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك • وفي المضمون اشارة الى كمال
المشاهدة والفناء • فكلما يكون الفناء أدوم كان البقاء أتم ، ولا يلقيها الا ذو
حظ عظيم • ونحن خدام صفة أهل الصفوة لسنا قائلين بالرؤية في الدار
ونختار في تحقيق المشاهدة ما اختاره الاخيار ، ان الصوفي هو الذي تحقق
فيه صدق و صبر و صفاء ، ود و ورد و وفاء ، و فرد و فناء • من لم يكن
بهذه الاوصاف وادعى انه صوفي ، فاعلم انه مكور ، وغير معذور في الادعاء ،
فلا يليق بالصحة لدى أصحاب كهف الصحة ، ولا بالالفة لأهل الصفوة ،
لأنه يوجب الكلفة على أرباب الفناء • ولا يخفى أن شجرة الطريقة على حسب
الشرعية في الحقيقة أصلها ثابت و فرعها في السماء ، و منبتها أرض الزهد ،
وسقيها من عين الورع ، وأغصانها الشرع ، وأوراقها التقوى ، وثمارها
الوصول الى درجة القبول في الحقيقة ، وهي ما كان عليها النبي والأصحاب
كما شهد به السنة والكتاب • و قال من هو أهل الحال ما حاصله : الأعمال

بذوى عدل ، فكل باطن يخالف الظاهر فهو باطل ، فماذا بعد الحق
الا الضلال ؟

وموجب بسط الكلام أن الأخ العزيز مع السعادة قرين ، جناب الشيخ
ملا محمد أمين ، على حسن ظنه وكمال يقينه أخذ الطريقة العلية النقشبية على
يد الفقير الحقير الكسير الذي ليس له يد في القليل والكثير ، عمر العثماني
الشهير بعلام محمد ، كان الله له وستره بعفوه في الدنيا والآخرة ، و سلك
طريق آدابها في التعلم والتعليم ، واستنار بانوار اذكارها على حد استعداده
القديم ، ووصل الى مقام الغيبة الناشئة منها الفناء ، و صار لايقا بتعلم ما
تعلم ، و سابقا الى مابه الانسان يكرم . فقد اجزناه في تعليم الطالبين ،
و أمرناه على ما ظهر لنا من الاشارة المعنوية بأخذ المريدين . فاللايق بالمخلصين
أن يتأدبوا معه كي ينتفعوا به كل وقت وحين ، فمن لا أدب له لا صدق له .
والمرجو من الشيخ المذكور ادخال السرور في صدور الأحباب بالرفق و الحلم
و المحبة و تقليل التكاليف على الناس ، و الانس بالشرعية ظاهرا و باطنا ،
والأمر بالمعروف و النهي عن المنكر على تلك الحالة موصوف ، وان لا يرى
لنفسه مكانة عند الخلق ، وأن يصاحب الخلق بالحق للحق ولا يبعد عنهم أكثر
مما هو لازم . ربنا تقبل منا انك أنت الحكيم الودود .

وصلى الله على سيدنا محمد و آله وسلم .

تمناى قبولش دارم و دانم كه نااهلم . مدد يا روح شاه نقشبند و غوث
گيلاني . والسلام ^(۱) .

عمر العثماني النقشبندی

(ئيمزا)

---

(۱) له ږووی فوټوی نه سلې نامه که نووسراوه ته وه .

بہشی دووہم

ہندی لہ موریدو منسووبہ دیارہ کانی

شیخہ نقشبندیہ کانی ہورامان

یادی مهلا حامیدی کاتب

کورپی مهلا عهلیی بیسارانیه ، له دهووروبه ری ۱۲۲۵ ی هیجره تدا له دایک بووه . پاش تهواوکردنی خویندن به پیتی دابو نه ریتی نهو سه رده مه هاتوو ته لای شیخ عثمان سیراجووددین بو وەرگرتنی ته ریه ته له سه ر ده ستیا .

به پیتی نووسینی خوی له ۱۲۵۰ دا به ره همنوونیی شیخ موحه ممه د صادقی خه لکی (مازی بن) له ناوچه ی ژاوهر و له هه ورامانی ئیران هاتوو ته لای شیخ عثمان و ته ریه ته تی لا وەرگرتوو و لای ماوه ته وه و کاری (کاتبی) شیخیشی له نه ستو گرتوو و له وه وه به (کاتب) ناووبانگی ده رکردوو .
که شیخ سیراجووددین به فه رمانی نه حمه د پاشای بابان له بیاره وه نه گوژیته وه بو سوله یمانی و له خانه قای مه ولانا دائه مه زری ، مه لا حامیدیش له گه ل خوی نه با . له و کاته وه هه رچه ند شیخ به سه فه ر چوو بی بو شوینیی مه لا حامیدی له جیی خوی داناوه و نهو کاروباری مریدو مه نسووبه کانی به ریوه بردوو .

شیخ سیراجووددین مه لا حامیدی زور خوش وسته ووه و برازایه کی مه ولانا خالیدی بو هیناوه که ژن خوشکی خوی بووه . مه لا حامید له م ژنه دوو کورو چه ند کچی بووه .

مه لا حامید تا کوچی دوایی شیخ سیراجووددین هه ر لای بووه و پاش نه ویش لای شیخ موحه ممه د به هائووددین و نه وسا لای شیخ عومه ر ضیائووددین

بووهو له دهوړوبه‌ری ۱۳۱۰ دا له پیاره کوچی دوايي کردووهو له گورستاني
(مله‌گای چنار) به خاک سپړراوه .

مه‌لا حامید هرچه‌ند صیفه‌تی دهرس‌وته‌وه‌ی نه‌بوه ، گه‌لې جار چ له
ته‌ویل‌و چ له پیاره دهرسی به فقه‌ی وتوه‌ته‌وه‌و زور که‌س لای خویندوویانه .
هرچه‌ندیش کاتبی شیخه‌کان بووه ، گه‌لې شتیشی بو خوی نووسیوه‌ته‌وه
وه‌ک چوار روبه‌ی (تحفة ابن حجر) به حاشیه‌کانی مه‌لا یه‌حیای مزووریشه‌وه
تا باسی نویژی جه‌ماعه‌ت . ئەم نوسخه‌یه له کتیبخانه‌ی خانه‌قای پیاره‌دا
بوو . ئەبې ئیستا له کتیبخانه‌ی ئەوقاف بې له سوله‌یمانی . مه‌لا حامید خه‌تی
زور خوش بووه .

مه‌لا حامید گه‌لې ته‌ئلیفاتیشی هه‌یه ، وا لی‌ره‌دا باسیان ئە‌که‌م :

(۱) عه‌قیده‌ی ئیمان و ئیسلام به هه‌ورامی‌بانه . ئە‌مه‌ ئە‌وه‌یه که‌ من
کردوومه به کوردیی سۆرانی و له‌چاپم‌داوه .

(۲) شهرحی مه‌ثنه‌ویی مه‌ولانا جه‌لالوددینی پۆمی به فارسی له سئ
به‌رگدا . له شیخ عه‌لائوددینم بیستووه فهرمووی مه‌لا حامید ئە‌م شهرحی
له‌سهر ته‌قریری شیخ موحه‌ممه‌د به‌هائوددین نووسیوه . ئە‌م کتیبه‌لای
کور‌ه‌زاکانی مه‌لا حامید بوو ، له دهوړوبه‌ری ۱۳۶۰ دا که‌وته ده‌ستی مه‌لا
عه‌زیزی پریس ، جا نازانم کریبووی لی‌یان یا به‌ئمانه‌ت لی‌ی وهر‌گرتبوون .
ئیستاش لای حاجی مه‌لا عوثماني کور‌ی مه‌لا عه‌زیزه له هه‌له‌بجه .

(۳) حاشیه‌ی له‌سهر (گلشن راز)ی مه‌حموودی شه‌بوسته‌ری ته‌بریزی
له عیلمی ته‌صه‌وفدا . ئە‌م کتیبه‌ ئیستا لای منه له‌لایه‌ن نه‌وه‌کانیه‌وه
ده‌ستم‌که‌وتووه .

(۴) شهرحی مه‌ظوومه‌ی (الزبدہ) له فیهی شافعی‌دا که به فارسی
نووسیویه . ئە‌م کتیبه له کتیبخانه‌ی خانه‌قای پیاره‌دا بوو .

(۵) شهرچی مه نظوومهی (ذات الشفا) ی ئینولحاجی جیشانهیی •
ئهم شهرحهیش به فارسییه • نوسخه کهشی له کتیبخانهی خانهقای بیارهدا
بوو •

(۶) (ریاض المشتاقین) که باسی مهولانا خالیدو شیخ عوثمان
سیراجوددین ئه کا •

ئهم کتیبانهی که ناوم هینان خوّم دیومن •

مهلا حامید شاعیریکی وردو ناسکیش بووه • پیشتر له باسی ههر کام
له شیخ عوثمان سیراجوددین و کورپه کانیدا چه ند قه سیدهیه کیمان نووسییهوه،
وا لییره شدا هه ندیکتری له شیعره کانی ئه خهینه پیشچاو :

قه سیدهی یه کهمی به بۆنهی هاتنی فهرهاد میرزای مامی ناصروددین
شای قاجارهوه بۆ سه ره هورامان و شکست خواردنی ^(۱) وتوویه :

به سال (فور)^(۲) پس از الف روز یکشنبه
که بود سلخ محرم قریب ماه صفر

بیان واقعه میرزا پلنگ اورامی
که هست کاتب دیوان و قاضیء عسکر

علی البدیهه همین قطعه کرده است انشا
به فتح نامهء شهزادهء بلند اختر

---

(۱) له باسی «رووداوێك له نێوان شیخ موحهممه د به هائوددین و فهرهاد
میرزای مامی ناصیروددین شای قاجاردا» دا باسی رازی ئهم هیتر شه
بخوینهره وه •

(۲) له گه ل (الف) ه که دا که هه زاره ، ئه کاته ۱۲۸۶ •

جناب معتمد الدوله شیر ایرانی
که هست در همه عالم علم به علم و هنر
سنخنورانی که در مناقبش خوانند
زهی چو رستم دستان تهمتن و صفدر
زهی ز شوق و غایبی قرار چون کشتی
زهی به معرکه صاحب ثبات چون لنگر
صلا زد از پی تسخیر سد اورامان
به هیبتی که بدی رشک روح اسکندر
چو تیغ قهر کشیده ، قبای صبر درید
به نیتی که کند محو نامش از دفتر
نهاد روی به راه و سپاه در عقبش
به هیبتی که زدی طعنه بر شه سنجر
خروش و ش به خروش و سحاب و ش در جوش
ز شوق اخذ غنیمت سپاه و سرلشکر
شبی که راه همایون بر این قرار گرفت
که بهر ساعت آسودگی ز رنج سفر
(هزارخانی) و (انجمنه) گشت جای موب او
هزار خان همه انجم صفت دران سنگر
به گرد خیمه آن مه چو هاله حلقه زدند
به صورتی که به جز باد را نبود گذر
ز احتیاط مبادا که چشم زخم رسد
ولی ز حکم قضا و قدر به وقت سحر

بران سپه دو سه گربه به هول مو کردند
ازان نهیب یلان را پرید هوش ز سر

خزید حضرت شهزاده در یکی سوراخ
شدند عسکر شاهانه جمله زیر و زبر

به باد شد بنه و بارخانه و خرگاه
زیاد شد یدک و اسپ و تازی و استر

گرفت حق گذشته ز وارث بهمن
زهی تهمتن ثانی گرفت خون پدر

بلی ، فرار ز مالایطاق هم هنری است
ضرور نیست زدن مشتی بر سر نشتر

چه لازم است فتد ماکیان به چنگ شغال
خلاف عقل بود جنگ پشه با مرم

مسلم است چو سر هست قحط نیست کلاه
فدای سر همه اسباب شاهی و افسر

نه مهیش قه سیده به کی تری له لاواندنه وهی شیخ عه بدولر هحمانی
خالصی تاله بانیدا :

شیخ آفاق که در معرفت علم عکم بود
مخزن فکرت و گنجینه اسرار حکم بود

طلعتش مطلع انوار و دلش منبع اسرار
سینه او به مثل لوح و زبانش چو قلم بود

بصرش مائل بالا ، خبرش مائل مینا
قطرش گرچه به صورت همه دم زیر قدم بود

زمرهء اهل صفارا به درش روی ارادت
 جرگهء اهل وفارا به سرش جمله قسم بود
 غلغل کورهء ذکرش نمک شور محبت
 قلقل کوزهء فکرش همه انوار قدم بود
 کاشف سر طریقت ، در دریای حقیقت
 سند اهل شریعت ، شرف اهل هم بود
 رحمتش ترجمهء رحمت رحمان صیتش
 منتشر در صفحات عرب و روم و عجم بود
 عبد رحمن علم و فخر زمان بد لقب او
 (خالص)ش گاه تخلص ز پی نظم رقم بود
 از همه بود به معنی چو الف صفر مجرد
 گرچه بر مسند عزت شه با خیل و حشم بود
 دم ز حکمش چه زخم خاک نشین سر کویش
 عارش از تخت فریدون و کی و حشمت جم بود
 برجهد از قفس تنگ جهان بلبل جانش
 عمرها بود چو دستان زن گلزار عدم بود
 ماند اندوه و دریغ و غم و حسرت پی عالم
 زانکه او سدّ سکندر پی یا جوج ستم بود
 سفرهء بود مهیا ز پی مؤمن و کافر
 خوان یغمای کرم بود پر الوان نعم بود
 گوهری بود به دریا به کنار آمد و باز
 شد به دریا و درین جلوه دوصد گونه حکم بود

غره ماه جمادی ، چه جمادی ؟ مه اولی
شب سه شنبه آن اول این ماتم بود

دل کزین وحشت عظمی و ازین صدمت کبری
پر ز اندوه و غم و ولوله و درد و الم بود

خواست تاریخ وفاتش (ز غم و کرب) نوید
ناگهان گفت سروشی که بگو (باغ کرم) ^(۲) بود

نه مهیش قه سیده یه کی تری له سالی ۱۲۹۴ د و توویه بۆ به خیره اتنه وهی
موحه ممه د پاشای جاف له ولاتی ئیرانه وه بۆ ولاتی عوسمانی :

آمدی و آمدنت بس خوش است
رفتن و باز آمدنت مهوش است

جاذب دولت به خودت میکشد
شاهد اقبال عجب دلکش است

ای شه میدان کرم رخ متاب
اسپ طربرا به جهان دوشش است

بخت بهرجا که روی مسند است
تخت بهرجا که شوی مفرش است

حال خودش دشمن بدخواه تو
حال خس و دشمنی آتش است

عصمت حق هست ترا دور باش
غیرت مردان خدا چاوش است

جلوه کن ای سرو خرامان به ناز
زانکه ترا غایت کش و فش است

فش چه بود ؟ دست فشاندن به جود
جستن دلهای عزیزان کش است

جمع شد از بهر تو این دم دو عید
نوش کن این جام صفا بی غش است

جائزه چشنی و عیدانه است
اینکه نویسی که دماغم خوش است

نهم قه سیده یه شی له به هاری سالی ۱۲۹۲ دا بو به خیر هاتنه وهی مه حموود
پاشای کوری موحه ممد پاشای جاف له سه فهری به غدا ، نووسیوه :

مژده ای دل که بهار آمد و دلدار آمد
ساغر عیش پر از باده سرشار آمد
چمن از غائله زاغ زغن فارغ شد
بلبل نغمه سرا باز به گلزار آمد

سحر از لطف هوا غالیه سا گشت صبا
گویی از طرف چمن آهوی تاتار آمد
بلبلی رفت ازین جانب و شهباز آمد
باز گردید کنون طالب اشکار آمد

این خبر کز اثرش غنچه صفت دل بشگفت
مرهم سینهء مجروح و دل زار آمد
خاطر اهل صفا تازه تر از گلشن شد
لیک در دیدهء ارباب جفا خار آمد

ای ایاز از غم و اندیشه مکروه زمان
دل به پرواز که محمود جهاندار آمد
زبده اهل کرم ، مفخر ارباب عجم
عمده اهل صفا ، نادره کردار آمد
بخت هم عاشق دیدار تو باشد همه روز
از پی دیدن رخسار تو صد بار آمد
قوه نطق ز تقریر ثنایت خجل است
زانکه وصف بدر از حیظه گفتار آمد
این قدر بس که وجودت اثر لطف حق است
سطوت ترجمه سطوت قهار آمد
دل ز اندیشه نگهدار به هر جا که توی
همت اهل حق و لطف حق یار آمد

یادی حاجی مهلا نه عمری نۆدشه یی

حاجی مهلا نه حمه دی کوری مهلا عه بدولر حمانی نۆدشه یی زیاتر له بیست پشتی دانیشتووی دئی نۆدشه بوون له هه ورامانی لوهوون و هه موو مه لای گه وره بوون و گه لی پیاوی به زانست و ئاین په وریان تیا هه لکه و تووه ، به تایبه تی خۆی و باوکی •

مهلا عه بدولر حمان چوار کوری بووه : موحه ممه دو نه حمه دو فه ضلود دین و جه لالود دین • موحه ممه دیان به منالی مردووه • کور په کانی تر گه وره بوون و ژنیان هیناومو نه و دیان لی که و تووه ته وه •

مهلا نه حمه د له ۱۲۲۸ ی هجره تدا له دایک بووه و (۱) هه ر به منالی لای باوکی دهستی کردووه به خویندن و قورئانی ته و او کردووه و کتیه ورده کانی خویندووه و بووه به فقهی • ماوه یه ک لای باوکی ماوه ته وه ، پاشان به ئوسوولی ته و سه رده مه چووه بو خویندن و زۆر لای کوردستان گه راوه • سه ره نجام لای مهلا موحه ممه دی خه تی مه لای میری گه وره ی په وان دز ئیجازه ی مه لایه تی و ه ر گرتووه •

مهلا عه بدولر حمانی باوکی مهلا نه حمه د پاش چوونی مهلا نه حمه دی

---

(۱) سالی له دایک بوونی حاجی مهلا نه حمه د به حه رفه کانی نه بجه د له م به یته دا دیاری کراوه که نیوه به یتی دووه می نه کاته ۱۲۲۸ : هاتفی از سر الهام به تأریخش گفت : « بود احمد خلف امجد عبدالرحمن »

کورپی بۆ فەقئەتی ، دلی له نۆدشه ههڵه که نرئ و ئەچئ بۆ سنه • میره کانی
 ئەرده لانی لای خۆیان ئەیکه ن به موده پرپس • پاش ئیجازه وه رگرتنی مه لا
 ئەحمه دی کورپی له سنه ش نامینئ و دئ بۆ سوله یمانی و له مزگه وتی
 (مه لکه ندی) ئەبئ به مامۆستا و پیش نوئژ • پاشان ئەشکرئ به موفتی
 سوله یمانی و تا کوچی دوایی کردوو له ۱۲۶۴دا ، هه ر موفتی بووه • قه بری
 حاجی مه لا عه بدولر حمان له گردی سه یوانه •

ئهم دیاری کردنی سالی وه فاتی مه لا عه بدولر حمانه له سه ر ئەوه یه
 که شیخ موحه ممه دی سمیرانی له (بارقات) دا نووسیویه ئەلئ : حاجی مه لا
 عه بدولر حمان له سه رده می موته سه ریفی یه تی موحه ممه د مونیب پاشادا
 بووه که ئەویش پاش ته و او بوونی چه رخی بابانه کان هاتوو که ریکه وتی
 ئەو ساله ئەکا •

هه روه ها شیخ موحه ممه دی سمیرانی ئەلئ حاجی مه لا ئەحمه د پاش
 وه فاتی باوکی به یارمه تی موحه ممه د مونیب پاشا ئەکرئ به موفتی له جیی
 باوکی و پاش ئەو موحه ممه د مونیب پاشا نه قل ئەکرئ بۆ مووسل و موصله فا
 پاشا ناویك دیته جیی • ئەم موصله فا پاشایه ش ئینسائیکی سالم و باش
 بووه و زۆر حورمه تی حاجی مه لا ئەحمه دی گرتوو وه ده رزی سه حیحی
 بوخاری له خزمه تیدا خویندوو • به عاده تی هه میشه پاش ماوه یه ك هه ندئ
 كه س ده ستیان کردوو به مونا فه سه ی حاجی مه لا ئەحمه دو به م به سه سه
 هاتوچۆیه کی زۆری لای موصله فا پاشایان کردوو وه عه رزو حالیان داوه بۆ
 داوای عه زل کردنی حاجی مه لا ئەحمه د تا فه رمانی عه زلی له ئەسته موول وه
 دئ ، به لام موصله فا پاشا له به ر ره وشت به رزی خۆی رووی نایه ت فه رمانه که
 پیشانی حاجی مه لا ئەحمه د بدا ، پئی ئەلئ برۆ بۆ به غدا به لکو به هۆی موفتی
 زه هاوی یه وه فه رمانی موفتی یه تی یه که ت بۆ دووباره بیته وه • حاجی مه لا
 ئەحمه دیش ئەچئ بۆ به غدا و به میوانی لای موفتی دائه به زئ • موفتی

ههولیکى زۆرى بۆ ئەدا تا دووبارە ئەمرى موفتى يەتتى بۆ دەرئەچیتەو ،
بەلام حاجى مەلا ئەحمەد بەھۆى ھەندى حالەتى نەفسىي خۆیەو پەشیمان
ئەیتەو و ناچیتەو سەر وەزىفە کە .

بیستوو مە ھەر لە وەرژەدا کە ئەمرى دانانەو ھى حاجى مەلا ئەحمەد
گەشتوو و تە دەستى موفتى زەھاوى ، حاجى مەلا ئەحمەد بە خزمەتى موفتى
ئەگاو موفتى یش مژدەى بە موفتى کرانەو کەى پى ئەگە یەنى . حاجى مەلا
ئەحمەد یش پاش سوپاسى زۆرو بەیانى مەمنوونى يەتى لە موفتى عەرزى ئەکا
کەوا بریاری داو و ئیتەر موفتى يەتى ئەکا . موفتى زەھاوى لە مە زۆر دلگران
ئەبى و بە حاجى مەلا ئەحمەد ئەللى بەھۆى ئەم مەسەلە یەو گەللى لە
پیاو ما قوولانى سولەيمانى لیم دلگران بوون ، کەچى وا ئیستە تویش
وەزىفە کەت ناوئ ، بەلام حاجى مەلا ئەحمەد لە بریاری خۆى پاشگەزنايتەو و
ئەگەریتەو بۆ سولەيمانى و لە سولەيمانى یش بارئەکا و ئەچیتەو بۆ
تۆدشەى ھەورامان و لەوئ دەست ئەکاتەو بە دەرزو تنەو ھى فەقى و
پیش نوئىزى کردنى موسولمانان . بەپى ھەندى بەلگە ئەبى ئەم پرووداوانە
لە ۱۲۶۸ ى ھىجرەتدا پرویان دابى .

لە گەل ئەو شەدا کە حاجى مەلا ئەحمەد بەھۆى پایەى بەرزى مەلا يەتتى
خۆى و بە یارمەتتى موخەممەد مونىب پاشا ، پاش کۆچى دوايى باوکى بوو
بە موفتى سولەيمانى و پاش موخەممەد مونىب پاشا موصطەفا پاشا یش زۆر
قەدر و حورمەتى گرتوو ، بەھۆى کردارى بەدى ھەندى کەسەو گەللى جار
تووشى دلگرانى بوو چونکە ئەوانە وىستوو یانە بیشکینن و بەدناوى
بکەن . بیستوو مە رۆژى لە مەجلیسێکى گەورەدا مەلایى شوئىنیکى لە
(ابن حجر) نشان داو و داواى لى کردوو مەعنای لى بداتەو ، بەلام ئەو
شوئە لە نوسخە یەدا ھەلە یەکى تیا بوو ، حاجى مەلا ئەحمەد یش پاش
تەماشاکردنى شوئە کە بە خەتى خۆى رستە یەك ئەنووسى و ئەللى ئەم شوئە

به بئى ئەم زىادەى منە مەعنای نایەت ، که پاشان نوسخەى بئى ھەلەى (ابن حجر) دینن ، تەماشائە کەن ھەمان زىادەى تىایە که حاجى مەلا ئەحمەد نووسیووی تەنھا ھەرفیكى (و) نەبئى • ئەمە لە ناو خەلکدا دەنگ ئەداتەووە و ئەبئى بە ھۆى بەرزتر بوونەووەى پایەى حاجى مەلا ئەحمەد لە کۆمەلدا ، بەلام ناھەزانو بەدکاران بەو ھەش دانا کە و نو دەس لە بەدکاریى خۆیان ھەلناگرن •

ھەر لەو سەردەمەدا که حاجى مەلا ئەحمەد موفتیی سولەیمانى بوو ھەلەى جار مەلایانى سولەیمانى بەربەرەکانىیان کردوو ، وەك ئەو ھەلە مەسئەلەى شەرقى تەعلیقى و ئیلازىمیدا پرووى داو ، کاتى که موفتى فتواى بە کەوتنى تەلاقى کابرایەك داو ، مەلایانى تر ھەریە که لە ئاستى خۆیەو نووسینىكى دوورو درێژى لە سەر نە کەوتنى ئەو تەلاقە نووسیو ، حاجى مەلا ئەحمەدیش بە پێى پێوستى وەزىفە کەى خۆى که موفتى بەتەبى بوو ، بۆ ئىسپات کردنى راستى فتواکەى نووسینىكى لە بەرپەرچدانەووەى ئەواندا نووسیو • ھەموو ئەو نووسینانەم لە بەرگى سێھەمى (جواھر الفتاوى) کەمدا لە چاپ داو • ھەرکەسى ئەندازەیکە مەلایەتیی ھەبئى و بئى ئىنساف نەبئى ئەزانى فتواکەى حاجى مەلا ئەحمەد راستەو ئەوانى تر لە پێگەى راست لایان داو •

حاجى مەلا ئەحمەدى ئۆدشى ھەلەىكى لەبارى بۆ ھەلکەوتوو ھەلکەوتوو خۆیندن • لە خزمەتەى باوکى و لە خزمەتەى مەلا گەرەکانى ئەو سەردەمەى کوردستانى خواروودا خۆیندوووەتە • لە عولوومى عەقلى و ئەقلىدا سەرنامەد بوو • لە پىازیاتدا دەستىكى بالای بوو • ئىجازەى مەلایەتیی لای زانای گەرەى کوردستان مەلا موحەممەدى خەتئى وەرگرتوو • کە گەر ھاویشە تەو ھەل سولەیمانى تەدرىسىكى باشى کردوو و فەقئى بەقائىلەت و تىگەشتووى بوو • یەكئى لەوانە مەلا عەبدولرحمانى مەشھور بە مەلای پىنجوئى بوو • کە ھەر بە حاجى مامۆستا ناوى بردوو • ھەر و ھا مەلا قادری کانى کەو ھەبئىش

که به مه‌لای گه‌وره و مه‌لای بیاره به‌ناووبانگ بووه ، لای ئەم ئیجازه‌ی
وه‌رگرتوووه .

له ده‌ورو به‌ری ۱۲۹۰ی هه‌جری تدا مه‌لا عه‌لی قزنجی که مه‌لایه‌کی
به‌ناووبانگ بووه و له تورجان موده‌پرپرس بووه ، به سه‌فه‌ر هاتوووه بۆ
هه‌ورامان و له خانه‌قای ته‌ویله له‌گه‌ڵ حاجی مه‌لا ئەحمه‌د ئەکه‌ونه گه‌توگۆ
له‌باره‌ی وشه‌ی (ته‌لاقم) هوه که له‌ناو کوردانا باوه ، ئاخۆ سه‌ریحه بۆ
ته‌لاق‌دانی ژنو ته‌لاق‌ی پێ ئەکه‌وی ، یا کینایه‌یه و ئەبێ نیازی ته‌لاق‌ی له‌گه‌ڵدا
بێ ئەگینا ته‌لاق‌ی پێ ناکه‌وی ؟ مه‌لا عه‌لی لای وابوووه کینایه‌یه و حاجی مه‌لا
ئەحمه‌د به سه‌ریحی داناوه . پاش گه‌توگۆیه‌کی زۆر مه‌لا عه‌لی هاتوووه ته‌سه‌ر
پاکه‌ی حاجی مه‌لا ئەحمه‌دو جاری داوه که‌وا له پاکه‌ی خۆی په‌شیمانیه .
مه‌لا عه‌لی که ئەگه‌ر ته‌وه بۆ موکریان ، به مه‌ریوانا گه‌راوه‌ته‌وه . له‌رێ
لا ئەداته لای حاجی سه‌هید سه‌نه‌نی چۆری که ئیجازه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌لا
عه‌لیدا وه‌رگرتوووه ، له‌گه‌ڵ ئەویش ئەکه‌ویته گه‌توگۆ له‌وباره‌یه‌وه و پێی ئەلێ
که‌وا له پاکه‌ی خۆی په‌شیمان بووه‌ته‌وه و چوووه ته‌سه‌ر پاکه‌ی حاجی مه‌لا
ئەحمه‌د . حاجی سه‌هید سه‌نه‌ن پێی ئەلێ : قوربان ! ئێمه چه‌ند ساڵه له‌سه‌ر
پاکه‌ی تۆین و به‌وه فتوا ئەده‌ین ، ئێسته تۆ چۆن به سه‌عاتی له پاکه‌ی خۆت
پاشگه‌ز بوویته‌وه و چوووته سه‌ر پای حاجی مه‌لا ئەحمه‌د ؟ مه‌لا عه‌لی‌یش
وه‌لامی ئەداته‌وه ئەلێ : حاجی سه‌هید سه‌نه‌ن ئینساف زۆر خۆشه .
باوه‌ربکه که حاجی مه‌لا ئەحمه‌د که‌وته ته‌قریری مه‌عنای عیباره‌تی ئینوچه‌جهر ،
وای لێک ئەدایه‌وه که ئینوچه‌جهر خۆشی هه‌ر وای ئەزانی .

جاریکیان له‌باره‌ی پایه‌ی مه‌لایه‌تی حاجی مه‌لا ئەحمه‌ده‌وه له مه‌وله‌وی
ئه‌پرسن ، ئەویش ئەلێ : به‌راستی پایه‌ی عیلمی حاجی مه‌لا ئەحمه‌د بۆ من
دیاری ناکرێ ، به‌لام ئەوه‌نده ئەزانم له سه‌رده‌می خۆیدا تاقانه بوو :
جاریکیان حاجی مه‌لا ئەحمه‌د له‌سه‌ن بوو ، منیش له‌خزمه‌تیا بووم ،

ئاخوونىكى زۆر گەورەو بەنازوبانگى ئىرانى ھاتبوو بۆ سەنە ، بەوبۆنەيەو
 گەلى لە ئەيانی شارو زانایانى ولات كۆبوونەو ، ئاخوونىش ھات •
 ئىمەيش لەو كۆبوونەو دا بەشدار بووین • لە كۆبوونەو دا مەسەلەيەك
 ھاتە پىشەو • ئاخوونو حاجى مەلا ئەحمەد كەوتنە قسە • تاماويەك قسەي
 ھەردوولا بەجۆرى بوو ھەموو مەلا بەشدارەكان لىي ھالى ئەبوون ، پاش
 ئەو وە بەرزبوو وە تى گەيشتم ئەھلى مەجلىس ھىچى لى تى ناگەن و تەنھا
 حاجى مەلاو ئاخوون لەيەك ئەگەن • پاش ماوہيەكى تر وای لى ھات زانىم
 ئاخوونىش سەرسام بوو و ھەر (بەلى) كردنى بۆ ماوہتەو • سەرەنجام
 بەتەواوى كپو بى دەنگ بوو •

ئەگىرنەو لە سالى ۱۲۹۰ى ھىجرەتدا حاجى مەلا ئەحمەد لە گەل شىخ
 موخەممەد بەھائوددىن ئەچى بۆ حەج • كە ئەگەنە بەغدا بە مىوانى لای
 موفتى زەھاوى دائەبەزن • پاش نانخواردنى شەو مەلاى ئۆدشەيى
 شوئىنىكى حاشىيە عەبدولھەكىم لەسەر شەرحەشەمسى لە موفتى ئەپرسى ،
 موفتىش وەلامى ئەداتەو • مەلاى ئۆدشەيى رەخنە لە وەلامەكەى موفتى
 ئەگرى • ديسانەو موفتى وەلامى ئەداتەو ئىتر ھەر بەمچەشنە رەخنەو
 وەلام درىژە ئەكىشى تا خزمەتكارەكەى موفتى دى ئەلى : «مولانا ! طلع
 الصباح » ، واتە بەوباسەو شەو رۆژ ئەگەنەو • ئەمەش ئەو ئەگەنەى كە
 ھەردوولا چەند خوئندەوارو ورد بوونو چۆن عىبارەتى حاشىيەكەيان
 لىكداوہتەو قسەيان لەسەر كردووە ، ئەگىنا گفتوگو لەبارەى
 باسىكى واوہ ئەوہندەى پى ناوئى شەوى پى رۆژ بكرىتەو •

ئەگىرنەو ھەر لەو سەفەرى حەجەدا ئەشچنە مىسر • لەوئى مەلايەك
 گەلى پرسىارو رەخنە ئامادە ئەكا لە حاجى مەلا ئەحمەدى بگرى • كە ئەگەنە
 قسەو ماوہيەكى زۆر قسە ئەگەن • لەئەنجاما مەلا كە عەرزى حاجى مەلا
 ئەحمەد ئەكا : قوربان ! بە شىوہى بەلگە ھىنانەو ، بەلگەم نەماوہو

قه ناعه تم به قسه کانتان کردووو ، به لām هیشتا دلم ئاوی نه خواردووو ته ووو
 هه روو کوو ئه وسا وام . جا حاجی مه لا ئه حمه د عه رزی شیخ موحه ممه د
 به هائو ددین ئه کا ئه لئ : قوربان ! ئیتر له مه ولا مه یدانی ته ئیری رۆحانی به و
 من له و مه یدانه دا دهستم ناروا . تو پیت ئه کری چاریکی ئه م داماوو بکه
 زۆر خیره .

له کورتی بیڕینه وو حاجی مه لا ئه حمه دی ئۆدشه یی به کیک بوو له
 مه لا هه لکه و توووه کانی سه رده می خۆی . ئه م ذاته گه لئ فتوای به قیمه تی
 نووسیوه ، من هه ندیکیانم ده سگیر بووو له به رگی سیهه می (جواهر
 الفتاوی) که مدا نووسیو منه ته ووو بلاوم کردوو نه ته ووو . هه ندیکیشانم
 به داخه وو ده سگیر نه بوو . حاشیه ی له سه ر کیتابی نیکاح و صیdaq و خولع و
 ته لاقی توحفه ی ئیینوچه جه ره هه یه دهستم نه که وتوون . ئه و نوسخه ی
 ئیینوچه جه ره که ئه و حاشیانه ی له سه ر نووسراوه ته ووو ، لای نه وه کانی هه یه ،
 ئه گه ر که سی بۆی هه لکه وی بی یان نووسیته ووو له چاپیان بدا خزمه تیکی
 گه وره به فیهی ئیسلامی ئه کا (۲) .

(۲) مه لاکانی کوردستان ده ستیکی بالایان له حاشیه لئ کردن و لیکۆلینه وه ی
 توحفه ی ئیینوچه جه ردا بوو ، به لām به هۆی نه بوونی چاپه وو له و
 سه رده مه دا له کوردستان و به هۆی گوئی نه دانی خوینده وارانئ ئه مرۆوه
 به مچۆره بابه تانه ، به رهه می ئه و مه لایانه به ده گمه ن ده ست ئه که ون و
 له وان هه شه بفه وتین ، له گه ل ئه وه شا که بلاو کردنه وه ی ئه و حاشیانه
 به شداری به کی گه وره یه له ژیانده وه ی به شداری مه لایانی کوردستاندا
 بۆ په ره پیدانی فیهی ئیسلامی .

بۆ نموونه بیستوو مه یۆسفی ئه صه م که مه لایه کی گه وره ی ناوچه ی
 بالهک بوو موده وو نه یه کی له سه ر توحفه هه یه تا باسی ره هن گه یشتووو ،
 نوسخه یه کی لای شیخ موحه ممه دی خال هه بوو له گه ل ده سنوو سه کانی
 کتیبخانه که یدا به خشیی به کتیبخانه ی ئه وقافی سوله یمانی . مه لا
 موحه ممه دی ئیینولحاجی جیشانه ییش موده وو نه یه کی له سه ر هه موو
 توحفه هه یه ، نوسخه یه کیم دیوه له کاغه زی ره نگا وره نگ نووسرا بوو وه

بیستوو مه پیاوئیکی نهخوئنده وار بووه خزمه تی حاجی مه لا ئەحمەدی کردوو . حاجی مه لا ئەحمەد له وهختی پرسى شهرى لى کردندا ئەوهنده پىوتوو فلان کتیبم بۆ یینه و فلانه شوئى بکهره وه و کابرايش زۆر ورد بووه، وای لى هاتوو و فیربووه کام باسى شهرى له کام شوئى کام کتیبدايه، پاش کۆچى دوايى حاجى مه لا ئەحمەد هەر کاتى مه لایان له مالى ئەودا کۆبووبنه وه بۆ کۆلینه وه له باسکی شهرى ، له و کابرايه یان پرسى وه فلانه باس له کام کتیبدا ههیه بۆمان یینه و ئەویش هیناویه و تهماشایان کردوو وه مه سه له که یان لیکداوه ته وه . ئەم پیاوه نهخوئنده واره له ناو مه لایاندا به (مه لای دهیمی) ناووبانگی دهر کردوو .

حاجی مه لا ئەحمەد له تهسه و فیشدا پایه یه کی بالای بووه . له سه دهستی شیخ عوتمان سیراجو ددیندا ته مه سسوکى کردوو وه سولووکی کردوو . که له سوله یمانی یه وه گه راوه ته وه بۆ نۆدشه ، به شیکی وهختی له بیاره به سه ربردوو وه له خزمه تی شیخ عوتمان سیراجو ددیندا خه ریکی خۆپه روه رده کردن بووه . پاش وه فاتی شیخ عوتمانیش بووه به موریدی شیخ موحه ممه د به هائو ددین و له دوا دوايى ژيانى ئەودا له بهر به دره وشتى کۆیخایه کی نۆدشه دلى له وئ هه لکه نراوه و کۆچى کردوو بۆ سنه و ئەعیانی سنه پیشوازی یه کی گه رمیان لى کردوو وه بنه ماله ی موخته مه د له سه ر مزگه و تیکی خۆیان دایان مه زران دووه و دئ یه کیان که ناوی (عیساوا) یه بۆ

له کتیبخانه ی مزگه و تی گه و رده ی سوله یمانیدا . بیستوو مه نوسخه یه کی تریشى هه یه لای حاجی مه لا ماری خاوی له قه رده داغ .

مه لا یه حیای مزووری ش حاشیه ی تا باسى نوێژى جه ماعت له سه ر توحفه نووسیوه ، نوسخه یه کی له کتیبخانه ی خانه قای بیارده دا هه بوو ، ئەبێ ئیستا له کتیبخانه ی ئەوقافی سوله یمانیدا بئ . له مه لا عه بدوله ظیمی موخته هیدی سنه ییشم بیستوو وه که مه لا یه حیا موده وودنه ی له سه ر هه موو توحفه هه یه ، به لام خۆم نه مدیوه .

خۆرالک پیدانی فەقی و ژبانی خۆی و مأل و مندالی پێ بەخشیوه تا بتوانی بە
رەحەتی ئەرکی ئایینی سەرشاری خۆی جێ بە جێ بکا • بەم جۆرە حاجی مەلا
ئەحمەد بە قەدر و حورمەتەوه لە سنه ژیاوه و ، وەك بیستوو مە لە ۱۳۰۲ی
هیجرەتدا کۆچی دوایی کردوو •

حاجی مەلا ئەحمەدی نۆدشەیی دوو کۆری بوو • یەكەم عارف كە لە
بیارە لەدایك بوو • ئەم کۆرە لە خزمەتی باوکیا خویندووێه تا ئیجازە
وەرگرتوو و لەپاش کۆچی دوایی باوکی بوو بە جێ نشینی و دەرزی
وتووەتووە • کۆری دووهم زەینولعابدین • ئەم کۆرەشی لای مەلاکانی
ناوچە کە خویندووێهتی و سەرەنجام لای مەلا عەبدولقادری بیارە خویندنی
تەواو کردوو و ئیجازە وەرگرتوو •

حاجی مەلا ئەحمەد دەستی شیعریشی بوو و نازناوی شیعری (فانی)
بوو • بەداخ، وە من تەنها بەیتێکی چە کامە یەکی کە بۆ شیخ عوتمان
سیراجوددینی نووسیوه و ، پارچە شیعریکیم ، دەسگیر بوو کە لێرەدا بلایان
ئەکە مەوه •

ئەمە تاقە بەیتە کە ی : چە کامە کە :

قطع راه هفتخوان قتل این دیو سفید
از سراج الدین طلب (فانی) ، تهمتن همت است

ئەمەش پارچە شیعەرە کە ی :

آن شیرین یار من دارد همی
صد چو شیرین کوهکن دارد همی
کوژپشت است این زلیخای فلک
یوسف کنعان وطن دارد همی

ور عرق شد برگ گل عین گلاب
شرم ازان نازك بدن دارد همی
بوستان محض باشد دلستان
سنبل و سرو و چمن دارد همی
ظلمت کفر از دو زلفش برنخاست
دوستی با اهرمن دارد همی
در عباى تن لطائف در سلوك
شیوهء زان پنج تن دارد همی
زنده دل هرگز نمیرد (فانیا)
نگ از قید کفن دارد همی

يادى سەيىد عبدولرەھىمى مەشھور بە مەولەوى

ژیاننى مەولەوى

سەيىد عبدولرەھىمى نازناو (مەعدوومى) و بە ناووبانگ بە (مەولەوى)،
كۆرى مەلا سەئىدى تاوگۆزى و لە ئەوئى مەلا يوسىفجاننى كۆرى مەلا
ئەبووبەكرى چۆرىيە كە بە (موصەئنىف) مەشھور بوو، رىشتەى پىشتىان
ئەچىتەو سەر خواناسى ناودار سەيىد موصەممەد زاهىدى كۆرى سەيىد
مەحمۇدى مەدەنى كە بە (پىر خدرى شاھۆ) ناسراو، لە ئەوئى حەزرىتى
حوسەينى كۆرى حەزرىتى ئەلى كۆرى ئەبووطالىب و فاطىمەى زەھرايە
خوایان لى پازى بى •

مەولەوى لە سالى ۱۲۲۱ى ھىجرەتدا لە دىنى (سەرشاتەى) ناوچەى
تاوگۆزى كە ئەكەوئىتە بەرى باشوورى رىووبارى سىروان، لەدايك بوو •
ھىشتا مىندال بوو مالى باوكى ناوچەى تاوگۆزىيان بەجى ھىشتو و لە
دىنى (بىژاوە) جىگىر بوونو، لەوئى لاي باوكى قورئانى پىرۆزو كىتەپە
وردەكانى خوئندوو و فىرى نووسىن بوو •

پاشان بەپى داب و نەرىتى فەقىى ولاتى كوردستان رۆشتوو بۆ
ھەلەبجە و لەوئى دەستى كردوو بە خوئندن • ھەروەھا لە مەدرەسەكانى
دەورۇپىشتى ھەلەبجە وەك خەرىپانى و خورمال و پىارە و تەوئىلەش
خوئندوو و پاش ئەو چوو بۆ پاو و ماوئەكەش لەوئى خوئندوو و پەتى و
پاش ئەو رۆشتوو بۆ چۆر لە مەريوان كە مەلەندى كۆنى خوئان بوو،

پاش ماوه یه کیش خویندن له وی ، چووه بو شاری سنه و له وی له مزگه وتی
 وه زیر دامه زراوه . نه و سهرده مه سهرده می فه رمانره وایی نه مانوللاخانی
 گه وره بووه که یه کی بووه له پیاوه به ناووبانگه کانی نه رده لان و مزگه وتی
 دارولئحسان نه و دروستی کردووه . پاش ماوه یه کی تریش له سنه وه
 رۆشتوووه بو بانه و له وی شه وه پاشتر هاتوووه بو سوله یمانی و له سهرده می
 ژیانی شیخ مه عرووفی تودیدا به فقهی یه تی له مزگه وتی گه وره دامه زراوه .

پاش ماوه یه که مانه وه له سوله یمانی ، له وی شه وه چووه ته وه بو هه له بجه و
 له مه دره سه ی شیخ عه بدوللای خه رپانی له مزگه وتی جامیعه دامه زراوه و لای
 مه لا صادقی ته ویله یی خویندوو یه تی . نه م مه لا صادقه ش یه کی بووه له
 موسته عیده کانی شیخ عه بدوللا خوی .

بیستوو مه له م سهرده مه دا باوکی مه وله وی کۆچی دواایی کردوووه و
 مه وله وی ماوه یه که په کی خویندنی که وتوووه و خه ریکی به خپو کردنی براو
 خوشکه کانی بووه . پاشان دهستی کردوووه ته وه به خویندن و چووه بو
 قه لای جوانرۆ بو لای مه لا موحه ممه دی قازی و ماوه یه که له وی ش
 خویندوو یه تی ، جا بو جاری دووه هم چووه ته وه بو سنه و له مزگه وتی
 دارولئحسان دامه زراوه . له م چه رخه دا شیخ موحه ممه د سه عیدی باوکی
 شیخ عه بدولقادی موهاجیر موده رپرسی دارولئحسان بووه . مه وله وی
 نه م جاره زیاتر له جاری پيشوو له سنه ماوه ته وه و پاشان دیسانه وه هاتوووه
 بو سوله یمانی و له خزمه تی مه لا عه بدولرهمانی تودشه ییدا که موده رپرسی
 مه دره سه ی مه لکه ندی بووه ، خویندوو یه تی و لای نه و ته وای کردوووه و
 ئیجازه ی مه لایه تیشی لای نه و وه رگرتوووه .

بیستوو مه پاش ئیجازه وه رگرتنی مه وله وی ، به پیی داب و نه ریتی
 پاشاکانی بابان که هه ر فقهی یه که له سوله یمانی ئیجازه ی وه رگرتایه یه کی له

پاشا زاده کان فەقی ئیجازە وەرگرتوووە کە و کۆمەڵی مەلاو فەقی شارو کۆمەڵی دەستە و دائیرە ی خۆی لە گەڵ خۆی هەڵە گرت و ئەچوون بۆ سەیران بۆ سەر چنار ، ئەحمەد پاشای بابانی ش کە میانە ی دۆستایەتی لە گەڵ مەولەوی زۆر بوو ، مەولەوی و کۆمەڵی مەلاو فەقی لە گەڵ خۆی ئەبا بۆ سەیران . لە رێگەدا فەلاحیك سەری رێیان لی ئەگرێ و دەست ئەکا بە سکالای حالی خۆی لای ئەحمەد پاشا و ئەڵی پارچە بەراویکم هەیه هەموو سالی ئەیکەم بە تەرە کال و پێی ئەژیم ، ئەمسال یەکی لە پیاوێکانی تۆ لی داگیر کردووم و زۆریشم لی ئەکا بە جووتی خۆم بیکێلم و بیکەم بە تەرە کال بۆ مالی پاشا . مەولەوی دیتە پیشەوێ خۆی لە کابرای فەلاح توورە ئەکا و ناھێلی ئەحمەد پاشا وەلامی بداتەو . کابرای فەلاح سەرسام ئەبی و بە مەولەوی ئەلی : مەلا ! تۆ لای خۆت مەلاو پیاوی ئایینی ، کە تکایە کم لای پاشا بۆ ناکە ی ، بۆ وا لیم توورە ئەبی ؟ مەولەوی ش پێی ئەلی : کابرا ! مردووت مری . . من لەبەر بی عەقلی تۆ توورە بووم لیت . ئاخر تۆ نەتبیستووێ دنیا کیلگە ی قیامەتە ؟ جا ئە گەر پاشا ئیستا بە جووتی بیکاری زەوی داگیر کرا و نەکیلی و نەیکا بە تەرە کال بۆ مالی خۆی ، دنیای چۆن بۆ ئەبی بە کیلگە ی قیامەت ؟ ئەحمەد پاشا کە ئەم قسە یە مەولەوی ئەیسی ، شەرم ئەیگرێ و بە مەولەوی ئەلی تکا ئەکەم ئیتر بەس ! کابرا تۆیش برۆ زەوی خۆت بۆ خۆت و هەرکەس هات بە نزیکتا لیت داگیر بکا و زۆرت لی بکا ، گوئی مەدەری و لە کەس مەترسە .

مەولەوی پاش ئیجازە وەرگرتنی ئەروا لە دئی چروستانە کە دئی یە کە لە نزیک ی هەلە بجەو ، ئەبی بە مەلاو مزگەوتیکی تیا ئەکاتەو و چەند فەقی یەك راءە گرێ و دەست ئەکا بە دەرزی و تنیان . شوینە کە ی زۆر پێ خوش ئەبی تەنانت باغیکشی تیا دائەنی . بەلام پاش ماوێهەك ئەگوێزێتەو بۆ دئی گونە [گونە] لە ناوچە ی نەورۆلی لە نزیک ی چروستانەو . لەوێ ش

مز گه و تیک دروست ئە کار فەقی پائە گری و حوجرەیان بۆ ئە کاتە وە بە
پێ خویندنی ئەوان و ئامۆژگاری کردنی موسوڵمانانە وە چەند سالیکیش
لەوی پائە بویری •

پاشان لەوێشە وە ئە گوێزێتە وە بۆ کانی کە وە لە ناوچە ی شەمیران کە
نیشتمانی هۆزی (یەزدان بە خشی) یە • لەو سەردەمەدا سەرپەرشتی کردنی ئەو
ناوچە یە بە دەست شیخ عەلی عەبابە یلی یی یە وە بوو کە زۆر دۆستی مەولەوی
بوو و خاتری گرتوو وە خزمەتی کردوو • پاشان موحمەد پاشای جاف
ناوچە کە ی لە سەر خۆی تاپۆ کردوو وە بەرپۆ بەردنی لە شیخ عەلی
سەندوو وە تە وە داوێ تە دەستی عوسمانی خالە کە پیاو مۆناسبی یەزدان بە خشی
بوو • پاش ئە مە مەولەوی کانی کە وە بە جی ئە هیلی و ئە گەرێتە وە بۆ
سەر شاتە ی زید و نیشتمانی کۆنی خۆی •

کە موحمەد پاشای جاف لە مە ئاگادار ئە بێ نامە یە کێ گله یی ئامیز بۆ
مەولەوی ئە نووسی • مەولەوی یش لە وە لا مەدا نامە یە کێ بۆ ئە نووسی و بۆی
باس ئە کا کە لە پاش دەرچوونی شیخ عەلی یە وە لە شەمیران ، وە زعی
عەشرە تە کە ی وە ئە و سا نە ما وە بۆ یە ناچار بوو لە بەر ئەوان بار بکا و ،
ئە م چەند بەیتە شی بۆ ئە نووسی :

وزان سوی وطن هجرت نمودم

خلافت از علی دانسته بودم

به تاثیر محمد پیر اکمل

خلافت چون به عثمان شد محول

دل خویشان مارا پر ز خون کرد

به خویشانند خود نعمت فزون کرد

ئىتر لە گەل ئەوەشا كە ناوچەى تاوہ گۆزى زۆر كووپو ديم بووہو
 ژيانى تيا گران بووہ ، مەولەوى ھەر لەوى ماوہ تەوہو نەجوولائوہو بە
 ھەر جۆر بووہ ژيانى بەسەربردووہ ، تا لە ۱۳۰۰ى ھىجرەتدا كوچى دوايى
 كردووہو لە گۆرستانى مەشھور بە گۆرستانى ئەسحابە لە دىنى (سەرشاتە)
 لەسەر بەرزايى بەك بە خاك سپىراوہ . مەلا حامىدى كاتى شىخ عثمان
 سىراجوددين ئەم چەند شىعرەى لە لاواندەنەوہيا داناوہ :

آسمان گر خون بيارد بر وفات مولوى
 زيبداى برگ سىہ پوشنداھل دنيوى
 مجمع علم و عبادت مخزن صدق و صفا
 مظهر عقل و درايت مير ملك معنوى
 پيرو شرع محمد شيخ اولاد حسين
 سالک راه طريقت در طريق اخروى
 فارس نظم و قصايد در حقيقت ، در مجاز
 ريزهچين خوان جودش صد امير دهلوى
 بھر تاريخ وفاتش آنقدر كرديم فکر
 کاسمان (غش) کرد بر مرگ جناب مولوى

مەولەوى لە دواسالەکانى ژيانىا کویربووہو ھوت سالى بە کویری
 بەسەربردووہو لە ژيانى خویا کە پرەكەى ئاگرى تىچووہو کتیبەکانى
 سووتاونو خویشى لە پارچە شىعريکيا ئىشارەت بو ئەو پرووداوہ ئەکا کە
 چۆن شىعرەکانى تيا سووتاوہ . لەمەوہ دەرئەكەوى کە ئەبى مەولەوى
 شىعري زۆرى فەوتابى . راستەكەشى قەوارەى بچووکی دیوانەكەى نە
 لە گەل ژيانى دريژى پر لە خوشى و لە دەر دو مەينەتى و نە لە گەل دەستى بالای
 لە شىعردا پێك ناکەوى .

ئەو كىتابىنەى مەولەوى دايىان

ئەم ذاتە لە بەرئەو كە شۆيىنكى مۇناسىبى نەبۇە تىا بىە سىتەو و رىگايە كى شك نە بردو وە گوزەران و ژيانى خۆى بە رىكويىكى لىو دايىن بكاو زۆر وەختى ژيانى لە گواستەو وەدا بوو لە شۆيىنكى وە بو شۆيىنكى تر ، ئەبو و هېچ نووسراوئىكى لەپاش بەجى نەمايە ، كەچى لە گەل ئەو وەشدا گەلى كىتەبى بە نرخی نووسىو وە موويان ماون و ، ديوائىكى شىعرىشى لەپاش بەجى ماو وە كە نوسخەى زۆرى لى نووسراو وە تەو و بە گەلى ناوچەى كوردستانا بلاو بوو وە تەو . ئەم ديوانە شىعرەى يە كە مجار لە سالى ۱۹۳۵ دا بە دوو بەرگ لە گەل وە رگىرانىا بە شىعر بو ديالىكتى كرمانجىي خوارو و لە لايەن پىرەمىردەو وە بلاو كراو وە تەو و ، جارى دوو وە مىش لە ۱۹۶۱ دا بە لىكدانەو وە لە لايەن مەو وە لە چاپ دراو وە (۱) .

كىتەبە دانراو وە كانى مەولەوى ، جگە لە ديوانە كەى ئەمانەن : يە كەم — كىتەبى كوردى بە شىعر لە بارەى عەقىدە و پىرو باو وە رى ئىسلامەو و . ئەم كىتەبە هىشتا چاپ نە كراو وە . من خۆم نوسخە يە كىم لايە (۲) .

(۱) لەپاش ئەو چاپەى ديوانى مەولەوى يەو وە تائىستا گەلى نوسخەى ترمان دەسگىر بوو وە كە بەراورد كردنيان لە گەل نوسخە چاپە كە پىويستە . بۆيە بە دەستمانەو وە يە ، خوا رىكى بىخا ، لە هەلىكا چاپىكى ترى ديوانى مەولەوى بىكە يەو وە ئەنجامى بەراوردى ئەو نوسخە تازە دەست كە و تەوانەشى تىابى . نىازمان وا يە لەم چاپە تازە يەدا لە داوئىنى شىعرە كانەو وە تەنھا مەعنا گشتى يە كە يان بنووسىنەو وە مەعناى وشە كان هەلگىر و لە جىياتى ئەو و لە داوئىندا فەرھەنگىكى تىكرائىبى بە پىي تىپە كانى ئەلف و بى بو بىكە يە .

(۲) من خۆم لە سالى ۱۳۳۹ ى هىجرەتدا ئەم كىتەبەم لاي مامۆستا مەلا ئەحمەدى پاش بەردى مەشھور بە مەلا ئەحمەدى رەش خويندو وە . لە رىگاي ئەم كىتەبەو وە پىو وە ندى رۆحىم لە گەل مەولەوى پەيدا كردو عاشقى شىو وە شىعر و نووسىنى بووم .

دووهم — کتییکی تری کوردی به شاعر به ناوی (العقيدة المرضية) وه
له باره ی عه قیده ی فیرقه ی ئەشعهری یه وه که له دوو ههزار بهیت زۆرتره و
له وپه ری جوانی و په وانیدا یه • ئەم کتیه زۆر به سووده و مهوله وی خۆی
حاشیه ی زۆری لی کردوو وه هه روا حاجی شیخ ئەحمه دی کوری شیخ
عوثمان سیراجو ددینیش گه لی حاشیه ی لی کردوو • وادیاره به دهرزیش
لای مهوله وی خۆی خویندوو یه کاتی که مهوله وی له تهوێله بووه لای
شیخی باوکی سولوو کی کردوو • نوسخه ی تهواوی ئەم کتیه لای حاجی
مهلا خالیدی کوری مهلا عه بدوللای موفتی سنه و لای حاجی مهلا سه عیدی
سادا وایی هه یه •

سیهم — کتییکی به فارسی به شاعر له باره ی عه قیده و بیروبا وهری
موسو لمانانه وه که ناوی (الفوائج) ه واته شته بۆن خو شه کان یا بۆنی خوش
گه یینه کان • ئەم کتیه ش له ههزار بهیت زیاتره •

ئهم دوو کتیه پیکه وه له سالی ۱۳۵۲ ی ههجره تدا له میسر له لایهن
خوالی خوش بوو (محی الدین صبری النعیمی الکافی مشکانی) یه وه
له چاپ درا ون • له م سالانه ی دوا ییشدا له پرووی ئەو چاپه وه به ئۆفسیت
له چاپ درا و نه ته وه •

چوارهم — نامیلکه یه کی له باره ی ئیسپات کردنی دروستی (رابطه) وه که
یه کیکه له ئادابی ته ریه تی نه قشبه ندی • ئەم نامیلکه یه به فارسی یه ،
نوسخه یه کی لای شیخ هه یه ری کوری شیخ جه عفه ر هه یه که له دی یه کی
زیک له سه یید صادقی شاره زووره وه دائه نیشی • ئەم نامیلکه یه تائیسنا
له چاپ نه درا وه •

پنجهم — کتییکی شیعی ره جهزه به عه ره بی ناوی (الفضيلة) یه
۲۰۳۱ شیعه له باره ی زانستی ئوسو و لی دینه وه • ئەم کتیه کتییکی زۆر

بایه‌خداره ، مه‌وله‌وی به‌فرمانی شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین دایناوه‌و
 له‌سهرده‌می ژیانی خۆیدا زۆر خوینراوه . منیش له‌سایه‌ی خواوه
 له‌سالانی ۱۳۷۶ - ۱۳۷۷ دا شه‌رحیکی باشم به‌پیی توانای خۆم لی کردووه
 به‌ناوی (الوسيلة فی شرح الفضيلة) و له‌سالی ۱۳۹۲ ی هه‌جرت
 (۱۹۷۲ ی.ز) دا له‌چاپم داوه‌و ۸۱۹ لاپه‌ریه‌و به‌گه‌لی ولاتی موسولمانان و
 زۆر لای کوردستانا بلاو بووه‌ته‌وه . نوسخه‌یه‌کی نایابی ئەم (الفضيلة) یه‌م
 لایه‌ به‌خه‌تیکی زۆر جوان نووسراوه‌ته‌وه ، حاشیه‌ی زۆری مه‌وله‌وی خۆی و
 مه‌لا فه‌تاحی پاوه‌یی و خه‌تی مه‌وله‌وی خۆشی پێوه‌یه .

له‌خوالی خوش‌بوو سه‌یید عه‌بدولرهمانی عازهبانیم بیستوووه
 ئەیفه‌رموو : له‌بیاره‌ له‌خزمه‌تی شیخ نه‌جموددیندا کتییکم دی ناوی
 (خاطراتی مه‌وله‌وی) بوو گه‌لی شتی به‌سوودی له‌بارهی مه‌وله‌وی یه‌وه
 تیاوو . ئەبێ ئەم کتیبه‌ فه‌وتابی و شوینه‌واری له‌هیچ‌لایه‌که‌وه‌ دیارنێه .
 هه‌روا بیستوووه‌ حاجی سه‌یید عه‌لی مه‌لای (لۆن) دیوایتیکی مه‌وله‌ویی
 لایه‌ مونسه‌به‌تی دانانی پارچه‌ شیعره‌کانی تیا نووسراوه‌و له‌رووی نوسخه‌ی
 مه‌لا ئەسه‌دی پایگه‌لان نووسیویه‌ته‌وه .

ئاخ ، مه‌وله‌وی ! خۆزگه‌ به‌و سۆزو عه‌شق و تیکۆشینه‌ له‌ولایتیکدا
 ئەبووی هه‌رحیت ئەنووسی وه‌رئه‌گیراو له‌چاپ‌ئهدرا ، تا جیهانی کوردستان
 به‌لکو هه‌موو جیهانی موسولمانان به‌ته‌ئلیفات و ئاسارو ئەشعارت ڕووناک
 بیوایه‌ته‌وه‌و ، تا هه‌موو دنیا بیزانیایه‌ بێشه‌ی کوردستان چ‌جۆره‌ شیرێسکی
 تیدا بووه‌و ، مزگه‌وته‌ بێ‌ئه‌وقاف و بێ‌نازه‌کانی زانای گه‌وره‌و به‌رزو پیاوانی
 خاوه‌ن به‌هره‌ی ئەده‌بیی چۆنیان پێ‌گه‌یاندووه . له‌شاعیرانا که‌سانی وه‌ک
 مه‌وله‌وی و مه‌لاخدری نالی و عه‌بدولرهمان به‌گی سالم و مسته‌فا به‌گی
 کوردی و مه‌لا موحه‌مه‌دی مه‌حوی و شیخ ڕه‌زای تاله‌بانی و مه‌لا مسته‌فای
 بێسارانی و سه‌یدی هه‌ورامی و وه‌لی دیوانه‌و موحه‌مه‌د ئاغای ده‌ربه‌ند

فەقەرەو خانای قوبادی و مەلکەى مرادوھیس و حاجى قادرى کۆیى و مەلا
عومەرى پەنجوورى و ، لە زانایاندا کەسانى وەك ئىینولسەلاحى شارەزوورى و
کەمالوددینى ئەرپىلى و ئىینولحاجىبى سەندى و سەیفوددینى ئامودى و فاضیل
موحەممەد ئەفەندى گۆرانى و ئىینو خەلەکان و مەلا عەبدوللای یتووشى و
کەسانى تریش پەرەردەى سووچى ئەم مزگەوتانە بوون .

هەربری ناوی نامى مەولەوى
لە ریزی سەعدى و جامى و دیهلەوى

بژین زانایان لە پرووى جیهانا
لە زانای عىلمى ماددى و مەعنەوى

حەشرمان بکا خودا بە کەرەم
لەژیر سەى ئالای بەرزى نەبەوى

سەفەرى مەولەوى بۆ ئەملاو ئەولا

مەولەوى زیاد لە وردە سەفەرەکانى بۆ دیدەنى کردنى دۆستانو
برادەرانى لە تاوگۆزى و جوانرۆو زەهاوو ، بۆ ناو عەشایرى قوبادى و
باوەجانى و وەلەدبەگى و جافو شەرفبەیانى و ، بۆ شارەزوورو ، بۆ
هەورامان بۆ زیارەتى شیخ سیراجوددین و بەهائوددین و ، بۆ سولەیمانى بۆ
زیارەتى کاک ئەحمەدى شیخ و بۆ سەنە بۆ خزمەتى شیخ عەبدولقادری
موهاجیر کە لەوێ مامۆستای بوو ، چەند سەفەرى تایبەتیی تریشى بوو
کە پۆژگار پێویستى کردوون لەسەرى . وا کورتەیهك باسى هەندى لەو
سەفەرەکانى ئەنوسینەو بۆ ئاگادارى و بۆ یادگار .

یەكێ لەو سەفەرەکانى سەفەریکیەتى بۆ سەنە کە بە فەرمانى شیخ عوتمان
سیراجوددین بوو لە ١٢٧١ى هجرەتدا لە خزمەتى مەلا ئەحمەدى

تۆدشەیی و شیخ عەبدولرحمان ئەبولووفای کۆری شیخدا بۆ لای ئەمانوللا
خانی والیی کۆری خوسرەوخانی ئەردەلان کە لەقەبی (غولامشا خان) بووە.

ئەم سەفەرە لەسەر داواو پێشنیهادی مەلایان و پیاوماقوولانی سنە بووە
لای شیخ سیراجووددین کە یەکێ لە کۆرەکانی لەگەڵ کۆمەڵەی مەلا
گەرەکانا بنێری بۆ لای غولامشا خان ئامۆژگاریی بکەن بەلکو لە
بیروباوەری شیعەیتە پەشیمان بێتەووە و بێتەووە سەر ئایینی خەلکی
کوردستان و ، ئەگەر هەر وازیش ناهێنێ ، هیچ نەبێ واز لەو بەهێنی کە
حاجی کەریم خانی موحەتەیدی هەمەدانی بێنی بۆ سنە و بە زۆر بەسەر
خەلکە کەیدا بسەپینێ تا شیعەیتە لەناویانا بڵاوبکاتەووە .

شیخیش ، شیخ عەبدولرحمان ئەبولووفای کۆری و حاجی مەلا
ئەحمەدی تۆدشەیی و مەولهوی بۆ ئەم مەسەلەیه ئەتیری بۆ سنە . خەلکی
سنە پیشوازی یەکی گەرم لەم میوانانە ئەکەن . ئەمانیش چەند رۆژ لە سنە
ئەمێنەووە لەم چەند رۆژەدا چەند جار چاویان بە غولامشا خان ئەکەوێ و
گەڵی گفتوگۆی لەگەڵ ئەکەن ، بەلام هەمووی بێسوود ئەبێ و غولامشا
خان لەسەر حاڵی خۆی ئەمێنێتەووە ، ئەمانیش ناچار بە دلگرانی یەو
ئەگەرینەووە بۆ هەورامان (۳) .

سەفەریکی تری مەولهوی بۆ سابلاخ بووە کە ئێستە بە (مەهاباد)
بەناووبانگە . مەولهوی لە رێی مەریوانەووە چوووە بۆ ئەم سەفەرە و لە رێ
لای زانای گەرە سەید حەسەنی چۆری لای داووە ، کە ئەویش بە پشت
ئەچیتەووە سەر مەلا ئەبووبەکری موصەننەفی باپیرە گەرە مەولهوی .

---

(۳) لە ئەنجامی ئەم مەسەلەیهدا هەرایەکی گەرە لە سنە قەوماوە کە بە
(واقیعاتی کاروانسەرا) بەناووبانگە و چەندکەسی تیا کوژراوە . لە باسی
(دۆستانی مەولهوی)دا ئەگەرینەووە بۆ ئەم مەسەلەیه .

بيستوومه مهولهوى لهم سهفهردا فهرهنجى يهكى دريژى له بهردابووه
 لهوانهى له ناو قوبادى و باوه جانيدا له بهريان ئه كه ن • له مه لا ئه و پرهمانى
 چورپم بيستووه كه ژن برائى سهييد حه سه ن بوو ئه يوت مهولهوى له گه ل
 ئه وه شدا كه رپيوارو ماندوو بوو ، شهوان پاش ئه وه كه ميوانداره كانى
 به جى يان ئه هيشت كه ميك ئه نووست ، ئيتر پاشان هه لئه سايه وه بو
 شه ونويژو دواى ئه وه پرووه و قيله دائه نيشت خه ريكي ذيكرو فيكرى خواو
 به جى هينانى ئادابى ته ريقت ئه بوو و به وجوره رۆژى ئه كرده وه •

مهولهوى كه ئه گاته سابلآخ مه لا كانى ئه وى پيشوازي يهكى گهرمى لى
 ئه كه ن ، به لام تاقمى مالى سهييد نظامى له گه ل ئه وه يش كه چورپى و خرمى
 مهولهوى بوون گوپى ناده نى ، تا سه ره نجام به هوى يه كترى ديتن و
 گوپى گرتن له موناقه شاتى عيلمى مهولهوى يه وه له پايه و رپى و شوپنى
 ئه گه ن و بانگى ئه كه ن بو مالى خويان و قه درو حورمه تى ئه گرن •

سه فهرىكى ترى مهولهوى بو كه ركوك بووه له سه رده مى ژيانى شيخ
 عه بدولپرهمانى خالصى تاله بانيدا • مهولهوى ئه م سه فهره ي له زه مانى
 شيخ عثمان سيرا جودديندا كردوو • شيخ عه بدولپرهمانى تاله بانى لهم
 سه فهره ي مهولهويدا زورى حورمه ت گرتوو • بيستوومه مهولهوى به شه و
 گه يشتووته كه ركوك و يه كسه ر چوووه بو لاي شيخ عه بدولپرهمان و ، ديويه
 هه رچه ند خه لك هه موو نووستوون ئه و به خه به ره و خه ريكي عياده ته ، ئه م
 به يته ي به سه را ئه خوينايتته وه :

شه وه ن ، خه لوه ته ن ، مال بى ئه غياره ن

ئاله م گرد و ته ن ، دؤس خه به رداره ن

ئه ويش به م به يته وه لامى ئه داته وه :

نيازم ناله ن به ي كه لپۆسه وه

شه و نالين وه شه ن وه لاي دؤسه وه

مهولهوی لهم سهفهردها ماوهیهك له تهکیه ئه مینیتتهوه ، جا ئه گهریتتهوه •

سهفه ریکه تریشی ههروا بۆ که رکوک بووه ، بهلام پاش کۆچی دواایی شیخ سیراجووددین و شیخ عهبدولرحمانی تاله بانو ، له سههردهمی شیخ بههائووددین و شیخ عهلی تاله بانیدا • براده ریک له زمانی سهید موحه ممه دی کوره زای مهولهوی یهوه بۆ گپراومه تهوه کهوا ئهم چوونهی مهولهوی بۆ که رکوک جووره توورایک بووه له بهر دل عاجزی ، هه رچه ند نه ئه زانی هۆی ئهم دل عاجزی یه ی چی بووه •

مهولهوی لهم سهفه رهیدا چهند مانگیك له که رکوک ئه مینیتتهوه ، پاشان به فرمانی شیخ بههائووددین ، شیخ ضیاءووددینی برای له گه ل چهند سواریک ئه چن بۆ لای بۆ که رکوک به لکو ئاشتی بکه نه وه و بیهیننه وه ، بهلام مهولهوی به گوئیان ناکا • پاش ئه وهی ئه وان سوار ئه بن و ئه که ونه ری بگه ریتتهوه به دوو سنی سهعاتیک ، مهولهوی ئه که ویتته حالیکى ناته بیعی وهك جه زبه وه • شیخ عهلی به وه ئه زانی پیتی ئه لی : مهولهوی ! وائه زانم ئاره زووت لی یه بگه ریتتهوه ؟ چهند سواریک ئه خاته ته کی ، له گه لی ئه رۆن تا ئه گه نه وه به شیخ ضیاءووددیندا ، مهولهوی له گه ل ئه وان ئه گه ریتتهوه و سواره کانیش ئه گه ریتتهوه دواوه بۆ که رکوک •

ههروا بیستوو مه له زمانی سهید موحه ممه ده وه گپراویانه ته وه مهولهوی ئه و پارچه شیعره ی که به م به یته دهس پیتی ئه کا :

وه خیلافه وهن ، یاران سه رمهس
ته قازای زاتی ته بعم هه رچی ههس

به هۆی ئه و ته بیعت تیکچوونه یه وه و توو یه تی که ئه وه بووه قسه ی شیخ بههائووددینی شکاندوو وه شیخ ضیاءووددینی ههروا گپراوه ته وه ، پاشان ئه و حاله ته دهروونی یه تونده ی به سهرا هاتوو وه ئه و پارچه شیعره ی

وتوووه ، له گهڼ پياووه کانی شیخ عه لیدا که وتوووه ته ری تا گه یشته ووه ته ووه
به شیخ ضیا ئود دین و له گه لای گه راووه ته ووه بو هه ورامان (۴) .

سه فهریکی تری مه وله وی به نیازی حه ج بووه . له م سه فهریدا تا
به غدا دی . پاش چه ند رۆژ مانه ووه له به غدا هاوړیکه ی ری که له گه لای
هاتوووه له ریډا خزمه تی بکاو هه رچی پاره ی مه سرفی ری یان بووه لای نه و
بووه ، هه لدی و پاره کیش نه دزی و له گه لای خوی نه بیاو نه گه ریته ووه بو
تاوه گۆزی و له ناو هۆزدا بلاوی نه کاته ووه که وا مه وله وی له به غدا مردوووه
کورپه کانی پرسه ی بو دانه تین .

مه وله وی یش که بی که س و بی مه سرف نه مینته ووه ، ناچار نه بی
بگه ریته ووه بو مال . که نه گاته به ره ووه نه بینی هاوړیکه ی له وی یه و خزم و
عه شرت هه موو به هوی هه والی دروی مردنی نه ووه که نه و کابرا پی
که یان دبوون ، په ریشانن ، به لام نه م له جیاتی نه وه ی لومه و سه رزه نشتی کابرا
بکا پی نه لای به خوا قه سه م بمزانی یایه هاتوووته ووه بو ئیره ، تا تو له م ولا ته دا
بوایه ی پی ت نه نه نا بو نه وه ی شه رمه زار نه بی (۵) .

وتمان مه وله وی زور جار بو زیاره تی کاک نه حمه دی شیخ و شیخ
عه بدولقادی موهاجیری مامۆستای چوووه بو سوله یمانی . له یه کی له م

---

(۴) له دیوانی مه وله ویدا وتوو مانه مه وله وی نه م پارچه شیعه دی له وه لامی
نامه یه کی شیخ سیراجو ددیندا وتوووه . نه گه ر نه مه ی به زمانی سه یید
موحه ممه دی کورپه زای مه وله وی یه ووه گیرا ووه ته ووه ، راست بی ، نه بی
نه وه ی نه وی هه له بی . به لام تیکرا به پارچه شیعه که دا دیاره که نامه یه ک
له مه یدانایه و ماده م نه مه ی سه یید موحه ممه د گیرا ویه ته ووه راست بی ، نه بی
نامه که هی شیخ به ها ئود دین بوو بی و به شیخ ضیا ئود دیندا بو ی نارد بی .

(۵) نه بی نه م کابرا کابرایه کی بیگانه له هۆزو عه شرتی مه وله وی بوو بی ،
چونکه پیاوی عه شرت رووی نایه کاری وا ناپیاوانه بکاو بشگه ریته ووه
ناو عه شرت .

سەفەرەنەیدا كاك ئەحمەد پىي ئەللى مەولەوى ئامۇژگارى يەكەم بىكە .
 مەولەوى ىش وەلامى ناداتەوۋە . كاك ئەحمەد قسەكەي لى دووبارە ئەكاتەوۋە .
 مەولەوى ھەر وەلامى ناداتەوۋە . كاك ئەحمەد بۆ جارى سىيەمىش داواي لى
 ئەكاتەوۋە ، ئەمجارە مەولەوى ئەللى : لە جارى يەكەمدا كە پىت وىتەم ، تەماشام
 كەرد ھىچ واجب و سوننەتلىك نى يە تۆ تەركت كەردىن و من عەرزت بىكەم بىكە .
 لە جارى دوو ھەمىشدا تەماشام كەرد ھىچ حەرام و مەكروو ھىك نى يە
 كەردىتت ، تا پىت بلىم تەركيان بىكە . ئىستا ھەر ئەو ەندەت عەرز ئەكەم
 شەيتان خۆي مەلاساوۋە بۆت ، ئاگات لە خۆت بى تەفەرت نەداو لە خۆت
 بايى نەكا . جا كاك ئەحمەد گەللى فرمىسك بەچاويادىتە خوار .

خوالى خوش بوو سەيىد ئەحمەدى عازەبانى بۆي گىرامەوۋە وتى :
 سەيىد حەسەنى موفتى داواي حەيىيە خانى كىچى شىخ عەلىي عەبابەيلى ئەكاو
 ئەيدەنى . جا كە لە سولەيمانىيەوۋە ئەرۆن بۆ عەبابەيلى بەشويىن بووكدا ،
 شىخ عەلىي باوكى بووك بە مەولەوى ئەللى مەولەوى من كەسم نى يە لەگەل
 حەيىيە بىنىرم بۆ سولەيمانىيەوۋە لە تۆ مەحرەم تر نى يە بە مالى ئىمە ، لەگەللى
 بۆ ، ئەو ىش لەگەل بووك ئەروا .

لە رىگادا بە عادەتى برازاوا دەست ئەكەن بە گۆرانى وتن . يەككى لەو
 كۆمەلە كە ناوى (ھەمەي ئامىن) بوو ، دەنگى زۆر خوش بوو . دەس ئەكا
 بە (قەتار) و (ئاي ئاي) وتن بە شىعەرى مەولەوى يەوۋە . مەولەوى بەسوارىي
 ولاخەوۋە لەبەر خوشىي دەنگى ھەمەي ئامىن جەزبە ئەيگىرى و بەجۆرى لە
 ھالى تەبىئى دەرتەچى ئەكەوۋىتە خوارەوۋە . خەلكە كە دائەبەزنو راستى
 ئەكەنەوۋە سوارى ولاخەكەي ئەكەنەوۋە لە ھەمەي ئامىنىش توورە ئەبن
 ئەللىن خەتاي تۆ بوو وا مەولەوى كەوتە خوارەوۋە . ھەمەي ئامىنىش دى
 بەلاي مەولەوى يەوۋە پىي ئەللى قوربان بۆچى وات پىھات ، خۆ من ھەر

شيعره كانى خۆتم ئوخويندەو ؟ ئەوئىش ئەللى كۆرە كەي شيعرى من ئەوئەندە
خۆش و بەتەئسىرە ؟ بەخوا خەتاي ئاوازەكەي تۆ بوو •

پىئوئەندى رۆحىي مەولەوى

سەرەتاي پىئوئەندى رۆحىي مەولەوى ، وەك مەنسوويىكى تەرىقەتسى
نەقشبەندى ، بە شىيخ عوئثمان سىراجوددینەو بوو • پاش كۆچى دوايىسى
ئەو بوو بە مەنسووبى شىيخ موخەممەد بەھائوددینى كۆرى و زۆرى باوهر
پى بوو بە (ئايىنەي كامل) واتە ئاوينەي تەواو پىگەشتو ناوى بردوو ،
واتە ھەموو سىفەتە بەرزەكانى باوكى رەنگيان لەمىشا داوئەتەو •

مەولەوى بە نامەي بەرزو شيعرى پرسۆز ھەستى پاك و خاوينى خۆي
بەرابەر بەم دوو ذاتە ھەمىشە دەربريو • لىرەدا بۆنموونە ئەو پارچە شيعرەي
ئەنوسىنەو كە بەبۆنەي ھاتنەو شىيخ بەھائوددینەو لە سەفەرى حەج
دايناو بوى ناردوو :

ئايىنەي كامل ! ئازىزەكەي فەرد !
فیدای ئامات بىم صەفايىت ئاومەرد !
خەيلىن گەرد پات نە دیدەم دوور بى
يانەي چەم وئىران تەمام خاپوور بى
خاس بى تەشرىفت ھەم ئاومەردەو
گەرد پات وەتەن ئاواكەردەو
ساقى ، ئىنە بەزم وەصل يارانەن
چەرخىچ ھەر ئەو چەرخ ھەردە جارائەن

دهورئ دەر وه بهزم وه پيال وه
ژهنگ دل وه زاخ مهی بماله وه

جاميمان جه دەس تو هم سه نده بو
فرسه تهن نصيو نهك نه مه نده بو (٦)

چەردەيەك لەبارەى ژيانى گۆمەلایەتیی مەوله‌وى یه‌وه

له گەل ئەوێشدا كه مەوله‌وى لەبارەى ئابوورى یه‌وه هەرگیز ژيانىكى
خۆشى پانه‌بواردوو، هەرگیز ئاماده نه‌بوه له‌پیناوى ژيانى دنیادا دەس له
عیززەتى نه‌فسى خۆى هەلگرئ . له نامه‌كانى مەوله‌ويدا كه دەسگیرمان
بوون و هەروەها له‌و دەنگوباسانه‌یه‌وه كه دەم به‌دهم ئەگێرێنه‌وه ، بۆمان
دەرئەكه‌وى كه زۆرجارىش فەرمانپره‌وايانى ناوخۆى ناوچه‌كه به‌وجۆره‌ى
كه شایانى كه‌سىكى وهك مەوله‌وى بێ له‌گەلى نه‌جوولاون ته‌وه‌و قەدریان
نه‌زانیه‌وه . كه‌چى فەرمانپره‌وايانى قاجارى و ئەرده‌لانى گەلى جار بانگیان
کردوو ته‌ لای خۆیان و دێهات و مولکیان داوه‌تى ، به‌لام ئەو قوبوولى
نه‌کردوو و هەرگیز نه‌یویستوه خزم و كه‌س و كارەكانى و ناوچه‌ى كرێنى
تاوه‌گۆزى به‌جێیلى و به‌مولكى دنیاى نه‌گۆریونه‌ته‌وه . بۆنموونه‌ فەرهاد
میرزای مامى ناصروددین شا داواى لى کردوو و پرا بۆ ئێران و هەر مولكى
دلى ئەیگرئ هەلى بژیرئ بۆ خۆى . غولام‌شا خانى ئەرده‌لانىش داواى لى
کردوو و بچى بۆ ناوچه‌ى سنه‌و دى (زه‌لان) وەربگرئ بۆ خۆى ، به‌لام

---

(٦) له دیوانى مەوله‌ويدا نووسیومه‌ كه‌وا مەوله‌وى ئەم پارچه‌ شیعره‌ى له
پیشوازی لى‌کردنى شیخ به‌هائوددیندا وتوو كه‌ چوو بۆ سه‌رلى‌دانى ،
به‌لام پاشان بۆم دەرکه‌وت ئەوه هەله‌یه‌و به‌بۆنه‌ى هاتنه‌وه‌ى شیخه‌وه له
سه‌فه‌رى حه‌ج دايناوه .

مهولهوی هه ر ئه وهی پێی باش بووه هه رچۆن بووه له (سه رشاته) کرپنه کهی
خۆی بمینیتتهوه •

مهولهوی تا سالی ۱۲۹۳ی هجری ، واته تا ده سال پاش کۆچی دوايی شیخ سیراجوددین ، بی‌دهردو مهینهت رایبواردوو ، به‌لام لهو ساله‌وه ئیتر که‌وتوو ته‌به‌ر تیری گه‌ردوون • مردنی عه‌به‌ر خاتوونی ژنی و ، پاش ئه‌وه کو‌یربوونی خۆی و ، ئه‌نجا سووتانی ماله‌که‌ی که کتیبخانه‌که‌شی تیا سووتاوه و ، پاشتر کۆچی دوايی شیخی به‌هائوددین و ئه‌و که‌لینه‌رۆحی‌یه گه‌وره‌یه‌ی به‌و‌رووداوه که‌وتوو ته‌ژیانی و ، پاش ئه‌وانه‌ش له‌ولاخ که‌وته‌خوارو پشت‌شکانی ، هه‌موو ئه‌مانه‌ دواساله‌کانی ژیان‌یان لی تال‌کردوو و ئیتر تا سه‌ری یه‌کجاری ناوه‌ته‌وه به‌دهم ده‌ردو ئازاری دل‌و ده‌روونه‌وه تلاوه‌ته‌وه •

خیزان و منالی مهوله‌وی

ئەوھى لە پاشماوھى بىنەمالھى مەولەويمان يىستووھ ئەوھىيە كە مەولەوھى
 تاقە ژىيىكى ھىيىناوھو ئەو ژنەيش (عەنبەر خاتوون) ى خوشكى (ئەكرەم) ناوھى
 ئەفغانى بووھ كە يەككى بووھ لە چەند ئەفغانى لە ولاتى خۆيانەوھ كوچيان
 كردووھ بو كوردستانى بابان و لە پەناي پاشاي بابانا خۆيان گرتووھتەوھ •
 لەناو ئەمانەدا ئەكرەم زۆر ديارو سەربەدەرەوھبوو بووھ •

مهوله‌وی عومریکی باش و خوش و پرخۆشه‌ویستی له‌گه‌ڵ عه‌نهر
خاتوون به‌سه‌ربردوو • ئه‌مه‌ش به‌وه‌دا ده‌رئه‌که‌وی که به‌مردنی عه‌نهر
خاتوون دنیا له‌پیش‌چاوی مه‌وله‌ویدا تاریک بووه‌و ، گه‌لی پارچه‌شعیری
ناسکی پرسۆزی له‌لاواندنه‌ویا وتوو که به‌رزترین نموونه‌ی شیعری
خۆشه‌ویستی و لاواندنه‌وه‌ن له‌ئه‌ده‌بی کوردیدا •

مەولەوى لە عەنەبەر خاتوون چەند كۆرۈ كىچى بوو • كۆرەكانى
 ئەمانەن : (۱) سەيىد موحەممەد كە گەورە بوو ۋە ئۇنى ھېناو • بەلام لە ئىيانى
 مەولەوى خۇيدا بە گەنجى مردوۋە لە دىنى (گوندە) بە خاك سىپىراۋە •
 ئەگىر نەۋە لە كاتى نەخۇشى مردنى ئەم كۆرەى مەولەۋىدا باوكى لە تەۋىلە
 بوو لای شىخ سىراجوددىن • ئەتىرن بەدۋايا بگەرپتەۋە • كە دىتەۋە لە پشت
 دىنى (عەنەب) ۋە دەس ئەكا بە گریان • لىي ئەپرسن بۆچى ئەگرى ؟ ئەۋىش
 ئەلى چۆن نەگىم ! حەزرەتى يەعقوب بۆنى كراسەكەى يۆسفى كۆرى
 بە لووتات پى شادمان بوو، من بۆنى كەنى موحەممەدى كۆرم دىتە لووتو
 دلم ئەبرزى ! كە ئەگاتەۋە مال ئەينى موحەممەدى كۆرى مردوۋە
 شۆرراۋە پىچراۋە لە كەنەكەى و چاۋەرۋانى گەرانەۋەى باوكىنى • ئەم
 سەيىد موحەممەد تاقە كۆرىكى بوو كە ناۋى موحەممەد سەيىد بوو
 ۋەچەى لى كەوتوۋەتەۋە •

(۲) شىخ موحەممەد كە ئەمىش گەورە بوو ۋە ئۇنى ھېناو • بەلام بە
 گەنجى مردوۋە كۆرىكى لى بەجى ماۋە كە ناۋى عەلى بوو • ئەمىش ھەروا
 ۋەچەى لى كەوتوۋەتەۋە •

(۳) سەيىد عەبدوللا كە زۆر ئىياۋە چەند ئۇنى ھېناۋە گەلى ۋەچەى
 لى كەوتوۋەتەۋە •

(۴) ھىدايت كە بە گەنجى بەر لە ئۇنىيان مردوۋە • بىستوۋمە شىخ
 بەھائوددىن بەبۆنەى مردنى ئەم كۆرەۋە چوۋە بۆ دلدانەۋەى مەولەۋى و
 سەرخۇشى لى كردنى • مەولەۋى بەمھاتنەى شىخ ئەۋەندە شادمان بوو
 ۋەتوۋىە خۆزگە چەند كۆرم ئەبوۋ يەك لەپاش يەك ئەمردن بەمەرچى تۆ بۆ
 پرسەى ھەركاميان بەمجۆرە ئەھاتى بۆ لام •

نەۋەى مەولەۋى ھەمو ئىنسانى رەۋىشت بەرزو بەشەرف بوونو

تيكه لي يان له گه ل بنه مالهي شيخ سیراجوددين بووه و هاتوچوی شيخ ضیاءوددینیشیان کردووه ، ته ناهت ئه وهنده له گه ل مالی شيخ تیکه ل بوون هرچه ند هاتوونه ته بیاره ئه وهنده خوئی بوون و ئه وهنده ماونه ته وه ، زور که سی نه شاره زا وایان زانیوه کورانی شیخن له دهره وه هاتوونه ته وه بو مالی باوکیان • ئه مانه زور به قه ناعت و بورده باری له دیهاتی عه شرتی خو یانا ، وهك (مورتکه) و (زارین) و (سه رشاته) رایان بواردووه ، له گه ل ئه وهش هه میشه میوانیان بووه و خه لك لایان داوه ته لایان و مالیان وهك کاروانسه را بووه بو ریوارانی ئه و ناوچه یه •

دۆستانی مهولهوی

که سیکی ئه دیب و نوکته زان و سو فی و مه لای گه وره ی وهك مهولهوی ، له ماوه ی هه شتا سالی ژیا نیا به ته بیعه تی حال ئه بی دۆست و براده ریکی زوری بوو بی • ئیمه لی ره دا باسی هه ندی له به ناو و بانگه کانی ئه وانه ئه نوو سینه وه • یه کی له و دۆستانه ی مهولهوی ئه حمه د پاشای (۷) کوری سوله یمان

---

(۷) ئه حمه د پاشا خویشی له عولوومی دینی دا پایه بهرز بووه • من خۆم نوسخه یهك کتیبی که مالی شهرحی شافیه م له لایه ن مامۆستام شیخ عومه ری ئیبنو لقهره داغی یه وه ده سگیر بوو له ئاخریه وه نوو سرا بوو به دهستی ئه حمه دی کوری سوله یمانی بابان نوو سرا وه ته وه و سالی نوو سینه وه که ی به هیجری و میلادی و عیبری و قیبطی دیاری کردبوو • به داخه وه پاشان ئه و کتیبه م له ده ست دهرچوو •

له سه رده می ته دریس کردنیشما له نیرگسه جار له ۱۳۴۴ ی هیجره تدا لاپه ره ی یه که می کتیبیکی ته فسیری به یضاویم له ناو کتیبه کانی کتیبخانه ی مه دره سه ی نیرگسه جاردا دی به خه تی ئه حمه د پاشای بابان لی نوو سرا بوو ئه م ته فسیری به یضاوی یه م وه قف کرد له سه ید عه بدولر ه حیمی مهولهوی • دیاره کتیبه که پاش مردنی مهولهوی که وتوو ته ئه وی و به دهستی فه قی وه دراوه و هه ر ئه و په ره یه ی ماوه •

پاشای بابانه که هر له سهرده می فەقی یه تی مەوله وی یه وه دۆستی بووه و
پیشتریش باسیکم گیرایه وه که پاش ئیجازه وەرگرتنی مەوله وی سەیرانیکی
بۆ رێکخستوووه بۆ سەرچنار •

یه کیکی تر له دۆستانی مەوله وی موحه مەد پاشای جاف بووه که
سەرۆکی هه موو خێلی جاف بووه • پاشان خوا یار بێ ئەو نامه بێ نوخته یه
ئە نووسینه وه که مەوله وی بۆی نووسیوه •

یه کیکی تر له دۆستانی مەوله وی مەحموود پاشای جاف و یه کیکی تریان
عوثمان پاشای برای مەحموود پاشا بووه •

دۆستیکی تری مەحموود به گی خزمی مەحموود پاشا بووه که زۆر
دۆستی بووه و به شیعو په خشان نامه له بهینیا نا هاتوووه و چوووه • یه کێ له و
نامه ئەم پارچه شیعره یه که ئەم مەحموود به گه بۆ مەوله ویی ناردوووه :

شمالا عمر افزائی و جان بخش
که هستی چون دم عیسی روان بخش

سیه ابر از تو چون سیماب گردد
ز فرت کوه برفین آب گردد

که دارم عرضه ای ای دل نوازم
تحمل کن که بنده عرض سازم

مهمی هست مارا از شمیران
ز روی لطف آنجا اسپ میران

مترس آنجا اگرچه جای بیم است
مقام مرشدم مولی (رحیم) است

ز آشوب زمان و چرخ غدار
 ز شومی (عمر پاشای سردار)
 یزید ثانی آن سردار افخم
 ولایت شد ز بیدادش پر از غم
 (اذلّه) را نموده اهل عزت
 که مولای من از او کرده هجرت
 (چرستانه) بزد آتش به یک بار
 گزیده جای خود دامان کهسار
 میان (قلعه) و دشت (ولوبر)
 سیا چادر زده چادر به چادر
 ورا (عثمان خاله) و (کاکه یونس)
 ندیمان یمین هستند و مونس
 یسارش را (خضر بگ) با (فتاح) است
 به همراهیش آنها ذوجناح است
 شرفیاب حضورش باش از من
 تو از من دست آویزش به دامن
 ز حال بنده میپرسد که چون است
 بگو دیدم که در گرداب خون است
 که از خیل مهین بانوی ارمن
 لرستان را قدیمه کرده موطن
 ز قصر از بیم شیرویه گریزان
 به (مخمل کو) شدند افتان و خیزان

یکی مه پارهء از نسل شیرین
 بت شکر شکن بازوی رنگین
 رخس ماه دو هفته کرده محبوس
 لقب شیرین ثانی نام طاووس
 پی تفریح قلب و خواهش دل
 سرای میر مارا کرده منزل
 نه بتواند قلم و صفش نوشتن
 به خود دارد همی بیم شکستن
 مه دو هفته در وی دید ناگاه
 مقابل چون نشد با روی آن ماه
 اشارت کرد تار هردو گیسو
 مه دو هفته را آرند بر رو
 خبردار است البت سرور ما
 ز حبس ماه و حکم دلبر ما
 خرامان رفت روزی سوی صحرا
 شود سر سبز ازو گلهای حمرا
 ز (شیروان تپه) تا دامان (شاکل)
 گروه آهوان بد گلّه در گل
 نظر افتادشان بر چشم جادو
 سراسر چشم آهو گشت آهو
 غزالان جمله صف صف ایستادند
 اطاعت را همه گردن نهادند

من مهجور طاقت رفته از دست
ربوده جان و دل آن نرگس مست
گریزان گشته عقل و هوش هر سو
معلق روح مانده دست زانو

ولی او از بدن کرده کناره
بفرما ، سرورا ، تا چیست چاره ؟!

بۆ روشن کردنه وهی مه بهست له م پارچه شیعره ئەلێن کهوا مهولهوی ،
وهك پيشتريش باسماڤ کرد ، پاش ئیجازه وهر گرتنی هاتووه له دیی
چروستانه ی نزیك ههله بهجه دانیشتووه و مالی موحه ممه د پاشای جاف و
خزمانیشی له ههله بهجه و دهو روپشتی ههله بهجه بوون و گهلی جار هاتوون بۆ
دیده نیی مهولهوی و مهولهوی ش سهری لهوان داوه . لهو سهرده مه دا
دهوله تی عوسمانی ئەیه وی چهك له موحه ممه د پاشاو خێله که ی وهربگری و
بی چه کیان بکا ، به م نیازه (عومه ر پاشای سهردار) به سوپاوه ئەنیرێته
سهریان . ئەوانیش ناچار ئەبن شاره زوور به جی دیلن و ئەگوێزنه وه بۆ ئەو
چیا یانه ی بنار . مهولهوی ش که مالی له چروستانه ئەبی بارئه کا ئەچی بۆ
پشتی کانی که وهی شه میړان و له شوینی کدا که ناوی (ول بهر) ه نیشه جی
ئەبی . عومه ر پاشایش گهلی له دیهاتی شاره زوور ئەسووتینی که هیی دهسته و
دائیره ی موحه ممه د پاشا ئەبن و چروستانه ی ش یه کێ ئەبی لهو دیهاتانه . ئەم
کاره ساته له ۱۲۷۶ ی هیجره تدا رووی داوه . عومه ر پاشا که سهرناکه وی به
مه رامی خوی بگاوه شایری جاف چهك دامالراو بکاوه موحه ممه د پاشا
بگری ، ئەگه رێته وه بۆ مووسل . به گزاده و خه لکی کوچ کردو ویش
ئەگه رێته وه بۆ ئەم بهری سیروان و له م کاته دا موحه ممه د پاشایش زه ماوه ند بۆ
مه حمود پاشای کوری ئەکا و ژنیکی ده نگ خووشی (تاوس) ناو لهو زه ماوه نده دا

گۆرانی ئەللی • ئەو سەردەمە ھیشتا مالی مەولەوی ھەر لەوبەرەووە بوووە
ھیشتا نەگەرەووەتەووە بۆ چروستانە خانوو لەوی بۆ خۆی دروست بکاتەووە
لەگەڵ موخەممەد پاشای دۆستی بەیەك بگەنەووە •

مەحموود بەگ ئەم پارچە شیعرە ی لەم بارەووە بۆ مەولەوی نووسیوە
لە سەرەتایەووە باسی ئازاوەی عومەر پاشای سەردار و سووتاندنی چروستانەو
بارکردنی مەولەوی لەگەڵ خەلکی دەورووبەردا بۆ شەمیران و دەوارەلدا نیان
لە (ول بەر) ئەکا • پاشانیش دیتە سەر باسی زەماوەندەکو گۆرانی وتنی
تاوس و جوانیی ئەم تاوس ناوە • دیارە مەولەوی یش وەلامی ئەم نامەییە
داوەتەووە ئەبێ بە پارچە شیعیکی جوانی — دوور نییە پێ لە ھەستی
نەتەوویی و داکۆکی کردن لە ولات — یش وەلامی داویتەووە ، بەلام سەد داخ
ئیمە تائێستا ئەم وەلامەسان دەسگیر نەبووە ئاگادار نین ئەبێ لەکۆی و لای
کێ بێ !

دوانی تر لە دۆستانی مەولەوی رەزاقولی خان و غولامشا خانی کورانی
خوسرەو خانی کورپی ئەمانوللا خانی ئەردەلان (۸) •

(۸) رەزاقولی خان و غولامشا خان ئەدیو بنووس بوون ، بەتایبەتی غولامشا
خانیان ئەدیو شاعیریکی بەرز بوووە شیعی بە دیالیکتی گۆران وتوووە
لێرەدا چەند پارچە شیعی بلاونەکەینەووە :

(۱)

میرزام زام حەیی .. میرزام زام حەیی ..
دانیان دەور ، دانش کەردە تەیی ..
ئەفلاتوون فامان ، حەکیمان حەیی
پەیی ئازار دل نیشان دان دوو بەیی
ھۆرێزام دەردەم شاران کەردم تەیی
ناگا دیم دوو بەیی نە سەر شاخەیی نەیی
بەیی چ بەیی ؟ ئەمەر نەونەمام نەیی
خۆلاسەو خۆش بۆ ، خۆش مەزە چۆن مەیی

نه فهوق بهیدا جفتی سیا حه
 موسته حفیظ مدران نه دهوران بهی
 تهواسیامه وه ، مه خفی بیم جه حه
 ته رسام ، نه بهردم دهس پهی بنهی بهی
 مهر هم بای شه مال بیاوۆ پهی پهی
 جه هم جیا کا حهی و بهی و نهی
 وهرنه ئهی طیفله طیفل ئاسای خودرهی
 په نجه میټکو نه قولابهی بهی
 حهی و بهی و نهی جهرگم کهردهن پهی
 زیندگیم پهی چی ؟ وهی وه یانهم وهی !
 قهومان و خویشان کن دی یهن ، کن ، کهی ؟
 بهی میوهی نهی بو ، حهی نه دهور بهی ؟
 گیسوو چون عه قره ب پیچ پیچهن چون حهی
 لوولهن چون لاولاو پای نه مام نهی
 به حوکم قادر عه لا کوللی شهی
 وه به یان به یان مه قسه د کهردم تهی
 (غولام) به شق ئه و شا لامه کان کهرد تهی
 بی دهرس ، عولووم حاسل بی یهش پهی
 وهس بشو نه فیکر ئینتیظار بهی
 سهودای بهی رهنگت زهرد کهرۆ چون خوئی

(۲)

راس دل مه یژه (والی) ئهر شا بی
 واجبه بو دز پا له حاشا بی
 بهل ئهمه خوداس چه پس ته قدیر بی
 دهس وه دوو شاخه ی زولف زنجیر بی
 حوسن بی پایان زولف په ریشان
 زنجیره کهی دل ، تازیانه کهی گیان
 زولف و کاکولی دوو دهرد ته وئهم
 ئهم عوقدهی موشکول ، ئه و بهند مه حکم

شیت به بهو زنجیر ، بهو دهشت و دهردا
 ئەمجار نۆبه ته بدهی وه سهردا
 سهرتاپام قوربان پا تا سهرت بی
 دهوله ته که ی حوسن ههر تا سهرت بی
 لهو بادده بده ساقیی بی میثال
 ذهوقی وهك هیجران ، شهوقی وهك ویصال
 فاریغ کا له قهید سوودو زیانم
 نه سوودو زیان ههتا نهزانم
 مهستم یا هوشیار ، بیدارم یا خهو
 یارم یا ئەغیار ، من منم یا ئەو
 ئەرزانی بی میسر به عهزیه که ی
 خه لاص بیم نه دهس توره حیزه که ی
 یاره ب به یه عقووب یوسف وه سهبری
 حه قم بسینی ، حه قوسین نه مرئ
 به یه کئی وهك خوی دهسهویه خه ی کا
 نیمه شهو دوچار چغه چغه ی کا
 وهك چاوئیشه دار ئیش و گلی بی
 ئەمجاره نۆبه ی تلاوتلی بی
 به دهرده عیشقۆ دهوا دهوا کا
 بدا وه سهردا ، خودا خودا کا

(۳)

مادده موسته عید وه قت نهشته ره
 وه لیکن خۆفی سه ختم له به ره
 سهراپام مهملوو له مهیل له یله
 وجوودم نه جام حیات که یله
 فه ساد بی خه بهر نه کهین و بهینی
 ئیش نیش وه مهیل له یلی نه گهینی
 لهو وهخته نه فهس کهوته شوماره
 دیده وه ههسرهت نیگای دووباره

نالهي بولبولي بۆ لائوبالي
 (والى) نه بولبول خاستر دهنالى
 وه للاهي صيدقه نهوقات تاله
 مصيبت زهدهي ، حالت بهدحاله
 لهو زهخمه دهرهات وه بن گويچكيدا
 دهرچوو ، خاس دهرچوو ، وهلاي دؤچكيدا
 نهگهر وهك جاران نهيتلينيتهو
 قهدرى وه نهدهب نهيكولينيتهو
 له بهر ئيش و نيش خديم زاري به
 زهخم (نه ورام) ان خهيلي كاري به
 لهو حاله تيشدا فهراموش نه بووي
 ئافهرين (والى) بازي گوش نه بووي
 ثابت قهدهم بووي ، دل دله نه بووي
 سير نيگادير بووي ، دهم ههله نه بووي
 موونيس و نه نيس شهو تارم بووي
 گاه گول ، گاه بولبول ، گاهي خارم بووي (★)

ئهم غولام شا خانه و رده زاقولي خاني براي چهند جار به هوي
 ناحهزي كردنيانه وه له گهل يه كترو په نابردن به حوكميراناني تاران ، له
 حوكميراني نه رده لان لبراون و له سهري دانراونه وه . سه رهنجام حوكميراني
 بۆ غولام شا خان جيگر بووه و له سهري ماوه ته وه تا كوچي دوايي كردووه .
 هه نديكيش نه لين دهرمان خوارد كراوه . نه لين ئهم ذاته بووه به
 جه عفهرى و گهلي جار له سهر هه ندي شت هه راو ئاژاوه له ولاته كه يا
 په يدا بووه . جاريكيان مه وله وي پشت به دوستايه تبي كون نامه يه كي
 بۆ نووسيوه له باره ي هه ندي شته وه ئاموژگاري تيا كردووه . نهو نامه يه م
 به داخه وه نه ديوه ، به لام وه لامه كه ي غولام شا خانم ده سگر بووه ، نهوا
 ليره دا نه ينووسمه وه :

(★) ئهم سى پارچه شيعره م له رووي كه شكوله كه ي خوالى خوش بوو
 مه حمود پاشاي جاف نووسيوه ته وه ، له وي ته نها له پارچه ي يه كه ميان
 نووسرا بوو هيى (غولام شا خان) ه ، لهو دوانه كه يان نووسرا بوو هيى
 (والى) ن ، به لام وا مه شهووره (والى) نازناوي شيعري غولام شا خانه .

« نازم به خرابات که اهلش اهل است
چون نيك نظر کنی بدش هم سهل است
يك اهل دل از مدرسه نامد بیرون
ویران شود این مدرسه دارالجهل است

نامه نامی و خطاب مستطاب گرامی سامی بتمامی ، من البدء الی
الختم أولا و لفظا ، و من الختم الی البدء ثانيا و معنی ، بنظری از شائبه
دوربینی محفوظ ، و خاطری از رسیدن نصف المواصله محفوظ ،
ملحوظ گردید .

غمتر را در دلم کرد آشکارا زخم پیکانت
فغان در پرده نگذارد یکی راز نهانی را

فدای التفاتهای نهانی و عیانیت را شوم . مطلب طریقتی و بلکه پاره
از نکات شریعتی را بحکم حدیث «استر مذهبك» مستور و دائما غیر
مستور داشته ام . ولی در این مقام که موقع بیشتر از پیشتر خفا
واخفاست ، اگر عرض نکنم روحانیان دور نیست ارباب هوای نفس و
غرض شمارند (و لا حول و لا قوة الا بالله) .

در اوائل عمر عزیز که بهار نوشانوش و بریز بریز بود ، با عدم سلوک
و غلبه نهایت شکوک و استطاعه حالی و مالی ابناء ولایه
و ملوک متذکر شدم (ما للعب خلقنا) . حتی المقدور ، از نزدیک و دور
ظاهرا احکام شرع مقدس را تابع ، و نفس اماره بسوء را بمقاد (لایسقط
المیسور بالمعسور) از مناهی و ملاحی مانع گشتیم . بعد از چندی
و گرفتاری بکنده و کمندی خستگی دلبستگی بهم رسید متذکر گردیدیم
که اولوالالباب را حضرت دوست محض این قشر و پوست نساخته است .
اگرچه هرچه از دوست میرسد نکواست بخیال وصال افتادم ، و دیده
دل براه دیدن آن جمال را گشادم ، من جانب الله اخذ طریقه علیه
نعمت اللهی را از سالک مسالک و منجی هر مهالك مرحوم کلاب علی شاه
که منسوب بشاه علی رضا شاهندی بود نمود و مدتها طریق این طریقت
علیه را پیمود .

و در ثانی در دارالخلافه تهران در خدمت مستان معرفت جناب
مستان شاه هندی تکمیل بقدر استعداد شد . و بعد در خدمت مرشد
هندی رحمه الله اخذ طریقه علیه قادریه کرده بود ، و در خدمت
سراسر سعادت مرحوم مولانا ملا عبدالله تهمتائی طائی طاب ثراه اخذ

طریقهء علیهء نقشبندیه کرد ، و مدتی در خدمت کعبهء ایشان و مرحوم ملا احمد کوله ساره رحمه الله تعالى بسربرد تا الی یومنا هذا که محض فضل حضرت رحیم بشرف صحبت ناشرالدین والأمان جناب شیخ عبدالرحمن سلمه الله تجدید عهد نمود ، و بلسان قلب استدعای گشودن باب رحمت کرد . امیداست از ذکر (یا من هو بمن ترجاه کریم) حسن خاتمه نصیب گردد .

چه کار داشتی که نگذاشتی دردم
نهان و خلق در حقم بی گمان باشند

بعد ازین تفصیلات زحمت میدهد آن جناب در املاکات من مختارند هر جا میل داشته باشند سکونت نمایند ، بخصوص در قریهء (زلان) ملك من مادام حیات من و شما ، آن شماست ، وبعد از من تو از بازماندگان من خوشحال صریح میباشید ، و اخلاف شما اهل شما باشند حسبما قرر و حرر آنها برقرار دارند . من که طاقت وداع ندارم خدا حافظ . (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد . وصلى الله على محمد وآله الطاهرين اجمعين) .

له رسته کانی دواایی ئەم وه لآمهی غولام شا خانەوہ وا دەرئە کهوئ مهولهوی له سه فەریکی سنهیدا ، پێش گەرانەوہی بۆ کوردستانی عوسمانی نامە کهی بۆ نووسیووە ئەویش وه لآمی داوہ تەوہ ، بۆیە داوای لی ئەکا له دێی (زەلان) ی موڵکی ئەودا دانیشی و ، ئەبێ پێشانیش لەم پرووہو قسە ی لە گەڵ کردبێ و ، هەر وا ئەبێ مهولهوی مالآوایی لی کردبێ ، بۆیە ئەویش ئایەتی (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد) ی بۆ نووسیووە .

ئەم غولام شا خانەو پەزا قولی خانی برای کوری خوسرەو خانی ناکامن و دایکیان ناوی (حوسنی جیهان خان) و کچی فەتھعەلی شای قاجار بوووە بەھۆی دایکیانەوہ بارو دۆخی ناو خانەدانیان گۆراووە له سوننی یەتی یەوہ بوون بە جەعفەری و بەتایبەتی یەکەمیان بەتەواوی بووہ بە جەعفەری ، بەلام دووھەمیان ئەلێن لەسەر ری و شوینی سوننی یەتی ماوہ تەوہ .

خوسرەو خانی باوکیان کوری ئەمانوڵلا خانی گەورە یە که مزگەوتی دارولئیحسانی سنە ی دروست کردووە . باوکیان وەک دایکی ئەمان ژنی بووہ ، مێردی (مەستوورە) ی شاعیری بەناووبانگیشە که دیوانی لە چاپ دراوی ھەیە . بئەمالە ی ئەمانە مەشھوورە بە (ئەردەلانی) و ئەلێن

باپیره گهوردیان ناوی (ئاردل) بووه واته (ئاگردل) واته چوست و چالاک و
ئازاو پالەوان .

ئەم بنەمالەیه لە سەرەتای موسوڵمانبوونی کوردستانەوه سەریان
هەڵداوه و لە دەرباری وەزیرەکانی (بەنی موھەللەب) و (ئەبوو موسلیمی
خوراسانی) دا بوون و پاش ماوێهەك بوون بە سەرۆك و فەرمان بە دەست و
میرنشینیان بۆ خۆیان پێکەوه ناوه . لە سەر دەمی موغولی یەکاندا
(قوباد) ناوی ئەردەلانی کە هاوچەرخی (پەشمووت) ی کۆری ھولاکو بووه ،
دەسلەلات بە دەست بووه و خۆی لە گەڵ موغولەکانا سازاندووه . ئەم
بنەمالەیه سەدەھا ساڵ حوکمرانی ناوچەیی کوردستانی ناوەراست بوون
(کە پاشان بە ناوچەیی ئەردەلان و بابان ناسراوه) ، ھەرچەند گەلی جار
ئەم حوکمرانی یەیان کشاو تەووه و کەم دەرتان بووه و گەلی جارێش
پەرهی سەندووه و زۆر لای گرتووه تەووه . لە سەرەتادا ماوێهەکی زۆر
پێتەختیان لە (پالنگان) بووه لە ھەورامانی ئەودیو لە داوینیی کیوی
شاھۆوه . تا ئەم دوایی یەش مزگەوتی ئەو دێیە کە ئەلین لە سەرەتای
ھاتنی موسوڵماناندا کراوه بە مزگەوت ، ھەر مابوو و کۆلەکەکانی
بە پێوھبوون (*) . ماوێهە کیش پێتەختیان (قەلای مەریوان) بووه .
ماوێهەکی تریش لە (قەلای زەلم) ھوھ حوکمرانییان کردووه ، جا
گواستوو یانە تەووه بۆ دێی (حەسەن ئاوا) کە بە ناوی حەسەن خانی
ئەردەلانەوه دروست کراوه و ئەوسا گواستوو یانە تەووه . بۆ قەلای
(سینەدژ) کە ئێستا مەشھوورە بە (سنە) .

(*) مەشھوورە مەولانای جامی لە سەفەری حەجازیا رێی کەوتوو تە ئەو
مزگەوتە . لەوکاتەدا مەلایەك دەرزی جامی (الفوائد الضیائیة) ی بە
فەقی یەك وتووه تەووه ، شوینە کە باسی (ئەمری دائیر) بووه ، مەلایەك باش
نەیزانیوھ جێیویکی داوه بەوھێ کتیبە کە ی داناوھ کە مەولانای جامی یەو
لە مەجلیسە کەدا حازر بووه ، بەلام مەلایەك نەیناسیوھ . کە مامۆستاو
فەقی ھەلسا و مەجلیسە کە یان بە جێ ھێشتووھ ، مەولانا حاشیە یەکی
لە سەر ئەو شوینە نووسیوھ لە کتیبە کەداو بۆی روون کردوونە تەوھ تیایا .
دوعایەکی شەڕیشی لە نەوھێ ئەو مەلایە کردووه کە ھەر کامیان کتیبی
جامی بخوینێ تەواوی نەکا . ئێستا بنەمالەیی مەردۆخی جامی ناخوینن
چونکە لە نەوھێ ئەو مەلایەن و گوا یە ئەترسن دوعاکە ی مەولانایان لێ
گیرا بێ .

مهولهوی له ماوهی بوونی دووهه مجاريا له سنه بۆ خویندن له مزگهوتی دارولئحسان له گهڵ ئەم دوو شازادهیه بووه به برادەرو زۆر جار پیکهوه رایان بواردوووه نوکتهی خۆشیان له یواندا وتراوه • ئەگێر نهوه جارێکیان پهزاقولی خان به مهولهوی ئەلێ : مهولهوی ! راسته ئەلێن فهقیکان له گهڵ خانمه کان میانه دائه مهزین و ئەگەر ئارەزوو بکەن ماجیشیان ئەکەن ؟ مهولهوی یش له وهلامدا ئەلێ : جا ، والی قهیدی چی به ئەگەر خانم پهزا بێ ؟ ئەم وهلامه مهولهوی زۆر ناسکهو دوو مهعنا ههڵه گری • یه کهم ئەوهیه : قهیدی چی به فهقی خانم ماچ بکەن ئەگەر خانم خۆی پێی خوش بێ ؟ دووهه میش ئەوهیه : قهیدی چی به فهقی خانم ماچ بکەن ئەگەر خانم خانمی پهزاقولی خان بێ ، واته ژنی ئەو بێ ؟

یهکی تر له دوستان مهولهوی مهلا موحهممەد صالحی فهخرولعوله مایه (٩) که له بنه ماله ی مهردۆخی به کانه له لقی ناوچهی (پێله وار) یان و ، لهو تاقمه شیخانهیه که له دێی (دهژن) دانیشتون •

(٩) ئەم مهلا موحهممەد صالحه کوری شیخ موحهممەدی کوری شیخ ئیمامی کوری شیخ موحهممەدی کوری شیخ قهسیمی کوری شیخ مهحموودی کوری شیخ ئەحمەدی تهخته یی به که به شیخ ئەحمەدی عهلامه به ناووبانگ بووه . باوک و باپیری ئەم ذاته له شیخ مهحموود به ره وخواریانه وه ولاتی خۆیان بیه جێ هیشتوو وه له دێی (دهژن) له نزیک (پالنگان) نیشته جێ بوون . ئەم ذاته پاش ئیجازه وه رگرتن له سنه نیشته جێ بووه ، خه ریکی تهدریس بووه . شیعریشی ههیه ، چهند پارچه یه کیم له که شکۆ له که ی مهحموود پاشای جافدا به رچاو که وتوووه ، وا لێره دا ئەیان نووسمه وه :

- ١ -

نازك ساراو دهشت ، شیرین کۆساری
 سه فای به هه شتی تیدا نه واری
 گۆل شیوه ی روخسار ئازیز دهنوین
 بۆلبۆل وه پروویدا وهك من ده خوین

لاله کهم کهم چاو بلاو ده کاتۆ
 دهوئیری مهستهو شهراب دهخواتۆ
 وه شنۆی نهسیم چنووړ ئهلهرزى
 دىماودىم دهکا هه رتهل وه تهرزى
 شهتاو وهك فرميسك چاوم ئهدا جۆش
 گولاو ههروهك خوون دل هاتۆ خورۆش
 ئاخ بو دل خوشى قهرارى نهوى
 غوصصهى بى مهيلى نازدارى نهوى
 دهس يهك بگرن ههروهك لهگهل يار
 سهير بههار كهن دياره و ديار
 نهك چون من هه ر يهند خهم لىم بووگه كو
 گول فيشتهر زام ماوهرو ئه و سو
 سا ، نهى چى ، دهى ، نهى ! سا ، دهرويش ، دهفى !
 قهزاي پهنجهتان له گيانم كهفى !
 تو وه صهداى دهف ، ئه و وه نالهى نهى
 جهرگم لهتلهت كهن ، ريشهى دل كهن پهى
 بهل وهها كهمى زام ساكن بو
 ساتىكيچ دنيا وه كام من بو
 نه موت بيشهى عيشق خارى شير گيره
 چلهى چهنگهلى قولابهى تيره
 چنگى له ناودل ههركهس مهحكهم كرد
 دهسى ههلهنگرت ريشهى دهرهاورد

(۲)

منهت باره وىم !
 ئهى موسولمانان منهت باره وىم !
 زهدهى زام سهخت تير خاره وىم !
 مهجروح بى هوّش ، گوروفتاره وىم !
 هيجرى هيجران كيش ، هيجران باره وىم !
 جه ياران برياي بى قهراره وىم !

خەم کیش خەمبار خەم خەلاتە ویم !
 جە زامن بریای دوور ولاتە ویم !
 سەرتاپا سفتەى کۆى زوخالە ویم !
 غەریب شاران ویران مالە ویم !
 تەن پارە پارە ، لەت لەت جەرگە ویم !
 بى وادە یاوان وادەى مەرگە ویم !
 تا وە پۆى مەردەن دل ناشادە ویم !
 هەى داد هەى بى داد ، رەنج وە بادە ویم !
 حەسەت یاران نە خاک بەردە ویم !
 وێل سەرگەردان هەردەى هەردە ویم !
 تا (یوم المحشر) گەفتارە ویم !
 زەلیل زەبوون بى غەمخوارە ویم !
 جە گۆشەى شاران ئەرامەندە ویم !
 جە لای نازداران ددان کەندە ویم !
 شاباز بى پەر ، بى پەر وازە ویم !
 بى کەس ، بى پەر فیک ، بى هامرازە ویم !
 جە دنیای فانی نائومیدە ویم !
 مەئیووس مەجرووح ، دوور جە زیدە ویم !
 حەیف ، صەد حەیف پەى فەصل وەهاران ویم
 پەى سەپرو شکار هەر جارە ویم
 پەى گۆل و گۆلزار سەر مەیدان ویم
 پەى نیم نیگای یار گشت پەرەفیکان ویم
 واوەیلا پەرى نوور دیدەى ویم
 پەى نوور دیدەى بەرگوزیدەى ویم
 پەى فەصل هامن مەواران ویم
 پەرى نشینگەى نازداران ویم
 پەى زەوق و زینەت مەجلیسان ویم
 پەى ئییل و عەشەرت گشت کەسان ویم
 پەى فەصل پایز پەرەزانان ویم
 پەرى نەمامان خەزانان ویم

په‌ی شه‌مع فانۆس چراخان ویم
 په‌ی زه‌مزهمه‌ی به‌زم دیواخان ویم
 په‌ی شه‌ونشینگه‌ی هامسه‌ران ویم
 په‌ری ره‌فاقه‌ت دل‌به‌ران ویم
 په‌ی سه‌رحه‌دگه‌ری ولاتان ویم
 په‌ی هه‌ی رووگه‌ری ولاتان ویم
 یاران ، هامسه‌ران قه‌ومان و خویشان
 سه‌رتاپا ته‌نم لیم بین هه‌راسان . .

(۳)

ئازیزم به‌سته‌ن . . ئازیزم به‌سته‌ن . .
 جه‌وساوه‌ نه‌ رات زوننارم به‌سته‌ن
 شیشه‌ی نام و نه‌نگ ته‌قوام شکسته‌ن
 ئه‌عزام جه‌ باده‌ی مه‌یل تو مه‌سته‌ن
 ئاذانم سه‌دای سه‌ودای بالاته‌ن
 (قد قامت) م‌ذیکر بالای ئالاته‌ن
 تا وه‌ زولفو رووی تو ته‌ماشامه‌ن
 ئه‌دای نمای فهرز صوبح و عیشامه‌ن
 سه‌ججاده‌م وه‌ هوون زامت ره‌نگ که‌رده‌ن
 سو‌جده‌م وه‌ میحراب ئه‌برۆی تو به‌رده‌ن
 ئه‌دای زه‌کاتم نیشار رو‌حه‌ن
 وه‌ خاکپای تو‌م هه‌زار فوتوو‌حه‌ن
 جه‌ججم ، طه‌وافم ئه‌ر شه‌وه‌ن ئه‌ر رو‌ن
 هه‌وای گه‌شت ده‌ور ئاسانه‌که‌ی تو‌ن
 ته‌پل رسواییم وه‌ هه‌رجا ژنیا
 نامه‌ی به‌دنامیم په‌ی هه‌رکه‌س و‌نیا
 په‌رده‌ی ئابرووم سه‌د جار دریاوه
 تاسم نه‌ بازار عاله‌م زریاوه
 هوونم چ حاکم چ قاضی چه‌ شیخ
 واجب مزانان بریزان وه‌ تیخ

ئازىز سا وە رەغم قەول خاس و عام
 جە تاو تانەى مەردم ئەيىام
 شەرط بۆ ، كامىن شەرط ؟ شەرط ھەر جاران
 شەرط عاشقان جانفیدای یاران
 تا زەرپى جە تەن مانۆم نەفەسى
 گۆش نەدەم وە حەرف واتەى ھىچ كەسى
 تا رۆى رەستاخىز ساعەتم نەبۆ
 غەير جە دىن تۆ طاعەتم نەبۆ
 كەى مەيل ، كەى مۆبەت ، كەى سۆزش دۆل
 ھەر رۆز زیاد كەم تا ساي سەراى گل
 حەرفىن واتەنم ، عەھدىن كەردەنم
 شەرطن وەفای وىم وە گل بەردەنم
 ئەر عالەم تەمام وەنەم بىيان جەم
 بەند بەند ئەعضام جياكەن جە ھەم
 رەگ رەگ بىمپىكان وە قەنارەو
 ئاویزانم كەن وە سىدارەو
 جار بدەن وە ناو كووچەى شاراندا
 وە عىبرەتم كەن وە بازاراندا
 شەرط بۆ ھەر ساعەت مەيلىت زیاد كەم
 خاطر ھەر وەعەشق بالاكەت شاد كەم
 تەرك وەفاو مەيل جىنن و بەشەر كەم
 وە مەيل تۆو رۆو ئەو مەحشەر كەم
 سا ئازىز ، قوربان ، دىدەو حەياتم
 بتم ، بادەكەم ، لاتم ، مەناتم
 رۆحەكەم ، حوورم ، باغم ، بەھەشتم
 ئارەزووى دنياو قىامەت گشتم
 قوربان تۆيچ بە عەشق ئەوەل جارينت
 بەشق سۆز عەشق گەرم پارينت
 بزەن گيانفیدام ، ئىمتىحان تا كەى !
 وینەى من عاشق سەرگەردان تا كەى !

دۆستیکی تری مهولهوی مهلا مهحموودی دشهیییه • ئەم ذاته
ئینسایتیکی زۆر پیاوچاڤاڤه و خواپهرست و دهست له دنیا داشۆردوو بووه • ههر
له بهر ئەم سیفه تانهی بووه شیخ عوثمان سیراجوودین کردوویه به مامۆستای
گهلی له کورپهکانی (۱۰) •

عاشق جه رای دۆس مهیلش جانی بۆ
حهیفه ن دۆس مهیلش وه زوبانی بۆ
عهرض حال ویم وه لات ئاوهردهن
دهرد جه هه کیمان کچی په نهان کهردهن
وه رنه جه فای تۆ واتهی بهدکاران
زوو پیم مناسان ماوای مهزاران
نه زووخ زامهت رهنگ گرتهن کهفه ن
تویچ جوانه نی سه د ئاره زووت هه ن
سه رحه لقه نشین به زم مه یخانه م
ته رسا په رسم ، کلیسا یانه م ..

ئهمه ش پارچه شیریکه تی به فارسی :

کشت مرا تغافل دی چو شدی دچار من
یافته ای که عاشقم ، وای به روزگار من
دید قرار زلف تاب از دل بی قرار من
حلقه ب حلقه ، مو به مو ، زد گرهی به کار من
من که به اختیار خود دل به تو داده ام ولی
دل بر بود جبر تو از کف اختیار من
کیست که فرق میکند جبر ز اختیار ، کو
جبر شده است در ازل علت اختیار من

(۱۰) ئەم مهلا مهحمووده کوریککی بووه ناوی مهلا عهبدوڵلا بووه مهلا یه کی زۆر
خاوهن به هره بووه ، لای حاجی مهلا عومه ر ئەفهندی باوکی مهلا ئەبووبه کر
ئەفهندی مه شهوور به مهلا ئەفهندی له ههولیر ئیجازه ی وه رگرتوووه .
له مه نطیق و ئوصوولی فیه و ئوصوولی دین و ریاضیات و فه له کیاتدا زۆر
بهرز بووه . پاش ته واکردنی خویندن له مزگه وتی دارولئیحسانی سنه

دامه زراوه و کراویشه به موفتی . ئەم ذاته له ١٣٤١ ی هیجره تدا له سنه
کوچی دواایی کردوو .

ئەم ذاته شیعی جوانیشی به کوردی و به فارسی ههیه ، وا بۆنموونه
چهند شیعیکی له باسی قهزاوقه دهردا ئەنووسمهوه له کتیبیکی جوانی
بچکۆلهیم وەرگرتوو له باسی عهقیدهی ئیسلامیدا دایناوه :

جهودما باوهر به قهزاو قهدهر
یانج جه عهرسهی ئیمکان سهراسهر
ههرچی مهوجوود بۆ ئەزەل تا ئەبهه
جه خێرو جه شهڕ ، جه نیک و جه بهه
خواه جه کردهوهی ئیختیاری بۆ
خواه ههر وه قودرهت ذات باری بۆ
گرد جه رۆی ئەزەل حهق مهعلووم کهردهن
یه کسهر وه رشتهی تهحریر ئاودهردن
وهر جه کائینات قهلهم بی مهئموور
جه (لوح المحفوظ) کهردهنش مهسطوور
بی قهزاوقه دهه ، بی تهقدیر حهق
مومکین نین نهسیم بجمنۆ وه رهق
نهواچی وهختی گرد وه تهقدیر بۆ
مشیۆ ئیختیار بهستهی زنجیر بۆ
تهکلیف وه عهبدی فائیدهش نی یه
ههرچی وه کهرۆ موقهدهدهر بی یه
چونکه جوابت پیسه مداوه
زه مانه نی یه وه لای خوداوه
ئەزەل تا ئەبهه مهعلووم بی یه لیش
کائینات یه کسهر ههر کام نه جای ویش
جه میعش زانان ، جه لاش ویهردن
جه دمای زانا تهقدیرش کهردهن
عیلمش موحیطهه یوهن روودادی
نه جه بهردن پهی ویش نه پهی عیبادی

چواری تر له دۆستانی مهولهوی شیخ عهبدولقادی موهاجیرو شیخ
جهسیم و شیخ نهسیم و شیخ وهسیمی کورانی (۱۱) شیخ موحه ممد سه عیدی

مزانۆ ههركهس فكرش مهجمووعه
عيلم تابيعه ، عه مهل مهتبووعه
زه مان مهتبووع ئه ر صه د لاحيق بۆ
واجبه ن (بالذات) هه ر ئه و سابيق بۆ
ئينه كافى يه ن په ي ئه هل و فامى
شدرحت گه رده كه ن عيلم و كه لامى

(۱۱) ئه م ذاتانه له مه لا گه و ره كانى كوردستان بوون و له مزگه وتى دارولئىحسانى
سنه پيگه يشتوون . شیخ عهبدولقادر سى شەرحى لەسەر كتيبي
(تهذيب الكلام) نووسيو د كه به (شەرحى قەدىم و جەدىد و ئەجەد)
مه شهوورن . تا ئه م دوایى به له خویندنگاكانى كوردستانا هه ر سى
شەرحه كه ئه خوینران . هه روا ريساله يه كى له عه قايدا هه يه مامۆستام
شیخ عومه رى ئیبنولقه رده داغى شەرحى لەسەر كردوو ه . حاشیه يه كيشى
له سەر حاشیه ی لارى له سەر قاضى مير هه يه له عيلمى حيكمه تا . شیخ
وه سیمیش حاشیه ی به سەر شەرحى ته هذیه كه ی شیخ عهبدولقادره وه
هه يه . ئه م بنه ماله يه خزمه تىكى زۆرى عولوومى ئىسلامى يان كردوو ه .

له سالى ۱۲۷۱ى هيجره تا له سه رده مى حوكمرانى والى غولام شا
خانى كورى خوسره و خانى ناكامدا به هۆى ئاژاوه گيرى حوكوومه تى
قاجارى و ده ست تى وه ردانيه وه له كاروبارى ئاينى موسولماناندا ،
هه رايه كه له سنه ئه قه ومى گه لى كه سى تيا ئه كوژرى . ژيانى گه لى
كه سيشى تيا ئه كه ويته مه ترسى يه وه . به بۆنه ی ئه و رووداوه وه شیخ
عهبدولقادرى موهاجیرو شیخ نه سیمی برای سنه به جى ئه هیلن و
روو ئه كه نه هه ورامانى ته خت و پاش چەند روژى له ویشه وه ئه روژن بۆ
سوله يمانى . شیخ عهبدولقادر له سوله يمانى له مزگه وتى مه شهوور به
مزگه وتى (عه لى نىظامى) دائه مه زرى و ، شیخ نه سیمی برايشى له
خورمال (*) دائه مه زرى و تا مردن خه ريكى ته دریس و خزمه ت كردنى

(*) وا مه شهووره مزگه وتى خورمال له سه رده مى هاوړى يانى پيغه مبه ر
(د) دا دروست كراوه كه هاتوون كوردستانيان گرتوو ه . له سه رده مى
سولتان سه لیمى عوسمانيشدا تازه كراوده ته وه . هه روا له سه رده مى

=

زانست و ئایین ئەبن . شیخ عەبدولقادر لە بەری پوژاواى گەردى سەیان
لە سولهیمانی و ، شیخ نەسیم لە خورمال بە خاک سپێراون . شیخ
عەبدولقادر لە ساڵی ۱۲۱۵ دا لەدایکبوو و لە ساڵی ۱۳۰۵ دا کۆچی
دوایی کردوو .

مەشهورە کە شیخ عەبدولقادر و شیخ نەسیم ئەگەنە هەورامان ، پاش
چەند پوژیک حەسانەو شیخ عەبدولقادر بە دابی جاران دیوانی خواجە
حافظی شیرازی ئەگریتهو بەزانی چۆ دیتە پێی و چی بکا باشە ؟ ئەم
بەیتەى ئەکەوێتە بەرچاو :

دلە از وحشت زندان سکندر بگرفت
رخت بر بندم و تا ملک سلیمان بروم

زۆر بەمە شادمان ئەبێ و پووئەکاتە سولهیمانی . ئەگیرنەو پاش
ئەوێ ئەگاتە سولهیمانی مۆتەسەریری ئەو سەردەمەى سولهیمانی

سلیمان پاشای باباندا مۆسابەگی قایمقامی لەوێ ، جاریکی تر تازەى
کردوو و تەوێ ئەم چەند بەیتەشی لەسەر بەردە مەرمەرێک هەڵکەندوو و
لە دیواری مزگەوتەکەى قایم کردوو :

والی ملک جود و کەف عباد
آن (سلیمان) تخت عزت و داد
ید بیضا نمود (موسا) را
حکم گلشنش بلطف بداد
در بناهای خیر شد ساعی
بهر اجر و ثواب روز معاد
مسجد کهنه سال شاه (سلیم)
دید گشته است جای قدر و رماد
از کرم چند بدره در تعمیر
صرف کرد و بیافت اجر مراد
این اشارت ز غیب شد تاریخ
(بوده مسجد بذکر حق آباد)

ئەم نیو بەیتەى دوایی بە حیسابی حورووفی ئەبجد ئەکاتە ۱۱۶۲ کە
ساڵی تازەکردنەوێ مزگەوتەکەى بە ساڵی هێجری .

تهختهیی موده پرسی مه دره سهی دارولئیحسانی سنه ن که کوری شیخ
 نهحمه دی کوری شیخ مه موودی کوری شیخ نهحمه دی عهلامه ی کوری
 شیخ موصطه فای کوری شیخ شه مسوددینی کوری شیخ عه بدولغه ففاری
 کوری مه لا گوشایشی کوری شیخ موحه ممه د مه ردۆخی به ، که به گویره ی
 شه جهره ی نه سه بیان که پیاوانی به ناووبانگی نه و سه رده مه مۆریان کردوو
 نه چنه وه سه ر ئیمام حه سه نی کوری حه زره تی عه لی .

کاتی که مه وله وی له مزگه وتی دارولئیحسانی سنه فقهی بووه له
 سه فهری دووه مه یا بو سنه بو خویندن ، بووه به هاوپی و دوستی ئهم
 برایانه و دوستایه تی یان تا دواپی هه ر به رده وام بووه .

راپورت نه دا به نهسته موول و نوسخه یه کیش له شه رحی (تهذیب الکلام) ی
 شیخ عبدالقادر له گه ل راپورت ه که ی نه ئیری بو لای سولتان عه بدوله جید
 خان و باسی پایه و شوینی شیخ عه بدولقادی بو نه نووسی . ئهمه له
 سالی ۱۲۷۲ی هیجره تدا بووه . سولتانیش له ودلامی ئهمه دا نامه یه که
 بو شیخ عه بدولقادر نه نووسی ، ئهمه ی تیا نه نووسی : « بعد السلام
 علیکم ، قد ظهر فضلکم من اثرکم ، ونحن تفاءلنا بیوم قدومکم المصادف
 لیوم دخول عساكرنا المنصورة بلدة (سواستبول) . فها قد خصصنا لکم
 شهریة تکفی معیشتکم . فان لم تکف فاکتبوا لنا بعد فراغنا من غوائل
 الحرب ، ولاتنسونا من الدعاء . والسلام علیکم » .

پاش وه فاتی شیخ عه بدولقادر شیخ عه بدولکه ریمی کوری له جیی
 دانیشتوو وه ته درسی کردوو . ئهم ذاته پاشان مزگه وتیکی کردوو وه ته وه
 گواستوو یه ته وه نه وی . ئهم مزگه وته ئیستا به ناوی شیخ له طیفی
 کوریه وه نه ناسری .

بیستوو مه شیخ نه سیم زۆر ناسک و قسه خو ش بووه ، به لام نه گه ر
 سوخته یه که [سوخته فقهی پله ی سه ره تاییی خویندنه] کاریکی
 بی عه قلانه ی بکر دایه زۆر لپی توو ره نه بوو . که لی یان نه پرسی بو وا له و
 سوخته یه توو ره نه بی ، نه یوت : سوخته ی بی عه قل نه بی به موسته عیدی
 بی عه قل و موسته عیدی بی عه قلیش نه بی به مه لای بی عه قل و دنیا و یران
 نه کا . که واته هه ر له ئیسته وه چاری بی عه قلی یه که ی بکری چاکتره .

مهولهوی به بۆنه‌ی کوژبوونییه‌وه که ئیتر توانای خویندنه‌وه‌ی کتییی
نه‌ماوه‌و کاری کردووه‌ته‌ سه‌ر دهرزو تنه‌وه‌ی به‌ فه‌قیکانی ، پارچه‌ شیعیکی
به‌سۆزی بۆ شیخ موحه‌مه‌د جه‌سیم نووسیوه ، زۆر به‌قه‌دره‌وه ئیشاره‌تی
بۆ پایه‌ی شیخ عه‌بدولقادر و شیخ جه‌سیم و شیخ نه‌سیم تیا کردووه ، لی‌ره‌دا
ئهم‌ چه‌ند به‌یته‌ی لی ئه‌نووسینه‌وه :

ته‌دریس و ته‌قدیس ، ته‌مجید ، بی‌ده‌نگه‌ن

حه‌ساره‌ی ته‌قریر ته‌وحید بی‌ره‌نگه‌ن

پارچه‌ی ته‌ئلیفات شیخ موهاجیر

گرانه‌ن ، نی‌یه‌ن مشتهری و تاجیر

(کشف الغطا)ی صه‌در (موحه‌مه‌د جه‌سیم)

غو‌نچه‌ی نه‌شکفته‌ن بی‌شنۆی (نه‌سیم) (١٢)

بی‌نازه‌ن کیتاب (عه‌طا)ی (ده‌وله‌ته‌ین)

یه‌ند ری‌زان قه‌تره‌ی خوم جه‌ عه‌ین عه‌ین

ته‌فاوت نی‌یه‌ن تیشدا جه‌ مابه‌ین

شوبه‌ه‌ی شین و سین میثل عه‌ین و عه‌ین

بال نمه‌دۆ ته‌یر ته‌حریر وه‌هه‌مدا

گا وه‌ پرووی رۆمدا ، گا وه‌ عه‌جه‌مدا

یه‌کیکی‌تر له‌ دۆستانی مه‌وله‌وی حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌دی ئۆتشییه‌ی که

پیشان باسیکی تاییه‌تیمان بۆ ته‌رخان کرد . مه‌وله‌وی هه‌رچه‌ند به‌ته‌مه‌ن

چه‌ند سال له‌ حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د گه‌وره‌تر بووه ، هه‌روه‌کوو عه‌للامه‌ی

---

(١٢) له‌وانه‌یه‌ له‌ کاتی نووسینی ئهم‌ پارچه‌ شیعه‌ی مه‌وله‌ویدا (شیخ وه‌سیم)

له‌دنیا‌دا نه‌بووبی ، بۆیه ئیشاره‌تی بۆ ناوی ئه‌و نه‌کردووه .

سه رده م و مورشیدی خوی ته ماشای کردووه • مه شهووره مه ولهوی له
 مه دره سهی شیخ عه بدوللای خه رپانیدا له هه له بجه که ئیسته مزگه وتی
 جامیعهی پی ئه لێن ده رزی خویندووه • بۆ ده رخستنی پایهی بلندی حاجی
 مه لا ئه حمه دی تۆشه یی ، ئه وه به سه ئه م چه ند به یتهی مه ولهوی بنووسینه وه
 که به شیکن له (جفنه) ی یه که می (شرعه) ی یه که می کتیبی (الفضیله) که ی :

و من علا صفته و رسمه

انه کان دائما کاسمه

جوهره مجموعا او مشوشا

بحمده و مدحه منقشا

قلم يقع فی عین عقده قدی

بذاك احمد ، و ماحد بذا

أروى هواء جریه من غطش

أروى الوری بوریه من عطش

من من شذاه کل عطر ینتشی

حضرة مولای المصفی النودشی

یه کیکی تر له دۆستانی مه ولهوی شیخ عه زیزی جانه وه ره یی به (۱۳) •
 ئه م ذاته کوری شیخ موحه ممه دی کوری شیخ مه حموودی کوری شیخ
 ضیاءوددینی کوری شیخ حه یده ری برای شیخ حه سه نی مه ولانا وایه (۱۴) واته
 له بنه ماله ی شیخانی (بست) و (مه ولانا وایه) •

(۱۳) جانه وه ره دی یه که له ناوچهی (که لاتهرزان) له نیوان مه ریوان و سنه دا •

(۱۴) ئه م ذاته له خانه دانیکی عیلم و فه زله له شیخانی (بست) و (مه ولانا وایه) که
 پیای گه وره ی زۆریان تیا هه لکه وتوو • له مه نسووبه کانی شیخانی

شیخ عزیز ذاتیکی شاعیر و خوش نووس و (۱۵) هه لکه وتوو بووه • له
 سه رده می فقهی یه تیدا له سنه ناسیاوی له گه ل مه وله وی په یدا کردوووه بووه
 به دوستی • مه وله وی گه لی پارچه شیعی بۆ شیخ عزیز نووسیوه که ئیمه
 چهند پارچه به کیانمان له دیوانه کیدا بلاو کردوووه ته وه (۱۶) •

(کا کوزه که ریا) یه و له ۱۱۳۶ ی هیجره تدا کۆچی دوایی کردوووه و رسته ی
 (شیخ حسن حق) یان کردوووه به مادده ته ئریخی وه فاتی • مه ولاناوا
 دی یه که له ناوچه ی (خوړخوړه) ی سهر به شاری (سه قز) •

(۱۵) له باره ی خوش نووسی شیخ عزیز وه مه شهووره مه وله وی وتوو یه تی :
 شیعی من شایانی نه وه یه شیخ عزیز به خه ته خوشه که ی
 بینووسیته وه ، ناوی ده نگ خوشیکی تووداری شی هیناوه که ئیمه
 له یادمان نه ماوه ، وتوو یه نه ویش به گورانی بیلجی •

(۱۶) شیخ عزیز برایه کیشی بووه ناوی شیخ عه بدولر حمان بووه • نه م شیخ
 عه بدولر حمانه سهرگوزشته یه کی هه یه وا لیره دا نه ی نووسیته وه :

له سه رده می شیخ عزیز دا جاف گهرمیان و کوستانیان کردوووه
 هاوینان بۆ هاوینه خوړی گه یشتوونه ته نزیکی جانه وه ره • له م جافانه
 عه شره تی که ره م وه یسی له گه ل مالی شیخ عزیز بوون به ناشناو هاتوچوی
 یه کیان کردوووه • نه م که ره م وه یسی یانه ژنیکیان تیا بووه (ئامان) ناو
 شیخ عه بدولر حمانی برای شیخ عزیز دلجی لپی چوووه • که قسه که
 بلاو نه بیته وه و بهرگوئی که ره م وه یسی یه کان نه که ویتته وه ، له بهر پایه و
 ری و شوینی مالی شیخ عزیز به ناشکرا هیچ نالین ، به لام نه یانه وی
 به فیل شیخ عه بدولر حمان له ناو بهرن • نه سپیکی شیتی سهرکیشی بۆ
 زین لی نه که ن و بوی نه هینن که پیشتر که س نه ی توانیوه سواری ببی ،
 به لکو نه مه خواجه که سواری بوو هه لی گری و فری داته خوارو ملی
 بشکی • که شیخ عه بدولر حمان سواری نه سپه که نه بی ، نه سپ نه داته
 غارو به ره و ژوورو به ره و خوار کردن و نیو سه عات پتر به شوینی خوش و
 ناخوشا غار نه کا ، به لام نایخاته خوار ، ناخری ماندوو نه بی و له خو یه وه
 رائه وه ستی و شیخ عه بدولر حمانیش دانه به زی • که ره م وه یسی یه کان
 نه مه به که رامه ت دانه نین بۆ شیخ عه بدولر حمان و ده س بهرداری نه بن •
 ژنه که یش پاش ماوه یه که نه مرئی و مه سه له که به وجوره نه بریته وه •

نه م شیخ عه بدولر حمانه دیوانیکی شیعی هه یه دهستی ئیمه
 نه که وتوووه ، لای شیخه کانی خزمیه تی ، به لام چهند پارچه به کیمان به هو ی

شیخ عەبدولرەحمان ناویکی خزمیەو دەسگیر بوو ، وا لیڕەدا
بلاویان ئەکەینەو :

ئازیز ئەر پەرسی چۆنەن ئیلاخان
داخان داخانەن ، زاخان نە داخان
ئەو هەرد ، ئەو هەلەت ئەوسا پتووە بیت
ئەو شەوق ئەو زینەت ئەوسا کە تۆ دیت
ئیسە جە دووریت پۆشان سیاتەم
هاژە ی قەلوەزان بی دەنگەن ماتەم
ئەو ئەر خەوانان نە گوێ شەتاوان
ئەو تەوق سەولان نە پای گۆل ئاوان
دلتەنگەن نە داخ دووری دیدە ی تۆ
وەرەس مەزلگای دەرە ی (تەنگە کو)
(تاویل بەگ) نە داخ بو تە ی فیراقت
تەو نە تاو نەن نە ئیشتیاقت
پشت (بەردەرەش) ، پال (هەرەس گا)
(قەجە) و (گل جەرە) و هەر دە ی (کەلەبا)
(کەس نەزان) هەر یەند ئەسرینان ریزان
تاف قەلوەزە ی (هەر جاران) بیزان
(کەلەبا) وە بای هەناسان سەرد
کەللەش چون کەللە ی من بی یەن وە گەرد
(مێرەش) رەشپۆشەن ، (ساتیار) ئازیەت بار
(قەجە) زاریشەن ، (بەردەرەش) زگار
(سەررەوان) نە چەم رەوان کەردەن سەیل
(کاوان) گۆلاوان (هەردە) کەردەن کەیل
(سوڵتان ئەغزەتوو) ، (مێرەش) و (ساتیار)
منالۆن وە سۆز برگە ی مۆسیقار
پای (تۆراخ تەپە) چەنی (میشەل واز)
هەریەک وە نەوعی لیش مە یۆ ئاواز
(ترشکە دار) خەمین ، (بارگە) زاریشەن
ئەویش وینە ی من دەرد کاریشەن

(تووهرهشکه) مهلوول ، (تووهرهسووران) سووره
په ی تۆ (تۆراختپ) مات و مههجووره
(دهشت میل) زهلیل ، (چنار) خهفه تبار
(ئهشکهوت) شینشه ن جه هيجران یار (★)
کراسه که ی خه م ئه که ن وه بهردا
به رگ ئازیه تبار ئه ده ن وه سهردا
یه (په حمان) واته ن دهروون پر جه دهرد
گرد نه هيجرانان (ئامان) گهردن زهرد

له مالاوایی لی کردنی براده ریکیشیا وتوویه :
دیده م ، دیسان چهرخ چه واشه ی به دخو
سازان فیل په ی وه صل بهین من و توو
ئاخۆم نصیب عهزم کام ولاتشه ن
هم زام خه ده نگ کی خه لاتشه ن
ئهم جار وه تاقیق دووری تۆ سهردان
دووریت وینه ی قه یس که رده ن سه رگهردان
هه نی من وه کی خاطر که روو شاد
وه بۆنه ی کیوه غه م بده م وه باد
حه یفه ن ، راز نه رم کی نه گو شم بۆ
شه وان ده ست کی نه ئاغو شم بۆ
سا با بنا لووم من وه ی زامه وه
وه ی زام کاری بی ده وامه وه
پال بده م وه ئیش زام سه خته وه
وه ی زام کاری شوومی به خته وه
شه للا رۆی ئه زه ل دیده م کۆر بیا
دیده م تا ، دیده ، دیده ی تۆ نه دیا
نه وینام وه چه م لادی خال تۆ
نه بۆسام سه رخه د لیمۆی کال تۆ

(★) وشه کانی ناو دوو که وانه کان ناوی شوینن .

نه گيلام چه نيت شهوان كهرووم راز
سهرم جه سهودات نه بيان سهرئه فراز
چون وهى تهوور ته قدیر كهردش چه واله
ههنى ديدهنىى بالات مه حاله

ئازادكه ر گهردهن ، ئاخو لوامهن
كوچ نه وهدل ئه وهدنامامهن

من خودا حافىظ ، تویش بنیش وه شاد
داخ بهردم وه گل ، منیش چون فهرهاد

ئهم پارچه شى به بۆنهى گهرانه وهى كوچ و بارى (ئامان) وه وه له كوستانه وه
بو گهرميان داناوه :

ديسان سهرههردان جه نو گرتهن تهم
سوپاي گولالان ريزيان وه ههم

شنوى باي پايز وهيشوومهى سزا
وه لگدرهختان بى واده ريزا

بى وه گهردهلوول كهلهى كلاوان
ماتهم بى سهداى هاژهى وه فراوان

گهرميش كه مكهردهن ، سهردهن سهرههردان
وهك سهردىي مؤبهت شاي گهردن زهردان

كوچ كهرد سيامال چول بى وه رزاخان
په شيو كهرد زينته زهوق له يلاخان

سه بزيي چه مهنان ته بدیل بى وه زدرد
له بهرزان پهزان ريزان ههردهو ههرد

بى داخ وه پهرداخ كوچ كهرد نه له يلاح
پهرداخ بى دهماخ شى وه كوى ئاخ ئاخ

په مپهه ئاهوان ، كهل گهل گهل له خان
مهيل كهردهن ئه و زید خاك گهرميان

نومالان ويينهى غهزالان بهر
گهرمه سیر خير ههم ئاوهرد وه فهر

دیدە مەستەکەى جەيران ئاساکە
 سەردە لیلەکەى حەرەم جیاکە
 ھیمای چون ئیلاخ ھا نە پەردا خدا
 بۆى پائىز نەدان بۆش وە دەما خدا
 شەمال شۆ (★) گیسو و ئاسا
 نم زەرد ئەشک ، ھەرس سەیل ئاسا
 نم بدەر وە رووی تاش زاخەدا
 زەردیی وە لگ نە پەنگ دار باخەدا
 مەپەرسۆ جە رووی گەرمیی مەیلەو
 چوونەن قەيسەکەى وە دوجەیلەو
 واچە سەراپاش سۆزان نەفتەن
 ھەردەو ھەردشەن ، ساتی نەسرەفتەن
 یەند خەيال تۆش ھا نە دەرووندا
 کەفتەن وە رووی ئیش دەرد مەجنووندا
 جە زایفیی ویش ھەردەم مدا پیچ
 شنۆى باى ھىجران وەنەش مدا گىچ
 گىچ مداو موات وە دەم دەردەو
 وە سۆز تەئیر ئەم چەند فەردەو
 فیدات بام ئازىز ، شۆخ شیرین پەنگ
 چەم سیای بووم زەرد ، شۆخ شەیدای شەنگ
 پەم پەم ئاھوان چەمەراى پاتەن
 ئىنتىظار وە دین گەردەکەى پاتەن
 تا بەیان وە دین دیدەت ئاھووان
 ئاماوہ جە سۆنگ تۆ وە گەرمیان
 ئەم پارچە یەشى بەبۆنەى کۆچى دوايى ئامانەوہ داناوہ :
 فەلەک پەى شوومى تالەى سیای من
 جۆش دا بە کوورەى دەردان دیواى من

(★) لە ئەسلەکەدا شوینەکەى بە بۆشى ھیلرا بوەوہ .

په‌ی به‌خت و تال‌ه‌ی وه به‌د سوروشته‌م
 سه‌نگ دا نه رووی جام به‌خت به‌رگه‌شته‌م
 کوس کوس نوم جه نو ژنیاوه
 بارووت نه رووی زام تازه‌م شنیاوه
 یه‌خه‌ی مه‌ینه‌تم داوه وه سه‌ردا
 به‌رگه‌ ئازیه‌تیم هم که‌رد وه به‌ردا
 هه‌ره‌س هه‌رگا و لئو شه‌تاوان
 دیسان هم جه‌م بی نه رووی کلاوان
 تاو گه‌رمیی مه‌یل نیهانی یاران
 سه‌رد بی چون سه‌ردیی به‌فر نزاران
 خصوص قیبله‌که‌ی رشته دوودیده‌م
 ئه‌رواحه‌که‌ی تن منه‌ت که‌شیده‌م
 ده‌وای ئیش ده‌رد دل‌ه‌ی ره‌نجوورم
 مه‌له‌م نه رووی زام سفته‌ی ناسوورم
 تاقه‌ت‌ده‌ر وه جیسم خه‌سته‌ی خه‌م‌کیشم
 ته‌فریح خاطر وه خه‌مان ری‌شم
 دل‌سوژ نازکیش ، جای نیازه‌که‌م
 باعیت شادی و ، زه‌وق‌سازه‌که‌م
 ناگا بی وه تیر قه‌زای به‌خته‌وه
 وه به‌دیی دیده‌ی سزای سه‌خته‌وه
 پیکیا وه په‌یکان نادیاریه
 پیچیا وه کالای ئازیه‌ت‌باریه

ئه‌مه‌ش به‌شیکه‌ له‌ پارچه‌ شیعریکی . هه‌روا به‌ نات‌ه‌واوی ده‌سگیرم
 بووه . دیاره‌ به‌هاریک و توویه ، له‌ چاوه‌روانی گه‌یشتنی کوچ و باری
 مالی یارا له‌ گه‌رمیانه‌وه :

ئامه‌ ئامانه‌ن ، رای هات ماتهن
 خه‌یمه‌ی گولالان چه‌مه‌رای راته‌ن
 به‌ر له‌ گشت گولنج (نه‌ورۆزه‌) ی پهل دیز
 یه‌خه‌و دامنه‌ سیا ، دیده‌ سورمه‌ریز

يەككىلى تر لە دۆستانى مەولهوى ئەحمەد بەگى كۆماسىيە^(۱۷) كە
مەولهوى جارجار بە (خاڭوى كۆماسى) و جارجارش بە (خاڭوى ناوئەبا •

ئەحمەد بەگى كۆماسى ديوانىكى شىعرى ھەيە بە لەھجەى گۆران ،
لەچاپنەدراوہ بەلام لەناو عەشرەتەكەيا دەسگىر ئەبى • ئەحمەد بەگى و
مەولهوى گەلى جارجار بە شىعر نامەيان بۆ يەك نووسىوہ وەك لە ديوانى
مەولهوى يەوہ بە ئاشكرا دەرئەكەوى و ، ئەمەيش نموونەيەكى .

ئەحمەد بەگ بۆ مەولهوى نووسىوہ :

ئەر بۆپرووزى وە مەلالەوہ

ياوان وە لای تۆ جە شەمالەوہ

ئانە بۆپرووز سفتەى جەرگمەن

مالوومەن ، مەعدووم ، وادەى مەرگمەن

مەولهوى يش لە وەلاما بۆى نووسىوہ :

ئارەزووى ئامای مەرگ ویت کەردەن

گۆيا خەلاصیت وە دل ئاوەردەن

ئەى پەى تۆ نەبۆ دۆسەكەى گيانى

چەند بۆپرووز بۆ تۆ ھەر بمانى

لەگەل (گەزىزە) ھەر رۆژۆيانە

لە تۆى پەردەوہ تەماى تۆيانە

نەورۆزەو گولان باقى خەمبارەن

ھەموو بەتەماى دیدار يارەن

(۱۷) كۆماسى ناوچەيەكى سەر بە مەريوانە لەنيوان مەريوان و كەلاتەرزاندا ،
زمانى خەلكەكەى شىوہيەكى تايبەتیی ھەيە • عەشرەتى كۆماسىيش
عەشرەتتىكى دليرو لىھاتوون •

مەولەوی گەلى جارىش شىعرى ئەحمەد بەگى تەضمىنى شىعرى خۆى
کردوو ، واتە خستوويەتیه ناو شىعرى خۆیهو ، وەك ئەو کە ئەلى :

بۆلەند کەر مەقام دلسۆز راسى
تەزىلەش فەردگەل خالۆى کۆماسى

« پۆى وەصلت ھەر بىم ئەى پوو پىم بى
جەوبۆنۆ دائىم پۆرۆ خدیم بى »

يەکیکی تر لە دۆستانى مەولەوی مەلا نظام ناویکە کە ئەم سى بەیتەى
بۆ مەولەوی نووسیو :

دلەى دیوانەم ھىممەتش واستەن
ئامان ھا ئامان ، تەن وە جا ئاستەن
چون کەفتەکاران دل ئەو شۆن تۆن
بەند وە تاي رشتەى وەى وە ھوون تۆن
تەن چون سیاسەنگ ئە ھەوارانەن
پا شکستەى دەرد دماى یارانەن

مەولەوی یش بە پارچە شىعریکی تۆ بەیتى وەلامى داووتەو ئەمە
سەرەتاکەیتى :

ھەى نظام ، ئە زام نامەت تۆ لا بەرد
ئای ئای سزاش داو قیامەتش کەرد

يەکیکی تر لە دۆستانى مەولەوی شیخ یۆسفى نۆسمەیی^(۱۸) کە لە
شىعرا ئەمیش ، وەك ئەحمەد بەگى کۆماسى ، بە (خالۆ) ناوئەبا • وادیارە

---

(۱۸) نۆسمە دى بە کە لە ناوچەى پاو لە کوردستانى ئێران •

ئەم شەيخ يۆسفە زۆر دەست پراست بوو ، چونكە مەولەوى لە پارچە
شەيرىكىا بەم جۆرە باسى راوکردنى ئەكا :

من خۆ دوور جە تۆ چون مەردە مەردە
هەر هام نە خەيال سأل ویهردە

ئەساسەى نەچىر ماوەردم پەریت
وێت تەیار مەكەرد ، چون كى ؟ هەر چون ویت

مەوینای رەزن مادەنى كانی
مانى وه صەنعەت سەلیقەى (مانى)

صوب نە جاسووسگەى ملان سەربەرزان
چون سۆماى خورشید شۆلە كەرد هەرزان

مشانای وه پیل لوولەى دوور مەنزل
مووسەووى سەرتەل کارخانەى مووسل

لە دیوانەكەى مەولەویدا چەند پارچە شەير هەیه كە بۆ ئەم شەيخ
يۆسفەى نووسیون .

یەكێكى تر لە دۆستانی مەولەوى مەلا عەبدولرەحیمی نجارى یە (١٩) .
مەولەوى پارچە شەيرىكى بۆ ئەم مەلا عەبدولرەحیمە نووسیوه سەرەتاكەى
بەم بەیتە دەست پى ئەكا :

تەختەى مۆبەت تاش نەجار دل تەنگ
گیر گىج دام كلافەى شەورەنگ

دوستىكى ترى مەولەوى شەيخ عەبدوللای داخى یە كە شەيرىكى
بەرز بووهو هەرچەند بە باشى بۆم ساغ نەبوو تەوه كى یە ، بە هەندى نیشانەدا

---

(١٩) نجار دى یەكە لەوبەرى سىروان لە نزىكى پاوهوه .

وادیاره شیخ عەبدوللای مرادوویسی خالۆزای مەولهوی بێ • بە نیشانهی
 ئەوهشا که مەولهوی گەلی پارچه شیعی خۆیی بۆ ئەم نووسیوه ، ئەبێ
 ئەمیش شیعی زۆری بۆ ئەو نووسیێ (٢٠) •

(٢٠) لە کهشکۆلهکی خوالی خوشبوو مەحمود پاشای جافدا چوار پارچه
 شیعی ئەم ذاته هەیه ، وا لێره دا سیانیان بلاوئەکهینهوه . ئەوی تریان
 لە دیوانی مەولهویدا بلاوکراوهتهوه .

- ١ -

دڵه با وهس بۆ
 هوشیار بهر ، وادهی مهستیت با وهس بۆ
 زهمامت با وهس وه دهس ههوهس بۆ
 وهس فامت نه فکر کردهی عهبهس بۆ
 با وهس خهیاڵت خهیاڵ خال بۆ
 وهس حالت پهی زولف زوخال بهدحال بۆ
 ودهس وه تهمای وهصل نازك نهوهالان
 سهرمایهی عومرت بدهر وه تالان
 وهس جۆیای دیدار دیدهی خاسان بهر
 وهس مهدهج جهمال مودیرباسان کهر
 بدیه هامفەردان ، هامدهرد ، هاممهشق
 نازك خهیاڵان ، دهروون دهریای عهشق
 گردين وهو خهیاڵ نازك کهردهوه
 وه بار فراق ئەندۆو دهردهوه
 ههريهك وه تهمای نهوهالیكهوه
 وه پهژارهی خال بووم لالیكهوه
 مهزهی بادهی ناب حهقیقهت چهشتن
 نهی وارگهی پر شۆر وه ناکام وهشتن
 خالی بی یاگهی نازك خهیاڵان
 بێ مهدهداح مهندن نهونوختهی خالان
 مهیخانه خالی ، مهیخۆران بێ شهوق
 بادهکش ماتهم ، بادهنۆش بێ ذهوق

زیاد جه گردین شای سینه سافان
مه خدوومی (مه عدووم) مهولهوی جافان (★)

جادار رهویهی (بیسارانی) وی
صاحب تهریکهی (هادی) و (ثانی) وی
ئه بیات (یوسف) ، ئه شعار (خانا)
جه خه یال خاسیش وه هیچ منمانا
فهرده وهش مهضموون (مه لالا) کهی گوران
ئه بیات (تهرکه)ی مه دداح بوران
دانهی (داخی) وهند ، (خانه)ی داخه مین
فهرموودهی (شه فیع) دهروون ماته مین
ئه فکر ئه بکار (صالحی) کهرده
ئه بیات بهنات (نه جهف) پهروهرده
ئه شعار رهنگین (دیوانه) کهی شه
گوفتهی (رهنجووری) دهروون دهریای خه
بی خود جهلای خه یال خاسش بی
بی وجود جه فکر خاسان باسش بی
وادهی موناجات (قاضی الحاجات)
وه کزهی دهروون صیدق دل هه سات
ئهی دانهی نه فیس شه فافتهر جه لال
مسفت وه قه لهم سهر نووک خه یال :
« یا جه گونای من که رهم ئاوان تهر ! »
« ره حمهت جه تاوان من فراوان تهر ! »
« ههر تۆنی وه تاق داناو توانا »
« تۆم ههنی ، ههنی وه کیم بۆ هانا »
نه فهصل فیراق به صه د زاری و دهرد
ئهی لافه نه گهنج خاطر بهرماوهرده :

(★) ئیمه وای بۆ ئه چین داخی ئهم پارچه شیعره ی به بۆنه ی کوچی دوا ییی
مهولهوی به وه ، بۆ لاواندنه وهی وتبی .

« وه ورده زامدا دل تاڤهت پيڙا »
 « هەرچی بيم يه کسەر وه چه مدا پيڙا »
 « تاڤهت بی وه هوون چه سهختی زامان »
 « تک تک چهنی هەرس پيڙا وه دامان »
 وادهی ته مهنای ویصال یاران
 وهخت ئاره زووی دیدهی نازداران (★)
 مه جنوون ثانیی کوی دوجهیل ماوا
 یورت دل وه ئیل مهیل لهیل ئاوا
 سەردار سەرتیپ سوپای دل پيشان
 (محبوب القلوب) جەرگهی دهرويشان
 لیویای لیوهی لال ، لال لیو لالان
 شیویای شیوهی شوخ شای شیرین خالان
 ئینشای سەربهستهی بهستهی سەر خامهت
 یانچ نامه کهی میشکین خیتامهت
 یاوا وه سەروهخت دل خار خاران
 مه حرووم دیدهی دیده خوماران
 دل شاد بی وه شاد ، دلشاد بی وه شاد
 کو کو کوی خەرمان خەمان دا وه باد
 فەرمايیت چه رووی رهویهی غەمخواری :
 ئەحوالت چۆنەن ؟ چەنی مهویاری ؟
 چیش عەرض بو ئەحوال بەدحالیی حال !
 دوور چه تو نه حسی و چه فتی ئەحوال
 چه بهدبهختی ویم هەرکەس وانام لهیل
 دیر صولح بی و زوو جهنگ ، کهم وه فاو بی مهیل
 مه علووم چه تهقسیم ئالەم بالا
 کالای خەمانم بریان وه بالا

(★) هەرچه ند له که شکۆله کهی مهحموود په شادا ئەم پارچه شیعره
 بهم جوړهیه ، بهلام ئیمه وای بوئه چين ئەگەر هیی تری بهدەمه وه بی لیږه وه
 فهوتابیی و ئەمه ی پاشه وهی پارچه یه کی تری (داخی) بی .

- ۲ -

لهیل وه نیگاوه ..
دیده‌ی فیتنه‌جۆش ها وه نیگاوه
پیل وه چه‌ی تاران ئه‌فعی نماوه
مه‌ر که‌مه‌ند وه شان فه‌ریدوون شاوه
حاجیب وه وه‌هه‌یبه‌ت قه‌وس قه‌زاوه
مه‌ر قه‌وس و قه‌زه‌ح وه رووی سه‌ماوه
بینی وه وه‌شه‌میم ره‌میم ئی‌حیاوه
ئی‌جازه دارۆ جه مه‌سیحاوه
له‌ب گۆل غونچه‌ی باخ وه نه‌و شکاوه
خاڵ وه نه‌وه‌شه‌ی دیز پای هه‌رده‌ی کاوه
تۆپ ته‌لای زنج سه‌یقه‌ل ئه‌یساوه
یا نارنج باغ خاصه‌ی دالتاوه
دانه‌ی خاڵ وه جید جه‌یران ئاساوه
منمانۆ چون نه‌قش وه رووی میناوه
مه‌م وه ته‌خت سه‌در پر جه سه‌فاوه
ته‌مه‌ره‌ی سیدره‌ن وه مونته‌هاوه
نه‌رمیی لیف وه رووی کافوور نماوه
مه‌ر قاقوم وه رووی کاتبی شاوه
ران وه ره‌وانیی ره‌وان ئه‌فزاوه
ساق سفید چون ته‌لج پای هه‌رده‌ی کاوه
یا شا تا زه‌مین ها وه پشت گاوه
بمانۆ وه حوسن نازدار باوه
(داخی) ها جه داخ ئه‌و په‌نجه‌و پاوه
سه‌رنی یا وه سه‌ر ئه‌لحه‌د سه‌راوه

- ۳ -

له وه‌لامی پارچه شیعرێکی کاک ئه‌حمه‌دی خوسره‌و چاوه‌شیشدا
نووسیویه :

سه‌رمه‌ست باده‌ی به‌خشنده‌ی ته‌وفیق
مه‌جذووب جه‌ذبه‌ی مه‌عشووقه‌ی حه‌قیق

ریسوای سووق زوهد شه‌حنه‌ی شه‌هر عه‌شق
 جورعه‌نۆش به‌زم زومره‌ی مه‌ینه‌ت مه‌شق
 دێوانه‌ی چه‌یران واده‌ی مه‌حروومی
 سه‌رگه‌شته‌ی پای کۆی نه‌جد مه‌عدوومی
 به‌دنام چه‌رگه‌ی طاعه‌ت فرۆشان
 لای خوار خه‌رقه‌ی مه‌ی حه‌قیقی نۆشان
 سوار نه‌یجه‌ی بالوول دانا
 دێوانه‌ی وه‌ عیلم حه‌قیقه‌ت زانا
 توول دل مه‌صرووف عیلم صه‌رف و نه‌حو
 ثانی نه‌ لیکای ذات بیچوون مه‌حو
 شکار چه‌نگال صاحیب جه‌ناحه‌ین
 گیرۆده‌ی که‌مه‌ند سه‌می (ذی‌النورین)
 سه‌ردار سه‌ر دار ، حه‌للاج ثانی
 گۆیای (انا الحق) ، دانای سوبحانی
 جبه‌ی ته‌ن خالی نه‌ ماسیوای حه‌ق
 هووه‌یدا مه‌ملوو جه‌ ذات موطله‌ق
 نیشته‌ی رووی مه‌سند شای نه‌قشبه‌ندان
 جای مه‌لجه‌و ئومید ئیقبال بو‌له‌ندان
 نامه‌ی پر جه‌ ره‌مز عیلم حه‌قیقه‌ت
 ئینشا‌که‌رده‌ی نووک خامه‌ی طه‌ریقه‌ت
 ضیا دا وه‌ عه‌ین بی تو بی‌نوورم
 شیفای دا وه‌ ئیش دله‌ی ره‌نجوورم
 حالی بیم یه‌ک یه‌ک گله‌یی که‌رده‌ت
 ظه‌ن سه‌رد مه‌یلی وه‌ یاران به‌رده‌ت
 وه‌ مه‌رگت دل یه‌ند جه‌ مه‌یلت که‌یله‌ن
 زه‌ری زینده‌گیم ئه‌ر بو ، به‌و مه‌یله‌ن
 به‌لام تو عاله‌م عولوی ماواته‌ن
 که‌رده‌نه‌ی سه‌ربه‌رز مه‌له‌کووت جاته‌ن

یه کیکێ تر له دۆستانی مهولهوی شیخ ههسهنی سازانی بووه که
نازناوی شیعریی (بولبول)هو شاعیریکی باش بووه • ئەم ذاته له خزمهتی
مهولهویدا خویندووێهتی و ههزی له کچیکێ کردوووه له دلشیا بووه که

نه سایه‌ی ئەلطف صیدق صیددیقی
ویردته‌ن وه فخر (ه‌ذا طریق)

من گیرۆده‌ی چای گونای هارووتیم
وده‌ته‌ن نه ماوای سوفلای ناسووتیم
ته‌رسوون ئه‌ر خامه‌ی وه خه‌م شه‌ق وه‌رده‌م
ته‌حریر که‌رۆ پاز مه‌خفی تۆی په‌رده‌م
ناپاکیم هه‌ر یه‌ند نه‌ هه‌د ئه‌وده‌ر بۆ
په‌ی سه‌فای خاطر پاکان که‌ده‌ر بۆ
ئه‌ر ته‌نیای بی‌فه‌رد فه‌رد گشت فه‌ردان
په‌حمش که‌رد وه‌ حال جه‌سته‌ی سه‌رگه‌ردان
پیم یاوان وه‌ شه‌ه‌د لوطف هه‌لاوه‌ت
سه‌یقه‌ل دا وه‌ زه‌نگ زه‌هر قه‌ساوه‌ت
ئه‌وسا ئه‌ر هه‌ر پۆ ، هه‌ر سات ، جه‌ نۆوه
شه‌مامه‌ی نامه‌م نامات وه‌ بۆوه
بزبان سه‌رده‌فته‌ر دل بی‌ده‌ردانم
عه‌به‌س نه‌ پای هه‌رد ده‌رد سه‌رگه‌ردانم
سا بۆ به‌شق شای نه‌قشبه‌ندان گشت
نه‌فه‌س چون شمشر میصری نه‌ برشت
نالآت جه‌ داوه‌ر په‌ی حال من بۆ
لالآت په‌ی ئەحوال مه‌لال من بۆ
به‌ل ئە‌ی حال ته‌بدیل وه‌ حال خاص بۆ
شیشه‌ی دل نه‌ زه‌نگ عیسیان خه‌لاص بۆ
(داخی)م دل وه‌ زه‌نگ عیسیان خال خالم
موحه‌ووه‌ل وه‌ لوطف ته‌حویل خالم

پارچه‌ شیعره‌که‌ی کاک ئەحمه‌دیش پاشان له‌ باسی خۆیدا
بلاوه‌که‌ینه‌وه .

داوای بکا ، به لām دهنگی نه کردووه تا مهولهوی کچه کهی داوه به شوو ،
ئهوجا به پارچه شیعریک گلهیی له مهولهوی کردووه که سهره تاکه ی
ئه م به یتیه :

نیشانه ی ناوک نیگای نازاران
یانج سهردهفته ر سوپای خه مباران

مهولهوی یش زوری پی ناخوش ئه بی که به م ئاره زووه ی ئهوی نه زانیوه
تا بوی جی به جی بکاو پارچه شیعریک زور ناسکی له وه لāmا بو ئه نووسی
که سهره تاکه ی ئه م به یتیه :

چی شه ن په شیویم ؟ ماته میی دلن ،
یا کزه ی ئامای نامه ی بولبولن ؟

بولبولیش به رابه ر به م ههسته ی مهولهوی پارچه شیعریک تری بو
ئه نووسی ، به لām له میشا هه ر دلگرانی خوی له به نسیب نه بوونی کچه که
دهر ئه بری و به م به یتیه دوایی دینی :

ئه ما حه یف (بولبول) جه ویت هه راس که رد
په ی ته نیا گولئی ویت که س نه ناس که رد (۲۱)

یه کیک تری له دوستانه ی مهولهوی شیخ مؤمنی سازانی به که خه لیفه ی
شیخ موحه ممه د به هائوددین بووه و مهولهوی زوری ریژ لی گرتووه و له
سهره تای پارچه شیعریک به م جو ره قسه ی له گه ل ئه کا :

نه تیجه ی پاک دین شیخ سازانی
خاس وه ته ن نه تو ی دهروون سازانی

---

(۲۱) ئه م سئ پارچه شیعره ی بولبول و مهولهویمان له دیوانی مهولهویدا
بلاو کردووه ته وه .

دۆستىكى تىشى مەلا يۈرۈش ناۋىك بوۋە بۆم ساغ نە بوۋە تەۋە كىيەۋ
خەلكى كۆي يە • مەۋلەۋى لە پارچە شىعەرىكىا بەم جۆرە پروۋى دەمى
تىئەكا :

لوقمە كەى ماساۋ قوۋل دەرياي مەيل
لوخت ساي كۆلەى ساراي دوۋرىي لەيل

يەككى تر لە دۆستانى مەۋلەۋى سەيىد عەبدولصەمەدى خانە گايى بوۋە
كە پاش تەۋاۋ كەردنى خويىندىن و ۋەر گەرتنى ئىجازەى مەلایەتى ئەكەۋىتەرى
بۆ كرماشان تەدارەكى ژنەينان بكا ، لە رىدا لە نرىكى دەۋلەتاۋا مار
پىۋەى ئەداۋ ئەمرى و لە دەۋلەتاۋا بە خاكى ئەسپىرن • مەۋلەۋى بە پارچە
شىعەرىكى بەسۆز ئەم ذاتەى لاۋاندورە تەۋە • سەرەتاي ئەۋ پارچە شىعەرە
بەم بەيتە دەست پىئەكا :

پاي شادىم ديسان ماران گەستەۋە
نە پىالەى چەم ژار تۆ بەستەۋە

يەككى تر لە دۆستانى مەۋلەۋى حاجى مەحمۇدى يارۋەيسە كە
ۋەكىل و مەسرەفدارى مەحمۇد پاشاى جاف بوۋە (۲۲) •

دۆستايەتى مەۋلەۋى و حاجى مەحمۇدى يارۋەيس دۆستايەتى يەكى
زۆر بەھىز بوۋە • ھەر لەمەيشەۋەيە كە عەبدولرحمانى كورى حاجى
مەحمۇدى يارۋەيس بە گوللەى وىل پىكراۋە و مردوۋە ، مەۋلەۋى بە چەند

---

(۲۲) ئەم حاجى مەحمۇدە لە ئەسلا لە عەشرەتى (كلاشى) يە ، ۋەختى خۆى
كۆچيان كەردوۋە لە عەشرەت جوى بوۋنە تەۋە ۋە ھاتوۋنە تە شەرەزور لە
ئاۋايى يەكانى (تەپە كورە) و (تەپى سەفا) و (بەشارەت) نىشتەجى بوۋن •
حاجى مەحمۇد پىاۋىكى كارامە و لى ھاتوۋ بوۋە لە ناۋ بەگزادەى جافا
زۆر بە حورمەت بوۋە ۋە پىۋەندى رۆحىيىشى بە شىخانى تەۋىللەۋ بيارەۋە
زۆر پتەۋ بوۋە •

پارچه شیعی پرستۆز لاواندوو یه یته وه که یه کیکیان ئه وه یه بهم چه ند به یته
خه مگینه ده ست پئی ئه کا :

ئای کئی بی هه و آل لوی تۆ ئاوه رد
به ختش بهرگه شت بۆ هۆشم وه حشی که رد

مدیا ئه و شۆنت دڵ نه په نهاندا
چون ئیسیم (په حیم) وه شۆن (په حمان) دا

کو تره که ی ئازاد هه ریم دڵ بیت
دانه ی مۆبه ت چین په ی ویت غافل بیت

سه ییاد چه پگه رد ئاخر فرسه ت سه ند
ناکاو دوور ئه نداز دووریت وه دڵ شه ند

یه کیکی تر له دۆستانی مه وله وی مه لا فه تاحی جه باری بووه که ئه میش
شاعیریکی ناسکی له هجه ی گۆران بووه (۲۳) •

---

(۲۳) وا لیره دا ئهم به هه رنامه یه ی مه لا فه تاح بلا وئه که ی نه وه :

ساقی ، سا (ده ی) شی ، وه هه ر ئاماوه
گولان سه رکیشان نه تۆی ساراوه

هه وای دڵ گوشای نه یووی به هه شته ن
فه ر وه یووی سه حرای گه رمه سیتر وه شته ن

واده ی باده ی ناب سه یر وه هه رده ن
سه رزه مین مه ظه ر لیکای دیداره ن

زه مزده ی فیراق دڵ ئه فگارانه ن
سه دای ته پل تیپ ده رده دارانه ن

وه خت نۆشانۆش سه بووی قه رقه فه ن
ده نگ زیل و بهم دائیره ی ده فه ن

درهختەن ، سەبزەن ، شنۆی شەتاوەن
 نەورۆزەن ، گۆلەن ، ھەوای پای کاوەن
 مەیهەن ، مەعشوووقەن ، مۆبەتەن ، مەیلەن
 خومەن لەبڕیزەن ، پیالەن کەیلەن
 شۆرەن ، شۆرشەن ، غەوغاو غریوەن
 وەر جیلووی جەمال دلان فریوەن
 نە گشت دیاری تەجەللای طوورەن
 نە فحەیی گێرودار قەتل مەنصورەن
 فەنا فیلالاھان مەست دل ئاگاھ
 بی باک مواچان (انی انا الله)
 رەندەن سەر مەست جان فیدای جانان
 (انا الحق) چون ذیکر زاھید موانان
 بۆ تا بگێرین خوسرەوی بەزمی
 چەنی ھەستیمان بکەرین رەزمی
 بەزمی چون مەجلیس بەھمەن وە کام بۆ
 گا حەدیث جەم ، گا باس جام بۆ
 ئەی ساقی دەخیل من وەی زامەوہ
 ئیلتیفاتی کەر تو وەلامەوہ
 عیلاجی پێم دەر سوودمەندم بۆ
 باعیث حەیات قەیدمەندم بۆ
 رستگارم کەر لەم بەند دامە
 قەدەم رەنجان کەر وادەم تەمامە
 تەشریف باوەرە وە سەبووتەوہ
 وە پیالەیی گۆل رەنگ چون یاقووتەوہ
 وە سینیی سیمین ظەرف زەرەوہ
 وە جام گۆل فام بۆعەنبەرەوہ
 ھەرکەس بگێلۆ نە جام پەیی کامی
 دەرمان بۆ پەیی ئیش ھەر دەر دو زامی
 وە مۆسیقەیی مەشق صەد قانوونەوہ
 دەم وە صەدای ساز ئەرغەنوونەوہ

نامه کانی مهولهوی

مهولهوی وهك مهلايه كي گه وره و شاعیريكي بالا و پیاويكي کومه لایه تی
خاوه ن ری وشوین و وهك مه نسوویيكي دل پر له سۆزی شیخانی نه قشبه ندیی
ته ویله و ، هه روا وهك یه کی له و بلیمه ت و هه لکه وتووانه ی چه رخی
رۆژ گاره کیهان له ئاستی بلیمه تی و هه لکه وتووینی ئەواندا نه بوه ، گه لی
نامه ی له پاش به جی ماوه و هه ر به وه شا که ئەو نامه گه لی له وه که مترن که
له گه ل پایه ی له گه لی سه ره وه به رزی مه وله ویدا بگونیچین — دیاره چه ند
ئه وه ندهشیان فه وتاوه یا هه ر هیچ نه بی زۆریان هیشتا له ژیر باری تۆزی
گه ردووندا شارراونه ته وه .

ئیمه به بلا و کردنه وه ی ئەم ئەندازه به رده ست که وتووهری نامه کانی
مهولهوی دهر گایه کی گه وره بۆ ئەوانه ئەخهینه سه رپشت که عه ودالی
ناسینی چاتری مه وله وین و ئەیان هوی له درزی دهروونی خۆیه وه لی
بکولنه وه و هه لی سه نگین . هیواشمان ئەوه یه ئەو دلسۆزانه ی نامه ی تری
مهولهوی یان لا هه یه پیشانمانی بدن ، به لکو ئەمه خواجه بتوانین له
به ره مه کانی له مه وپاشماندا بی یانخه ی نه پروو و نه هیلین وهك هه زاران
به ره مه می تری هه لکه وتووهری کانی کوردو کوردستان به وه وتین .

موطریب تۆیش وه چه نگ دلنه وازه وه

وه سۆز سه متهوور سه دای سازه وه

مه ر واچان (مه لا) جه هه ستیی ویش ره ست

بی وه کاسه لیس مه ستان (الست)

ئهم مه لا فه تاحه پیوه ندی به کی به تینی له گه ل به گزاده ی جافی گه رمیان
بووه و هاتوچۆی لای موحه ممه د پاشاو مه حموود پاشای جافی زۆر
کردوه . جاریکیشیان میوانی مالی قادر به گی ناوی جاف ئەبی له
(بانه بۆر) ، ئەمنه خانی ژنی قادر به گ پیتی ئەلی : مه لا بی لای ئیمه دانیشه
بانه بۆرت ئەده ینی بۆ خۆت بیکێله . ئەویش ئەلی : به خودا ئەمنه خان
بانه بۆری ئیوه هه ر بۆ قادر به گ باشه ، به من ناکیتریت ! ..

نامه‌ی یه‌که‌م

بو شیخ عثمان سیراجوددینی نووسیوه

مخدوم مطاع مهربان ، و قطب دائره حق‌شناسان ، و ضیابخش دل ناتوان ، و روشنی‌ده دیده‌پیر و جوان ، اعنی به شیخ عثمان که حدیث (الحیاء شعبه من الایمان) در شأن او جویان‌است ، به قادر منان میسپارم تا مدید الزمان در امان خود نگه‌دارد .

و از جانب آن مرکز دائره امن و امان ، و از کلك درر سلك دبیر عطار نشان ، نامه عنبرفشان به یادآوری مخلص آستان روانه فرموده بودند ، در اسعد زمان و امجد اوان چون وحی آسمان مقوی عقیده ایمان گردید . و از خصوص عزای ما ایمائی رفته‌بود ، به موافق آیه (انا لله و انا الیه راجعون) ، دیده‌را نوری و جان‌را سروری و دل غمدیده‌را صبوری حاصل شده (۲۴) .

و باقی بنده اخلاص کیش و معتقد عقیده اندیش اخلاصش زیاد از حد و بیش از بیش‌است . والسلام ختام .

المعلوم

نامه‌ی دووهم

بو شیخ موحه‌ممد به‌هائوددینی کوری شیخ عثمان سیراجوددینی

نووسیوه له وه‌لامی نامه‌ی‌دا

تمیمه بازوی حیات درویشان ، و تتمه نیروی ثبات دل‌یشان ، اعنی نتایج افکار ابکار منشیان ایشان ، به سروقت فقرای بی‌مراد و سرافرازی

---

(۲۴) مه‌وله‌وی له سه‌رده‌می شیخ عثمان سیراجوددیندا مالی له دئی (گونه) بووه . لهو سه‌رده‌مه‌دا کوریکسی سه‌بید موحه‌ممد ناوی مردووه . وادیاره شیخ سیراجوددین هم نامه‌یه‌ی بو پرسه به‌بونه‌ی مهرگی نهو کوره‌یه‌وه بو نووسیوه .

حقرای خلوصیت نهاد رسید • شمایم بوی گلهای فقراتش بوی بساتین عهود
قدیمه به مشام رسانید ، پیر جانرا به جوانی جاودانی مشرف گردانید •
آنچه از شفقت اظهار فرموده بودند عکس پرتو اخلاص بیدلاناست • بلی

عشق هرچند بین بین آید

میل کلی ز جانبین آید

(رفع الله حجاب الاثنینة من البین ، وأدام الطرفین للطرفین) • ازینکه
فراقرا به تمنای وصال دوستتر داشتم یقین

هجری که بود مرا ز دلبر

از وصل هزار بار خوشتر

علاوه بر آنکه اگر تعلق روحانی که عبارت از مرحمت سرکار و عقیده
این شرمساراست ، تلاقی جسمانی را چه فائده که : گر در یمنی چو با منی ،
پیش منی ، والا

چو پیوندی نباشد آب و گلرا

چه خیزد از ملاقات آب و گلرا

بهر صورت

گر بمانیم زنده ، بردوزیم

جامهء کز فراق چاک شده

ور بمیریم ، عذر ما بپذیر

ای بسا آرزو که خاک شده

حاصل ملاقات عدم فراموشی یکدیگراست ، نه از ما فتوری ، و نه
از شما قصوری • (رزقنا الله وایاکم الاستقامة وشرفنا معکم بحسن الختام •
والسلام) •

المعلوم

نامه‌ی سی‌یه‌م

بۆ شیخ موحەممەد بەهائوددینی نووسیوه
له وه‌لامی نامه‌یه‌کیا

تتمه‌ء اعتقاد درویشان ، و تیمه‌ء بازوی اعتضاد ایشان ، یعنی
سرافرازنامه‌ء سامی ، و مفاوضه‌ء واجب الاعزاز گرامی از جانب آن مظهر
کلام خدائی و نوازنده‌ء نوای آشنایی بسروقت دل‌ریشان رسید ، موجب
تذکر عهد قدیم گردید • اظهار از بابت کثرت شفقت خود فرموده بودید •
راست‌است استیلای خلوصیت و اشتیاقی که از طرف فقیران‌است (شاهد
صدق علی ذلك الحال و اصدق دلیل علی هذا المقال) • آری :

عشق هرچند بین بین آید
میل جزئی ز جانبین آید

(رب المشرقین والمغربین) طرفین را بجهت طرفین نگهداری فرماید ،
و آینه‌ء یکدیگر را برای انعکاس محبت یکدیگر مصیقل نماید (والحمد لله
رب العالمین) •

نهاده داغ بر دل همچو لاله
کند جان از درون نی چو ناله
چو از دل برکشد ناگه نوائی
جدا برخیزد از هر نی صدائی
ز مضمونش هرانکس واقف آید
دعاگویت مستتبط نماید

که حق تعالی ظاهرت را به زینت احکام شرع انور و باطن‌ت را به زیب
رویه‌ء صالحان فیوضات گستر قدس الله سرهم الاطهر آرایش دهد ، و نبض
عمل صحت دایما در بازوی اعتدال تام برجهد •

خصوصاً عمر فرزندان نامیش
مفضل‌دار ز اخلاق گرامیش

پیش کسان کس دعا همین‌است و بس که انسان بی‌انصاف بظاهر
و باطن بصورت انسان‌است ، و ظاهر بی‌باطن و باطن بی‌ظاهر وجود و عدمش
یکسان‌است • دولت دنیویه بالمره (هباء منشورا) و اهل معرفت از هباء
منشور دور و نفور و مذنبان را انابت به رب غفور و شکور ضرور • والسلام •

عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی چوارهم

بۆ شیخ عه‌لی حوساموددینی نووسیوه

یا علیّ الأعلی و یا أبا الحسن ! عرض میشود که بندهء پیرا در طاق
رواق فراموشی گذاشتند ، و در مصیبت امسال و پارسال بخانهء خاموش
گماشتند • اگرچه لایق آنم ، چونکه نافرمانم ، همیشه درین ضیقت بمانم ،
لکن رحمت و حمیت علی امری است آشکار و جلی • همان رحمت را چه
شد و آن حمیت شهزادهء آزادگیت کجا رفت ؟ امثال امر :

نادِ علیاً مظهرَ العجائبِ
تجدده عوناً لك فی النوائبِ

را بجا آوردم ، و فرزندی عبدالله را بهمت علی سپردم که آگاهی اگر
کاسنی تلخ‌است از بوستان‌است ، و اگر عبدالله مجرم‌است از دوستان‌است •
زیاده ازین چه عرض شود • (مشکله شارحها أبو الحسن) • مختارند • والسلام •

نامه‌ی پینجم

بۆ کاک ئه‌حمهدی شیخی نووسیوه

سلامی باصفاتر از تفحات نافهء تاتار ، و تحیاتی خوش‌نماتر از روایح

گل‌های بهار ، و دعواتی سوزفزا تر از نغمات عنادل گلزار ، بران روشنی بخش دیده اشکبار ، و آن مایه زندگی و حیات روزگار ، و آن نونهال حقیقه حیدر کرار ، و آن نظر کرده الطاف حضرت پروردگار ، و آن والا برگزیده احمد مختار ، و آن در طریق حق پاینده و برقرار ، و آن صفا بخش قلوب جمیع ابرار ، و آن در میان خاص و عام چون زر کامل العیار ، و آن ملاذ وملجأ عبید و أحرار مبعوث و اصدار میگردد .

وبعد از طی مراسم دعا و شرح شوقمندی بمد منتهای ، مشهود رأی بیضا ضیای شمشعه پیرای آن بزرگوار کامگار نامدار وفادار کامل العیار میدارد .

حالات را جویا شوند ، خدا شاهد حال است و گواه (ما فی البال) و بینه صدق مقال است ، شب و روز دست تمنا به درگاه قادر بی همتا از جهت دعای خیر برای ذات بابرکات کامل الصفات آن منبع جود و حسنات برداشته ام . امید به خدای غفار و قادر مختار و خالق لیل و نهار چنان دارم از حوادث روزگار و نوائب فلك کیچرفتار و مصائب زمانه غدار نگهدارد . مرجواست که من بعد رویه مخلص نوازی را به جا آورند ، و دورافتادگان درمانده را از گوشه ضمیر منیر مرحمت تخمیر فرونگذارند . والسلام .

المعدوم : عبدالرحیم

نامه‌ی ششم

بۆ شیخ عزیزى جان‌ه‌وه‌ره‌یى نووسیه

برادر عزیزم ، تشنگان و تاریك نشینان دوری را به آب حیات عبارات نامه به صحابت خضر سیراب فرمودند . کرم کردی ، (جزاك الله خیرا) . بدین شکسته بسته مصدعم :

دیدم ، نه ونه مام ، نه وتوول ساوا . . الخ

پرتو آفتاب بر ذرهء نایاب افتاد ، هی شادی ! نسیم روح پرور گل در
باغ^(۲۵) بلبل در دام افتادهء بند مشکل را طراوتی داد ، ای آزادی !

من که باشم که بران خاطر عاطر گذرم

لطفها میکنی ای خاک درت تاج سرم

حق تعالی آن نوگل باغ لطافت را هرگز پژمردگی نآورد ، و بران
بهارستان گذر سردی خزان نبرد . عذر نفرستادن تحفه آورده بودند ،
تصدیعی را زیاده بر خاطر نازك افزوده اند ، و گرنه یادآوری ایشان عین
هدیه است . همان التفات هر زخمی را دوا است ، و همان مرحمت هر زاری را
شفا . همیشه این شیوه را مراعات و پیشه فرمایند . دلدادگان را به گوشهء
چشم مرحمت خوشه نمایند . والسلام .

العدوم

نامه‌ی جهوتهم

بۆ مه‌لا موحه‌مه‌د صالحی فه‌خرو لعه‌له‌مای نووسیوه (۲۶)

من من ، بلکه خرمن خرمن ، به انجمن کمالات مکمن فخر زمن ، ز من
افتادهء زمن ، عرض سلام و دعای حسن ختام رسیده باد .

---

(۲۵) له ده‌سنووسه‌که‌ی سه‌یید طاهیری هاشمی‌دا نووسراوه : (دماغ) .

(۲۶) له شیوه‌ی ئەم نامه‌وه وادیاره هه‌رچه‌ند مه‌وله‌وی رووی ده‌می له
فه‌خرو لعه‌له‌ما کردووه تیایا ، له راستیدا رووی ده‌می له شیخ یوسفی
موده‌پررسی دارولئیحسانه‌و وه‌لامی ئەو ئەداته‌وه . ئەم شیخ یوسفه ،
پاش کاره‌ساتی (کاروان‌سه‌را) ی سنه‌و ناچاربوونی شیخ عه‌بدولقادری
موهاجیرو شیخ نه‌سیمی برای بۆ کوچ کردن بۆ ولاتی بابان ، به‌فرمانی
غولام شا خان کراوه به‌موده‌پررسی دارولئیحسان ، چونکه به‌پیتی
مه‌شربه‌و ئاره‌زووی ئەو ژیاوه . پاش مردنی غولام‌شا خانیش که‌فرهاد

وبعد ، مجتهدین ما در کتب فقهیه از انقباس متبرکهه نبویه این حدیث را آورده اند و انداز علمارا به او کرده اند که « اذا ظهرت البدع و سب أصحابی ، فليظهر العالم علمه ، فمن لم يفعل ذلك فعليه لعنة الله والملائكة والناس اجمعين . لا يقبل الله له صرفا و لا عدلا » .

پس چاره چیست اگر نگوییم ، و دادرس کیست اگر نجویم ؟ سلسله

میرزای مامی ناصیروددین شا ئه بی به فرماندهوای سنه ، ئه م هه ره له سه ره مزگه وتی دارولئیحسان ئه مینیتته وه ، چونکه له گه ل ئه میش جوړ بووه .

هه روا له خویندنه وهی نامه که وه ده رئه که وئ که مه وله وی نامه یه کی بو فهرهاد میرزا نووسیوه و به هوی فخرولعوله ماوه بووی ناردوودو نه یو بستوو که سی تر له وه ئاگادار بیی ، به لام شیخ یوسف پیی ئه زانی و فخرولعوله مایش دانی بو پیا ئه نی که نامه ی مه وله وی به . هه روا دیاره که شیخ یوسف له جیاتیی ئه وهی وه که مه لایه کی به راستی مه لا داکوکی له ریپازی ئایینی خوی بکا ، به لای ریپازی ئایینی فهرهاد میرزایدا شکاندوو و فخرولعوله مایش له م مهیدانه دا بهرپرچی نه داوه ته وه . شیخ یوسف که له نامه که ی مه وله وی و بابته تی نامه که ئاگادار بووه ، نامه یه کی پر له تانه و ته شهرو له ریگالادانی بو مه وله وی نووسیوه . به لام مه وله وی نه یو بستوو راسته و خو وه لامی بداته وه ، له که لینی فخرولعوله ماوه وه لامی داوه ته وه . ئه مه ئه و نامه یه و به ئاشکرا ئه و بابته تانه ی لیوه ده رئه که وئ که شیخ یوسف له نامه که یدا نووسیونی . هه روا له م نامه یه وه ده رئه که وئ که مه وله وی بو داکوکی کردن له بیروباوه ری خوی چهند ئازاو نه ترس بووه ، وه که چون ئه وه ش ده رئه که وئ که له م کیشه دا فهرهاد میرزای حوکران و ریپازی ئایینی له ریپازی ئایینی مه وله وی جیاواز ، گه لی له شیخ یوسفی به دیمه ن هاوریپازی مه وله وی ، به لام له راستیدا خو به ده ست حوکرانانه وه داو ، نه رمتر و گونجاوتر و سنگ فراوانتر بووه !

شایانی وتنه فخرولعوله مایش و شیخ یوسفیش ، وه که شیخ عه بدولقادی موهاجیر له بنه مالهی مه ردوخین و خزمی یه کن و پاش چهند پشت ئه گه نه وه به یه که . له باسی (دۆستانی مه وله وی) دا چه رده یه که له باره ی فخرولعوله مایش و شیخ عه بدولقادرو براکانیشیه وه قسه مان کرد .

علیه فخر العلما به علم و فضل مشهورند • بایستی که نگذارید جناب مدرس مقدمات لطایل بنویسد ، چرا که در حضور حضرت شیخ ما قدس سره اغلب اوقات اجله اعزه مثل ملا احمد نوتشی و ملا علی طالشی و ملا عثمان اهل سلیمانی و ملا عبدالله داغستانی و ملا حامد اورامانی که هریک در علم و معرفت و صلاحیت بی نظیر و بیان مناقبشان خارج از دائره تحریر است ، هستند • مکتوب همچنانرا دیدند ، شهرت سلسله ایشان در رتبه آحاد همی نمی ماند • انسان در پیش عوام هر طرز باشد چ ضرر ولی ثبوت بی دانشی در خدمت خواص (فیه خطر و خطر ، ای خطر و خطر) •

وز پی رد و قبول اندر کمین
وز پی رد و قبول اندر کمین

و از هر جانب صدای :

ای مگس عرصهء سیمرغ نه جولانگه تست
عرض خود میبری و زحمت ما میداری

به گوش مدرس خواهد رسید • ازان جهت روی خطاب به سرکار شما نمودم ، از علم و عقلت ایمن بودم • در خصوص فرموده بود : گفتم این عریضهء چلیپایی نوشته شده از کیست ؟ فخرالعلما به تبسم به تکلم به خموشی به نگاه فرمود از معدوم است • پس تو اگر اشاره به شیرینی عبارات عریضه و مضمون آن کرده ، و مدرس حالی نشده خوب ، والا تو چه جرئتی کرده ای خودرا در پریشانی عبارت و کتابت اشاره که ابلغ از صریح است شریک مدرس ساخته و به دام مخالفهء حق انداخته ، عریضهء مجملهء سابقه با این عریضهء مفصلهء لاحق هر دورا ملحوظ فرموده فرمایند ، پس حالت مرقومهء مدرس را که در جواب ما نوشته است منظور نمایند ، والا در خصوص مدح و ثنای جواب والا آیده الله تعالی هر چه فرموده زحمت کشیده ، چرا که :

مدح و تعریف است تخریق حجاب
فارغ است از مدح و تعریف آفتاب

مدح او حیف است با زندانیان
گویم اندر مجمع روحانیان

آنچه در ضبط و ربط و عدالت و معرفت نواب والا اعانه الله نوشته
شده ، دانه از چند انبار و قطره از چند بحار است و بس .

کمال روح اعظم زین چه باشد
به جز ذم وی این تحسین چه باشد

صد چندانۀ جناب مدرس و مفتی زهابی (۲۷) اخلاص داریم بلکه
مدح و ثنای فقیر در میان امنای دولت عثمانیه به نواب والا مشهور است ،
و نفس مبارك والا خودش میداند که وقتی تشریف به کردستان آوردند اول
کسی که از دعاگویان دولتین و برزخ مابین عریضه نوشت و دلالت خادم
و استمالت خائن و التیام دادن بائن و ترغیب مستقیم بودن کائن نمود من
بودم ، و حالا نسبت به نواب والا همچنان هستم ، و بعد ازین ان شاء الله
همچنان خواهم بود . و نواب والا حفظه الله تعالی هم هرچه عرض نموده ام
از رعایت علما و صلحا دریغ نهرموده ، و در تعمیر و تسخیر ملک و
رعیت پروری سعی بوده ، و موافق (هل جزاء الاحسان الا الاحسان)
با خادمان به لطف و مرحمت و مطابق (و جزاء السيئة سيئة بمثلها) با خائنان
در عنف و نقمت بوده اند . دیگر افراط و غلو در علو رتبه زیاده ازین
نمیخواهد ، و هر آنیه اخلاص ما زیادتر است چرا که خارج دولتیم ، و این

---

(۲۷) سہید طاہری ہاشمی لہ دہ سنووسہ کہی خویدا لہ سہر ئہم شوینہی
نووسیوہ : وادیارہ فہرہاد میرزاو مفتی زہاوی پیوہندی دوستانہیان
لہ نیواندا بووہ .

قدر نعمت جناب والا در حق جناب مدرس بوده در حق ما نبوده • بایستی که جناب مدرس چنانکه نبوت و وحی آمدن را برای والی مرحوم رحمه الله که غلام شاه (۲۸) و چاکر نواب والا بود ثابت مینمود ، و اهل سنه اغلب شهادت بر آن میدادند برای نواب والا که صد پایه از والی زیادتر است ، میبود الوهیت را ثابت نماید • عجب میآید که به محض تعریف نسبت به نواب والا و به مجرد مدح اکتفا نموده •

و ثانیاً خِلیع ملوک در پیش اصحاب صف و ارباب سلوک ، کلی باشد یا جزئی ، مرغوب و محبوب القلوب است • کتاب قاموس به سرافرازی این اخلاص مأنوس نه مجدول بود و نه مذهب ، از وجه کرم و لطف عجب شرف ورود بخشود • حمد خدا را به جا آوردیم ، شکرانه انعام نواب والا را به منطوق (من لم یشکر الناس لم یشکر الله) به دل و زبان کردیم ، بر هردو دیده اش نهادیم و فرستاده را تبرک درویشانه دادیم • همان تفاوت بین کلی و جزئی را مگر جناب مدرس بفرماید : کار پاکان را قیاس از خود مگیر • علت مشترکهء بین الاصل والفرع در اینجا نیست ، قیاس مع الفارق است ، بلکه در نزد علما کلی جزئی است و جزئی کل ، ولکن انعام کتاب سبط ابن الجوزی را به فحوای (زین عصا تا آن عصا فرقی است ژرف) حیثیتی جدا و جهت دیگر است ، چونکه ایماء و اقتضاء و صراحة مشتمل در جاهای متعدده بر سب و لعن و طعن اصحاب کرام است (رضی الله عنهم اجمعین) •

ازان جمله در مبحث (ذکر ماجری له بعد وفات امیر المؤمنین کرم الله وجهه) تماشاکن چه در مدونه و چه در حاشیه چه کرده است ، و نقل از زمخشری نموده که معتزلی بدعقیده و مخالف اهل حق در اصول و فروع بوده و توبه اش در آخر عمر هم معلوم نیست و کلامش را جهت شبهه

---

(۲۸) غولام شا خان : نه مانو لالا خانی والی ، پیشان له باسی (دوستانی مهله وی) دا ناومان هینا .

و ضلالت به جا گذاشته • و الحق علامه بیضاوی علیه الرحمه در تفسیر مثل سایر علما در کتب کلامیه در رد و ابطال مذهب زمخشری و تجرید و تزئین و تضعیف ادله سائر اهل اعتزال کوشیده و داد سخن داده اند •

بنا بران میگویم مبدا چونکه مختوم به مهر نواب والا در چند جا است علما و امنای دولت عثمانیه ببینند خدا ناخواسته چنانکه در بغداد در خصوص امثال آن کتاب در این چند سال نزدیک آن همه همه پیدا شد نقصی یا طعنی به بارگاه نواب والا برسد از آن جهت گستاخی نموده بلا تشبیه (لا مناقشة فی المثال) بسان واقعه (و اذ قال ربك للملائكة اني جاعل فی الارض خليفة ، قالوا أتجعل فیها •• الی آخر الآیة) سوآل از حکمت فرستادن آن کتاب کردیم نه رخنه از رب عالم یا غیبت حضرت آدم صلی الله علی نبینا وعلیه وسلم باشد •

پس نواب والا وفقه الله جواب حکیمانه با نوازش و التفات را موافق اصول شرعیه و قانون دولتی نوشتند و صادر فرمودند ، به قوه دراکه یافته بود که این فقیر را چه مطلب است جزاه الله تعالی ، ولی جناب مدرس درك نکرده بود متصدی عبارات پریشان شده اند ، از جمله آن عبارت است «محرک سلسله تبدیل وفاق دولتین به تفاق ذات البین بود» • انتهى • الحمد لله دولتین متفقند و کس در تدبیر خلاف اصول مابین نیست •

سوآل و جواب علماء و مناظره دگراست و افساد و اصلاح مابین و دخل امور ملکین چیزی دگر • سوآل علما چنانکه در عصر قدیم و جدید بوده و هست از تحقیق مسائل است و افساد و اصلاح خائن و خادم در امور ملک و عزل و نصب و تبدیل و خاك و آب و بغی و عصیان و تفرقگی رعایا و برابری است • جناب مدرس را چه حالت است که پی نبرده • این ره که تو میروی به ترکستان است •

و ثالثا فرموده بود که :

ساقی مگر وظیفهء حافظ زیاده داد
کاشفته گشت طرهء دستار مولوی

خوشم ازان لسان الغیب شیرازی علیه الرحمة آمد • آری راست
فرموده از نشأء صهبای شیخ خود قدس سره که پیر میخانهء سعادت اولوی
و اخروی است ، آشفته شدن طرهء دستار مولوی سبب جمعیت و باعث
هزار فیض صوری و معنوی است • بلی :

تا ابد بوی محبت به شامش فرسد
هر که خاک در میخانه به رخساره زرفت

لکن ای مستولی بر مدرسهء پروسوسه ، و ای متولی اوقاف ،
نشیده :

فقیه مدرسه دی مست بود و فتوی داد
که می حرام ، ولی به ز مال اوقاف است

مدرس و گفتگوی مناسب بدین مقام حاشا و کلا • مولوی باور
ندارد این کلام •

و رابعا فرموده بودند : کتاب سبط ابن جوزی نسخهء آنرا از علمای
اعلام اهل سنت گرفته • انتهى • ازین عبارت مفهوم است که مجموع آن
کتاب ارآن علماء مأخوذ است ، چرا که از طرف ثبوت وجود مجموع به
وجود اجزاء است ، ولی ندانسته است که در جانب نفی انتفای مجموع به
انتفای بعض اجزا هم میشود • ما نمیگوییم اگر فرضا از سبط
ابن جوزی است مجموعش از علمای اهل سنت نیست ، اما آنچه از فضایل
و مناقب در آن کتاب است مسلم است • و فرموده است که احادیث منقولہ

مجتمع در آنجا را متفرقا میتوان در مؤلفات خبر و مصنفات سیر پیدا نمود .
 انتهى • بلی در مؤلفات خبر اهل حق و در مصنفات سیریکه حلال و حرام
 و راست و دروغش آمیخته نباشد میتوان یافت ، لکن فضایل و مناقب نه
 سب و طعن چنانکه در آن کتاب است • و فرموده است : نقل اقوال میکند
 و بیان گفتهء رجال مینماید • انتهى • آری نقل اقوال میکند ، اما مختلط
 به صحیح و ضعیف شدید الضعف که (لایعمل به فی الفضائل فضلا عن
 اعماله فی السب والطعن والردایل) • و بیان گفتهء رجال مینماید ، بلی ،
 اما نحو من و مدرس که نه مجتهدیم و نه متبحر در مذهب ، بلکه عامی غیر
 متأهل للنظر و مقلد محضیم ، و خبر از تمیز حدیث صحیح از غیر صحیح
 و آگاهی از اتصال سند و اطلاع از احوال رجال رواة نداریم و عالم بالتمام
 به آیات ناسخه و منسوخه و خاص و عام مثلا نیستیم و مطلع ناقص به
 اسباب نزول هستیم ، برای ما عمل به امثال آن کتاب و یا به آیات
 و احادیث مسکوت عنها احتجاج کردن چه گونه جایز است (کما فی فتح المبین
 الذی نقل المدرس عنه فی بحث التقیة) ؟

پس از تقیه یا بحث کنیم • ماهیت مقسم مشترك بین الاقسام است ،
 ولی امتیاز اقسام از یکدیگر به انضمام قیود متباینه یا متخالفه است • از
 نفی قسمی نفی قسمی دیگر لازم نمیآید • مثلا ماهیت مشاعه بین غبطه
 و حسد ، و حقیقت مشترکه میان مداراة و تقیه هست ، لکن امتیاز بین
 اقسامشان به حیثیات است • آنچه این فقیر از مذهب اهل حق و از اصحاب
 کرام رضی الله عنهم نفی کرده ام حسد مذموم و تقیه مشؤومه است نه مداراة
 محموده و غبطه معلومه ، چنانکه از عریضهء لاحقهء موافق کتاب صواعق
 کالصاعق مستفاد میشود •

جناب مدرس را بعد اربعین ادراک بوی فتح المبین شرح اربعین مگر به
 دماغش برسد • فرموده بود که تجرید که حاشیهء جدیده و قدیمه اش از عالم

ربانی جلال دوانی است خلاف بسیار دارد ، مطاعن زیاد می‌شمارد • انتهى •
 نعم صدق المدرس و صدقه الفقیر ، ولی ندانسته‌است من گفته‌ام که سبب
 و طعن در کتب اهل سنت نیست ، و او تا حال حالی نشده‌است که صاحب
 تجرید کیست ، و آن همه رد و ابطال در حاشیه‌اش بهر چیست •
 و فرموده‌است که از سوء سلوک صاحب کرم از کرم پشیمان و دست
 زبردستان از احسان کوتاه و روزگارشان تباه آید • انتهى • اول سوء
 سلوک این‌است که تقیه مشؤومه را بکنی و کتمان حق را بنمائی • حاکم
 ادباً موافق (و شاورهم فی الامر) مشورت به شما می‌فرماید ، و شما جرئت
 آن نداشته باشید که فتوای حق را اظهار کنید • حاکم مشمول طعن
 و خودتان را مطابق حدیث مورد لعن نمایند • فقیر از سلسله رسولم ، و از
 صلب مرتضی و ترائب بتول • غایتش این‌است که زهرم بدهند یا شهیدم
 بکنند و سرم بر سر نیزه نهند ، از کس ترسم و از حق پرسم • وثانی اگر
 چنانچه مدرس کم‌ظرف و زودرنج‌است نواب اشرف والا خدا ناخواسته
 همچنان‌است راست‌است ، والا ای فخر من مثل نواب والا ظل الله است يك
 نهج در حق مطیع و طاعی و نسبت به منقاد و باغی نوازش می‌فرماید ، رزق را
 به گناه از کس باز نمی‌گیرد ، و به سبب قدرتی که دارد آینه حلمش غباری
 نپذیرد و باز آن کس که نعمت خواره نواب والا است اگر نواب والا را به
 خالق و رازق میداند ، عشقبازان چنین مستحق هجرانند ، بگذار معذب
 باشند • و اگر به سبب اعادیش می‌خواهند و در حمایت ظاهریه وی آسایش
 می‌جویند هرگاه که نواب والا یکی از اسباب است بی‌التفات فرمود حضرت
 مسبب الاسباب جل جلاله و عم نواله البته سبب دیگر را خواهد ساخت •

بی مگس هرگز نماند عنكبوت

رزق را روزی رسان پر میدهد

عجب عقیده مدرس دارد ، ومع ذلك چنانکه پیشتر گذشت کسی سوء

ادبی از وی صادر نشده ، بلکه هر که مثل این فقیر گستاخی بکند محض نصیحت و ادای غیرت است که میگوییم مبادا خدا نخواستہ زبان نقص گفتن بگشاید ، و اگر نه در امور ملکیه و حکومت نه کسی حد سوء ادب دارد و نه احدی را گله از نواب والا هست •

ناید از وی چنان معامله‌ای
که کسی را رسد دران گله‌ای
نیست از وی به جز گله گله‌مند
زانکه لطف ویش ز بیخ بکند

و خامساً جناب مدرس به قرینهء رقم پریشانش وهم‌برده این فقیر رجا کرده‌ام نواب والا وفقه الله دارالاحسان را به جناب صاحبی شیخ محمد جسیم کرم فرماید • اولاً این فقیر هرگز این خیال به خاطر نیاورده‌ام • بلی بی‌التفات را شنیدم نواب والا نسبت به وی دارد ، عرض نمودم که بی‌التفاتی نفرماید ، فضل وی را مشاهده نموده ، معاش وی را منتظم نماید • نواب والا انعم الله علیه رقم عنبر شیم صادر فرموده بودند که امر معاش او و اولادش را به ذمت همت گرفتم و توجیه جواب را فرمودند • دیگر نه بحث دارالاحسان و نه گفتگوی عزل و نصب در میان بوده • وثانیاً با مرحمت نواب والا جناب صاحبی شیخ محمد جسیم در هر زاویه در هر شهر بنشیند اگرچه حاده باشد برای او منفرجه و دارالاحسان است که (شرف المکان بالمکین) نه (فضل المکین بالمکان) است • اما چه فایده قضا و قدر اغلب در پی ضيقهء اهل فضل است • باز (نقول فيه حقه بحق اليقين ، فالحمد لله والشكر لله على شعار الصالحين) •

فرقهء استهزاء به وی میکنند (الله يستهزيء بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون) • گروهی سفیہش میخوانند (الا انهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون) •

و ثلثه دیگر پر مکر و فنون (یقولون أفتري على الله كذبا ، ام به جنة ؟ قل لهم : لا ، والله ما صاحبكم بمجنون) بلکه در این زمانه به یقین سلطان مبین و حجة الله على العالمين والعالمين است ، ولكن ذات اورا يك صنعت نقص است و ازان نقصم خیلی بیم است که میگوید خدا يك است و بر آن گفتن مستقیم است •

مدرس گفته است : عقل بگذار کان عقيلهء تست • انتهى • شکر بکند که وی آن عقيله را هم ندارد و از اکثرين اهل جنت است ان شاء الله • فرموده است : سراسر مضمونش معجونیست از حب و بغض سرشته • انتهى • ای فخر من ! ای فقر من ! جناب مدرس متشخص باز مثل مداراة تقيه مشؤومه ماهیت حب لله ، و حب لغير الله ، و بغض لله ، و بغض لغير الله را ندانسته که در ضمن کدام قسم ممدوحند و در ضمن کدام مذموم • حب ما برای ترویج شریعت و بغض به جهت اخفای سنت و ظهور بدعت است •

سادسا ، از بیانی که من در تحقیق احوال مذهب حق کرده ام ، چنان دانسته است که من ذم مذهب دیگر کرده ام و ظن بد دورادور به مسلمین برده ام •

اولا من ظن بد دورادور نبرده ام ، بلکه نزدیک نزدیک سب و طعن اصحاب کرام را در آن کتاب دیده ام • و ثانی مذهب اهل حق هر وقت چهرهء منورهء خود را گشاید ، بذاته و بنفسه خودش ذم و رد و ابطال مذاهب دیگر است ، نه به تحریر و بیان و تقریر و به تحسین و تبیین این فقیر است ، چه کله کله بر سر این فقیر است •

ز عشق ناتمام ما جمال یار مستغنی است

به آب و رنگ و خال و خط چه حاجت روی زیبارا

و سابعا ، به منطوق (وبینا فوقکم سبعا شدادا) بی ادبی میشود : اول

در مناظره ، چونکه (اظهارا للصواب) است ، غباری را به خاطر راه ندهید ، و از طرایف عبارات است و لطایف اشارات موافق شریعت بی کم و کاست ، چنانکه شیوهء مشارب خوش طبعان گذشته است از جای تجهید و تقلید . و ثانی المعروض این است امثال ما و شما که از مراتب معلومه که اجتهاد به مجرد و تقلید است معلوم است غیر از رتبهء تقلید نداریم ، پس اگر مقلدین و مجتهدین اهل سنت و جماعت هستیم باید به دست و زبان در دفع تغییر منکر کوشیم ، و هرگاه به دست و زبان ممکن نشد باید غمناک شویم و حسرت کشیم ، و این عاجزی قلبی و حسرت کشیدن را بانی شریعت صلی الله علیه وسلم (اضعف الایمان) نامیده . هوش داشته باشیم هرگاه به دل عاجز نشویم ، بلکه سهل است به مدلول (ودوا لو تدهن فیدهنون) مداهنه کنیم و خنده نماییم و کیف خوش باشیم چه خاك پر سر باشیم ، (اضعف الایمان) هم نمی ماند (نعوذ بالله) ، یکه تاز شرك و كفر فرصت آورده دواسپه اسپ را بر سرمان میدواند (انا لله و انا الیه راجعون) .

تو هرگاه در دین خود متین و پا برجا ، و از (احکم الحاکمین) و (مالک یوم الدین) ادب و حیا و خوف و خشیت داشته باشید البته حاکم عصر هم ادب و حیا از تو میکند و میداند که چنانکه اخلاص و عقیده در راه خدای خود داری ، در دعاگویی و رضاجویی و مصلحت اندیشی حاکم عصر هم راستی ، و اگر در شدت رضا با خدای مضطرب بودی البته میداند با حاکم عصر همچنان هستی اگرچه به ظاهر نوازشت بفرماید ، اما به دل منافقت میداند و خوشش از تو نمی آید ، و اگر خارج اهل سنتیم و همه بندگان خسرو پرست در زیر بار منتیم ، پس حدیث است که (اذا لم تستح فاصنع ما شئت) . بعد از آن کار اهل تشیع طی شدن و شرع اهل سنت نمودن آن حوالهء امام الزمان ایشان که از سرداب (سرمن رأی) سر بیرون آرد ، و این مفوض به نزول حضرت عیسی بر منارهء بیضا پرهای ورود را فروگذارد ، و محول به

جناب مهدي که از جانب بطحا علم خروج را برپا آرد ، والا ای فخر من به
فصاحت و بلاغت من و تو درست شود ، حاشا و کلا !

چو دریای قدر جنبش نماید
ز بانگ غول بی سامان چه آید

• (ما شاء الله ، لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم) •

نامه‌ی هشتهم

بۆ شیخ موحه‌مه‌د جه‌سیمى مه‌ردوخیی نووسیوه

عنوان :

عریضة بلغت في الحقيقة أقصاها بل كتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا
أحصاها • فبلغها ولا تفتقر • فمن شاء فليؤمن ، ومن شاء فليكفر • ولا تخف
كلالة القلب وملالته ، فان لم تفعل فما بلغت رسالته •

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي تجلى بتجليه في المظهر الأتم سيدنا محمد الجسيم عليه
أفضل الصلوة والتسليم على جهة التعظيم ، وعلى آله وأصحابه الذين تخلقوا
بخلقه العظيم •

وبعد ، فأقول : يا أيتها الصحيفة المزبورة في طيكِ قصة الوری
مسطورة

زینهار که آوری مرا پیش نظر
لو صرت بنظرة الرضى منظورة

چون خه‌یال وه ماچ پاش وه‌ش حال مبی ،
کاش ، جه کۆن ئه‌و به‌خت ، له‌ب خه‌یال مبی !

• [تم العنوان] •

بسم الله الرحمن الرحيم

مثلى وصنعة لبوس ثنائك السديد ، و لو أعين داودى وألين له الحديد ،
وقدر تقديرا في السرد . لا ، اذ بلغت في الكمال نهاية صرت نوعا منحصرا في
الفرد . حرفة حدادى نظمى حدى ورسمي وافادة تلك الهدية ، كلا !
فاليأس احدى الراحتين . ان أرم عدم الأذية ، هل من عارف لك غير غارف
من معرفة نفسه ، وسوى من مَن عليه مِن من كون غده أعلى (٢٩) من
أمسه . يا من أولاه مولاه أجلّ الاله ، وجعل أخراه أولى من أولاه ، فبم
المديح بعد الاخبار بما في طي انشاء دعاك ، فيم أنا من ذكراك ، الى ربك
منتهاك ؟ ألسنت أنت الوسيم بمحمد الجسيم ، فعليك وعلى لاثمى نعليك
سلام قولاً من رب رحيم .

وبعد ، فقد قال بعض الأجلّة ، آن أن ساق بعض الأدلّة ، علة عدم
عدم العلة . فبلغ سلام اعتراضى اليه وان كان كبر عليه بأن عدمى من
وجودك ( ) (٣٠) تحققك على وجودك ، وأسنده أنا الى ، و ما أحس
بحقيقة الأمر مع ذلك الوضوح . فيا لعرفان وتبصر يأتي الى من أهل الفتوح .
ثم قل للقائل في ظلّ مريّة ، والقائل بالطعن فيك فريّة ، هل سبب خفائي الا
الظهور ؟ لا ترَبّي ، لم تر بي غير ما هو من خواصّ نور النور ! أو
هل ترى (٣١) في نقصا ، بيد أن زدت في الكمال الى الا فزته بما
بما وسعته منه طينتي ، وانعكس في مرآة طويتي ؟ لا والذي أفاض
ما شاء كما شاء على من شاء في أزل الآزال ! با يار دوزبان دوزبانى
بهتراست . تازى اگرچه والا گهراست ، پارسی را نیز لذتی دگراست .

(٢٩) له ئەسلە کەدا (اعلم اعلى) نووسراوه ، بەلام دیاره هەڵەیه .

(٣٠) له ئەسلە کەدا لێره دا وشەیه ک هەیه کوژاوه تهوه .

(٣١) له ئەسلە کەدا (هل تر) نووسراوه ، بەلام دیاره هەڵەیه .

ترکان پارسی گو بخشندگان عمرند ساقی بشارتی ده پیران پارسارا

ولی نه چون من پیری عمر ضایعی آمال پارسارا •

جانم نقصی که در تست جز از کمال ندیده‌ام ، و جفائی که سبب جفای سرت است غیر از غایت ظهور سرت نپسندیده‌ام ، و بهر طریقه ساخته‌اند دگرگون نخواهی شد • (و ماییدل القول لدی) را مبدل چون خواهی گشت! (یمحو الله ما یشاء ویثبت) را دانسته از (وعنده علم الکتاب) چرا در گوشه اغماض نشسته‌ای ؟ و حکمی که از قوانین منطقیه شاهیه بر کلیات مطالب ، و حملی که از قواعد الهیه بر عموم موضوعات مقاصد جاری میشود ، بتو سرایت نمیکند ، ازان جهت است که اگرچه کلیات بیچاره در افراد فرضیه متساویند ، ترا عارفان قوانین اصولیه که امنای دولتی‌هاند ، از جزئیات فرضیه آن کلیات و از افراد تقدیریه آن موضوعات هم نمیدانند • و ازینکه خطا بر قلم صنع نمی‌رود ، خطا بر بزرگان گرفتن خطا است • خداوند پست و بلند ، و سایه‌های پاک خداوند (۳۲) از ناشایسته مقدسند و ارحم از همه کس ، ولی زیردستان ایشان اغلب بدنس مخالفه مدنند و آلوده به خار و خس ، مصلحت خاصه نفس خود را بمیان آورده ، و مصلحت عامه را پامال ، و آمر را مشتبه کرده ، عرض ظل الله و سرکار والا ایدهما الله تعالی مینمایند که :

در ایام عدل تو ای شهریار
ندارد شکایت کس از روزگار

پس اگر قبله عالم مثلاً یا نواب والا غیر از اینکه الحمد لله بگویند ، چه بگویند ؟ از انرو متوجهان کعبه‌وایه از آنانکه و کَفَّه عرفه معرفتند

---

(۳۲) مه‌به‌ست فرمانروای سهرده‌مه .

یکسر ، و آفتاب‌زدگان مایل بسایه از اهل هنر یا بی‌هنر از لقب قبلهء عالمی
و ظل‌اللہی همان مییابند که مذاق بندهء مسکین از شنیدن اسم شکر •

احرام چه بندیم که آن قبله نه اینجا است
در سعی چه کوشیم که از مروء صفا رفت

پس اگر برین توانای که محل نقص ( ) (۳۳) و از لطافت بروی
و داخل کثافت و آشکارا شوی و دگرگون نهاد گشته ، و از جملهء آن
جزئیات و افراد میگردی ، بسم الله الفرد یا ، برو ، بشو ، بگرد ، هرچه
باید کرد • این همه زخم نهان است و مجال آه نیست • علی الخصوص با
فهم اغلب قوم که اظهار حق را بی ادبی ، و تحقیق مسئله را ذم و غیبت و لؤم
میدانند • ازان علت (فما لهؤلاء القوم لا یکادون یفقهون حدیثا) ورد اهل
حق گشته ، و دهن ذهن ادبشان بتردد بگویم و نگویم آغشته است • بلی
چون غالب کس تمیز آه از نفس ، و عشق از هوس ، و باز از کرگس ،
و هدهد از مگس ، و گوهر اشرف را از شبه سرخس نمیکنند ، پس از
برای حق ، و بسی بی‌بالک از هر خس فی سالب بلب نای نهاده ، با این نوا
هم نفس خواهیم آمد •

اگرچه این کلمات طبیات مساعد است نوشته بر صدر که در صدر
اهل قدر (کالقمر لیلۃ البدر) پرتو افکن و لمعات اجمالشان بسان تفصیل
ضیا افروز ابنیهء عامره از هر خوضه روزن است • ولی ازانجا که طویت
اکثر حوادث است و طبیعت اکثر کائنات (بطرف خفی) نگران بطرف آیات
بینات است ، اطالت باعث الملالتی ، بل مورثة الخجالتی نسبت بمن باین
بی‌حالتی لازم است • منها بلند مثلا مبدء تو که یکی است معین از صفات
کاملهء ازلیه که در یکی از اسمای حسنای علیه که در یکی از اعیان ثابته

---

(۳۳) لیره‌دا وشه‌یه‌ک هه‌یه بوّمان نه‌خوینرایه‌وه •

که در یکی از اشیای از اصل جبهه کریمه نابته که وجود عینی خارجی
تست و غیر آن نخواهد جست ، جلوه نموده •

نکو رو تاب مستوری ندارد
بیندی در ز روزن سر برآرد

اعنی تجلی مهر آن مبدء آینه افروز چاره از بروز بروز جهت
ظهور مردودی و مقبولی (فی حضرة بعد حضرة) در مراتب قوس نزولی از
حضرات کلیه خمسه یا سته تا بآخرین نسخه حقیقیه جامعه تو رسیده
نداشته •

و اگر راه هواپویی تمنایی کرده میگویى بایستی که من متجالی آن
صفت دگر باشم نه مجالی این تا آن چنان بودی نه این چنین • جان من
این نمیشود تا تو هم آینه آن بوده باشی نه مظهر این • محبوب حقیقی با
جلا و استجلا ، آینه بالانمایش جدا ، و آینه این حسنش از آینه این
حسنش ، چون این حسنش ازان حسنش جداست • (وان لم تکن صفاته
عین ذاته ولا غیره ، کله الصفة مع ذهی ، فاعرف المذاهب ومشب اهل
السير • فلأجل ذلك قالوا قلب الحقایق محال ، و ما تعین اللاتعین الا لهذا
العرفان یا اصحاب الصفا والاحوال) • هی مرا چو با تو میلی است چه خوش
فرموده بودی که هی حق بطرف لیلی است • بگو مدعی را بگذار انکار را
درین کار که پروردگار در هر کار بیدار است ، (لا بل اعلم وصاحب علم ،
و ید قضائه الصحف والقلم ، وقد رفعت الاقلام وجفت الصحف ، وتم
فی ذه الحیثیه الکلام • واما فی حیثیه اخری فانشد انشادا اخری) •

آن خیالاتی که دام اولیا است
عکس مهرویان بستان خدا است

زلف او خال است و خالش دانه آن دام و من
بر امید دانه افتاده ام در دام دوست

پس سر این سلسلهء تعلق نابگسلیده تو و استاد بی گونیاو^(۳۴)
اسباب و بنای این قصر بی استعداد مشیده تو در چه جا و کیست • وی
ترا چو با من با مقولهء من محبت مکنون است میمویم و میگویم که هی حق
بطرف مجنون است •

لب و دندان خوبان خطارا
بدین خوبی نایست آفریدن

ومنها •• (۳۵)

نامه‌ی نۆهم

بۆ فهرهاد میرزای والیی سنه‌ی نووسیوه

(ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذین سبقونا بالایمان ، ولا تجعل فی قلوبنا
غلا للذین آمنوا • ربنا انک غفور رحیم) •

وبعد ، در مطلع سخن ، از منظوق این آیهء نصیحت مایه ، که حق
تعالی تعلیم مارا بدان فرموده ، سخن من تمام شد • ولی تکرار را در کلمات
حق چند بار باید تأسیس بکار نیاید جهت تأکید لازم دید • پیشتر از بن بیشتر
با جناب میرزا ربیع که بلکه بوساطت جناب منیع حضرت فخر العلما سلمه
الله بنظر نواب والا اولاه الله آلاه مشرف شود ، عرضی را نوشتیم ، ضیف

---

(۳۴) له ئهسله که دا نووسراوه (کونیاد) به لام وشه که له فرههنگه فارسی به کانا
(گونیا) به ، که واته (د) که یش (و) ی عطفه .

(۳۵) ئهم نامه بهم به فۆتۆکراوی یا له جهنابی سهید طاهیری هاشمی یا له
جهنابی عهبدولحه میدی حوسهینی بهوه بۆهاتووه ، له یادم نه ماوه .
ئهسله که ی خهتیکی خوۆشی تاراده یه که کۆنه . به داخه وه له شوینه دا
پچراوه و دواپی به که ی نی به .

صیف آمد و رفت ، بزم حریف خریف عرش و فرش را زرافشان کرد و گذشت ، شتاب شتاب انواع شتی نوبتش رسید ، نسیم جواب ربیع از جهت اشرف الجهات نواب والا ایده الله تعالى نوزید . اگر رسیده است و ملتفت بجواب نگشته اند ، از دو صورت بیرون نیست : یا گویا جواب جاهلان خاموشی است ، پس (اعوذ بالله ان اکون من الجاهلین ، فلیسألوا حتی تأتي بیان مبین رفعا لتشابههم وایصالا الی الحق الیقین) ، و یا سکوت را در محل مناظره و سوآل اختیار فرموده اند . پس دراین مقام بوی الزام به مشام اهل افهام و افهام میرسد . و اگر هنوز نرسیده است ، مضمون آن عریضه معروضه مجمله پسندیده ، به دیبای زیبای این عبارت پیچیده است ، که کتاب را منسوب به مؤلفین شافعیه فرموده ، و تحفه به حضور باهرالنور حضرت شیخ ^(۳۶) ما قدس سره و دام برکته و بره مبعوث نموده بودند ، دیدیم و بین الدفتین آنرا ملاحظه کردیم . مضمونش معجونی بود مرکب از فضایل و محبت حضرت علی و باقی ائمه اطهار و توابع آن خاندان عالی شان رضی الله عنهم اجمعین ، و ممتزج از طعن و بغض بعضی اصحاب کرام و مذمت ایشان (حاشاهم الله من ذلك ورضی الله تعالى عنهم هناك وهنالك) .

این معجون برای بدن دین اسلام به ضرر مقرون ، و امزجه معتدله اهل حق که مذهب فرقه ناجیه اسلامیه سنت و جماعت است نه در میان انبیا علی نبینا وعلیهم الصلوٰة والسلام و نه در بین اصحاب کرام رضی الله عنهم اجمعین تفرقه نمیکنند . ایمان به بعضی شیمه اهل سنت و جماعت نبوده و نیست و نخواهد بود . مجموع انبیارا اجمالا و تفصیلا مصدقند و تمام اصحاب کرام را هکذا معتقدند . چنانکه انبیارا بر غیر انبیا تفضیل میدهند ، اصحاب را بر غیر اصحاب از اولیاء مفضل میدانند و هیچ احدی را از اصحاب و سایر اولیا نعوذ بالله بر هیچکدام از انبیا تفضیل نمیدهند ،

(۳۶) مه بهستی له شیخ موحه ممد به هائوددینی ته ویله .

و همگی اصحاب را کلهم اجمعین مجتهد و عادل و مصیبتشان را به دو اجر یا ده اجر و مخطئشان به يك اجر مأجور و معذور و غیر مأزور می‌شمارند • احدی را از اهل قبله بی برهان مثل (الشمس مشرقه) تکفیر نمیکنند و لعن هیچ شخصی را بخصوصه بی دلیل قاطع — چونکه حسن خاتمه مجهول و قوه و اهمه غلط لازمه و روایات کاذبه غیر مقبول است — جائز نمیدارند • و به فرض محال اگر کفر آن شخص به ادلهء ثابتۀ ساطعه ثابت شود ، غایتش این است مثل کفر ابلیس مجمع علیه باشد ، حق تعالی لعن ابلیس را به جزء عمل مقرر نمروده که بفرماید «العنوا الشیطان» •

دل و زبان را حق تعالی برای ذکر و تسبیح خود خلق فرموده ، چه فائدهء معتدبها در مشغول کردن جوارح ظاهریه و باطنیه به لعن شیطان متصور است ، بلکه شیطان فرصت را برای شغل مسلمانان به فعل عبث جهت غفلت انسان غنیمت می‌شمارد و اگرچه لعن شیطان باشد ، خصوصاً کسی را که اصل ایمانش ثابت و کفرش که عارضی موهومی و مشکوکی بل دروغ محض باشد • لعن کردن شرعاً یا عقلاً چه گونه جائز است ، و یا ابلیس یا کافر دیگر را همیشه رابطه کردن و صورت او را به خاطر آوردن و دل را به لعن او پروردن و اعمال قبیحهء او را در خیال جای نمودن ، به علت انعکاس خباثت و شامت او بر ظلمت درون افزون ، و آینهء خاطر را به رنگ زنگ هزار فضاحت آلودن است •

یاد خدا و رسول (صلی الله علیه وسلم) باید ، و نام خدا و رسول (صلی الله علیه وسلم) شاید ، نه یاد کردن کافر ملعون یا نام بردن اشخاص و افرادی به کفر حقانیت مقرون که با یاد گل گلشنی و با تصور زبل و سرگین گلخنۃ • پس سب و طعن و لعن مطلق نه مطابق حکم ظاهر شرع ، و نه موافق کشفیات و وجدانیات اهل باطن و ورع است •

(ثم نقول) منظور نواب والا در ارسال این کتاب اگر اینست که گویا ما از فضایل حضرت علی (کرم الله وجهه) آگاهی نداریم ، و او را (استغفر الله) مستحق خلافت و امامت نمیشماریم ، بدان کتاب متنبه شویم ، حاشا و کلا که ما بری ازین تهمتیم ، و از خاکساران عتبه علیه و تربت عترتیم . و فضایل علیه و مناقب جلیله که ثبت جریده آن کتاب است ، بالمضاعف آن در کتب معتبره صحیحه ما هست ، (بحمد الله) به آنها معترف ، و از دریای مودتشان به قدر غرفه استعداد مغترفیم ، و حضرت امیر را اسدالله غالب و مجتهد و مقتدر دانیم نه روباه مغلوب جبان جاهل عاجز متحیر ، و وی را (کرم الله وجهه) مستحق خلافت و امامت میخوانیم به دلیل ساطع لکن نه بی موقع بل در موقع رابع ، و هیچکس از اصحاب بی رأی و مصاحبت وی خلیفه نشده چرا که علماً مجتهد و آگاه از همه نصوص بوده ، وشوکه و قدرة و اختیاراً آماده از هر خصوص ، و صاحب عشیرتی مثل بنی هاشم (کأنهم بنیان مرصوص) بوده اند .

از کس ترسیده ، چرا که زیاده بران شوکت که شنیدی ، تقیه در مذهب اصحاب کرام چنانکه در غزوات و نزاعات و زخم آوردن و مشقت کشیدن و شهد شهادت چشیدن ایشان تا به حضرت حسین (رضی الله عنهما) میرسد معلوم است نبوده ، و از تقلید نمودن به کسی نپرسیده ، چه که علم و فهم و اجتهاد وی رضی الله عنه مشهور ، و در نزد اهل تشیع خصوصاً به (عالم بماکان و مایکون) مذکور است .

و تعظیم و توقیر اصحاب نسبت به حضرت امیر و تعظیم و توقیر امیر در حق اصحاب در کتب معتبره اهل حق ثابت است . مخالفه و اختلافی که در بین ایشان بوده موافق (اختلاف امتی رحمة) مخالفه اجتهادیه بوده نه عداوتیه ، که در بین عداوت و مخالفه عموم و خصوص است نه مساواة ، همه عداوتی مخالفه است نه همه مخالفه ای عداوت ، چنانکه اقتضای انعکاس

قضیه کلیه است • مخالفه فروعیه اجتهادیه فرضا اگر هم به نزاع بکشد ، غیر از ثواب عقابی ندارد ، و از محبت قرابت و مودت اسلامی و اخوت دینی قلبا بیرون نمیشوند • در عدم هوای نفسانی و وجود حمیت مسلمانی ، و در حق بینی و اصول دینی همگی متفق و با عزم صمیم صدیق حمیم یکدیگر بوده اند •

و مدح و تعظیم و توقیری را که حضرت امیر نسبت به اصحاب کرام خاصه در خلفای ثلاثه به جا آورده ، بنا بر دلیل سابق از وجه تقیه نبوده ، که شیر حق و صاحب اقتداری همچنان و تقیه فرمودن (معاذ الله) ! باری بنا بر زعم مدعی فرضا در حالت حیاتشان اگر تقیه مسلم باشد بعد از مماتشان که از میت میترسد ؟ بارها بعد از وفات اصحاب و خلفای ثلاثه در خلوه و به کرات در جلوه به مدح و ثنای اصحاب و ذکر مناقب خلفای ثلاثه زبان بلاغت بیان را میگشود • و از خصوص باغیانی که بنا بر اجتهاد و تأویل محاربه با وی (کرم الله وجهه) مینمودند ، میفرمودند (اخواننا بغوا علینا) ، و از سب و لعن آنها زجر و تهدید و تشدید میکردند •

و نزاعی را که ام المؤمنین (رضی الله عنها) و خال المؤمنین (رضی الله عنه) با امیر المؤمنین (کرم الله وجهه) کردند ، نه بر سر خلافت و امامت بوده • هر روایتی که مخالف این تقریر مروی شده یا کذب و افترای محض است یا به تأویل صحیح به قرینهء حالیه احسن المحل وارد و بلکه بر سر به دست آوردن قتلهء حضرت عثمان رضی الله عنه بود ازان موافق اجتهاد تقدیم قصاص را از قاتلان واجب میشمردند ، و از طرف امیر المؤمنین باز اجتهادا به علت عدم استقرار امر خلافت و کثرت توابع و اعوان قتلهء مذکوره تأخیر و تحمل را تا وقت استقرار و فرصت یافتن حیدر کرار لازم دانستند تا به سبب حيله و خوف و تحريك فرقهء قتلهء أجلاف و اوباش عرب نزاع را برپا کردند ، و طرفین مجتهدین اصحاب با یکدیگر فرصت مناظره و اظهار

حقرا نیاوردند • پس غایت آن نزاع که طرف امیر دو اجر یا ده اجر را چنانکه گذشت - برده ، و آن طرف به يك اجر مأجور بوده باشند (فالاجتهد للطرفین جنة ، فلا یؤثر فیهم سهام مطاعن ارباب جنة ، قاتلهم و قتلهم لذلك الاجتهاد من أصحاب الجنة) •

و اگر منظور نواب والا ایده الله این است که بنا بر آن فضایل و مناقب ، خلافت بلافاصله حضرت علی را ثابت نماید ، چنانکه از منطوق عبارات آن کتاب که میگوید : (هذا نص صریح فی امامته) مستفاد میشود، آن مدعی البته سرنمیرود ، چرا که اولاً امامت نزد اهل تشیع از اصول دین است ، و مطالب اصول دینی به بالاتفاق براهین یقینی میخواهد • ادله ظنیه برای مطالب فروعیه که (الفقه من باب الظنون) خواهد آمد • و ثانیاً اگر ازان عبارت مؤلف را اراده این است که (هذا نص علی استحقاقه الامامة و کونه اماما فی موقعه الذي هو المرتبة الرابعة کما وقع واستمر ، فنحن لانکره کما مر ، فنعم الوفاق و مرجحاً بالاتفاق) • و اگر اراده آن نموده که (هذا نص فی امامته فی المرتبة الاولى بلافاصله) ، این اراده کردن معنی نص را ندانستن است ، زیرا که از أدله که دران کتاب یا در کتب ما است نصی که منطوقش همان مضمون باشد موجود نیست •

فرض کردیم مثلاً که لفظ (مولی) در امثال (من کنت مولاه • الخ) یا لفظ (ولی) در نحو (انما ولیکم الله • الآية) متواتر باشد ولی ندانسته است معنی (مولی) و (ولی) بدان مقصودی که مراد او است متواتر نیست ، بلکه نه بعرف لغوی و نه بعرف شرعی بمعنی امام اول بلافاصله بلکه بمعنی امام نیامده اند •

این تحریر برکنار • فرض کرده باشد که فضایل حضرت حیدر کرار در صحت و متانت و کثرت اشتهار بمثابهء معجزات سید کائنات (علیه و علی

آله واصحابه الصلوات والتسلیمات) رسید ، آیا آن معجزات دلالت بر نبوت دارند یا بر خاتمیت ؟ بی نص (ولکن رسول الله وخاتم النبیین) عدم ثبوت خاتمیت یقین است ، پس فضایل حضرت علی دلالت بر فضیلت وی دارند نه بر خلافت اولیه بلافاصله یا بر افضلیت و عصمت او ، بلکه نص همچنین میخواهد که (علی هو المعصوم و افضل البشر بعد النبیین و خلیفتی اولاً بلافاصله بعدی) • بین تفاوت راه از کجاست تا به کجا •

وخصوص بر زعم عدم جواز تقدیم مفضول از افضل ، ثابت شدن افضلیت امری است مشکل و معضل ، چرا ؟ که افضلیت به معنی زیادت قرب معنوی به حق تعالی و کثرت ثواب است (کما هو المقصود ههنا) و این معنی را سوای حق تعالی و رسول وی صلی الله علیه وسلم به ایحاء و الهام حق تعالی کس نمیداند ، بلکه علم کرام الکاتبین هم به آن نخواهد رسید که میداند حسنات آن چند و حسنات این چه قدر ، و قرب آن تا چه درجه و قرب این تا چه مرتبه است ، و دلایل ظاهریه بین الجانبین متعارضند ، و لازمه تعارض تساقط و توقف است ، و لاسیما این افضلیت و استحقاق اولیت خلافت مختلفیه است ، و وقوع خلاف بدین ترتیب واقع متفق علیه است • آنرا گذاشته ، بر متفق علیه موافق قاعده اصولیه متفق علیها بیاییم •

پس غایتش این است که مدعی به زعم خود دلیل را بر ابطال این وقوع مرتب بیارد ، چنانکه گفتیم دلیل یقینی از او مطلوب است که بر نفی و بطلان وقوع کذائی و بر اثبات امامت اولیت حضرت امیر بیارد تا بشنویم ، (و طلباً للثواب و اظهاراً للصواب) مکالمه بکنیم ، و بیخ مکاره را به مناظره اهل حق بکنیم •

علاوه بر این علمای ما (شکر الله سعیم) خوارج ضاله را دیدند که

(نعوذ بالله) تکفیر و طعن و لعن حضرت امیر را میکنند ، و باعث بداعتقادی مردم در حق امیر شده‌اند ، سعی کردند که از آیات و احادیث آنچه دلالت بر فضیلت حضرت علی امیر میکند فراهم آوردند ، چنانکه اهل تشیع را دیدند که سب خلفای ثلاثه و ام‌المؤمنین و سایر اصحاب کرام را مینمایند ، آنچه دستگیرشان شد از آیات و احادیث در فضایل ایشان جمع نمودند ، و منظورشان آن بود که خلق را نسبت به اصحاب عقیده فاسد نشود ، و همگی را صاحب فضیلت و منقبت بدانند ، و تمامی را بری از طعن و لعن و تهمت و عری از نقص و بغض و مسبت خوانند ، نه برای افضلیت در بین ایشان اثبات کردن و معصومی و خیریت یکی را بر یکی به خاطر آوردن بود ، بلکه برای آن بود که آنچه خارجی نسبت به حضرت علی یا شیعه نسبت به خلفای ثلاثه و سایر اصحاب میگویند و بافته میکنند ، اهل حق همچنان نگویند و نکنند ، و بغض اصحاب کرام را که با ایمان در هیچ دلی جمع نمیشود به دل راه ندهند ، همگی را مبشر به دخول و خلود جنت و مشرف به بشارت و رضای رب‌العزة دانند .

علمای شیعه ، خدا انصافشان بدهد ، آن فضایل علی را که علمای ما جمع نمودند ، به دلیل افضلیت و خلافت اولیت و معصومیت حضرت علی کردند . از ما آموخته و خریده و باز به ما فروختند ، و زعمات بی‌اصل و بی‌جهت را در انبار ضمیر خود اندوختند . و اگر نه نظیر این افضلیت از که پنهان است ؟ حق تعالی بنا بر قلت فهم مکلفان میفرماید (تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض) الآية . نمیفرماید که آن رسول معین بر این رسول معین افضل است ، بلکه به مبهم اشاره فرموده ، یعنی ایمان به نبوت شرط است که میسور است ، نه به افضلیت یکیشان بر یکی مقصور است . پس نه دانستن افضلیت پیغمبری بر پیغمبری ، و نه معرفت خیریت امامی بر امامی ، هیچ کدام از واجبات عقاید نیستند ، بلکه تابع اجماع سلف و خلف اهل حق بودن و به

ظاهر حکم ایشان به هرچه فرموده‌اند معتقد نمودن لازم است که یقین بی‌سند حکم نکرده‌اند ، و مقلدرا دانستن سند مقلد چه ضروراست •

و بودن آن کتاب مرسل از تصنیفات علمای شافعیة مسلم نیست ، زیرا که مخالف هر چهار مذهب است • کسی از مجتهدین مذاهب اربعهء ما از متبحرین یا از مقلدین ایشان بغض و طعن هیچ یکی از اصحاب رسول الله (صلی الله علیه وسلم) نه روایة و نه درایة جائز نداشته‌اند • و اگر فرضاً مصنفهء یکی از علمای شافعیه بنا بر دلیل سابق البتہ موافق (خلطوا حلالها بحرامها) روایات واهی و اقایل ضعیفه و حکایات کاذبهء مختلفه را دران افزوده‌اند ، از اثبات مطالب یقینیه دورند ، و از ثبوت مدعی مهجور و محجور •

پس عادت ظل‌اللهی و بزرگی مثل نواب والا حفظه الله تعالی این بوده که به انتظام امور حکومت مشغول شود ، و جمیع برایا و رعایا از علما و صلحا و شرفا و فقرا هریکی را در حد ذات خود ملحوظ داشته فرماید و تفاوت برابر پرورده کردن پشه و عنقا ننماید •

ز يك شاخيم اگر شیرين اگر تلخ
ز يك بزميم اگر هشیار اگر مست

و بعد ازان ، بر ما فقیران و سائر منسوبان شکرگذاری لازم آید •

حالا که نواب والا لباس مجتهدی در بر ، و برای امر به معروف و نهی از منکر حسب العقیدهء خود بر در ، و جهت دعوت خلق به سوی آیین دین تشیع بر رهگذراست ، علمای اهل حق را واجب است که علم خود را اظهار • و قرار را در مناظره بر فرار ایثار نمایند •

رجای آن داریم که آینهء خاطر عاظر را به غبار انکدار آلوده نفرمایند ،

و جوابرا بنویسید و بفرستید ، تا دوباره به موقف عرض اندر آییم و سلّمنائی
یا منعنائی را معروض نماییم •

چونکه مصدع گردیدیم ، ختم عریضه بدین مقوله مناسب دیدیم که :

غیر ازین نکته که حافظ ز تو ناخوشنوداست

در سراپای وجودت هنری نیست که نیست

اما ناخوشنودی حافظ ازان جهت است که مطولا عرض نمودیم • و اما
هنرهای عجیبهات این است که در معرفت و بینش نظیرت کم ، و در ادای
ضبط و ربط امورت قلم ابکم ، و در دفع و رفع اهل ناهموار میکوشید ،
واز پیالهء باصفای درك تعمیر مملکت مینوشید • سخاوت و کرم را به
اندازه ، و باغ حکومت را به آبیاریء مرحمت تازه دارید • (وفقکم الله
تعالی لخير عقباکم ، وما ضر ما نسمعه من اللقاء الفرق بین الفرق بسعادة
دینکم ودنیاکم • آمین • والحمد لله رب العالمین • والصلوة والسلام علی سیدنا
محمد وآله وصحبه اجمعین (۳۷) •

(۳۷) بهراستی پیوسته ئینسان به چاوی ئینساف تهماشای ئەم نامەیهی
مهولهوی بکا که بۆ فهرهاد میرزای نووسیوه ، تا حالێ بێی ئەم زاناو
ئەدیبه جهوانمهرده چهند مهردی و ئازایهتی به کارهیناودو چون توانیویه
به رابه ر شازادهیه کی خاوه ن خامه و نامه و ولات و ددهسلات که مامی
ناصروددین شای قاجار و حوکمرانی سنه بووه ، بدمجۆره قسه بکاو
نامهیه کی چهند موافیقی حهقیقهتی بۆ نووسیوه و کهم و زۆر له به رابه ریا
ترسو دوودلیی نیشان نه داوه و به جۆری که به گوێردی ئاین و عهقل بی
له گه لی دواوه .

وهك له دووتویی ئەم نامه وه ده رئه كهوی ، مهولهوی له ولامی
نامهیه کی فهرهاد میرزادا نووسیویه که دیاره ویستوویه ئەودی تیا بۆ
ئیسپات بکا که ریازی ئاینی ئەو راسته و کتیبیکشی به به ئگه بۆ
ئەم مه به سته ی بۆ ناردوووه و خه لکشی تیا بانگ کردوووه که بچنه سه ر
ریگا که ی ئەو ، مهولهوی یش به م نامه یه وه لامی داوده ته وه . وهك بۆم
ددرکه وتوووه فهرهاد میرزایش وه لامیکی ناسکی وه لامه که ی مهولهوی

نامه‌ی دهه‌م

بۆ موغته‌موردولده‌وله‌ فهرهاد میرزای نووسیوه

قدوم میمنت لزوم نواب والا حفظه الله تعالى سعادت مقرون ،
و تشریفش بر برایا از علما و سادات و سائر فقرا و رعایا میمون ، و منزل
عدالت موئیش مبارک ، و تاج معتمد الدولتیش بر تارک باد .

وبعد ، رقم عنبر شیم^(۳۸) در جواب این مخلص خلوصیت توأم شرف
ورود بخشود^(۳۹) . درویشانرا ارادت و صداقت زیادت فرمود . هر
سوآلی که از نواب والا ایده الله تعالى شده بود ، جوابش را مطابق و موافق

داودته‌وده‌و مه‌وله‌وی‌یش دووباره نامه‌یه‌کی‌تری بۆ ناردووه ، به‌لام
به‌داخه‌وه‌ له‌و هه‌موو نامانه‌ته‌ن‌ها نه‌مه‌مان ده‌سگیر بوو . دوورن‌یه‌ نه‌و
نامانه‌ له‌ دۆلابه‌ ره‌سم‌یه‌کانی سنه‌و تاران‌ا مابن . هه‌روا زانیومه
پاش‌ته‌وه‌ی نه‌م نامه‌یه‌ی مه‌وله‌وی نه‌گاته‌ ده‌ستی فهرهاد میرزا ، شیخ
یوسفی موده‌پررسی مزگه‌وتی دارولئیحسان نامه‌یه‌کی توندو تیژو
ناپه‌سه‌ند بۆ مه‌وله‌وی نه‌نووسیو له‌سه‌ر فهرهاد میرزا نه‌کاته‌وه‌ له
نامه‌که‌یدا . به‌لام مه‌وله‌وی وه‌لامی ناداته‌وه‌و له‌باردی بابه‌تی نامه‌که‌یه‌وه
بۆ فه‌خرو له‌وله‌ما نه‌نووسیو نه‌و نووسراوه‌یش هه‌ر له‌م به‌شهی باسی
مه‌وله‌ویدا بلأو کراوه‌ته‌وه .

به‌بۆنه‌ی نه‌م نامه‌ی مه‌وله‌وی‌یه‌وه بۆ فهرهاد میرزا ، جیتی خۆیه‌تی
لی‌ره‌دا نه‌وه‌ بلّیم فهرهاد میرزا شیعی مه‌وله‌ویی زۆر به‌رز
هه‌ل‌سه‌نگاندووه‌و به‌ (آغای باله‌خانه‌ی چم) رووی ده‌می کردووه‌ته
مه‌وله‌وی ، چونکه‌ نه‌م چوارینه‌ی مه‌وله‌ویی زۆر پێ جوان بووه‌ که
سه‌ره‌تاکه‌ی به‌ وشه‌ی (باله‌خانه‌ی‌چه‌م) ده‌س‌پێ‌نه‌کا :

باله‌خانه‌ی‌چه‌م دل‌ دیوانه‌که‌ت

بان‌ه‌ناو وه‌ خاک‌ رای‌ ئاسانه‌که‌ت

تکه‌ش عاجز‌ که‌رد خه‌یاالت‌ تیشدا

ئازیز بۆ جاری‌ پا‌ بنیه‌ پیشدا

(۳۸) له‌ ده‌سنووسه‌که‌ی خۆماندا (شمیم) نووسراوه .

(۳۹) له‌ ده‌سنووسه‌که‌ی خۆماندا (بخشید) نووسراوه .

اصول شرعیه و قانون دولتی ، و هر توجیهی را از هر خصوص فرموده بود
موجه و با شاهد مایح و صحیح مشاهده نموده • آری :

سخنهای شه کز دل پاک خاست
قبول است ، شاه سخنهای ماست

براین نکته باشد دلیل تمام
(کلام الملوك ملوك الكلام)

چونکه حضرت عالی همت شیخ ما قدس الله اسراره وافاض علينا برکة
انواره ، نواب اشرف اقدس والارا طال بقاؤه ، در امکانه مستطابه و ازمنه
مستجابہ بدعای خیر مذکور ، و خلفا و منسوبان خود را در اوقات ذکر
و فکر باستدعای طول عمر و دولت ایشان مأمور میفرماید • بموافق (الناس
على دين ملوکهم) بر سر همگی تابعین وی لازم است که بهمان راه سلوک
نمایند •

جواب عبارات جناب شیخ مدرس مدرسه ، سبب به واسطه عزل
و نصب پر وسوسه (علمه الله ما لم يعلم) به یقین به نظر کیمیا اثر خواهد
رسید •

زیاده بقای نواب و الارا از کرم حق تعالی مرام ، و شنیدن خبر صحت
ذات پسندیده صفاتشان مقصود است • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی یازدهم

له وهلامی حوسامولسه لتهنه دا نووسیویه (۴۰)

برکت حرکت نواب اقدس ، بر هرکس و ناکس ، و بر عامه هر نوگل

(۴۰) حوسامولسه لتهنه برای فخرهاد میرزاو مامی ناصیردوددین شاو لهقه بی

و خار و خس ، جهت کس و نوگل باعث نشئه و نما ، و درحق ناکس و خار
و خس سبب فنا باد • دعای بقای بزرگان ناصردین و استدعای لقای مراد
بر جمیع مؤمنین لازم است (تقبل الله لهم دعاءهم آمین) •

پیشتر بیشتر درین زمان پریشان آیین در انجمن عدالت مکن فرهادی،
در زیر این طاق بیستون بوضع شیرین اوقات را چندی بسربردیم ، لکن
دولت مستعجل بود ، سرکشی گلگون گردون عنان آن دولتم را از دست
ربود ، حالا بدین دل شادم که دعاگوی خالص و طالب مرادم •

نیست ذاتم همچو ذات مولوی

یا کلامم چون کلام مثنوی

لیک گویم با امید بس قوی

بهر درویشان حسام الدین توی

باوجود شرف الملك در خاکپای مبارك دوزبانی چون خامه و روسیاهی

چون نامه نامحرم است •

والسلام علیکم و قلبی بدلا عن قلبی لدیکم بین یدیکم •

المعدوم

مراد میرزا بووه ، له ۱۲۹۳ی هجری یهوه تا ۱۲۹۵ حوکمرانی ناوچهی
کرماشان و سنه و ده و روبه ر بووه . ئەمیش وهك فەرهاد میرزای برای
زاناو ئەدیو بنووس بووه . له گه‌ل مهولهوی زۆر جار نامه‌یان بو
یه‌کتری نووسیوه . نامه‌یه‌کی بو مهولهوی نووسیوه ، ئەم دوو به‌یتیهی
بو تیا نووسیوه :

ای تو ذاتت همچو ذات مولوی

وی کلامت چون کلام مثنوی

سلطنت را گر شدستم چون حسام

اندرین دوران حسام الدین توی

مهولهوی یش به نامه‌ی سه‌ره‌وه وه‌لامی داوه‌ته‌وه .

نامه‌ی دوازده‌م

بۆ عه‌لی ئه‌کبه‌ر خانی شه‌ره‌فولولکی نووسیوه

ز غواصان این بحر فلک فلک ، جواهر دعای بقا و ارتقای دینی و دنیوی
عاید سرکار عالی شرف‌الملک باد .

وبعد ، علاوه‌ی هجوم مصایب دقیقه‌ی از دیده‌ی آشوب زمانه‌ی غایب نیستم .

هر بلای کز آسمان خیزد
گرچه از بهر دیگری باشد

نارسیده زمین همی‌پرسد
خانه‌ی (انوری) کجا باشد

از جهت آن‌است در نوشتن عرایض مقصریم . باری با ربط و تعلق
که باطنا با سرکاراست ، تعارف ظاهری را چه اعتباراست ؟ می‌بینمت عیان
و دعا می‌فرستمت ، خصوصا نایی مثل جناب خیر الحاج مولانا محمد نیری
غفر له داریم ، باوجود مسعود ایشان وجود خود را معدوم می‌شماریم . در
اصل میل فقیر این‌است که در دعای خیر جهت سرکار تنها نباشیم که
(الجماعة رحمة) . هرچند رفیقم زیادت‌ر باشد بهتر است .

مورچگان‌را چو بود اتفاق
شیر ژیانرا بدرانند پوست

خاصة اجماع علما و صلحا و منسویین نقشبندی قدس سرهم که همه‌ی
شیران جهان بسته‌ی این سلسله‌اند . روبه از حیلہ چه سان بگسلد این
سلسله‌را . ازان سبب وقتی شخصی عزیز الوجودی را مثل ملا محمد نایب
خواهم کرد و گاهی نفس زکیه‌ی باصلاح را بسان مخدوم ملا عبدالفتاح بمیان
خواهم آورد . زیاده‌ی براینکه خودش شخصی‌است عالم و عامل و صالح

و سالک • مثل این چهار صفت خودش از نقاط اخلاط اخلاق رویه
 پاك است • برادر نيك سیر مخدوم سعادت ملزوم مجدد شیخ محمد است
 که هردو ساکن قریه (آرندان) اند و از دعاگویان خاص آن خاندانند ، دعای
 خیرشان غنیمت است ، و صحبت و رعایتشان گوهری است خارج از قیمت ،
 وعلى الخصوص بشارتی داد که چونکه سرکار عالی شرف الملک است ملك
 آرندان مملوك سرکار شده •

ازین مژده گر جان فشانم روا است
 که این مژده آسایش جان ما است

این فقیر در همگی ماملک سرکار شریکم ، بلکه همگی را از خودم
 میدانم • جناب مخدوم ملا عبدالفتاح را وکیل خودم کرده ام که حاصل بخش
 و ملك من تسلیم او شود ، جفتی برای او مقرر بفرمایند و سعتی را در معیشت
 جهة وی حاصل نمایند ، بی خطر و فارغ بال در معیت مخدوم شیخ محمد
 برادرش بدعاگویی سرکار مشغول باشند ، و در استدعای خیر با این فقیر
 همچنان شوند •

ای شرف ملك دل من چند چیز را پیش از چند چیز جهت رضای
 خداوند مالك الملك غنیمت بخوان تا بعد از آن حسرت نکشی : دولتمندی را
 پیش از فقری ، و صحت را پیش از مرض ، و علت و فراغت را پیش از
 مشغلت ، و جوانی را پیش از پیری ، و حیات را پیش از ممات به فرصت
 بدان • کس نیاید ز پس تو پیش فرست • روز قیامت برای همه کس
 حسرت است • اگر بد عمل است حسرت میخورد که چرا کردم ، و اگر
 صاحب عمل صالح است حسرت میخورد که زیادتیر نکردم ، تا درجه ام بلندتر
 باشد •

زیاده تصدیع ندارد و مطلبی دیگر غیر از سلامتی سرکار و خبر
دانستن مجاری احوال سرکار عالی نیست •
والسلام علیکم و قلبی لدیکم •

المعنوم الحسینی

نامه‌ی سیازدهم

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

بی‌عرض غرض ، و خالی از حرص عرض عرض مینماید که سرکارت از
آفت و مرض محفوظ باد •

وبعد ، پس از ایامی سفارش بی‌نگارش دعا و سلامی با سید علی محمد
که آمد رسید و رسانید ، در چه زمانی ؟ در زمانی که چشم انتظار بدیدن
نگارش سرکار از جانب این روزه‌دار بی‌قرار و گرش صائم پراضطرار به
شنیدن سفارش آن مرحمت شعار مشتاق‌تر به نداء و صدای (الله اکبر) افطار
بود • خیلی به‌جا استدعای دعا فرموده و طلب همت از سالهای پیشتر بیشتر
نموده‌اند ، چرا که اولاً ماه رمضان زمان استجاب است ، و این فقیر هم
الحمد لله کمال صلاح و مسلمانی و ثوابم آماده‌تر از هر بابت است ، به
چه سبب ؟ به سبب رفتن پارسال و مراجعت این قدر غیبت و طعن و لعن از
زبان و دل دوستان به طرف ما حواله شد که لیل و نهار بر قطار ثواب اجر
شما عاید روزگارم گشته که به صد حج اکبر حاصل نمیشد • عدو شود
سبب خیر گر خدا خواهد • ولی چون تو مرحمت‌مند قدیمی و با هر اهل
کمال همدم و ندیم ، گاهی با آنان گفتگورا به میان آرند مناظره بفرمایند ،
این حکایت را به آنها اظهار نمایند •

حکایت : درویشی در گذر راهش به خانه‌ی قصابی و خبازی و یک
گیوه‌گر که همسایه‌ی یکدیگر بودند افتاد • از خانه‌ی قصاب قدری گوشت

و از خانهء خباز بعضی نان گرفت • به در خانهء گیوه گر رفت • درویش راهی شد برود ، سگ هر سه خانه در پیش دویدند ، عففی کردند ، رختش دریدند • درویش رو به سگ گیوه گر کرد و گفت : سگ قصاب گوشت از صاحبش گرفتم و سگ خباز نان ، ای سگ گیوه گر تو به چه جهت ؟

کسی که تعارفی کرده باشد عیبی ندارد اگر گفتگویی بکند ، ولی آنانکه ضرری نکشیده اند اگر محض حسد و طعن و لعن نیست چرا چیزی بگویند ؟ باوجود اینکه آنان که تعارف کرده اند اگر هم چیزی بگویند محض عوام کالاً نعمی است ، چرا که آنکس حجرا واجب کرده است و میکند خدای تعالی است ، سبب به اینکه تو چهار قران به هزار ناز و علی بدهی برای خاطر تو این حجرا بر سر من چرا واجب میفرماید ، یا من چرا بر سر خودم بنا به خاطر آنکه تو بگویی فلان کس شخصی صالح است فرضش میکنم • من عبادت برای خدا میکنم و خدا استطاعهء مالیه و بدنیه را شرط کرده است • فقیر علاوهء اینکه استطاعهء مالیه نداشتم از استطاعهء بدنیه هم افتادم • اطاعهء خدایم خوشتر آمد از مدح مخلوق •

عوام اگر مدح بکنند انسان ترقی نمیکند تا اگر ذم بکنند انسان تنزل بکند • اگر نیمه حکیمی که جان را میبرد و یا نیمه ملایی که ایمان را ببرد و نیاورد یا متشیخی که آگاهی از خود و مریدش ندارد و به غیر از (آغه بلی) چیزی بر زبان نمی آرد قصه بگوید اوهارا بگویند که معرکهء علما به شما لایق نیست شمارا و گمراهی و گمراه کردن خلق گفته اند • اینگونه پریشان گفتن آنها از جهالت و حرارت تاب و تباست ، و الا با سلیمان چون براند آنکه مورش مرکب است •

اندرین عرصه چگونه دو کند
مه فشاند نور و سگ عوعو کند

چون خدا خواهد که پردهء کس درد
میلش اندر طعنهء پاکان برد

نکتهها چون تیغ پولاد است تیز
تو نداری چون سپر واپس گریز

(الحمد لله ثم الحمد لله) پارسال بدان مال نصیب من نشد ، و خودم
به تقصیر خودم معترفم چرا که هرکس به غیر از حق تعالی از یکی دیگر
اعانه طلبید البته حق تعالی او را تأدیب میکند و مبتلایش خواهد نمود .
اگر همچنان نمیبود بدان آزار گرفتار نمیشدم .

گر به تقوی و قناعت اندری
چون مسیح از آسمان می بگذری
چونکه یوسف دید آن غیر معین
ماند اندر چاه در (بضع سنین)

آنها برکنار . اگر حق تعالی از حرکه و سکونم راضی است ، هرکس
هرچه بگوید پاک را باک نیست . و اگر ناراضی است هرکس هرچه بگوید
هنوز کم است . و در کناره گرفتتم هم تعجب نکنید . آن وقت که تمنای
آن بود بلکه رجای مسلمانی بشنوید ، هزار بدعت را برای احیای سنتی
و رجای فقیری از امتی به گردن میگرفتم و آمد و شد میکردم . حالا شنیدن
فریاد زبردستان بسیار و شنیدن عدل و داد زبردستان بی شمار . کناره از
همه سازگارتر است . هیچ نمانده است که نگوییم ، و هیچکس ندیدم
که بشنود . علی الخصوص اگر کسی گمراه و عاقبت شر نباشد ، بعد از
اینکه رفیقهایش همه رفتند و عمر عبثش به آخر رسید و ریشش سفید شد ،
چرا این قدر دنیا را به آغوش بگیرد ، و چنان بداند که نمی میرد . فقیر دگر
آلوده نشود بهتراست .

چون پرده ز روی کارها برخیزد
معلوم شود که در چه کاریم همه

انشاءالله از دعای خیرت فراموش نکنم • والسلام •

المعلوم

نامه‌ی چوارده‌هم

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

عرضه آنکه در بین محمودی تو و ایازی این فقیر ، گفته‌ء اهل عناد
و به قول فرقه‌ء فتنه و فساد ، فرزندی عبدالله مستأصل شد و دلگیر شد •

نه شه کاذب نه شیرین بیستون رو
خداوندا که هست این تهمت از نو

باری هزار دفعه مؤذن نبود و عابدان سحری ترك نماز صبح را ننمودند،
عاجزی و بهانه آسان است حتی از اطفال می‌آید • لکن بر سر رحمت آمدن
بزرگان را می‌شاید • فرزندی عبدالله را فراموش کردن عیب و نقص کلی بر
مرحمت ظاهری که داشتی آوردن است • بدنم ضعیف و کوفته‌ء راه بود ،
و از سایه‌ء تو پیاده بودم ، والا ملاقاتی حاصل و تصدیعی در مکالمه مینمودم •

گفتگو آیین درویشی نبود
ورنه با تو ماجراها داشتیم

تاروپود گله‌را نمیافتم و دیبای دل‌سردی را نمیساختم • یا این
داوریه‌ارا به پیش داور اندازیم •

هرچی دیت وه چه‌م شی وه سه‌فهردا
هرچی موینی ها نه گوزهردا

کهس حالی نه بی و هیچ کهس نه فاما
نه و په ی چیش ویه رد ، ئید په ی چیش ئاما (۴۱)

أما صد بار سعی بکنیم و بیخ اهتمام را بکنیم ، چارهء راه رفتن
و نصییمان اگر باشد دو گز زمین و سه گز کفن است • نه عجز تو پایدار
و نه پریشانی ما برقرار • (لمن الملك اليوم ؟ لله الواحد القهار) • والسلام •

فرزندی عبدالله با چند فقیری که عاصی نیستند و قدیمند و مرید
و منسوب آن سرکار و آن صاحبی هستند ، دخلی بمن ندارند • تو میدانی
و آنها • میماند بر سر من • اگر التفات نمودند اعانه دادند مبارک است •
و اگر بر سر عادت خودت بودی ، حجره و خانه نشیمن و گذرانی درویشی در
خدمت حضرت شیخ قدس سره برای من و فرزندى هدایت حاضر است ،
و بلکه حضرت شیخ بفرماید حاضر خواهد شد • مرا ز کنگرهء عرش میزنند
صغیر • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی پازده‌هم

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

عه‌رضه شاهیده‌ن خاس بدیه پیشدا
حه‌رف نوخته‌دار مه‌وینی تیشدا (۴۲)

اول هر کلام که همواره اهل کمال در سطور آرد ، و اکمل و أصح هر
طور أملح و سحر حلال که کلک درر سلك گهر مرسوم معدوم محروم محرر

(۴۱) ئاد ویه رد پهری جه‌زای کاروبار
ئید ئاما پهری سزای رۆزگار

(نامی)

(۴۲) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه ئه‌م نامه‌یه همووی له پیتی بی‌نوخته پیکهاتووه •

و مسطور دارد ، حمد و مدح هر حامد و هر مادی ، در گروه هر مسلم و در رهط هر ملحد کادح ، کرور در کرور ، در همه اعصار و دهور ، مر درگاه عالم آرامگاه (لا اله الا الله) را ، و درود لامعدود و سلام لامحصور و لامحدود عدد (کل داء و دواء مادام السمك والماء ، والسمك والسماء) ، مر سالار ملك محدود و سردار محل محمود ، و کارگاه در علوم همه علماء آگاه ، (محمد رسول الله) را ، و مر آل اعلام و اولاد اطهار الاسرار احرار را ، و سائر اهل اسلام و گروه صوالح الاطوار را ، حمد اله عالم حاصل ، و درود و سلام رسول کامل آمد .

مرسول کالوصول را آماده ، و طرح اهل و داد را در دل آورده ، که همراه آه دل مکدر در هر مساء و سحر سرکار مکرم و سردار اکرم و اولوا الامر مکارم و مراحم همه را ادام الله عمره طوعا و روحا مرسل رسائل دعا و سلامم .

معلوم سرکار آمده که ولد آدم و حواء ولد داود آسا اگر همه عالم کالهواء محکوم امر و رام حکم او گردد ، در مآل کار کر و کور ، و محل او گور ، و همسر او مور گردد . عرعر و سرو عمر همه کس صرصر عدم و ارء مرگ در راه دارد ، و حاصل محصول دوام هر احد را داس اعدام ملك مالك الارواح در درو آرد . سرور هر رهرو دل در دارالسلام در گرو راه آورد اعمال صوالح آمد . حالا که همدم روحم ولاء عمل صلحاء در کاردار که (لو راح الروح ، وصار آدم کالمکروه المطروح ، لا طمع لعامل السوء الا سوء الدار) ، ارحم همه رحماء و اکرم همه کرماء مرده هارا همه در دارالسلام مع السلام همسر سور و سرور و حور و سرکار کرم مدار و اولاد و اهل و داد را کام روا و دائما در آلاء سرمد و روح مدد هم اهل الله محروس و مسلم و سرور ، و اعداء او را در آلام ممد ملوم و مدحور دارد . ملول دعا مدلول صعلوك در صدد سلوك راه وصال اعدل الملوك را درد در دل

ووصل سرکار اورا روحا مائل آمده رسائل رسائل ، اما هوا سرد و دل
 آلوده درد و راه دور و کأس آمال مالا مال گرد • اصل اصول همه کامها
 و آسای کل مأمول و مرام (الدعاء لکم و لأولادکم مادام الروح و وسعہ
 الحال ، والسلام والا کرام هو الموصل لكل موصول مدلول مرسول معدوم
 ملول ومحمح ادراک سرکار آمر مکرم هم اسم محمد مکرم صل اللهم له
 وسلم مادام العالم • والسلام) •

المعدوم

نامه‌ی شازده‌ههم

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

افواهی از سفر بغدادتم آگاهی دادند ، از بیم دوری چنانکه از حله
 به کوفه می‌رود ، آب سرابها از چشمهء چشمم با شتاب و تاب روان است •
 اگر راست است اگرچه حسرتها خوردم ، لکن تدارک سفر خیریت
 اثرت را آماده‌ام • رو با خدا ، بی‌ناخدا ، بسلامت روی و بازآیی • خطم
 بجای مٌهر است و جفایت بجای مهر •

المعدوم

نامه‌ی حه‌قده‌ههم

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

ئه‌یاز هه‌م‌پراز ناله‌ی داخ و دوود
 عه‌رزش هه‌ن وه خاك ئاسانه‌ی مه‌حموود
 ئه‌ر نائیره‌ی تۆ زماناكو جا كه‌رد
 دوودی من نه‌ چه‌رخ هه‌فته‌مین ویه‌رد

نهر باوهر ناکهی له خودا بترس
خه بهر له دیدهی هه ساران پیرس

ولی چه باید کرد ؟ دوری نه در قبضهء سرکار ایشان ، نه در قوهء
اختیار درویشان است .

چرخ آواره به هر سو کندم میدانی
رشك میآیدش از صحبت جان پرور ما

در طی عبارت به بی اخلاصی فقیر اشارت فرموده بودند ، بلی :

آنچه من میبایدم گفتن تو میگویی به من
شکر میگویم که این هم هست نوعی زاتحاد

در هر صورت اگر تقدیر مساعد تدبیر فقیر آمد ، یقین است که به
خدمت مشرف میشوم .

ور نصیب ما نشد وصل حبیب
ما و درد بی نصیبی یا نصیب

جهت کتاب عقیده اظهاری رفته بود ، فقیر حالا در خدمت سرکار
بندگان عالی سلمه الله هستم ، اگر آدم آن صاحبی گذرش به کویهء
درویشان که باغ سوخته است ، افتاد ، البته فرزندی عبدالله کتابش تسلیم
خواهد نمود . و اگر به مضمون (الناس علی دین ملوکهم) آدم آن صاحبی
مثل آن صاحبی راهش به خانهء درویشان نیفتاد کوتاهی از من نیست .
آن وقت در دشت و صحرا بودند به دست نمی افتادند . حالا من صیاد پیر
افتاده و تو شاهباز آشیانه بر بالای کوه قرار داده ، دام با چه طور ترا
باید بگیرد .

عنقا شکار کس نشود دام بار چین
کانجا همیشه باد به دست است دام را

باری آتش آن مرحمت دستور بر کوه زمناکو مثل کوه طور افروخته ،
و من هم از دور نگاه چشم بران دوخته ، به حسرت مینگرم و این بیت را به
خاطر می آورم :

آتشی می بینم ای یاران ز دور
گرم می آید به چشمم کوه طور

گر آستان بوسی محمودی شد فنعم المطلوب ، والا باسوز و نیاز
ایازی همراهی و دمسازی هست •
والسلام •

المعدوم الحسینی

نامه‌ی هه‌ژده‌هه‌م

بۆ حاجی مه‌حموودی یاروه‌یسی خه‌زنه‌داری مه‌حموود پاشای جایی نووسیوه
جناب مصرف ! همیشه نقد سعادت دارینش در کف ، و هست ارواح
اولیای بزرگوار پیرامون احوالش صف‌اندر صف باد •

اولا ، گوهری که من داشتم ، در صحبت بی‌معرفتانه گذاشتم ، و تسلیم
خریدار خودش نکردم ، و به بازار کسادیش آوردم • گله از خود دارم نه
از کس • حسرت بی‌فایده‌ی گذشته مارا کافی است • پس باز به همین فقره
صادقه خیلی دل‌خوشم ، و راضیم بدین بی‌حرمتی و دل‌شاد بدین کشاکشم ،
که حق تعالی با آن عظمتی که دارد نیمه‌ی مخلوق از روس و مجوس اطاعه‌اش را
به جوی نمیشمارند ، و پیغمبری با آن همه معقولی از دست اغلب طوایف
خصوصا از اقارب کالعقارب خویش چند ملولی بر سرش آمد • ومع ذلک
نه بر دامن جلال خدای غباری نشست ، و نه از تار و پود دیبای نبویه تاری
گسست • از ندیدن خفاش نور آفتاب را چه ضرر ، و از ندانستن عوام
و اوباش عارفانرا چه خطر •

و منظورم ازین تقریر و تحریر تحقیق مسأله است ، نه اینکه بفرمایند تزکیه نفس خودم باشد ، یا بفرمایند دلم در ولوله است ، چرا که حسن خاتمه مجهول است • چه گونه حتی خودم از گبر و یهود بهتر نمیدانم ، و خودم ازین دردسری که خودم و اولادم از بیگزادها دیدم نارضامند نمیخوانم • هرچه از دوست حقیقی آید اگر مغز و اگر پوست ، همگی از او است و نکواست • اگر کدخدایان قدر مرا ندانند امیران میدانند ، و اگر امیران ندانند خوانین و سلاطین میدانند ، و اگر آنها هم ندانند پادشاهان میدانند ، و اگر مخلوق بی التفات باشند التفات خدا و رسول صلی الله علیه وسلم و اولیای کرام باعث حصول تمام مرام است • نه خودم و نه اولادم ضرری برای کس نداشته ایم ، و علم سرأیلی و رئیس عشایری بر نیفراشته ایم • نه خداوند رعیت نه غلام شهریاریم ، بلکه به محض کرم حق تعالی امیدواریم •

فرزندی عبدالله با آن بی اقتداری و کم تجربگی و بی اختیاری قرض غلهء جوانرود و قرض سرکار محمود را ادا نمود ، حالا در کوشش رضامندی جناب شما است • البته ان شاء الله به نظرت خواهد رسید • چونکه سرکار شما بحمد الله صاحب معرفت و با صداقت و محبت هستی ، و به نشاء بادهء خیرخواهی و حق گفتن مستی ، از آن جهة این تقریر عرض نمودم و بر تصدیقت افزودم •

من ملك بودم و فردوس برین جایم بود
آدم انداخت دراین دیر خراب آبادم

سردی نخورم هرچه پیوشم ، و گرسنگی نکشم و تشنگی نچشم
هرچه بخورم و هرچه بنوشم • تدارك قیامت عمل خیر و دو گز زمین و سه گز کفن است • والسلام •

المعلوم

نامہ ی نۆزدەھەم

بۆ حاجى مەھمۇدى ياروھىسى نووسىيۈە

عریضه این زخم زده هر طرف بخدمت سرکار محمود آقای مصرف
امید است که برسد • خامه بر روی نامه ملالت علامت خواهد نوشت
جراحت وفات فرزانه فرزند سرکار ایشان چون زخم ممات جگر گوشه‌های
این کمترین درویشان خطیر • نی نی چون آشنای معنوی ما بود ، اثرش در
دل خطر تر مینمود • ولی ازینکه درمان زخم قضا غیر تسلیم و رضا چیزی دگر
نیست ، و در دائره تنگ بی‌شکیبائی است ، (من لم یرض بقضائی ولم یصبر
علی بلائی ، فلیخرج تحت سمائی ولیطلب ربا سوای) (۴۳) • از بدل آمدن
برای تعزیه چند غزلی را در تأریخ وفات و مرثیه روانه خدمت کردیم و آخر
عریضه را بدین دعا آوردیم : حق رحیم و غفور آن مرحوم را مغفور و سرکار
ایشان را صبور و مأجور و مارا و سائر اصدقاء و احبارا بحسن خاتمه
و عاقبت محمود مسرور و محبور فرماید آمین •

گر بمانیم زنده بردوزیم
جامهء کز فراق چاک شده

ور بمردیم عذر ما پذیر
ای بسا آرزو که خاک شده

والسلام •

العدوم

(۴۳) واته : ئەم ھەدیشە قودسییە بەرابەر بە بئى سەبرە دڵ تەنگەکان وارید بوو ، کە واتە جوملەى ھەدیشە کە ، بە پیتی قەوایىدى نەحو ، بە ئیعتیبارى (هذه الجملة) موبتەدایە و عیبارە تە فارسییە کە خەبەرە .

نامه‌ی بیستم

بو سه‌یید عه‌بدوللای کوری نووسیوه

نورچشما ! سلمك الله .

جواب سرکار عالی شرف‌الملک را سلمه الله تعالی فرستادم ، بخوانید .
ساعت اول تحمل نکنید ، قیمت پنجاه تغار گندم باید حاضر باشد ، اینجا
بیارید ، و همان صد تغار قرض باید تمسک بدهید و الاغ و آدم‌ت زود
بیایند . تمامی صد و پنجاه تغار گندم را بدست بگیرید و ببرید . اگر خودت
چابک می‌روی برای نقد و کاروان برو ، و اگر آدم می‌فرستید بفرست . زود
زود زود . هوا سرد و دیراست ، و خودت باید بعد از قیمت پنجاه تغار
حاضر کردن اینجا بحضور خان حاکم ^(۴۴) سلمه‌الله ییائی قیمت را تسلیم

(۴۴) عه‌لی خان که له‌قه‌بی (حاکم) بووه و کوری عه‌لی‌خانی شهره‌فولولکه .
ئه‌مانه سه‌روکی ولاتی جوانرو و بیل‌ه‌وارو مایده‌شت بوون . مه‌وله‌وی
رویش‌تووه بولایان بو قهرزی گهنم و ، شهره‌فولولک له‌وکاته‌دا له‌سنه
بووه ، نامه‌یان له‌م‌بارده‌وه بو نووسیوه ، ئه‌ویش وه‌لامی داوه‌ته‌وه که
بیده‌نی . جا مه‌وله‌وی بو سه‌یید عه‌بدوللای کوری نووسیوه که هه‌ندی
پاره بیتی بو لای خان حاکم و گهنمه‌که وهرگری .

له‌م نامه‌وه دهرئه‌که‌وی که‌وا مه‌وله‌وی دلگرانی‌یه‌کی زوری له سه‌یید
عه‌بدوللای کوری بووه . له‌م‌بارده‌وه ئه‌مه‌وی بلیم مه‌وله‌وی وه‌ک پیاویکی
به‌ناووبانگ و خاوه‌ن ری و شوین ، خه‌لکیکی زور ئاموش‌ویان کردووه و
هه‌میشه می‌واندار بووه و ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا نه له ده‌وله‌ته‌وه دهرامه‌تیکی
بووه و نه شوینه‌که‌شی بو ئه‌وه شیاوه کاسبی‌یه‌کی ئه‌وتوی تیا بکری .
بویه زور جار مه‌ج‌بووری ئه‌وه بووه ده‌غل له ولاتی (مایده‌شت) بکری که
ولاتیکی زور به‌پیته‌وه ده‌غلی تیا هه‌رزان بووه و تا ئه‌م سالانه‌ی دوایش
هه‌رچه‌ند قاتی و قری‌یه‌ک له ناوچه‌ی هه‌ورامان و شاره‌زوورو به‌ری
سیروان و گه‌رمیان په‌یدا بویه ئه‌چوون بو مایده‌شت بو ده‌غل ، به‌لکو
له‌به‌ر بی‌ده‌سه‌لاتی زور جار ناردوویه له‌وی ده‌غلی قهرزکردووه تا خوا
ده‌ستی ئه‌دا پاره‌که‌ی ئه‌داته‌وه . دیاریشه مه‌وله‌وی خوی ئه‌م ئه‌رکه‌ی
پی جی‌به‌جی نه‌کراوه ، به‌لکو به سه‌یید عه‌بدوللای کوری گه‌وره‌ی
سپاردووه و ئه‌رکه‌ش ئاسان نه‌بوه چونکه له ناوچه‌ی مایده‌شته‌وه تا

بکني و حجت صد تغار دگرش بدهی ، و گندم را تمامی ببرید . دگر بهانه
شما هیچ نمانده ، و فقیر هم از دست شما هراسان شده‌ام بلکه خلاص بشوم
هرچه میکنی زود باشد .

و سرکار صاحبی حبیب بگ (۴۵) اگر دران مابین و در آن آمد و شد
کرم بفرماید ، از خصوص آدم و الاغ و اعانه این سر و آن سر دریغ
نفرماید ، خیلی خوب است . خلاصه راه دور و هوا سرد و وقت دیراست ،
زود هرچه میکنی بکن . و خبر طرف ملا علی خان اگر آمده بفرستید .
آخر آن وقت بکرماشان رفتی اگر اظهار مینمودی این قدر طول نمیکشید .
کار تو همچنین است ، همیشه نمیدانی چه میکنی .
والسلام .

المصوم

سهرشاته مه‌سافیه‌کی زوره و زورتري پيگاکه که‌ژو کیوه و ئه‌و
سهرده‌مه‌یش ئه‌بوو به که‌روبار ئه‌م ده‌غله بگويزریتته‌وه .
له‌م لومه‌و سهرزه‌نشته‌ی مه‌وله‌وی‌یه‌وه که له‌م نامه‌دا ده‌رئه‌که‌وی ،
به‌ناشکرا دیاره سه‌یید عه‌بدو‌للا به باشی ئه‌م ئه‌رکانه‌ی رانه‌په‌راندوه .
به‌لکو خوی به راو‌کردن و هاتو‌چوی شاره‌زوورو ناو عه‌شایری تاوه‌گۆزی و
قوبادی و باوه‌جانی‌یه‌وه خه‌ریک‌کردوه‌و زور جار بووه به هوی
دل‌ئیشانی باوکی .

ئه‌م نامه‌و چه‌ند نامه‌یه‌کی تر چه‌رده‌یه‌کی باری ده‌روونی و دل‌ناره‌حه‌تی
مه‌وله‌ویمان له‌و زرووفی ژبانی سه‌ختی خویه بو روون‌ئه‌کاته‌وه ، وه‌ک
چۆن ئه‌مه له نامه‌یه‌کیشیه‌وه بو حاجی مه‌حموودی یاروه‌یس که له‌م
به‌شه‌ی ئه‌م کتیه‌دا بلاو‌کراوه‌ته‌وه ، به‌ناشکرا ده‌رئه‌که‌وی .

(۴۵) مه‌به‌ست حه‌بیب‌وللاخانی قوبادی‌یه . مه‌لا‌عه‌لی خانیش یه‌کیکه له کومه‌لی
ئه‌کره‌می ئه‌فغانی ژن‌برای .

نامه‌ی بیست و یه‌که‌م

بۆ سه‌هید عه‌بدوللای کوری نووسیوه

فرزندی عبدالله ، نورچشما سلمک الله .

سرکار بندگان عالی محمد پاشا سلمه الله چند سال است این فقیر را بخون جگر و برحمیت پرورده کرد و انواع نعمت کرم فرموده . سرکار رئیس العشائر سلمه الله هزار کس مال پاشارا خورد ، برای صد تغار غله مرا به کاروان فرستاد و رحم از تو نکرد ، و حالا این است هم گرفتار کار شرف‌بادینی کافر گشته‌شده‌ام ، نمیدانم آخرش چه‌طور میشود .

باری آنچه رأی سرکار پاشا است همچنان عمل بکنید ، بلکه برحمیت قدیمی و جدیدی خودش عسرت و قرضداری تو درست شود . زیاده نمیدانم آخر کار شرف‌بادینی چگونه صورت پذیر میشود (۴۶) .

المعدوم
عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی بیست و دووهم

بۆ حه‌بیبوللا خانی قوبادیی نووسیوه

بارها نوشته‌ام :

به عهد تو میبینم آرام خلق
پس از تو ندانم سرانجام خلق

سرکار بندگان عالی مشمول فیض متواتر و متوالی باد . حقوق نعمت

---

(۴۶) ئەم نامه‌یه‌و نامه‌ی پیشووم له رووی که شکۆڵه‌که‌ی خوالی‌خۆش‌بوو مه‌حموودپاشا نووسیوه‌ته‌وه که له به‌ر ده‌ستخه‌تی مه‌وله‌وی خۆی نووسیویه‌ته‌وه . حه‌سه‌ن به‌گی جاف له په‌راویزیانه‌وه نووسیویه : وائه‌زانم مه‌وله‌وی ئەم نامانه‌ی له ۱۲۸۵ی هه‌جریدا نووسیوه .

قدیمت در پیش چشم دلم هست • وفای این حقوق نمیگذارد که این فقیر از حقوق اولادت پریشانی بخاطر آرد • ان شاء الله وجود ذی جود بندگان مرحمت نشان عدالت سمات پرده پوش عیوب اولاد و بنده و متعلقات است • کسی اخلاص مند و دعاگوی بندگان عالی حفظه الله باشد ، لابد باید از خار آزار غیر روی دلش نخراشد ، چرا که آنکه سرکار عالی را شناخته است این فقیر است ، و بزرگی که فقیر را شناخته بندگان عالی مرحمت مصیر است ، و آنکه هردورا شناخته حضرت علیم و خیر است • کس قدر من ندانست غیر از تو ، و کس قدر تو ندانست غیر از من • نه تو از مرحمت دریغ بفرما و نه من از دعای خیر •

و أما يك حسرت دارم که صدقهء جاریهء از مثل مسجدی و مدرسهء بعد از خودت بجا نگذاشتی ، و دائماً مثل این فقیر با عشرت بی غیرت و طائفهء بدملت پرعلت مشغلت داشتی • هردو عمر را ضایع نمودیم ، و بر ضرر خودمان و نفع اغیاران افزودیم ، چه سود • اکنون که کار از دست رفته و زمام از دست رفته ، باری اگر اهل و عیال بگذارند فرزندی عبدالله بوجه مرحمت ملحوظ دارند (۴۷) • فالأمر الیکم ، والسلام علیکم •

المعدوم

نامه‌ی بیست و سی‌یه‌م

نازانم بۆ کببی نووسیوه

معروض میشود که از تقدیر باری ، بخل چرخ زنگاری یارای صحبت و ملاقات بیداری نمیدهد ، و باز از نارسائی طالع ناساز :

نایدم خواب مبادا که بخوابت بینم
دیدهء بخت مرا بین چه بخواب است امشب

---

(۴۷) ئیشاردیه بۆ خوازینی کچی حه‌بیبو لّلا خان بۆ سه‌یید عه‌بدو لّلائی کوری .

باری :

شرح این هجران و این سوز جگر
این زمان بگذار تا وقت دگر

و درین مدهء پر سوز و تاب ، بامیدواری يك عتاب آنجناب ، بمقام
سوآل و خطاب برنیامدیم • ازان ترشی عتاب که ممزوج شیرینی عبارت
خوشاب باشد ، و اسکنجبین وار رشحه را بر حرارت صفرای حرمان ذی مرارت
باشد محروم گشتیم • لاعلاج از احوال سبطیان که محفوظ از آزار
قبطیان آسا شوند ، چون ارباب حاجت بکوه طور حضور سوآل و مناجاتی
کردیم :

طور جان عاشق آمد صادقا
طور مست و (خرّ موسی صعقا)

آب نیل است این حدیثم خوش بیاب
سبطیان را قبطیان را خون باب

گر عجایب آیدت پیش نظر
کی ز شیء واحد آمد دو اثر

انگین بین در مزاج معتدل
خوش مزه (فیه شفاء) قوت دل

طبع صفرائی ازان نفرت کند
پیش وی طعنه بحنظل میزند

چون ندانم قوت تقریر حال
مختصر بهتر ز تطویل مقال

گوش هوشم را چو پنبه اندراست
بر سر ظاهر بیایم خوشتر است

و در زمان شریف و سعید و اوان ظریف از اغیار بعید عبارات رسید •
اگر به عیدش میخوانیم و اگر به عیدش میدانستم بعید نبود • آری زینهار
ز تو آید چنینها تو کنی • اشارات آن ارجمند بسان عبارات حسامالدین ما
یعنی حسن نظری موجب شادمانی خاطر و خرسندی و باعث هشیاری
و بیداری •

به بی جنبش هوشیاری مجوید
بجنبانیدم اول ، پس بگوید

باوجود اینکه در حرکتی برکتی نخواهم دید که در جنبش و خروشم
تحریر بجای نازک خواهد رسید •

مپرس از من حدیث زلف پر چین
مجنبانید زنجیر مجانین

بهر صورت دفع الوقتی ضرورت بود •

چند فردی را در تاریخ تولد فرزند فرزندی عبدالله سلمه الله بر زبان
نی خامه گذشته بود بخدمت فرستادم • عریضه را تهی از هدیه نمودن اگرچه
هدیه قابل نباشد خوش نما نیست •

پای ملخی نزد سلیمان بردن
عیب است ، ولیکن هنراست از موری

و آن هدیه این است :

کرم کرد داور بما يك پسر
سنای بصیرت ، ضیای بصر

تفاؤل بقول شفیع الانام

بنام محمد نهادیم نام

بدین عهد داده همان ذوالهمم

(وقد كان أوفى الوری بالذمم)

عجب آید این فال پیش نظر

ز همنامی این پسر با پدر

ازان رو شنیدم باآواز نی

(عجیب غریب) بتاریخ وی (۴۸)

نامه‌ی بیست و چوارم

نازانم بو کبی نووسیوه

در زمانی که گوش هوش اشتیاق آواز نی داشت ، و دیدهء فکرت

نظر بر بیچونی چون نائی نی میگماشت ، ناگاه از صدای نوای نی ، و از

ندای نائی بی نشان نشانی از بی نشانی بگوش هوش رسید . آری :

نی نشان از چون بیچونی دهد

عاشقان را شور مجنونی دهد

و مذاق قوهء استعداد را لذتی و کیفیتی چنان بخشید که زبان و دست

و قلم مکیف از تقریر و تحریر و تصویر چگونگی ذوق آن ندا و صدا که

بسته و خسته و شکسته ماند . بیت :

گرچه تقریر زبان روشن گراست

لیک عشق بی زبان اولی تراست

---

(۴۸) رسته‌ی (عجیب غریب) به حسابی حورووفی ئه بجهد ئه کاته ۱۲۹۷ که سالی له دایک بوونی ئه و کوره زایه‌ی مهوله وی به .

مصدق اهل احوال آمد • بنا بر این در زاویهء خمول گشاده ، و مهر
خاموش بر لب ، و سر بزانوی حیرانی نهاده • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و پنجم

نازانم بؤ کبی نووسیوه

فقر خلوصیت خصال ، مخدوم حسن الفعال را عرض مینماید که نامه
ننوشتنت اگر به علت نبودن کاغذ است ، الحمد لله کاغذ ارزان است • و اگر
به سبب عدم آمد و شد است از کثرت مرور قاصد راه دست نمی‌افتسد •
خلاصه به قدر فراموش کاری شما درویشان را اخلاص است •

چون خه‌یال وه ماچ پات وهش حال مبی
کاش جه کون نهو بهخت لهب خه‌یال مبی

گرمیانی دل گرمی و ئیلاق‌ی دل سردی آب‌وهوای ولایت شما
همچنین است • سردی مقتضای ذات ایشان است • گله‌را فائده نیست • ایزد
تعالی توفیق کامل و عمر دراز و علم و عمل‌ترا روزی فرماید • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و ششم

نازانم بؤ کبی نووسیوه

برادر عزیزم ، ما و شمارا تمنای مرگ چون خلاق‌راست هوای نمودن
سرگردانی حیرانی بر تو آورده • چاره جز این نیست اگر راضی شوی ،
و اگر ناراضی بسوزی و بسازی ، و آخر الامر اگر ممکن باشد جان بازی •
والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و هفتم
نازانم بۆ کبی نووسیوه

برادر عزیزم ، ضیای دیدهء دلم • اگر ماهی را از آب دریا سیری است
مارا نیز از بلای دلبران سیرابی خواهد بود • از ایشان بلا و از درویشان (بلی) •
از ایشان جوشیدن و خروشیدن و گمان کشیدن ، از دلریشان سرخوشی
و گردنکشی نوشیدن و چشیدن • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و هشتهم
نازانم بۆ کبی نووسیوه

تا به سبب دیگران یادم کنید ، باز شکر • شمارا و آب سرد بیلاق و ،
مارا و کرسی و دل مشتاق • (الفراق • • الفراق • • الی یوم التلاق) •

مرا کم بود داغ بی نصیبی
فزون کردی بران درد غریبی

• والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و نهم
نازانم بۆ کبی نووسیوه

جان عزیزم ! بعد از تماشای چشم قاصدت ، که این چشمی است کان
رخسار دیده است ، و بعد از بوسیدن پای پیکت ، که این پای است کانبجاها
رسیده است ، عرض خواهد شد که یا اول عهد نباید بستن ، یا در آخر نمیود
شکستن • اگر شما زمستان میآمدید البته ما هم تابستان باز دیدی میکردیم •
(هه ر بازهم وهی بهخت سیای وئمه وه) • چه حرکتی را در طبیعت من گمان
برده اید که تکلیف آمدن را فرموده اید • نظم :

چەم بی پەی دینت ، بینایش کەم بی
گۆش بی مشنهفتش صەدات ، ماتهەم بی
تەن بی بارکێشت ، خەستە ی هیجران بی
دڵ بی مەنزەگە ی مە یلت ، وێران بی

چە دادی مدۆ خاکم وەسەر بۆ
ئێسە ئارەزووی لای ئاسانە ی تۆ

خلاصهء مضمون کلام جامی قدس سره السامی شامل حال این خاطر
پرملال است •

عشق تو ای نگار فرزانه
آن چنان کرده در دلم لانه
که نمانده مجال گنجائی
بعد ازین خوشترم به تنهائی

ایزد تعالی شمارا سلامت بدارد و مارا تحملی مرحمت فرماید •
والسلام •

المعصوم

نامه ی سی یه م
نازانم بۆ کبێ نووسیوه

جان عزیزم !

مرا با تست هر دم تازه عشقی
ترا هر ساعتی حسنی دگر باد

وبعد ، پیش دلدادگان سرگردان وصل و فراق و قهر و لطف دلبران

یکسان است • اگر بخوانند جلوهء جمال ، و گر برانند جلوهء جلال است •
زمستان دوری چون بهار مشاهدهء حضوری است • آری :

در بهار کفر دو تا در بهار چین یکی است
حملهء مار خشین و لهجهء کبک دری

محبوبان را هم لازم است که آهرا از نفس و عشق را از هوس تفاوت
دانند ، تا سوز پروانه و آخ صادقانهء عاشقانه به نالهء گرسنهء شکم انبانه
مشتبه نشود • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی‌ویسه‌گم

نازانم بؤ کبی نووسیوه

زخم تو بستهء درویشان دل‌ریش را به مشکین تحریرت تازه فرمودی ،
خدا خیرت دهد چه کاری کردی • به هر صورت شوقمندی ملاقات را اظهار
فرموده بودند علاقهء روحانی بدل تلاقی جسمانی است • آری : قرب جانی
چو بود بعد مکانی سهل است • امید است تا دیده‌را از دیدنی نوری رسد
از ارسال روح افزا نامجات دریغی نهرمایند •

ایزد تعالی جمیع دوستان را حسن خاتمه روزی فرماید • آمین ، یا رب
العالمین • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی‌ودوهم

نازانم بؤ کبی نووسیوه

جان عزیزم ! به رسیدن عریضه آمدن را فریضه دانید • خیلی دل تنگ،
و ناله فرسنگ به فرسنگ ، و ساز عاجزیم در آهنگ ، و با بخت بد دل در
جنگ است • زود بیایند زود • دریغی نباید نمود • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی‌وسیه‌م نازانم بۆ کبی نووسیوه

آه ، حسرتا ! از فراق یار ، و از نیرنگ زمانهء غدار ، و از چرخ
دولابی کچ رفتار ، این بیچاره‌را در چاه غم انداخته ، و جیش و جند محن
و اندوه و سپاه کینه بر سرم تاخته ، و مریخ و زحل سلحشور تیغ خونریز
بر سرم آخته • ناچار سینه‌را سپر بلا و دلرا هدف ناوڪ قضا ساخته‌ام •
حالاتم‌را جویا شوند ، اختر بدم از افق بدطالعی غروب کرده ، سهاوار در
زاویهء تاریکی افتاده‌ام • آری • مگر آن شهاب ثاقب مددی کند سهارا •
بست سوگند از روزی که رفته‌اند روزم دیجور و چشمم بی‌نور و دلم
رنجوراست • با دل داغدار و سینهء افکار و جگر پر خار و تن بیمار و چشم
خون‌بار شب تا سحر در گریه و زارم • چرا گاهی بنوید فرح مزید مارا
یاد و شاد نمیفرمایند • باقی پروانهء بی‌پروبال بهمراهی فلانی خجسته خصال
به آن دیار پرواز گرفت تا پروانه‌وار سوختهء شمع دیدار گردد • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی‌وچوارم نازانم له وه‌لامی کیدا نووسیویه

از طرف مخدوم بوصف حسن موصوف ، بصحابت قره‌العین کاکه
معروف ، سرورافزا نامهء مشکین ختامه ، سرافرازی این خلوصیت علامه
رسید ، قوت جان و قوت ناتوان گردید • اگرچه بنا به اتحادی که عرض
شده به يك جواب تصدیع داده‌ایم ، بنا بصورت ظاهریه هم بدین عریضهء
علی‌حده مصدع شدیم • آری چون شوقمندی نوع نوع داریم ، باید بهمه نوع
عریضه هم خودرا بخاطر عاطر آریم •

خبررا پرسیده بودند • از همت ایشان سلامتی قرین حال است

و آرزومندی ملاقات ایشان در بال • اگر گاه گاهی از نوشتن عرایض دریغی واقع شده آنرا از بی التفاتی ندانید ، و فقیر را کم اخلاص نخوانید ، چرا که کسیکه عرایض را برساند کمتر اتفاق می افتد • اگر نه فقیر همیشه مکاتبه را بخدمت ایشان مشتاقم • زیاده علاوه دعای خیر ، در وقت نوشیدن برف و آب گرمازده پرتب و تاب را فراموش نفرمایند • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی و پنجم
نازائم بۆ کتبی نووسیوه

عرض میشود : جوانمرد جهان حاضر و برقرار و پایدار و باقصدار ، و من که دعاگوی غائبم بدین مصیبت گرفتار روزگار غدار ناپایدار • غیرت جوانمردیت چرا بحرکت نمی آید ؟ ازین زیادتیر فقیر عرض نمی نماید • خودت و غیرت • والسلام •

المعدوم
عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی سی و ششم
نازائم له پرسه‌ی کیدا بۆ کتبی نووسیوه

عرضه آنکه ، وصل و ازدواجی که با تعینات است و سبب آن همه شکایت و حکایت از جدائی است ، چرا اگر اظهار کمالات نباشد باشد ، و فصل و افتراقی که از مظاهرات است چونکه باعث رجعت است چرا نباشد • اشارت با اهل بشارت صراحت ، و زیاده ازین نسبت به آن حضرت که عین معرفت است ازین بی نوایان خلاف ادب و صباحت است • (الباقی للباقی حسن الخاتمه والتسلیمات الفاتحه ، والماضی المستقبل الی حاله الشریفه الفاتحه) • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی و هفتم
نازائم بۆ گبی نووسیوه

سلامی چو بوی خوش آشنایی
بدان مردم دیدهء روشنایی

وبعد ، دوستی کی آخر آمد ، دوستداران را چه شد • نه سلامی ، نه
کلامی ، نه نگارش ، نه پیامی • پای در میدان بی‌التفاتى افشوده یا از غم
بی‌اسبابى افشوده • آن همگی شیرینی خطابت بر سر چه کوهی بجاماند ،
و آن همه سوآلهای باعتابت در چه صحرائی کرد پنهانی بر روی مرحمت
افشانی • چه تقدیری ازیشان روی داد ، یا چه تقصیری از درویشان نقاب
رخ گشاد • بگو هرچه میدانی ، بنویس آنچه میتوانی ، بلکه تفریحا بدو
فکر من هم رشته‌ای را بریسم ، و تفریحا لنفسکم در جوابت اگر توانستم
دو کلمهء بنویسم •

اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی بهم سازیم و بنیادش براندازیم
آسمان آس ماناست •

هر پاسه شادیش نی‌یهن بهینه‌تش
به‌ل بی‌به‌قا بۆ سزاو بهینه‌تش
والسلام •

المعوم

نامه‌ی سی و هشتم
نازائم بۆ گبی نووسیوه

فقیر قاسی ، نسبت به سرکار اشکاغاسی از هیچ خصوص از دعای
خیر ناسی نیستم ، لکن نوشتن عریضجات از گردش و مشوشی خاطر ترك

نموده‌ایم ، و اعتماد بر ربط قلبی افزوده‌ایم ، و ازین عبارت که نوشته‌ایم
البته سرکار رئیس العشائر سلمه الله هم فرصت میداند و توجیه ننوشتن
خودش را خواهد فرمود • آری از خودم می‌خرد و بخودم می‌فروشد •
والسلام •

عبدالرحیم الحسینی
المعدوم

له پشتی کتیبی دوستیکی نووسیوه

در پشت کتاب دوستان خط
بنویس و به یادگار بگذار

بدان جهت کتابت را بر کتابت ترك کردم ، و شمارا در جواب یادآوردم
که محبت با شما خیلی است ، و خلوصیتم نسبت به شما کلی ، و بعد نه
نوشتن دلالت بر محبت و نه ننوشتن قرینه بر عدم مودت است • اگر بنویسم
وگر نه همان مخلص قدیم و بر دوستان رحیم • و معلوم است که بدین صفت
موصوفم و بدین اخلاص معروف • والسلام •

دوو پارچه شیعی مهولهوی به فارسی

له لاوانندهوی شیخ عهبدولرهمانی خالصی تالهبانیدا

- ۱ -

ضیائی کان برحمانی درین کون
میان سالها ممتاز گردید

به فیضش هریک از اجزای عالم
(علی استعداد) همراز گردید

مثالش چون ز رحمت مشتق آمد
پی مصدر روان پرواز گردید

بتأريخش قلم زان سان رقم زد
(برحمت جان پاکش باز گردید) (۴۹)

— ۲ —

ريخت قطب جهان می ماتم
در گلوی جهانیان خم و غم
بگشادند از غم هجرش
چشمه‌ها ز اشک چشمها مردم
زين دو مصرع از آنچه با اشک است
نیست تاریخ فوتش از ما گم
(باد در جلوهء کرم مسرور)
(رضي الله تعالى عنهم) (۵۰)

★ ★ ★

---

(۴۹) ئەم نیوه به‌یته به حیسابی حورووفی ئەبجەد ئەکاتە ۱۲۷۵ که سالی
کوچی دواييی شیخ عەبدولرەحماني خالصی تالەبانی یه .

(۵۰) ئەم به‌یته‌یش ، حەرفە نوخته‌دارەکانی لی دەرکەین که (ب) و (ج) و (ض) و
دوو (ی) و (ت) و (ن) ن ، به حیسابی ئەبجەد ئەکاتە ۱۲۷۵ که وەك وتمان
سالی کوچی دواييی شیخ عەبدولرەحماني خالصی یه .

تێبینی :

له ئاماده‌کردنی ئەم باسەى مه‌وله‌ويدا که‌لکيکی زۆرم له هەندى
دەسنووسى دۆستى بەريژم سەيید طاهیری هاشمی و ، هەروەها له
فۆتۆی هەندى رۆنوووس وەرگرتوووە که بەريژ عەبدولحەمیدی حوسەینی
بۆی ناردووین . سوپاسی گەرمی هەردوکیان ئەکەم .

يادی نه محمد پرېسی

نه حمده پرېسی کورې خه سره و چاوهش و له خیلې مکایلی جافه و
له دئی پرېس (۱) له ناو هۆزی نه ورؤلی دا دانېشتووه .

خه سره و چاوهشی باوکی برایه کی بووه ناوی عهلی چاوهش بووه .
هه ردوکیان له سوپای عوسمانیدا چاوهش و کاربه دهست بوون . خه سره و
چاوهش سئ کور و کچیکی بووه : نه حمده و مسته فاو کاکه و لاو له یلی .
عهلی چاوهشیش چوار کور و کچیکی بووه : نه حمده و فه تاح و که ریم و
حه مه سوورو به ییجی . له یلی خوشکی نه حمده پرېسی کچیکی جوان بووه ،
مه وله وی هزی لی کردووه ، وېستوویه داوای بکا ، پیا نه گه یشتووه داویانه
به شوو به نه حمده دی کورې عهلی چاوهشی ئامۆزای . مه وله وی نه مجار
نه یه وی داوای به ییجی کچی عهلی چاوهش بکا ، له مرووه ووه بو نه حمده
پرېسی نه نووسی :

قسه یی نه که م وه ری و جی وی :

که له یلی نه وو ، با به ییجی وی

نه حمده دیش له وه لا ما بوی نه نووسیته وه :

قسه یی نه که ی بی ری و جی وی

تو که مه جنوونی ، چۆن به ییجی وی !

---

(۱) پرېس : دئی یه ک بوو له نزیکي هه له بجه .

واته : تۆ ئەگەر راستە دلت بە لەیلی خوشکمهوه بووه و مهجنوونی ئەو بوویت ، ئیستا چۆن ئەبی دل بگۆری و بیدهی بە بهینیچی ئامۆزام ؟ ئەمیشیان نه داوه تی و داویانه به شیخ عهبدولرهمان ئەبولوه فا .

له شیخ عهلا ئوددینم بیست گیرایه وه وتی ئەحمەد پرسی له ته مه نی چوارده سالیدا له گەل عهبدوللای مرادوه یس ، به فەقێ بی ئەچن بۆ نۆدشه . له رینگه دا له ته ویله لاهه دن ، له وی شه و ئەچنه ناو حەلقە ی خەتمی موریده کانی شیخ سیراجوددینه وه ، ئەوانیش به بیانوی ئەوه که منال و داخلی ته ریه ت نه بوون ئەیانکه نه دهره وه . ئەمانیش غیره تیان قوبوول ناکا ، ههر به وشه وه خه لیفه یه ک ئەدۆزنه وه ته ریه تی له سه ر ده ستا وه ره گرن و ئادابی ته ریه تی لا فیڕه بن و ئەچنه وه ناو حەلقە ی خەتم و ئەوه نده ی پی ناچی ئەحمەد بۆ یه که م جار جه زبه ئەیگری و ئیتر ورده ورده به جۆری له ته سه وفدا پیش ئەهوی ئەلین گه یشتوو ته پله ی (رجال الغیب) ی . له م باره وه مه وله وی ئەلی :

بریا وه بالای کالای ره ئیسی
(رجال الغیب) ه ئەحمەد پرسی

ئەحمەد پرسی له راده به دهر زۆر جه زبه ی لی هاتوو وه ، له به ره وه به (کاک ئەحمەدی مه جذوب) ناووبانگی دهر کردوو . ته نانه ت گه لی جاریش له سه ر هه راهه رای حاله تی جه زبه لای شیخ شکاتیان لی کردوو وه جارێکیان شیخ دهری کردوو ، به لام ئەو هاتوه ته وه بۆلای و به دهم جه زبه وه ئەم شیعه ی وتوو :

رشتهء در گردنم انداخت دوست
می کشد هرجا که خاطرخواه اوست

ئەحمەد پرسی زۆر دۆستی مه وله وی یش بووه وه هه موو جاری به

شيعر بهر بهرە کانیان له گەڵ يەك کردوووە • بۆنموونە بهران بهر بهووە گە
مهولهوی له لاواند نهووی سهیید عەبدولسه مهدی خانه گاییدا که مار
پیوهی داوه و مردوووە ، له پارچه شیعریکیا وتووێه :

گۆل عادتشه ن بێ خار نمەبۆ
گەنج رهو یه شه ن بێ مار نمەبۆ

ئەم ، ئەم بهیتهی وتووێه :

نه نه ئەو مارە هەر مار غار بی
پهی پابۆس پاش وه ئینتیزار بی

ئیمه چەند چوارخشته کی و چەند پارچه شیعریکی ئەحمەد پرسیمان
دهسگیر بوووە ، وا لێرەدا بلاویان ئەکەینهووە :

ئەمە چوارخشته کی به کانی :

— ۱ —

ئەوسه تا چه پگهرد راست مگهرد کهم کهم
ران وه بان ران منیشتین وه ههم
ئیسە هەر وهختی تاسه ی تو مانەن
وه سه ودای نامه ئاموشۆ مانەن

— ۲ —

هەر چه نی شاهین نیم نیگاش پرتاو
بهست پهری دلە ی تو ی دەر وون که و او ،
یانێ چه رخیا ئەولام ئەو هه تاو ،
وانام که لیمه ی (نیعمه لئینقیلاو) (۲)

---

(۲) خوالی خوش بوو مهحمود پاشای جاف له باره ی ئەم چوارخشته کی بهو

— ۳ —

هیچ چینه وهشتهر نییه نه ئافاق
وه فتوای جومهور مه‌عشهره‌ی عوششاق
په‌ی که‌سی وه عیشق دل سه‌ودایی بۆ
دۆس نه به‌هانه‌ی خودنومایی بۆ

— ۴ —

ئه‌له‌جه‌ب ، دیدهم ، عه‌جیته‌ر چیشهن
چه‌ند سالهن وه تیر عیشقت دل ریشهن
قرچه‌و چۆقه‌ی جه‌رگ سه‌نگ نه به‌ر تاوان
هیمای پزیسکه‌ش وه تو نه‌یاوان

— ۵ —

بینایی دیدهم ! ئه‌ر بشنه‌وان گۆل
که‌نج ئاسا ته‌شریف به‌رده‌نی وه گل ،
پای وی مکیشۆ جه‌ دامانشان
نمه‌بۆ هه‌وه‌س به‌رامانشان (۳)

ئه‌مه‌ش پارچه‌ شیعره‌کانی :

— ۱ —

فه‌له‌ك وه ناسوور .. فه‌له‌ك وه ناسوور ..
ئای چه‌ن زامانت که‌وته‌ن وه ناسوور ..

پارچه‌ شیعری سی‌به‌یتی (ئه‌ر په‌رسی چه‌نیم ..) هوه ، له‌ که‌شکۆله‌که‌یا
نووسیویه : له‌ به‌هاری ۱۲۸۲دا بۆ جۆمال و پاک‌کردنه‌وه‌ی (ده‌لین) و
جۆگاکانی‌تری شاره‌زوور له‌ به‌کراوا بووم ، کاک ئه‌حمه‌دیش هاتبوو ئه‌م
پینج شیعره‌ی وت .

(۳) کاک ئه‌حمه‌د ئه‌م چوارخشته‌کی‌یه‌ی له‌ لاواندانه‌وه‌ی دوستیکی کۆچی
دوایی کردوودا وتوووه .

ههر نه رۆی (ئه له ست) تا وه نه فسخ صوور
 یانه ی کئی وه دهس تو نه وی خاپوور
 په ی وه قولنگ قه تل چه نی دیوانه
 وه سل شیرینت که رد وه به هانه
 ئیسه کاریت که رد ئه وان شه رده وه
 دیسان (که له لا) ت تازه که رده وه
 ئه و سه ر ئیل خاس جای سه ر کلافان
 ئه و ئیل به گی ئیل قه ییله ی جافان
 ئه و سه فای خاطر که مه ند وه پیلان
 ئه و نازار خاس دوور جه ره ویلان
 ئه و قه لغان ده فع رۆی قه زای ئافاق
 ئه و رۆسته م نه به یں ئیرانیان تاق
 ئه و (سه عد) رۆی به در جیهان ئارای نه و
 ئه و ههر خاصه ی ئه و شه و یه لغار شه و
 تا به ردت وه سای سه نگ مه زاران
 شیونات نازان ره عنا ره فتاران
 کورپه ئه گریجان نازاران چین
 ورده پیروزان رووی سه فحه ی جه بین
 ئه و پاچیان وه پاچ مه ودای دوور تیخ
 ئید وه سه رف تیخ ناخوون هات جه ییخ (۴)

---

(۴) ئه حمده پرسی ئه م پارچه شیعه ی له به رانبه ری پارچه شیعه که ی
 مه وله ویدا وتوو که به م به یته دهس پی ئه کا :

نه سهر دیاری .. نه سهر دیاری ..
نارو شه خصی دیم نه سهر دیاری
چون چه شمه‌ی حیات خال زه نه خ داری
چرخ چه چون باز که توون مه‌ی تاري
شه ونم نه پرووی بهرگ گول باغ به هاري
صه ییاد صه یدان چون من هه زاري
جه صه فحه‌ی جه بین ساکار سامانی
مه کتوب بی وه نمر شای لامه کانی
سهر ئیل ره ویل زولف کلافانی
شهم شیوه شیرین نه سل جافانی
دیم دهس وه سهر سهر که مان گرت مه حکم
کیشا تا سهر سهر کیش سهر دان وه هم
خه میاو هه وادا عه له م که رد قامهت
شه صت نهو که مان په‌ی که رده‌ی زامهت

کام سارا صه د ره نگ نوور پيدا وه شتهن
کشتش کشت دهشت ههر ههشت به هه شتهن

ئهمیش ، وهك نهو ، بو لاواندنه وه‌ی قادر به‌گی که یخه سره و به‌گی جافی
وتوو که به گولله‌ی ویل کوژراوه و له گوړستانی سه‌ید خلیل نیژراوه
له گهر میان .

من نهم پارچه شیعره م له پرووی که شکول که‌ی خوالی خوش‌وو
مه حمود پاشای جاف نووسیوه ته‌وه که له سالی ۱۲۸۲ ی هیجریدا
نووسیویه ته‌وه و نووسیویشیه ئه‌لی کاک ئه‌حمده خوی له‌بهر بوی
خویندمه‌وه و منیش نووسیمه‌وه و تیشی هه مووم له‌بهر نی‌یه .

سه راسهر سارای تهن وه هووناو وهرد
 په ره په ردهی جهرگ پران پران کهرد
 تا چهرخ چه پگهرد مدران وه پاوه
 گل مدهون وه زام ناسور نماوه
 مه جذووبم جه زهل ، ههر دوور نه شادیم
 کوشتهی سه ره ویل ئیل مرادیم

— ۳ —

عهرزه داشت بهندهی دل وه خهم خارت
 سه وداییم که ردهن تاسهی دیدارت
 زهلم و تانجه روی دیدهی پر جه هوون
 بین وه ره شکته فزای فورات و جه یحوون
 یانی های دیدهم یه ند زور ئاوه ردهن
 رای قوفه و که شتی و جیشرش به ند که ردهن
 جه قه لوه زهی هوون شه هیدان یه کسهر
 بی جا کوشتهی تیغ نیم نیگای دل بهر
 سارای شاره زوور ئینه چهن بهینه
 وینهی که لوه لای ئیمام حوسه ینه ..
 رای ئاماو لوای قاصید به ند بی یهن
 په و که نامه مان ئاموشوش نی یهن

— ۴ —

خالو ظاهر بو وه زهین عارف
 خالی بو وه شان شیوهی ته عارف

مشيا من وهى دهر د بى سامانه وه
وهى صه فای ئامای صه د ئامانه وه

هه ی هوو ده مئ بى ته شریف بوهر دام
دهس وهى زینده گبی عه به ث نه کهردام

به لام مالوومه ن شک نه داروو لیش
مه رهوونه ن ئوموور په ری وهخت ویش (ه)

(ه) ئه حمه د پریسی براده ریکی ئه ده بدۆستی بووه ناوی میرزا موحه ممه د
بووه ، له گه ل میرزا مه حموودی برای له دئی (میرا ولی) دانیش توون
له نزیك هه له بجه . برایه کی تریشی بووه میرزا عه بدو لالا ناو مه نسووبی
وه سمان پاشای جاف بووه . ئه مانه له وچه رخه دا دیاری بوون و ده وریان
بووه .

میرزا موحه ممه د کوریکى ئه مرئ ، ئه حمه د پریسی یش نامه ی پرسه و
سه رخۆشی لی کردنی بو ئه نووسی ، ئه ویش به م پارچه شیعره وه لامی
ئه داته وه :

خاڵۆ ! وه دیدهی ئازیز خاڵۆت
وه ناله ی وه یاد دووری تو ناڵۆت
جه وساو ه خاڵۆت ئازیزش مه رده ن
یۆم جه شه و تار ته وفیر نه که رده ن
ظو لمت بى وه لام سه ر هه رد ئیلاخ
هه م ها گه رمه سیڕ بین وه (ئاخ و داخ)
(قه سر) و (بیژکان) صه فای سه ر بیره
سه یر سه یرانگه ی سه ر سه راو (دیره)
مه زه ی قه تاره ی قازان نه قه تار
گومه ته ی جه یران نه باغچه ی (حه سار)
سه یر هاژه ی تاف ساف (قۆره توو)
نیگای ناز نه عه ین ئاهووی سه ربه سوو
ته ماشای بینای (حه وش) خو ش بو نیاد
ته جره به ی ته صویر تاقه که ی فه رهاد

ئەر پەرسى : چەنیم چەنى پەژاران
ئەلبەت مالوومەن جە لای نازاران
تا جەلای جەبەهەى لەیلەى ھەرشییوەن
قەیس ھەر رۆ تەرزى دىوانەو لیوەن
تا نیم نیگای عەین دیدەى ھەویوەن
من مەرگم میوان ، دەردم نصیوەن

سەبید بەندەى دڵ وە خەم خەستەت
عەبدوللای وە ئەر ھەر ھەق کە مەر بەستەت
دانەى خەزانەى (لاریب) نە جى پاك
مەمنوون خەلات فاخیرەى (لولاك)
رەشچەى بەحر نوور چەشمەى وشكاوییز
گول غونچەى گولشەن رەوضەى صەفاریز
خەطاط سەرمەشق عیشق نەوھالان
داخ دڵ خال خال خەيال خالان
نە سەر تەختانچەى تەن نە چەمەى چەم
تەوحید سەرایش مەیۆ صوفى خەم

لەذیبى شىئوى شکارگەى (سەرنەفت)
لیم بى یەن وە ژار مەندەى تاس ھەفت
جا ئەحمەد پریسى ئەو پارچە شیعەرەى بۆ ئەنووسى کە لەسەر دەو
نوسیمانەو .

نه وپايز هيچر وه وەيشوومه‌ی دهر د
وه‌لگ سووه‌یل ره‌نگ شادیم به‌راوه‌رد

ئه‌ر ئه‌ده‌ب جه‌ یاد تو‌ نه‌که‌رده‌بی
سفته‌ی ته‌ن شه‌مال صه‌د جار به‌رده‌بی

ئه‌ورۆ ده‌فته‌ردار رای (ما فی‌العدم)
خامه‌ی سه‌رنوشت دا نه‌ رووی ره‌قه‌م

هه‌ر کالای جه‌لاش وه‌ من سپه‌رده‌ن
لیقاشان جه‌ عیشق من په‌یدا که‌رده‌ن

هالای نه‌ووه‌هار لوطفت پیواره‌ن
جه‌و بی غونچه‌ی عیشق من نادیاره‌ن

ئه‌رامه‌نده‌ی به‌خت به‌نده‌ی دل ئه‌و‌گار
چ خاک وه‌ سه‌ر که‌م ، وه‌ چیش که‌م مدار^(٦)

سالی له‌دایک‌بوون و مردنی ئه‌حمه‌د پرسی نازانم • ئه‌حمه‌د پرسی له
دیی پریس دانیشتوووه‌ هه‌ر له‌ویش کۆچی دواایی کردوووه‌ • له
گۆرستانه‌که‌ی (مله‌ی مزیار) له‌ ژوور دیی پریسه‌وه‌ ، له‌ لای راستی ئه‌و
رینگاووه‌ که‌ له‌ پریسه‌وه‌ ئه‌رویشت بو‌ (نه‌ورۆلیی پارچه‌) به‌ خاک سپه‌راوه‌ •

---

(٦) ئه‌حمه‌د پرسی ئه‌م پارچه‌ شیعه‌ری بو‌ شیخ عه‌بدوڵلای داخی نووسیوه‌،
له‌ وه‌لامی پارچه‌ شیعیکیا که‌ له‌ باسی (دۆستانی مه‌وله‌وی) دا
بلاومان کرده‌وه‌ .

يارى شېخ عبدوللای مرادوھیس

ئەم ذاتە لە سەیدەکانی تاوہ گۆزی یەو لە گەل مەولەوی خالۆزاو پوورزان^(۱) . پیاویکی پیاوانەو لی ھاتوو بووہ . تەریقەتی لەسەر دەستی شېخ سیراجووددیندا وەرگرتووہو لە سەردەمی شېخ بەھائووددینیشدا ھەر بەردەوام بووہو لە سەردەمی شېخ ضیائووددینیشدا پێشویانی ئیرادەتو دلسۆزی تیکنەداوہ . لە دئی (کیوہ پئی) ی مەشھوور بە (بەشی ئەحمەدبەگ) دانیشتووہو خەریکی پئی بەدی یی کردنو ئامۆژگاری و پێگەیانندی موسوڵمانانی ناوچەیی شەمیران و تاوہ گۆزی خوارو ژوور بووہو زۆرجاریش بۆ ئەم مەبەستە بە دیھاتی ئەو ناوچانەدا گەراوہ مریدی گرتووہو^(۲) ھیناونیەتیە

(۱) لە لاپەرە ۴۱۲ - ۴۱۳ ی ئەم کتیبەدا ، لە باسی (دۆستانی مەولەوی) دا وتم : وای بۆ ئەچم (شېخ عەبدوڵلای داخی) ئەم (شېخ عەبدوڵلای مرادوھیس) ە بئی .

(۲) یەکی لە مریدەکانی سۆفی یەك بووہ فەتاحی ناو بووہو بە فەتاحە گورگە بەناووبانگ بووہ . ئەم سۆفی یە زۆر جار جەزبەیی لی ھاتووہو بەشی زۆری وەختی بە کەژو کیوو چۆلی یەوہ بووہ . ئەلین ئەوہندە لە کەژو کیوو چۆلی ماوہ تەوہ مەرۆ بزەنەکیوی ئولفەتیان لە گەل گرتووہو لی نەسلەمیونە تەوہو ھاتوونە تە نزیککی و ئەمیش ھەمیشە خوی پی بووہ خوی داونە تی . پۆژی لە پۆژان بە عادی تە کەیی خوی ھەندێ خوی لە گەل خوی مەلئە گری و ئەروا بۆ کیو . مەرۆ بزەنەکیوی کۆئەبنەوہ لە دەوری ، ئەمیش خویان بۆ دائەکا ، بەلام ئەوان نایەن خویکە بخۆن و ئەسلەمێنەوہ . فەتاح زۆر لەمە سەری سوور ئەمینی ، نازانی بۆ وایە ؟ دەس ئە کوتی بۆ گیانی خوی ئەبینی چەقۆیەك لە گیرفانیایە . تومەز حەیانەکان بۆنی چەقۆکەیان کردووہ بۆیە نایەنە لایەوہ خویکە بخۆن . فەتاح چەقۆکە لە گیرفانی دوردینی و تا ھیزی تیایە فری ئەدا ، جا حەیانەکان دینە سەر

پیزی طه ریهت ، تا له ۱۳۱۲ ی هیجره تدا له (کیوه ری) کوچی دوا یسی کردوو له گورستانی (کلاوسوور) به خاگ سپیراوه .

له پیزی نه و کهرامه تانه دا که دراونه ته پال شیخ عه بدوللا نه گیر نه و کاتی که محمود پاشای جاف له نهسته موول دهس به سهرو خانه شاری بووه ، شیخ ضیائوددین به سهفه ر نه چی بو شه میران . هه ندی له خرمانی پاشا نه رۆن بو لای داوای لی بکه ن دو عایه کی خیر بکا به لکو نه مه خواجه گیرا بی و محمود پاشا بیته وه بو کوردستان . له وکاته دا که نه مانه داوا که یان باس نه که ن بو شیخ ، شیخ عه بدوللای مرادوه یسیش له مه جلیسی شیخدا نه بی . شیخ ضیائوددین وه لامیان نه داته وه : تا چل رۆژی تر دیتته وه . شیخ عه بدوللا به حالی جه زبه وه راست نه بیته وه نه لی : تا من مابم نابی بیته وه . قه زاوقه دهر وانه بی شیخ عه بدوللا پاش مانگی له و قسانه کوچی دوا یی نه کاو محمود پاشایش پیش نه وه ی چل رۆژه که به سه ربچی و پاش مردنی شیخ عه بدوللا به چه ند رۆژی نه که ریته وه .

خویکه وه هه مووی نه لیسنه وه .

له شیخ عه لائوددینم بیستوو ه گیرایه وه وتی : فه تاحه گورگه هه رچه ند مریدی شیخ عه بدوللای مرادوه یس بووه ، به لام هه ر خوی به مریدی شیخی باو کم (ضیائوددین) داناوه . شه ویکیان به هار نه بی ، نه رخانه وان سوور ، سیروان هاتوو ه ، فه تاح له مالی خویا له شه میران جه زبه ی لی دی و له مال دیتته دهر ، ته ماشائه کا وا باو کم له خواری شه میرانه وه وه ستاوه ، فه تاح نه روا بو لای . که نه گاته نه وی ته ماشا نه کا ، له و به ری سیروانه وه یه ، نه نیشیته سه ر سیروان و لی نه په ریته وه نه م بهر . ته ماشائه کا ، له ویا شانه ماوه ، له دواوه تره . هه ر به م جو ره هه ر تاوی شیخ له شوینیکا نه بینی ، تا پاش رۆژ بوونه وه نه گاته بیاره . شیخ عه لائوددین وتی : ته ماشامان کرد وا فه تاح به جه زبه وه خوی کرد به هه وشى خانه قادا . پیموت : فه تاح نه م هه راهه رایهت له چی یه ؟ وتی : لیم گه ری ، برا ، برۆ له باوکت بپرسه ئیمشه و چه ردیکی داومه تی و له کو یوه که یاندوو میه ته ئیره !

یادی شیخ عبداللای قوطبی قهره داغی

ئەم ذاتە کۆری شیخ عەبدوللەطیفی کۆری شیخ عەبدوللای کۆری
شیخ عوئمانی کۆری شیخ عەبدوللەطیفی کۆری شیخ مەعرووفی ^(۱) کۆری
شیخ موحمەد حەسەنی کۆری شیخ شەمسووددینی کۆری شیخ
عەبدولغەففاری کۆری مەلا گوشتاشی کۆری شیخ موحمەد مەردۆخە •
بەمجۆرە دیارە کە ڕشتەیی نەسەبی ئەم ذاتە لە زانایانی خاوەن پایەیی بەرز
بوونو بە بلاوکردنەووەی ئایین و زانست سەرزەویی کوردستانی ئاوەدان
کردووەتەووە •

شیخ عەبدوللای قوطب لە ١٢٣٤ی هجریدا لە زەردیاوای قەرەداغ
لەدایکبووەو لە خزمەتی باوکیا خویندووێوەو هەر لە سەرەتای تەمەنیا
گەشتوووەتە پایەیی بەرزی زانیاری و ئیجازەیی دەرس و تەنەووەی وەرگرتوووە •
هەر و لە شازدە سالییدا چوووە بۆ خزمەتی شیخ عوئمان سیراجووددین و
تەمەسسوکی پێی کردوووەو مەشغوولی سولووکی تەریقەت بووەو لە ماوەیەکی
کەمدا پێگەشتوووەو ئیجازەیی ئیرشادی دراوەتیو ، ئەمیش ئیتر دەستی
کردوووە بە ئیرشاد و ڕێپیشاندانی موسوڵمانان ^(۲) •

---

(۱) ئەم ذاتە لە گۆرستانی (دەرەقوولە)ی خوار چەمی بیارە بە خاک
سپێراوە . وایاوە کە لە سەفەردا بووە لەو شوێنەدا نەخۆش کەوتوووەو
کوچی دواایی کردوووە •

(۲) لەبارەیی ئیجازەیی خەلافەت وەرگرتنی ئەم ذاتەو شیخ موحمەدەیی

ئەم ذاتە ھەروا تەریقەتی قادری و سۆھرەوہردی و مەولەوی [تەریقەتی
مەولانا جەلالوددینی رۆمی] یشی وەرگرتووہ و بەم بۆنە یەوہ مۆریکی بۆ
خۆی ھەلکەندووہ لێ نووسیوہ (عبدالله النقشبندی القادری السهروردي
الجلالی) •

ئەم ذاتە لە ۱۲۵۹ دا لە تەمەنی بیست و پینج سالی دا کۆچی دوا یی
کردووہ •

برایەوہ ، بگەرێرەوہ بۆ باسی «هاتنی شیخ عثمان بۆ خانەقای مەولانا
لە سولەیمانی بە تکای ئەحمەد پاشای بابان بۆ ماوہ یەك» لە لاپەرە ۱۷ –
۲۰ ی ئەم کتیبە دا •

يادی سهید شاکر می ناوه گۆزی

ئەم ذاتە لە پشتا لە (سهید پرەجەب) دا لە گەڵ مەولەوی ئەگەنەو
بە یەك ، واتە ئەمیش لە نەووی مەلا یوسف جانی کۆری مەلا ئەبووبە کری
موصەننیه •

ئەم ذاتە هەرچەند نەخویندەوار بوو ، بەلام لە رینگای تەصەوفەو
گەشتوووە تە پلە یەکی بالای دەروون پاک و راست ییژی •

ئەگەر نەو جارێکیان لە شوینێك ئەبی ، لۆتی لەو شوینە خەریکی
زورنالدان ئەبن ، ئەمیش باش گوێ بو زورناکیان شل ئەکا • پێی ئەلین :
مامە شاکەرەم بو گوێی لی ئەگرئ ، زورنا حەرەمە • ئەویش ئەلی : رۆلە ،
بەقوربانی چاوە کاتتان بێ ، چۆن دلتان دئ وا بلین ، بو نازانن ئاخری
ئاوازه کی دیتەووە سەر (ئەللا) ؟!

جارێکیان لە تەویللە لە جەماعەتا نوێژ ئەکا ، کە لی ئەبنەو کابرای
هاوشانی ، کە دیارە خویندەوار بوو ، پێی ئەلی : کورە کابرا ! نوێژە کەت
هەمووی غەلەت بوو ، بو رهوانی ناکە ؟ ئەمیش وەلامی ئەداتەو ، ئەلی :
بەصەدەقەت بێ ! من عەوامم ، زمانم لەمە زیاتر قاییلەتی نییە ، بەلام ئەی
تو بو ناچی ئیمانە کەت رهوان بکە ؟

سالی لەدایک بوون و کوچی دوایی سهید شاکەرەم نازانم ، بەلام
ئاگام لی یە چەند کۆری لەپاش بەجی ماو ، یەکیان سهید قادر ناویك
بوو لە (گومە) دائەنشت •

باری شیخی بورهان

ئەم ذاتە ناوی یوسف و لەقەبی شەمسووددین و خەلکی دئی (بورهان) و لە ھۆزی (بلباس) بوو • پاش ئەوەی لە خۆیڤندندا ئەگاتە پلە و پایە یەکی بەرز ، ئەروا بۆ ھەورامان و لەسەر دەستی شیخ عوتمان سیراجووددیندا تەمەسسوک ئەکا و خەریکی ئادابی تەریقەت ئەبێ ، تا پاش ماوەیەك ئیجازە ی خەلافەت وەر ئەگرێ و ئەگەر پیتەو و بۆ ولاتی موکریان و دەست ئەکا بە ئامۆژگاری کردن و پێشاندانی موسولمانان •

ئەم ذاتە یەكەمجار لە دئی (بورهان) و پاشان لە (شەرف کەندی) و ئەوجا لە (سۆلاقان) ئیرشادی کردوو و ، لەمە ی دوایی یاندا خانەقای دروست کردوو •

ئەم ذاتە گەلی سیفەتی پیاوانە ی تیا بوو وەك ئەو کە :

(۱) لەسەر ھەموو موریدیکی پێویست کردوو ئەگەر نەخویندەوار بێ دەرز ی قورئان بخوینێ بە تەجویدەو و ھەموو پۆژی بە گۆرە ی ترانا دەوری ھەندیکی بکاتەو •

(۲) ئەھمیت دانی بە سوننەتی پیغمبەر دروودی خوی لی بێ ، بەتایبەتی لە ئادابی دەس نوێژ و نوێژو و مەناسیکی ھەجدا •

(۳) برباری داو و لەسەر ھەموو مەنسوویکی کە نانی کاسبی و رەنجی

شانی خۆی بخوا ، مه گهر تووشی دهر دیککی وا بووبی که ریگای کاسبی کردنی
لی گرتبی ، ئەوه ئەتوانی دانیشی و خەلک خزمەتی بکەن .

(۴) خۆیشی بۆخۆی کاسبی کردوووه و نانی خانەقای له کەسبی دەستی
خۆی داوه و سالانه ئەوهنده بهروبوی کاسبی و کشتوکالی بووه زه کاتی
مالی به گهلی کهسی ههزارو کهمدهسهلات داوه و دئی (ئاغه بلاخ) ی کپیوه و
وهقی کردوووه بۆ ههزارانو کهسانی عیادهتکارو ریوارانی خانەقاکی .

(۵) که له ۱۳۳۳دا نهخۆش کهوتوووه (۱) وهسیهتی کردوووه له کورانی
کهسیان جیی نهگریتهوه ، چونکه کهسیان سولووکی تهریقهتی نهبووه و
شایانی ئیرشاد کردن نهبوون . کاری وا له ههموو کهسیک ناوهشیتهوه و
نیشانهی پلهیهکی بهرزی راستگویی به له گهڵ خواو خۆو خهڵکدا . بۆ
سه رپهرشتی کردنی کاروباری ئەوقافی خانەقاکی ناوی دوازده کهسی
به پز هیناوه . ههروا بریاری داوه پاش مردنی ئەو دوازده کهسه ههموویان،
ئەهلی خانەقا خۆیان به کیك ههلبژێرنو بیکەن به سه رپهرشتی کهری
کاروباری خانەقاو ئەوقافی خانەقا .

له ئەنجامی ئەم رهوشته بهرزانیهوه بووه شیخ موحه ممدی کوریشی
وا پهروهرده بووه کهوا له گهڵ ئەوهیش که مه لایه کی زاناو پایه بلند بووه
نهیهشتوووه به ناوی شیخیهتییهوه کهس دهسی ماچ کات .

شیخی بورهان به سهر ته پۆلکه یه کی بهرزه وه له نزیکي خانەقاکیا
به خاك سپیراوه .

---

(۱) ههر له و ساله دا به و نهخۆشی به کوچی دوايي کردوووه .

باری حاجی شیخ ئەبووبە کری لەولێری

شیخ ئەبووبە کری کۆری مەلا موحەممەدی ھەرشەمی ھەولێری پیاویکی ھەلکەوتووی بە ھەرمەندو خاوەنی رەوشتو خوویەکی بالا بوو • لای باوکی دەستی کردوو بە خوێندنو تا بوو بە مەلاو ئیجازە ی وەرگرتوو ھەر لای ئەو بوو • پاشان ناووبانگی ئێرشادی شیخ عوتمان سیراجووددین پای کیشاو بوو تەوێلەو تەمەسسوکی لا کردوو تا ئیجازە ی خەلافەتی وەرگرتوو خەریکی ئادابی تەریقەت بوو •

شیخ ئەبووبکر لە گەڵ خەریک بوونی ئێرشاددا دەرزیشی وتوو تەو ھەمیشە فەقیی چاکی بوو • مەشھوورە کەوا تەفسیری بەیضاوی زۆر باش زانیو ھەرچەند لە دەرزو تنەو ی بوو تەو تەزێحیک (استغفر الله) ی کردوو • لێ یان پرسێو ئەم تەزێحە ئیستیغفارە ی ھەموو جارێ پاش وتنەو ی دەرزی تەفسیری بەیضاوی لەبەر چی یە ؟ وتوو یە : لەوانە یە لە توانای دۆزینەو ھەو دەرختنی مەعنا و ڕدەکانی تەفسیرە کەو تیگەیان دنی فەقیو تووشی خۆلێ بایی بوونو خو بە زانا زانین بێم و ئەو ھش سیفە تیکی ناپەسەندەو ئەو ئیستیغفارەم لەو یە تا خوای گەورە بەھۆی ئەم سیفە تە ناپەسەندەو لە ئەوایی دەرزو تنەو کە بێ بەشم نەکا •

بارى شېخ نەبى مەۋلىسى پەۋاندزى

ئەم ذاتە مەلایەكى گەۋرە زاناۋ مەۋىيەكى بەھرەمەندۇ خوشنوسىكى
بەناۋوبانگ بوۋە • لەۋ سەردەمەدا كە ئەم لە خویندن ئەيىتەۋە ئىجازە
ۋەرئەگرىۋ ئەبى بە مەلا ، دەنگوباسى شېخ عوتمان سىراجوددېنىش
بلاۋئەيىتەۋە ، ھەۋالى ھەندى گوشتارو پەفتارى بە دلى ئەم نابى • بۆئەۋەي
بەراستى لە مەسەلەكە بىگات رېڭاى يىارە ئەگرىتەبەر كە بارەگاى
سىراجوددېن لەۋدەمەدا لەۋى بوۋە • كە ئەگاتە يىارە يەكەم كەس دېتە رېى
شېخ عەلى تەۋىللەيى بوۋە كە يەكى بوۋە لە خەلىفەكانى شېخ عوتمان
سىراجوددېن ، بەلام شېخ نەبى نايىناسى •

شېخ عەلى ، پاش ھەسانەۋە لېى ئەپرسى بۆچى ھاتوۋە بۆ يىارە ؟
ئەۋىش ئەلى دەنگوباسى ئەم شېخ عوتمانەۋە مەيدەكانىم يىستوۋە لە زۆر
شت نارەھەت ۋە دلگرانم ، ھاتوۋم بزىانم راستى يەكەى چۆنە ؟

شېخ عەلىش ئەلى : كاكە ! تۆ ۋەك من نايانناسى ، ئەگىنا زۆرتەر
نارەھەت ئەۋۋى •• ئەمانە گەلى جار پۆژۋۋى پەمەزان ناگرن ، زۆر جار
لەجىياتى نوپۇزى چۈۋار پىكاتى دوۋ پىكات ئەكەن • ۋايش ئەبى لە پەنامەكىدا
كچى خەلكى ماچ ئەكەن ••• شېخ نەبى بى ئەۋەى وردىيىتەۋە مەعنەى ئەم
قىسانەى شېخ عەلى چىيە ، ئەۋەندەى تر توۋرە ئەبى •

كە ھەلئەستىن ئەچن بۆ مزگەۋت بۆ نوپۇز ، گەلى لە مەيدەكان بە رېزۋ
ھورمەت لى گرتەۋە بەپىرى شېخ نەبى يەۋە دېن • شېخ نەبى بەمە تۆزى

دلى ئەھسەستەۋە دېتەۋە سەر خۆى • لەۋبەينەدا لە قسەۋ باسى خەلكە كەۋە
 شېيخ ەلىش ئەناسى ، پرووى تى ئەكا لىي ئەپرسى ئەلى بۆ خاترى خوا
 مادەم تۆ شېيخ ەلىي تەۋىللەيت بۆچى و چۆن ئەۋ قسانەت بۆ كردم و
 مەبەستت چى بوو ؟ شېيخ ەلىش ۋەلامى ئەداتەۋە ئەلى كا كە مەلا ،
 ماشەللا تۆ ئەۋەندە بە عىلمە كەى خۆت ئەنازىت و لە خۆت بايىت ، تەنانەت
 ئەۋ شەرەيش كە بە دەرز خويندوۋتەۋ بە خەلكى ئەلئىتەۋە فەرامۆشت
 كردوۋەۋ پەفتارى پى ناكەى ! جا پاش مەدح و تەعرىف كردنى شېيخ عوتمان
 سىراجوددىن و مەنسۇبەكانى ، بۆى پروون ئەكاتەۋە كە مەبەستى لە
 پروۋونە گرتنى جاروبارىان ، كاتىكە كە نەخۆش بن يا بەرپۆۋە بن •
 مەبەستىشى لە دوو پكات نوپژ كردنيان لەجياتى نوپژى چوار پكاتى ، ھەروا
 كاتىكە كە لە سەفەرى درىژا بن • ديارە كە ژنىش دىنن ژنەكانيان كچى
 خەلكن و ھەر بەنھىنىش ماچيان ئەكەن نەك لە بەرچاۋى خەلكا • ئىتر
 شېيخ نەبى شەرم ئەيگرى و بەخۆيدا ئەچىتەۋە كە چۆن لەم (مەتەل) ەى شېيخ
 ەلى تى نەگەشتبوۋو لەخۆيەۋە گومانى خراپى بردبو (۱) •

(۱) لەم شېيخ ەلىيە ھەروەك خواناسىكى بى درىغ بوۋە ، زۆر نوكتەچىش
 بوۋە • ئەۋ سەرگوزەشتەيەى ئىستا گىرامانەۋە ، ئەتوانرى بە نوكتەيەكى
 خۆشيش دابنرى • نوكتەيەكى ترى ئەۋەيە پروژىكيان كوپەكانى شېيخ
 سىراجوددىن برسىيان ئەبى پىي ئەلەين كا كە ەلى قاۋەلتىيەكمان بو
 رىك بىخە ، ئەۋىش ئەلى فەرموون با لە (يەكاۋە) تىرتان بكەم • يەكاۋە
 جۆرە قوبلىيەكى برنجە لەپىشا پۆن و پىازى بۆ داخ ئەكرى و ئەۋجا ئاۋى
 بەسەرا ئەكرى و كە ئاۋە كە ھاتەكول برنجەكەيشى تى ئەكرى ، ئىتر
 ئاۋى ترى بەسەرا ناكرى • ئەۋانىش لەگەلى ئەپۆنەۋە بۆ مال • ماۋەيەك
 دائەنىشن ، پاشان شېيخ ەلى جامى ئاۋ دىنى لە بەردەميانا دائەنى و
 ئەلى فەرموون بخۆن • ئەۋانىش دائەمىنن و ئەلەين ئەى برنجەكە كوا ؟
 شېيخ ەلى ئەلى : برنجى چى ؟ من گەتى (يەكاۋە) م پىدان ، ئەم ئاۋەيش
 يەك ئاۋە ئاۋى ترى نەكراۋە بەسەراۋ لەۋە زياترىش شكنا بەم !

شېيخ ەيدەرى مەشھور كە لە بيارە ژياۋەۋ لە ۱۳۵۳ ى ھىجرىدا
 نە تەمەنى ھەشتا سالىدا كۆچى دوايىي كردوۋە ، كورى ئەم شېيخ

له کورتی بیرینه وه شیخ عهلی پاش به خزمهت گه یشتنی شیخ عوثمان
 زۆری نه چی به دلاو ته ریه تی لا وه ره گرئ و پاشان نه یشبئ به خه لیه ی و
 ئیجازه ی ئیرشاد کردنی موسولمانانی نه دریتئ و نه گه ریتته وه بو ولاتی خوئی •
 شیخ نه بی به تاییه تی له زانیی شهر عدا ده ستیکی بالای بو وه و گه لی جار
 له باره ی مه سائیلی شهر عه وه له گه ل مه لایانی سه رده م که وتوو ته موجدده له و
 گفتو گو و له نه نجاما ده رکه وتوو که قسه ی نه م راست و موافیقی شهر عه •
 شیخ نه بی له ۱۳۰۱ ی هیجریدا کوچی دواایی کردوو •

عه لی یه یه • شیخ حه یدهر خواپه رستیکی به ناووبانگ و شهر ع زانیکی
 که م هاوتا بوو • خه تیشی ئیجگار خوش بوو • عومری خوئی به
 خواپه رستی و وتنه وه ی ده رزی شهر ع و قورئان خویندن نه برده سه ر •
 له گورستانی (مله گای چنار) له بیاره به خاک سپیراوه •

یاری حاجی شیخ ئەمینی خاڵ

ئەم ذاتە کۆری شیخ موخەممەدی خاڵی کۆری مەلا ئیسماعیلی کۆری مەلا موصلەفای کۆری مەلا شەمسووددینە کە هاوچەرخێ دروستکردنی شاری سولەیمانی بوو، ئەچیتەووە سەر مەلا ئەبووبە کری موصلەتینی چۆری •

ئەم ذاتە لە ساڵی ١٢٥٩ی هێجرەتدا لە سولەیمانی لەدایکبوو، پاش ئەوەی سەرەتای خویندنی تەواوکردوو، لای زانایانی بەناووبانگ مەلا موخەممەدی کەوانەدۆلی و شیخ عەبدولقادی موهاجیری سنەیی بوو، بە فەقێ تا ئیجازەیی مەلایەتیی وەرگرتوو، پاشان چوو، تەوێڵە لە سەر دەستی شیخ موخەممەد بهائووددیندا تەریقەتی نەقشەبەندی وەرگرتوو، پاش چەند ساڵ سولووک کردن ئیجازەیی خەلافەتی دراوەتی و ئیتر گەراوەتەو، بو سولەیمانی و دەستی کردوو، بە دەرزی و تەنی فەقێیان و بە پێ نەوونی کردنی موسوڵمانان •

ئەم ذاتە دەستیکی بالایشی لە زمانی کوردی و عەرەبی و فارسیدا بوو، ئەو حەوت چامەییە لە پێی حەجدا بە فارسی و تەوونی، نموونەییەکی بەرزی ئەدەبی فارسین •

ئەم ذاتە لە ئاست ژبانی دنیا دا زۆر گۆشەگیر بوو، چ لە سەر دەمی عوسمانی و چ لە سەر دەمی ئینگلیز و چ لە پۆژانی فەرمانرەوایی شیخ

مهحموودی حهفیدو چ له سهردهمی حوکومهتی عیراقدا هیچ پایه و پله و
مانگانهیه کی له دهولت وهرنه گرتوو ه .

ئهم ذاته له ۱۳۵۰ دا کۆچی دواایی کردوو ه له گۆرستانی گردی
سه یوان به خاک سپیراوه (۱) .

---

(۱) ئهم ذاته باپیری جهنابی شیخ موحهممهدی خاله که خاوهنی کومه لیک
دانراوی ئایینی و ئهدهبییه به کوردی و عهرهبی .

یادی مەلا ئیبراهیمی بیاره

مەلا ئیبراهیمی کۆری مەلا ئیسماعیل که مودەرپریس بوو له دێی بیاره ، یه کێ بوو له مەلا گه وره کانی کوردستانی چهرخی خۆی • مەلا ئیسماعیلی باوکیشی ههروا مەلایه کی چاک بوو • ئەگێر نه وه کاتی که کۆچی دواایی کردوو ، بیارهیی له ناو خۆیا نا ئە که ونه قسه کردن ، یه کیکیان به تانه وه ئەلێ : ئەری • • ئەری • • مەلا ئیبراهیم دهرز به فه قیکانی باوکی ئەلێ ! ئەم قسه یه زۆر کار ئە کاته دلی مەلا ئیبراهیم و له وه وه بیاره به جێ دێلێ بۆ خویندنێ پتر • ئەچیتته سوله یمانی لای زانای به ناووبانگ سه یید عه بدولکه ریمی به رزنجه یی که سه رده سته ی مەلایانی ئە ورۆژهی سوله یمانی بوو وه له مز گه وتی ئە وره حمان پاشای بابان مامۆستا بوو که ئیستا به مز گه وتی شیخ بابه عه لی به ناووبانگه — ده س ئە کاته وه به خویندن • پاشان دیتته وه بۆ بیاره و به یارمه تی پاشایانی بابان له جێی باوکی دائه مه زریتته وه ده س ئە کا به دهرزوتنه وه گه لی فه قیی پایه به رز له سه ر ده ستیا ئە بن به مەلا •

ئەم ذاته به تایبه تی له عیلمی ره وانپێژی (به لاغه) و عیلمی دانان (وه ضع) دا زۆر به ده سه لات بوو • ئەلێن له و سه رده مه دا (عصام الدینی وضع) لای هیچ مەلایه ک وه ک لای ئە و باش نه خویتر او ه •

له زوبانی مەلا عه بدولقادی مودەرپریسی بیاره وه گێر راوه ته وه که

فهرموویه تی باولک و باپیری مه لا ئیبراهیم تا بیست و پینج پشت مه لای زاناو
گه و ره بوون (۱) .

مه لا ئیبراهیم هاوچه رخی شیخ عه بدوللای خه رپانی و مه لا جه لالی
خورمالی بووه که له مه لا گه و ره کانی کوردستانی سه رده می خویان بوون .

---

(۱) مزگه وتی ناودییی بیاره که مه لا ئیبراهیم له وی دهرزی وتوه ته وه و وا
مه شه و ره له سه رده می داگیرکردنی کوردستانا له لایهن له شکری
ئیسلا مه وه دروست کراوه ، سه رداییکی تیایه به چهن دین پله کانه ئه لاین
ئه چیته خوار . له ناو بیاره ییدا و اباه که قه بری پیاوچاکیک له و
سه ردابه دایه و پره له کتیبی کۆن که به درێژایی سال تیی فری دراوه .
هه رچۆن بی که س راستی و ناراستیی ئه م قسه باوه ی تا قی نه کردوو ته وه .

(۲) هه رچه ند مه لا ئیبراهیم مه نسووبی هیچ کام له وشێخانه نه بوه که له م
کتیبه دا ناومان هیناون ، له به ره ئه وه ی مه لای بیاره بووه و پیا ره ییش
مه رکه زیکی گه و ره ی شیخانی نه قشبه ندی بووه ، به پتو یستمان زانی
باسی ئه می ش بکه ی .

يادی حاجی سید عسری مهری

ټهم ذاته زانایه کی گهورمو به ناووبانگ بووه . له وهچهی مهلا
ټه بووبه کری موصه نئیفه که ټه چټه وه سهر سهید موصه ممدی مهشهور به
پیرخدری شاهو . وه کوو له نه وه کانی خویم یستووو رشتی نه سه بی
به م جوړه یه : سهید حه سهن کوری سهید عه بدولقادی کوری سهید
ټیبراهیمی کوری سهید عه بدولر حمانی کوری مهلا ټیبراهیمی مهشهور
به مهلا میرزای کوری سهید عه بدولغه فقاری کوری سهید ټیبراهیمی کوری
مهلا عه بدولکه ریمی کوری مهلا ټه بووبه کری موصه نئیف ، خوا لی یان
خوش بی .

وهک یستووو مه له فقهی به تیدا مهشهور بووه به زیره کی و له ناو
هاوړی یانیا سهرامه د بووه . ناووبانگی مهلا عه لی قزلجی یستووو که له
دئی (تورجان) مودرپرس بووه ، چووو بو لای بو خویندنو چوار سال
لای ماوه ته وه . یه کئی له و کتیبانه ی له و سهرده مه دا لای ټه و خویندوونی
حاشیه ی عه بدولحه کیمی سه یاله کووتی بووه له سهر شهرحی شه مسی یه له
عیلمی مه نطقدا که به یه کئی له کتیه گرانو درهنگ لی حالی بووه کان
دائه نری . مه لای قزلجی له بهر ټه وهی که فقهی زوری لا بووه و به ئاسانی پیا
نه گه یشتووو هه مووړو ژئی دهرز به هه موویان بلئی ، پوژی بو دیاری
کردوونو پوژانی یه کشه مموو چوارشه ممدی بو سهید حه سهن
ته رخان کردووو . سبه ینان دهسیان کردووو به دهرس تا نوژی نیوه پو ، جا
ټه گهر تا ټه وکاته لی بووبنه وه ، باشه ، ټه گینا پاش نوژی نیوه پو

قاوه‌لتی کردن سه‌رله‌نوی تی‌هه‌لچوونه‌ته‌وه تا لی‌بوونه‌ته‌وه • سه‌یید حه‌سه‌ن
 ئەم چوار ساله به‌م‌جۆره لای مه‌لا عه‌لیی قزلجی خویندوو‌یه و پاشان ئیجازه‌ی
 مه‌لایه‌تی لا وه‌ر‌گرتوو‌ه و گه‌راوه‌ته‌وه بۆ چۆر^(۱) و ده‌سی‌کردوو‌ه به
 ده‌رزپیی‌وتنه‌وه‌ی فه‌قی و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئایین و زانست له‌و ده‌ورو‌به‌ره‌داو
 بو‌وه به‌ مه‌رجه‌ع و په‌نای خوینده‌واران و موسو‌لمانان تیکرا و فه‌قی له
 هه‌مو‌ولایه‌که‌وه روویان تی‌کردوو‌ه و ، ئه‌ویش هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه بو‌وه ،
 به‌چه‌شنی که جگه له‌ چه‌ند جارێ که بۆ داوه‌ریی سه‌نده‌وه‌ی به‌شه‌مولکیکی
 له‌ دیی چۆر چوو‌ه بۆ سه‌فه‌ر ، هه‌مو‌وکاتی خۆی هه‌ر له‌ چۆر به
 خزمه‌ت‌کردنی زانسته‌وه به‌سه‌ر‌بردوو‌ه •

سه‌یید حه‌سه‌ن له‌ گه‌ل به‌رده‌وامی‌شیدا له‌ ده‌رس‌وتنه‌وه به‌ فه‌قی‌یادا ،
 گه‌لی وه‌ختیشی به‌ کتیب‌دانانه‌وه به‌سه‌ر‌بردوو‌ه • ئه‌مانه ئه‌و کتیبانه‌ن که
 ئه‌و دایناون و من پێیان ئه‌زانم :

- (۱) حاشیه‌ی له‌سه‌ر سه‌عدو‌للای بچووک •
- (۲) حاشیه‌ی له‌سه‌ر ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی •
- (۳) حاشیه‌ی له‌سه‌ر فه‌ریده‌ی جه‌لالو‌ددینی سیووطی •
- (۴) حاشیه‌ی له‌سه‌ر (ته‌ذیب‌المنطق) •
- (۵) حاشیه‌ی له‌سه‌ر جه‌لالی مه‌نطق •
- (۶) حاشیه‌ی له‌سه‌ر گه‌له‌نبه‌ویی بورهان •
- (۷) حاشیه‌ی له‌سه‌ر عه‌بدولحه‌کیمی شه‌رح‌شه‌مسی •
- (۸) کتیبیکی به‌ ناوی (الرساله‌ الکلامیه) •
- (۹) حاشیه‌ی له‌سه‌ر ته‌فسیری به‌یضاوی • له‌م کتیبه‌یدا گه‌شتوو‌ه‌ته
 سووره‌تی (القیامه) و له‌ویدا کۆچی دوا‌یی کردوو‌ه •

---

(۱) چۆر دی‌یه‌که له‌ ناوچه‌ی مه‌ریوان له‌ کوردستانی ئێران •

ئەم كىتئابنەى سەيىد حەسەن لەناو مەلاو فەقىي ناوچەى مەريوانو
هەورامانا باونو دەسگىر ئەبن ، بەلام حاشىيەكەى لەسەر گەلەنبەويى
بورهان ، وەك يىستووومە ، دوو نوسخەى ھەيە يەككىيان لای سەيىد
عەطائوللاى كورەزاي و يەككىيان لای سەيىد ئەحمەدى خەلكى چاولكانى
نزىك سنەيە •

سەيىد حەسەن لە ۱۳۰۵دا لەگەل حاجى شىيخ ئەحمەدى كورى شىيخ
سیراجودديندا رۆيشتووو بۆ حەج و ھەر لەوسەفەرەدا تەرىقەتى لەسەر
دەستى ئەودا وەرگرتووو • لەگەل ئەو ھەشدا زۆر دۆست و دلسۆزى شىيخ
ضیائوددين بووو خانەقاي بيارەى لە فتوايەكيدا وا باس کردووو : « سماھا
بعض المنصفين بسفينة نوح » • يىستووومە جارێکیان لەگەل ھەندى لە
سەيىدەكانى خزمى لەسەر چەند پارچە مولکێك ناکۆک بووو ، ئەو سەيىدانە
چوون بۆ بيارە کاغەزێك لە شىيخ ضیائوددين بىيڤن بۆ کاربەدەستى قەلاى
مەريوان تا يارمەتىيان بدا • لە ھەمان کاتدا ھەندى کەسى ئاژاوە گىيريش
چوونەتە لای سەيىد حەسەن و وایان تىگەياندووو کە شىيخ ضیائوددين لەو
ھەرايەدا لایەنى سەيىدەکان ئەگرێ • حاجى سەيىد حەسەن بەمە زۆر
دلگران ئەبى و ھەوالەكەش ئەگاتەو بە شىيخ • شىيخیش دەسبەجى لە
بيارەو سوار ئەبى ئەچى بۆ قەلاى مەريوان بۆ لای کاربەدەستەكەو نامەكەى
خۆى لى وەر ئەگریتەووە ئەيا بۆ سەيىد حەسەن و پيشانى ئەدا ئەلى برا ! بزانی
چىم بۆ نووسيوو ، ئەويش کە ئەيخوینتەووە ئەيىنى جگە لە داواى ھەولدان
بۆ رێكخستیان ھىچى تيانىيە ، ھەندى مەزەرەت بۆ شىيخ دینتەووە داواى
لى بووردنى لى ئەکا •

حاجى سەيىد حەسەن لە سالى ۱۳۲۳دا لە تەمەنى حەفتا سالىدا كۆچى
دوايى کردووو • مەليکولکەلامى سنەيى بەمجۆرە لاواندوووتەووە :

ستوده سید فاضل حسن که در دانش
 ندیده‌است چو او دیده‌ء زمین و زمن
 زهی که بود ز هفتاد و اند سال فزون
 همیشه کار او احیای علم و شرع و سنن
 شد از دیار فنا شادمان بدار بقا
 بدان صفت که غریبی رود بسوی وطن
 نوشت از پی سال وفات او (مجدی)
 « بسوی دار بقا شد روان ، روان حسن » (۲)

حاجی سه‌یید حه‌سه‌ن چوار کوری لی به‌جی‌ماوه که هه‌موویان مه‌لا
 بوون : سه‌یید عه‌بدولقادر و سه‌یید عه‌بدولکه‌ریم و سه‌یید حوسه‌ین و سه‌یید
 موحه‌مه‌د که ئه‌مه‌یان له هه‌موویان مه‌لا چاکتر بووه ، به‌لام سه‌یید
 عه‌بدولقادی کوری جیی‌گرتووه‌ته‌وه و بووه به شیخولئیسلاام • سه‌یید
 موحه‌مه‌دیشیان هه‌روا خه‌ریکی ده‌رس‌وتنه‌وه بووه •

---

(۲) ئه‌م نیوه شیعره به حیسابی حورووفی ئه‌بجه‌د ئه‌کاته ۱۳۲۳ که سالی
 کوچی دواایی ئه‌و خوالی‌خوش‌بووه‌یه .

باری مه لا عەبدولقادی مودەریسی بیاڕە

ئەم ذاتە کوژی شیخ عەبدولرحمانی کانی کەووەیی بازیاڤی و ئەچیتەو و سەر مه لا مرادی بازیاڤ کە لە ئەو وە مه لا ئەبو و بە کری موصەئنیفی چۆری و لە ساداتی پیرخدری و • لە دەورو بەری ١٢٨٥ ی هیجریدا لە کانی کەو وە بازیاڤ هاتوو و تە دنیاو و لە سولەیمانی و دەورو پشستی خویندوو و یە و بیستوو و مه لای مه لا عەبدولرحمانی پینجویڤیش خویندوو و یە ، کاتی کە ئەو نزیکە تەواو کرد و ئەم لە پلە ی ناوەندیدا بو و •

مه لا عەبدولقادر بە نیاز ی خویندنی مه نطیق و ئوصوولی فقه له خزمەتی مه لا ئەحمەدی ئۆتشدە لە سولەیمانی و یە و ئەروا بو هەورامان • لەریدا لە تەوێلە لە سەر دەستی شیخ بەهائوددیندا تەریقەتی نەقشبنەدی وەر ئەگری • پیشتریش لە سولەیمانی لە سەر دەستی کاک ئەحمەدی شیخدا تەریقەتی قادری وەر گرتبو و • کە ئەگاتە ئۆتشدە و مه بەستە کە ی خوی بە مه لای ئۆتشدە ئەلی ، مه لا ئەلی باری سەختی گوزەرانی خوی و فەقیکانی کەسی تر هەلناگری • بو رۆژی دوا یی کە مه لای ئۆتشدە چاوی پی ئە کەویتە وە لە بارە ی خویندنی وە پرسیا ری لی ئەکا کە چی ئەخوین و نیاز ی خویندنی چی هە یە • کە تی ئەگا هاتوو و مه نطیق و ئوصوولی فقهی لا بخوین و بەتایبەتی کە ئەزانی کتیبی (گەلەنبەوی بورهان) ی پی یە کە ئەو پیشتر نەیدی وە ، لە قسە کە ی دوینی پەشیمان ئەیتە وە و جیی ئەکاتە وە • بەمجۆرە مه لا عەبدولقادر لای مه لا ئەحمەدی ئۆتشدە یی ئەمینیتە وە تا ئەبی بە مه لا و ئیجازە وەر ئەگری ، هەرچەند نازانم ئاخۆ لە ئۆتشدە ئیجازە ی

وهرگرتووه ، يا له سنه پاش کوچ کردنى مهلا ئەحمەد له ئۆتشیوه بۆ ئەوئ .
 بەلام زیاتر بۆ ئەوه ئەچم که له گەلیا چووبی بۆ سنه و لهوئ ئیجازەى
 وەرگرتی ، چونکه پاش ئیجازە وەرگرتنى بووه به مهلاى دئی (کوچک
 چەرموو) له نزیکی سنهوه لای ئەمینولسادات • ئیتر تا گواستووێهتەوه
 بۆ بیارە هەر له کوچک چەرموو بووه به دەرسپێوتنى فەقێیانەوه
 خەریکبووه •

حاجى مهلا عەبدوللای پەسوئ خوا لینی خوشیی ، له بیارە بۆى
 گێرامهوه وتی : مەنسووبى ضیائوددین بووم ، هاتبووم بۆ بیارە ، مهلا
 عومەرى واشەمەزینیىش له سەردەشتەوه هاتبوو بۆ بیارە • رۆژیکیان
 شیخ پێی فەرمووم مهلا عەبدوللای ئەم کاغەزم نووسیوه بۆ مهلا عەبدولقادری
 مودەرریسى کوچک چەرموو ، له گەل مهلا عومەرا بۆى بیهنو پێی بلین به
 ناوونیشانی ئەو خەوهى شەوى ۲۷ى رەمەزان دیویە ، چىیان پێوتوو
 رەفتارى پێبکا • ئیمەیش رۆشتین و پاش چەند رۆژ به زەحمەت گەشتینه
 ئەوئ و نامەکهمان دایه و خویندیوه • وتی من به بێئیجازەى حاجى مامۆستای
 ئۆتشیی هیچ ناکەم • فەرموون با برۆین بۆ خزمەتى بۆ سنه بزانی ئەلئ
 چى ؟ رۆشتین و عەرزى کرد ، فەرمووی : مهلا قادر تۆ ئیستیخارە بکهو
 منیش ئیستیخارە ئەکەم تا بزانی ئەنجام چۆن ئەبێ • شەو نووستین • سبەینى
 حاجى مامۆستا هات فەرمووی من وام حالى بووه هەرکەس له گەل شیخ
 عومەر بێ قازانج ئەکا • مهلا عەبدولقادریش وتی منیش هەر شتیکیوام
 حالى بووه و قەرارى دا بێ بۆ بیارە (۱) • جا ئیمە عەرزمان کرد خەوهکەى
 رەمەزانت چىبوو ؟ وتی لهخەوما له حەوشى خانەقای تەویله کۆرى
 شەربەتخۆرى بوو ، شەربەتیان ئەگێرا • منیش پرسیم ئەمه چىیه ؟ وتیان
 شەربەتى دیارى کردنى مهلا عەبدولقادری بۆ مودەرریسى مەدرەسەى شیخ

(۱) لهبارەى ئەم مەسەلهوه بگەرێرهوه سەر لاپەرە ۲۴۲ - ۲۴۵ى ئەم کتیبە.

عومەر ضیائو ددین • جا ئیمه‌یش عەرزمان کرد وتمان مادەم ئەمەت دیوە، ئەم
پرسیار و هاتوچۆتە بۆ کرد ؟ وتی ئاخەر خەو نابێ بە دەلیلی شەری وەکو
ئێستێخارە •

پاش دامەزرانی مەلا عەبدولقادر لە بیارە شیخ ضیائو ددین فاطمە ناوی
کچی خۆی لی مارە ئەبرێ بۆ ئەوەی بەتەواوی بین بە هاوبەش و هاومالی
یەك • بەم خزمایەتی یە مەلا عەبدولقادر چەند قات دلی گەرمتر ئەبێ و
چالاکانەتر ئەکەوێتە مەیدانی دەرس و تەنە وەو خزمەتی دین و پایەیی لەناو
کۆمەڵیشدا بەرزتر ئەبێتە وەو فەقی لە هەموو لایە کەووە پوو ئەکەنە بیارە و
مەدرەسەیی بیارە ئەبێ بە مەلبەندیکی گەورەیی خویندن •

مەلا عەبدولقادر پاش ئەوەی کە دێتە بیارە و لەوێ ئەبێ بە مەلا ، بۆ
جاری سیپهەم تەریقەت وەر ئەگرێ و ئەمجارە ئەبێ بە مەنسووبی شیخ عومەر
ضیائو ددین و سەرەپای خەریک بوونی بە دەرس پێ و تەنی فەقی یانە وە ،
بۆخۆشی خەریکی سولووک ئەبێ و لەم مەیدانەشدا پلەیی بەرز ئەبێتە وە •

لە سەر دەمی مەلا عەبدولقادر دا بیارە مەلبەندیکی گەورەیی خویندن
بووە لە کوردستان و لە هەموو لایە کەووە فەقی پوو یان تی کردوو وە زۆرجار
فەقی (موتەهی) هاتوون لەوێ ئیجازەیان وەر گرتوو • وای لێرە دا ناوی
هەندی لەو مەلا گەورانە باس ئەکەن کە لای مەلا عەبدولقادر ئیجازەیان
وەر گرتوو لە بیارە :

- ١ — مەلا قادری مەلا مؤمن
- ٢ — مەلا عەبدولرحیمی چروستانەیی
- ٣ — مەلا قادری صۆفی
- ٤ — مەلا عەبدوللای عەبابەیلی
- ٥ — مەلا موحمەدی جوانپۆیی

- ۶ — مه لا ئيسحاقى هه جيڭى
- ۷ — مه لا زه ينولعايدينى تۆشه يى
- ۸ — مه لا رهميمى هه وشارى
- ۹ — مه لا ناصيحي كه ركوو كى
- ۱۰ — مه لا عه بدوللاى په سوئ
- ۱۱ — مه لا عومهرى سهرده شتى
- ۱۲ — مه لا فه تاحى خه تئى
- ۱۳ — مه لا عه زيزى رۆخزايى
- ۱۴ — مه لا موصطه فای خورمالى
- ۱۵ — مه لا صه لا حوددينى پاوه يى
- ۱۶ — مه لا به هائوددينى دزاوه رى
- ۱۷ — مه لا حه مه سه عيدى عه بابا به يلى يى
- ۱۸ — شيخ بابا ره سوولئى بيده نى
- ۱۹ — شيخ موصطه فای موفتى
- ۲۰ — مه لا عه زيزى پريس

مه لا چاكي وه كوو مه لا عه بدوللاى كانى سانانى و ، مه لا عه لى مەريوانى و ،
مه لا عه بدولقادرى ده گاگايى و ، مه لا سه عيدى خه يدەريى سه قزى و ، شيخ
قاسمى قەيسى به غدائيش له وانه ن كه له و سهرده مه دا هاتوونه بياره و له وئ
خويندوو يانه •

مه لا عه بدولقادر چ له سه ده مى شيخ عومەر ضيائوددين و چ له سهرده مى
شيخ نه جمودديندا يه كئى بووه له پياوه گه وره كانى خانه قاي بياره و ده وريكى
ديارى له به رتوه بردنى ئەو ده سگايه دا بووه •

مه لا عه بدولقادر بيست سائيش پاش كوچى دوايى شيخ ضيائوددين ،

تهدریسی کردوووه و ئیتر له ۱۸ ی شه شه لانی ۱۳۳۸ دا کۆچی دوایی کردوووه .
مه لا عه بدولقادر له کچه که ی شیخ ضیائوددین سی کور و کچیك :
حه سه ن و (۲) حوسه ین و عه بدولخالق و حومه یرای لی به جی ماوه . پاش وه فاتی
ئه و ژنه شی یه ک له دوای یه ک دوو ژنی تری هیناوه .

ئه مه ش وه لام نامه یه کی مه لا عه بدولقادره بو شیخ عومه ر ضیائوددینی
نووسیوه :

أعلى المنطق حمد منان نور نور رياض قلوب أصحاب الصفا بنور
جمالكم ، وأولى الكلام شكر حنان يسر صعوب أمور اصحاب الوفا بضياء
خيالكم ، وأعلى البلاغة صرف العمر نحو تحصيل آداب السالكين في فروع
وأصول آلائكم . اللهم اجعلنا من المنخرطين في سلك المتشبهين بأذيالكم ،
واقظمنا في سمط المقتبسين من نور جمالكم .

وبعد ما كنا في بوادي الفراق عطاشا ، قد اتانا ووردنا من معدن الفضل
والايقان عبارات كلامها جمع الجوامع ، وغاية تهذيب الاخلاق ، ومنع الموانع
لمن رضى بها وعمل بما فيها .

نعم قد لاح من اشاراتها انواع النور ، وفاح من رموزات عطورها فائحة
الفرح والسرور ، الا انها شفاء لما في الصدور ، وغاية المأمول ونهاية المسؤول
من حضرتكم أن لاتنسانا من دعاء العمل بما في الكتاب ، واتخاذ سبيل من
أناب ، والميل عن حاد عن طريق الحق والصواب . وان كنتم سائلين عنا فله
الحمد نحن سالمون عن كدورة الصفاء ، ودائبون على دعاء دوامكم على احياء
الشرع والسنن ، وامانة البدع والفتن . ربنا تقبل دعاء . والسلام .

---

(۲) حه سه ن ، مه لا حه سه نی قازی یه که نازناوی (شاهۆ) یه و شاعیریکی
باش بووه و دیوانیکی له چاپدراوی هه یه .

یادی حاجی مهلا عەبدوللای په سوئی

ئەم ذاته خەلکی په سوئی ولاتی شنۆو لاجانه • پیاوێکی زۆر له خواترس و یه کێک بوو له مهلا گه وره کانی کوردستان ، به تایه تی له عولومی ریاضیات و مه نطیق و کهلام و حکمه تدا • هه روا له عیلمی حورو و فیشدا دهستیکی بالای بوو • یه کێکه له وانه ی له سه ر دهستی شیخ عومه ر ضیائوددیندا ته مه سسوکیان کردوو ه ^(۱) . پاش ئیجازه وه رگرتن و طه ریه ت وه رگرتنی هه میشه کاتی خۆی له تیوان ده رس و تنه وه و به جی هینانی ئادابی طه ریه ت و مو تالای ده رسی فه قی یان و شه و نوێژ و ه سانه وه ی پێویستدا دابه ش ئە کرد • رابواردنی عاده تی زۆر که م بوو •

پاش ئیجازه وه رگرتنی لای حاجی ئیلخانی له موکریان دائه مه زری و زۆر به قه در و حورمه ت وه ختی به سه ره ئه با • فه قی له زۆر ناوچه ی کوردستانه وه روویان تی کردوو ه بۆ که لک وه رگرتن له عیلم و فه ضلی •

له ۱۳۴۹ ی هه یجریدا که من دوو سال بوو هاتبوومه بیاره ، حاجی مهلا عەبدوللا هات بۆ ئه وی بۆ زیاره ت و مهلا موحه ممه د ئه مینی کوپیشی له گه ل بوو که فه قی یه کی زیره ک و به هره مه ند بوو و ئه وه نده ی نه مابوو ئیجازه وه ریگری • رۆژیکیان ئەم کوپه ی پیتی وتم من ناوێرم پرسیار له باوکم بکه م، تۆ پرسیارم بۆ بکه مه عنای ئەم دوو به یته ی نیظامی چی یه که ئه لی :

---

(۱) پیشتر له باسی مهلا عەبدولقادری موده پرسی بیاره دا باسمان کرد که شیخ ضیائوددین ئەم و حاجی مهلا عومه ری واشه مه زینی ناردوو ه بۆ (کوچک چه رموو) مهلا عەبدولقادریان له ویوه هیناوه بۆ بیاره •

الهی طول و عرض عالمی را
توانی در دل مور آفریدن

نه وسعت در درون مور آری
نه عالم را سر مویی بریدن

منیش پرسیاره کهم لی کرد • له وه لا ما فهرمووی : به ظاهر موساواتی
مه کان و موته مه ککین واجبه و عهده مه که ی مه حاله ، که وایی ئەم دوو بهیته
له سهر ئیعتیاری صووره تی عیلمی بینا کراون نهك صووره تی عهینی و ، بهم
وه لا مه ئیشکاله که هل بوو •

حاجی عه بدوللا له و سهرده مه دا که لای ئاغه واتی ئیلخانی مه لا بووه
سه فهری هه جیشی کردوووه و ، پاش گه رانه وه له هه ج له جاران گهرمتر
خهریکی ته دریس و خزمهت کردنی ئاین بووه •

حاجی مه لا عه بدوللا له ۱۳۵۶ یا ۱۳۵۷ دا — باش ئاگادار نیم — کوچی
دوایی کردوووه و سی کوری مه لای له پاش به جی ماوه که دوانیان مه لا چاک
بوون : مه لا عه لی مه لای دئی هه مامیان و مه لا موحه ممه د ئەمین • کوری
سیهه میشیان ناوی مه لا عه بدولر هه مانه • ئاگادار نیم ئیستا وه زعیان چۆنه •

يادى مەلا عەبدولرەھىمى چروستانىي

ئەم ذاتە خەلقى دىيى (چروستانە) يە كە دىيەك بوو لە نزيك ھەلەبجەو ھە
لە ھۆزى (مىراولى) يە كە لە (مىر عەبدوللا) ھەرگىراو ھە • مىراولى يە كان
خۆيان بە سەيىدى حوسەينى دائەنن •

مەلا عەبدولرەھىم لاي مەلا عەبدولقادرى ييارە خويندوويەتى و
دۆستىكى دلسۆزى شىخ عومەر ضىائوددىن بوو ھە • پياوئىكى زۆر
لە خواترس و عىبادت كار بوو ھە • ئەگىرنەو ھە مەلا عەبدولقادرى مامۆستاي
پۆژىكيان لە ناو كۆمەلى مەلاو فەقىدا وتوويە : مەلا عەبدولرەھىم لە
ھەموومان صالح ترە • جارئىكيشيان شىخ ضىائوددىن لە مەجلىسەدا مەدھى
مەلا عەبدولرەھىم ئەكا ، نازانى كە ئەو خۆى لەو مەجلىسەدايە • كە پىي
ئەزانى داواى لى ئەكا ھەلسى ھەندى خۆل بكا بە سەر و پرويا چونكە
پىغەمبەر دروودى خواى لى بى فەرموويەتى : « أحموا التراب في وجوه
المداحين » ، مەلا عەبدولرەھىم ھەرچەند لە شىخ ئەپارپتەو ھە شتىواى
پىنەكا ، كەلكى نابى ، ناچار ھەلئەسى خۆلەكە ئەكا بە سەر و پرويا •

مەلا عەبدولرەھىم لە زۆر شوئىن تەدرىسى كردو ھە • مەشھورە لە
دەشتى دزەيى و لە خانەقاى سەيىد ئەحمەد لە كەركووك و لە چەمچەمال و لە
ئاوايى ئابلاخى لاي سولەيمانى و لە ئەحمەدبىرندە و لە بەرزنجە مەلايەتسى
كردو ھە لە مەي دوايى ياندا كۆچى دوايى كردو ھە •

مهلا عهبدولپر حيم مهلايه كي چاك بووه • گه لي حاشيه ي له سر
 گه له نه وي بورهانو گه له نه وي ئادابو فرائضي شيخ مهرووفي نودئ
 ههيه • دوو كوري لي به جي ماوه : مهلا موحه ممد كه له سالي ١٣٨٣ي
 هيجريدا له سوله يمانى كوچى دوايى كردو ، حاجى مهلا عهبدوللا كه
 مهلايه كي باشو به ئه دهبو زمان پاكهو ساله ها ده رسي عولوومى دينيى
 وتوه ته وهو له سايه ي خواوه هيشتا ماوه •

یادی مهلا قادری مهلا مؤمن

ئەم ذاتە لە عەشرەتی جافەو مهلا مؤمنی باوکی مامۆستای مەحموود پاشا و عوثمان پاشای کورانی موحەممەد پاشای جاف بوو •

ئەم ذاتە لە منداڵیدا لای باوکی خویندووێتی و پاشان چوو بوو بوو خویندن بوو مەدرەسەکانی دەوروپشتی هەلەبجەو لای مهلا عەبدولرحمانی پینجۆینی ش خویندووێ • هەر لە سەردەمی فەقێ یەتیدا بوو بە مەنسووبی شیخ عومەر ضیائوددین و پاشانیش بوو بە مەنسووبی شیخ نەجموددینی کوری •

وەك بیستوو مهلا قادر لە زۆر شوێن تەدریسی کردوو • یەكەم جار لای شیخ حوسەینی چرچەقەلا بوو و پاشان هاتوو تە پریس و ماوێ یەکی زۆر لەوێ بوو و ئەوجا بە فەرمانی مەحموود پاشای جاف و بە مەسلەحەت زانیی شیخ نەجموددین چوو تە قزرابات و تا کۆچی دواایی کردوو لەوێ بوو • بەلام چ لەو سەردەمەدا که لە چرچەقەلا بوو و چ لەو سەردەمەدا که لە قزرابات بوو ، زۆر بێزار بوو و دلی هەر بوو دەوروپشتی هەلەبجە لێی داو ، بەتایبەتی لە قزرابات که فەقێی باشی لەوێ دەس نەکو و توو و ئەویش مهلا یەکی زۆر چاک بوو و زۆر حەزی لە وتنەوی دەرسی مەنطیق و حیکمەت و کەلام کردوو •

مهلا قادر ئینشای زۆر جوانی نووسیو و خەتیشی زۆر خوش بوو • مهلا قادر لە بەهاری سالی ۱۳۲۶ی هێجرەتدا لە قزرابات کۆچی دواایی

کردووو • له وکاته دا که ئه مری قه بریکی حازر بوو له قزرا بات مه حموود پاشا بو خوی هه لکه ندووو و قورئان خوینی له سهر داناوه قورئانی به سهره بخوینی •• مه حموود پاشا خوی له قزرا بات نابی ، له کویستان ئه بی • خه لکی قزرا بات ئه لین ئیستا ئه م قه بره حازره ، بو مه لا قادری تیا نه شارینه وه ؟ پاشا پاشان ئه مرئه کا قه بریکی تری بو هه لکه نن و قورئان خوین قورئانی به سهر دا ئه خوینی • به وجوره مه لا قادر له قه بره که ی مه حموود پاشادا ئه شارنه وه • پایزیکی درهنگ که پاشا له کویستان ئه گه ریته وه و پی ئه زانی ، به وه رازی نابی و پرس به عوله مای شهرع ئه کاو ئه وانیش فتوای بو ئه دهن که ماده م زه ویی قه بره که مولکی خوی بی و رازی نه بی مه لا قادری تیا به شار ریته وه ، به مه لا قادر حه رام ئه بی • به و پی یه لاشه که ی مه لا قادر له قه بره که ده رئه هیئن و له شوینیکی ترا ئه شارنه وه • له حاجی شیخ عارفی قزرا باتم ^(۱) بیست وتی که مه لا قادرمان له قه بره که ده رهینا ته نها که می رهنگی کفنه که ی نه بی زهرد بوو بوو ، ئیتر نه کفن و نه لاشه که ی هیچیان لی نه هاتبوو و ئه مه بوو به هوی پته و بوونی باوه ری خه لکه که به پایه و پله ی پیاوانی خوا له باره گای خوا دا •

دۆستانی مه لا قادر به مردنی زۆر دلگران بوون • یه کئی له وانه فه قی یه کی بوو که ناوی مه لا ئه حمه دی فه قی عه لی و نازناوی شیعیی (فه وزی) بوو ئه م چه ند شیعه دی له لاواند نه وه یا وتوو وه ناردوو یه بو حاجی شیخ عارف :

(۱) ئه م حاجی شیخ عارفه کوری شیخ حوسهینی هۆرینی یه که مه نسووبی شیخ سیراجوودین بوو وه له (هه رگینه) ی لای پینجوین مردوو • که شیخ عومه ر ضیا ئوودین له ۱۳۰۳ دا خانه قای قزرا باتی دروست کردوو ، حاجی شیخ عارفی ناردوو ته ته هوی بو ئیرشاد کردنی موسو لمانان و تا له ۱۳۵۹ دا کوچی دوا یی کرد هه ر له وی ماوه ته وه • ئه م ذاته ئینسانیکی خواناس و به ئه ده ب و ره وشت بهرز بوو • به شیک زۆری نامه کانی مه ولانا خالد که له بهرگی یه که می ئه م کتیه دا بلاوم کردنه وه ، له ریگی ئه وه وه ده سگرم بوون •

دیده از هجر دوست شد بی نور
 جان و تن از وفات او رنجور
 گاه در بحر اشک غرقه به خون
 گه ز فریاد و ناله دل پر شور
 حسرت آه در دل افزون شد
 که عدو شد ز مردنش مسرور
 در بیابان هجر او دائم
 میکنم ناله با دل مکسور
 آنکه او بهر مغلقات علوم
 حیدری بود در جهان مشهور
 ولد حیدر و حبیب آله
 متقی همچو قاسم و طیفور
 هاتفی از وفات او ناگاه
 قال تاریخ فوته (مغفور) (۲)

مهلا قادر دهستی شیعریشی بووه و شیعی و تووه ، بهلام نازانم
 کو مهلهی شیعره کانی که و تووه ته کوئی و لای کئی • من ئەم چەند پارچە و
 چوارخشته کی و تاکه بهیتانەم دەسگیر بووه و لایرەدا ئەیاننو و سەمەو و بوئەو و
 هیچ نەبێ ئەمانە ی نەفە و تین •

لەم پارچە شیعرە کوردی یەیدا کە لوپەلی دەواری دەوارنشینانی
 باس کردوو و ناوە کانی ریز کردوون :

---

(۲) وشە ی (مغفور) بە حیسابی حوروونی ئەبجد ئەکاتە ۱۳۲۶ کە سالی
 کوچی دوایی مهلا قادره .

فیراقی تو له (هه‌رده) ی دڤ ده‌س وده‌م
 هه‌لیدا (ره‌ش ده‌وار) ی مه‌ینه‌ت و غه‌م
 به (گرویس) ی سیاتاری په‌زاره‌م
 به (میخ) ی مه‌حکه‌می تاله‌و شه‌راره‌م
 (چله) ی فرمیسکی (قولف) ی چاوه‌کانم
 (چه‌له‌م) قامه‌ت خه‌میده‌ی وه‌ک که‌مانم
 به (کو‌ماج) ی (هه‌سوون) ی بی‌ده‌ماخم
 به (تیلّا) و (چیخ) ی (ئه‌سپه‌رپیچ) ی ئاخم
 (سنگ) و (کووچیل) و (سه‌ردرز) ی هه‌ناسه‌م
 به سه‌یلی (دوو‌ده‌م) ی خوونینی تاسه‌م
 له (به‌رماڤ) و له (پش‌مال) تاله‌ حال‌م
 ده‌نالینم ، ده‌لیم ویرانه‌ مال‌م
 ئه‌مه‌ش پارچه‌ شیعیکی به‌ فارسی :

عجب زین مشت خاک من جیله‌ها از زیان دارد
 تحیر زین محقر همچنین بار گران دارد
 هزاران مرکب عصیان عطای نفس‌آماره
 برای گم‌ره‌ی از شاه‌راه حق نهان دارد
 ز فیض حضرت قرآن چنان غافل شده‌گوئی
 خیال کسب‌چهل‌اندر کتاب‌اهرمن دارد
 گهی سر بر فلک میساید اندر خواب‌خودبینی
 گهی عزم‌شرارت با همه‌اهل‌جهان دارد

خیال یأس از رحمت مکن با این همه غفلت
امید مغفرت از حضرت حق بی گمان دارد

شفیع روز محشر رحمة للعالمین احمد
محمد ملجأ ارباب عصیان پشتبان دارد
گروه مذنبین امتش شافع بود بی شک
که او از حضرت عالی در عهد و نشان دارد

نهمه ش چوارخسته کی به کان :

— ۱ —

سواران امین وحی مرکب
دوانیدند هریک سوی مطلب
محمد شمسوار قاب قوسین
دران میدان برایشان شد مقرب

— ۲ —

آهم باقتضای طبع و فغانم ز اضطرار
سوز درون و آتش هجران جلا دهد
زاندم شدم جدا ز تو ای کوکب هدی
اشکم علی الدوام به سینه بلا دهد (۳)

— ۳ —

گر قمر در سر نبودی خدمت گیسوی تو
می نگشتی شانه از تاب فراق موی تو

---

(۳) نهم چوارخسته کی به یو شیخ نه جموددین نووسیوه .

زان شود هر ماه مه در گردشش بدر و هلال
میپسندد نسبتی با طلعت و ابروی تو
همه‌ش تا که به‌یته‌کان :

— ۱ —

ای سرو ورق سبز دل آرام بی‌زوال
گوئی کتاب دوری یاران ندیده‌ای

— ۲ —

ای خاك تیره عزیز مرا نگاه دار
کاین نور چشم ما است تو در بر گرفته‌ای (۴)

---

(۴) وادیاره ئەم بەیتەى بۆ سەر کێلى گۆرى ئازىزىك نووسیوه .

باری شیخ مەعرووفی نیرگسە جباری

ئەم ذاتە کۆری شیخ عەبدولرەحمانەو (۱) دایکی ناوی پیروژ خانى
کچی حاجی حوسەین بەگى صاحبقرانى سولەیمانى بوو • لە دەورووبەری

(۱) وەك لە شیخانى نیرگسە جبار خۆیانم بیستوو • رشتەى نەسەبیان
بەم جۆرەیه : شیخ عەبدولرەحمان کۆری شیخ قادر کۆری شیخ
عەبدولعەزیز کۆری شیخ مەعرووف کۆری شیخ مەحمود کۆری شیخ
عەبدوللا کۆری شیخ موحەممەدى بچووك کۆری شیخ موصطەفا کۆری
شیخ موحەممەدى گەورە کۆری شیخ عەلى کۆری شیخ عەبدولرەحیم
کۆری شیخ عەبدولعەزیز کۆری شیخ مەعرووف •

ئەم بنەمالەیه چەند سەد سەدەیه لەم ناوچەیه دان • هەندى کەس
ئەلین ئەگەرینەو سەر سەیدەکانى سۆلەى قەرەداغ و هەندى کەسى تر
ئەلین ئەوان ئەگەرینەو سەر ئەمان ، بەلام هیچ کام لەم دوو قسەیه
راست نییە چونکە سەیدەکانى سۆلەى قەرەداغ ، وەك شیخ مەعرووفى
نۆدى نووسیویه ، ئەچنەو سەر شیخ یاسینی کۆری سەید قەلەندەرى
بەرزنجەیی و ، باپیری شیخانى بەرزنجەیی کە شیخ عیسیاى لە ١٨٦٦ى
هەجرەتدا هاتوووە کوردستان و لە بەرزنجە نیشتەجى بوو ، بەلام باپیرە
گەورانى شیخانى نیرگسە جبار پيش ئەوکاتەیش لە نیرگسە جباردا بوون ،
چونکە لە ١٨٩٨ى هەجرەتدا کە شیخ عەبدولقادرى گەیلانى هاتوو • بۆ
عیراق ، بە کوردستانا هاتوو • بە تەواتور مەشهورە لە نیرگسە جبار
لای داو • چەند رۆژ میوانى ئەو شیخانە بوو ، تەنانت دارپەلکێك لە
باخەکەى نزیکى ناودى نیرگسە جباردا بوو ئەلین چەند جار شیخ
عەبدولقادر پالى پتوهداوە ، بەردىكى شینی گەورە و پان لە حەوشى
مزگەوتە کە یا بوو ئەلین نوێژى لەسەر کردوو • شیخ (ابو الوفاء
النجسى) یش کە لە (پووشین)ى شاربازیر بە خاک سپێراوە و لە دۆستانى
شیخ عەبدولقادرى گەیلانى بوو • بە رستەى (اخى ابو الوفاء النرجسى)
ناوى ئەباو زۆر ریزی لى ئەگرى ، لە شیخانى نیرگسە جبار بوو •

۱۲۸۰ی هیجره تدا هاتوو ته دنیاوه و له ته مه ئی شهش حهوت سالانا نراوه ته بهر خویندن و قورئان و کتیبه ورده کانی خویندوووه ، ئه نجا به فهقییه تی چیره بو مه درسه کانی ده وروبهری شاره زوورو ماوه یهك له هه له بجه خویندووویه تی • پاشان رۆشتوووه بو ده ولته ئاواي جوانرۆو ماوه یه کیش له وی خویندووویه تی • جا گه راوه ته وه بو شاره زوورو له هه له بجه له مه درسه ی شیخ مه حموودی موفتی کوری شیخ عه بدوللای خه رپانی خویندووویه تی تا خویندنی ته واکردوووه • له بهر ئه وه ش که شیخ مه عرووف پیاویکی ده ست و دم پاک و زانا و نه جیب بووه و ، شیخ موصطه فای کوری شیخ مه حموود له و سه رده مه دا منال بووه ، شیخ مه حموود فه رمان ئه دا به شیخ مه عرووف له سه ر مه درسه که ی دانیشی و یارمه تی بدا له ده رس پی و تنی فه قیکاندا چونکه ئه و خۆی به کاری فتوادانه وه خه ریک بووه • به مه به ستی مانه وه شی له و شوینه دا ، شیخ مه حموود کچی خۆی لی ماره کردوووه • به م جوړه شیخ مه عرووف ده سال له هه له بجه ماوه ته وه ده رسی به فهقییان وتوه ته وه •

له م سه رده مه دا شیخ مه عرووف تووشی چاوئیشه ئه بی و بو داواي دو عای خیر یا بو تیمار کردنی چاوی ئه چی بو بیاره بو لای شیخ عومه ر ضیائوددین • شیخ داواي لی ئه کا ته مه سسوك بکاو بیته ریزی په یره وانی ته ریه تی نه قشبه ندی یه وه • ئه ویش داواکه ی به جی دینی • که ئه گه رپته وه هه له بجه زۆری پی ناچی خیزانی ئه مرئ و ئه ویش ئیتر دلی له هه له بجه هه لئه که نرئ و ئه گه رپته وه بو ئیرگسه جار • له پاش گه رانه وه یه وه بو ئیرگسه جار ، له جاران گه رم و گورتر خه ریکی ئادابی ته ریه ت ئه بی و به جوړئ تیا پیش ئه که وی پاش ماوه یهك ئیجازه ی خه لافه تی ئه دریتی •

پاش ماوه یه کی تر به فه رمانی شیخ ضیائوددین ، مالی بارئه کا بو (ئه حمه د برنده) و له وی خانوو دروست ئه کاو مه لایهك راگیر ئه کاو ژنیکی تازه له هوژی

(که ره موهیسی) ئەهینن و تهکیهیهك بۆ تیا جتی به جی کردنی ئادابی تهریقته و
میوانداری موسولمانان (۲) دروست ئەکا .

(۲) مه لا ئەحمه دی فه قی عه لی که نازناوی شیعریی (فهوزی) و مرویه کی
خوینده وارو هاوړی شیخ عه بدولکه ریمی خانه شووری [شیخ
عه بدولکه ریمی ئەحمه دبرنده] و شیخ بابهره سوو لی بیده نی بووه، له مه دحی
تهکیه ی ئەحمه دبرنده دا ئەم چه کامه یه ی نووسیوه :

ئەم تهکیه یی شیخ ماره فه چوار فه سلّه به هاره
جی سونبول و گول یاسه مه ن و سهروو چناره
ئەم سه حنه چ سه حنیکه که ړی هه رکه سی تی که وت
دهر چوونی له بۆ باغی ئیره م زه حمه ت و عاره
ئەم باغه چ باغیکه که نه شئه ی سه حه ری ئەو
بۆ باده په رستان سه به بی ره فعی خوماره
ئاوی وه کو که وئهر چه مه نی ره شکی به هه شته
خاکی چ بلیم چۆنه هه موو موشکی ته تاره
هه ر زه ړره هه وایتیکی وه کوو ساحه یی چینه
هه ر نوقطه له خاکی به نه ظه ر قه صرو ته لاره
کو حلی به صه ره ، ئەصلی که مالاته غوباری
هه ر چه نده له بهر سه فوه تی خالی له غوباره
هه ر چوار طه ره فی مه حکه مه مه ربووطه به شادی
یهك جاری ئەوه ی خو شه له وئ غه م که فیراره
وهك باغی به هه شت وایه موقابیل به جه هه ننه م
ئەم جه ننه تی دنیا یه ئەویش داری قه راره
هه ر نوقطه ییکی جالیبی ئەنظاری ده قیقه
هه ر مه نطیقه ییکی به خودا خولدی شیعاره
ړی حانه یی بۆن خو شه وه کوو طور ړدی دلداری
مه سته له خه واهه رگسی وهك چاوی نیگاره
سه یری که چه رهنگینه له عه کسی گول و سه بزه
قه وسو قه زه حه دائیره ی ئەو چه وشو چه صاره
ئاونگی له گه ل سه بزه یی گول هینده له طیفه
هه ر وهك عه ردقی سه بزه وو خه ططو روخی یاره

بنواری له عه کسی چه مهن و قه طره یی شه بنم
 نه فلاکی و دکوو نیلو و فهره پر له ستاره
 جیتی عیشودوو نه ظطاره یی کام دل بهر ده ناخو
 صف صف که وه ها حوورو پهری دینه نه ظاره
 جیلودی چ زیگاریکه که لیتی کردوو ته شیر
 خاری به مه تهل عهینی گو له ، زاغی هه زاره
 مه نظهر که هی کام ره شکی پهری و غیره تی حووره
 دائیم که له بوی جینن و مه له ک دینه زیاره
 نه لحق له جیهاندا نی به مانه ندو شه بیهی
 جتی به کی وه ها موسته عیدی سه یرو نه ظاره
 ناگاه حهریفی له جوابا وتی نهی دو ست
 نه جیگه که وا خاریجه وه صفی له ژماره
 نه عهر صه غهریبه له گهل نه باغه عه جیبه
 نازانی مه گهر مه نظهره یی حه زره تی یاره
 کام یاره ؟ بلتی : یاری وه ها سه روی ره وانه
 کام دل بهر ده ، نهو دل بهر ده وا شوهره یی شاره
 شوخیکه که وا شیخ و مه لا عاشقی نهو بوون
 جوانی که که عالم له غمی پیرو نزاره
 روژی فه له کی حوسنه له نیو جومله یی خوبان
 خه لکی هه موو وه ک دائیره ، نهو قوطبی مه داره
 نوسخه ی خه طی لهو روژه وه بینیه عه طارید
 بو خزمه تی نهو دائیمه بی صه برو قه راره
 رو حی که موجه سسهم که له بو یه ک نیگه هی نهو
 جان و دلی عوششاق به یه کباره نیثاره
 تا عه سکه ری موژگانی دلی کردم (نه درنه)
 هه ناله یی گهرم بووه ته عهینی شه راره
 چاوئ به دو چاوی که ده کا مه یلی به هه رلا
 چهن سامیری ناشفته ده کا هیئنده عه یاره
 خالی که له سه ر صه فحه یی رووی ثابتته نه قشه
 جیتی حیره ته به م روژه که شهو چونه دیاره

ژیانی مال و منالی شیخ مه‌عرووف و فه‌قئی مه‌دره‌سه‌ی و میوانی
ته‌کیه‌کی به‌وه بووه هموو سالی زه‌ویی ئیجاره کردوووه کردوویه به
مه‌ره‌زه و حاسلاته‌کی خه‌رج کردوووه (۳) .

عه‌بیادی دوصه‌د ساله که ئه‌و چاوو برۆی دی
مه‌ستانه نه‌ی و عوودو شه‌رابی له که‌ناره
مووسا ده‌سه ، عیسا نه‌فه‌سه ، داودی نه‌غمه
گول‌غونچه ده‌مه ، موو که‌مه‌ره ، لاله عوزاره
زوهره له سه‌ما که‌وته سه‌ماو ره‌قصو ته‌رانه
ئه‌و پرۆژه که دبی عیشویه‌یی ئه‌و ره‌شکی نه‌هاره
هیند چابوک و چالا که له‌بۆ سه‌یدی دلی خه‌لک
به‌سته‌ی سه‌ری هه‌ر مووی دوصه‌د عاشقی زاره
هه‌روا دلی خه‌لکه که ده‌نالی له غه‌می ئه‌و
ئه‌و ئاهووه سه‌یاده عه‌جه‌ب شی‌ری شکاره
به‌ره‌مه‌زنی ئۆردوویی غه‌مه له‌شکری غه‌مزه‌ی
شۆر ئه‌فگه‌نی رۆم و عه‌جه‌مه هه‌ر به‌ ئیشاره
(فه‌وزی) چه‌ده‌لیت ؟ گه‌ر شه‌وو رۆژ مه‌دحی بکه‌م من
نایته نه‌یاهه‌ت به‌ مه‌ئه‌ل یه‌ک له هه‌زاره
ته‌شریحی سه‌مای وه‌صفی وه‌کوو نایه‌ته ته‌قریر
ته‌وضیحی و نایته ناو دورجی عیباره (★)

(۳) له ده‌رویش ئه‌حمه‌دی سه‌یاحم بیست وتی : شیخ مه‌عرووف رۆژیکیان
پیی وتم : ئه‌حمه‌د تو ئه‌زانی گو‌خه‌له‌کانی مه‌ره‌زه‌ی قۆرتاس چه‌ند بار
چه‌لتووکیان دزیوه و ئه‌یانه‌وی بیبه‌ن بۆ شه‌میران ؟ وتم : حا چی‌بکه‌ین ؟
فه‌رمووی : برۆین ریگه‌ی ته‌مووره‌ژنه‌نان بگرین به‌لکو مه‌نعیان بکه‌ین .
رویشتین ، ریگه‌که‌مان گرت تا ئه‌وان به‌ بارو کاروانه‌وه هاتن . جا له‌ویا
بانگی لی کردن باره‌کان بکه‌ن به‌ دوو به‌شه‌وه ، به‌شیکیان ببه‌ن و
به‌شیکیشیان به‌جی‌بیلن . ئه‌وانیش وایان کرد ، به‌شیکیان به‌جی‌هیشت
بۆ ئیمه‌و ئه‌وی که‌یان برد بۆ خۆیان .

(★) ئه‌م پارچه‌ شیعه‌ره له‌ رووی ده‌سنووسی شاعیر خۆی نووسراوه‌ته‌وه .
له‌ داوینه‌که‌یه‌وه نووسیویه : « تحریر شد از دست احمد فوزی برای
جناب ملا فتاح » . له‌وکاته‌دا له‌گه‌ل شیخ عه‌بدولکه‌ریم و شیخ بابهره‌سوول
له‌ ئه‌حمه‌دبرنده فه‌قی بووه .

شیخ مه عرووف له و دوو ژنه ی به ولاوه که باسماز کردن، دوو ژنی تریشی
هیناوه • له هه موو ژنه کانی ، ژنی یه که میان نه بی ، منالی لی که و تووه ته وه و
کو مه لی کوړو کچی لی یان لی به جی ماوه •

شیخ مه عرووف یه کی بووه له وانه ی زۆر به وردی په پره ویی شهریه تیان
کردووه • تا پیتی کرابی به ده سنوژته وه وهختی به سه ربردووه و نوژی به
جه ماعت کردووه و ره واتیبه کان و سونته ته موقه ییه ده کانی به جی هیناوه •
ته ریه تی که سی دانه داوه تا به ته واوی فیری ئادابی دینی نه کردبی • ته نانه ت
ژنانیشی کو کردووه ته وه و نوژی پی ره وان کردوون •

نموونه یه کی دل و دهر وون فراوانی شیخ مه عرووف ئه وه یه بیستوومه
کوریک کی بووه ناوی سه یید ئه حمه د بووه ، به هه رزه کاری مردووه ، پاش
ژن هینانی به ماوه یه کی که م • دهستی جلی تازه ی بووه دایکی دایناوه به سه ریا
گریاوه • شیخ مه عرووف پیتی و تووه من له به ریان بکه م چاتره له وه تو و
رایان خه ی و به سه ریا نا بگریت • کردوونه ته به ری و سوار بووه چووه بو
شوینیک • له دهر وه ی تیر گسه جاره وه تووشی کابرایه کی هه ژار دی شتیکی
ئه و تووی له به ردا نابی ، جله کانی به ری خو ی دئه که نی و ئه یان دا به وو عابا که ی
له خو یه وه ئه پیچی و ئه گه ریته وه بو تیر گسه جار •

هه روا بیستوومه جار تکیان خو ی له ئه حمه د پرنده نابی ، فه قیکان دلی
خیزانی ئه یه شینن • ئه ویش هه ئه سی ئه گه ریته وه بو مالی باوکی له ئاوا یی
(دهق) • له ری دا تووشی شیخ مه عرووف ئه بی و رووداوه که ی بو ئه گیر ته وه •
ئه میش ئه لی تا نه گه ریته وه بو ئه حمه د پرنده و دلی فه قیکان نه هینیته وه جی و
ئاشتیان نه که یته وه سه ر به مالی خو مدا نا که م • من که فه قی دلیان لیم
بی به شی ، ئیتر ژیانم بو چی یه ؟ ئیتر خیزانی به ناچاری دیته دواوه و ئه چی
دلی فه قیکان دینیته وه جی •

شیخ مەرووف لە گەڵ ئەوەشدا کە بە بەری رەنجی شان و ئارەقی ناوچاوانی خۆی ژیاوە و نانی فەقی و میوان و پێوارانی داوە ، سێ مەدرەسە ی پیکەووە ناوە : مەدرەسە یەك لە تیرگسە جار کە شیخ عەبدوللای شیخ موحمەد ئەمین مامۆستای بووە و ، مەدرەسە یەك لە وازۆل کە مەلا عەزیزی وازۆلی مامۆستای بووە و ، مەدرەسە یەك لە ئەحمەد بێرندە کە مەلا عەبدولرەحیمی چروستانەیی مامۆستای بووە .

شیخ مەرووف هەمیشە پەنا بوو داماوو لی قەوماوان و هەرکەس هاواری بۆ هینابی ئەوەندە ی پێی کرابی فریای کەوتوووە . زۆر هەتیوی بی کەسی پێ گەیانندوووە و پێی خویندوون تا وایان لی هاتوووە توانیویانە پرۆن بۆ فەقی بەتی و خۆیان پێ بگەیهنن . دوان لەمانە شیخ عەبدولکەریمی کوری سەبید ئەحمەدی خانەشووری و شیخ بابەرەسوولی کوری شیخ ئەحمەدی بێدەنین کە منال بوون باوکیان مردوووە کەوتوووە تە لای شیخ مەرووف و پێی گەیانندووون تا سەر ئەنجام ئەو دوو پیاووە گەرە یەیان لی دەرچوو کە خەلکی ناوچە ی هەلە بجەو و ارماو و قەرە داغ و شارە زوور هەموو ئەیان ناسن . تە ناهەت شیخ عەبدولکەریم پاش کۆچی دوایی شیخ مەرووف بە فەرمانی شیخ نەجموددین لەسەر مەدرەسە و مزگەوتی ئەحمەد بێرندە دانیشتوووە و بە ئاوەدانی رایگرتوووە و تا کۆچی دوایی کردوووە هەر لەوێ بووە .

شیخ مەرووف لە سالی ١٣٣١ دا کۆچی دوایی کردوووە .

بارى مەلا ئەبدوللانى مەلى كۆرى

ئەم ذاتە كۆرى حاجى مەلا ئەسەد ئەفەندى جەلىيە ، لە ۱۲۵۰ى
ھىجرەتدا لە كۆيە ھاتووتە دىئاوۋە لاي باوكى خويندىنى تەواو كىردوۋە
دەستى كىردوۋە بە دەرس پىۋتنى فەقىيان ، ۋە كۆلەناۋ بىنەمالەي خۇيانو لە
ناۋچە كەدا باۋبوۋە •

ۋەك لاي باوكى خويندوۋىيە ، لاي مەلایانى گەۋرەي ۋەك مەلا
موحەممەدى خەتتىۋ مەلا موحەممەدى كاك ئەبدوللانى شىيخ ۋەتمانىۋ
كەسانى تىرىش خويندوۋىيە •

ئەم ذاتە پىۋەندىكى كۆمەلەيەتتى زۆرى بە ناۋدارانى ئايىنىۋ دىيائىي
سەردەمى خۇيەۋە بوۋە • لە ۱۲۹۳دا سەرى لە بەغدا داۋەۋە لەلەيەن موفتىي
زەھاۋىۋ گەۋرەپىاۋانى بەغداۋە زۆر رىزى لى گىراۋە • لەۋ سەردەمەدا
كاك ئەحمەدى شىيخىش ھاتوۋە بۆ بەغداۋ زۆرى رىزىلى گرتوۋەۋ ، پىشتىرىشۋ
لەۋەپاشىش نامەيان لەنىۋاندا ھاتوۋەۋ چوۋە • ئەگىر نەۋە لە چاۋپىكەۋتنىكا
لەگەل شىيخ عوبەيدوللانى نەھرىۋ بوۋە بە دەمەقالەيانۋ شىيخ عوبەيدوللانى
بەۋۋە بە كۆمەلەي شىيخۋ سەيىدۋ مەلای كۆرەكەي ۋتوۋە ئىۋە خىزمەتكارى
مىن ، ئەمىش لە ۋەللا ما گوتوۋىيەتى خوا چۆن رازى ئەبى مىن خىزمەتكارى
تۆبىم كە بە ناۋىشۋ بە لەشىش لە تۆ گەۋرەترم ۋاتە مىن ناۋم (عبداللە)ۋ تۆ
ناۋت (عبداللە)يە كە بچوۋ كىراۋەي (عبداللە)يەۋ ، ديارە بە لەشىش لەۋ
گەۋرەتر بوۋە • ئەم ۋەللا مەلای خەلكەكە زۆر پەسەند ئەبىۋ بەۋ

ده وروبهره دا بلاوئه پيټه وه • له ۱۳۰۹ یشدا چو وه بۆ سابلأغ بۆ چارکردنی
ناکۆکی بهک له تیوان عوسمانی و قاجارداو له کاره که یا سه رکه وتو وه و
به مېونه یه وه له هه ردو ولا وه خه لات کرا وه •

ههروهک پيټه ندی رڅو حی له گه ل کاک ئه حمه دی شیخ بو وه ، پيټه ندی
رڅو حی به تینی له گه ل شیخ عه بدولرهمانی خالصی تاله بانی و شیخ عومه ر
ضیائوددینیشدا بو وه • له باسی شیخ ضیائوددیندا ئه و دوو پارچه شیعره مان
بلا وکرده وه که بۆ یه کتریان ناردو وه و نیشانه ی ئه و پيټه ندی یه ن •

ئهم ذاته تا ۱۳۱۸ به دهرس وتنه وه و خوتبه خویندنه وه ی جومعه وه
خه ریک بو وه و ، له وساله وه دهستی لی هه لگرتوون بۆ مه لا موحه ممه دی
کورپی و ، له ۱۳۲۶ دا کۆچی دوا یی کردو وه •

باری شیخ سەلیمی تەختەبی

ئەم ذاتە یەکیکە لە مەلا گەورەکانی بنەمالە ی مەردۆخی و کۆری شیخ
ئەحمەدی تەختەبی یە • لە ئەدەبیاتیشدا دەستیکی بالای بوو و شیعی بە
فارسی و کوردی و عەرەبی زۆرە و لە مەیدانی شیعردا بە (سالمی سنە)
مەشھوورە و بۆ بەرانبەرکی لە گەڵ (سالمی سولەیمانی) وای پێ ئەلێن •
ئێمە تەنھا چەند پارچە یە کمان لە شیعی دەسگیر بوو ، لەم کتێبەدا
بلاویان ئەکەینەو •

شیخ سەلیم زۆر مەفتوونی شیخ عومەر ضیائوددین بوو و لە سنەو
بەتایبەتی هاتوو و بۆ لای بۆ هەورامان • کە ئەگاتە خزمەتی کۆمەڵی مەلا
بەدەوری شیخدا ئەبن ، شیخ لێیان ئەپرسی : ئەزانن سەلیم موحتاجی چی یە؟
هەریەکە لە مەلاکان قسە یەك ئەکا • شیخ ئەفەرموێت : زۆر بۆ دامەچن ،
(سەلیم) موحتاجی حەرفیکی (ت) یە بخەرێتە سەری بیی بە (تەسلیم) ، واتە
ئەگەر خۆی بدا بە دەستەووە کاری مەیسەر ئەبی • شیخ سەلیمیش هەر
لەویدا تەمەسسوک ئەکا و ماوە یەك لە بیارە ئەمینیتەووە و پایە یەکی بەرزی
لە تەسەوفا دەسگیر ئەبی •

یستوو مە رۆژێکیان شیخ ضیائوددین پاش نوێژی بەیانی ئەچیتە
سەر جێگە کە ی شیخ سەلیم ، ئەبینی هیشتا نوستوووە ، ئەفەرموێت :

آفتاب بر سر آمد بر نمی خیزی هنوز ؟

تهویش دهست به جی له وه لا ما ئه لئ :

بی تو روزم شب بد و تو آمدی شب گشت روز

شیخ سه لیم شاره زایی به کی زو ریشی له عیلمی عهرو و ضدا برووه له

هه موو به حره کانی عهرو و وض شیعی له ته عریفی شیخ ضیائو ددیندا وتوووه .

بو نموونه له به حری (سالم) وتووویه :

ارجوكَ يا مولى الموالى ، ذا العلا

أن ترحم الصَّبَّ العشوقَ المبتلى

اني حزينٌ مُستكينٌ ضارعٌ

استدفعُ البلوى بكم يا ذا العلا

له به حری (رهمه ل) یش وتووویه :

سهمٌ لحظٌ من غزالٍ صادني

بعداً ما من صبٍّ حبٍّ كادني

فابتلاني مثلَ قيسٍ بالهوى

ذات ليلٍ مثل ليلي عادني

ثم داواني بفورٍ لطفه

للهدى والرشدِ فضلاً قادني

ذاك نجم الدين مصباح الهدى

كادني باللفظ ثم اصطادني (۱)

له به حری (کامیل) یش وتووویه :

ملك الهوى خلّدي هوا قمر الملا

قمرٌ سناه دُجى الهواءِ به انجلي

(۱) مه به سستی له شیخ نه جمود ددینی کوری شیخ ضیائو ددینه .

هو مرشد" بأوانيه ، ومجدّد"
لزمانيه ، قمر" على فلكِ العلا

له به حری (موتہ دارہ ک) یش وتوویہ :

سادتی ! صادنی هجرمکم ، فارحموا
انتي عاشق" والیه" مغرم

عادنی مثنوی عادلی شافیا
ذو الهوی عند مهویّه مکرّم

له به حری (رہ جہ ز) یش وتوویہ :

یا معشر العشاق حباً زوروا
منزلہ الشریف شہر زور

ان قیل ان شہہ موجود
واللہ ان ذا المقول زور

له به حری (وافیر) یش وتوویہ :

أنار ضیاء کوکبنا المنیر
فصاد به السرور اذا سمیری

لِحاظ دلال بَغْتَة رمانی
فَنارَ بیمن لحظتہ ضمیری

له به حری (بہ سیط) یش وتوویہ :

وجّهت وجهی الیکم راجیاً أملی
أنتم کرام بلا من ولا علل

فَحَقَّقُوا سُؤْلَتِي يَا أَهْلَ مَكْرُمَةٍ
بِجُودِكُمْ عَجَّلُوا إِذْ حَانَ لِي أَجَلِي

له به حری (ته قاروب) یش وتوویه :

بَسَطْتُ ذِرَاعِينَ لِي بِالْوَصِيدِ
لِكَهْفِ الْأَمَانِيِّ بَابِ الْحَمِيدِ
أَزْجِي لِقِطْمِيرٍ مِنْكُمْ قَبُولًا
فَعَنْ بَابِكُمْ مَا لَنَا مِنْ مَحِيدِ

له به حری (طه ویل) یش وتوویه :

حَبِيبِي الَّذِي أَحْسَانُهُ اسْتَعْبَدَ الْوَرَى
ضِيَاءُ مُحِيَّاهُ جَلَا ظُلْمَةَ الثَّرَى
وَهَذَا ضِيَاءُ الدِّينِ غَوَتْ الْخَلَائِقُ
لِفَرْقَى الْمَعَاصِي ذَلِكُمْ أَوْثَقُ الْعُرَى

له به حری (طه ویلی سالم) یش وتوویه :

به احسان توی حاتم ، به رفعت توی کسری
به فرمان توی آصف ، به برهان توی عیسی

چگویم نگارینا که با من چها کردی
قرارم ز دل بردی ، ز صبرم جدا کردی

ئه مهش چه ند پارچه شیعیکی که پیوه ندیان به شیخ ضیائوددینه وه

• ههیه

(۱)

پیری صیددیقی طهریق و تاجی فارووقی لهسهر
واریشی عوثماني دینوورهین و کهپرپاری تهبات
رۆحی شیرینم له دهوری قهددی شهمشادت گهری
تا تهصهددوق بی له بو رهددی ههموو دهردو بهلات
خالی هیندو زولفی چین و رۆمی بی رووی روومهتت
وان له قهزهی قههری شمشیری برۆی جهنگ ئازمات
چاوی مهستت چۆن له ههرلا مهردمی دل بردوو
بی دلان بو دل له ههرلا بی تهحاشا دینه لات
هر نیگاهی صهیقهلیکه بو مسی پر ژهنگی دل
بهل تهلای خالص دهیتن مس به ئیکسیری نیگات
گیانفیدای گوفتاری شیرینت که عهینی حیکمهته
که شفی ئهسراری تهریقته حهلی کونهی موشکیلات
دل بهقوربانی نیگای قهلبولعهیانی کاری تو
واده کاتن قاعیدهی حیکمهت به تالیی واتهبات
قامهتی زیبای قیامهت خیزی تو بی بیر ری
مهحشری بهرپا ده کا بو سهرخووشی جهورو جهفات
کارنامهی خاصی ئادابی طهریق بهنده گیت
موتیجی حهققولیهقین قهطعی علاقهی مومکینات
فه یسهلی حهققولیهقین فهصلولخیطابی عاریفان
تهرجومانی سیرری ئایاتی دهلالهت موعجیزات

بيته مهيداني صه داقهت (سالما) قه لبي (سهليم)
تا موشه پرره ف بئ به يومني دهوله تي بيرى خودات (۲)

به عه ره بي :

(۲)

اخواني بالله ذروني وبكائي
في رحلة مولى العلما والعرفاء
من كان به سيّدنا أحمد باهي
من قام به الملة دين الحنفاء
قد كان لذكرين خفي وجلي
رأساً ، ولعلمين كذا قطب سماء
في طاعة مولاه قضي حق جهاد
واستكمل ما كلّف في دار فناء
أحصى رتب القرب جميعا وتعاطى
ما كان سوى البعثة في كل ولاء
قد حاز خيالا وخصالا وتحلّت
من كل سجايا لكرام القدماء
ما غادر ما أمكن في وصف كمال
الا بتعاطيه و في حق وفاء
قد أحصيد في مزرع أخراه زروع
خُصّت به من كل خيور عظماء

---

(۲) رووی ده می شیخ سه لیم لهم پارچه شیعره دا له شیخ ضیائوددینه .

اذ تَمَّ مقاماتِ سعادتهِ تَمَّتْ
في عاجِلَةٍ مدَّتْهُ وقتُ ضياءِ
فانجابَ عنِ الخلقِ الى الله تعالى
طوعاً فقضى نحبَه شوقاً للقاء

اذ ذاكَ رَجَتْ° وانتظرتِ° روحه° أمراً
بالعودِ على البدءِ على وفقِ قضاءِ
حتى سمعتِ° : أيتها النفسُ ! الينا
عودي ، ودعي الخلقَ ، فلبَّتِ لنداءِ

دامت نزلاً° من عُرفِ الجنةِ جداً
أسرَّتْ° فشَوَّتْ° منزِلَها خيرَ ثواءِ

ارتجَّ على هجرتهِ الأرضُ وأودى
في مآتمِه بعضُ أصيحابِ ولاءِ

في رحلةٍ طاها وقعَ الواقِعَتانِ
ما أحسنَ قفواً له في حالِ مضاءِ

أحسنُ° بتوفيِّه بالاثنينِ تباعاً
للخاتمِ في خاتمِه مثلَ بداءِ

في الكلِّ قفا سيدنا أحمدُ حتى
في العمرِ فأصغوا لأساليبِ رِثاءِ
لاغرٍ° و° ان احمرَّ° من الحزنِ سماءُ°
عما مطرٍ يَقْطُرُ° يبكي بدرِ ماءِ

من° أعينِ أحبابِه تنصبُ° دموعُ°
حمرُ° فترى الأرضُ مَخرُ° القُتلاءِ

من فرقتِه أَنْضَجَ نيرانُ زفيرِ
 أحشاءٍ محبَّيه فصارتُ كشواءِ
 في مآتمِه السِّنةُ الحالِ تَنادي
 ياكهفَ نِجاةٍ وملاذَ الغُرَباءِ
 رفقا بأسارى لك في سجنِ فراقِ
 للوصلِ جِيعٍ وللقِيالكَ ظِماءِ
 في قلبي جُرحٌ لأطِباءِ اِباءِ
 عَنْ مرهَمِه وَيَلِي قدْ عَزَّ دوائِي
 يالائمي دعني وزفيري وبكائي
 في هجر حبيبٍ هو في دارِ بقاءِ
 انْ حَيَّ حبيبي فعسى ينفعُ صبري
 لكنَّه قد ماتَ فمن أين عزائي
 فالموتُ دوائِي ، فلعلِّي به أَلفي
 اياهُ فيا موتي سارع لفنائِي
 يا (سالمُ) قد صرتَ (سليماً) لفراقِ
 قلْ آه من الهجرة هجرانِ ضيائي
 ألهمتُ من الله لتأريخِ وفاتِه
 يا (سالمُ) أرِّخْ (هو في دارِ رضائي) (٣)

---

(٣) شیخ سہلیم ئەم پارچە شیعەری بەبۆنەی کۆچی دواویی شیخ عومەر
 ضیائوددینەو و تۆووە ، رستەیی (هو في دار رضائي) بە حیسابی
 حوروو فی ئەبجد ئەکاتە ١٣١٨ کە بە سالی هيجری سالی کۆچی دواویی
 کردنیەتی .

يا تربةً ضمّنتْ نورَ الهدى عُمْرا
من كان بالجهدِ دينَ اللهِ قد عَمَرا

أصبحتِ ذاتَ ضياءٍ باهرٍ قمرا
بعدَ الظلامِ وفُتّتِ العنبرَ العطِرا

واهاً لنشرٍ أريجٍ المسكِ يَغِيْطُهُ
واهاً لنورٍ ضياءَ الشمسِ قد بَهَرا

وكيفَ وهو ضياءُ الدينِ مرشداً
أرسى به الدينَ دينَ اللهِ وافتخرا

طوبى لبيتٍ به طوفُ العتيق لما
ثواه من فيه ربُّ البيتِ قد ظهرا

يُزارُ من كلِّ فجٍّ انَّ زائرهُ
كأنّما حجَّ بيتَ اللهِ واعتَمرا

بُشرى لدارٍ يدورُ العرشُ منْ علِها
لعلّه يتعاطى نورَها البهرا

يا مضجعاً ضمَّ كالعشاقِ أعظمه
وصلّتْ عنا بما قد كان منتظرا

قد نلتَ ما كان مأمولاً لطائفة
تهواه مهجورةً ترثوه مُذْ هَجَرا

في حقٍّ مَأْتَمِهِ الأهوالُ قائمة
قد لا يدركُ الجبالُ الصَّثمَ والحجرا

الشمسُ طالِعةٌ ليست بكاسِفةٌ
تبكي عليكَ نجومَ الليلِ والقمرُ
يا من غدا كعبةَ الحاجاتِ مرقدُهُ
ارحمْ (سليمان) اذا ماصار محتضِراً (٤)

(٤)

مَنْ حَسَنُهُ قَدْ تَمَّ وَمَا خَالَطَ شَيْئاً
مَنْ أَصْبَحَ فِي الْحَسَنِ وَحُسْنَاهُ حُسِيناً
مَنْ كَانَ بِدَوْرٍ فَلِكِ الدِّينِ سُهُامُ
مَنْ دَكَّ لَهُ الْقَتْمُ وَكَانَتْ لَهُ لَيْنَا
مَنْ زُمِرَ أَصْحَابِ جَمَالٍ وَجَلَالٍ
مَنْ عَزَّهَ يَمْشُونَ حَوَالِيهِ هَوِينَا
مَنْ ذَبَّ عَنِ الدِّينِ دُجَى الْبِدْعَةِ ذَبّاً
مَنْ زَانَ سَنَا طَلْعَتِهِ الْمَلَّةَ زِينَا
شمسٌ لسناها أَفَلَكْتَ كُلُّ شَمُوسٍ
عَنْ أَفِيدَةِ الْخَلْقِ إِزَاحَتْ هِيَ زِينَا
أعني عمرَ الثاني ومن فيه تجلَّى
مولاهُ غدا قلبُهُ طورا له سينا
ذا يوسفُ اخوانُهُ أَصْحَابُ جَمَالٍ
فيه اختلفَ الكلُّ على فَقْدِهِ مِينَا

(٤) شیخ سہلیم ئەم پارچە شیعرەى لە ١٣١٩دا داناوہ کاتى کہ چووہ بو
زیارەتى ئارامگای شیخ عومەر ضیائوددین و ، تەعریفی ئەو ئارامگایەى
پى ئەکا .

قد صارَ عزيزاً هو في مصرَ كمالٌ
 دانت له اخوانه من عزّه دينا
 قالوا له اذ قد ظَهَرَ الحقُّ لَدَيْهِمْ
 تاللهٍ لقد آثَرَكَ اللهُ عَلَيْنَا (٥)

(٥)

بُلِيتُ بوصفٍ للهِلالِ المنوَّرِ
 لبدرٍ منيرٍ كان في النورِ حاكيا
 يُسمى بنجمِ الدين هُضماً لنفسِه
 نعمٌ انَّ في هُضَمِ النفوسِ تعاليا
 ولا بأسَ أن يدعى هذا الاسمَ رفعةً
 لكونه نجمَ القطبِ في الوسطِ راسيا
 فتى كالجبالِ الراسياتِ وقارُهُ
 تراه يبرجُ الاستقامةِ ثاوياً
 رقيبٌ لما في قلبِ شيخِ المشايخِ
 أليه ، مطيعٌ بعدَ ما كانَ واعياً (٦)

(٦)

فَتِنْتُ بفتانٍ فتىً ذي تدلٍّ
 أغنَّ غضيضَ الطرفِ أعينَ أكحلِّ

(٥) ئەم پارچە شیعرە بە (قەسیدەى حوسەینىیە) بەناووبانگە و شیخ سەلیم
 لە تەعریفی شیخ ضیائوددیندا وتووێه .

(٦) شیخ سەلیم ئەم پارچە شیعرەشی لە مەدحی شیخ نەجموددیندا وتووێه .

سبى القلبَ مني بعدما سَلَبَ الحِجْجى
بطرفٍ خفيٍّ أو بجيدٍ معطَّلِ
وأوثقني بعدَ انطلاقي سائِراً
على أحرفِ الدنيا بقيدٍ مُسكَلِ
ومهما مشى هوناً مشى بمشاعري
وان آبَ أوباً آبَ نحوي تَعَقُّلي
تَوَلَّى إذا وَلَّى سروري وأقبلتْ
إليَّ مسراتي إذا كان مُقبِلِي
إذا اهتزَّ بانٌ القدُّ منه يَهْزُني
تمايلُهُ مثلَ القنا المتزكِّزِ
إذا قامَ قامت من قيامٍ قيامتي
ويعشني من ذاك رِيّاً القرنفلِ
إذا صدَّ عنيَّ سدٌّ عنيَّ مذاهبي
وان يلتفتْ لي أنجٌ من كلِّ مُعْضَلِ
بليتُ بوجهٍ ناضِرٍ كانَ ناظِراً
إلى ربِّه الرحمنِ ذي العزَّةِ العلي
بسيماءٍ سرٍّ سرٍّ من كان سارياً
به السرُّ يسري للفتى المتأملِ
مُحَيٍّ مُحْيَاهُ ومُحَيٍّ لِمَيَّتِ
مُتِّمٌ لِحَيٍّ مُغْرَمٍ وإليه وكي
تعاطى جمالاً جالياً ظلمةَ الهوى
لِراءٍ وعنه غُمَّةَ القلبِ تنجلي

يشاهدُ نورٌ في جبينه شاهدٌ
 بآتِه قيُومٌ على الكلِّ مُعتلي
 علا في علاهٌ أولياءُ زمانِه
 وذلكَ بحرٌ هؤلَاءِ كجدولِ
 مقاماتِ قطبِ الدهرِ جاز مقامه
 فما ذاكَ الا مخدعٌ فتأملِ
 وذلكَ نجمُ الدين شيخ زمانِه
 به يقتدي أهلُ الهدى والتوكُّلِ
 أبوهُ الكريمُ المستطابُ وجدُّه
 مقدِّمتانِ والنتيجةُ ذا الولي
 ألا انَّ ذينِ الوالدينِ مقدِّمٌ
 وذلكَ تالٍ مقتفٍ غيرِ مؤثِّلِ
 تواترَ عن عثمانٍ جدُّه ائنه
 وليٌ وليٌ للهدى والتوسُّلِ
 لقد قال شيخِي ان هذا لنائبِي
 وذا غيرُ منسوخٍ وغيرُ مبدِّلِ
 وأجمعَ أهلَ الحلِّ والعقدِ ائنه
 هو الأهلُ في أمرِ الهدى للتحملِ
 ولا سيما علامةُ الدهرِ شيخنا
 وأستاذنا المولى الكريمُ المفضَّلِ
 وذلكَ عبدُ القادرِ العارفِ الفتي
 كفى حُجَّةً لولا اعتسافُ التعلُّلِ

وَمَنْ كَانَ ذَا عَقْلٍ سَلِيمٍ فَلَهُمْ
 مِنَ اللَّهِ بِالْحَقِّ « الْحَقِيقِ » الْمَعْوَلِ
 وَلَوْلَا الَّذِي فِي الْمَدْعَى قَدْ ذَكَرْتُهُ
 لَجِئْتُ عَلَيْهِ بِالذَّلِيلِ الْمَدْلَلِ
 تَحَلَّى بِأَوْصَافِ الْوَلَايَةِ وَالْعُلَى
 وَإِنْ هُوَ ذُو مَجْدٍ سَنِيٍّ مُؤْتَلٍ
 إِلَّا أَنَّهُ نَجَلٌ الْوَلِيِّنَ وَارِثٌ
 لِعَلِّيَّاهُمَا حَقًّا بَغِيرٍ تَقْوَشِلِ
 لَهُ أَسْوَةٌ فِي سَيِّدِ الْخَلْقِ أَحْمَدٍ
 عَنِ الْحَقِّ لَمْ يَخْرُجْ وَلَمْ يَتَحَوَّلِ
 وَلَمْ يَتَكَلَّمْ بِالَّذِي شَأْنُ شَأْنِهِ
 وَلَمْ يَعْرِفِ السُّؤْيَ وَلَمْ يَقُولِ
 تَخْلُقَ بِالشَّرْعِ الْقَوِيمِ وَلَمْ يَحْدُ
 عَنِ الْحَقِّ مَقْدَارَ الْفَتِيلِ الْمَقْلَلِ
 وَيُقْضَى كَمَا يُقْضَى حَيَاءً وَهَيْبَةً
 فَأَحْسِنْ بِهِ مِنْ كَامِلٍ وَمَكْمَلِ
 فَيَارَبِّ هَبْ لِي فِيهِ قَلْبًا مُصَدِّقًا
 سَلِيمًا مِنَ الزَّيْغِ وَسُوءِ التَّبَدُّلِ (٧)

---

(٧) شیخ سہلیم ئەم پارچە شیعرەیشی لە تەعریفی شیخ نەجمووددینی کوری
 شیخ عومەر ضیائووددیندا وتوووە .

(٧)

هذا عمرُ الثاني ، ما أطيبَ ذكراهُ
من نالهُ أحياءُ من نورِ مُحيّاهُ
من كان يرى خِلْفاً بالصدقِ فهذا هو
آتاهُ مناياهُ من حضرةِ مولاهُ
لم يبقَ لنا همٌّ يا معشرَ أحبابي
حيثوا وخذوا وجداً من نورِ مُحيّاهُ
من نورِ سراجِ الدينِ قد لاحَ بلا كتمٍ
هذا عمرُ الثاني ما أطيبَ ذكراهُ

(٨)

زماناً كنتُ مشتاقاً لما العشّاقُ تهواهُ
شراباً من شرابٍ منْ منْ السّاقى تعاطاهُ
ينالُ الحقَّ حقّاً لا يرى في الكونِ الا هو
« أدارَ الكأسَ شيخُ العهدِ مولى الخلقِ أبقاهُ
فأحياناً بروحِ الودِّ ربُّ الخلقِ أحياهُ »

☆☆☆

أنارَ القلبَ من فضلٍ وزكّى النفسَ من مجدٍ
ووفاني بما أهداهُ ليلي من ثرى نجدٍ
فلما كان ما اهداهُ أحلى كلِّ ما يُجدي
« أذاقَ السّرَّ والروحَ كمالَ الروحِ والوجدِ
والأنا بما أغناهُ مولاهُ وولاهُ »

☆☆☆

حبيب" لا ترى شبيهاً له شرقاً ولا غرباً
لأهل القول لا يختارُ الا الصّدَّ والكذباً
لصافي القلب يسقي دائماً من خمرَةٍ شهباً
« لأهل الوجد من لحظٍ أباح الفضل والقربا
فواسانا بما آتاه مولاہ وأدناه »

واذ كنّا كقومٍ في بَوادي الجهلِ هَيّامٍ
ولسنا آخذين من يدِ المحبوبِ من جامٍ
سَكْرَنا اذ لنا أبدى محيّا وجهه السامي
« جزاهُ اللهُ ربّ الفضلِ عنا خيرَ انعامٍ
فلا ملجأ ولا منجى لعبدٍ منه الا هو »

الهي انتَ أنشأتَ الوري بالحبِّ للحبِّ
وما لي ما بهِ أحظى بحبٍ منك من لُبِّ
توسّلتُ بصبٍّ عبّرتي صبّاً على صبٍّ
« فرَبِّي ربّني فضلاً وكن لي دائماً ربّي
ولي ولّ وليّاً كان ربُّ الفضلِ ربّاهُ »

فريد" في عباداتٍ ، وحيد" في اشاراتٍ
وسارٍ في سماواتٍ وعارٍ من مساواتٍ
سريّ في كمالاتٍ ، برّيّ من مبالاتٍ
« فصحيحٌ في مقالاتٍ ، صحيحٌ في كراماتٍ
هوينا المشرب مشياً الهُ الخلقِ أعلاه »

على الأمارة الخبثي أمير "عادل" قاهر
له في عالم الأسرار حظ "وافر" باهر
له وجه "جميل" شبه "ورد" ناضر زاهر
« سليم الطبع في الباطن ، حليم الخلق في الظاهر
عظيم الخلق من صبر اله الخلق أعطاء »^(٨)

(٩)

فاجاك يا ألم الجسور بليّة
تُسمى بها متلاشياً ومنيّة
أرعدت أفئدة الذين تعشّقوا
قمرًا لذاك على البدور مزيّة
كيف استطعت دُنوّ وردة جسمه
لذبولها لزال عنك رزيّة
لم لا تخاف لهيب نار تأوّه
لهواته فتصيبك اللّظويّة
هو نائب "لنبيّه وخليفة"
عمرت° بذاك شريعة "نبويّه
وطريقة الصّدّيق خير طريقة
من بعد ما هُدمت° فنا عمرّيّه
لا ، بل به عمير الطرائق كلها
لاسيما الجهريّة العلويّة

---

(٨) ئەمە پێنج خستەکی شیخ سەلیمە لەسەر شیعی شیخ عومەر
ضیائوددین .

هو جامعٌ لحقايقٍ ومعارفٍ
وله الذي هو للكرام طويته
وله مناقبٌ أولياءٍ توفيت°
تأتي اليه فسائمٌ مدنيته
وتجليات الهه من بيته
في كلٍّ آنٍ تعتريه هويته
ليطف° به من تقصدن° زيارة ال
حرمين وليصرف° اليه مطيه
أحجيج بيت الله فاتكم° الذي
عرضت° لكم° للقاء ذاك أذيته
كالشمس تشرق° علماً بضياؤها
يعلو النهار° بوجنتيه عشيته
هو نير° شمل الوري لمعائها
وأشعة° لجمالها قمرية
ملك الخوارق والكرامة كلها
نعم المواهب° ماله وعطيته
ملك القلوب مع الجسوم جميعها
فله التصرف° فيهما وقفيته
أسرت° بسجن صدود ذلك متهجتي
خلدي بحلقة فودٍ ذاك رعيته
وهو الضياء° ضياء قلب سراجنا
هديت° بنور جمال ذاك بريته

هو مظهر" ثمَّ الى السبع العلاء
 لضياءِ ذاك تجاوز" ورقِيَّه
 هو بالذي لمحمدٍ متخلِّق"
 ولذا صفاتُ علاهٗ مصطفىويَّه
 أ (سليم) كفَّ عن المديحِ فانهٗ
 بحر" ، وليسَ تحيطُه العريَّة (٩)
 نه‌مه‌ش پارچه شیعیکی به فارسی :

(۱۰)

بدور رخت صف بصف دل نشیند
 چو بر شاخ گلبن بلابل نشیند
 بلی اخترانرا نباشد تجلی
 که بر آسمان ماه کامل نشیند
 صف مه رخانرا نباشد نمودی
 که یارم بصدر محافل نشیند
 بکنج لب‌ت هندوی تکیه کرده
 چو زاغی که با گل مقابل نشیند
 مقام محمد روا نیست کس‌را
 که فاروق ثانی عادل نشیند
 خودی گشت مارا رقیب مزاحم
 که بین من و دوست حائل نشیند

---

(٩) شیخ سلیم نه‌م پارچه شیعه‌ی له کاتی نه‌خوشیی شیخ عومهر
 ضیائوددیندا وتووه .

(سلیم) از لباس خودی منسلخ شو
که خودوار با یار مشکل نشیند (۱۰)

نهمه‌ش دوو تاقه بهیتی به عه‌ره‌بی و فارسی :

(۱)

بنجم ضیاءالدین کان استضاءتی
اذا کنتُ ذا غیِّ بتلکَ براءتی (۱۱)

(۲)

عمر در دین پیغمبر سراسر چون محاسن شد
ضریح سربسر نورش مقارن با (محاسن) شد (۱۲)

---

(۱۰) نهم پارچه شیعه‌ش هر له ته‌عرفی شیخ ضیائوددیندایه .

(۱۱) مه‌به‌ستی له شیخ نه‌جموددینه .

(۱۲) مه‌به‌ستی له نارامگای شیخ ضیائوددینه که سندووقی (مه‌حاسینی
پیغه‌مبه‌ر) له‌پالیا‌یه .

یادی شیخ عزیزی ته فته بی

ئه م ذاته یش له بته ماله ی مه ردۆخی به کازو له خزمانی شیخ سه لیمی
ته خته یی به • مه نسووبی شیخ ضیائوددین بووه و له مه یدانی ئه ده بیاتیشدا
ده ستیکی بالای بووه • پارچه یه که له شیعره فارسی به کانیم ده سگیر بووه که
له ته عریفی شیخ ضیائوددیندا وتوویه ، وا لیڕه دا بالای ئه که مه وه :

سخن تا کی نهان دارم که بوی یار می آید
نسیم آستان حضرت دلدار می آید

به هر گلبن که گل چینم ، به هر وادی که بنشینم
نسیم صبح با عطر وی از گلزار می آید

درین صحرای عشق او دمامد میوزد عطری
که گویی بوی تار زلفش از تاتار می آید

چمن گویا چو جنت شد بیا یکدم تماشا کن
صدای بلبلان با حمد بر اشجار می آید

عجب فصلی بهاری شد که با یاد سحرگاهی
به هر آنی شمیم احمد مختار می آید

من دیوانهء صحرانشین مدهوش و سرمستم
ز بوی روضهء احمد کزین کهسار می آید

ز فیض حضرت قطب الیقین جادار ذی النورین
 مرا از مبدء فیاض حق انوار می آید
 به بتخانه گذر افتد به مسجد یا به میخانه
 نسیم نسبت یار از در و دیوار می آید
 به هر باغی ، به هر راغی ، به هر شاخی ، به هر کاخی
 که می بینم ز عشقش نغمه طیار می آید
 ز عشق باده چشمان شاهد صوفی و زاهد
 صدای جذبه ایشان ز هر اقطار می آید
 هزاران همچو من دیوانه و سرگشته عشقش
 ز سوز عشقشان در دل لهیب نار می آید
 اگر روزاست چون خورشید ، اگر شب چون مه تابان
 در اقلیم جهان شعله ازان رخسار می آید
 تو منع من مکن زاهد ز ترک صومعه حقا
 صدای جوش من از خانه خمار می آید
 بیفتاد از کفم تسبیح صنعان سان که اندر سر
 هوای عشق ترساوو بت و زنار می آید
 همی نالد دلم امشب ز سوز آتش عشقش
 ز شیشه قلقل و جوش از می گلنار می آید
 درین گلشن همی بینم ز عشق خنده گلها
 صدای بلبل و قمری به هر اشجار می آید
 (بیاره) ساخت کعبه بهر زائر بی گمان آری
 دران وادی تجلیهاش از ستار می آید

به حصر عشق رخسارش به هر سویی که می‌بینی
خریدار زلیخایی پی دیدار می‌آید

به هر میخانه و مسجد ، به هر بزمی ، به هر رزمی
صداهای (مدد) با نامش از می‌خوار می‌آید

جمال عالم افروزش چو هر نقاش می‌بیند
عجب زین نقش بی مانند و زین کردار می‌آید

چنان غوغا فگنده در میان این جهان حتی
ز عشقش بوی مشک و عطر ازین اشعار می‌آید

اگر من شمهء وصفش به تحریر و بیان آرم
ز تحریر و بیان او دوصد طومار می‌آید

اگر افتد گذار مقدمش بر تربت عاشق
تن پوسیده‌اش رقصان ز تو هشیار می‌آید

چو بگشاید به خنده غنچهء تنگ دهن هر گه
تو گویی بوی عطر از بوطهء عطار می‌آید

چو جلوه میکند از برج رعنائی و زیبایی
پی نظاره بانگ (یا أولى الابصار) می‌آید

بشارت باد بهر معشر اسلام اهل حق
پی دین رسول الله عمر معمار می‌آید

مبارك خانقاهی ساخته از نور سبحانی
که وصفش آیهء (من تحتها الانهار) می‌آید

مشو نومید (یا مستمسکا بالعروة الوثقی)
کزو بهر گنه کاران صد استغفار می‌آید

ندارد کس فصاحت در مقام معرفت گویی
چو او با آن بلاغت در خط مضمّار می آید
به میدان خداجویی چو جولان می زند گویی
به میدان جهاد آن حیدر کرار می آید
(ضیاءالدین) ذو الاسرار عالم را منور ساخت
به نزد کچروان این قول حق دشوار می آید
بلی شب پرهء ناچیز نایبنا به دور او
ز نور عالمین افروز خوراکار می آید
نه از انکار خفاشش (ضیاءالدین) بود نقصی
که فیض حق مددکار از شه مختار می آید
(عزیزا) وصف او در حیطة بحث و بیان ناید
خمش چون وصف او اکثر بر اکثر می آید

یادی شیخ سومر د نه مینی لهولیری

نهم ذاته کوری شیخ فەتحوڵلای ههولیری یه و له دهووروبه‌ری ١٢٧٠ی هـ
هیجره‌تدا هاتوووته دنیاوه و له مالی باوکیا قورئان و سه‌ره‌تای خویندنی
خویندوووه ، که گه‌وره‌ش بووه چوووه بۆ فەقێ یه‌تی و پاش بوون به‌ مه‌لا
ته‌ریقه‌تی قادریی له باوکی وەرگرتوووه و پاشانیش چوووه بۆ بیاره و له‌سه‌ر
ده‌ستی شیخ ضیائوددیندا ته‌مه‌سسوکی کردوووه و خه‌ریکی سولووک بووه
تا ئیجازه‌ی خه‌لافه‌تی وەرگرتوووه و جا گه‌راوه‌ته‌وه بۆ هه‌ولیر و له‌وی
نیشته‌جێ بووه .

پاش ماوه‌یه‌ك دلی له هه‌ولیر هه‌لكه‌نراوه و چوووه بۆ حیجاز و نزیکه‌ی
١٠ سال له مه‌كه‌ی موکه‌رپه‌مه‌ ماوه‌ته‌وه . پاش نه‌وه‌ش چوووه بۆ قاهره‌ی
میسرو له‌وی سه‌قامگیر بووه . له‌به‌ر نه‌وه‌ش که زۆر هه‌زی له خویندن
کردوووه ده‌ستی کردوووه ته‌وه به‌ خویندن و له‌وماوه‌یه‌دا موسنه‌دی ئیمامی
شافیعی و مووه‌ططای ئیمامی مالیک و هه‌ندی له ته‌فسیری به‌یضاوی
خویندوووه و پاشان ده‌ستی کردوووه به‌ ئیرشادکردن و ته‌ریقه‌ت‌دادانی
موسوڵمانان و له‌ناو عالمانی قاهره‌دا ناووبانگی بلأوبوووته‌وه و به‌وجۆره
ماوه‌ته‌وه تا له ١٣٤٨دا کۆچی دواایی کردوووه .

گه‌لی له زانایان و نه‌دیانی میسر پارچه‌ شیعیان له مه‌دحیدا داناوه ،
وا لیره‌دا یه‌کێ له‌و پارچه‌ شیعرانه‌ بلأوه‌که‌ینه‌وه :

حَتَّامٌ لَا تَرَعَوِي عَنْ حَبٍّ فَانِيَةٍ
فِي مَنَتَهَا جَمِيعُ الْهَمِّ وَالنَّصَبِ

هلاَّ صرفتَ زمامَ الكومِ تلفتُها
صوبَ الهمامِ بذاكِ الحيِّ والطَّنبِ
صوبَ الامامِ تقي القلبِ طاهره
طودِ الهداةِ شريفِ الأصلِ والنسبِ
(محمد) النقشبندي (الأمين) ومنْ
شادَ المكارمَ بالاخلاصِ والحسبِ
طلقَ المُحيّا ، عليُّ القدرِ ذو هِمَمِ
تجلو الكروبَ ، نديُّ القلبِ في القربِ
بدرُ المعالي ، أبو الأرواحِ سيّدُنا
غوثُ الورى منجِدُ الغرقى من العطبِ
بحرُ المعارفِ نورُ الله مرشدُنا
شمسُ الحقائقِ شيخُ العُجمِ والعربِ
تاجُ الفخارِ وحيدُ الدهرِ ذو مددِ
فاقَ العُبابَ وجودَ الغيثِ والسُّحُبِ
امامُ أهلِ التَّقَى ، سرُّ الولايةِ ، منْ
أحيا الطريقةَ بالارشادِ والأدبِ
كنزُ المعارفِ قطبُ الواصلينَ ومنْ
تعنيكَ أفعالهُ الغرا عن الكتبِ
تباركُ اللهُ كمُ أحييتُ مكارِمُه
مواتَ قلبٍ فأضحى مظهرَ العجبِ
كذاكِ وارثُ (طه) في شمائله
عليهمُ حِلَّةُ الأنوارِ في الحقبِ

هو (العزیزان) ان فاخرتَ في حسبٍ
أو (نقشبند) الذي قد فاز بالأدبِ

أنفاسُهُ عن سنا (المعصوم) تخبرُنا
وعن امامةِ (سيف الدين) في الطلبِ

فليَحْيِ سادتنا (الأكرادُ) انهمُ
أهدوا لنا سيدَ الأبطالِ والنشجبِ

ولتهنَ مصرُ وأهلوها بهِ شرفا
باليمنِ في روضةِ الأفراحِ والطربِ

فيا مريدَ العلا في ظلِّ رايتهِ
أقبلْ ولا تُصغِرْ للواشي فذاك غبي

وكنْ بآدابِ اهلِ الحبِّ ملتحقاً
وقبِّلِ النعلَ ترقى منتهى الرتبِ

بادی مه لا مه حمودی باکی

مه لا مه حمودی مه شهوور به (باکی) خه لکی ناحیه ی (خورخوره) ی
ده وروبهری سه قزه • نه دیبکی بالاو شاعیریکی خاوه ن هه ست بووه •
ته ریه تی له سهر دهستی شیخ ضیائوددیندا وهر گرتوووه وهر له بیاره یش
ژیاوه ، به لام سالی دوو مانگ چوووه بو سوله یمانی هه ککاکیی کردوووه و
موری هه لکه ندوووه بو خه لک و به کاری نه و دوو مانگه خه رجی نه و ده
مانگه که ی سالی په یدا کردوووه پاشان گه راوه ته وه بو بیاره •

له سه یید نه حمه دی عازهبانیم بیست وتی سالیکیان مه لا مه حمود دوو
مانگه که ی له مزگه وتی ئیمه به سه ربرد ، دیم سه جعی موره که ی خوی نه م دوو
به یته بوو :

مژهات بهر رخنه در دلها
از من آموخته است حکاکی
هم ز مژگان تست برگشته
شده بخت سیاه از باکی

له شیخ نه جموددینی کوری شیخ شه مسوددینی که س نه زانیشم بیست
وتی جاریکیان له و سه رده مه دا که مه لا مه حمودی باکی له بیاره سولووک
نه کا ، چهند رۆژیک شیخ ضیائوددین له مال نایه ته دهره وه بو خانه قا •
سالیکه کان به مه ناره حهت نه بن ، جا مه لا مه حمود نه م پارچه شیعره
دائه نی و نه ینیرته ماله وه بو شیخ :

ای بلای دل صاحب نظران بالایت
آتش خرمن سودازدگان سودایت

غارت جان همه از فتن چشم سیاه
آب حیوان نمکی از لب شکر خایت

عیش جنت ثمری از شجر وصل شما
تاب دوزخ شرری از غم جان فرسایت

مست مخمور سر از خاک لحد بردارد
هر که لب تر کند از چاشنی صهبایت

ما بدام تو گرفتار و تو از ما بیزار
تو ز ما فارغ و ما شیفته و شیدایت

دیده خاک نشینان سر کویت را
باز روشن بکن از سرمه خاک پایت

ذره ایم و بهوای رخ تو سرگردان
واله چشم ضیا غمزده سودایت

نظری بر من بیچاره مسکین فرما
من فدای نظر و منظر مهرافزایت

جان بلب آمده پروانه دل سوخته را
شمع جم تا بکی آخر نبود پروایت

نازینا سرا پردهء عزت بازا
کور آن چشم که بی روی تو بیند جایت

باکی از (باکی) دل تنگ پریشانست نیست
شاه من آه ز بی باکی و استغنائیت

ٲهم ذاته کتیبکی جوانی له باسی مه نا قیبی شیخ ضیائوددیندا نووسیوه،
نوسخه یه کی له کتیبخانه که مدایه (۱) .

---

(۱) له لاپه ره ۱۴۹ - ۱۵۰ ی ٲهم کتیبه دا ، له باسی شیخ عومهر ضیائوددیندا،
پارچه شیعریکي ٲهم ذاته مان بلاو کرده وه که له لاواندنه وهی شیخی
ناوبراودا دایناوه .

یادی مهلا مهجیری پیش نوژی خانہ قای بیارہ

ئەم ذاتە کۆری مهلا حامیدی کاتبە کە لە سەرەتای ئەم بەشەدا
باسمان کردو ، دایکیشی برازای مهولانا خالیدە .

پاش وەفاتی شیخ بەهائوددین لە خزمەتی شیخ ضیائوددین دا بوو وە
لای ئەمیش پیش نوژی خانەقا بوو و پیاویکی زۆر لە خواترس و عیادەتکار
بوو و پیاوانی لەخواناسی گەرە و بەناووبانگ هەمیشە لە پشت سەریەو
نوژیان کردوو .

مهلا مهجید تا مردنی پیش نوژی خانەقا بوو . ئەگەر ئەو پوژیکیان
کۆمەڵێک مهلای مەریوانی لە بیارە دەوری لێ ئەدەن پێ ئەلێن بێ قەزا بی
بۆچی خۆت لەم بیارەدا بە فەقیری و گەدایی پیر کرد . وەرە لە گەڵمان بۆ
مەریوان ، لەوێ لە دێیەک داتە مهزینین خەلات و بەراتی سالانەت ئەو و نەدەو
ئەو و نەدەو زۆر بێ لە گەنم و جۆ و برنج و پارە و حەیان و بەجاری دەوڵە مەند
بی . . . زۆری لە گەڵ ئەلێن . . . ئەویش سەرەنجام وا وەلامیان ئەداتەو ،
ئەلێ براینە ! ئینسافتان بێ . من حەقم نییە بەرابەر بە پیش نوژی داوای
هیچ بکەم . نوژە ، فەرزە لە سەرم و بۆ خۆمی ئەکەم . پیش نوژی شە ،
فەرزێ کیفایە هەرکەس پێ کەوێ ئەیکا ، ئێتر بۆ مەمنوونی خوا نەبم
خەڵک ئەمخەنە پیشی خۆیانەو و لە پشت سەرمەو نوژ ئەکەن ؟

مهلا مهجید پیاویکی گۆشتن بوو . ئەگەر ئەو جارێکیان کابرایەک
پێ ئەکەوێتە خانەقای بیارە ، برسی ئەبێ ، مهلا مهجید ئەبینێ بەو هەموو

گوشتنی یه وه ، پیتی ئەلێ ئەری مه لا ئیوه بو له خوا ناترسن ؟ من وا له برسانا
 ئەمرم ، تۆیش ئەو هه موو گوشتەت پیوه یه وه خته له ت بیی . . ئا بمبه ره وه
 بو مالی خۆتان تیکه یی قوبلیم بدهری . مه لا مه جیدیش تۆزی ماتل ئەبی ،
 پاشان ئەلێ برا ! ئە گەر باوه ر ئە که ی مه گەر جه ژنه و جه ژن له مالی خۆما
 چاوم به برنج بکه وی . منیش وه ک تۆ گه دام ، به لام بلیم چی خوا ئەم
 هه مووه گوشتە ی داومه تی و وا گوشتنی دروست کردووم !

مه لا مه جید دهستی شیعر وتنیشی بووه . ئەمه پارچه شیعریکه بو
 پارانه وه له خوا وتوویه تی :

سر خجلت فگنده شرمسارم

نه طاعت نه زبان عذر دارم

خداوندا نیم لایق به جنت

توانای تب دوزخ ندارم

کرم فرما مرا توبهء نصوحی

بیخشا و بفردوس اندر آرم

ندارم غیر عفو تو پناهی

بفضل خود ز منفوران شمارم

بهاءالدین ، ضیاءالدین بکردند

پی امر امامت اختیارم

امام اولیای وقت خویشم

ملا گویم ، چرا مخفی بدارم

سراج الدین ، بهاءالدین ، ضیا هم

ز مأمومان خود بر می شمارم

اگر هر موی من گردد زبانی
ز صد شکرش یکی را چون گذارم

نگویم من که لایق بودم این را
ولی عین عنایت بود یارم

رجا دارم قبول آن نمازی
که با این اولیاها میگذارم

امام ساکنان خانقاهم
بغیر از این دیگر چیزی ندارم

تو نجم الدین صفت رحمی بحالم
اگر نکنی، چه سان باشد قرارم

چه سان گویم که من عبد مجیدم
نواهی چون اوامر میگذارم

به سال (شغل) (۱) این ابیات گفتم
که تا ماند بدوران یادگارم

بهشت جاودان باشد مر آنکس
بخواند عفو از پروردگارم

مه لا مه جید له سالانی یه که می ۱۳۳۰ دا کوچی دواایی کردووه و له
گورستانی (مله گای چنار) له بیاره به خاک سپیراوه .

---

(۱) نهم وشهیه به حیسابی حورووفی نه بجهد نه کاته ۱۳۳۰ که سالی وتنی
پارچه شیعره که یه .

یادی حاجی مهلا موصمردی بهرانرۆی

باوکی ناوی مههدی و له سهییدهکانی پیرخدرییه • له منالییهوه دهستی کردوووه به خویندن و چوووته بیاره و لهوئ ماوتهوه تا ئیجازهی وەرگرتوووه • ههر له سهردهمی فهقییهتیدا تهریقهتیشی وەرگرتوووه و خهریکی عیادهت و خواناسی بووه •

به فهرمانی شیخ عومه ر ضیائوددین لای حهسهن بهگی سلیمان بهگ له گهرمیان بووه به مهلا و پاش ئهوه چوووته خانهقی و ئهرکی پیش نوێژی و دهرسوتهوهی له خانهقای شیخ ضیائوددیندا گرتوووته ئهستوو تا مردن لهوئ ماوتهوه • سهفهری بهیتوللای بووه و ههچی کردوووه له ههجهکهیا چاوی به مهلیک عهبدولعهزیزی سوعوود کهوتوووه و گهلی ئامۆژگاریی کردوووه • پاش ئهوه چاوی به مهلیک فهیسهلی یهکهمیش کهوتوووه و فهیسهل مانگانهی بۆ بریوهتهوه ، بهلام ئهم داویهته دواوه و ئهلین بهم رستهیه وهلامی داوتهوه : (ترك القناعه عار علی فی الدنيا و نار فی الآخرة) •

له ۱۳۵۶دا کاتی که له بیاره مامۆستا بووم ، حاجی مهلا موحهممهد هات بۆ ئهوی • زۆر له گهلم بهلوتف بوو • منیش بۆ ئهوهی سهنهدی ئیجازهی عیلمیم به سهنهدی مهلای گهرهی بیارهوه پێوهند بێ ، که حاجی مهلا موحهممهد لای ئهوه ئیجازهی وەرگرتوو ، داوای ئیجازهم لی کرد ، ئهویش ئیجازهی دامی و به خهتی خۆی له پهراویزی ئیجازهنامهکه مهوه که مامۆستا شیخ عومهری ئینولقه ره داغی بۆ نووسیوم ، بۆی نووسیم •

ئهم ذاته له ۱۳۵۸ی ههیریدا کۆچی دواایی کردوووه •

باری مه لا عبدوللاری عه بابیه یایی

کورپی شیخ قادری عه بابیه یایی یه • ههر له منالی یه وه دهستی کردووه به خویندنو له گه نجیدا ته ریه تی له بیاره له سهر دهستی شیخ عومه ضیائو ددیندا وهر گرتوووه و پیکه وه خویندوو شیه تی و سولو و کیشی کردوووه له ههر دوو مهیداندا پیگه یشتوووه • پیاو یکی قه ناعه تکارو دوور له دیمه نپه رستی بووه و ، له ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه دریغی نه کردوووه چه ندیشی له توانادا بوو بی به دهرس پی و تنی فقهی یانه وه خهریک بووه • له سهر دالانی چه وزو مز گه وتی عه بابیه یایی حوجره یه کی بو خوی ریکه یشتوووه که سی شاره زا نه بوو بی پی نه زانیوه • له بهر ئه م دووری یه له خه لک خوی ناو نابوو (ئیلاهی) واته ههر خوا پشتو په نایه تی •

گه لی فه تاوای فیهی هیه و له گه لی مهیداندا نووسراوی به که لکی هیه • یه کی له وانه نامیلکه یه که له باره ی (تاپوی عوسمانی) یه وه ، له م نامیلکه یه دا ئه لی ئه گه ر تاپو له سهر ته ملیک کردنی ئه رزی به یتولمالی موسولمانان بی ئه وه له بهر ناچاری نه بی دروستنی یه و ئه ویش به و مه رجه که به (ثمن المثل) بی • خو ئه گه ر له سهر قاعیده ی (ارفاق) بی واته به دمه سلات داریکی و بدری که خزمه تی ئیسلام بکا ، ئه وه ئه ویش تا ئه و کاته دائه مه زری که خزمه ته که به رده وام بی ، ئه گینا به شهرع ره وانی یه • مه لا عه بدوللا ئه م نامیلکه یه ی ناردوووه بو مه لا قادری گه وره ی بیاره ، ئه ویش

له پشت نامیلکه که وه نووسیویه ئه وهی له م نامیلکه یه دا نووسیوته راستو
موتاییقی شهرعه ، به لام کردنه وهی ئه م باسه له م پرۆژه دا ئه بی به هوی
هه رایه کی وا زیانی له ئه سالی مونکهره که زۆرتر بی ، که واته بی دهنگی چاتره!

مه لا عه بدوللا له ۱۳۵۷ دا له دئی عه بایلی کۆچی دواایی کردوو وه هه
له وی به خاک سپیراوه .

ياري مەلە بەلھائۇددىنى پيش نويزى ھانەقاي بيارە

ئەم ذاتە لە سالى ۱۲۹۴ى ھىجرەتدا لە دىنى (دزاوەر) لەدايك بوو و بەمنالى دەستى کردوو بە خویندن و پاش گەشتن بە پىلەى (موسىتەيد) چوو و بۆ بيارە بۆ خویندن و لەویشەو و چوو و بۆ لای حاجى مەلە عەبدوللاى پەسوئى لە موکریان و رياضيات و ھەندى بابەتتى تری لا خویندوو و ديسانەو و ھاتو تەو و بۆ بيارە و لای مەلەى گەورەى بيارەش خویندوو و ئىجازەى لا وەرگرتوو و ، لەسەر دەستى شىخ عومەر ضیائۇددیندا تەریقەتى وەرگرتوو و ھەر لە بيارە ماو تەو و پاشان بوو بە پيش نويز و سەرھەلقەى خەتم و تەھلىلە و تا کوچى دوايى کردوو و ھەر پيش نويز و سەرھەلقە بوو .

مامۇستا مەلە بەھا وەختى خۆى بەفیرۆ نەئەدا . لە غەبرى وەختى نويز و خەتم و تەھلىلەدا خەرىكى قورئان خویندن و ویرد خویندن و دەرس پى و تنى فەقىبان ئەبوو ، بەتایبەتى دەرسى تەجویدی قورئان و شەرع و لە شەرعیشدا بەتایبەتى دەرسى فەرائىض و اتە چۆنیەتیی دابەش کردنى میرات .

ئەم ذاتە لە ۱۳۶۸دا لە بيارە کوچى دوايى کردوو و لە پشت مەرقلەدى شىخ عومەر ضیائۇددینەو ، لەوشوینەدا کە خۆى قەبرى بۆ خۆى تیا ھەلکە ندبوو و لە پيش مردنیەو بە ماوہیەك قورئانى بەسەردا ئەخویند — بە خاك سپیراوه .

یادی مامۆسا شیخ عومری ئیبنولقهره داغی

ئەم ذاتە کۆری شیخ ئەمینی قهره داغی و لە بنه ماله‌ی مەردۆخی‌یه و
ئەچیتەوه سەر شیخ مەرووفی گەورە که لە دەرەقوولە‌ی نزیک بیارە بە
خاک سپێراوه .

لە سالی ١٣٠٣ی هه‌جری تەدا لە سوله‌یمانی لەدایک‌بووه و پاش فام
پەیداکردن نراوه‌ته بەر خۆیندن و بەرده‌وام بووه تا بووه بە مه‌لا و ئیجازە‌ی
وەرگرتوووه ، بەهۆی به‌هرە‌ی زیره‌کیی خۆی و خەریک‌بوونی بێ‌وچانی‌یه‌وه
بە دەرزی‌وتنه‌وه‌ی فەقی‌یان و کتیب‌دانان و شەرح و پەراویز لەسەر نووسینی
بووه بە یه‌کێ له مه‌لا هه‌ره به‌ناووبانگه‌کانی کوردستان .

ئەبنولقهره داغی زیاتر لە مزگه‌وتی خۆیان و جارجاریش لە مه‌درسه‌ی
زەردیاوای قهره داغ که شیخ نه‌جیبی قهره داغی موده‌رریسی بووه
خۆیندوووه . خۆی گێراویه‌ته‌وه که‌وا له‌ خزمه‌تی شیخ نه‌جیبدا
ده‌ستی کردوووه به‌ خۆیندنی (جه‌معولجه‌وامیع) ، به‌لام شیخ نه‌جیب له‌به‌رئەوه
که زۆر به‌سەر عیلمه‌که‌دا زāl‌بووه ئەوه‌نده موبالاتی به‌ فەقی نه‌کردوووه .
له‌به‌رئەوه ئیبنولقهره داغی که له‌ موقه‌ددیمه‌ی کتیبه‌که ئەیتته‌وه دیتته‌وه بۆ
سوله‌یمانی و که ئەبینی گه‌لی له‌ دەرزه‌کانی موقه‌ددیمه‌که‌ی جه‌معولجه‌وامیعی
به‌ ساده‌یی خۆیندوووه ، لای مه‌لا حوسه‌ینی پسکه‌ندی له‌ سه‌ره‌تاوه
ده‌ست‌پێ‌ئە‌کاته‌وه .

ئىينولقەرەداغى لە حساب و رياضيات و ئوستورلاب و روبعدا دەستىكى زۆر بالاي ھەبوو . گىرايەو ھەرمووى زۆر ئارەزوومەند بووم لە خزمەتى عىرفان ئەفەندىدا دەرزى تەشرىحولئەفلاكى بەھائوددىنى عامىلى بخوینىم ، بەلام عىرفان ئەفەندى مەجالى ئەفەدام تا ناچار بووم رازى بووم سەماعى دەرزى مەلا ھادىي يىسارانى بکەم ^(۱) ، مەلا ھادىيش عادەتى وابوو ھەر بابەتتىكى نەحو لە دەرزەكەيا ھەلکەوتايە ئەپىرسى لە عىرفان ئەفەندى ، ئەویش بەمە زۆر ناپەھت ئەبوو ، ئەفەرموو من دەرزى رياضيات ئەلیمەو ، ھەقم بە نەحو ھەو چى بە ؟ منىش لەجياتى عىرفان ئەفەندى وەلامى پرسىارەكەى مەلا ھادىم ئەدایەو ، لەمەو ھەو خۆشەويستىم کەوتە دلى عىرفان ئەفەندى ھەو وایلى ھات سەربەخۆ دەرزى تەشرىحولئەفلاکەكەى پى ئەوتەم و بەوجۆرە تەشرىح و کتیبەکانى ترم لاخویند . ئىينولقەرەداغى بەدەم خویندى ئەم کتیبانەو ئەو ھەندەى سەعى و موتالا تیا کردوون ، مودەو ھەنەى حاشیەى لەسەر تەشرىحولئەفلاک و حاشیەى تەشرىح و ریسالەى حساب و ئوستورلاب و ئەشکالولتەئسیس و روبعى موحەییەب و روبعى موقەظەرات نووسیو .

ئىينولقەرەداغى کە لە خویندى ماددەکانى فەقىھەتى بوو ھەو ، چو ھەتە لای شیخ نەجیبى قەرەداغى ئىجازەى وەرگرتو ھەو لە مزگەوتى خۆیاندا لەسولەیمانى کە مەشھوورە بە مزگەوتى شیخ مارف لە گەل شیخ مارفى براى دەرزىان بە فەقى و تەو ھەو ، تا پاشان لە سالى ۱۲۳۷ ھىجرەتدا خەلکى گەرەكى دەرگەزىن بە یارمەتیی چەند کەسىكى وەك حاجى سەعید

---

(۱) سەماع ئەو ھەو دەرزەكە دەرزى فەقىھەكى تايبەتى بى و چەند فەقىھى تریش بۆ سوودو ھەرگرتن بىن گوی بگرن . لەم حالەدا ھەر ئەو فەقى تايبەتى بە ھەقى (بەللى) کردنى بۆ مامۆستا ھەو ، ئەوانى کە تەنھا ئەو ھەندەیان بۆ ھەبە جارجار پرسىارىك لە مامۆستا بکەن بى ئەو ھەى درىژەى بدەنئى ، بەلام ئەتوانن لەپاش دەرزەكە ھەمان بابەت لە گەل مامۆستا بەدریژى لىك بدەنەو .

ئاغاو حاجى مەلا موحىي دىن و حاجى عەبدوللاو حاجى فەقىي شالى خانەقاي مەولانايان ئاوەدان کردوو تەووە چەند ھۆدەيەکی نوئیان بۆ مەلاو فەقىي تيا دروست کردوو و ھاتوونە تە لای ئىبنولقەرەداغى و تکیان لی کردوو و کە بىي بە مەلای خانەقاو ئەویش بە گوئی کردوون و چوو تە خانەقاو تا کوچی دوايی کردوو و ھەر لەوئ ماوە تەووە • بە درێژايی ئەوماوەيە خەلکی دەرگەزین و بە تايەتی حاجى مەلا موحىي دىن و حاجى عەبدوللاو حاجى فەقىي بە دلسۆزی و دل فراوانی بەو خزمەتی ئىبنولقەرەداغى و فەقیکانیان کردوو و مانگانەیان بۆ بریونە تەووە (۲) •

ئىبنولقەرەداغى ھەرگىز کاتى خۆی بە خۆپايی بە سەر ئەبرد ، یا دەرزی بە فەقى ئەوت ، یا موتالای کتیبی ئەکرد یا کتیبی دائەنا • لە مەجلیسیدا لە باسی زانست و زانایان بەولاو ھىچى تر نەبوو • لە بەر ئەو بەشتىن فەقىي ناوچە کە بە ئاواتەووە بوون لە مەدرەسەى خانەقاي مەولانا جىيان بىتەووە و مامۆستا شىخ عومەرى ئىبنولقەرەداغى دەرزیان پى بلی • ئەویش ھەمیشە فەقیکانی ھان ئەدا لە سەر نووسین و نووسینەووە و خویندن و خویندەووە •

ژمارەيەك لە باش مەلاکانى کوردستانی خوارو و لای ئىبنولقەرەداغى ئىجازەیان وەرگرتوو و ھەريەکی لە ناوچەيەك بوون بە مودەرپرس و دەرزیان بە فەقى گوتووە تەووە و زانستیان بلاو کردوو تەووە •

ئەمەش ناوی ھەندى لەو فەقىيانەى لای ئىبنولقەرەداغى خویندوو يانەو ئىجازەیان لا وەرگرتوو و پاشان لەناو مەلاکانى کوردستانی عىراق و ئىراندا بە مەلا باش ناووبانگیان دەر کردوو :

(۲) ھەرچەند باسى پیاوہتی ئەم دوو برايە بکەم لەگەل مامۆستا شىخ عومەرو فەقیکانیدا ھىشتا حەقى خۆيان نادمى . ئەمانە ھەمیشە بەدەممانەووە بوون و لە ھەموو تەنگانەيە کدا يارمەتیيان ئەداين و شەوانى سى شەممە و جومعە ئەھاتن بۆلامان و قەسیدەى بوردی يەيان لەگەلمان ئەخویندەووە •

- (۱) مه لا قادری سماقانی بانهیی •
- (۲) شیخ عه بدولکه ریمی هه لووژانی •
- (۳) سه یید حوسه یینی تایرلوغیی موکریانی •
- (۴) مه لا موحه ممه دی کوره زای شیخولئیسلامی بانه •
- (۵) مه لا سه عیدی ئاغجه له ری •
- (۶) مه لا عه بدوللای چروستانه ییی •
- (۷) مه لا ره حیمی په رخی •
- (۸) مه لا صالحی برازای مه لا عه زیزی پریس •
- (۹) مه لا موحه ممه دی ره ئیس •
- (۱۰) مه لا عینایه تی سه رومالی •
- (۱۱) مه لا موحه ممه د سه عیدی صاحبیی •
- (۱۲) مه لا عومه ری عومه رگومه تی •
- (۱۳) مه لا یه حیای بانه ییی و ... گه لیککی تر (۳) •

ئینولقه ره داغی هه میشه شان به شانی دهرزوتنه وهی به فه قیکانی
خهریکی نووسینیش ئه بوو • ئه مهش ناوی هه ندی له و کتیبانه ی که
دایناون :

(۳) من خۆیشم یه کیکم له وانیهی چهند سال لای مامۆستا شیخ عومه ر
خویندوو یانه و ئیجازه یشم هه ر له خزمه تی ئه و و درگرتوووه • له مانگی
ره بیعوله ووه لی ۱۳۳۹ وه چوومه ته خزمه تی له خانه قای مه ولاناو تا مانگی
شه عبانی ۱۳۴۳ له خزمه تیا ماومه ته وه ، جا ئیجازه م وه رگرتوووه •
له م ماوه یه دا ئه م کتیبانه م له خزمه تیا خویندوووه : ئه قصه لئه مانی له عیلمی
به لاغه دا ، ته شریح به حاشیه کانی موصه ننیفه وه ، ریساله ی حیسابی
عامیلی ، ئه شکالولته ئسیس ، ئوستورلاب ، روبعی موجه ییه ب ،
ته قریبوله رامی شهرحی ته هذیبولکه لام ، جه معولجه وامیع ، قاضی و لاری
به حاشیه کانی شیخ عه بدولقادی موهاجیره وه ، فه ریده ی سیووطی به
حاشیه کانی ئینولقه ره داغی خۆیه وه ، گه له نبه ویی بورهان ، شهرحی
مه نه هجی قاضی زه که ریا له سه ره تاوه تا کیتابی نیکاح ، کیتابی خولعی
توحفه ی ئینوچه جه ر •

- (۱) حاشیهی موده و وه نهی له سهر شهرحی ته هژیو لکه لام له ئوسو و ئی دیندا •
- (۲) حاشیهی موده و وه نهی له سهر جه معولجه و امیع و شهرحه که ی له ئوسو و ئی فیهدا •
- (۳) حاشیهی له سهر ئه قصه ئه مانی له عیلمی به لاغهدا •
- (۴) حاشیهی موده و وه نهی له سهر گه له نه و یی بورهان له عیلمی مه نطیقدا (له چاپ دراوه) •
- (۵) حاشیهی موده و وه نهی له سهر گه له نه و یی شهرح له عیلمی مه نطیقدا •
- (۶) حاشیهی موده و وه نهی له سهر گه له نه و یی ئاداب له ئادابی به حشو موناظره دا (له چاپ دراوه) •
- (۷) حاشیهی موده و وه نهی له سهر ته شریحو لئه فلاك له فه له کیاتدا •
- (۸) حاشیهی موده و وه نهی له سهر ریساله تولحیساب •
- (۹) حاشیهی له سهر ئوستورلاب •
- (۱۰) حاشیهی له سهر روبرعی موجه ییهب •
- (۱۱) حاشیهی له سهر روبرعی موقه نطهرات •
- (۱۲) حاشیهی له سهر فه ریدهی جه لالود دینی سیو و طی له نه حوو صه رفدا •
- (۱۳) حاشیهی له سهر ته سریفی مه لا عه لی (له چاپ دراوه) •
- (۱۴) ریساله یهك له فه رائضیدا •
- (۱۵) شهرحی ریساله ی فه رائض (له چاپ دراوه) •
- (۱۶) المنهل النضاح فی اختلاف الاشیاخ ابن حجر والقاضی والرملی والمغنی •
- (۱۷) فه تواکانی له وه لامی ئه و پرسیاره شهرعی بانه دا که لئی کراون (به پیتی بابته له ناو [جواهر الفتاوی] که ی مندا له چاپ دراون) •
- (۱۸) شهرحی مه قوولاتی عه شهره ی مه لا عه لی قزلجی •
- (۱۹) حاشیهی له سهر عه بدو لایه زدی له عیلمی مه نطیقدا •

(۲۰) رسالة في الصلوات على سيد الكائنات عليه افضل الصلوات
والتسليمات (له چاپ دراوه) (۴) •

مامۆستا شیخ عومهری ئیبنولقهره داغی نسوونهی رهوشتو خووی
بهرز بوو ، بهجۆری که فهقیکانی نهوهندهی له عیلمه کهی که لکیان
وه ره گرت ، نهوهندهش له رهوشتو خووی فیرئه بوونو که لکیان
وه ره گرت • عزیزه تی نه فسیکی بی نه ندازه زۆری هه بوو • به هیچ جۆری
له دنیا یه که نزیك نه نه که وته وه که بۆنی سووکی و ده نائت بدا • زۆر قانیه
بوو به وهی دهستی نه که وت • زۆر بی فیزو خۆ به زل زانین بوو • هه موو جارێ
به دهستی خۆی قاپه چیشتی له ماله وه نه هیئا بۆ فهقیکانو هه رگیز به
یه کیکیانی نه ته وت پرۆ له مالی خۆمان چیشت هه یه بیهینه بۆ خۆتان •

له بارهی ته مه سسوکیشه وه له شاری سوله یمانی به خزمه تی شیخ
نه جموددین گه یشته وه ته ریه تی له سه ر ده ستیدا وه رگرتو وه •

ئه م ذاته له ۱۳۵۳ دا کوچی دوا یی کردو وه له گردی سه یوان
به خاك سپیراوه •

---

(۴) کتیبه له چاپ نه دراوه کانی ئیبنولقهره داغی هه موو لای شیخ
عه بدولر ه حمانی کورینی ، به لکو خوا یارمه تی بدا بۆ له چاپ دانیان
بۆته وهی خوینده وارانێ موسو لمانان سوودیان لی وه ربگرن •

یادی شیخ موصطه‌فای موفتی له‌له‌بجه

ئهم ذاته کوری شیخ مه‌حموودی موفتی کوری شیخ عه‌بدوللای
خهرپانی به • شیخ مه‌حموودی باوکی موفتی قه‌زای هه‌له‌بجه و مه‌لایه‌کی
گه‌وره و پیاویکی خاوه‌ن قه‌درو حورمه‌ت بووه • له‌ دئی خهرپانی و له‌ چه‌می
بیاره هه‌ندی باخ و مولکی بووه ، به‌لام هه‌رچی بووه بو‌ خزمه‌تی خه‌لکی
خه‌رج کردووه • شیخ مه‌حموودی موفتی له‌ ۱۳۱۹ی هه‌جریه‌تدا کوچی دواایی
کردووه • له‌وکاته‌دا شیخ موصطه‌فای کوری فه‌قی بووه له‌ بیاره ، ده‌ستی
له‌ خوینده‌نه‌کی هه‌ل‌نه‌گرتووه تا ته‌واوی کردووه و ئیجازه‌ی وه‌رگرتووه ،
جا گه‌راوه‌ته‌وه بو‌ هه‌له‌بجه و له‌سه‌ر مزگه‌وتی خو‌یان که‌ مزگه‌وتی جامعیه‌یه
به‌ پیش‌نوژی و ئیمام‌جومعه‌یی دامه‌زراوه‌ و وه‌زیفه‌ی موفتی‌یه‌تی‌به‌کی
باوکیشی دراوه‌تی •

مالی موفتی و مالی شیخ عه‌بدولله‌طیفی قه‌ره‌داغی له‌ هه‌له‌بجه ،
به‌ش‌به‌حالی مه‌لاو فه‌قی ئه‌ و ناوچه‌یه وه‌ک مالی باوک و ابوون ، که‌س هه‌ستی
به‌ بیگانه‌یی خو‌ی نه‌ئه‌کرد تیا‌یا‌نا • من خو‌م له‌ ۱۳۳۵ی هه‌جریه‌ته‌وه ناسیاویم
له‌ گه‌ل مه‌لایانی هه‌له‌بجه په‌یدا کردووه • له‌وکاته‌وه به‌تایه‌تی پاش ئه‌وه
که‌ له‌ سوله‌یمانی ئیجازه‌م وه‌رگرت و له‌ نیرگسه‌جار بووم به‌
موده‌پرپرس ، هه‌رچه‌ند چووبمه هه‌له‌بجه ئهم هه‌سته‌م به‌را‌به‌ر به‌م دوو ماله
بووه و ، هه‌موو جاریکیش که‌ مه‌لایانی هه‌له‌بجه و ده‌ورو‌به‌ر له‌ یه‌کی له‌ دوو
ماله‌ کوئه‌بووینه‌وه ، ئه‌مزانی که‌ هه‌موان هه‌ر وا هه‌سته‌ئه‌کن •

لەم دانىشتنەماندا وەختىكى زۆرمان بە باسى مەسائىلى ئايىنى و
مەلایانە و ئەدەبىيەت بەسەرئەبردو لە شىعرى شاعىرانى وەك نالى و سالم و
مەحوى و كوردى و ئەوانە ئەكۆلینەو • بەمچەشنە ئەم دوو ماله وەك كۆرى
مەلایان و پیاوانى بەزەوق و ابوون •

كە ئىنگلىز عىراقىيان داگیرکردو هەلەبجە و دەورو بەرىش كەوتە
ژێردەستيان ، زياتىكى زۆریان بە شىخ موصطەفاى موفتى گەيانندو ئەویش
ناچاربوو زۆرتى مال و مولكى خۆى بۆ جى بەجى كردنى تەكلىفاتى ئەو
داگیركەرانە بفروشى • هەر لەو سەردەمەدا تووشى نەخۆشى بوو لە
مووسڵدانەياو ئازارىكى زۆرى پتووە چىشت تا لە ١٣٥٧دا كۆچى دوايى
کرد •

يادی شیخ عبداللطیف قەرداغی

ئەم ذاتە کۆری شیخ موحەممەدی کۆری شیخ عەبدوللەطیفی قەرداغی، لە ساڵی ۱۳۰۰ دا لە ھەلەبجە لەدایکبوو و لەی باوکی دەستی کردوو بە خویندن و ھەر لەی ئەویش خویندنی تەواو کردوو، لەسەر دەستی شیخ نەجموددینیشدا تەمەسسوکی کردوو و تەریقەتی وەرگرتوو و پاش ئەویش لەسەر دەستی شیخ عەلاؤددیندا تازەیی کردوو تەو.

شیخ عەبدوللەطیف پیاویکی دوور لە دنیاو دەست و دڵ کراو و دلسۆزی موسوڵمانان بوو. لە کاروباری کۆمەلایەتیدا زۆر لیھاتوو چالاک و خزمەتگوزار بوو. مالی ھەمیشە وەك کۆری کۆبوونەو و رابواردنی مەلایانی ھەلەبجە و دەوروپشت وابوو.

ماوەیەك قازیبی ھەلەبجە بوو. لەوماوەیەدا دیاریی لە دۆستان گلنەئەدایەو. رۆژیکیان کۆمەلەی مەلا بووین، مەلا عەزیزی پرسیو بابارەسوولێ عەبابەیلێ و چەند کەسیکی تر، پاش نوێژی بەیانی گەراينەو و بۆ مالی ئەوان. کە دانیشتین زۆری پێنەچوو کابرایەك ھات شووتی بەکی گەورەیی پێبوو، داینا. شیخ عەبدوللەطیف لێی پرسی: ئەمە چییە؟ کابرا وتی: ییستانیککی باشم ھەیە کالەك و شووتیی باشی تیایە، ئەم شووتی بەم لێ ھینا بۆ ئەم مالا بەدیاری. شیخ عەبدوللەطیف وتی: بیستوو تە من قازیبی ھەلەبجەم؟ کابرا وتی: بەلێ. شیخ عەبدوللەطیف وتی: کەواتە

شووتی به کت به ره وه • کابرا سه ری سوورماو له قسه که ی شیخ
 عه بدولله طیف تیکچوو ، به عاجزی به که وه شووتی به که ی هه لگرت • که
 گه یشته دهر گای دهر وه مه لا عه زیر پای کرد به دوا یا ، گرتی و شووتی به که ی
 لی سه نده وه ، وتی : باو کم ! تو نایخوی ، که یفی خۆته ، ههر مه یخۆ ، ئیمه
 نه یخوین • شیخ عه بدولله طیف له مزگه وتی پاشای هه له بجه موده پرپرس و
 پیش نوێژ بوو (۱) •

---

(۱) پاش شیخ عه بدولله طیف شیخ عومه ری برا بچوو کی له جیی دانیشته .
 ئه میش پیاویکی قه ناعه تکارو خزمه تگوزارو به حه یاو شهرم بوو .
 ژبانی تا ماوه یه کی زۆریش به ئاشیکی وه قفی سه ر پیش نوێژی مزگه وتی
 پاشا بوو . ئه م ذاته له به هاری ۱۳۷۳ دا کۆچی دوا یی کرد .

یاری مه لا مه سه عیری عه بابە یلی بی

ئەم ذاتە کۆری ئەحمەدی فەتاح و لە دەوری ۱۳۰۰ دا لەدایک بوو •
لە منالی بەو دەستی کردوو بە خۆیندن و لە عەبابە یلی و هەلەبجە و سولەیمانی و
بیارە خۆیندوو یەتی و ئیجازە ی لای مه لا قادری گەورە ی بیارە وەرگرتوو و
گەراوە تەو و بۆ عەبابە یلی و دەستی کردوو بە بازرگانی و دەرس پێ و تنەو و
فەقیان پیکەو •

لە ۱۳۳۹ دا لە گەل سەید فەرەجی عەربەتی چوینە خزمەتی بۆ
خۆیندن ، چەند مانگی لای ماینەو • من لەوکاتەدا گەلەنبەوی بورهانم
ئەخویند • پاشان گەرامەو و بۆ هەورامانی ئەودیو • لە ۱۳۴۱ یشدا
جاریکی تر چوومەو و خزمەتی • ئەم جارە لە سولەیمانی بەو چوومە لای ،
لەترسی بۆمبارانی سولەیمانی لەلایەن ئینگلیزەو و هەلاتبوم • ئەوکاتە
(لە اصول) م ئەخویند ، دوو سێ مانگ لای مامەو •

مامۆستا مه لا حەمە سەعید پیاویکی رەوشت بەرزو خاوەنی عیززەتی
نەفس بوو • لەسەر دەستی شیخ نەجموددیندا تەمسوکی کردبوو •
پاشان لەسەر دەستی شیخ عەلاؤددینیشدا تەمسوکی کرد • ئەم ذاتە لە
۱۳۴۶ دا کۆچی دوایی کردوو و لە داوینی مەرقدی (ابو عبیدە) وە لە
عەبابە یلی بە خاک سپێراو •

یادی شیخ موسی‌دینی قرلبلاخی

ئه‌م ذاته له شیخه‌کانی خورخوره‌ی لای سه‌قزه ، بۆ خویندن هاتوووه‌ته
بیاره‌و له خزمه‌تی شیخ نه‌جموددیندا ته‌مه‌سسوکی کردوووه‌و تا ئیجازه‌ی
مه‌لایه‌تیی وه‌رگرتوووه‌ له بیاره‌ ماوه‌ته‌وه . پاشان له هه‌له‌بجه دامه‌زراوه‌و
بووه‌ به‌ پیش‌نوێژو موده‌پرپرسی مزگه‌وتی خانم (خانمی خیزانی عوثمان
پاشای جاف) و تا له ۱۳۳۲دا کوچی دواایی کردوووه‌ به‌ خزمه‌تی زانست و
ئایینه‌وه‌ خه‌ریک بووه .

ئه‌م ذاته ده‌ستی ئه‌ده‌بیاتی‌شی هه‌بوو . نازانم دیوانی کۆکراوه‌ی بیی
یا نه ، به‌لام من پارچه‌ شیعرێک و چوارخشته‌کی به‌کیم ده‌سگیر بووه ، و
لێره‌دا بلاویان ئه‌که‌مه‌وه .

ئه‌مه‌ پارچه‌ شیعره‌که‌ی :

ای آنکه جان عاشق مسکین فدای تو
یا رب فدای پای تو جان گدای تو

من خواهم از خدا که بجویم رضای تو
چون در رضای تست رضای خدای تو
انوار مرشدان جهان مقتبس شده‌است
از کوکب (ضیای) (سراج) و (بهایی) تو
خالک‌است اگر وجود کشفم طلا شود
از فیض یرتو نظر کیمیای تو

فرقم به تاج شاهی عالم همی رسد
 باشد به زیر سایهء بال همای تو
 اکسیر اعظم است یقین نزد اهل دل
 خاکی که هست زیر کف پای تو
 گر عاجزند خلق ز وصف شمایل
 حیرانم از بیان حیا و وفای تو
 عثمان چو دید روی تو وقت وفات گفت
 این است بس خلیفهء ما از حیای تو
 از رشك (معن زائده) پیچد به خود چو مار
 گر بشنود چو حاتم طائی سخای تو
 چون از ثنات (محیی) بی چاره دم زنند
 خارج ز حد عقل بود چون ثنای تو (۱)
 نه مهش چوارخشته کی به کهی :

ای شاه وقت عید سعیدت مبارک است
 در ماه و سال عیش رغبت مبارک است
 انعام عام شامل احوال هر کس است
 انعام با قریب و بعیدت مبارک است (۲)

-
- (۱) شیخ موحیددین ئەم پارچه شیعره‌ی له پیاوه‌لدانی شیخ نه‌جمووددیندا
 وتووہ .
 (۲) شیخ موحیددین ئەم چوارخشته‌کی‌یه‌ی بۆ جه‌ژنه‌ پیرۆزه بۆ شیخ
 نه‌جمووددین ناردووہ .

باری شیخ بابار سوول بیدهنی

ئەم ذاتە کوری شیخ ئەحمەدی کوری شیخ عەبدولصەمەدی بیدهنی و
لە سەبیدە بەرزنجەیی یەکانی سۆلەیه • لە ۱۳۰۳ی هێجرەتدا لە دۆی (بیدهن)
هاتوووە ته دنیاووە دایکی خوشکی شیخ حوسەینی چرچەقەلایە •

حەوت سالان بوو بەوکی کۆچی دواایی کردوووە دایکی بردووویەتی
بۆ مالی شیخ مەحمودی موفتی لە هەلەبجە تا لەوێ بنیته بەر خۆیندن •
ماوەیهك لەوێ ماوەتەووە خۆیندووویەتی و هەر هیشتا مال بوو پێی
کەوتوووە ته بیارەو بە خزمەتی شیخ عومەر ضیائوددین گەشتوووە و شیخ
داوێهە ته دەستی مەلا عەبدولقادری مودەرریس و داوای لێ کردوووە ئاگای
لێ بێ •

بابار سوول ، وەك فەقیکانی تری کوردستانی سەردەمی خۆی ، لە
گەلی شوین خۆیندووویە • جگە لە هەلەبجەو بیارە ، لە پریس لای مەلا
قادری مەلا مؤمن و ، لە قزابات هەر لای ئەوو ، لە سولهیمانی لای شیخ
باباعەلیی تەکیەیی و ماوەیه کیش لە مزگەوتی مەلا ئەمینی مام رۆستەم بوو ،
بەلام هەر لای شیخ باباعەلی خۆیندووویە •

بابار سوول پاش ئەوێ خۆیندن تەواوئەکا ئەچێ بو بیارەو لەسەر
دەستی شیخ نەجموددیندا تەمسووك ئەکا و هەر لە بیارە ئەمینتەووە ، لای
شیخ نەجموددین وەختی بەسەرئەباو بەجێ ناهێلێ و بەپێی توانایش لە دەرز

پئوتنى فەقىدا بەشدارى ئەكاو پاشان لە سالى ۱۳۳۵دا بەھىخان ناوى
ئامۇزاي ماره ئەكا .

لەو سەردەمەدا شىيخ عەبدولكەرىمى ئەحمەدبىرندەش كە ھەر لە
منالى يەو ھاورپى بابارەسوول بوو ، لە ييارە ئەبى ، كە شىيخ مەعرووفى
ئىرگسەجار لە ۱۳۳۱دا كۆچى دوايى ئەكا ، لەبەرئەو كە شىيخ عەبدولكەرىم
لە منالدا لە بەردەستى شىيخ مەعرووفدا پىگەشتوو ، شىيخ نەجموددىن
ئەينىرى بۆ ئەحمەدبىرندە كە خزمەتى مزگەوتى ئەحمەدبىرندە و چاودىرى
منالەكانى شىيخ مەعرووفىش بكا .

شىيخ بابارەسوول بەھۆى ئەوئەو كە ھىچ پىوئەندى بە دىئاو مەبەست
نەبوو ، توانىوئەو ماوئەزۆرە ھەروا لە ييارە بىمىتتەو . كە شىيخ
نەجموددىن لە ۱۳۳۷دا كۆچى دوايى ئەكاو شىيخ نووروددىنى كورى لەجى
دائەنىشى و سالى دوايى ئەوئەو مەلا عەبدولقادى مودەپرېشى كۆچى
دوايى ئەكەن و شىيخ عەلائوددىن لە ھەورامانى ئەودىوئەو دىتەو بۆ سەر
خانەقاي ييارە ، پىارئەدا شىيخ بابارەسوول بىي بە مودەپرېسى ييارەو مەلا
حوسەنى كورى مەلا عەبدولقادى يارمەتيدەرى بىي . ماوئەكەم بەم جۆرە
رئەبوئى ، پاشان تاقتەنى نامىنى و ييارە بەجى دىللى و ئەچى بۆ ھەلەبجەو لە
مالى شىيخ عەبدوللەطيف دائەبەزى . پاش ماوئەكە لەوئەشەو ئەچى بۆ
سۆلەو ئەبى بە مەلاى شىيخ حوسەنى خالۆى . پاش ماوئەكە تىش لەوئە
ئەگوئىتەو بۆ زەلەرەش و ئەبى بە مەلاى حوسەن بەگى مەحمود پاشا
تا سالى ۱۳۴۶ كە مەلا ھەمەسەئەدى عەبابەللى كۆچى دوايى ئەكا ، ئەوجا
ئەگوئىتەو بۆ عەبابەللى تا ۱۳۵۵ ، لەوسالەدا لەسەر ھەندى شت دلى
نارەھەت ئەبى و ئەروا بۆ سۆلە بۆ لای شىيخ قادى قەمچىرەش كە خالۆزاي
بوو ، ماوئەكە لەوئە ئەبى ، پاشان دووبارە ئەگەرتەو بۆ عەبابەللى و ئىتر
لەوئە ئەمىتتەو تا لە ۱۳۶۳دا كۆچى دوايى ئەكا .

شیخ بابەر سوول ذاتیکی زۆر پایە بلندو رهوشت بهرزو دلسۆزی
 هاوړی یانی و خزمه تگوزاری کومه لهی موسولمانان بوو • له ناو مه لایانی
 دهوړو بهری هه له بجه دا نهو سه ربه نده بوو که هه موویانی به یه که وه
 گړی دا بوو، له هه موو گړو گرتیکدا فریارسی هه موویان بوو • به مردنی
 ئیتر نهو رسته یه پچرایه وه که هه موویانی پیکه وه به ستبوو •

سیره تو باسی رهوشتو خووی بهرزو کرداری مهردانه و هه لویستی
 پیاوانه ی بابار سوول له چهند لاپه ریه کدا هه رگیز ته واو نابیی و دهفته ریکی
 گه وره ی پیویسته • به کورتی بابار سوول مرویه ک بوو له هه موو سیفه تیکی
 مهردانه دا نموونه و کهم هاوتا بوو •

شیخ بابار سوول وهک زانایه کی گه وره بوو ، نه دیب و شاعیر یکی
 بالایش بوو ، شیعی به کوردی و فارسی زۆره • من چهند پارچه شیعی
 کوردی و فارسییم ده سگړ بووه ، لیږده دا بلاویان نه که مه وه به هیوای
 ده سکه وتنی شیعه کانی تریشی که له هه لیکي ترا بلاویان بکه مه وه •

به کوردی :

(۱)

ناطیقه ی حالی وهطهن دهرسی وهطهن ته قریر نه کا

کاتبی دل حه رفه کانی یه که به یه که ته حریر نه کا

گفتو گوئیکی خوش و پر مه غزه دایم دیته گویم

وائه زانم هاتیفیکی غه یی به ته فسیر نه کا

پییم نه لی بو غه م نه خو ی ، سولطانی سه ییاسی وهطهن

هه ر به قانونی مه حه بیته دوژمنی ته سخیر نه کا

عاقیبهت میعماری فیکری ئیتتیفاقی قهومی کورد
 دارولئیحسانی بیلادی کوردهکان تهعمیر ئەکا
 سیلسیلهی کاکۆلی ئالۆزاوی مهحبووبه‌ی وه‌طهن
 وابزانه‌ی زووبه‌زوو وا عاشقی خۆی زه‌نجیر ئەکا
 خزمه‌تی خاکی وه‌طهن فه‌رضیکی عه‌ینه‌ی بۆ هه‌موو
 داخلی ئەم حوکمه‌یه‌ی کێ فه‌رقی جوان و پیر ئەکا
 ظوڵمه‌تی جه‌هل ئه‌رچی زۆری سه‌ندوووه‌ی باکت نه‌بی
 نووری عیلمی عالمیکه‌ی عه‌له‌مێ ته‌نویر ئەکا
 بۆ دینفاهی زه‌هری ماری دوژمنی خاکی وه‌طهن
 سه‌ر طه‌یبی مه‌عرفه‌ت ته‌رتیبی شه‌کرو شیر ئەکا
 پۆژو شه‌و بۆ پاسی نامووسی وه‌طهن ئینسانی کورد
 سنگ به‌قه‌لخان و سوپه‌ر بۆ نووکی شیرو تیر ئەکا
 هه‌ر که‌سی فکری مه‌زاری باوک و باپیری هه‌بی
 بۆ به‌قای ئیعزازی خاکی خۆی چلۆن ته‌قصیر ئەکا
 بۆ نیشانسانی میثالی پالەوانی قهومی کورد
 ئاوی کوردستانه‌ی عه‌کسی شی‌ری نه‌ر ته‌صویر ئەکا
 دادی حیکمه‌ت دائه‌خا سه‌ییادی طه‌بعی موسته‌قیم
 هه‌ر له‌یه‌ک داوا به‌ملوین وه‌حشی پێ ته‌سخیر ئەکا
 طه‌بعی که‌ششافی ئه‌دیبی چاپ ئەکا (روح البیان)
 ئایه‌تی عه‌قدی براییی کورده‌کان ته‌فسیر ئەکا
 پیاوی عالم دائیما نه‌فعی عوموومی مه‌طله‌به‌
 جاهیلی ناپیاوه‌ی هه‌ر بۆ نه‌فعی خۆی ته‌دبیر ئەکا

لووتی وەرچەر خان له شووشه‌ی پر گولای شیعری من
 مونکیری ئاتاری کوردی بۆنی پیازو سیر ئەکا
 به‌عضه ئەشخاصی هه‌یه مه‌یلی له خورما خواردنه
 ذائیه‌ی به‌عضی‌کی تر مه‌یلی تر ئی و هه‌نجیر ئەکا
 که‌عه که‌چ نابێ به‌ کوردی ناوی کوردستان ئە‌به‌م
 پێی بلێن واعیظ به‌ تورکی بۆچی من ته‌ کفیر ئە‌کا

(۲)

من غوباری گوزهری گهردشی دامانیکم
 عاشق و شیفته‌یی جیلوه‌یی جانانیکم
 بۆ گولای پروویی که‌سی ئیسته‌ منیش وه‌ک بولبول
 له‌ گولستانی غه‌ما مورغی سه‌حه‌رخوانیکم
 ئاخ ! زه‌مانیکه‌ له‌ گۆشه‌ی قه‌فه‌سا وه‌ک قوهری
 بێ په‌رو بالی قه‌دی سه‌روی خه‌رامانیکم
 مه‌که ته‌ کلیفی شه‌رابم به‌خودا ، ئە‌ی ساقی
 مه‌ستی باده‌ی قه‌ده‌حی دیده‌یی فه‌تتانیکم
 وه‌حشه‌ت ئە‌نگیزه‌ غوبارم له‌ هه‌موو دنیا دا
 که‌ردو بادی قه‌ده‌می فه‌وجی غه‌زالانیکم
 خۆ زه‌مانیکه‌ له‌ به‌یتولحه‌زه‌نا وه‌ک یه‌عقوب
 چاوه‌رپی پیره‌هه‌نی یۆسفی که‌نعانیکم
 که‌ر ده‌پرسی خه‌به‌ر ئیستا که‌ له‌ گۆشه‌ی غه‌مدا
 منی بیچاره‌ عه‌جبه‌ بێ سه‌رو سامانیکم

بۆچی تەحقیرم ئەکە ی زاهیدی طاعات فرۆش
کویره نازانی منیش ئیسته موسولمانئیکم

وەرە پروانه که کون کون بوو سینه م ئەمڕۆ
هەدەفی تیری بەلای جونبوشی موژگانئیکم

موددەتیکە که له داوینیی شەبی هيجراندا
دائیم مۆتەظیری صوبجی گریبانئیکم

شەو هەموو شەو وەکو پروانه یی بی صەبر و قەرار
بال و پەر سوخته یی شەمعی شەبوستانئیکم

ئە ی رەفیقان بەخودا ئیسته منیش بۆ لەیلا
بی سەر و شوینم و مەجنوونی بیابانئیکم

تا قیامت بەخودا زەحمەتە هوشیارەو بەم
من که مەخمووری شەراب و دەس و فنجانئیکم

تا له جەمعی یه تی ئەحابی بریوم دەوران
له بیابانی غەما طورفە پەڕیشانئیکم

ئە ی (رەئووف) خاسیە تی صوحبە تی (بابا) یه که من
ئەدەب ئامۆختە یی مەجلیسی عیرفانئیکم (۱)

---

(۱) شیخ بابا رەسوول ئەم پارچە شیعری بو مەلا رەئووفی مەلا ئەحمەدی
صائیبی هاوڕیتی نووسیوه . ئیمەیش له رووی فۆتۆی که شکۆلەکی
مەلا عەزیزی ریشاوی جوانرۆیی نووسیومانەتەوه .

(۳)

له گۆشه‌ی عوزله‌تا دايم قسه‌ی بى‌خود ئەكەم بۆ خۆم
له حوجره‌ی پر ئەسه‌فدا ، (رەمزی‌یا) مەشغوول‌ی یادی تۆم
ئەگەر بى‌چارە (بى‌خود) ، (رەمزی‌یا) قامەت خەمە ، (بابا)یش
بلى بۆ شاهیدی صوحبەت ئەو‌ه چاوه ، منم ئەبرۆم
له بەزمی گۆلشەنى ئەجابی يەك دلدا من و (بى‌خود)
لەبۆ گۆلدەستەیی ئولفەت ئەو‌ه وەك رەنگ و من وەك بۆم
ئەوا وەك پیری كەنعان قافلە‌ی بادامی چاوم نارد
له شارى میسرى وەسلى ئیو‌ه‌دا من موشتەری يەك بۆم (۲)

(۴)

حالى بەدحالى ئەمن مەعلوومە ، ئیفشای عالەمە
دیدە پر ئاب و جگەر داغ و زوبانم ئەبکەمە
عەیش و شادیم ، چاوه‌كەم ، گریان و شین و ماتەمە
ساكنی گۆشه‌ی دەروونم پى‌مەل‌ی دەردت كەمە
خوا لەباتی‌ی لەعلی فەننەر حوجره‌كەم مەملووی خەمە

---

(۲) ئەم پارچە شیعەرە لە رووی فۆتۆی كەشكۆلەكەى مەلا عەزیزی ریشاوی نووسراوەتەو . لەویدا نووسراوە بۆ (بى‌خود)ى نووسیوه ، بەلام بە شیعەرەكە خۆیا دیارە وانى‌یە ، شیخ بابارەسوول باسى خۆی و بى‌خود ئەكاو رووی دەمی لە (رەمزی) ناو یا نازناویكە كە لامان‌وايه (رەمزی) مەلا مەرووف (بى .

طاقت و سه برو قه رارو هوش و ئارام چووه
مه صلحه ت وایه سه ری خۆم هه لگرم تا کوو زووه
بۆ که سی دینی بیی له م جیگه نیشتن قه ت بووه
حوجره که ی ئەم دیو (یقیناً) هه روه کوو قه بری جووه
چۆن له باتیی له عل و له مپا دوودو عه قرب هه مده مه

★ ★ ★

قه ت له باسی خوار دنی ئەم جیگه هیچ کهس نادوئ
دۆینه که گه ر بیکه یه سه حرا ئیتر گیای ناروئ
بی درۆیه ئەم قسه ده یکه م به راستی بیبی
گه ر له به حشی ئە کل و شوریش بیمه ته حریر جوزئی بی
بی درۆ نابیی له فه رضی ئه ر بلایی عه ینی سه مه

★ ★ ★

من له بهر خویندن به دائیم خوینی جه رگی خۆم ئە خۆم
بی کهس و پرووت و غه ریب و عاجزو دل پر له غه م
به حشی عیلمی ئەم زه مانه ت بۆ بکه م بی زیادو که م
گه ر قسه ی راستت ئەوئ (بابا) ئە من عه رزت ده که م
خویندن و ته حصیلی ئیسته باعیشی ده ردو غه مه

★ ★ ★

من فیرارم کرد له دهس ئەم جیگه ، پیم تی که وته وه
به ختم هه لسا بوو له خه و ، دوو باره بۆ خۆی خه وته وه
په بی ویران بی به حوجره و مه دره سه و مز که وته وه
من خۆ مه حرووم له چایی ، هه م له دارو نه وته وه
به حشی دۆینه ییش خۆت ئە زانی ده ر دوو هه فته یه ک ژمه (۳)

---

(۳) دیاره شیخ بابا ره سوول بهم پارچه شیعه ی باسی ژیا نی ناخۆشی ئەو
سه رده مه ی فه قی یان ئەکا .

هەر کورده که عوشه تی نه مایی
هەر کورده که به زمی بی صه دا بی

پیاوی به ره واندزی نه فهرموو :
« ئەم مه سئه له کوو ده بی وه ها بی »

عالم له سه عاده تا ده ژی گشت
هەر کورده حه یاتی لی برایی

دنیا هه موو عه یش و نو شه ته نها
هەر مه حفه لی کورده بی صه فا بی

قانوونی ته ظه للومه نه فهرمووی :
ئەم کورده له ژیر نه ساره تا بی

سا گاز که نه قهومی کوردی (خوشناو)
با رۆمی له قهومی (پژدهر) بی

دهشتی (دزه بی) له دهشتی (هه ولیر)
باعیث چی به ، نه هلی بو جیا بی

رمبازی بی (جاف) و (تاله بانی)
با (داوده) وو (زه نگنه) ی تیا بی

(سوورداش) و (سیوهیل) و (شارباژیر)
بو (شیوه کهل) ی نه بی فیدا بی

(هه ورامی) یو کوردی (شاره زوور) ی
بو دهردی (لهۆن) نه بی دهوا بی

(گه لباغی) یو (تيله کو) و (مهر یوان)
بۆ میلله تی (ژاوه رۆ) نه مابئی

(سینجاوی) یو (که لور) و (هه مه وه ند)
بۆ میلله تی (لور) نه بی شینا بی

(سابلاغ) و (سنه) و (سه قز) به جارئ
با بانگ که نه نه هلی (بانه) دا بی

تیه دادی هه موو عه شایری کورد
باوه ر مه که بۆ که سی کرابی

نه ماما به هه موو نه لیم به ئیجمال
گوئی هۆشی له بانگی کابرا بی

گوئی لی به عوموومی کورده واری
مه ر نه و که سه گوئی دلی نه مابئی

بۆ نه صره تی مه نطیقه ی جونووبی
با کوردی شیمالی عه ینی با بی

ئیمانی هه یه نه گهر به ئایه ت
نه م کورده هه موو نه بی برا بی

بورهانی موفه ککیراتی کوردی
بی شوبه هیه بی نه تیجه نابئی (۴)

---

(۴) نه م پارچه شیعره له رووی فۆتۆی که شکۆلی مه لا عه زیزی ریشاویی
جوانرۆیی نووسراوه ته وه .

به فارسی :

(۶)

جانا مراد هردو جهانانت مرید باد
عمرت به کام اهل محبت مدید باد
از مقدم تو غنچهء دلها شگفته شد
فیض نسیم صبح وصال مزید باد
آنکس که داد مژدهء جان بخش مقدمت
یا رب همیشه شاد دل و خوش نوید باد
وقت عزیمت سفر و بازگشتنت
خضرت دلیل و پیش روت بایزید باد
جانا صفای عید غریبان لقای تست
خوش طالع آن غریب ز تو مستفید باد
ماتمزدای جمع غریبان بی نوا
عیش مدام و عید شریف سعید باد
خوشنود باد از کرم آشنای تو
بیگانهات ز عیش جهان ناامید باد
وصلت برای عاشق صادق فزون بود
هجرت نصیب جان رقیب پلید باد
آن ناکسی که منکر این آستانه است
از فیض خواجگان طریقت بعید باد
بسمل صفت به خالک طپان در مقام عشق
عشاق تو به تیغ محبت شهید باد

ای در برابر کرم‌ت بحر قطره‌ای
 احسان تو قرین قریب و بعید باد
 شرح شمایل تو مطول خوش‌است لیک
 شایسته آنکه مختصر و هم مفید باد
 در نزد قدر همت تو آسمان زمین
 در پیش چهره‌ات مه و خور ناپدید باد
 بادا همیشه یاور تو لطف مصطفی
 یارت مدام عون خدای مجید باد (۵)

(۷)

ای چشم یار درد تو جان را خراب کرد
 دل را دچار شدت صد اضطراب کرد
 ای درد سوی نرگس جانان چه می‌روی
 ای وای این قدر که ترا بی‌حجاب کرد
 ای درد اگر به دیده انصاف بنگری
 باید ز طوق دیده او اجتناب کرد
 ای درد چشم دور شو ، این جور تا به کی
 جانانه از شامت تو ترک خواب کرد
 چشمی که نور دیده اهل وفا بود
 ای بی‌بصر چه حق بود او را عذاب کرد

(۵) شیخ بابا ره‌سوول و مه‌لا ره‌ئووفی مه‌لا نه‌حمه‌دی صائیب ، نه‌م پارچه
 شیعه‌یان پیکه‌وه بو‌ پیروزیایی لی‌کردنی شیخ نه‌جموددین وتووه به‌بونه‌ی
 گه‌رانه‌ویه‌وه له‌سه‌فه‌ر .

چشمی که روشن است ازو دیده جهان
 اورا چه ممکن است پر از پیچ و تاب کرد
 چشمی که دسته دسته به گلزار کائنات
 نرگس برای بندگی او شتاب کرد
 چشم و رخی که نرگس و گل از حیای او
 گل آب شد ز حسرت و نرگس حجاب کرد
 ای خان و مان خراب چه بیداد میکنی
 با دیده که تربیت شیخ و شاب کرد
 ای بی ادب برو عرق انفعال ریز
 ورنه ترا نتوان بدعا غرق آب کرد
 آزار چشم دلبر ما لایق تو نیست
 همچون تو کیست این گذر ناصواب کرد
 چشم (رءوف) و دیده (بابا) مقام تست
 اکنون توان که دیده ما کامیاب کرد
 یارب کند به دیده ما زود انتقال
 دردی که چشم مست ترا پر ز آب کرد (۶)

(۸)

آه از غم بی نیازی یار
 فریاد ز دست جور دلدار

---

(۶) شیخ بابا ره سوول و مهلا ره ئووفی مهلا ئه حمه دی صائب ئه م پارچه
 شیعه دیشیان پیکه وه به بونه ی چاویشهی شیخ نه جموددینه وه وتووه .

لیلای من از رم غزالت
دیوانه‌ترم ز قیس بیزار
از فتنهء جادوان چشمست
بیمارترم ز چشم بیمار
شادم به امید حرفی از تو
از لوم رقیب و طعن اغیار
یکبار گل رخت ندیدم
دیدم دوهزار نیش از خار
بر عاشق بی‌نوا گواهی
از بهر خدای حی دادار
عمریست فتاده بر در تو
شاید به سرم روی تو یکبار
جانا چه شود برغم زاهد
باری گذری به این گنه‌کار
تا چند خورم غم فراوان
تا چند کشم جفای بسیار
من طاقت هجر دلبرم نیست
ای وصل تو جان من نگهدار
فریاد ز بی‌کسی کسی نیست
حال دل من پیرسد از یار
سالی است ازو خبر ندارم
رنجور برفت از برم یار

در چاه زنج ببرد یاخود
در سلسلهء دو زلف طرار
گر مژده دهی بشارت آرد
دل گشت فدای پای دلدار
(بابا) سر و مال و جان خود هم
زین مژده دهد به آن خبردار

(۹)

ای مالک جهان نبوت توی امیر
وی پادشاه ملک ولایت توی شهیر
بر سرّ امر و نهی (کما هی) توی خبیر
ای مظهر فیوض الهی توی بشیر
وی مظهر مراد خدایی توی نذیر

☆ ☆ ☆

ای مقتبس ز شمس ضمیر تو انبیا
وی مقتبس ز بدر منیر تو اولیا
قطع نظر نموده ز خود جمله ماسوی
روز جزا به جز تو ندارند پیشوا
ای تو شفیع مطلق و من عاصی و اسیر

☆ ☆ ☆

روزی که يك قلم دو جهانرا یکی است شاه
این ملک و مال و عزت مردم شود تباه
واندم که هرکسی به شفיעی برد پناه
با اشك سرخ و موی سفید و رخ سیاه
ماییم دست دامن و تو شاه دستگیر

☆ ☆ ☆

در گلشن هوا هوسی صرف کرده‌ام
در کلخن خطا نفسی صرف کرده‌ام
در نار سهو خار و خسی صرف کرده‌ام
عمر از هوای نفس بسی صرف کرده‌ام
بی طاعت و عمل تو رءوفی و هم ظهیر

★ ★ ★

ای خلعت شفاعت کبری توی و بس
روزی که پرسشی نکند هیچ کس ز کس
بر نقد طاعتی چو نداریم دسترس
از لطف عام خود تو به فریاد ما برس
تو منعم و کریمی و ما سائل و فقیر^(۷)

(۱۰)

ای نفس بداندیش دمی بهر خدا باش
از بهر خدا تابع احکام قضا باش
با اهل جهان چند توان رنج کشیدن
یک لحظه هواخواه محبان خدا باش
اظهار تملق همه رسوائی محض است
زینهار دمی صبرکن ای نفس رضا باش
آسوده شو از کشمکش شهرت دوران
در گوشه عزلت نفسی بی سر و پا باش

---

(۷) شیخ باباره‌سوول ئەم پینج خسته‌کی‌یه‌ی له ته‌عریفی پیغه‌مبه‌ردا وتوووه
دروودی خوای لی بی .

تا کی همه جا سلسله جنبان تکبر
 این داعیه بگذار و انیس فقرا باش
 از اهل جفا هیچ صفائی نتوان یافت
 زینهار غبار قدم اهل وفا باش
 برباد مده خاک خود از آتش آمال
 سیلاب فنای خس و خاشاک هوا باش
 اندیشه آهنگ بقا نیست کسی را
 آماده تحریک دم تیغ فنا باش
 بگذر ز خیال غم آشوب علایق
 در هردو جهان عاشق بی برگ و نوا باش
 از فتنه املاک مکن شکوه بی جا
 مردانه بیا و هدف تیر بلا باش
 خواهی که سرافراز شوی در همه عالم
 با خواهجه خود بنده بی روی و ریا باش
 احرام ادب بند به طوف حرم دوست
 لبیک زنان خادم ارباب صفا باش
 خواهی که مراد همه عالم شوی ای دل
 از صدق مرید خلف الصدق (ضیا) باش
 پاک ار کنی آیینهات از زنگ کدورت
 جویای غبار قدم (نجم) هدی باش
 از طرز ادب دور نباید شدن ای دل
 هنگام حضورش عرق افشان حیا باش

گر میطلبی راه بسر منزل تحقیق
 از هستی موهوم درین بزم جدا باش
 ای صاحب ما قبلهء حاجات غریبان
 گاهی به کرم هم نفس اهل دعا باش
 گر جای تو تنگ است به غم خانهء دلها
 پایی بنه و مردمک دیدهء ما باش
 وابسته به لطف تو بود حاصل آمال
 از کار فرو بستهء ما عقده گشا باش
 (بابا) همه دم همچو (رءوف) از سر اخلاص
 در وصف ثنائش گهرافشان ثنا باش
 هر چند که يك (خپله) نیززد گهر نظم
 ای جائزهء گفتهء ما (شکر و چا) باش ^(۸)

(۱۱)

برخوان همیشه نعت به نام محمدم
 تر کن زبان ز شربت جام محمدم
 با خال و حور و کاکل و غلمان مرا چه کار
 مرغ اسیر دانه او دام محمدم
 دیگر هوای روضهء رضوان نمیکنم
 از قمریان سرو خرام محمدم

---

(۸) شیخ باباره سوول و مهلا ره ئووفی مهلا ئه حمه دی صائب ، ئه م پارچه
 شیعره یشیان پیکه وه وتووه له بیاره .

از ناله‌ام بوجد در آیند قدسیان
 من عندلیب باغ مقام محمدم
 تا حشر اگر به هوش نیایم عجب مدار
 مست مدام بادهء جام محمدم
 از علو شان ناز بر افلاک میکنم
 تا خاکسار درگه و بام محمدم
 آمیخته چو شیر و شکر فکر خاطرم
 تا در خیال مدح کلام محمدم
 در بحر فیض شد صدف گوهر یتیم
 قربان لفظ و معنی نام محمدم
 این بندگی به رتبهء شاهی نمیدهم
 فخرم همین بس است غلام محمدم
 بر صبح طعنه میزنم از صاف طینتی
 تا در پناه طرهء شام محمدم
 فردا که يك قلم دو جهان را پناه اوست
 امیدوار رحمت عام محمدم^(۹)

(۱۲)

فارغ از پاس حیاتم ، در فنای بیخودم
 غافل از خویشتن تا مبتلای بیخودم

---

(۹) شیخ باباره سوول ئەم پارچه شیعرەى لە تەعریفى پێغەمبەرەدا وتووێ .

نیستی در عالم هستی بقای دیگر است
 مطلق از قید تعلق ، در ولای بیخودم
 عاشق مهجورم و یادم به جز معشوق نیست
 خویشتن گم کرده دشت ولای بیخودم
 گاه در امید وصل و گاه در بیم فراق
 معتکف در مسجد خوف و رجای بیخودم
 بر سماطم حاتم طائی گدائی میکند
 ریزه‌خوار خوان احسان سخای بیخودم
 مقتبس از شعلهء ادراک ما مهر فلک
 ذرهء پروردهء فیض لقای بیخودم
 در لباس فقر ناز پادشاهی میکنم
 تا به زیر سایهء بال همای بیخودم
 روح پاکم ، فارغم از نحس و سعد روزگار
 از گروه قدسی اوج سمای بیخودم
 پاکم از ظلمات ترکیب عناصر کرده‌اند
 مظهر نور تجلای صفای بیخودم
 طینتم آینهء تمثال نیکی ساختند
 از بدی بیگانه‌ام ، من آشنای بیخودم
 طعنه بر جام جهان بین میزند آینه‌ام
 صورت نورم ، هیولای هوای بیخودم
 آفرینم میرسد از فرش تا عرش برین
 زادم و جن و ملک تا در ثنای بیخودم

از ناله‌ام بوجد در آیند قدسیان
 من عندلیب باغ مقام محمدم
 تا حشر اگر به هوش نیایم عجب مدار
 مست مدام بادهء جام محمدم
 از علو شان ناز بر افلاک میکنم
 تا خاکسار در گه و بام محمدم
 آمیخته چو شیر و شکر فکر خاطر
 تا در خیال مدح کلام محمدم
 در بحر فیض شد صدف گوهر یتیم
 قربان لفظ و معنی نام محمدم
 این بندگی به رتبهء شاهی نمیدهم
 فخرم همین بس است غلام محمدم
 بر صبح طعنه میزنم از صاف طینتی
 تا در پناه طرهء شام محمدم
 فردا که يك قلم دو جهان را پناه اوست
 امیدوار رحمت عام محمدم^(۹)

(۱۲)

فارغ از پاس حیاتم ، در فنای بیخودم
 غافل از خویشتن تا مبتلای بیخودم

---

(۹) شیخ بابا رده‌سوول ئەم پارچه شیعرەى لە تەعریفی پێغەمبەرەدا وتوووە .

نیستی در عالم هستی بقای دیگر است
 مطلق از قید تعلق ، در ولای بیخودم
 عاشق مهجورم و یادم به جز معشوق نیست
 خویشتن گم کرده دشت ولای بیخودم
 گاه در امید وصل و گاه در بیم فراق
 معتکف در مسجد خوف و رجای بیخودم
 بر سماطم حاتم طائی گدائی میکند
 ریزه‌خوار خوان احسان سخای بیخودم
 مقتبس از شعلهء ادراک ما مهر فلک
 ذرهء پروردهء فیض لقای بیخودم
 در لباس فقر ناز پادشاهی میکنم
 تا به زیر سایهء بال همای بیخودم
 روح پاکم ، فارغم از نحس و سعد روزگار
 از گروه قدسی اوج سمای بیخودم
 پاکم از ظلمات ترکیب عناصر کرده‌اند
 مظهر نور تجلای صفای بیخودم
 طینتم آینهء تمثال نیکی ساختند
 از بدی بیگانه‌ام ، من آشنای بیخودم
 طعنه بر جام جهان بین میزند آینه‌ام
 صورت نورم ، هیولای هوای بیخودم
 آفرینم میرسد از فرش تا عرش برین
 زادم و جن و ملک تا در ثنای بیخودم

عاقبت (بابا) برای دفع علت‌های دل
 شربتی دادند از دارالشفای بیخودم
 نالهء ما شور آهنگ سماع قدسیان
 بلبل خوش نغمهء رضوان سرای بیخودم
 باکم از طوفان عصیان نیست در روز جزا
 ناخدای کشتی لطف خدای بیخودم (۱۰)

(۱۳)

من گوی بلادیدهء چوگان فراقم
 حیران و سراسیمهء میدان فراقم
 از حال من شیفته حیرت خبری نیست
 موج یم بی‌تابی عمان فراقم
 ای شیفتهء فرگس فتان غزالان
 بی‌پا و سرخنجر مژگان فراقم
 ای مست شراب نگه یار قدح نوش
 دریاکش پیمانهء پیمان فراقم
 تو بلبل گلزار وصال و من غمبار
 بی‌بال و پر گوشهء زندان فراقم
 تو زندهء سرچشمهء حیوان وصالی
 من مردهء هجرانم و بی‌جان فراقم

---

(۱۰) شیخ باباره‌سوول ئەم پارچه شیعرەى بۆ مەلا مەحموودى بێخود نووسیوه .

تو محرم بزم می وصل و من محروم
 دردی کش میخانهء هجران فراقم
 بر نالهء من گوش کن ای یار وفادار
 آوازهء پر شور نیستان فراقم
 مینالم و این سوز نهان میکنم اظهار
 دل سوختهء آتش سوزان فراقم
 از حسرت آن یوسف گم گشته عزیزا
 ماتم زدهء کلبهء احزان فراقم
 گم گشته و آوارهء صحرای تحیر
 حرمان زدهء بی سر و سامان فراقم
 بر لوح دلم فاتحهء یأس نوشته
 استاد ازل طفل دبستان فراقم
 آن بلبل حرمان زدهء گلشن وصلم
 در کنج ققص مرغ خوش الحان فراقم
 من قانعم از پیرهن یار به بویی
 ای نور بصر ساکن کنعان فراقم
 در باغ دلم جز گل پر داغ نروید
 من لالهء شیدای گلستان فراقم
 آهم همه دوداست شرر قطرهء اشکم
 ای وای که من مجمر نیران فراقم
 مجنون صفتم با صف آشک و علم آه
 خود پادشه ملک بیابان فراقم

پروانه بی بال و پر از اثر هجر
 شبهاست که من شمع شبستان فراقم
 در میکده هجر دوصد جام لبالب
 می نوشم و مدهوش خمستان فراقم
 عمریست که در بیشه هجران غزالان
 چون شیر ژیان سلسله جنبان فراقم
 جنسم همه غم ، نقد متاعم الم و داغ
 در سوق بلا تاجر دکان فراقم
 خاکم همه برباد شد از آتش هجران
 سیلاب بلا دیده طوفان فراقم
 از نام و نشانم خبر ار هست و اگر نیست
 (بابا) ی جفادیده حرمان و فراقم

(۱۴)

عاجز و بی سر و سامان غم
 جان من واله او حیران غم
 ای شه مصر ملاحی
 بنده بندی زندان غم
 گنجم و بر سر من مار فراق
 ساکن خانه ویران غم
 بی تعلق ز هم شاه و گدا
 بنده حضرت سلطان غم

مورم و با علم آه دوان
 آصف ملك سليمان غم
 گو جهان بحر کند سیل سرشك
 نوحم و ساكن طوفان غم
 دیگر از آب سرشكم چه غم است
 آتش كشتی عمان غم
 فارغ از سود و زیان دو جهان
 هائم راه بیابان غم
 دست بر سفرهء حاتم نكشم
 ریزه خوار نعم خوان غم
 از ازل آمده با داغ درون
 تا ابد لالهء بستان غم
 بی خبر از نفس راه حجاز
 همدم شور صفاهان غم
 مركز گردش پرگار بلا
 نقطهء جدول دوران غم
 یاد جمعیت كاكل تا کی
 طرهء زلف پریشان غم
 گوشهء چشم به قیصر نكنم
 خسرو محفل دوران غم
 رندم و گوش به سلطان ندم
 چاكر بندهء مستان غم

رونق گلشن داغ جگرم
 قطرهء بارش نیشان غمم
 بی نصیبم ز می و جام طرب
 مست پیمانهء پیمان غمم
 فارغ از کشمکش قصر فلک
 اختر طالع ایوان غمم
 آفت قلب سپاه فرحم
 فارس عرصهء میدان غمم
 سربسر داغ دلم از هجران
 نقد سرمایهء دکان غمم
 ناسخ جملهء احکام فرح
 آیت معجز قرآن غمم
 در ره هجر شدم گرد کنون
 رفته از گردش دامان غمم
 آه ازین آتش دل سوز آی وای
 شعلهء مجمر نیران غمم
 بنگر از معجزهء تیغ فراق
 ماهم و پاره ز کتان غمم
 وین عجب تر که به گلزار سرور
 بلبل کلخن ویران غمم
 طائر قدسم و از داغ فراق
 قمریء سرو گلستان غمم

این بین کز اثر سردی آه
 جان و دل سوخته بریان غم
 آه صد آه ازین بخت سیاه
 تیره روز شب هجران غم
 حال (بابا) ز من حیران پرس
 عاجز و بی سر و سامان غم

(۱۵)

ای چای ، اگر راحت جانهای ، جفائی
 نه نعمت عامی ، به خدا عین بلائی
 گر آب حیاتی سمی ، گر لعل خذف وار
 بدیمن زغن گر به مثل مرغ همائی
 هرچند که در انجمن خلق عزیزی
 بس خواری چو بر چشم شه عصر نیایی (۱۱)
 محبوبی اگر در نظر مردم دنیا
 مبعوضی چو متروک ز محبوب خدائی (۱۲)
 دل گفت برو ترک کن این آرزوی نفس
 (بابا) به حقیقت تو اگر طالب مایی (۱۳)

---

(۱۱) و (۱۲) مه بهستی له شیخ نه جموددینه که وادیاره چای نه خواردووه ته وه .
 (۱۳) شیخ باباره سوول نه م پارچه شیعه دی بو به دناو کردنی چایی دناوه .
 سه یید عه بدولقادر ناوی تالشی ش که فقهی یه کی هاوپی شیخ
 باباره سوول بووه ، بهم جووره له وه لاما داکوکی له چایی کردووه :

(بابا) متنفر اگر از حضرت مایی
 دستت نرسد دامن وصلم ز گدائی

چوار خسته‌گی

فریاد ز کوی نیکوی دور شدیم
ای وای ز فیض باری مهجور شدیم
در بزم وصال سوختم از هجران
افسوس ز نادیدن او کور شدیم

حاشا اگر از عزت ما نقص و فتوری
حاصل شود از نفرت هر بی سر و پائی
گر محفل جمع است و گر منزل وحدت
بی فیض وجودم نبود هیچ صفائی
شوری به سرت از طرف ارچه نمانده است
در ذم چه کوشی و چنین سفله چرائی
در زمرهء عشاق خودت شهرهء آفاق
بنمودی به بی‌مهری و بی‌عهد و وفائی
آن شاه که در طبع شریفش نه عزیزم
مطبوع نباشد بر او هیچ غذائی

باری شیخ عبدالکریم ئەحمەد بێرێندە

ئەم ذاتە کۆری سەبید ئەحمەدی کۆری سەبید موحەممەدی کۆری سەبید عەبدولرەحیمی میسری یە (١) • لە خانەشوور لە ناوچەی باوەجانی نراوەتە بەر خۆیندن و پاشان کە تۆزی ئاوازایەتی هاتوووە بۆ شارەزوور بۆ فەقێ یەتی و لە دێی ئەحمەد بێرێندە کە ئەوکاتە مەلا عەبدولرەحیمی چروستانەیی لەوێ مەلا بووە لای شیخ مەعرووفی تیرگسەجار – دامەزراوە ، پاش ماوەیەك لەوێشەووە چوووە بۆ هەلەبجەو لەوێ لەگەڵ شیخ بابارەسوولی بێدەنی یە کتریان ناسیووە و بوون بە برادەر و ئیتر پێکەووە خۆیندووینانە • پاش ماوەیەکی تر لە هەلەبجەووە پێکەووە چوون بۆ پریس بۆ لای مەلا قادری مەلا مؤمن و لەوێ خۆیندووینانە • لەگەڵیشی چوون بۆ قزرابات و پاش ماوەیەك لەوێوە چوون بۆ سولەیمانی و لای شیخ بابەعەلی تەکیەیی دامەزراون • لە سولەیمانی یەوێ لێک جیا بوونەتەووە و شیخ بابارەسوول – وەك پێشتر باسمان کرد – چوووە بۆ بیارە و شیخ عەبدولکەریم لە جێی خۆی ماوەتەووە • پاشان ئەمیش چوووە بۆ بیارە و لەگەڵ شیخ بابارەسوول یەکیان گرتوووەتەووە ئەمیش لەوی دەستی کردوووە بە خۆیندن • تا پاش کۆچی دوایی کردنی شیخ مەعرووفی تیرگسەجار ، شیخ عەبدولکەریم کە ئەوکاتە جەمەولجەوامیەع

---

(١) ئەم سەبید موحەممەدە کە بە حاجی موحەممەد مەشهور بووە ، لەگەڵ سوپای میسر کە چوووە بۆ حیزاز بۆ سەرپان کردنەووەی بزوتنەووەی وەهابی ، چوووە بۆ مەککە و مەدینە و لەوێوە هاتوووە بۆ بەغدا و لەوێشەووە چوووە بۆ ناوچەی باوەجانی لە کوردستانی ئێران و لە دێی خانەشوور نیشتەجێ بووە •

ئەخوئىنى ، بە فەرمانى شىيخ نەجموددىن دەست لە خوئىندن ھەلئە گرى و ئەروا
 بۆ تىرگسەجار لە جيئى شىيخ مەعرووف دائەنشى و دەست ئەكا بە
 دەرس پى و تنە وەى فەقىيان و ئەبى بە پىش نوئىژى خەلك ، چونكە وەختى
 خۆى كە شىيخ عەبدولكەرىم لە خانەشورە وە ھاتووە بۆ ئەحمەد پىرئەندە ،
 شىيخ مەعرووف چاودىرى و سەرپەرشتىي كردووە ، لەبەرئەو شىيخ
 نەجموددىن بە مونسىبى زانىوہ پاش كۆچى دوايى شىيخ مەعرووف شىيخ
 عەبدولكەرىم پىروا سەرپەرشتىي پى و شوئەكەى بكاو نەھىلى كۆپىتەوہ
 چونكە مندالى گەورەى وای نەبوہ ئەم ئەركە بەجى بەيئى .

شىيخ عەبدولكەرىم ئىنسايتكى رەوشت بەرزو دلسۆزى موسولمانان و
 خزمەتگوزارى خەلك بوو . ئەو خزمەتەى ئەو بە منالانى شىيخ مەعرووف و
 بە تىكراى خەلكى ئەو ناوچەىەى كردووہ ، لە ھەموو كەسى ناوہ شىتەوہ .
 بۆيە بەش بەحالى دانىشتوانى ئەو ناوچەىە ، نەك ھەر وەك مەلايەكى گەورە
 يا وەك شىيخىكى باش و پىپشان دەرىكى لىھاتوو ، بەلكوو ھەمىشە وەك
 برايەكى دلسۆزىش تەماشاي كراوہ .

شىيخ عەبدولكەرىم پاش دامەزرانى لە ئەحمەد پىرئەندە و ژن ھىنان و مال
 پىكەوہ نانى ، پىوہندى جارانى لە گەل شىيخ بابارەسوولى بىدەن و لە گەل
 مەلاكانى ھەلەبجە و دەور و پىشتى بەتىنتر كردووہ . ھەمىشە ھاتووچووى بۆ
 بيارە بۆ لای شىيخ نەجموددىن و پاش ئەویش بۆ لای شىيخ عەلا ئوددىن
 بووہو ، بى و چان لە گەل ئەو ھاو پىيانەيدا بە دەم موسولمانانى ئەو
 ناوچەىەوہ بوون بۆ چار كردنى ھەر گىروگرفتىك ھاتىتە پىيان .

ئەم ذاتە لە ١٣٦١ دا كۆچى دوايى كردووہو تا دورا پۆژى ژيانى ھەر
 لە ئەحمەد پىرئەندە ماوہ تەوہ .

شىيخ عەبدولكەرىم وەك مەلايەكى باش بوو ، دەستى شىعريشى ھەبوو .

به داخه وه شیعره کانی کو نه کراو نه ته وه ، به لام من چند پارچه یه کیم لایه ،
وا لیره دا بلاویان نه که مه وه .

(۱)

به کوردی :

ئه م دهرده تووشی من بووه ئه مپۆ له پرووی ههوا
چارهی چی به پیم بلین ئهی ره فیکانی باوه فا

هه رلا ئه چم چ جایی ئه جانب که قه وم و خویش
به دتر له ئه جنه بی له دهری خوی دهرم ئه کا

مه نفووری طهبعی کافرو موسلیم وه ها بووم
ریم ناده نی بچم نه ئه دهیرو نه خانه قا

دهرمانی دهردی تو له لای منه بیچاره پیت بلیم
ههسته برۆ په نا به به ئه صحابی موصطه فا

گهر کافری موعانیدی صه د ساله یته لای
گورجی ئه یته موجهه هیدو مه حره می خودا

(۲)

وه ره ئهی دل وه کوو په روانه بالی عیشق په یدا که
به دهووری شه معی شهرعی ئه نوهره صه د سۆز به رپاکه

له طه عنه ی شیته کانی وه ک حوبارای رینگه لی گوم بوو
مه ره نجه و بی به یه ک شوعله هه موویان ته فروتوونا که

طه ره فدار ی شه ریعت شیر ه وه ک صیددیق و فارووقه
له حیزه فیلی ریوی بووله هه ب یا جه هل بی باکه

ئەگەر باوەر بە من ناکەي وەرە تۆزى بە چاوى دىل
تەماشای حوسنى ئىقدامى مودىرى وارماوا کە

دەسا ئەي ئەهلى فەضل و مەعرفەت ھەردەم بە سۆزى دىل
تەمەنناي نەصرەت و تەوفىقى ئەم ذاتە بکەن چاکە
قوبوولى کەي بە لوطفى خۆت خودايا ئەم تەمەننايە
بە حەققى ئەوکەسەي فەرمووتە پىي (لولاك لولاك) (۲)

(۳)

ئەمە چى بوو سولەيمانى وەھا پر شىن و گریانە
کەچى شادى و بەشارەت سەربەسەر پر گردى سەيوانە
ئەمە چى بوو کە زىندوو يەكقەلەم بى دەنگ و خاموشە
لەناو مردوو کەچى ھەر بەزمە ، ھەر ئاھەنگە ، سەيرانە
ئەمە چى بوو کە ئەم قەبرە دووۋەد سالانە وەك قەسرن
کەچى ئەم قەسرە شىرىنانى شارە وا پەريشانە
چى يە پووش و پەلاشى گردى سەيوان عەينى گولزارە
کەچى باغ و گول و گولزارى شار وەك شارى موورانە

---

(۲) مامۆستا مەلا قادرى سۆفى مەلاي فەقىجنە ئەبى لای حسين بەگى
حەسەن بەگى موحەممەد پاشا کە مودىرى ناحىيەي وارماوا بوو ، ئىجازەي
مەلايەتى بە مەلا حەسەنى شاترى ئەدا کە پاشان بە مەلا حەسەنى ھۆرپىن
ئەناسرا . حسين بەگ بەم بۆنەۋە ئاھەنگىك ئەگىرى و شىخ عەبدولکەریمیش
لەسەر داۋاي مامۆستا مەلا قادر کە ويستوويەتى قەدرزانىنى خۆي لە
پياۋەتتى حسين بەگ دەربىرى ، ئەم چەند بەيتە ئەللى و ئەيدا بە يەك
لە فەقىكان لە كۆرى ئاھەنگە كەدا ئەيخوينىتەۋە .

له يهك مزگهوتو ته كيهو مه درهسه كهس نايي دهنگي
نه (قد قامت) نه ياهوويي ، نه (بسم الله) نه سوبحانه
له ههر قه بريكه وه گوي بگري ههروهك نه غمهي داوود
صه داي ته كيبي عيدو خوطبه يي ئاوازي قورئانه

وه هام زاني منيش ئه و حاله ته روئايه ئه يينم
له بو ته حصيلي بيداري خوم هينايه جولا نه

كه هو شم هاته بهر نه ختيك و پرسيم بوم مو حه ققهق بوو
ئه مه ئا ثاري كو چي شيخي عه صرو فخرى كوردانه

چ شيخي ؟ حه زره تي باباعه لي ، عه للامه يي ده وران
كه نه قصه گه ر بليم عيلمى وه كوو ده رايي عه ممانه

به فه يضي عيلمى ئه و ره يبي به قورباني عولوومي بم
فورو وعو ئه صلى ئه م دينه وه ها خوش رهنگ و ره ييانه

به عيلمى ئه و بوو ئه م ئه سراره شيرينانه ده ركه وتن
به فيكري ئه و بوو ده ره اتن هه موو ئه م دورپرو مه رجانه

به ياناتي به ديعه ي بو مه عانيي موشكيل و مه خفي
به نه حوي بوو كه صه رفي لي ئه بوو ئه شكالي ييگانه

كه لامى وا به حيكمت سه وق ئه فه رموو بو عه قيدو دين
مو عانيد دائه ما له م ته رزه ته فسيره و حه ديثانه

له پاكيي طينه تي چي بليم ؟ مه لهك حه يران ئه بوو ئه يوت
چي به ئه م روحي مه حضه وا له فه ردى نه وعي ئينسانه

هه زارو سيصه دو په نجاوو تو شيخ هيجره تي فه رموو
به عه زمي سي به ري ئه و تاقه سه روي باغي ئه كوانه

ته قاضای ئەم ھەموو تەحقیقی عیلم و خزمەتی دینە
 بە ئێ نە یلی جیواری ھەزرەتی شاھی ڕەسوولانە
 بە قوربان گەر بئێم تۆ مردووی لال بێم وە کوو لالە
 خەلاتی زیندویی قەطعیت لە مەولای وە لە سەر شانە
 بە ئێمە گەر بئێن مردوو لە پاش تەشریفی تۆ ھەققە
 کە قووتی ژینی ڕۆحی ئێمە بۆ ئەو بە حری ئیحسانە
 یەقینە تۆ مەقامت جەننەتی فێردەوسی عولیایە
 مەقامی ئێمە ھەم مەعلوومە بێ تۆ قەعری زیندانە
 لە ئەم زیندانیانی خۆتە قەت غافل مە بە قوربان
 لە حالی عەبدی خۆپرسینە وە شیوەی بزورگانە
 غەمت لایە ، فەرەح بێتە دلت (فانی) کە نووری ئەو
 لە جیگایە وە کوو خۆری درەخشان پرتە و ئەفشانە (۳)

(۴)

لە پاش دەرچوون لە دەستی بە فرو باران
 بە لاوازی و کەمی ئینسان و ھەیان
 بە لاقرتی سوئالم کرد لە شوانی :
 چی بە تەئریخی ئەم سالا برا گیان ؟

---

(۳) شیخ عەبدولکەریم ئەم پارچە شیعەرە بۆ لاواندەوێ شیخ باباعەلیی
 تەکیەیی و توووە کە یەکیەک بوو لە مەلا گەورەکانی سولەیمانی .

به صهده ئه فسووس و چه سهرت جوابی داوه
« سیاساتیکی پیس و ، عه سهرت ئامان » (۴)

(۵)

به فارسی :

ای دل گم گشته خون شو ، عالمی برباد شد
گریه کن ای دیده ، صبر از دل که بی بنیاد شد

سینه آتش گهرو خاشاک وجودم را بسوز
تیز شو آتش که آه و ناله ات امداد شد

ای کف افسوس رو بر زانوی غم حلقه شو
غم مخور پیشانی عجزت دگر املاد شد

نالهء موّاج رو در شهر غم آواز ده
یک قلم شادی ز ملک خاطران ناشاد شد

ای چمن رو خاک بر سر کن تو سرو خویشرا
کز میان باغ دین آن قامت شمشاد شد

آنکه از بازوی سعیش در طریق مصطفی
خانقاه و مدرسه از علم و دین آباد شد

---

(۴) زستانی سالی ۱۳۴۳ (۱۹۲۵) زستانیکی تووشو سهخت بووه . شیخ
عه بدولکه ریمیش ئهم پارچه شیعه ری بوّ یادکردنه وهی ئه و زستانه داناوه .
دوا نیوه بهیتی پارچه شیعه که به حیسابی حورووفی ئه بجهد سالی
۱۳۴۳ ئه گریتته وه به مه رجی وشه ی (عه سهرت) به ری نووسی کون واته
به (عشرت) بنووسری . (پیس و) یش به شیوه ی قسه کردنی هه ندی
ناوچه ی کورده واری واته (پیس بوو) . ئهم پارچه شیعه مان له رووی
فوتوی که شکوله که ی مه لا عه زیزی ری شاوی نووسیوه ته وه .

آنکه از اکسیر فیضش هر که را يك ذره یافت
زرّ خالص گشت و از زنگ هوا آزاد شد
گرچه کوه بیستون جهل بالا گیر بود
بهر تخریش چه شیرین تیشهء فرهاد شد
از حوادث هر که دیدی منکر معروف خواند
بی نوایان را که هر جا اهل استمداد شد
وضع را اندر بیان دین به نحوی صرف کرد
از زبان منکران عهد هم آزاد شد
تا شد آن خورشید برج معرفت غایب ز خلق
از میان اهل دین خود محشری ایجاد شد
مستقیم اندر شریعت ، بهره مند اندر طریق
چون ضیاء نجم دین آن رهبر امداد شد
هر کرا از همت فاروق ثانی پرتوی
شد نصیب از غم برست و هم چو او دلشاد شد
طالبان علم خاموش و مریدان در خروش
وای بر حال همه از دستشان ارشاد شد
منع درویشان مکن از ناله و آه و فغان
آه صد آه از جهان آن مرکز ارشاد شد
گرچه از خدمت جدایم ، ليك از لطف خدا
خاطر م با منکرانش خصم مادرزاد شد
گریه کم کن (فانیا) ، همت ز نجم الدین طلب
آنکه از فرموده اش این بیت شیرین یاد شد

منکر از من چون جدا شد خویش را داند که او
زیر بار نفس و شیطان خسته و بیمار شد
او چو از شغل خدا يك لحظه آسایش نداشت
رمز تاریخش ز حرف (شاغل) ایجاد شد (۵)

(۶)

این چه غوغائی است می‌خیزد ز ارکان جهان
شور محشر شد هویدا در میان انس و جان
واله و سرگشته و حیران و در جوش و خروش
شاه و سلطان ، میر و خاقان ، جمله پیر و جوان
چشمه چشم صفای مهر از غم پر کدور
نقطه حال جفا بر سینه مه شد عیان
از تنور دیده شد بسط زمین طوفان اشك
سرخ شد از جوش سیل خون دل هفت آسمان
رواق باغ صفا از آه مردم شد خراب
رنك گل از ناله بلبل برفت از بوستان
لاله خون‌ریز است از آه دل و گل سینه چاك
زخم خار صد جفا در پرده دل باغبان

---

(۵) شیخ عبدالکهریم ثم پارچه شیعه‌ی به‌بونه‌ی کوچی دواایی شیخ
مه‌رووفی نیرگسه‌جاره‌وه و تووه . پسته‌کانی و شه‌ی (شاغل) به‌حسابی
هورووفی نه‌بجه‌د نه‌که‌نه ۱۳۳۱ که سالی کوچی دواایی کردنی شیخ
مه‌رووفه .

شد پریشان خاطر مجموع اعیان زمین
گرد حسرت بر جبین بنشست ارکان زمان

کاکل مشک جهان بیریده از تیغ جفا
سنبل زلف بتان پژمرده از باد خزان

از خرد پرسیدم این غوغا و آواز حزین
گریه بر لب ، دست بر سر ، گفت هان ای بی نشان

آفتاب برج عدل و ماه اوج سلطنت
شاه جم جا ، میر والا ، سایه نوشیروان

فخر ملت ، تاج سطوت ، زینت تخت و نگین
مهر رفعت ، زیور شوکت ، سلیمان زمان

اشک بخش خسرو و حسرت ده کاووس و کی
پنجه بر پیچ اسد ، خون ریز صد چون قهرمان

شیر میدان ، شاه ایران ، رستم میدان جنگ
آفت قلب سپاه ، آشوب جان دشمنان

کنز احسان ، بحر عرفان ، خادم پیر و مرید
قظم دولت ، سعد ملت ، راحت روح روان

زین معما پرده برداریم دل خون شد ز سوز
تابع خیر البشر ، نور بصر ، سرکار خان

(مصطفی) نامش بسان نام فخر المرسلین
مرغ روحش شد طفیل او به گلزار جنان

در میان کافران مانند شاه کربلا
جان به جانان داد و از دنیای فانی شد نھان

از سوار برگ ماتم شد جهان شام غریب
گرد گل از خون شفق در مشرق روی بتان
کاش هنگامی که تیرش از نیام آمد برون
دست دشمن خشک و قامت خم شدی همچون کمان
کاش آن روزی که گنگون شد زمین از خون او
میدردی تیغ قدرت سینهء داود خان
کاش آن وقتی که شد غلطان خون آن شهسوار
پایمال سیل قهر حق شدند کافران
زین جفا از ابر تا روز جزا خون میچکد
میر میران مصطفی شد کشتهء شیطانیان
آسمان جور و ارض معدلت بی نور ماند
از غروب پرتو مهر رخ آن نوجوان
از وفاتش سبعةء سیاره بی تاب و قرار
در عزایش چشمهء چشم ثوابت خون چکان
ابر بر ناکامی او آنچنان بگریست زار
خانهء اهل جهان از سیل خون شد بی نشان
ریخت چندان اشک حسرت عرش بر بام فلک
گشت بهر جوی خون چشم کواکب ناودان
حسرتا شد ملک ایران بی نظام از فوت او
مهوشان بی ناز و جمع خانمان بی خان و مان
خواهم از تیغ غضب جان و تنش صد پاره باد
آنکه باعث گشت بهر این جفای بیکران

(فانیا) زین سوز دیگر خامه را کوتاه کن
مرغ و ماهی سوختند از آتش آه و فغان

بهر تاریخش فروشد فکر در بحر خیال
نیل بر سر ، ناله در دل ، دیده گریان ناگهان

خامهء دست قضا بر لوح خاطر زد رقم
رمز سالش (خیمه زد بر مأمن دار الامان)^(۶)

---

(۶) شیخ عبدالکهریم ئەم پارچە شیعردی بۆ لاواندنه‌وه‌ی موسته‌فا خانی
قوبادی وتووێه که له جهنگی قه‌لخانیدا کوژراوه . پسته‌ی ناو دوو
که‌وانه‌که له نیوه‌ی دووه‌می ئەم به‌یتهدا ، به‌حسابی حورووفی ئەبجد
ئه‌کاته ۱۳۳۷ که سالی کوژرانی موسته‌فا خانه .

بادی مهلا قادری سۆفی

ئەم ذاتە کۆری موحەممەدی کۆری سەفەری کۆری ئەحمەدی کۆری موحەممەدە ، ئەچیتەو سەر (وہلی) ناویک و لەمەوہ ئیستا نەوہی ئەم پیاوہ ھەموو بە (ھۆزی وہلی) ناسراون •

ئەم (ھۆزی وہلی) یە بەرلەوہی جافی مرادی یینە گەرمیان لە ناوچە (دزیایش) نیشتەجی بوون و جاروباریش پۆشتوون بۆ دەوری (کانی بەردینە) و (بیسەلمین) و گەلی جاریش لە (گولان) ی نزیکی (فەقی جەنە) ماونەتەوہ • کەواتە ئەمانە لە جافی مرادی نین ، بەلام بەھۆی ژن و ژنخوازەوہ لە گەل ھۆزی (شاتری) ئیستا وایان لی ھاتووە بە بەشیك لەوان دائەنرین و لە خێرو شەرا بە یەکی ئەناسرین •

باوکی مامۆستا مەلا قادر لە دئی (ژالەناو) دانیشتووە • مەلا قادر ھەر بە منالی نراوەتە بەر خویندن و پاشان کە فامی پەیدا کردووە چووہ بۆ بیارە بۆ خویندن و تا بووە بە مەلا خویندوو یەتی و ھەر لە بیارەیش ئیجازە ی وەرگرتووە لای مامۆستا مەلا قادری گەورە و پاش ئیجازە وەرگرتنیش ھەر لە بیارە ماوەتەوہ و ژنی نەھیناوە تا لە سالی ۱۳۳۳ دا لە سەردەمی شیخ نەجموددینداو بە فەرمانی ئەو بە مەلایەتی چووہتە کانی کەوہی شەمیران و^(۱) لەناو عەرەتی (یەزدان بەخشی) دا بووە بە مەلاو

---

(۱) مامۆستا مەلا قادر ، پاش کۆچی دوایی شیخ عەبدوللای شیخ موحەممەد ئەمین عەبابەیلای بووە بە مەلای کانی کەوہ . ئەم شیخ عەبدوللایە مەلاو مودەرریس و شاعیر و نازناوی (جەفایی) بووە . دیوانیکی شیعی ھەبە لەم دوایی یەدا لەلایەن شیخ موحەممەد عەلی قەرەداغی یەوہ لە چاپ دراوہ .

پاش ماوه یه کی کهم زینه ت خانی کچی حاجی مه لا عه زیزی وازوئی هیئاوه
که جافی هاروونی یه و ، به دهرس وتنه وه و ئاموژگاری کردنی موسولمانانه وه
خهریک بووه و فهقیی به هره مه ندی زووری وه که مه لا فه تاحی کاگرده لی و مه لا
فه زوئلائی تالشی لای خویندوو یانه و پیگه یشتون •

پاش چه ند سال ماموستا مه لا قادر کانیکه وه ی به جی هیشتوو وه
باری کردوو بۆ (فهقی جنه) له ناحیه ی وارماواو لای حوسه ین به گی حه سه ن
به گی موحه مه د پاشای جاف بووه به مه لا و له وی یش هه ر خهریکی
پیگه یانندی فهقی و ئاموژگاری کردنی موسولمانان بووه و نزیکه ی بیست
سال له وی ماوه ته وه ، ئه و جا باری کردوو چووه ته دئی (بانئ خیلان) و
مزگه وت و مه دره سه ی تیا کردوو ته وه و تا له مانگی ره بیعولثانی سالی
۱۳۷۲ (۱۹۵۳) دا کوچی دواپی کردوو — هه ر له وی ماوه ته وه •

ماموستا مه لا قادری صوفی یه کی بوو له و که سه نایابانه ی که
سه رانه ری ژیا نی خویان بۆ خزمه ت کردنی موسولمانان سه رف ئه که ن •
مالی هه میشه وه که دیوه خان وابوو • زووتری مه سه رفی فهقیکانی له گیرفانی
خوی بوو • به شیکی زووری وه ختی له هاتوچوی ئه م لا و ئه و لا دا بوو بۆ
چار کردنی گیروگرتی ناوخه لک و ئاشت کردنه وه ی نا کوکان و دوستی کردن
له تیوانیانا ، سه ره رای خواپه رستی و جی به جی کردنی ئه ر که ئایینی یه کانی
به رابه ر به موسولمانان و وه لام دانه وه ی پرسی شه رعی له هه موولایه که وه •
هه میشه به ر له رۆژبوونه وه له مزگه وت ئاماده ئه بوو و ئیوارانیش تا پاش
نوژی خه وتنان نه ئه گه رایه وه بۆ مال •

ئه و پیوه ندی دوستی یه له گه ل شیخ نه جموددین بوویه تی زوور به تین
بووه و زوور کات له ژووره بچوو که که یا به سه ر پا هانه کانی دالانی خانه قای
بیاره وه که ئه چی بۆ مه دره سه و حو جره ی فهقیکان ، پیکه وه دانیشتون • ئه و

دۆستایه تییهی له گه‌ل شیخ عه‌لا ئوددینیش هه‌ر بوو و هه‌موو سالی ئه‌هات بۆ
بیاره بۆ سه‌رلیدانی و هه‌رچه‌ند نامه‌ی بۆ ئه‌نووسی ، ئه‌م چوارخشته‌کییه
جوانه‌شی له سه‌ره‌تای نامه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌نووسی :

همه‌ ییگانگان چنان داند
که منت آشنای درگاهم
ترسم ای میوه‌ء درخت بلند
که نیایی بدست کوتاهم

وه‌ك زانیومه‌ ناوانانی مامۆستا مه‌لا قادر به‌ (سۆفی) بۆ جوی کردنه‌وه‌ی
بووه‌ له‌ (مه‌لا قادری مه‌لا مۆمن) واته‌ باوکی ئه‌و ناوی مه‌لا مۆمن بووه‌و
باوکی ئه‌م ناوی سۆفی موحه‌مه‌د بووه‌ • بیستووشمه‌ بۆیه‌ وا ناو‌نراوه‌ چونکه‌
هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای فه‌قییه‌تییه‌وه‌ سولووکی کردوووه‌و بووه‌ به‌ سۆفی و هه‌ر
له‌خۆشیا سۆفی مه‌شرب بووه‌ •

یادی مهلا مهعمرو دی موفتی "بیخود"

مهلا مهعموودی بیخود کوری مهلا موحه ممه دئه مینی موفتی سوله یمانی کوری مهلا ئەحمەدی موفتی مه شهوور به (چاومار)ی کوری مهلا مهعموودی دیلێزهیی به که له گه‌ل شیخ مه‌عرووفی ئۆدی پیکه‌وه موده‌پرپرسی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سوله یمانی بوون .

بیخود له سالی ۱۲۹۶ی هه‌جری تدا له سوله یمانی هاتووه ته دنیاوه و له مه‌درسه و مزگه‌وتی خۆیان و هه‌روا له مه‌درسه به‌ناووبانگه‌کانی تری سوله یمانی خویندوووه . ماوه‌یه‌کیش له پینجۆین لای مهلا عه‌بدولپه‌حمانی پینجۆینی و ماوه‌یه‌ک لای مهلا قادری گه‌وره‌یش له بیاره خویندوووه . هه‌ر له و ماوه‌ی له بیاره خویندنه‌یدا پتوه‌ندی رۆحیی له گه‌ل شیخ نه‌جموودین په‌یدا کردوووه و بووه به‌یه‌کی له‌موریده‌جانانه‌کانی . ماوه‌یه‌کیش له هه‌له‌بجه بووه به (حاکم) و ماوه‌یه‌کیش له گه‌ل ره‌فیق حیلمی و زۆمه‌ر مامۆستایه‌تی کردوووه . سه‌رده‌میکی زۆری ته‌مه‌نی له هه‌له‌بجه به‌سه‌ربردوووه تا مهلا عه‌بدولعه‌زیزی موفتی کاکی له ۱۳۶۶دا کۆچی دواایی کردوووه ، ئەوجا گه‌راوه‌ته‌وه بۆ سوله یمانی و له جیگه‌که‌ی ئەوا دانیشتوووه ، تا له سالی ۱۳۷۶ (۱۹۵۵/۸/۲۵)دا کۆچی دواایی کردوووه (۱) .

---

(۱) تا من له بیاره بووم و بیخود له هه‌له‌بجه بوو هه‌رچه‌ند بچوومایه‌ته هه‌له‌بجه له گه‌ل ئەوو مه‌لاکانی هه‌له‌بجه پیکه‌وه رامان ئەه‌وارد . که پاش گه‌رانه‌وه‌ی بیخود بۆ سوله یمانی ، منیش له ۱۹۵۱دا بیاره‌م به‌جی‌هیشته و چوومه سوله یمانی ، دۆستایه‌تیمان له جاران به‌هێزتر بوو و هه‌موو

ههفتهیهك ئهچوومه لای . بهداخهوه كه كۆچی دواایی کرد من له
سولهیمانی نهمابووم و گواستبوومهوه بۆ کهرکوک . ههوالی مردنی زۆری
نارهحت کردم . له دوورهوه بهم پارچه شیعره لاواندمهوه :

بێ خوده یا باخوده ، بێ هۆشه یا هوشیاره دڵ
نووستوووه چاوی له خهودایه ، وه یا بێداره دڵ
ئهم سهعاته پۆژه یا شهو بۆچی بهرچاوم رهشه
یا دهمی هیجرانه ، بۆیه عاجزو غهباره دڵ
دووکهله ههستا له سینهم تالی کرد سهفحهی جیهان
یا گری ئاگری جهفای لێ بهربوووه پر ناره دڵ
یاوه کوو بیستووومه (بێخود) مهنبهعی عیلم و ئهدهب
ئهو عهزیزی میسری پۆحه لهو پرو سهرشاره دڵ
رهختی کۆچی بهستو رووی کرده بیابانی بهقا
یانێ لهم دارولفهناي خاوهن جهفا بێزاره دڵ
کۆچی بێ واده له زومرهی یاوه ران و دۆستان
یانێ ناچاری قهزای فهرمانی بێ ئینداره دڵ
پێنجهمی مانگی موحه ریهم بوو تهمی ئهم ماتهمه
یانێ هاودهردی شههیدی کهربه لای ئازاره دڵ
کۆچی خیرت بێ برا بۆ دیدهنی دلداره کان
بۆ لیکای (باباره سوول) و یاره کهی ئهفگاره دڵ
دڵ به ئیش و موبته لایه ، ئیشی بهم چهرخه نییه
یانێ لهم بازاره دا بێ کاسبی و بێ کاره دڵ
تال بووه لیم کاکي من سهیرانی گولزارو چه مهن
چۆن به بێ تۆ طالیبی دهشت و دهرو گولزاره دڵ
بێ سهرو بێ سهروهرو بێ غه مخۆرو بێ یاوه رم
بێ چه بیب و بێ طه بیب و خهستهوو بيماره دڵ
ههر له شهوق و ذهوقی تۆ بوو لهم ههموو غه مباری یا
وام ئه زانی مهست و سهرمهستی گولی بێ خاره دڵ
چی بوو ئهم سهکته که سهکتهی دا له زهوقی دۆستان
یا مهگهر جیی تیری تهقدیرو قهزای قههاره دڵ

• بېخود ئېنسائېكى پاك مه شربو دڼ پرووناك و كردار چاك بوو .
 • دڼ فراوانو دهس بلاو بوو . باوه رناكهم كهس له ووه ووه نازارى پې گه شتېږ .
 • له ته ماعى دنيا دوور بوو . تا مرد هه ر به ربه نې ژيانى به سه ربرد .

• بېخود شاعيرېكى پايه بلند بوو . شيعرى به كوردى و فارسى زوره .
 ديوانه كهى له لايهن موحه ممدى كورمه ووه به يارمه تېي عه بدولرهمان موفتېي
 برازاي له ۱۹۷۰ دا له چاپ دراوه (۲) ، به لام هه موو شيعره كانى تيا نې به .
 ليره دا به موناسېي نه زانين چهنډ پارچه شيعرى بلاو بكه ينه ووه كه له ديوانه كهيدا
 بلاونه كراونه ته ووه .

دڼ كه مه حرووم بوو له بېنى باغى پرووى تو كاكي خوم

هه رچى باغاتو له لاي وهك شوره كاتو خارو دڼ

بېنى يارانت نه دا (بابا ربه سول) ، (عه بدولكه ريم)

بويه دايم واى نه زانى هه ر له لاي دلداره دڼ

ناوى (نامى) ي تويه ويردى دايمى (عه بدولكه ريم)

وه قفى فيكرى تويه خاطر خاوه نې نه سراره دڼ

مه طله عى سالى هه زارو سيصه دو حه فتاوو شهش

نه وده مهي پر بوو له ئيش تا ئسته وا بيماره دڼ

(۲) جېي خوږه تى ليره دا هه له يهك راست بكه ينه ووه كه له ديوانه كهيدا
 پرووى داوه ، نه ویش نه ووه ته كه له سه ر پارچه شيعرى :

(بحمد الله) دڼى ده رياهه خاديم

مه عانى لوئلوئى لالايه خاديم

نووسراوه بېخود بو سه ييد عه لى ره فيقى (خادم السجاده) ي نووسيوه .

له راستيدا ، وهك وهختى خوئى ماموستا موحه ممد حه ويز له نامه يه كى

پر له مه علووماتدا بو موحه ممدى كورمى پروون كردو ووه ته ووه ، بېخود

نه و پارچه شيعره ي بو حاجى ميرزا عه بدوللاى كوئى نووسيوه كه نازناوى

شيعرى (خاديم) بووه و زور دوستى بېخود بووه . شايدانى وتنه خاديميش

به پارچه شيعرېكى جوان وه لامى بېخودى داوه ته ووه كه سه رده تاكه ي

نهميه :

له عيشقى حه زره تى مه ولايه بېخود

سه رى پر نه شئيه ي سه ودايه بېخود

(۱)

(بحمد الله) كه ميعمارى ئەزەل كۆيەى تەماشە كرد (۲)
 به صونعى سەرمەدىي خۆى دائىرهى ئەوقافى ئاوا كرد
 دەمى بوو تووشى عىللەت بووبوو ئەوقافى قەزای كۆيە
 قەدەر كردى كه دوقتۆرىكى هینا و پىي موداوا كرد
 خودا وهك بووعەلىي سينا كه (سەيید هادی) پى بو نارد
 به قانونى شىفا ئالام و دەردى تەفرو توونا كرد
 لەپاش مزگەوتى گەورەو تەكە دەستى كرده ئىنشائات
 لە ناوشارا نزيك حەفتا دوكانى تازەى ئىنشا كرد
 كه ئەم بازارە وهك قەسرى بەهەشتەى بو دروست كردن
 زەمانى حوورو غیلمانى سەراپا پر لە طووبا كرد

(۳) بىخود ئەم پارچە شیعەرى بەبۆنەى ئەوێوە دانائووە كه مەئموورى ئەوقافى
 ئەو سەردەمەى كۆيە كه ناوى سەيید هادی بوووەو خزمى بىخود خۆى
 بوو لە ساڵى ۱۳۵۴ دا چاخانهیەك و شەست و چوار دووكان و چوار سەكۆ
 لە تەنیشەت مزگەوتى گەورەى كۆيەو بە پارەى ئەوقاف بو سوودی ئەو
 مزگەوتە ئەكاتەو . ئەم پارچە شیعەرە هەرچەند لە دیوانەكەى بىخوددا
 نییە ، بەر لە بەچاپ گەياندن دیوانەكە لە ژمارە (۱۰) ی ساڵى (۱) ی
 گوڤارى (پرووناكى) دا بڵاو كراوەتەو كه لە ۲۵ ی نیسانی ۱۹۳۶ دا
 دەرچوو . پاش دەرچوونى دیوانەكەیش لە ژمارە (۳۰) ی ساڵى (۷) ی
 رۆژنامەى (هاوكارى) دا بڵاو كراوەتەو كه لە ۲۳/۱/۱۹۷۶ دا دەرچوو
 [بو زانینى زۆرتر لەبارەى ئەم پارچە شیعەروە برىوانەرە ژمارەى ناوبراوى
 رۆژنامەى هاوكارى ، وتارى «دیوانەكەى بىخود و پارچە شیعەرىكى
 دۆزراوەى» كه مامۆستا كەرىم شەرەزا نووسیویه] .

ئەگەر لوطفی بېی مافهوق ئېتر شایانی تەرفیعه
 که چونکوو بۆ حوکومەت واریداتی زۆری پەیدا کرد
 لە سایە ی پاتیبی مافهوقه ئەم مەئمووری ئەوقافه
 لە کۆیسنجاق کهوا فەوقی وەزیفە ی خۆشی ئیفا کرد
 چ مافهوقی ؟ که وەك پۆستەم لە مەیدانی دلیری دا
 بە تیغی جەوھەری دیوی سپی زولمی یە کالاً کرد
 وەلی نەعمەت مودیری عام (کوبەییسی) عیسەیی دەوران
 (رەئووف) بەگ یەعنی ئەو ذاتە کهوا ئەوقافی ئاوا کرد
 که (یئخود) سالی تەئریخی لە مامۆستای خیرەد پرسی
 لە شیوەی فارسیی لادا ، بە کوردیی تازە ی ئیمل کرد
 بە صەد تەحسین جەوابی دایەووە دەستەو دوعا فەرمووی :
 « مووہفەق ھەر بژی (ھادی) وەك ئەم بازارە ی ئینشا کرد (۴) »
 بە فارسی :

(۲)

چرا در مزرع دل تخم مہرم کاشتی ، رفتی
 مگر از حاصلاتش دسترا برداشتی ، رفتی
 تو خود چون گل شدی در جنت قادر کرم شادان
 مرا در دوزخ غم خاررا پنداشتی ، رفتی

(۴) بۆئەودی پیتەکانی ئەم نیوہ شیعرە بە حیسابی حورووفی ئەبجەد
 ۱۳۵۴ یان لی دەرچێ کہ سالی دروست کردنی چاخانەو سەکوو
 دووکانەکانە ، پتویستە نیوہ شیعرە کہ بەم جۆرە بنووسریتەوہ : « موفق
 ھەر بژی ھادی وەك ئەم بازارە ی انشا کرد » .

نشستی چون هما بر شاخسار روضهء مقصود
 به قاف عزلتم عنقا صفت بگذاشتی ، رفتی
 وصال ترا وجودم هست چون شیر علم لرزان
 مرا تا رایت هجران بدل افراشتی ، رفتی
 به اشك گرم و آه سرد (بیخود) از غمت گوید
 چرا در مزرع دل تخم مهرم کاشتی ، رفتی ^(۵)

---

(۵) وهختی خۆی پاش دەرچوونی دیوانه‌که‌ی بیخود ، دۆستی خوشه‌ویستمان
 شیخ حوسه‌ینی شیخ عوثمانی شیخ مه‌رووفی نیرگسه‌جار ئەم پارچه
 شیعره‌ی بۆ ناردین . له‌م‌دوایی‌یه‌شدا له‌که‌شکۆله‌که‌ی مه‌لا فه‌تاحی
 کاگرده‌لیدا دیمانه‌وه‌ که‌ فۆتۆیه‌کی لای دۆستی خوشه‌ویستمان شیخ
 عه‌لی قه‌رده‌اغی‌یه‌ ، مه‌لا فه‌تاح خۆی له‌سه‌ری نووسیوه‌ له‌گه‌ل بیخود
 له‌که‌رکوک پیکه‌وه‌ خۆیندوو‌یانه‌ ، پاشان ئەو که‌رکوک‌کی به‌جی‌ه‌یشتوو‌وه‌
 چوو‌ه‌ بۆ قادرکه‌ره‌م ، بیخودیش یادی کردوو‌ه‌ته‌وه‌ ، ئەم‌چه‌ند شیعره‌ی
 له‌که‌رکوک‌که‌وه‌ بۆ نووسیوه‌ . شایانی وتنه‌ شیخ عه‌لی قه‌رده‌اغی ،
 له‌باره‌ی که‌شکۆله‌که‌ی مه‌لا فه‌تاحه‌وه‌ ، وتاریکی له‌ ژماره‌ ۱۲ - ۱۳ ی
 پاشبه‌ندی کوردی رۆژنامه‌ی عێراقدا بلاو‌کردوو‌ه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ شوبات و
 مارتی ۱۹۷۸دا دەرچوو‌ه‌ ، ئەم‌پارچه‌ شیعره‌ی تیا نووسیوده‌ته‌وه‌ .

پیرست

لاپەرە	بابەت
۵	بەشی یەكەم — شیخە نەقشەندی یەكانی هه‌ورامان .
۷	یادی شیخ عثمان سیراجوددین .
۷	له‌دايك بوونی شیخ عثمان و پشت و بنه‌چهی .
۹	خویندنی شیخ عثمان سیراجوددین .
۱۲	تەریقەت وەرگرتنی شیخ عثمان له‌سەر دەستی مه‌ولانا خالیددا له‌ به‌غدا .
۱۳	گه‌رانه‌وه‌ی شیخ عثمان بو سوله‌یمانی له‌ خزمه‌تی مه‌ولانا دا .
۱۴	گه‌رانه‌وه‌ی دیسانه‌وه‌ی شیخ عثمان بو سوله‌یمانی له‌ خزمه‌تی مه‌ولانا دا .
۱۵	گه‌رانه‌وه‌ی شیخ عثمان بو هه‌ورامان .
۱۶	ده‌وری شیخ عثمان سیراجوددین پاش کۆچ کردنی مه‌ولانا بو شام .
۱۷	هاتنی شیخ عثمان بو خانه‌قای مه‌ولانا له‌ سوله‌یمانی به‌ تکای ئەحمەد پاشای بابان بو ماویدیەك .
۲۱	ناوی هه‌ندی له‌ خه‌لیفه‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۲۸	دارایی و باری گوزه‌رانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۰	سه‌فه‌ره‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۱	خیزان و مناله‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۵	کۆچی دواایی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۶	لاوانده‌وه‌ی شیخ عثمان سیراجوددین له‌لایه‌ن هه‌ندی له‌ شاعیرانی سه‌رده‌مه‌وه .
۴۳	نامه‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۴۴	نامه‌ی یه‌كەم — بو كاك ئەحمەدی شیخی نووسیوه .
۴۵	نامه‌ی دووه‌م — بو سه‌ید عه‌بدولرحیمی تاوه‌گۆزی (مه‌وله‌وی) ی نووسیوه .

نامەى سېپەم — بۆ حاجى موحەممەدى سەمىرانىي نووسىو .	۴۷
نامەى چوارەم — ديسان بۆ حاجى موحەممەدى سەمىرانىي نووسىو .	۴۸
نامەى پىنجەم — بۆ موريدانى ناوچەى جوانرۆى نووسىو .	۴۹
نامەى شەشەم — بۆ مەلا عومەرى عومەرگۈنبەتتى نووسىو .	۵۱
نامەى حەوتەم — بە مەبەستى روون كوردنەودى ئامانجەكانى تەرىقەتى نەقشبندى بۆ ھەموو زانايان و گەوردپياوان و موسوئلمانانى سەردەمى نووسىو .	۵۲
چەند نامەى يەكى مەولانا خالىدى نەقشبندى بۆ شىخ عثمان سیراجوددىن .	۵۳
وہ سىيەتەكانى شىخ عثمان سیراجوددىن بۆ موريدو مەنسۈوبەكانى .	۵۶
وہ سىيەتى يەكەم .	۵۷
وہ سىيەتى دووھەم .	۵۸
وہ سىيەتى سېپەم .	۶۱
وہ سىيەتى چوارەم .	۶۲
وہ سىيەتى پىنجەم .	۶۳
وہ سىيەتى شەشەم .	۶۶
وہ سىيەتى حەوتەم .	۶۷
وہ سىيەتى ھەشتەم .	۶۹
وہ سىيەتى نۆھەم .	۷۰
وہ سىيەتى دەھەم .	۷۳
چوارىنەيەك و چەند تاكە بەيتىكى شىخ عثمان سیراجوددىن .	۷۳
يادى شىخ موحەممەد بەھائوددىنى كورى شىخ عثمان سیراجوددىن .	۷۵
كورتەى مېژووى ژيانى شىخ موحەممەد بەھائوددىن .	۷۵
رووداويك لەنيوان شىخ موحەممەد بەھائوددىن و فەرھاد ميرزاي مامى ناصروددىن شاي قاجاردا .	۸۱
خېزان و منالى شىخ موحەممەد بەھائوددىن .	۸۲
مولك و دارايىي شىخ موحەممەد بەھائوددىن .	۸۵
كۆچى دوايىي شىخ موحەممەد بەھائوددىن .	۸۸
نامەكانى شىخ موحەممەد بەھائوددىن .	۸۹
نامەى يەكەم — بۆ طەھماسىب ميرزاي موئەيىدوددەولەى حوكمدارى ئارەلانى نووسىو .	۸۹

نامەى دووھەم – بۆ شیخ عوبەیدوللای شەمزینی نووسیوە .	۹۱
لە وەلامى نامەى سەرخۆشى کردنیا بەبۆنەى کۆچی دواىى باوکیەو .	
شیخى شیخ موحەممەد بەهائوددین .	۹۵
پارچە شیخى یەكەم .	۹۶
پارچە شیخى دوو دەم .	۹۷
پارچە شیخى سێهەم .	۹۷
یادی حاجى شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفاى کورى شیخ عثمان سیراجوددین .	۹۹
لەدايك بوون و خویندنى شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا .	۹۹
خیزان و منالى شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا .	۱۰۰
سەفەرەکانى شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا .	۱۰۰
کۆچی دواىى حاجى شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا .	۱۰۳
نامەى یەكى حاجى شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا بۆ موحەممەد پاشای جاف .	۱۰۳
بەشیكى دیوانى شیخى حاجى شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا .	۱۰۵
یادی شیخ عومەر ضیائوددینى کورى شیخ عثمان سیراجوددین .	۱۴۹
لەدايك بوون و پێگەىشتن و ئیرشادکردنى شیخ عومەر ضیائوددین .	۱۴۹
ژن و منالى شیخ عومەر ضیائوددین .	۱۵۴
خانەقاكانى شیخ عومەر ضیائوددین .	۱۵۶
هەلوێستى شیخ عومەر ضیائوددین بەرانبەر بە خویندن و مەلاو فەقى .	۱۵۸
ئەدەبىاتى شیخ عومەر ضیائوددین .	۱۶۵
چەند پارچە شیخىكى بە دىالىكتى گۆرانى .	۱۶۶
چەند پارچە شیخىكى بە دىالىكتى کرمانجى خواروو .	۱۶۸
چەند پارچە شیخىكى بە زمانى فارسى .	۱۷۶
چەند پارچە شیخىكى بە زمانى عەرەبى .	۲۰۰
سێ نامىلکەى شیخ عومەر ضیائوددین .	۲۱۲
رسالهء در بیان لطائف جهت دفع اشکال مسلمانان .	۲۱۲
نامىلکەى یەك لە وەلامى هەندى لە مەلا گەرەکاندا بۆ لیکدانەوێ هەندى ئادابى پیاوانى خودا .	۲۱۵
نامىلکەى یەك بۆ شیخ نەجموددینى کورى نووسیوە لەبارەى باسکردنى (لەطائفى خەمسە) وە .	۲۲۰
نامەکانى شیخ عومەر ضیائوددین .	۲۲۲
نامەى یەكەم – بۆ شیخ نەجموددینى کورى نووسیوە .	۲۲۳

نامەى دووھەم – ديسان بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۲
نامەى سىتھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۴
نامەى چوارەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۴
نامەى پىنجەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۵
نامەى شەشەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۶
نامەى حەوتەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۷
نامەى ھەشتەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۷
نامەى نۆھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۸
نامەى ددھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۹
نامەى يازدەھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۳۰
نامەى دوازدەھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۳۱
نامەى سىيازدەھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۳۲
نامەى چواردەھەم – بۆ شىخ عەلائوددىنى كورى نووسىوھ .	۲۳۳
نامەى يازدەھەم – بۆ خەلىفەى خۆى شىخ مەرفى نىرگسەجارى نووسىوھ .	۲۳۵
نامەى شازدەھەم – ديسان بۆ شىخ مەرفى نىرگسەجارى نووسىوھ .	۲۳۵
نامەى حەقدەھەم – لە وەلامى نامەى شىخ مەرووفى نىرگسەجارى نووسىوھ .	۲۳۵
نامەى ھەژدەھەم – بۆ حاجى شىخ عەرفى قىزىباتى نووسىوھ .	۲۳۷
نامەى نۆزدەھەم – ھەر بۆ حاجى شىخ عەرفى قىزىباتى نووسىوھ .	۲۳۷
نامەى بىستەم – ھەر بۆ حاجى شىخ عەرفى قىزىباتى نووسىوھ .	۲۳۸
نامەى بىستويەكەم – بۆ شىخ حەسەنى قەرەچىۋارى نووسىوھ .	۲۳۹
نامەى بىستودوۋەھەم – لە وەلامى نامەى حاجى مەلاەبىدوللاى جەلىدا نووسىوھ .	۲۳۹
نامەى بىستوسىتھەم – بۆ ئەمىنولساداتى نووسىوھ لە دىى كوچكچەرموۋ .	۲۴۲
نامەى بىستوچوارەم – لە وەلامى حاجى مەلاەبىدولسەلامى بانەيدا نووسىوھ .	۲۴۵
نامەى بىستوپىنجەم – بۆ شىخ غياثوددىنى ئەنصارى تالىشى نووسىوھ .	۲۴۶
نامەى بىستوشەشەم – بۆ شىخ سەلىمى مەردۇخى سەنەبى نووسىوھ .	۲۴۷
نامەى بىستوحەوتەم – بۆ شىخ شەمسوددىنى سەقىزى نووسىوھ .	۲۴۸

لاپەرە	سابەت
۲۴۹	نامەى بیست و هه شتەم — بۆ شیخ مەلا عەبدولقادرى دىوانەى نووسیوه .
۲۵۰	نامەى بیست و نۆهەم — بۆ حەبیب ئەفەندى خانەقینى نووسیوه .
۲۵۱	نامەى سیهەم — لە وەلامى سەید موحەممەد ئەمینى باینچۆیدا نووسیویه .
۲۵۲	نامەى سى و یەكەم — بۆ حاجى موعتەمەدولئىسلامى سنەیی نووسیوه .
۲۵۳	نامەى سى و دوو هەم — بۆ رەشىد ئەفەندى كورى موفتیی زەھاوی نووسیوه .
۲۵۴	نامەى سى و سیهەم — بەتایبەتى بۆ یەكی لە مەنسووبەكانى نووسیوه، بەلام مەبەستى لە شەموو مەنسووبانە .
۲۵۵	نامەى سى و چوارەم — بۆ یەكی لە مەنسووبەكانى نووسیوه .
۲۵۵	نامەى سى و پینجەم — بۆ هەندى سۆفى ژنى نووسیوه .
۲۵۶	نامەى سى و شەشەم — بۆ مودیرى ناحیەى قزرباتى نووسیوه .
۲۵۸	نامەى سى و حەوتەم — بۆ بەگزادەكانى هەورامانى نووسیوه .
۲۵۸	نامەى سى و هه شتەم — لە وەلامى كابرایەكى كیمیاگەردا نووسیویه .
۲۵۹	نامەى سى و نۆهەم — بۆ شازادە فەرمانفەرماى حاكىمى سنەى نووسیوه .
۲۶۱	نامەى چلەم — بۆ حوسامولەولكى حوكمدارى كوردستانى نووسیوه .
۲۶۳	نامەى چل و یەكەم — بۆ ئاصە فولدیوانى سنەى نووسیوه .
۲۶۵	نامەى چل و دوو هەم — بۆ سولتان عەبدولجەمید خانى عوسمانىی نووسیوه .
۲۶۷	نامەى چل و سیهەم — لە خانەقینەوه بۆ حاجى شیخ ئەحمەدى كاكى نووسیوه لە تەویڵە .
۲۶۸	نامەى چل و چوارەم — لە وەلامى مەلا عەبدولقادرى مودەررىسى بیارددا نووسیویه .
۲۶۹	نامەى چل و پینجەم — بۆ مەلا فەتحوللای ریزاوی نووسیوه .
۲۷۰	نامەى چل و شەشەم — بۆ خەلیفەى خۆی لە بەغدا شیخ سەعید ئەفەندى نائیبى فەزلىی بەغدايى نووسیوه .
۲۷۲	نامەى چل و حەوتەم — لە وەلامى سەید ھیدایەت ناویكا نووسیویه .
۲۷۳	خەلیفەكانى شیخ عومەر ضیائوددین .
۲۷۵	یادى حاجى شیخ ئەحمەدى كورى شیخ عوتمان سیراجوددین .
۲۷۵	ژیانى حاجى شیخ ئەحمەد .
۲۷۷	ئەولادى حاجى شیخ ئەحمەد .

سەفەرى حاجى شىيخ ئەحمەد بۆ ئەستەموول و بۆ حەج .	۲۷۷
نامەيەكى حاجى شىيخ ئەحمەد كە لە مەككەو بۆ شىيخ عومەر ضيائوددىنى نووسىو .	۲۷۹
يادى شىيخ نەجموددىنى كورى شىيخ عومەر ضيائوددىن .	۲۸۱
ژيانى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۱
ژيانى رۆژانەى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۲
دوورى شىيخ نەجموددىن لە دنياو دنياپەرستى .	۲۸۳
ژن و مندالى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۴
چەند نموونەيەكى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۷
چەند نامەيەكى شىيخ نەجموددىن .	۲۹۶
نامەى يەكەم - بۆ حاجى باباى تالشىى نووسىو .	۲۹۷
نامەى دووھەم - بۆ حاجى شىيخ عارفى قزىراتى نووسىو .	۲۹۷
نامەى سێھەم - ديسان بۆ حاجى شىيخ عارفى قزىراتى نووسىو .	۲۹۸
نامەى چوارەم - ديسان بۆ حاجى شىيخ عارفى نووسىو .	۲۹۹
نامەى پێنجەم - لەبارەى حاجى شىيخ عارفەو بۆ موريدانى قزىراتى نووسىو .	۳۰۰
نامەى شەشەم - ديسان بۆ حاجى شىيخ عارفو موريدانى قزىراتى نووسىو .	۳۰۰
نامەى حەوتەم - بۆ يەكێ لە دۆستانى نووسىو بۆ پرسە .	۳۰۱
نامەى هەشتەم - بۆ مەحمود ئەديب ئەفەندى نووسىو لە خانەقين .	۳۰۲
نامەى نۆھەم - ديسان بۆ مەحمود ئەديب ئەفەندى نووسىو .	۳۰۳
نامەى دەھەم - نازانم بۆ كىي نووسىو .	۳۰۴
نامەى يازدەھەم - بۆ نووروددىنى كورى نووسىو .	۳۰۵
وەسپەتى شىيخ نەجموددىن ، بۆ نووروددىنى كورى نووسىو .	۳۰۶
يادى شىيخ ئەلاؤددىنى كورى شىيخ عومەر ضيائوددىن .	۳۰۸
ژيانى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۰۸
بيارە لە سەردەمى شىيخ ئەلاؤددىندا .	۳۱۱
سەفەرەكانى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۱۳
ژن و منالى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۱۴
كوچى دوايى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۱۵
وەسپەتى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۱۶
پاشبەند .	۳۱۹

لاپەرە	بابەت
۳۲۱	ئىجازەنامە يەككى خەلافەت لەلایەن شىيخ عوتمان سىراجوددینەوہ بۆ يەككى لە خەلیفەکانى .
۳۲۳	چەند پارچە شىعەرىكى تىرى حاجى شىيخ عەبدولرەحمان ئەبۇلەوہ فا .
۳۳۴	دوو نامەى تىرى شىيخ عومەر ضىائۇددىن .
۳۳۴	نامەى يەكەم — بۆ مۇظەففەروددىن شای قاجارى نووسىوہ .
	نامەى دووہەم — لە وەلامى يەحىاى مەعرىفەتدا نووسىوہ .
۳۳۷	ئىجازەنامە يەككى خەلافەت لەلایەن شىيخ عومەر ضىائۇددینەوہ بۆ يەككى لە خەلیفەکانى .
۳۴۱	بەشى دووہەم — ھەندى لە موریدو مەنسووبە ديارەکانى شىيخە نەقشبەندى يەككى ھەورامان .
۳۴۳	يادى مەلا حامیدى کاتب .
۳۵۲	يادى حاجى مەلا ئەحمەدى نۆدشەيى .
۳۶۲	يادى سەيید عەبدولرەحیمى مەشھور بە مەولەوى .
۳۶۲	ژیانى مەولەوى .
۳۶۷	ئەو کتیبانەى مەولەوى دایناون .
۳۷۰	سەفەرى مەولەوى بۆ ئەملاو ئەولا .
۳۷۶	پتوہندى رۆحى مەولەوى .
۳۷۷	چەردەيەك لەبارەى ژيانى کۆمەلایەتیی مەولەوى يەوہ .
۳۷۸	خیزان و منالى مەولەوى .
۳۸۰	دۆستانى مەولەوى [ئەحمەد پاشاى بابان . موحەممەد پاشاى جاف . مەحمۇود پاشاى جاف . عوتمان پاشاى جاف . مەحمۇود بەگى جاف . رەزاقولى خان . غولامشا خان . مەلا موحەممەد صالحى فەخرولعولەما . مەلا مەحمۇودى دىشەيى . شىيخ عەبدولقادرى موھاجىرو براکانى . حاجى مەلا ئەحمەدى نۆتەشەيى . شىيخ عەزىزى جانەوہرەيى . ئەحمەد بەگى کۆماسنى . مەلا نىظام . شىيخ یوسفى نۆسمەيى . مەلا عەبدولرەحیمى نجارى . شىيخ عەبدوللای داخى . شىيخ ھەسەنى سازانى . شىيخ مۆمنى سازانى . مەلا یوونس . سەيید عەبدولصەمەدى خانەگایى . حاجى مەحمۇودى یارودیس . مەلا فەتاحى جەبارى] .
۴۲۳	نامەکانى مەولەوى .
۴۲۴	نامەى يەكەم — بۆ شىيخ عوتمان سىراجوددینى نووسىوہ .

- ۴۲۴ نامەى دووھەم — بۆ شىيخ موخەممەد بەھائوددىنى كورى شىيخ عوتمان سىراجوددىنى نووسىوۋە لە ۋەلامى نامەيدا .
- ۴۲۶ نامەى سىيھەم — بۆ شىيخ موخەممەد بەھائوددىنى نووسىوۋە لە ۋەلامى نامەيەكيا .
- ۴۲۷ نامەى چوارەم — بۆ شىيخ عەلى حوساموددىنى نووسىوۋە .
- ۴۲۷ نامەى پىنجەم — بۆ كاڭ ئەخمەدى شىيخى نووسىوۋە .
- ۴۲۸ نامەى شەشەم — بۆ شىيخ عەزىزى جانەۋەرەيى نووسىوۋە .
- ۴۲۹ نامەى خەوتەم — بۆ مەلا موخەممەد صالحى فەخرولعولەماي نووسىوۋە .
- ۴۴۱ نامەى ھەشتەم — بۆ شىيخ موخەممەد جەسىمى مەردۆخى نووسىوۋە .
- ۴۴۶ نامەى نۆھەم — بۆ فەرھاد مىرزاي والىي سەنى نووسىوۋە .
- ۴۵۶ نامەى دەھەم — بۆ موختەمەدوددەۋلە فەرھاد مىرزاي نووسىوۋە .
- ۴۵۷ نامەى يازدەھەم — لە ۋەلامى حوسامولسەلتەنەدا نووسىوۋە .
- ۴۵۹ نامەى دوانزەھەم — بۆ عەلى ئەكبەر خانى شەرەفمولى نووسىوۋە .
- ۴۶۱ نامەى سىازدەھەم — بۆ مەحمۇد پاشاي جافى نووسىوۋە .
- ۴۶۴ نامەى چواردەھەم — بۆ مەحمۇد پاشاي جافى نووسىوۋە .
- ۴۶۵ نامەى پانزدەھەم — بۆ مەحمۇد پاشاي جافى نووسىوۋە .
- ۴۶۷ نامەى شانزدەھەم — بۆ مەحمۇد پاشاي جافى نووسىوۋە .
- ۴۶۷ نامەى خەقدەھەم — بۆ مەحمۇد پاشاي جافى نووسىوۋە .
- ۴۶۹ نامەى ھەژدەھەم — بۆ حاجى مەحمۇدى ياروھىسى خەزىنەدارى مەحمۇد پاشاي جافى نووسىوۋە .
- ۴۷۱ نامەى نۆزدەھەم — بۆ حاجى مەحمۇدى ياروھىسى نووسىوۋە .
- ۴۷۲ نامەى بىستەم — بۆ سەيىد عەبدوللاي كورى نووسىوۋە .
- ۴۷۴ نامەى بىستۈيەكەم — بۆ سەيىد عەبدوللاي كورى نووسىوۋە .
- ۴۷۴ نامەى بىستودوۋەم — بۆ خەبىبوللا خانى قوبادىيى نووسىوۋە .
- ۴۷۵ نامەى بىستوسىيھەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوۋە .
- ۴۷۸ نامەى بىستوچوارەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوۋە .
- ۴۷۹ نامەى بىستوپىنجەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوۋە .
- ۴۷۹ نامەى بىستوشەشەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوۋە .
- ۴۸۰ نامەى بىستوخەوتەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوۋە .
- ۴۸۰ نامەى بىستوھەشتەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوۋە .
- ۴۸۰ نامەى بىستونۆھەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوۋە .
- ۴۸۱ نامەى سىيەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوۋە .
- ۴۸۲ نامەى سىۋيەكەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوۋە .

لاپەرە	بابەت
۴۸۲	نامەى سى و دوو دەم — نازانم بۆ كىي نووسىوھ .
۴۸۳	نامەى سى و سىيەم — نازانم بۆ كىي نووسىوھ .
۴۸۳	نامەى سى و چوارەم — نازانم لە وەلامى كىدا نووسىوھ .
۴۸۴	نامەى سى و پىنجەم — نازانم بۆ كىي نووسىوھ .
۴۸۴	نامەى سى و شەشەم — نازانم لە پرسەى كىدا بۆ كىي نووسىوھ .
۴۸۵	نامەى سى و حەوتەم — نازانم بۆ كىي نووسىوھ .
۴۸۵	نامەى سى و هەشتەم — نازانم بۆ كىي نووسىوھ .
۴۸۶	لە پشتى كىيىكى دۆستىكى نووسىوھ .
۴۸۶	دوو پارچە شىعرى مەولەوى بە فارسى لە لاواندەوھى شىخ عەبدولرەحمانى خالصى تالەبانىدا .
۴۸۸	يادى ئەحمەد پرىسى .
۴۹۸	يادى شىخ عەبدوللاى مرادوھىس .
۵۰۰	يادى شىخ عەبدوللاى قوطبى قەرەداغى .
۵۰۲	يادى سەيىد شاكرەمى تاوھەتۆزى .
۵۰۳	يادى شىخى بورھان .
۵۰۵	يادى حاجى شىخ ئەبووبەكرى مەولېرى .
۵۰۶	يادى شىخ نەبىيى ماويلېرى رەواندزى .
۵۰۹	يادى حاجى شىخ ئەمىنى خال .
۵۱۱	يادى مەلا ئىبراھىمى بيارە .
۵۱۳	يادى حاجى سەيىد حەسەنى چۆرى .
۵۱۷	يادى مەلا عەبدولقادىرى مودەرىسى بيارە .
۵۲۲	يادى حاجى مەلا عەبدوللاى پەسوئ .
۵۲۴	يادى مەلا عەبدولرەحىمى چروستانەيى .
۵۲۶	يادى مەلا قادىرى مەلا مۆمن .
۵۳۲	يادى شىخ مەرووفى نىرگسەجارى .
۵۳۹	يادى مەلا عەبدوللاى جەلىي كۆيى .
۵۴۱	يادى شىخ سەلىمى تەختەيى .
۵۶۱	يادى شىخ عەزىزى تەختەيى .
۵۶۵	يادى شىخ موحەممەد ئەمىنى مەولېرى .
۵۶۸	يادى مەلا مەھمۇدى باكى .
۵۷۱	يادى مەلا مەجىدى پىش نوئىرى خانەقاي بيارە .
۵۷۴	يادى حاجى مەلا موحەممەدى جوانرۆيى .

-
۵۷۵	يادی مه‌لا عەبدوللای عەبابەیلێ یی •
۵۷۷	يادی مه‌لا بەهائوددینی پیش‌نوێژی خانەقای بیارە •
۵۷۸	يادی مامۆستا شێخ عومەری ئیبنولقەرەداغی •
۵۸۴	يادی شێخ موصەللەقای موفتیی هەڵەبجە •
۵۸۶	يادی شێخ عەبدوللەطیفی قەرەداغی •
۵۸۸	يادی مه‌لا حەمەسەعیدی عەبابەیلێ یی •
۵۸۹	يادی شێخ موحیی‌دینی قزلبلاخی •
۵۹۱	يادی شێخ بابارەسووتی بێدەنی •
۶۱۸	يادی شێخ عەبدولکەریمی ئەحمەدبەرنە •
۶۳۰	يادی مه‌لا قادری سوّفی •
۶۳۳	يادی مه‌لا مەحموودی بێخود •

پیرستی بهرگی به که می (یادی مەردان)

وه ختی خۆی که بهرگی به که می ئەم کتیبەمان لە چاپدا ، ئەو هەمان بە سەردا
تێپەری که پیرستی بۆ بنووسین ، هەرچەند زۆریش پێویستە . ئیستا کهوا
بە یارمەتی خوا لە بهرگی دوو هەمیشی ئەبێنەوه ، لەبەر ئەوه که تیکرا زۆر بهی
ئەوانە ی بهرگی به که میان دەسگیربوو بەدوای بهرگی دوو هەمیشیا ئەگەرین و
هەردوو بهرگەکیان لا ئەبێ ، واما نادانا شتیکی بێ جێ نابێ ئەگەر لە داوێنی
ئەم بهرگەوه پیرستی بهرگی به که می لە چاپ بدەین چونکه هەرچۆن بێ بۆ
بەشی لە خەڵکە که سوودمەند ئەبێ .

مەولانا خالیدی نەقشبەندی .	٦
مەولانا و بن و بنەچە ی .	٧
سەردەمی منالی و تازه پێگە یشتنی مەولانا .	٨
خوێندنی مەولانا .	٨
کورتە یەك لەبارە ی مامۆستاکانی مەولانا و رشتە ی سەنەدی ئێجازە یانەوه .	١٢
باسی سەفەری مەولانا بۆ حەج و زیارەتی ئارامگای پێغەمبەر دروودی خوا ی لی بێ .	٢٣
چوونی مەولانا لە گەل دەرویش مو حەممەددا بۆ دیهلی .	٢٧
گەڕانەوه ی مەولانا بۆ کوردستان .	٣٢
سەفەری دوو هەمی مەولانا لە سوله یمانی یهوه بۆ بەغدا .	٣٥
گەڕانەوه ی جاری دوو هەمی مەولانا لە بەغداوه بۆ سوله یمانی .	٣٨
کوچ کردنی مەولانا بۆ جاری سیتهم بۆ بەغدا و دواسە فەری لە بەغداوه بۆ هەورامان و کوچی یە کجاری ی لهو یوه بۆ شام .	٤١
گە یشتنە شامی مەولانا .	٥٠
سەفەری مەولانا بۆ قودس و سەفەری دوو هەمی بۆ حەج و زیارەتی ئارامگای پێغەمبەر (د) .	٥٢
کوچی دوا یی مەولانا .	٥٣
وه سیه تی مەولانا .	٥٤
جێ نشینەکانی مەولانا .	٥٥

باسى ئەوانەى مەولانايان لاواندوۋەتەۋە پاش ۋەفات كردنى .	۵۹
رشتەى ئىجازەى مەلایەتیی مەولانا .	۶۱
باسى دەرس و تەۋەى مەولانا .	۶۴
ئەۋ كىتەبەنەى كە مەولانا دایناۋن .	۷۰
ئەۋ كىتەبەنەى لە ستایشى پایەى مەولانادا نووسراۋن .	۷۲
چەردەيەك لە مەناقىبى مەولانا .	۷۹
عیززەتى نەفس و لەدنیا دوۋورى و دەس بىلاۋى مەولانا .	۸۰
خەلىفەكانى مەولانا .	۸۳
ئەحوال و مەناقىبى ئەۋ خەلىفەنەى مەولانا كە ئاگام لە ئەحوال و مەناقىبەنە .	۸۷
مەناقىبى ئەۋ خەلىفەنەى مەولانا لە غەبرى كورد كە ئاگام لە مەناقىبەنە .	۱۰۱
مەنسۋوبەكانى مەولانا .	۱۱۵
زنجىرەى تەرىقەتى مەولانا .	۱۲۴
تەرىقەتى نەقشبەندى .	۱۲۷
تەرىقەت چىيەۋ بۆچى پىۋىستە ؟	۱۲۹
بۆچى ناۋى تەرىقەت لەناۋ ئەصحابەۋ تابىعەندا نەبوۋ ؟	۱۳۲
بۆچى بە ئەھلى تەسەۋۋۇف ئەلەين (ئەھلى تەسەۋۋۇف) ؟	۱۳۴
ئەۋكەسانەى ئادەمىزاد لە ھاۋرىيەتى يانەۋە پى ئەگات .	۱۳۵
ئادابى پىرەۋانى تەرىقەتى نەقشبەندى .	۱۳۵
ئادابى مورىد لەگەل مورشىدەكەيدا .	۱۳۸
ھۆيەكانى گەشتن بە خوا لای نەقشبەندىيەكان .	۱۳۹
شىۋەى خەتم لە تەرىقەتى نەقشبەندىدا .	۱۴۵
نامەكانى مەولانا خالىدى نەقشبەندى .	۱۴۹
نامەى يەكەم - بۆ يەككى لە گەۋرە پىاۋانى نووسىۋە لە ۋەلامى نامەى ئەۋدا .	۱۵۱
نامەى دوۋەھەم - بۆ يەككى لە خاۋەن پایەكانى بابان .	۱۵۲
نامەى سىيەھەم - بۆ مەلا موحەممەدى ئىمام .	۱۵۳
نامەى چۈارەم - بۆ برادەرىكى نەخۋش كەۋتۋى نووسىۋە .	۱۵۴
نامەى پىنجەم - بۆ حوسەين چاۋەش .	۱۵۴
نامەى شەشەم - لە ۋەلامى يەككى لە گەۋرە پىاۋاندا .	۱۵۵
نامەى ھەۋتەم - بۆ ئەحمەد بەگ ناۋىكى نووسىۋە .	۱۵۶
نامەى ھەشتەم - بۆ لای يەككى لە گەۋرە پىاۋان .	۱۵۶

لاپەرە	بابەت
۱۵۷	نامەى نۆھەم — بۆ لای گەورەيەك .
۱۵۸	نامەى دەھەم — لە سەردەمى فەقىيەتیدا بۆ يەكئ لە گەورە گەورانى نووسیوه .
۱۵۹	نامەى یازدەھەم — بۆ يەكئ لە خۆشەويستانى خۆيى نووسیوه .
۱۶۰	نامەى دوازدەھەم — بۆ يەكئ لە دۆستانى خۆيى نووسیوه .
۱۶۰	نامەى سیازدەھەم — بۆ مەلا سولەيمان ناویكى نووسیوه كە فەقىي بووه .
۱۶۱	نامەى چواردەھەم — بۆ لای يەكئ لە میرە گەورەكان .
۱۶۲	نامەى یازدەھەم — بۆ لای میرى بابانى نووسیوه .
۱۶۳	نامەى شازدەھەم — بۆ يەكئ لە مامۆستا گەورەكانى خۆيى نووسیوه .
۱۶۳	نامەى حەقدەھەم — لە وەلامى نامەى پرسەى دۆستىكى گەورەیدا نووسیويه .
۱۶۴	نامەى هەژدەھەم — بۆ لای يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۵	نامەى نۆزدەھەم — بۆ لای يەكئ لە میرەكان .
۱۶۶	نامەى بیستەم — بۆ يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۶	نامەى بیستویەكەم — بۆ يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۷	نامەى بیستودووھەم — بۆ يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۸	نامەى بیستوسێھەم — بۆ يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۸	نامەى بیستوچوارەم — بۆ پرسە بۆ لای برادەرێك .
۱۷۰	نامەى بیستوپێنجەم — [بۆ مەحمود بەگى ئەورەحمان پاشای بابان].
۱۷۱	نامەى بیستوشەشەم — بۆ مەلا ئەحمەدى یاوزى نووسیوه .
۱۷۲	نامەى بیستوحەوتەم — لە سەردەمى مەلایەتیدا ، پاش سەفەرى حەج ، بۆ ئەورەحمان پاشای نووسیوه .
۱۷۳	نامەى بیستوھەشتەم — لە سەردەمى مەلایەتیدا بۆ ئەورەحمان پاشای بابانى نووسیوه .
۱۷۴	نامەى بیستونۆھەم — [بۆ سەید عەبدولقادرى زاواى] .
۱۷۵	نامەى سیھەم — لە وەلامى دۆستىکيا پاش گەرانەوہى لە هیندستان نووسیويه .
۱۷۶	نامەى سىویەكەم — بۆ يەكئ لە گەورەكانى شارى کۆيەى نووسیوه .
۱۷۷	نامەى سىودووھەم — بە زمانى داکیهوه لە وەلامى پىرۆزبایى هاتنەوہى مەولانادا بۆ دۆستىكى نووسیوه .
۱۷۸	نامەى سىوسێھەم — لە وەلامى دۆستىکدا كە داواى تەلقینى تەریقەتى لى کردووہ .

لاپەرە	بابەت
۱۷۹	نامەى سى وچوارەم — بۆ مىرىكى بابانى نووسیوه .
۱۸۰	نامەى سى وپینجەم — له سولهیمانىیهوه بۆ دۆستىكى نووسیوه له ههولیر .
۱۸۰	نامەى سى وشەشەم — بۆ سهید عەبدولقادرى حەیدەرى نووسیوه .
۱۸۱	نامەى سى وحهوتەم — [بۆ یهکى له میرزادهکانى بابان] .
۱۸۳	نامەى سى وههشتهم — [بۆ یهکى له میرزادهکانى بابان] .
۱۸۴	نامەى سى ونۆههه — [بۆ (یاوزى) و (عبدالعزيز)] .
۱۸۵	نامەى چلههه — بۆ خیزانى نووسیوه له سولهیمانى که بروا بۆ لای بۆ بهغدا .
۱۸۵	نامەى چلویهکهه — بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه لهبارەى ناردنى ژن و منالەکانیهوه بۆ بهغدا .
۱۸۶	نامەى چل و دووههه — بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۸۷	نامەى چل و سییهه — دیسان بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۸۷	نامەى چل و چوارەم — دیسانهوه بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۸۹	نامەى چل و پینجەم — له وهلامى نامەى دایکى و دوو خوشکهکهیدا .
۱۹۰	نامەى چل وشەشەم — بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۹۱	نامەى چل وحهوتەم — له بهغداوه بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۹۲	نامەى چل وههشتهم — له وهلامى نامەى سهید عەبدولقادرى زاوايدا نووسیویه .
۱۹۲	نامەى چل ونۆههه — بۆ شیخ مهحمودى خێوهتهیى نووسیوه .
۱۹۳	نامەى پهنجاههه — دیسانهوه بۆ شیخ مهحمودى خێوهتهیى نووسیوه .
۱۹۳	نامەى پهنجاویهکهه — ههه بۆ شیخ مهحمودى خێوهتهیى نووسیوه .
۱۹۴	نامەى پهنجاو دووههه — دیسانهوه بۆ شیخ مهحمودى خێوهتهیى نووسیوه .
۱۹۴	نامەى پهنجاو سییهه — له وهلامى نامەى یهکى له دۆستانا .
۱۹۵	نامەى پهنجاو چوارەم — له بهغداوه بۆ سلیمان ئاغای ئاموزای نووسیوه له سولهیمانى .
۱۹۶	نامەى پهنجاو پینجەم — له بهغداوه بۆ مهلامهحمود ناویكى نووسیوه .
۱۹۶	نامەى پهنجاو وشەشەم — بۆ شیخ مهحمود صاحیبى براى نووسیوه .
۱۹۷	نامەى پهنجاو وهوتەم — له وهلامى مریدیکیا که داواى پله بهرزبونیهوه لى کردوه .
۱۹۹	نامەى پهنجاو ههشتهم — بۆ پرسهلى کردن بۆ دۆستىكى نووسیوه .

لاپەرە	بابەت
۱۹۹	نامەى پەنجاونۆھەم – دیسانەوہ بۆ سەيید عەبدولقادرى زاواى نووسیوہ .
۲۰۳	نامەى شەستەم – بۆ دۆستىكى نووسیوہ کە خەبەرى داوہ تی ھەندى کتیبى فەوتاون .
۲۰۴	نامەى شەست و یەكەم – بۆ عوتمان بەگى براى مەحمود بەگ و کورى عەبدولرەحمان پاشاى بابانى نووسیوہ .
۲۰۵	نامەى شەست و دووھەم – بۆ عوتمان بەگى براى مەحمود پاشاى نووسیوہ .
۲۰۶	نامەى شەست و سیئەم – لە وەلامى یەكی لە گەورە پیاواندا .
۲۰۷	نامەى شەست و چوارەم – بۆ لای یەكی لە میرزادەکانى بابان .
۲۰۷	نامەى شەست و پینجەم – بۆ شیخ شەمسوددینى مریدی نووسیوہ .
۲۰۸	نامەى شەست و شەشەم – دیسانەوہ بۆ شیخ شەمسەددینى نووسیوہ .
۲۰۹	نامەى شەست و حەوتەم – بۆ یەكی لە مریدەکانى نووسیوہ .
۲۰۹	نامەى شەست و ھەشتەم – بۆ عوتمان بەگى براى مەحمود پاشاى نووسیوہ .
۲۱۲	نامەى شەست و نۆھەم – لە وەلامى یەكی لە گەورەکانى سولەيمانیدا .
۲۱۳	نامەى حەفتاھەم – لە وەلامى کەسیکدا کە داواى بەمەنسووب بوونى مەولانای کردووہ .
۲۱۴	نامەى حەفتاویەكەم – لە وەلامى دۆستىکيا کە بانگى کردووہ بچى بۆ لای .
۲۱۵	نامەى حەفتا و دووھەم – لە شیوہى گلەيى کردندا بۆ دۆستىكى نووسیوہ .
۲۱۵	نامەى حەفتا و سیئەم – لە وەلامى نامەى موحەممەد بەگدا .
۲۱۶	نامەى حەفتا و چوارەم – لە بەغداوہ بۆ عيسا بەگى نووسیوہ .
۲۱۷	نامەى حەفتا و پینجەم – بۆ شیخ عوتمان سیراجوددینى نووسیوہ .
۲۱۸	نامەى حەفتا و شەشەم – بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .
۲۱۹	نامەى حەفتا و حەوتەم – بۆ مەلا عەبدولرەحیمى زیارەتەيى نووسیوہ .
۲۲۰	نامەى حەفتا و ھەشتەم – بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .
۲۲۰	نامەى حەفتا و نۆھەم – دیسانەوہ بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .
۲۲۱	نامەى ھەشتاھەم – دیسانەوہ بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .
۲۲۲	نامەى ھەشتاویەكەم – ھەر بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .

نامەى ھەشتاودووھەم – بۆ مەلا موخەممەد ناویكى نووسیوہ .	۲۲۵
نامەى ھەشتاوسیئەم – بۆ فەقى موخەممەد ناویكى نووسیوہ .	۲۲۵
نامەى ھەشتاوچارەم – بۆ مەلا موخەممەدى ئەعرج .	۲۲۶
نامەى ھەشتاوپینجەم – بۆ حاجى ھەسەن ناوى موریدی نووسیوہ .	۲۲۶
نامەى ھەشتاوشەشەم – بۆ یەككى لە گەرەکانى کویەى نووسیوہ .	۲۲۷
نامەى ھەشتاوحەوتەم – بۆ خەلیفە یەككى خۆیى نووسیوہ .	۲۲۸
نامەى ھەشتاوهەشتەم – لە وەلامى ئىسماعیل ناویكى عەرزو حال نووسدا نووسیوہ .	۲۲۹
نامەى ھەشتاونۆھەم – بۆ شیخ عەبدولوەھبابى سووسیى نووسیوہ .	۲۳۰
نامەى نەوہ دەھەم – بۆ مەحمود صاحیبى براى نووسیوہ .	۲۳۱
نامەى نەوہ دو یەكەم – بۆ میرزا لوطفوللاى نووسیوہ .	۲۳۲
نامەى نەوہ دودووھەم – دیسانەوہ بۆ میرزا لوطفوللاى نووسیوہ .	۲۳۴
نامەى نەوہ دو سیئەم – دیسانەوہ بۆ میرزا لوطفوللاى نووسیوہ .	۲۳۵
نامەى نەوہ دو چوارەم – بۆ یەككى لە مەنسووبانى نووسیوہ .	۲۳۶
نامەى نەوہ دو پینجەم – لە وەلامى یەككى لە گەرە پیاواندا نووسیوہ .	۲۳۷
نامەى نەوہ دو شەشەم – بۆ ھەندى لە مەنسووبانى نووسیوہ .	۲۳۷
نامەى نەوہ دو حەوتەم – لە وەلامى یەككى لە مەلا گەرەکاندا نووسیوہ .	۲۳۸
نامەى نەوہ دو هەشتەم – بۆ یەككى لە مەنسووبانى نووسیوہ .	۲۳۹
نامەى نەوہ دونۆھەم – بۆ ھەسەن ئەفەندى ناویكى نووسیوہ .	۲۴۰
نامەى سەدەھەم – دیسان ھەر بۆ ھەسەن ئەفەندى نووسیوہ .	۲۴۱
نامەى سەدو یەكەم – بۆ یەككى لە مەنسووبەکانى نووسیوہ .	۲۴۲
نامەى سەدو دووھەم – بۆ مەلا مەحمودى جوانرۆیى نووسیوہ .	۲۴۳
نامەى سەدو سیئەم – بۆ مەلا رەسوولى کویى و ھەندى دۆستانى کویەى نووسیوہ .	۲۴۴
نامەى سەدو چوارەم – بۆ سەید ئىسماعیلی ھەنارانى نووسیوہ .	۲۴۴
نامەى سەدو پینجەم – بۆ یەككى لە دۆستانى نووسیوہ .	۲۴۵
نامەى سەدو شەشەم – بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .	۲۴۶
نامەى سەدو حەوتەم – بۆ مەحمود چاوەشى نووسیوہ .	۲۴۷
نامەى سەدو هەشتەم – بۆ مەحمود بەگى صاحبقرانى نووسیوہ .	۲۴۷
نامەى سەدو نۆھەم – بۆ عومەر بەگى فەرماندارى گولەنەبەرى نووسیوہ .	۲۴۸
نامەى سەدو دەھەم – بۆ یەككى لە میرەکانى نووسیوہ .	۲۴۸
نامەى سەدو یازدەھەم – بۆ فەرمانرەوای خورمالى نووسیوہ .	۲۴۹

لاڀهړه	بابهت
۲۴۹	نامه‌ی صه‌دو دوازدهه‌هم — بۆ ئیسماعیل به‌گ ناویکی نووسیوه .
۲۵۰	نامه‌ی صه‌دو سیازدهه‌هم — له وه‌لامی هه‌ندی له مه‌نسووبانیدا .
۲۵۱	نامه‌ی صه‌دو چوارددهه‌هم — بۆ سه‌ید زه‌کیی کوچک‌چهرمووی لای سنه‌ی نووسیوه .
۲۵۱	نامه‌ی صه‌دو پازدهه‌هم — بۆ یه‌کی له دۆستانی نووسیوه .
۲۵۲	نامه‌ی صه‌دو شانزدهه‌هم — بۆ یه‌کی له مه‌نسووبانی نووسیوه .
۲۵۳	نامه‌ی صه‌دو حه‌قدهه‌هم — بۆ یه‌کی له مه‌لا گه‌وره‌کانی نووسیوه .
۲۵۴	نامه‌ی صه‌دو هه‌ژدهه‌هم — بۆ شیخ‌عه‌لی نووسیوه .
۲۵۴	نامه‌ی صه‌دو نۆزدهه‌هم — له وه‌لامی یه‌کی له دۆستانا نووسیویه .
۲۵۵	نامه‌ی صه‌دو بیستم — بۆ شیخ ئیسماعیلی نووسیوه .
۲۵۶	نامه‌ی صه‌دو بیست‌ویه‌که‌م — بۆ پروت‌ئاغا ناویکی نووسیوه .
۲۵۶	نامه‌ی صه‌دو بیست‌ودوووه‌هم — بۆ یه‌کی له دۆستانی نووسیوه .
۲۵۷	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وسپه‌هم — بۆ یونس‌ئاغای مۆرداری نووسیوه .
۲۵۷	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وچواره‌م — بۆ مه‌لا موحه‌مه‌دو مه‌لا موصله‌فای کورانی مه‌لا جه‌لالی خورمالی نووسیوه .
۲۵۷	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وپینجه‌م — پاش گه‌رانه‌وه‌ی له به‌غداوه بۆ سوله‌یمانی بۆ دۆستانی به‌غداي نووسیوه .
۲۵۸	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وشه‌شه‌م — بۆ دۆستیکی نووسیوه .
۲۵۹	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وحه‌وته‌م — بۆ لای حه‌مه‌خانی برای نووسیوه .
۲۵۹	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وهه‌شته‌م — بۆ (عه‌ره‌ب) ناویکی نووسیوه .
۲۶۰	نامه‌ی صه‌دو بیست‌ونۆحه‌م — بۆ یه‌کی له دۆستانی نووسیوه .
۲۶۰	نامه‌ی صه‌دو سپه‌هم — بۆ ئیسماعیل‌ئاغاو فه‌قی ره‌سوول ناوی نووسیوه .
۲۶۱	نامه‌ی صه‌دو سی‌ویه‌که‌م — بۆ سلیمان به‌گی نووسیوه .
۲۶۱	نامه‌ی صه‌دو سی‌ودوووه‌هم — بۆ یه‌کی له دۆستانی نووسیوه .
۲۶۲	نامه‌ی صه‌دو سی‌وسپه‌هم — بۆ عه‌بدولکه‌ریم ناویکی مه‌نسووبی نووسیوه .
۲۶۳	نامه‌ی صه‌دو سی‌وچواره‌م — بۆ ئیسماعیل‌ئاغای نووسیوه .
۲۶۴	نامه‌ی صه‌دو سی‌وپینجه‌م — بۆ مه‌لا عه‌بدولغه‌فوور ئه‌فه‌ندی ناوی قازی به‌سره‌ی نووسیوه .
۲۶۴	نامه‌ی صه‌دو سی‌وشه‌شه‌م — بۆ سه‌ید عه‌بدولقادر و سه‌ید ئیسماعیلی نووسیوه .
۲۶۵	نامه‌ی صه‌دو سی‌وحه‌وته‌م — بۆ یه‌کی له میرانی بابانی نووسیوه .

- ۲۶۶ نامەى سەدو سىوھەشتەم — بۆ سەيىد عەبدولقادىرى نووسىوھ .
- ۲۶۶ نامەى سەدو سىوونۆھەم — بۆ حاجى ئەحمەد ئەفەندى نووسىوھ .
- ۲۶۷ نامەى سەدو چلەم — بۆ دوو مەنسووبى خۆى نووسىوھ كە ناويان فەردى ئەفەندى و خالىد ئەفەندى بووھ .
- ۲۶۸ نامەى سەدو چلويەكەم — بۆ يەككى لە مەنسووبەكانى نووسىوھ .
- ۲۷۰ نامەى سەدو چلودووهەم — بۆ شىخ عەلى قاضى نووسىوھ لە سولەيمانى .
- ۲۷۱ نامەى سەدو چلوسىتەم — بۆ يەككى لە مەنسووبەكانى نووسىوھ .
- ۲۷۲ نامەى سەدو چل و چوارەم — بۆ ئىسحاق بەگ ناويكى نووسىوھ .
- ۲۷۲ نامەى سەدو چل و پىنجەم — بۆ مەحمود پاشاى بابانى نووسىوھ .
- ۲۷۵ نامەى سەدو چل و شەشەم — بۆ عوتمان بەگى نووسىوھ .
- ۲۷۶ نامەى سەدو چل و حەوتەم — بۆ يەككى لە مەلا گەورەكانى نووسىوھ .
- ۲۷۷ نامەى سەدو چل و هەشتەم — بۆ ھەندى لە دانىشتووانى خانەقاى نووسىوھ .
- ۲۷۸ نامەى سەدو چل و نۆھەم — بۆ مەلا مەحمودى بازىيانى نووسىوھ .
- ۲۷۹ نامەى سەدو پەنجاھەم — بۆ كورى حەسەن ئەفەندى شەھىدى نووسىوھ .
- ۲۸۱ نامەى سەدو پەنجاويەكەم — بۆ مەنسووبەكانى سەئى نووسىوھ .
- ۲۸۳ نامەى سەدو پەنجاودووهەم — بۆ دۆستىكى نووسىوھ .
- ۲۸۳ نامەى سەدو پەنجاوسىتەم — بۆ يەككى لە مەلا گەورەكانى نووسىوھ .
- ۲۸۴ نامەى سەدو پەنجاوچوارەم — ديارنى يە بۆ كىي نووسىوھ .
- ۲۸۵ نامەى سەدو پەنجاوپىنجەم — بۆ پرسەلىي كردن بۆ مەلا ھىدايەتوڭلاى ھەوليرى نووسىوھ .
- ۲۸۶ نامەى سەدو پەنجاوشەشەم — بۆ يەككى لە مەنسووبانى نووسىوھ .
- ۲۸۷ نامەى سەدو پەنجاوحەوتەم — بۆ پرسەلىي كردن بۆ مەلا ھىدايەتوڭلاى ھەوليرى نووسىوھ .
- ۲۸۸ نامەى سەدو پەنجاوهەشتەم — بۆ يەككى لە مەنسووبانى نووسىوھ .
- ۲۸۹ نامەى سەدو پەنجاونۆھەم — لە شامەوھ بۆ شىخ عەلى قاضى سولەيمانى نووسىوھ .
- ۲۹۰ نامەى سەدو شەستەم — بۆ حاجى ئەحمەدى حاجى سەلمانى نووسىوھ .
- ۲۹۱ نامەى سەدو شەستويەكەم — بۆ ئامۆژگارى كردنى مريدىكى خۆى نووسىوھ .
- ۲۹۲ نامەى سەدو شەستودووهەم — بۆ يەككى لە مەنسووبانى نووسىوھ .

۲۹۳	نامەى سەدو شەست و سێهەم — بۆ لای عوتمان بەگى براى مەحمود پاشای بابانى نووسیوه .
۲۹۷	نامەى سەدو شەست و چوارەم — بۆ یەكێ لە دۆستانی خۆى نووسیوه .
۲۹۸	نامەى سەدو شەست و پێنجەم — بۆ عەبدولكەرىم ناویكى مەنسووبى نووسیوه .
۲۹۹	نامەى سەدو شەست و شەشەم — بۆ مەلایە حىای مزوورى نووسیوه .
۳۰۰	نامەى سەدو شەست و حەوتەم — بۆ خواجە عىسای نووسیوه .
۳۰۱	نامەى سەدو شەست و هەشتەم — بۆ مەلایە موحەممەد ناویكى نووسیوه .
۳۰۱	نامەى سەدو شەست و نۆهەم — بۆ لای یەكێ لە دۆستانی نووسیوه .
۳۰۲	نامەى سەدو حەفتاهەم — بۆ فەقێ عىسای نووسیوه .
۳۰۳	نامەى سەدو حەفتاویەكەم — بۆ سەید طاهاى نەهریى نووسیوه .
۳۰۳	نامەى سەدو حەفتاودووھەم — بۆ یەكێ لە مەنسووبانى نووسیوه .
۳۰۴	نامەى سەدو حەفتاوسێهەم — بۆ ئىسماعیل ناویكى نووسیوه .
۳۰۵	نامەى سەدو حەفتا و چوارەم — بۆ شێخ موحەممەدى فیراقى نووسیوه .
۳۰۵	نامەى سەدو حەفتا و پێنجەم — دیسانەو بۆ شێخ موحەممەدى فیراقى نووسیوه .
۳۰۶	نامەى سەدو حەفتا و شەشەم — بۆ یەكێ لە مەنسووبانى خۆى نووسیوه .
۳۰۷	نامەى سەدو حەفتا و حەوتەم — بۆ یەكێ لە دۆستانی نووسیوه .
۳۰۷	نامەى سەدو حەفتا و هەشتەم — بۆ چوار دۆستى خۆى نووسیوه .
۳۰۸	نامەى سەدو حەفتا و نۆهەم — بۆ فەیزوللا ئەفەندى نووسیوه لە ئەستەموول .
۳۰۹	نامەى سەدو هەشتاهەم — دیسانەو بۆ شێخى فیراقى نووسیوه .
۳۱۰	نامەى سەدو هەشتاویەكەم — بۆ مەلایە عەبدولرەحمان ناویكى نووسیوه .
۳۱۱	نامەى سەدو هەشتاودووھەم — بۆ یەكێ لە دۆستان و مەنسووبانى نووسیوه .
۳۱۳	نامەى سەدو هەشتاوسێهەم — بۆ مەلایە عەبباسى کۆبى نووسیوه .
۳۱۳	نامەى سەدو هەشتا و چوارەم — بۆ لای شێخ موحەممەدى فیراقى نووسیوه .
۳۱۴	نامەى سەدو هەشتا و پێنجەم — بۆ یەكێ لە دۆستانی نووسیوه .
۳۱۵	نامەى سەدو هەشتا و شەشەم — بۆ سەید عەبدوللای حەیدەرى نووسیوه .

لاپەرە	بابەت
۳۱۷	نامەى سەدو هەشتاوحەوتەم - بۆ يەكئى لە دۆستە تايبەتى يەکانى نووسیوه .
۳۱۸	نامەى سەدو هەشتاوههشتەم - بۆ میرزا عەبدولوهههەبى موشىلمەمالىكى شای ئىترانى نووسیوه .
۳۲۰	نامەى سەدو هەشتاونۆهەم - بۆ ئاغا عەبدولفەنى ناویكى نووسیوه .
۳۲۲	نامەى سەدو نهوهدههم - بۆ پرسە بۆ دۆستىكى نووسیوه .
۳۲۴	نامەى سەدو نهوهدويهکەم - بۆ شاھ عەبدوللای دیهلەوی نووسیوه .
۳۲۹	نامەى سەدو نهوهدودوههم - بۆ مەنسووبەکانى شارى هەولسىرى نووسیوه .
۳۳۰	نامەى سەدو نهوهدوسىیههم - بۆ يەكئى لە گەورە گەورانى نووسیوه .
۳۳۱	نامەى سەدو نهوهدوچوارەم - بۆ موخەممەد ناویكى كۆنە فەقىتى خۆى نووسیوه .
۳۳۱	براىى نامەى مەولاناو دەرویش موخەممەد ناویك .
۳۳۳	نامە عەرەبى يەکانى مەولانا .
۳۳۳	الرقعة الاولى - الى مقام النبي صلى الله عليه وسلم .
۳۳۴	الرقعة الثانية كتبها جوابا على سؤال بعض العلماء .
۳۳۶	الرقعة الثالثة - كتبها الى اخيه الشيخ محمود صاحب اطفاء لخلاف وقع بين علماء السليمانية .
۳۳۸	الرقعة الرابعة - ارسلها الى خلفائه في استانبول .
۳۴۵	الرقعة الخامسة - كتبها الى السيد اسماعيل البرزنجي الكونه كوتري خليفته في المدينة المنورة .
۳۴۷	الرقعة السادسة - كتبها بحق اخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب انتصارا للحق واستفتاء من اهل الصدق .
۳۴۹	الرقعة السابعة - كتبها الى مريده عبدالله باشا حاكم ايالة عكا ، مرشدا له الى الاستسلام لما جرى عليه القضاء والقدر .
۳۵۱	الرقعة الثامنة - كتبها من الشام الى مخلصه مكي زاده مصطفى عاصم افندي شيخ الاسلام في استانبول .
۳۵۳	الرقعة التاسعة - كتبها الى داود باشا والي بغداد .
۳۵۶	الرقعة العاشرة - الى خلفائه في مدينة السلام بغداد .
۳۵۸	الرقعة الحادية عشرة - الى خليفته في بيت الله الحرام الملا احمد الكردي الهكاري .
۳۵۹	الرقعة الثانية عشرة - كتبها الى خليفته الملا رسول في بلدة ساوجبلاغ (مهاباد) .

لاپهره	بابهت
۳۶۰	الرقعة الثالثة عشرة - كتبها من دمشق الى نجيب افندي في استانبول .
۳۶۱	الرقعة الرابعة عشرة - كتبها الى الشيخ معروف النودهي ، عندما طلب منه طرد احد اهل الطريقة من باب ارشاده .
۳۶۱	الرقعة الخامسة عشرة - كتبها الى مولانا يحيى المزوري جوابا له على طلبه .
۳۶۳	الرقعة السادسة عشرة - كتبها جوابا الى العلامة الملا يحيى العمادي المزوري .
۳۶۳	الرقعة السابعة عشرة - كتبها الى نجيب باشا .
۳۶۴	الرقعة الثامنة عشرة - كتبها الى بعض منتسبي الطريقة الخالدية وخلفائها في استانبول .
۳۶۵	الرقعة التاسعة عشرة - كتبها الى عيني افندي احد رجال طريقته في استانبول .
۳۶۶	الرقعة العشرون - كتبها من دمشق الى بغداد جوابا الى الشيخ ملا علي السويدي .
۳۶۷	الرقعة الحادية والعشرون - كتبها الى الحاج حسين افندي خليفته بملاطية .
۳۶۷	الرقعة الثانية والعشرون - كتبها الى الملا يحيى المزوري .
۳۶۷	الرقعة الثالثة والعشرون - كتبها الى خليفته في كويسنجاق الشيخ الملا عبدالله الجلي .
۳۶۹	الرقعة الرابعة والعشرون - كتبها الى مريديه في قرية التل من اعمال دمشق .
۳۷۰	الرقعة الخامسة والعشرون - كتبها الى خليفته وخطيب جامع تكيته الشيخ ابي بكر البغدادي نزيل دمشق .
۳۷۱	الرقعة السادسة والعشرون كتبها من دمشق الى السليمانية لشقيقه الشيخ محمود صاحب لما اذن له باداء فريضة الحج وذلك سنة ۱۲۳۹ ، يوصيه فيها بما يلزمه .
۳۷۲	الرقعة السابعة والعشرون - كتبها الى مولانا الحاج عبد المؤمن البخاري في بلد الله الحرام .
۳۷۳	الرقعة الثامنة والعشرون - كتبها الى العلامة الشيخ عبدالله جلي زاده في كويسنجق .
۳۷۳	الرقعة التاسعة والعشرون - كتبها من دمشق الى استانبول جوابا الى مريده محمد نجيب افندي .

لاپهره	بابهت
۳۷۴	الرقعة الثلاثون - كتبها الى السيد عبدالقادر الحيدري القاضي بالبصرة .
۳۷۵	الرقعة الحادية والثلاثون - كتبها الى الشيخ عبدالله الفردي خليفته في القدس الشريف .
۳۷۷	الرقعة الثانية والثلاثون - كتبها الى خليفته الشيخ اسماعيل الشرواني .
۳۷۷	الرقعة الثالثة والثلاثون - كتبها الى السيد اسعد صدرالدين الحيدري مفتي الحنفية ببغداد .
۳۷۸	الرقعة الرابعة والثلاثون - كتبها لبعض اساتذته ايام التحصيل .
۳۷۹	الرقعة الخامسة والثلاثون - كتبها الى مريده نجيب باشا .
۳۷۹	الرقعة السادسة والثلاثون - كتبها الى السيد عبدالقادر افندي الحيدري .
۳۸۱	الرقعة السابعة والثلاثون - كتبها الى العلامة السيد عبدالقادر افندي الحيدري .
۳۸۲	الرقعة الثامنة والثلاثون - كتبها الى خليفته السيد عبيدالله الحيدري .
۳۸۳	الرقعة التاسعة والثلاثون - كتبها الى العلامة صدرالدين محمد اسعد افندي الحيدري الماوراني .
۳۸۴	الرقعة الاربعون - كتبها من السليمانية الى داود باشا والي بغداد .
۳۸۵	الرقعة الحادية والاربعون - كتبها جوابا الى السيد عبدالقادر افندي الحيدري قاضي البصرة .
۳۸۶	الرقعة الثانية والاربعون - كتبها من الشام الى جلي زاده مولانا الشيخ عبدالله الجلي ابن كاكي جلي خليفته في قسبة كويسنجق .
۳۸۷	الرقعة الثالثة والاربعون - كتبها الى خليفتين من خلفائه في بغداد للاعتناء بارشاد السيد عبدالعزيز الكيلاني نقيب بغداد في طريقة اسلافه .
۳۸۸	الرقعة الرابعة والاربعون - كتبها الى راغب افندي في استانبول .
۳۸۹	الرقعة الخامسة والاربعون - كتبها من دمشق الشام الى بعض محبيه في دياربكر .
۳۹۰	الرقعة السادسة والاربعون - كتبها الى مولانا الشاه عبدالعزيز المجددي الدهلوي في الهند .
۳۹۱	الرقعة السابعة والاربعون - كتبها الى اخيه الشيخ محمود صاحب و الى سليمان باشا الباباني معا .

لاپهره	بابهت
۳۹۲	الرقعة الثامنة والاربعون - كتبها الى السيد عبدالقادر الحيدري الماوراني قاضي البصرة .
۳۹۳	الرقعة التاسعة والاربعون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري الماوراني .
۳۹۴	الرقعة الخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
۳۹۵	الرقعة الحادية والخمسون - كتبها ايضا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
۳۹۶	الرقعة الثانية والخمسون - كتبها براءة لذمة السيد الشيخ معروف النودهي .
۳۹۸	الرقعة الثالثة والخمسون - كتبها الى العلامة الشيخ عبدالرحمن الروزبهاني .
۳۹۹	الرقعة الرابعة والخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
۴۰۰	الرقعة الخامسة والخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري ايضا ، وكان قد عزاه بوفاة ولد له في اورفه وهو في طريقه الى الشام .
۴۰۰	الرقعة السادسة والخمسون - كتبها جوابا الى كل من محمد طاهر افندي والخواجه عمر راسم افندي .
۴۰۱	الرقعة السابعة والخمسون - كتبها الى الملا محمد سعيد افندي السويدي البغدادي .
۴۰۲	الرقعة الثامنة والخمسون كتبها الى اتباعه المخلصين في المدينة المنورة .
۴۰۲	الرقعة التاسعة والخمسون - كتبها جوابا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
۴۰۳	الرقعة الستون - كتبها ايضا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
۴۰۴	الرقعة الحادية والستون - كتبها جوابا الى خليفته في بغداد الشيخ محمد الجديد .
۴۰۵	الرقعة الثانية والستون - كتبها الى خليفته في بغداد الشيخ محمد الجديد والسيد عبدالغفور المشاهدي .
۴۰۶	الرقعة الثالثة والستون - كتبها جوابا الى الشيخ عبدالرحمن الروزبهاني .
۴۰۶	الرقعة الرابعة والستون - كتبها الى الشيخ عبدالله الجلي في كويسنجق .

لاپهره	بابهت
٤٠٧	الرقعة الخامسة والستون - كتبها الى السيد محمد اسعد افندي المعروف بابن الكاتب .
٤٠٨	الرقعة السادسة والستون - كتبها جوابا الى الشيخ صالح العجلوني المعروف بابن ابي الفتح .
٤٠٨	الرقعة السابعة والستون - كتبها الى السيد محمد الجندي المفتي بمعرة النعمان بولاية حلب .
٤٠٩	الرقعة الثامنة والستون - كتبها جوابا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
٤١٠	الرقعة التاسعة والستون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله الحيدري .
٤١١	الرقعة السبعون - كتبها الى خليفته في بغداد الملا محمد الجديد .
٤١٢	الرقعة الحادية والسبعون - كتبها الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والسيد محمد الجديد .
٤١٣	الرقعة الثانية والسبعون - كتبها جوابا الى الشيخ اسماعيل الاناراني في دمشق .
٤١٤	الرقعة الثالثة والسبعون - كتبها جوابا الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والملا محمد الجديد .
٤١٥	الرقعة الرابعة والسبعون - كتبها جوابا من القدس الى الشيخ عمر المجتهد الدمشقي .
٤١٦	الرقعة الخامسة والسبعون - كتبها من دمشق جوابا الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والسيد محمد الجديد .
٤١٧	الرقعة السادسة والسبعون - كتبها الى خليفته في بغداد الملا محمد الجديد .
٤١٨	الرقعة السابعة والسبعون - كتبها الى شيخ الاسلام مكي زاده مصطفى افندي .
٤١٩	الرقعة الثامنة والسبعون - كتبها جوابا الى تلميذه السيد محمود شهاب الدين الألوسي .
٤١٩	الرقعة التاسعة والسبعون - كتبها الى الشيخ محمد صالح امام الشافعية في الحرم الشريف .
٤٢٠	الرقعة الثمانون - كتبها الى السيد محمود الكيلاني نقيب اشراف بغداد .
٤٢١	الرقعة الحادية والثمانون - كتبها جوابا الى الملا يحيى المزوري .
٤٢٢	الرقعة الثانية والثمانون - كتبها جوابا الى السيد طه الحكاري في شمدينان .

لاپهره	بابهت
٤٢٢	الرقعة الثالثة والثمانون - كتبها من بغداد الى خليفته الشيخ احمد الخطيب الاربلي .
٤٢٣	الرقعة الرابعة والثمانون - كتبها جوابا الى السيد خليل السمين نقيب اشراف طرابلس الشام .
٤٢٣	الرقعة الخامسة والثمانون - كتبها الى السيد حسن تقي الدين الحصني مفتي دمشق ونقيب اشرافها .
٤٢٤	الرقعة السادسة والثمانون - كتبها من القدس الى السيد محمد أمين الشهر بابن عابدين .
٤٢٥	الرقعة السابعة والثمانون - كتبها جوابا من القدس الى الشيخ عبدالرحمن الكزبري .
٤٢٥	الرقعة الثامنة والثمانون - كتبها الى الملا محمد أمين السويدي البغدادي .
٤٢٦	الرقعة التاسعة والثمانون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
٤٢٦	الرقعة التسعون - كتبها الى خليفته السيد عبيدالله الحيدري .
٤٢٧	الرقعة الحادية والتسعون - كتبها جوابا الى الملا محمد أمين السويدي البغدادي .
٤٢٩	الاجازات التي منحها مولانا خالد النقشبندي .
٤٢٩	الاجازة الاولى - اجازته للعلامة محمد ابن عابدين .
٤٣٠	الاجازة الثانية - اجازته للشيخ حسن الخطاط القوزاني .
٤٣٢	الاجازة الثالثة - اجازته للشيخ احمد الاغريبوزي .
٤٣٣	الاجازة الرابعة - لآخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٣٥	الاجازة الخامسة - اجازته للشيخ ابراهيم افندي .
٤٣٦	الاجازة السادسة - اجازته للشيخ محمد بن عبدالله الخاني .
٤٣٦	الاجازة السابعة - كتبها للشيخ ابي الخير آذنا له بحضور ختم الخواجهگان عند الشيخ خالد الجزري خليفته في دياربكر .
٤٣٧	رسائل مولانا خالد النقشبندي .
٤٣٧	رسالته في العقائد .
٤٣٨	رسالته في تحقيق الارادة الجزئية المسماة بـ «العقد الجوهري» في الفرق بين كسبي الماتريدي والاشعري .
٤٥٤	رسالته في آداب الذكر للمريدين .
٤٥٨	رسالته في تبيان المراقبات وما يتولد منها من الحقائق القدسية على المشرب المجددي .

لاپەرە	بابەت
٤٥٩	سلسلە رجال الطريقة النقشبندية - كتبها لأخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٦١	سلسلە رجال الطريقة القادرية - كتبها أيضا لأخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٦٥	ديوانى مهولانا خالیدی نه قشبه ندى .
٤٦٧	پیشہ کی
٤٦٨	(ا)
٤٧٥	(ئ)
٤٧٦	(ب)
٤٧٧	(ت)
٤٨٩	(ث)
٤٩٠	(ج)
٤٩١	(ح)
٤٩٢	(خ)
٤٩٢	(د)
٥١٤	(ذ)
٥١٥	(ر)
٥٢٧	(ز)
٥٢٨	(س)
٥٣٠	(ش)
٥٣٣	(ص)
٥٣٤	(ض)
٥٣٥	(ظ)
٥٣٦	(ع)
٥٣٧	(غ)
٥٣٨	(ف)
٥٤١	(ق)
٥٤٢	(ك)
٥٤٣	(ل)
٥٤٤	(م)
٥٥٢	(ن)
٥٥٩	(و)
٥٦٢	(هـ)
٦٦٤	

لاپەرە	بابەت
۵۶۲	(ی)
۵۷۶	متفرقه
۵۹۹	مخمسات
۶۰۵	قطعات
۶۱۰	رباعیات
۶۱۴	فرد
۶۲۱	بهشی کوردی
۶۲۷	القسم العربي

هه‌ڵه راست کردنه‌وه

له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو هه‌وڵ و ته‌قه‌لايه‌شدا كه داومانه‌ بو‌ئه‌وه‌ی ئه‌م كتیبه‌
بێ هه‌ڵه‌ له‌ چاپ ده‌رجی ، هه‌شتا هه‌ندێ هه‌ڵه‌ی هه‌ر تی‌كه‌وتوووه‌ ، وا لی‌ره‌دا ،
له‌گه‌ڵ داوا‌ی چاوپۆشی له‌ خۆینده‌واران ، راستیان ئه‌كه‌ینه‌وه‌ :

لاپه‌ره	دێر	هه‌ڵه‌	راست
٣٤	٩	گۆرستانی	گۆرستانی
٣٦	١١	درا‌بوو‌یه‌	درا‌بوو‌یه‌
٤٤	٥	هه‌رچون	هه‌رچۆن
٤٤	٧	پوون ئه‌كه‌ته‌وه‌	پوون ئه‌كه‌نه‌وه‌
٥٠	٥	نخواه‌شد	نخواه‌شد .
٥٢	١٨	صرف	صراف
٥٣	٥	(ان شاء الله تعالى) .	(ان شاء الله تعالى) .
٥٨	٨	وصیه‌تی	وه‌سیه‌تی
٦٢	نیوان ٤ و ٥	—	وه‌سیه‌تی چواره‌م
٦٦	٧	ای	این
٨٢	نیوان ٢٠ و ٢١	—	خه‌زان و منالی شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین
٨٤	٣٠	ته‌ویله‌ییم	ته‌ویله‌ییم
٨٨	٩	ره‌بیعوله‌وه‌لی	ره‌بیعوله‌وه‌لی
٩٣	٢٣	نعمته‌	نعمه‌
١٠٥	٢٠	خوالی خوش‌بوو	خوالی خوش‌بوو
١٢٣	١٠	سخت جان	سخت جانی
١٥١	١٦	لی	لی
١٥١	٢٣	ی	ی ٢٩
١٥٩	٣	١٣٠٦ یشا	١٣٠٧ یشا
١٥٩	١٨	بێدنی	بێدنی
١٦٢	٦	لی	لی

لاڀهړه	دټبر	هه‌ڼه	راست
۱۶۶	۴	روشن بیری و	روشن بیری و
۱۶۷	۲۰	بولبول	بلبل
۲۰۱	۲	باها	باهی
۲۵۵	۱۷	شود	نشود
۲۵۸	۲۲	وتضرع	تضرع
۲۶۱	۱۲	دگاډوی	دعاډوی
۲۷۴	۶	بیډنی	بیډه‌نی
۲۸۲	۱۱	بیډنی	بیډه‌نی
۳۱۱	۶	بیډنی	بیډه‌نی
۳۱۲	۲۳	بیډنی	بیډه‌نی
۳۳۱	۱۸	خودنمائیا	خودنمائیا
۳۵۳	۸	ټه‌لی :	ټه‌لی : کوچی دواپی
۳۵۳	۹	له سهرده‌می	له سهرده‌تای سهرده‌می
۳۶۵	۱۹	پیر	میر
۴۰۶	۲۴	روی	روی
۴۱۸	۲	(بولبول) هو	(بلبل) هو
۴۱۹	۱۰	بولبوله‌ن	بلبله‌ن
۴۱۹	۱۴	(بولبول)	(بلبل)
۴۱۹	۲۱	بولبول و	بلبل و
۴۳۱	۹	وزپی رد و قبول اندر زیرکان اندر یسار و در	
۵۰۸	۱	شېخ عه‌لی	کمین
۵۰۹	۱۰	بهاؤددیندا	شېخ نه‌بی
۵۱۳	۳	مه‌شهور	به‌هاؤددیندا
۵۲۲	۱۰	ټیلخانی	مه‌شهور
۵۲۴	۲	هه‌له‌بجه‌وه‌و	ټیلخانی
۵۳۲	۱	شېخ	هه‌له‌بجه‌وه‌و
۵۳۶	۲۰	ده‌رویش	شېخ
۵۸۰	۲۱	(۲)	ده‌رویش
۵۸۲	۱۸	فه‌رائضیدا	(۲) حاجی عه‌بدوللاو حاجی فه‌قیی شالی برا بوون . فه‌رائضدا

لاپهړه	دیر	هه‌له	راست
۵۸۷	۴	لی سهندوه	لی سهندوه وړووی کرده شیخ عه‌بدولله‌طیفو
۵۸۷	۵	نه‌یخوین	نه‌یخوین
۵۹۹	۱۳	ړۆمی	ړۆحی
۶۲۳	۶	بو	بوو
۶۳۲	۱	هه‌موو‌سالی	هه‌موو‌سالی
۶۵۶	۲۹	قاضي	قاضي

به‌داخه‌وه دهرفته‌ی نه‌وه‌مان نه‌بوو چاوړك به به‌رگی به‌که‌میشدا
بگیرینه‌وه و لیسته‌ی هه‌له‌و راستی بو بکه‌ین ، به‌لام نه‌بی هر هیچ نه‌بی
نه‌وه بلین که هه‌له‌یه‌کی گه‌وره له‌دیری (۱۱) ی لاپه‌ړه (۱۲۵) یدا وړووی‌داوه،
نه‌ویش نه‌وته که نووسراوه سه‌لمانی فارسی به‌کیکه له‌تایعین ، که له‌راستیدا
به‌کیکه له‌نه‌صحابه‌ی پیغه‌مبه‌ر دروودی خوی لی بی .

محمدي مهلا كريم

به مکتبہ دا چو و تہ و و دایر شتو و تہ و و
سہر پہر شتی لہ چاپدانی کردو و

له کتیبخانہی نیشتمانیی بهغدادا
ژماره (۸۲۷) ی سالی ۱۹۸۳ ی دراوهتی

A Publication of the Iraqi Academy

YADI MARDAN

(REMEMBERING THE GREAT MEN)

Vol. II

THE NAQSHBANDI SHEKHS OF HAWRAMAN
AND
A NUMBER OF THEIR EMINENT FOLLOWERS
(IN THE KURDISH LANGUAGE)

By :

MALA ABDULKAREEM I MUDARRIS

(Working Member of the Iraqi Academy)

IRAQI ACADEMY PRESS
BAGHDAD — 1983

من منشورات المجمع العلمي العراقي - الهيئة الكردية

تذكار الرجال

(يادى مهردان)

الجزء الثاني

مشايخ هورامان النقشبنديون
وبعض من ابرز مريديهم ومنسوبيهم

(يضم جانبا من سيرهم وقسما مما تيسر الحصول عليه من آثارهم)

- باللغة الكردية -

تأليف

الشيخ عبدالكريم المدرس

العضو العامل فى المجمع العلمي العراقي - الهيئة الكردية

طبع فى مطبعة المجمع العلمي العراقي

بغداد - ١٩٨٣